

การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยม
แนวคิดรีฮาร์ดคอรี่ในประเทศไทย

นางสาว พัทธิศรัณย์ ตนานุประวัตติ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMMUNICATION FOR THE FORMATION AND MAINTENANCE OF
THE IDENTITY OF HARDCORE MUSIC FANS IN THAILAND

Miss Patsaran Tananuprawat

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่ม

ผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย

โดย

นางสาว พัทธ์ศรัณย์ ตนานาประวัตติ

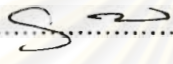
สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ อวยพร พานิช

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

 คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ยุบล เบ็ญจวงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ)

 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ อวยพร พานิช)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ยุบลวรรณ เปรมศรีรัตน์)

 กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมสุข หินวิมาน)

พัทธ์ศรัณย์ ตนานุประวัติ : การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย. (COMMUNICATION FOR THE FORMATION AND MAINTENANCE OF THE IDENTITY OF HARDCORE MUSIC FANS IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.อวยพร พานิช, 369 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา กระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย และบทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ในฐานะของกลุ่มผู้รับสารแบบแฟนหรือรสนิยมทางวัฒนธรรม (fan group or taste culture) ภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องการสื่อสาร อัตลักษณ์ วัฒนธรรมวัยรุ่น ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการเก็บแบบสำรวจ (120 ชุด) ประกอบการสัมภาษณ์เจาะลึก (62 คน)

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการก่อตัวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นเริ่มจากการเป็นแฟนเพลงมีทั้งแบบแฟนเพียงลำพังและแบบกลุ่มเพื่อน ต่อมาแฟนเพลงส่วนหนึ่งได้สลับบทบาทตัวเองให้กลายเป็นผู้ส่งสารด้วยการสร้างวงดนตรีฮาร์ดคอร์ของประเทศไทย ขึ้น หลังจากนั้น วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่อยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน ได้รวมกลุ่มกัน โดยลักษณะของกลุ่มนั้นจะเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นแบบไม่เป็นทางการคือเป็นเพื่อนกันมาก่อน และคนในวงจะเป็นเพื่อนกับอีกวง ภายหลังจากการได้เข้าร่วมงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ ได้รู้จักกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างถิ่นและได้สานสัมพันธ์กันจึงเกิดเป็นเครือข่ายสร้างวงดนตรีฮาร์ดคอร์ของประเทศไทย กอปรกับการมีสื่อใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตเข้ามามีส่วนอย่างมากในการสร้างเครือข่ายพันธมิตรดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างถิ่นและต่างประเทศ ซึ่งช่วยในการสนับสนุนกันและกันตลอดมา

การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นเริ่มจากการซึมซับอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จากต้นกำเนิด และนำมาสร้างอัตลักษณ์ของตนและกลุ่มตน โดยถ่ายทอดออกมาผ่าน 5 ด้านคือ การแต่งกาย ของสะสม ดนตรี วิถีปฏิบัติ และภาษา โดยกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์แต่ละกลุ่มนั้นจะมีอัตลักษณ์ด้านการแต่งกายและเนื้อเพลงและรูปแบบดนตรีที่แตกต่างกันไป แต่โดยภาพรวมแล้วแนวคิดและอุดมการณ์ต่างๆยังคงอยู่ในกรอบแนวคิดเดียวกัน

การสื่อสารเพื่อการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นได้บูรณาการรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย และเป็นเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง ซึ่งเปิดให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมซึ่งพื้นที่ในการสร้าง แสดงและสืบทอดอัตลักษณ์ที่สำคัญคือ งานคอนเสิร์ตซึ่งเป็นพื้นที่ที่เปิดให้กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์รุ่นใหม่และรุ่นเก่ามีปฏิสัมพันธ์กันก่อให้เกิดซึมซับและถ่ายทอดอัตลักษณ์ต่อไป

ภาควิชา..... การประชาสัมพันธ์.....

สาขาวิชา..... นิเทศศาสตร์พัฒนาการ.....

ปีการศึกษา 2552.....

ลายมือชื่อนิสิต พัทธ์ศรัณย์ ตนานุประวัติ
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

5184706828 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEYWORDS : COMMUNICATION / HARDCORE MUSIC / IDENTITY / FAN / SUBCULTURE

PATSARAN TANANUPRAWAT: COMMUNICATION FOR THE FORMATION AND MAINTENANCE OF THE IDENTITY OF HARDCORE MUSIC FANS IN THAILAND. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF, UAYPORN PANICH, 369 pp.

This research aims to study the process of hardcore music fan's group formation, their characters and the communication for creating their identity and the role of communication network for maintenance of the identity of their groups, base on the framework of communication identity and youth culture. The data were obtained from documents, participating observation, informal interviews, 120 questionnaires and 62 formal interviews.

The results revealed that the process of hardcore fans group formation started from a single fan and a companion group. Then some of fans became the sender by forming the hardcore music bands. Later, the local hardcore music bands joined together since some of them knew each other and some members of a band were friends of the other's band members. After joining the concerts, they had a chance to meet other hardcore bands and formed the network of Thai hardcore music bands. With the advantage of internet communication, the network of Thai and international hardcore music fans was created and had a boundless supportive connection.

The communication for the formation of the identity of hardcore music fans in Thailand began with receiving identity of the original hardcore music culture and then modified to create their group identity which presented into 5 parts; costume, collection, music, lifestyle and language. Even though, each group had their own identity but the overall concepts of hardcore music culture were indifferent.

The communication for the maintenance of the identity of hardcore music fans in Thailand had created different forms and many ways of communication for music fans connection. The important area of making, sharing and sending their identity was the concert where the former and the latter hardcore music fans joined together to conceive and maintain their identity.

Department : Public Relations

Student's Signature

Patsaran Tananuprawat

Field of Study : Development Communication

Advisor's Signature

Uayporn Panich

Academic Year : 2009

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก

รองศาสตราจารย์ อวยพร พานิช ที่คอยแนะนำให้ คำปรึกษา และชี้แนวทางในการพัฒนางานวิจัย แก่ผู้วิจัย ตลอด 1 ปี ที่ผ่านมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง ที่อาจารย์คอยกระตุ้นเตือน และรับฟังคำถามของผู้วิจัย ตลอดมา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา แก้วเทพ ที่สละเวลาอันมีค่า มาเป็น ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และชี้แนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องของผู้วิจัยให้เข้าที่เข้าทาง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน ที่สละเวลามาเป็นกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และตรวจทานข้อบกพร่องของงานวิจัยโดยละเอียด และแนะนำแนวทางการแก้ไขจุดบกพร่อง เหล่านั้นแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อุบลวรรณ เปรศรีรัตน์ ที่ให้ความกรุณาสละเวลามาเป็น กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ออกจะกระชั้นชิดไปสักนิด แต่อาจารย์ก็เมตตาช่วยเหลือจนนักวิจัยไม่คอยเติมคนนี่

ขอบพระครอบครัว และญาติพี่น้องทุกคนที่คอยถามไถ่ด้วยความเป็นห่วง คอยกระตุ้นให้ ทำงาน และคุณแม่ที่ทำอาหารอร่อยๆ ให้รับประทานเสมอ

ขอบคุณ ศิลปินและแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ เมทัล พังก์ และทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำ วิจัยครั้งนี้ สำหรับมิตรภาพ และความจริงใจ ที่แม้จะรู้จักกันไม่นาน ก็รับรู้ได้ ขอขอบคุณที่เอื้อเฟื้อ ข้อมูล เปิดใจให้ ซักถาม ช่วยแนะนำข้อมูลและแหล่งข้อมูลดีๆ ตลอดมา

ขอบคุณคุณจันทริศา สังข์จันทร์เพื่อนที่แสนดี ช่วยเหลือกันและกันมาตั้งแต่ปริญญาตรี จน ปริญญาโท ดีใจที่ได้เจอกัน ได้เรียนด้วยกัน ได้เป็นเพื่อนกัน

ขอบคุณเพื่อนๆ Devcom'31 และเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกคนที่คอยถามไถ่กระตุ้นเตือนให้รีบทำงาน คอยให้คำปรึกษาและฟังคำบ่นตลอดเวลา

ขอบพระคุณโครงการทุนวิจัยมหาบัณฑิต สกว. ด้านมนุษยศาสตร์ – สังคมศาสตร์ ที่เอื้อเฟื้อ ทุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ทั้งยังให้โอกาสผู้วิจัยได้เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาการอย่างมาก

สุดท้าย ขอขอบคุณ คุณชวิศ ราหุล สำหรับทุกๆ อย่างที่คอยช่วยเหลือตลอดจนวิทยานิพนธ์นี้ เสร็จสิ้นไปด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำการวิจัย.....	13
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	13
ขอบเขตในการวิจัย.....	13
นิยามศัพท์.....	14
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	15
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับอัตลักษณ์.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย.....	31
แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มและเครือข่ายการสื่อสาร.....	36
แนวคิดเรื่อง “แฟน” และ “แฟนดอม” (Fan& Fandom).....	49
ความเป็นมาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	69
บทบาทของผู้วิจัย.....	69

	หน้า
แหล่งในการเก็บข้อมูล.....	70
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	80
วิธีการเก็บข้อมูล.....	81
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
การนำเสนอผลงานวิจัย.....	86
กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย (Conceptual Framework).....	87
บทที่ 4 การก่อตัวของกลุ่มและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	88
การก่อตัวของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	88
ลักษณะของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	107
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย..	122
บทที่ 5 พฤติกรรมการสื่อสารและการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	163
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์.....	163
การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์.....	183
การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	226
บทที่ 6 การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	254
การสื่อสารเพื่อสร้างรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	254
การสื่อสารเพื่อการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวคิดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	274
บทที่ 7 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	294
สรุปผลการวิจัย.....	294
อภิปรายผลการวิจัย.....	311

	หน้า
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	323
ข้อเสนอแนะ.....	323
รายการอ้างอิง.....	325
ภาคผนวก.....	330
ภาคผนวก ก.....	331
ภาคผนวก ข.....	353
ภาคผนวก ค.....	365
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	369

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 1	บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารต่อการ รวมกลุ่ม ทำหน้าที่ และดำรงรักษา เครือข่ายแฟนคลับของโมเดิร์นด็อก.....	21
ตารางที่ 2	เพศของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	122
ตารางที่ 3	อายุของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	124
ตารางที่ 4	ระดับการศึกษาสูงสุดที่จบของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	126
ตารางที่ 5	อาชีพของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	127
ตารางที่ 6	ภูมิลำเนาของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	130
ตารางที่ 7	ที่พักอาศัยของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	132
ตารางที่ 8	สถานภาพของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	134
ตารางที่ 9	รายได้ต่อเดือนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	137
ตารางที่ 10	รายจ่ายต่อเดือนของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	137
ตารางที่ 11	ความสมดุลของรายรับกับรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ด คอร์ในประเทศไทย.....	138
ตารางที่ 12	งานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	140
ตารางที่ 13	ความสนใจในเรื่องต่างๆนอกจากดนตรีฮาร์ดคอร์.....	143
ตารางที่ 14	ความเชื่อและศาสนาของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	149
ตารางที่ 15	ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศ ไทย.....	150
ตารางที่ 16	การสูบบุหรี่ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	152
ตารางที่ 17	การเป็น Straight Edge (sXe).....	153
ตารางที่ 18	เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มแฟนเพลงแนวต่างๆ.....	159
ตารางที่ 19	เปรียบเทียบคุณลักษณะของกลุ่มแฟนเพลงแต่ละกลุ่ม.....	161
ตารางที่ 20	การเริ่มรู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์.....	164
ตารางที่ 21	ความสามารถในการเข้าถึงเนื้อหาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านบท เพลง.....	173
ตารางที่ 22	ปัจจัยที่ทำให้สนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์.....	176

ตาราง	หน้า	
ตารางที่ 23	วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ไทยชื่นชอบ.....	178
ตารางที่ 24	วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศที่ชื่นชอบ.....	180
ตารางที่ 25	เป้าหมายในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์.....	182
ตารางที่ 26	ระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์.....	184
ตารางที่ 27	การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นผ่านทาง รายการโทรทัศน์.....	186
ตารางที่ 28	การติดตามข่าวสารผ่านทางนิตยสาร.....	190
ตารางที่ 29	การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นๆทาง Fanzine	195
ตารางที่ 30	การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ทางอินเทอร์เน็ต.....	211
ตารางที่ 31	พฤติกรรมการลงทะเบียนเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ดคอร์...	214
ตารางที่ 32	พฤติกรรมการDownload เพลงฮาร์ดคอร์.....	215
ตารางที่ 33	การติดตามข่าวสารทางร้านจำหน่ายผลงานเพลง.....	217
ตารางที่ 34	แหล่งจำหน่ายที่นิยมเลือกซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์.....	219
ตารางที่ 35	ความถี่ในการเลือกซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์.....	220
ตารางที่ 36	การติดตามข่าวสารทางคนจัดงานคอนเสิร์ต.....	225
ตารางที่ 37	ช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์.....	228
ตารางที่ 38	ความถี่ในการไปงานคอนเสิร์ต.....	245
ตารางที่ 39	การไปรวมกลุ่มนอกเหนือจากงานคอนเสิร์ต.....	246
ตารางที่ 40	การติดต่อสื่อสารกับแนวดนตรีอื่นๆที่เป็นพันธมิตร.....	247
ตารางที่ 41	เปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารและการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรี ฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ.....	251
ตารางที่ 42	เปรียบเทียบพฤติกรรมการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ	252
ตารางที่ 43	การแต่งกายเวลาที่มีการรวมกลุ่มไปงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์.....	256
ตารางที่ 44	พฤติกรรมการสะสมสิ่งของเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์.....	260

- ตารางที่ 45 ราคาของสะสมเกี่ยวกับดัชนีฮาร์ตคอร์และเมทัล (Options)
- ตารางที่ 46 เปรียบเทียบพฤติกรรมการซื้อขายเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดัชนีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่น ๆ.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ		หน้า
แผนภาพที่ 1	การสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์”แฟนบอล”ในสังคมไทยในช่วงเวลาและพื้นที่ในชีวิตประจำวัน.....	29
แผนภาพที่ 2	การสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของ”แฟนบอล” ในสังคมไทยในช่วงเวลาและพื้นที่ในกิจกรรม ”วันแดงเดือด”.....	30
แผนภาพที่ 3	คุณลักษณะของเครือข่าย.....	41
แผนภาพที่ 4	เครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่.....	45
แผนภาพที่ 5	เครือข่ายการสื่อสารแบบตัว Y.....	46
แผนภาพที่ 6	เครือข่ายการสื่อสารแบบวงล้อ.....	46
แผนภาพที่ 7	เครือข่ายการสื่อสารแบบวงกลม.....	46
แผนภาพที่ 8	เครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง.....	47
แผนภาพที่ 9	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	87
แผนภาพที่ 10	เครือข่ายการรวมกลุ่มในยุคเฟื่องฟู.....	96
แผนภาพที่ 11	เครือข่ายการรวมกลุ่มในยุคทรงตัว.....	102
แผนภาพที่ 12	เครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง.....	120
แผนภาพที่ 13	เครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่.....	120
แผนภาพที่ 14	ภาพรวมของการรวมกลุ่ม.....	229
แผนภาพที่ 15	การติดตามข่าวสาร และพื้นที่การรวมกลุ่ม.....	250
แผนภาพที่ 16	การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่จริง.....	255
แผนภาพที่ 17	องค์ประกอบเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	274
แผนภาพที่ 18	ลักษณะของเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	279
แผนภาพที่ 19	เครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย....	281
แผนภาพที่ 20	เครือข่ายการรักษารักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์.....	283
แผนภาพที่ 21	พัฒนาการการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	307

แผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 22 ดนตรีฮาร์ตคอร์จากแนวทางสู่วัฒนธรรม..... 314

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ		หน้า
ภาพที่ 1	ผลงานรวมเพลง Crass Sound	92
ภาพที่ 2	ทีมฟุตบอลจากกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์.....	145
ภาพที่ 3	ภาพลักษณะการกากบาท X บนมือ.....	148
ภาพที่ 4	วง Earth Crisis.....	174
ภาพที่ 5	วง Minor Threat.....	174
ภาพที่ 6	วง License To Kill.....	174
ภาพที่ 7	วง No is Not	174
ภาพที่ 8	วง Born From Pain.....	175
ภาพที่ 9	วง A-Zero.....	175
ภาพที่ 10	วง Truths Burn True.....	175
ภาพที่ 11	วง Skin Blood.....	175
ภาพที่ 12	วง 10 Baht Per Hour.....	175
ภาพที่ 13	วง Take it Back.....	175
ภาพที่ 14	นิตยสารดนตรีในต่างประเทศ.....	191
ภาพที่ 15	นิตยสารชื่อ Territory	191
ภาพที่ 16	นิตยสารชื่อ Nu Rocker.....	191
ภาพที่ 17	นิตยสารชื่อ Music Express	192
ภาพที่ 18	Hardcore Fanzine ของต่างประเทศ.....	196
ภาพที่ 19	Hardcore Fanzine ของประเทศไทย.....	196
ภาพที่ 20	Thai Headbanger Zine	196
ภาพที่ 21	เว็บไซต์ที่มีเว็บบอร์ดหรือกระดานสนทนาของกลุ่ม THHC.....	197
ภาพที่ 22	เว็บไซต์ของกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์.....	198
ภาพที่ 23	การประชุมสัมพันธ์การแสดงคอนเสิร์ตของวงต่างประเทศที่จะมาแะเล่นที่ประเทศไทย.....	199
ภาพที่ 24	การประชุมสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับเสตรจเจจด์.....	199
ภาพที่ 25	ประกาศความเคลื่อนไหวของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.....	200
ภาพที่ 26	การประชุมสัมพันธ์บริการรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านทาง sms.....	200

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 27	การประกาศรับสมัครสมาชิกวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทย..... 201
ภาพที่ 28	การประชาสัมพันธ์สินค้าจากทางกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์..... 201
ภาพที่ 29	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ต..... 202
ภาพที่ 30	ส่วนประกอบของเว็บไซต์ ลิงค์ Myspace..... 203
ภาพที่ 31	ส่วนประกอบของเว็บไซต์ Gallery 204
ภาพที่ 32	ส่วนประกอบของเว็บไซต์ Search Engine..... 204
ภาพที่ 33	ลิงค์ที่เชื่อมโยงไปยังผู้สนับสนุนเว็บไซต์ myspace..... 205
ภาพที่ 34	พื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สยามฮาร์ดคอร์ส่งข้อความติชม..... 206
ภาพที่ 35	Myspace ของ กลุ่ม THHC..... 208
ภาพที่ 36	ช่อง Friends..... 208
ภาพที่ 37	ช่อง Comments..... 209
ภาพที่ 38	ภาพของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่ติดต่อสื่อสารกันผ่าน โปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN Messenger..... 210
ภาพที่ 39	ภาพของการสนทนาระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN Messenger..... 210
ภาพที่ 40	โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งาน Free Style Hardcore D.I.Y. Concert..... 223
ภาพที่ 41	โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งาน Russian Roulette..... 223
ภาพที่ 42	โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ Terror..... 224
ภาพที่ 43	โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ที่ร้าน Live House Liberty..... 224
ภาพที่ 44	งานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ครั้งใหญ่ที่ Balance Gig สีแยกคอกวัว..... 230
ภาพที่ 45	Free Style Hardcore D.I.Y. Concert..... 231
ภาพที่ 46	ร้าน ร็อคคั๊บบ ราชเทวี..... 232
ภาพที่ 47	ร้าน LiveHouse Liberty ทองหล่อ..... 232
ภาพที่ 48	ร้าน Common Ground บางลำพู..... 232
ภาพที่ 49	Overtone RCA..... 233
ภาพที่ 50	การชูกำป๋น..... 237
ภาพที่ 51	ภาพการร่วมร้องเพลงของศิลปินกับผู้ชม..... 238
ภาพที่ 52	การกระโดด Foot Work..... 239
ภาพที่ 53	การ Stage Dive..... 239

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 54 การ Surf.....	240
ภาพที่ 55 การCircle pit และมอชพิท	240
ภาพที่ 56 ทำก้างฟู.....	241
ภาพที่ 57 ทำMosh Pit	241
ภาพที่ 58 ทำDog kick	242
ภาพที่ 59 ทำจับตัวเหวี่ยง	242
ภาพที่ 60 อธิบายวิธีการเต้นในคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์.....	243
ภาพที่ 61 การทิ่มมือที่เรียกว่า Devil Horn หรือ Evil Eye	244
ภาพที่ 62 การแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเมื่อไปงานคอนเสิร์ต.....	258
ภาพที่ 63 การแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนอกงานคอนเสิร์ต.....	258
ภาพที่ 64 ของสะสมประเภทเสื้อ.....	263
ภาพที่ 65 ของสะสมประเภทเทปเพลงฮาร์ดคอร์.....	264
ภาพที่ 66 ของสะสมประเภท CD เพลงฮาร์ดคอร์.....	264
ภาพที่ 67 ของสะสมประเภท DVD เพลงฮาร์ดคอร์.....	265
ภาพที่ 68 การเซิร์ฟ.....	266
ภาพที่ 69 ภาพศิลปะนิวงEarth Crisis	269
ภาพที่ 70 การตั้งชื่อ User	272
ภาพที่ 71 การใช้ Avatar.....	273
ภาพที่ 72 การใช้ Signature File.....	273
ภาพที่ 73 ภาพบรรยากาศงานคอนเสิร์ตของเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์	291
ภาพที่ 74 ภาพบรรยากาศงานคอนเสิร์ตของวงโมเดิร์นด็อก	292
ภาพที่ 75 ภาพศิลปะและแฟนเพลงฮิปฮอป	292
ภาพที่ 76 ภาพศิลปะและแฟนเพลงแนวเมทัล	293

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีเป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับเสียงซึ่งมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น อาจจะถูกเลียนเสียงมาจากธรรมชาติหรือเสียงอะไรก็ตามแต่ นำเสียงนั้นมาเรียบเรียงให้เป็นระเบียบ และที่สำคัญที่สุดคือดนตรีต้องมีอารมณ์ที่จะสื่อไปยังผู้ฟัง (สุกรี เจริญสุข, 2532) ดนตรีถือได้ว่าเป็นโสตศิลป์ (Audio Art) ซึ่งหมายถึงงานศิลปะที่สามารถชื่นชมและซาบซึ้งได้ด้วยการฟัง ดนตรียังมีผลทำให้อารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ฟังเปลี่ยนไปตามประเภทของดนตรีที่ฟังอีกด้วย นอกจากนี้ดนตรียังช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม ศาสนา และวัฒนธรรมของคนในอดีตและในปัจจุบัน ดนตรีแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง และความคล้ายคลึงกันของมนุษย์ในแต่ละยุค แต่ละสมัย ดนตรีเข้ามามีส่วนในการศึกษาประวัติศาสตร์ ตลอดจนชีวประวัติบุคคลสำคัญ ดนตรีช่วยสร้างเสริมศีลธรรมอันดี ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสังคม และช่วยเสริมสร้างความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมถึงช่วยสร้างความรู้สึกรักชาติ บ้านเกิด เมืองนอน และเรายังสามารถศึกษาลักษณะทั่วไปของคนในแต่ละชาติ โดยการฟังเพลง และการแสดงออกจากอารมณ์เพลงของคนในชาตินั้นๆ (วิรัช ชุ่ยสูงเนิน, 2521 : 28 – 29)

เมื่อดนตรีได้ประสานเข้ากับเนื้อหาอันสื่อถึงอารมณ์และจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง จึงได้กลายเป็น บทเพลง ซึ่งเป็นวรรณกรรมของทุกยุคทุกสมัย อันมีความสำคัญยิ่ง บทเพลงคือภาษาสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ที่ปลูกฝังค่านิยม และสร้างทัศนคติของคนในทุกยุค ทุกสมัย บทเพลงจึงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และจิตสำนึกของมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะบทเพลงที่เกิดขึ้นในกาลแห่งความทุกข์ยาก หรือในช่วงที่มีการขัดแย้งของสังคม บทเพลงจึงเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์บางส่วนที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดของกลุ่มบุคคลในสังคม และการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมของสังคม (ชัยวัฒน์ หอวรรณภากร, 2549 : 1)

กาญจนา แก้วเทพ(2543 : 59) กล่าวถึง การวิเคราะห์บทบาทของเพลงที่เกี่ยวข้องกับสังคมว่า ฐานะของเพลงที่เคยมีมาในสังคมมิได้ถูกจำกัดอยู่เพียงเป็นสื่อกลางเพื่อความบันเทิงเท่านั้น เพลงเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในพิธีกรรมทางศาสนา เป็นส่วนสำคัญในการ

ทำสงคราม และการชุมนุมทางการเมือง เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตท่ามาหากิน ฯลฯ ดังนั้น บทบาทหน้าที่เดิมๆที่เคยมีอยู่ก็ได้ทิ้งร่องรอยเอาไว้อย่างต่อเนื่องมาจนกระทั่งถึงยุคสมัยของบทเพลงในปัจจุบัน ดังนั้นเพลงจึงมีความเกี่ยวข้องกับการแสวงหาอุดมคติ เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมือง (เช่น เพลงเพื่อชีวิต) เกี่ยวข้องกับลัทธิความเชื่อบางอย่าง (เช่น พวกลัทธิแสวงหาความสุขในชีวิต (Hedonism) ที่ใช้ยาเสพติด) โยงใยอยู่กับความรุนแรง (การตีกันของวัยรุ่นในคอนเสิร์ตเพลงร็อก) การใช้เพลงเพื่อต่อต้านสังคม (เช่น พวกเฮฟวีเมทัล) ดังนั้น ในการวิเคราะห์เรื่องเพลง จึงสามารถศึกษาให้กว้างขวางไปถึงความหมายทางสังคมด้วย

พูนพิศ อมาตยกุล (อ้างถึงในศมกมล ลิ้มพิชัย, 2532) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเพลงทั่วไปไว้ว่าเพลงเป็นงานศิลปะที่มีความละเอียดอ่อนซึ่งถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยอาศัยองค์ประกอบต่างๆดังนี้ คือ

1. ผู้ประพันธ์เพลง หรือคีตกวี (Composer) เป็นผู้ที่จะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และจินตนาการต่างๆออกมาเป็นเนื้อร้องและทำนองเพลง ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดรสนิยมให้แก่ผู้ฟัง
2. ผู้เผยแพร่ (Publisher) เป็นผู้ที่จะทำหน้าที่เผยแพร่บทเพลงให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย
3. นักร้อง นักดนตรี (Performer)
4. สื่อ (Medium) ได้แก่ สื่อกลางระหว่างนักร้อง นักดนตรี และผู้ฟัง สื่ออาจได้แก่ เสียงร้องหรือเสียงดนตรีและรวมไปถึงสื่อสารมวลชนประเภทต่างๆ อาทิเช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ แผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เทปคาสเซต ฯลฯ ซึ่งจะช่วยในการถ่ายทอดบทเพลงไปสู่ผู้ฟัง
5. ผู้ฟัง (Listener) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากถ้าไม่มีผู้ฟังก็จะไม่มีผู้รับถ่ายทอดผลงานเพลงจากศิลปิน

ดังนั้นบทเพลงและดนตรีจึงเป็นอีกแขนงหนึ่งของการสื่อสาร ต่างๆที่ผนวกเข้ากับสุนทรียศาสตร์ทางด้านศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์โดยผู้ส่งสารคือศิลปินทั้งนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลง ที่สื่อสารเกี่ยวกับความคิดเห็น ข้อมูล ข่าวสาร ผ่านสื่อ คือ ตัวบทเพลง ดนตรี และวัสดุต่างๆที่จะนำเสียงเพลงและเนื้อหาสาระเหล่านี้ไปสู่ผู้รับสาร คือ ผู้ที่สามารถได้ยิน ได้อ่านบทกวีเหล่านั้น โดยเฉพาะแฟนเพลง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการสื่อสารในแวดวงดนตรีและนำมาสู่

การสื่อสารต่อเนื่อง อย่างการสื่อสารระหว่างแฟนเพลงกันเอง อาจนำไปสู่การเกิดเป็นกลุ่มแฟนเพลง และการสื่อสารกลับไปยังผู้ส่งสารเหล่านั้น

เพลงไทยสมัยนิยม (Thai popular music) จัดเป็นวัฒนธรรมมวลชนแขนงหนึ่งที่เผยแพร่สาระและความบันเทิงไปสู่ผู้รับสารในสังคมโดยผ่านทางสื่อมวลชนเช่นเดียวกันกับ ละคร ภาพยนตร์ข่าว สารคดี ฯลฯ โดยดนตรีนั้นนั้นอาจจะเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับรายการต่างๆ หรืออาจจะเป็นรายการดนตรีโดยตรง เพลงไทยสมัยนิยมมีหลายชนิด เช่น เพลงลูกทุ่ง, เพลงลูกกรุง, เพลงแนวสตริง และเพลงแนวร็อก ในบรรดาเพลงสมัยนิยมที่กล่าวมานั้น เพลงประเภทที่มีอิทธิพลต่อผู้ฟังที่เป็นวัยรุ่นหนุ่มรุ่นสาวชาวไทยมากที่สุดคือ แนวเพลงร็อก สังเกตได้จากการแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินเพลงร็อก จะมีวัยรุ่นไปชมอย่างคับคั่ง และยอดขายเทปประเภทเพลงร็อกที่สูงขึ้นเรื่อยๆ (อมรรัตน์ รัตนภาสุร, 2534)

เพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อกมีความแตกต่างจากภาพลักษณ์ของเพลงร็อกยุคแรกซึ่งมีลักษณะต่อต้านสังคม และเป็นกบฏต่อดนตรีสมัยนิยม คือไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ดนตรีสมัยนิยมทั่วไปหรือดนตรีป๊อป (Pop Music) ที่ทำขึ้นมาเพื่อให้สามารถเข้าถึงผู้ฟังจำนวนมากได้ง่าย ดนตรีร็อกจึงมีการแหวกกระแสนิยมโดยการ ใช้เสียงดัง ใช้จังหวะรุนแรง มีความแปลกใหม่อยู่เสมอ มีการแสดงอารมณ์และความรู้สึกอย่างไร้ขอบเขต และดนตรีร็อกบางประเภทก็มีเนื้อหาแสดงออกทางเพศอย่างตรงๆ (Kamien 1988 อ้างถึงใน ลำเนา เขี่ยมสอาด, 2539 : 1) โดยเฉพาะดนตรี Rock 'n Roll (เป็นศัพท์ที่เรียกดนตรีร็อกในยุคแรก อย่าง Elvis Priesley) ซึ่งต่อมาได้มีผู้กล่าวเสียดสีวิถีชีวิตดนตรีร็อกในยุคหนึ่งไว้ว่า “Sex, Drugs, Rock 'n Roll” นอกจากนี้ดนตรีร็อกยังได้มีการแตกแขนงและพัฒนาไปในรูปแบบต่างๆมาเป็นเพลงร็อกอีกหลายแขนง เช่น Hard Rock¹ (ยุค70s), Psychedelics Rock² (ยุค 60s) ซึ่งเป็นดนตรีที่มาควบคู่ไปกับวัฒนธรรม ฮิปปี (Hippie)³, Punk (ยุค70s), Metal และ Hardcore (ซึ่งจะกล่าวถึงในบทต่อไป) เป็นต้น และ

¹ Hard Rock คือ ดนตรีร็อกที่เล่นหนักหน่วงขึ้นกว่าดนตรีร็อก (อภิรัตน์ รัตนไพบูลย์ 2547 : 29- 30)

² Psychedelics คือ ดนตรีร็อกที่มีท่วงทำนองล่องลอย ให้ความรู้สึกเหมือนกำลังอยู่ในอาการมึนเมาจากการเสพยาเสพติด (อภิรัตน์ รัตนไพบูลย์ 2547 : 28)

³ ฮิปปี คือ กลุ่มคนที่ใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรีโดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ใดๆ อาทิ เสพยา สำส่อนทางเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นที่ต้องการประท้วงประท้วงสังคมในช่วงยุค 60s (อภิรัตน์ รัตนไพบูลย์ 2547 : 28)

นอกจากนี้ก็ยังได้มีการนำไปประยุกต์เข้ากับดนตรีแนวอื่นๆ ก่อรูปขึ้นเป็นเพลงร็อกแบบใหม่ๆ มากมาย เช่น Alternative⁴, Nu Metal⁵, Emo, Metalcore (ซึ่งจะกล่าวถึงในบทต่อไป) เป็นต้น

ดนตรีฮาร์ดคอร์ (Hardcore) หรือฮาร์ดคอร์พังก์ (Hardcore Punk) เป็นเพลงร็อกแขนงหนึ่งที่แตกแขนงมาจากดนตรีพังก์ (ดนตรีร็อกแขนงหนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงยุค 70s) โดยเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาประมาณช่วงยุค 70's - 80's โดยจะแบ่งเป็น 2 ฝั่งคือ ฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออกของประเทศสหรัฐอเมริกา ฝั่งตะวันตกคือเมือง Los Angeles รัฐ California และทางฝั่งตะวันออกคือเมือง Washington D.C. รัฐ Maryland และ รัฐ New York ดนตรีมีลักษณะหนักหน่วง รุนแรง ไม่เน้นรายละเอียดทางดนตรีมาก เรียบง่าย เน้นไปที่ความดิบและหยาบ เนื้อหาเน้นไปที่เรื่องของการเมือง เศรษฐกิจ สภาพสังคมต่อต้านทุนนิยม การแต่งกายของนักดนตรีเน้นไปที่เรียบง่าย ไม่มีการทำผมหลายสีหรือการแต่งกายด้วยเครื่องประดับหรูหราราคาแพงรวมไปถึงการวางตัวแบบสมณะซึ่งแตกต่างจากวิถีชีวิตของศิลปินเพลงร็อกในขณะนั้นที่เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดและผู้หญิง ตามภาพลักษณ์ของศิลปินร็อกแอนด์โรลในอดีต "Sex Drug Rock&Roll" นอกจากนี้ยังยึดถือหลัก D.I.Y. หรือ Do It Yourself ซึ่งก็คือ การทำงานด้วยตนเองทั้งหมดทุกกระบวนการ โดยไม่พึ่งพานายทุน

ในประเทศสหรัฐอเมริกา การรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในยุคนั้นเกิดจากกลุ่มวัยรุ่นที่มีความเบื่อหน่ายต่อระบบทุนนิยม ซึ่งทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นธุรกิจ และแนวคิดปฏิเสธรากเหง้าของสังคมรวมไปถึงกฎเกณฑ์ทางดนตรีที่มีมาในอดีต เพราะดนตรีในสมัยนั้นกลายเป็นอุตสาหกรรมเพลงที่เต็มไปด้วยค่ายเพลงและบริษัทขนาดใหญ่และเมนสตรีม (Mainstream) ซึ่งใช้อำนาจทางการเงินในการประชาสัมพันธ์ผลงานออกไปทางสื่อต่างๆ รวมทั้งปัญหาสังคมในขณะนั้นที่ครอบครัวไม่มีเวลาให้แก่สมาชิกเพราะต้องทำงานเพื่อหาเงิน โดยเฉพาะนโยบายในสมัยของประธานาธิบดี Ronald Reagan ที่เน้นในด้านการวางกฎระเบียบทางสังคมให้เคร่งครัด สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้กลุ่มวัยรุ่นในประเทศสหรัฐอเมริกาเกิดความรู้สึกว่าตนเองถูกกดดัน

⁴ Alternative คือ ดนตรีร็อกที่พยายามสร้างสิ่งแปลกใหม่ เกิดขึ้นในช่วงยุค 90's ดนตรีแนวนี้จะไม่มีความที่ตายตัวแน่นอนว่าลักษณะของดนตรีเป็นอย่างไร เพียงแต่หากว่าเป็นวงดนตรีที่ทำดนตรีไม่เข้ากับกระแสหลักในยุคนั้นก็จัดว่าเป็น Alternative แล้ว (อภิรัตน์ รัตนไพบูลย์ 2547 : 28)

⁵ Nu Metal หรือ New Metal คือ ดนตรีเมทัลที่อยู่ในกระแส Alternative มีการปรับแต่งซาวนด์ดนตรีให้แตกต่างไปจากวงเมทัลทั่วไป โดยเน้นซาวนด์ที่หม่นและกดประสาทมากกว่า มีการนำเอาวัตถุดิบใหม่ๆ มาผสม เช่นการแร็ป ซาวด์สังเคราะห์ เป็นต้น(อภิรัตน์ รัตนไพบูลย์ 2547 : 28)

จากสภาพสังคมจึงก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้าน จากเด็กวัยรุ่นที่ต้องการหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นและมารวมกลุ่มเพื่อสร้างสรรค์กิจกรรมของตนเอง

สุชน โชติธรรมวัฒนา (2547, อ้างในชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548) กล่าวว่าการทำตัวเป็น 'ขบถ' หรือ ทำตัวให้แหวกจากขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีคิดแบบเดิมๆ ของผู้ใหญ่เกิดขึ้นจาก "ช่องว่างระหว่างวัย" (generation gap) โดยทางแสดงออกที่ต่อต้านคือทางออกทางหนึ่งเพื่อแสดงออกถึงความต้องการที่จะต่อต้านผู้มีอำนาจ และดนตรีก็เป็นหนทางหนึ่งสำหรับการปลดปล่อยของวัยรุ่นเหล่านั้น

ด้วยความที่ดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นดนตรี Underground หรือ เพลงใต้ดิน เพราะฮาร์ดคอร์ได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่ม และไม่มีสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ เช่น วิทยุหรือโทรทัศน์ เช่นเดียวกับดนตรีสมัยนิยมทั่วไป ดังนั้นการรวมกลุ่มของแฟนเพลงจึงเป็นมากกว่าผู้ที่เข้ามาชมดนตรี แฟนเพลงมีการช่วยสนับสนุนกลุ่มของตนให้มีความเข้มแข็งขึ้นด้วยการแลกเปลี่ยนหมูนเวียนข่าวสารกันในกลุ่มผู้ฟังผ่านทางนิตยสารทำมือ (fanzine) หรือเว็บไซต์ ซึ่งเป็นสิ่งที่แฟนเพลงและวงดนตรีทำขึ้นเอง จึงเรียกการทำดนตรีในลักษณะนี้ว่า "DIY" หรือ "การทำเพลงด้วยตนเอง" จูตีมา ธารรัตน์กุล (2548) ได้กล่าวถึงนิยามของวัฒนธรรม DIY ไว้ว่า DIY ย่อมาจาก Do-it-yourself ซึ่งศิลปินจะเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนการทำเพลงทุกขั้นตอน ได้แก่ การแต่งเพลง การบันทึกเสียง การผลิตเทปและซีดี อาจรวมไปถึงการตั้งค่ายเพลงของตนเองหรือสังกัดค่ายเพลงเล็กๆ เพื่อจัดจำหน่ายผลงานโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากค่ายเพลงใหญ่ ซึ่งวิถีปฏิบัติแบบ DIY นี้สอดคล้องกับวิถีการสร้างและเผยแพร่ผลงานของทางศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์เช่นกัน หากแต่ในส่วนของ การซื้อขายผลงานเพลงนั้นก็มักทำโดยการสั่งซื้อทางไปรษณีย์กับทางวงดนตรีเอง หรือการซื้อตามงานคอนเสิร์ตที่วงดนตรีวงนั้นไปเล่น และอาจจะมีวงจำหน่ายผลงานเพียงบางร้านที่รู้จักกับวงดนตรีเท่านั้น แต่ในปัจจุบันการสื่อสารได้เปิดกว้างและให้อิสระเสรีมากขึ้น มีช่องทางการสื่อสารใหม่ๆอันเป็นผลพวงจากเทคโนโลยีที่พัฒนาก้าวหน้า ทำให้ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างง่ายดายมากขึ้น อินเทอร์เน็ตจึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ผู้คนทั่วโลกที่มีความสนใจในด้านเดียวกันสามารถติดต่อสื่อสารค้นคว้าหาข้อมูลกันได้ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้สื่อนี้เป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสารกันในปัจจุบันรวมถึงยังสามารถทำการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานของตนให้สาธารณะชนได้เข้ามาทดลองฟัง แสดงความคิดเห็นติชม หรือสั่งซื้อได้สะดวกขึ้นอีกด้วย

ในทวีปเอเชีย ประเทศที่มีการรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์อย่างชัดเจนที่สุดคือ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านดนตรี เนื่องจากประเทศญี่ปุ่น มีการให้อิสระเสรีและเปิดพื้นที่ในการแสดงตัวตนของคนที่ยืนชอบหรือคลั่งไคล้ในวัฒนธรรมย่อยอย่างวัฒนธรรมวัยรุ่นต่างๆมากมาย อาทิ กลุ่มแฟนการ์ตูน แฟนมวยปล้ำ แฟนเพลงประเภทเร็วค เมทัล พังก์ รวมถึงแฟนเพลงฮาร์ดคอร์อีกด้วย

Jennifer Matsue (2009) เขียนหนังสือเรื่อง Making Music in Japan's Underground The Tokyo Hardcore Scene ซึ่งเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ในกรุงโตเกียวประเทศญี่ปุ่น โดยกล่าวว่า การรวมตัวของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในโตเกียวส่วนใหญ่จะอยู่ตามผับหรือคลับที่มีวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไปแสดงเป็นประจำได้แก่ The Loft ซึ่งเป็นสถานที่รวมกลุ่มของผู้ฟังฮาร์ดคอร์ในโตเกียว โดยได้รับสมญานามว่าเป็น CBGB (ผับชื่อดังในสหรัฐอเมริกาที่เป็นสถานที่รวมตัวของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์) ของโตเกียว นอกจากนี้ยังรวมตัวกันที่ผับอื่นๆอย่าง Yellow และ 20000 Volt โดยแต่ละที่จะมีวงฮาร์ดคอร์ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนขึ้นแสดงดนตรีทุกๆคืน บางครั้งก็แสดงจนถึงเวลาเช้าของวันรุ่งขึ้นโดยวงดนตรีที่เข้ามาเล่นต้องจ่ายเงินเพื่อเล่นเอง และต้องเป็นคนขายบัตรคอนเสิร์ตเองด้วย จำนวนผู้ชมที่เข้ามาจะมีประมาณ 50-100 คน ซึ่งส่วนใหญ่มาพบปะเพื่อนฝูงที่ชอบดนตรีประเภทเดียวกัน รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนใบปลิวโฆษณางานคอนเสิร์ต ไปสเตอร์ แฟนซีน และเดโม⁶ ของวงดนตรีต่างๆที่มาเล่นในงานและที่เข้ามาชม ส่วนพฤติกรรมการแสดงออกของผู้ชมส่วนใหญ่ในโตเกียวจะแตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ ผู้ชมส่วนใหญ่มาเพื่อดูดนตรีจริงๆ ไม่มีการเต้น หรือมีการแทค⁷ มอช⁸ Circle Pit⁹ สเตจไดรฟ์¹⁰ เซิร์ฟ¹¹ แต่จะโยกหัวเสียมากกว่า เพราะผู้ชมต้องการมาเพื่อดูดนตรีจริงๆ

⁶ เดโม (Demo หรือ Demonstration) คือผลงานเพลงที่ศิลปินส่งไปยังค่ายเพลงหรือแฟนเพลงเพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงาน ส่วนมากจะมีจำนวนเพลงไม่มาก มีการบันทึกเสียงแบบเรียบง่าย โดยศิลปินจะแจกฟรี ชื่อขาย หรือแลกกับเดโมเทปของวงดนตรีวงอื่น

⁷ แทค (tag) คือวิถีปฏิบัติในการเข้าร่วมชมคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์และเมทัล เป็นการวิ่งชนกันโดยใช้ไหล่ของแฟนเพลง

⁸ มอช (Mosh) คือวิถีปฏิบัติในการเข้าร่วมชมคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์ เป็นการเหวี่ยงอวัยวะของร่างกายเช่น แขน ขา ตามจังหวะของเพลง โดยจะมีการกำหนดเป็นท่าทางต่างๆคล้ายกับการเต้นรำ โดยจะกระทำในพื้นที่สำหรับมอชที่เรียกว่ามอชพิต (moshpit) ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ตรงด้านสุดของเวที การมอชสามารถเรียกอีกชื่อได้ว่า Slam Dancing

⁹ Circle Pit คือวิถีปฏิบัติในการเข้าร่วมชมคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์ คือการวิ่งเป็นวงกลมในลักษณะของแถวยาว ซึ่งโดยมากจะกระทำในมอชพิต

การเข้ามาของดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเริ่มมาพร้อมกับการเกิดของวงกร “เทปผี” หรือเทปผิดลิขสิทธิ์ ที่เข้ามามีบทบาทในสังคมของนักฟังเพลงชาวไทยเมื่อประมาณ 10-15 ปีที่แล้ว โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่สะพานพุทธ ซึ่งในยุคสมัยนั้นเต็มไปด้วยเทปผี โดยยี่ห้อที่เป็นที่นิยมที่สุดได้แก่ ยี่ห้อพีค็อก (Peacock) ซึ่งผลิตเทปผีหลากหลายแนวดนตรีออกมาเป็นจำนวนมาก และหนึ่งในนั้นคือดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ แม้ผู้ฟังเพลงในยุคแรกจะไม่สามารถแยกออกกระหว่างเพลงร็อกที่มีความรุนแรงสาขาอื่นๆอย่างดนตรีเมทัลออกจากฮาร์ดคอร์ได้เพราะดนตรีมีความรุนแรง ความเร็ว และมีเสียงดังใกล้เคียงกัน หรือแพ้นักร้องแต่งตัวที่นิยมสวมใส่เสื้อเครื่องแต่งกายสีดำเหมือนกัน แต่ดนตรีเมทัลจะรายละเอียดดนตรี ลูกเล่น และเทคนิคมากกว่าดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีโครงสร้างเพลงเรียบง่าย เนื้อหาเพลงเมทัลเกี่ยวกับเรื่องเหนือจริง ปิศาจ ความชั่วร้าย ซึ่งแตกต่างจากเนื้อหาของดนตรีฮาร์ดคอร์ที่จะเกี่ยวกับสังคม การเมือง ถึงกระนั้นก็มีการรวมกลุ่มคนฟังเพลงที่นิยมนำเพลงของศิลปินแนวฮาร์ดคอร์ไปเล่นตามงานคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นเองตามร้านเล็กๆ เมื่อสื่อได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นทำให้คนฟังสามารถแยกแยะเพลงแนวฮาร์ดคอร์ออกจากเพลงแนวเมทัลได้ และเริ่มมีการรวมกลุ่มกันตามงานคอนเสิร์ตที่มีวงดนตรีในแนวฮาร์ดคอร์ไปเล่นมากขึ้น ซึ่งในแต่ละครั้งจะมีผู้เดินทางมาร่วมงานประมาณ 50 - 500 คน ขึ้นอยู่กับ วัน เวลา ขนาดงาน สถานที่ จำนวนวงที่จะมาแสดง และงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่มักมีวงดนตรีแนวเมทัลร่วมเล่นด้วย การรวมกลุ่มของแฟนเพลงและศิลปินเพลงฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยสามารถแบ่งได้เป็นกลุ่มเล็กๆที่เป็นที่รู้จักในกลุ่มคนฟัง ได้แก่ กลุ่ม Thailand Hardcore กลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ซึ่งมีอายุมากกว่า 10 ปีแล้ว กลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ และกลุ่มพิจิตรฮาร์ดคอร์ซึ่งเป็นกลุ่มแฟนเพลงและศิลปินเพลงฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยรุ่นใหม่ ที่รวมตัวกันได้ประมาณ 2-3 ปี

คำว่า “แฟนเพลง” มีความหมายในแง่ของความจงรักภักดีในตัวศิลปิน นอกจากนี้ “แฟนเพลง” จะมีลักษณะเป็นการชื่นชอบแบบส่วนบุคคล ไม่มีการรวมกลุ่มกันขึ้นแต่อย่างใด คำว่า “คลับ” (club) ตามความหมายจากพจนานุกรมของ Longman (Longman Lexicon of Contemporary English, 1989) หมายถึง กลุ่มคนที่มารวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ชมรมกีฬาหรือความบันเทิงต่างๆ ฉะนั้น ส่วนคำว่า “แฟนคลับ” จึงเป็นการพัฒนามาจากคำว่า “แฟนเพลง” ที่เป็นปัจเจกบุคคล ที่อยู่กันอย่างกระจัดกระจาย “แฟนคลับ” จึงเป็นการรวมกลุ่ม

¹⁰ สเตจไดรฟ์ (Stage Drive) คือวิถีปฏิบัติในการเข้าร่วมชมคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์และเมทัล เป็นการกระโดดในลักษณะพุ่งลงจากเวทีของแฟนเพลง

¹¹ เซิร์ฟ (surf) คือวิถีปฏิบัติในการเข้าร่วมชมคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์และเมทัล เป็นการแบกคนที่สเตจไดรฟ์ลงมาจากเวที และส่งต่อข้ามศีรษะกันไป

ของผู้รับสารที่มีความสนใจและชื่นชอบในศิลปินคน หรือกลุ่มเดียวกัน มีมุมมองต่อศิลปินที่ตนเองชื่นชอบที่ลึกซึ้ง และมีความจงรักภักดีมากกว่า “แฟนเพลง” (สุรียรัตน์ โกสุมศุภมาลา, 2550 : 2) ซึ่งในกรณีของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น พวกเขามีความชื่นชอบในตัวดนตรีและเนื้อหารวมถึงศิลปินที่มีความสามารถในการประพันธ์บทเพลงและเล่นดนตรี แต่โดยมากไม่ถึงกับตามไปทุกหนทุกแห่งและสะสมของทุกอย่างที่มีรูปสัญลักษณ์ของศิลปินที่ชื่นชอบ และพวกเขาไม่นิยมตนเองว่าเป็น “แฟนคลับ” แต่นิยามตนเองว่าเป็นพี่น้อง ครอบครัว โดยใช้คำว่า Hardcore Family, Hardcore Brotherhood เป็นต้น และเมื่อวิเคราะห์ตามองค์ประกอบในการสื่อสาร S-M-C-R แล้วนั้น กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นมีการสลับบทบาทกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารเสมอ กล่าวคือ ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ในฐานะผู้ส่งสารก็ล้วนแล้วแต่เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์วงอื่นๆด้วย โดยเฉพาะในประเทศไทยกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เป็นศิลปินก็มักจะเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศ และเป็นแฟนเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเองด้วย จะมีเพียงส่วนน้อยที่เป็นเพียงแฟนเพลงอย่างเดียวโดยไม่เล่นดนตรี หรือมีวงดนตรีของตนเอง อาจกล่าวได้ว่า ผู้ส่งสารและผู้รับสารในกระบวนการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นเป็นคนกลุ่มเดียวกัน

นอกจากการรวมกลุ่มตามงานคอนเสิร์ตแล้วแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ยังมีการติดต่อสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้แก่ โปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN Messenger Webboard Website รวมไปถึง MySpace ซึ่งเปรียบเสมือนชุมชนเสมือนที่สร้างขึ้นมาจากกลุ่มคนที่มีความชื่นชอบแบบเดียวกัน มีการติดต่อเผยแพร่ข่าวสาร กำหนดการคอนเสิร์ต ซื่อขายผลงาน รวมถึงการสื่อสารโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างอิสระกว่าพื้นที่กายภาพที่ต้องอยู่ภายใต้กรอบต่างๆของสังคมอันเป็นการก่อร่างสร้างและแสดงตัวตนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างชัดเจนอีกด้วย

สำหรับดนตรีฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยนั้นยังถูกเข้าใจผิดจากคนทั่วไปอยู่มาก โดยคำว่าฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย มักถูกบรรดา นักเขียน สื่อมวลชนรวมถึงค่ายเพลงนำไปใช้ในการประชาสัมพันธ์ผลงานของศิลปินเพลงร็อกในสังกัดที่ทำดนตรีรุนแรงยกตัวอย่างเช่น แมว จิรศักดิ์ ปานพุ่ม ในอัลบั้ม Awake (พ.ศ. 2544)¹² ที่ได้รับการโปรโมตว่าเป็นดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งที่ดนตรีในอัลบั้มเป็นเพียงร็อกหนักๆเท่านั้น หรือในภาพยนตร์เรื่อง “อสุจิก (พ.ศ. 2550)” ซึ่งตัวละครเอกของเรื่องเป็นนักดนตรีและแฟนเพลงแนวเมทัล สังเกตได้จากเพลงประกอบภาพยนตร์ที่เป็นดนตรี

¹² ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก

แนวเมทัล การแต่งกายของตัวละครสวมเสื้อของวงดนตรีเมทัล แต่กลับเรียกแนวดนตรีที่เล่นในเรื่องว่า “ฮาร์ดคอร์” นอกจากนี้ตัวละครอื่นๆในเรื่องก็เรียกแนวดนตรีที่เล่นว่าฮาร์ดคอร์เช่นกัน ซึ่งแท้จริงแล้วบทเพลงแนวเมทัลมักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ การเมือง ยาเสพติด ศาสนา ความรุนแรง และประเด็นปัญหาต่างๆ ที่วัยรุ่นต้องการปลดปล่อย เช่นเดียวกับเรื่องเครื่องแต่งกาย ทรงผม ตลอดจนไปจนถึงการแต่งหน้าให้ตัวเองดูหน้าตาแปลกประหลาดเหมือนปีศาจ (ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548) นอกจากนี้ยังไม่รวมถึงคำว่าฮาร์ดคอร์ที่พบในสื่อทั่วไปอย่างรายการตอบจดหมายของแฟนมวยปล้ำชื่อ Nating Hardcore หรือคำที่ใช้เรียกกลุ่มนปช.ส่วนหนึ่งว่า เสื้อแดงฮาร์ดคอร์ เป็นต้น

มานิต กุ้ยประเสริฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “คำว่า “ฮาร์ดคอร์” นั้น ได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายก่อนที่แนวดนตรีฮาร์ดคอร์จะถูกเผยแพร่สู่เมืองไทยเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งบรรดา นักเขียน สื่อมวลชนรวมถึงค่ายเพลง นั้นมักใช้เพื่ออธิบายลักษณะของบทเพลง และได้ถือการเล่นดนตรีของวงดนตรี คำว่า “ฮาร์ดคอร์” ที่ถูกสังคมตีกรอบความหมายเหมา รวมลักษณะของดนตรีหรือคัทหนักหน่วง รุนแรง และมีเสียงตะโกลน ตะคอก รวมถึงการสำรอกนั้น จึงเป็นการใช้คำว่าฮาร์ดคอร์ เป็นลักษณะนาม ที่บรรยายลักษณะแบบเหมารวมของดนตรีตามความเข้าใจของสื่อ มากกว่าการเรียกเป็นคำวิสามานยนาม หรือชื่อเฉพาะของแนวดนตรี” (มานิต กุ้ยประเสริฐ, สัมภาษณ์ วันที่ 9 พฤษภาคม 2553)

ตามพจนานุกรม Longman ได้ให้ความหมายของคำว่า hardcore ไว้ว่า เป็นการใช้ชีวิตหรือการมีความเชื่ออย่างสุดโต่งที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงง่ายๆ (having an extreme way of life or an extreme belief that is very unlikely to change) ซึ่งสอดคล้องกับความเข้าใจของมวลชนเกี่ยวกับคำว่าฮาร์ดคอร์ที่มักเกี่ยวข้องกับความรุนแรง ผู้ที่ฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์ก็มักจะถูกมองว่าเป็นคนหัวรุนแรงและเป็นบุคคลชายขอบของสังคม ดังเช่นในต่างประเทศ Steven Blush (2001) ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ American Hardcore A Tribal History เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ตำรวจมักเข้ามาสลายการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในอเมริกา ที่แม้ว่าประธานาธิบดี Ronald Reagan จะประกาศนโยบาย Freedom of Speech เกี่ยวกับการให้สิทธิเสรีภาพ แต่ก็มีกรวางกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัดจนกระทั่งกลุ่มวัยรุ่นเกิดความกดดัน และหาทางระบายออกด้วยการรวมตัวกันเล่นดนตรีจัดงานแสดงคอนเสิร์ต แต่ก็ต้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าสลายการชุมนุมหลายครั้ง รวมถึงทำที่ไม่เป็นมิตรจากผู้คนที่ผ่านไปผ่านมารอบข้าง โดยเฉพาะผู้ใหญ่ก็มักมองว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเยาวชน สังเกตได้จากป้าย Parental Advisory ที่ปิดอยู่บน

หน้าปกผลงานเพลงของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ เหตุการณ์เช่นนี้จึงสะท้อนความคิดและทัศนคติของผู้คนอื่นๆต่อกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างเห็นได้ชัด

ประสิทธิ์ ชำนาญไพร (2536, อ้างถึงใน ลำเนา เขียมสอาด 2539 : 3) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีร็อกในเมืองไทยว่า “ผู้ที่คลั่งไคล้เพลงร็อกส่วนมากเป็นวัยรุ่นที่ฟังภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง และไม่ค่อยมีเงินไปนั่งฟังเพลงตามห้องอาหารหรือไนท์คลับ วัยรุ่นกลุ่มนี้ นิยมไปดูคอนเสิร์ตที่จัดให้ดูฟรีหรือเก็บบัตรราคาถูกซึ่งมีขึ้นเป็นครั้งเป็นคราวเท่านั้น ส่วนวงดนตรีร็อกของไทยก็หาสถานที่จัดแสดงโชว์ได้ยาก เพราะถ้าจะเล่นเพื่อฟังเพลินในห้องอาหารก็ไม่เหมาะ เพราะเสียงดังเกินไป จะใช้เล่นในไนท์คลับเพื่อเต้นรำก็ไม่ได้ เพราะจังหวะไม่เหมาะสำหรับเต้นรำ ฉะนั้นเพลงที่เหมาะสมสำหรับคนทุกเพศทุกวัยมากที่สุด ก็คือ เพลงประเภทป๊อปหรือเพลงไทยสากลนั่นเอง”

จิรวุฒิ รักชาติ (2549) ผู้ทำวิจัยเรื่องการวิเคราะห์อุดมการณ์ในเพลงสากลแนวเฮฟวีเมทัลของวัยรุ่นกล่าวว่าในปัจจุบันสังคมไทยยังคงมองว่าเพลงร็อกโดยเฉพาะเพลงฮาร์ดคอร์ และเฮฟวีเมทัลเป็นวัฒนธรรมตะวันตกที่ขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยและจะเข้ามาครอบงำจิตใจของวัยรุ่น แม้แต่นิยามของดนตรีร็อกที่นักวิชาการให้ความหมายก็ขัดแย้งต่อหลักสุนทรียศาสตร์ของดนตรีในแขนงอื่นไม่ว่าจะเป็น เนื้อร้อง ทำนอง หรือเสียงประสาน ล้วนแต่แตกต่างจากกฎเกณฑ์ของดนตรีสมัยนิยมแทบทั้งสิ้น จึงทำให้ดนตรีร็อกไม่ได้รับการยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีร็อกที่เป็นอันเดอร์กราวนด์อย่างฮาร์ดคอร์แล้วนั้นก็ยิ่งเป็นที่รู้จักในวงแคบ เพราะดนตรีมีความหนักหน่วง รุนแรง หยาดกระด้าง เสียงดัง จึงทำให้คนทั่วไปมองว่าดนตรีฮาร์ดคอร์ป่าเถื่อน ผิดศีลธรรม ไม่สุภาพ ไม่เหมาะแก่การเผยแพร่แก่เยาวชนและคนทั่วไปในสังคม

ภาพลักษณ์ของแฟนเพลงและดนตรีร็อกที่ถูกนำเสนอโดยสื่อมวลชนว่า “ข่าวการทะเลาะวิวาทกันในงานคอนเสิร์ตซึ่งพบเห็นอยู่บ่อยครั้งที่มีการจัดคอนเสิร์ตในประเทศไทย รวมถึงการประท้วงต่อต้านสังคมรูปแบบต่างๆที่มีอยู่ทั่วโลก มักจะมีเพลงร็อกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ภาพของวัยรุ่นแฟนเพลงร็อกที่ถูกนำเสนอโดยสื่อมวลชนนั้น มักจะเป็นวัยรุ่นที่สร้างความเดือดร้อน รักสนุก ร่าเริง สร้างปัญหาให้กับสังคม หรือเป็นบุคคลที่ไม่มีประโยชน์ต่อสังคม” การนำเสนอภาพของดนตรีและแฟนเพลงร็อกที่มีการแต่งกายและทรงผมแปลกๆ การขยับร่างกายตามจังหวะเพลงที่รุนแรง ที่ถือว่าเป็น การแสดง ถึงตัวตน (Identity) ของตนเองออกมา ภาษากายต่าง ๆ และภาษาพูดซึ่งมักมีคำหยาบคายเหล่านี้ล้วนเป็นแนวทางที่ขัดกับสิ่งที่ผู้ใหญ่ในสมัยนั้นเห็นว่าดีงาม และถูกต้องทั้งสิ้น ส่งผลให้ในสายตาของคนทั่วไปโดยเฉพาะผู้ปกครองของวัยรุ่นมองว่า “เพลงร็อก”

เป็นสัญลักษณ์แห่งความก้าวร้าว รุนแรง ต่อต้านในสิ่งที่สังคมกำหนดเอาไว้ ความคิดเห็นที่มองสังคมผ่านเพลงร็อกจะเป็นอุดมการณ์ต่อต้านสังคมโดยไม่มีภาระประนีประนอม สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเหล่ากลุ่มผู้นิยมเพลงร็อกโดยเฉพาะกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ทำให้พวกเขาถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก พื้นที่ในการแสดงตัวตน รวมถึงการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนอีกด้วย ถึงแม้ดนตรีร็อกจะถูกมองว่าขัดต่อหลักเกณฑ์อันดีงามของสังคมแต่กลับเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในหมู่วัยรุ่นหนุ่มสาว ดนตรีร็อกจึงถูกยกย่องให้เป็นสัญลักษณ์ของการรวมกันของอิสรภาพ การแหกกฎ และการมีอำนาจเหนือการควบคุม ซึ่งเป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการ วัฒนธรรมของดนตรีร็อกจึงมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรม ของวัยรุ่นทั้งแพ้นั้นการแต่งกาย ภาษา ทักษะคิด หรือแม้แต่มุมมองทางการเมือง การได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ในหมู่วัยรุ่นทั่วโลกทำให้ยอดขายผลงานในของดนตรีแนวนี้ สูงเป็นประวัติการณ์ ทำให้ดนตรีที่อาจเรียกได้ว่าเป็น Underground ในขณะนั้นพัฒนาขึ้นมาเป็นดนตรีสมัยนิยม (Popular Music) และกลายเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมระดับโลกมาจนถึงปัจจุบัน

แม้ว่าเพลงแนวฮาร์ดคอร์จะไม่ใช้วัฒนธรรมดนตรีกระแสหลัก(Main Stream) แต่กระนั้นก็ยังมีความสนใจและมีใจรักที่จะฟังเพลงแนวนี้เรื่อยๆ เป็นระยะเวลาหลายปีแล้ว จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมีการก่อตัวของกลุ่มขึ้นมาได้อย่างไร ลักษณะของกลุ่มนั้นเป็นอย่างไร และทำกิจกรรมอะไรบ้างเมื่อเกิดการรวมกลุ่มกัน พวกเขามีการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มอย่างไร รวมถึงเครือข่ายการสื่อสารและการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มเป็นอย่างไร กล่าวคือมีการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์กลุ่มอื่นๆ ทั้งในและนอกประเทศเพื่อที่จะรักษาความเป็นตัวตนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างไร จึงสามารถคงอยู่มาได้ถึงปัจจุบันและมีวิธีการทำให้อัตลักษณ์นั้นคงอยู่สืบไปอย่างไร ซึ่งการศึกษาดังกล่าวเพื่อสร้างและธำรงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นี้จะนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับอีกหนึ่งวัฒนธรรมย่อยของสังคมไทยที่ขับเคลื่อนตัวไปอย่างเงียบๆ แต่มีความเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ อันเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของอนุภาพของการสื่อสารที่สร้างเครือข่ายไร้พรมแดนของคนที่มีอิสระทางความคิดและการกระทำภายใต้กฎระเบียบทางสังคม

จากความคิดเห็นของประสิทธิ์ ชำนาญไพร นั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์การทำวิจัยที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสตัวตนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์และเฝ้าสังเกตการณ์เป็นเวลามากกว่าหนึ่งปีนั้น ผู้วิจัยได้เห็นความแตกต่างของลักษณะแฟนเพลงร็อกจากในงานวิจัยของประสิทธิ์ ชำนาญไพร หลายประการ ประการแรกคือกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์

นั้นมีทั้งวัยรุ่นไปจนถึงวัยกลางคน พวกเขาสามารถฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง และเขียนเนื้อเพลงเป็นภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นดนตรีที่เผยแพร่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และมีเครือข่ายอยู่หลายประเทศทั่วโลก การที่เขียนเนื้อเพลงเป็นภาษาอังกฤษทำให้สามารถสื่อสารกันได้ทั่วโลก ไม่ใช่เพียงแค่งุ่มคนในประเทศนั้นๆจะเข้าใจกันเอง ส่วนสถานะทางเศรษฐกิจนั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางมีพอใช้ สืบเนื่องจาก พฤติกรรมต่างๆเกี่ยวกับวัฒนธรรมฮาร์ดคอร์ ไม่ได้มีแค่การเล่นดนตรี ฟังดนตรี แต่ยังมี การแต่งกาย การสะสมแผ่นเสียง เทป และซีดี Fanzine รวมไปถึงเครื่องแต่งกายต่างๆอันเป็นของสะสมและในการเล่นดนตรี เครื่องดนตรี จะมีราคาค่อนข้างสูง ยิ่งหากวัตถุนั้นสิ่งซื้อ หรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ สนนราคายิ่งสูง

ส่วนในด้านการสื่อสารเพื่อการพัฒนา จากการค้นคว้าของผู้วิจัย พบว่าบทเพลงฮาร์ดคอร์นั้น เป็นการสื่อสารทางด้านการเมืองและปัญหาสังคมเป็นหลัก โดยปรมา สตะเวทิน (อ้างแล้ว) ได้สรุปว่าสถาบันสื่อมวลชนทำหน้าที่ในการพัฒนาการเมืองการปกครองของประชาชน ได้ดังต่อไปนี้คือ ทำให้เกิดความสนใจ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทำให้เกิดทัศนคติ ส่วนในกรณีของบทเพลงฮาร์ดคอร์นั้นจะกล่าวถึงการสื่อสารระหว่างศิลปินกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ คือ บทเพลงฮาร์ดคอร์สร้างความแตกต่างโดยใช้ดนตรีที่แตกต่างจากดนตรีอื่นๆเพื่อสร้างบรรยากาศและใช้ถ้อยคำในการเขียนเนื้อเพลงแบบตรงไปตรงมา ตรงประเด็น และนำเสนอข่าวสารอยู่ค่อนข้างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความน่าสนใจ และน่าติดตาม ด้วยภาษาลีลาที่ตรงไปตรงมาในการถ่ายทอดเนื้อหาจึงง่ายต่อความเข้าใจและเรื่องที่สื่อสารนั้นเป็นเรื่องใกล้ตัว เป็นปัญหาสังคมที่เป็นประเด็นปัญหาหลัก มีความเป็นปัจจุบันทำให้สามารถเข้าใจได้ไม่ยาก เมื่อรับข่าวสารและมีความเข้าใจก็จะเกิดทัศนคติ ความคิดเห็นซึ่งอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ เช่น การมีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน การสำนึกในสิทธิเสรีภาพของตนและการเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองอีกด้วย

จากที่กล่าวมาในข้างต้น จะเห็นได้ว่า ดนตรีก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารของมนุษย์ ที่สามารถสะท้อนความคิด ทัศนคติ อุดมการณ์ ต่างๆผ่านทางบทเพลง และเมื่อมีกลุ่มคนที่ศรัทธาในบทเพลงนั้นมากขึ้น จึงเกิดเป็นกลุ่มทางสังคม ที่มีการติดต่อสื่อสารกันและแพร่ขยายกลายเป็นเครือข่าย ที่มี ความคิด ทัศนคติ อุดมการณ์ ร่วมกัน มีความศรัทธาในสิ่งเดียวกัน จนกระทั่งแปรรูปอุดมการณ์เหล่านั้นออกมาเป็นพฤติกรรม หรือ วิถีปฏิบัติ ที่กลายเป็น แบบแผน วัฒนธรรมย่อย ที่น่าสนใจศึกษา ซึ่งแม้ว่าจะเป็นการรับเอาวัฒนธรรมจากต่างชาติที่มักเรียกว่า “ความเป็นสากล” มาใช้ หากอยู่ภายใต้บริบทของวัฒนธรรมหลักของชาติไทย และยังมีวัฒนธรรมย่อยกลุ่มอื่นๆ อีกมากมายแล้วนั้น กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เหล่านี้มีการรับวัฒนธรรมต่างชาติ

เอามาปรับใช้อย่างไรกับวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันให้อยู่ได้อย่างสมดุล และสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มขึ้นมาจากการปรับตัวนั้นอย่างไร รวมถึงธำรงรักษาอัตลักษณ์เหล่านั้นให้คงอยู่อย่างไรภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมในสังคมไทยและกระแสความเป็นสากลในสังคมโลก

ปัญหานำวิจัย

1. กระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเป็นอย่างไร
2. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเป็นอย่างไร
3. บทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาบทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากในประเทศไทย กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นกลุ่มคนที่มีจำนวนน้อยในสังคม ซึ่งในประเทศไทยนั้นมีการผลิตกันทำหน้าที่ผู้ส่งสารและผู้รับสาร กล่าวคือ ศิลปินกับแฟนเพลงมักจะเป็นคนกลุ่มเดียวกัน ศิลปินวงหนึ่งก็จะเป็นแฟนเพลงของวงอื่นซึ่งกันและกันด้วย งานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาโดยครอบคลุมทุกเพศ วัย และสถานภาพทางสังคม โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และมีการกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งศิลปินและแฟนเพลง ที่มีการติดต่อสื่อสารกัน อย่างสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี และมีปรากฏการณ์การรวมกลุ่ม หรือมีการ แสดงออกถึงอัตลักษณ์และอุดมการณ์จากการฟังหรือเปิดแสดงดนตรีฮาร์ดคอร์ ทั้งโดยศิลปินและ กลุ่มผู้ฟังโดยมุ่งเน้นศึกษาทั้งศิลปินและแฟนเพลง

2. พื้นที่ในการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลได้แก่

1.1 พื้นที่ทางกายภาพ ได้แก่ สถานที่นัดพบ สถานที่จัดงานคอนเสิร์ตต่างๆ

1.2 พื้นที่เสมือนจริง ได้แก่ Internet อาทิ เว็บไซต์ เว็บบอร์ด เว็บบล็อก และ โปรแกรมสนทนาออนไลน์ต่างๆ กระดานข่าว เป็นต้น โทรศัพท์

3.ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลภาคสนามตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 จนกระทั่ง พฤษภาคม พ.ศ. 2553 นับรวมระยะเวลาในการสังเกตการณ์ภาคสนามนี้เป็นเวลา 19 เดือน

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ดนตรีฮาร์ดคอร์ หมายถึง ดนตรีร็อกแขนงหนึ่งที่เกิดขึ้นมาจากดนตรีแนวพังค์ โดยนำดนตรีพังค์ แบบดั้งเดิมมาเล่นใหม่ให้เร็วขึ้น รุนแรงขึ้น เสียงดังขึ้น ดนตรีจึงมีจังหวะรุนแรง กระแทกกระทั้น และเรียบง่าย ไม่มีลูกเล่นและเมโลดี้มาก มีเนื้อหา เกี่ยวกับการเมืองและปัญหาสังคมต่อต้านทุน นิยม ชนชั้น และความอยุติธรรม

กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ หมายถึง กลุ่มคนที่สนใจและชื่นชอบในดนตรีฮาร์ดคอร์ ทั้งผู้ที่เป็น ศิลปินและผู้ที่เป็นแฟนเพลง ที่มีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นประจำมานาน กว่า 2 ปี

กระบวนการก่อตัวของกลุ่ม หมายถึง การที่แฟนเพลงฮาร์ดคอร์เข้ามารวมตัวกันทั้งพื้นที่จริง และพื้นที่เสมือนจนเกิดเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่ม หมายถึงการที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ มีการ ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มตนและนำจุดร่วมของสมาชิกกลุ่มมาสร้างเอกลักษณ์ของกลุ่มตนและสร้าง ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตนจากกลุ่มอื่น ซึ่งสะท้อนผ่าน การแต่งกาย ของสะสม พฤติกรรมการ แสดงออก บทเพลง และภาษา รวมถึง การที่คนอื่นในกลุ่มมีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มผู้นิยมดนตรี ฮาร์ดคอร์และได้นิยามภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ว่าเป็นอย่างไร

เครือข่ายการสื่อสาร หมายถึง รูปแบบการสื่อสารซึ่งเป็นระบบการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ตคอร์ ทั้งระหว่างสมาชิกในกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยด้วยกันเอง และเชื่อมโยงไปถึงเครือข่ายอื่นๆนอกกลุ่มซึ่งเป็นพันธมิตรกับกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย

บทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่ม หมายถึงบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆของเครือข่ายการสื่อสาร ที่เอื้ออำนวยในการรักษาและสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยให้คงอยู่สืบไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่อันเป็นการต่อยอดความรู้ทางการสื่อสารด้วยวิธีวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Study) สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวัยรุ่นต่อไปหรือเป็นแนวทางในการศึกษาวัฒนธรรมย่อยอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมในการปลูกฝังแนวคิดทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ
2. เพื่อให้ทราบถึงเนื้อหา อุดมการณ์ สภาพสังคม ทัศนคติต่างๆที่สะท้อนผ่านบทเพลงฮาร์ตคอร์ ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความบริสุทธิ์ โดยปราศจากการครอบงำของทุนนิยมอุตสาหกรรมดนตรี และค่ายเพลงใหญ่ต่างๆ
3. เพื่อเป็นตัวอย่างของการศึกษาบทเพลงในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการปลูกฝังและถ่ายทอดอุดมการณ์ แนวคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมต่างๆของผู้ฟัง เพื่อนำไปศึกษาบทเพลงประเภทอื่นต่อไป
4. เพื่อเป็นประโยชน์ในการลดช่องว่างเรื่องความเข้าใจไม่ตรงกันทางวัฒนธรรมระหว่างผู้นิยมดนตรีประเภทเดียวกัน และผู้นิยมดนตรีประเภทอื่นๆ และ ระหว่าง วัยรุ่น กับผู้ใหญ่ ซึ่งนำไปสู่การแก้ไขปัญหาคัดค้านก่อให้เกิดความขัดแย้ง และเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกลุ่มผู้ฟังเพลงฮาร์ตคอร์ให้ดีขึ้นอีกด้วย
5. เพื่อช่วยส่งเสริมสิทธิและอำนาจในการสื่อสารและแสดงออกของคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มวัฒนธรรมย่อย ให้รู้สึกถึงคุณค่าของวัฒนธรรมของกลุ่มตน รวมทั้งมีความภูมิใจที่จะแสดงความเป็นตัวตนออกมาโดยไม่รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองด้อยค่า หรือเป็นเพียงคนชายขอบเท่านั้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์” ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการอธิบายงานวิจัยดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับอัตลักษณ์
2. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย
3. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มและเครือข่ายการสื่อสาร
4. แนวคิดเรื่อง “แฟน” และ “แฟนดอม” (Fan & Fandom)
5. ความเป็นมาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับอัตลักษณ์

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันคู่กับมนุษย์ทุกคนมาเสมอ มนุษย์ทำการสื่อสารตลอดเวลา และกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันนั้น จะต้องมีการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ตลอด ดังที่ปรมะ สตะเวทิน (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารไว้ในหนังสือหลักนิเทศศาสตร์ว่า “การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งในชีวิตมนุษย์นอกเหนือจากปัจจัยทั้งสี่ แม้การสื่อสารจะไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายเหมือนปัจจัยสี่ แต่การที่จะได้มาซึ่งปัจจัยสี่ทั้งหมดนั้นย่อมต้องใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือ กล่าวคือ มนุษย์อาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆของตน และเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นๆในสังคม การสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของมนุษย์ และเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการสังคม ยิ่งสังคมนั้นมีความซับซ้อนขึ้นมากเท่าใด และประกอบด้วยคนจำนวนมากเพียงใด การสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น”

Smith (1966, อ้างใน จุฑาพวรรณ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2550 : 33) กล่าวว่า “เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กัน เขาจะสื่อสารกัน ทั้งนี้คนเราต้องสื่อสารกันเพื่อที่จะอาศัยอยู่ในสังคมและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตนเอง”

การสื่อสารนั้นยังเกี่ยวข้องกับระบบสัญลักษณ์และการสื่อความหมายอีกด้วย มนุษย์ได้ใช้ความสามารถของตนในการการสร้างสัญลักษณ์เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันซึ่งยังผลให้วัฒนธรรมถูกส่งผ่านจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าการสร้างและการบริโภคสัญลักษณ์นั้นเป็นความสามารถทางการสื่อสารที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นเอกลักษณ์ของมนุษย์เพื่อแสดงกระบวนการสื่อสารภายในตัวตนของบุคคล (คือสื่อสารกับตัวเองว่าสัญลักษณ์แบบนี้มีความหมายว่าอย่างไร) ในแง่ของวัฒนธรรม ซึ่งแม้ว่าทุกวัฒนธรรมจะใช้สัญลักษณ์ หากแต่ละวัฒนธรรมนั้นก็ได้มีการกำหนดความหมายและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป สำหรับการสื่อสารนั้น (จุฑาพวรรณ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2550 : 36)

ในการสื่อสารนั้นหากพิจารณาตามหลักทฤษฎีนิเทศศาสตร์โดยทั่วไปแล้ว มักกล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 4 ประการคือ S M C R ซึ่งย่อมาจาก ผู้ส่งสาร (Source) สาร (Message) สื่อ หรือช่องทางการสื่อสาร (Media/Channel) ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่ง กาญจนา แก้วเทพ(2541) ได้กล่าวถึงนิยามความหมายของการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลักๆ คือ

1. Transmission Model คือการส่งข่าวสารจากผู้ส่งสารผ่านช่องทางการสื่อสารหรือสื่อต่างๆไปยังผู้รับสาร โดยที่ผู้ส่งสารมีบทบาทเป็นผู้ควบคุมกระบวนการสื่อสาร ดังนั้น การสื่อสารในรูปแบบนี้จะไม่มีความไม่เสมอภาคในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้ส่งสารมีสถานะที่เหนือกว่าผู้รับสาร อาทิ การสื่อสารมวลชน เป็นต้น
2. Ritualistic Model คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความหมายซึ่งกันและกัน(Share Meaning)ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่งจะมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนบทบาทกันอยู่ตลอดเวลา โดยที่สถานะของผู้ส่งสารและผู้รับสารนั้นจะเสมอภาคกัน อาทิ การสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นต้น

อาจกล่าวได้ว่าในกระบวนการสื่อสารนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ก็คือกลุ่มบุคคลทั่วไปในสังคม ที่มีการสื่อสารอาจเป็นการสื่อสารแบบทางเดียว (One-way Communication) ซึ่งมีทิศทางเพียงจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารเท่านั้น หรือ การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way

Communication) ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความหมายระหว่างกันโดยไม่ผูกขาด สถานะการเป็นผู้ส่งสารหรือผู้รับสารอย่างตายตัว และทั้งสองรูปแบบการสื่อสารนั้นล้วนแล้วแต่ต้องมี “สื่อ” เป็นตัวกลางในการทำหน้าที่ส่งผ่านข้อมูลระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่ง หากกล่าวถึงคำว่า “สื่อ” แล้ว โดยทั่วไปมักนึกถึงสื่อมวลชนอย่าง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นอันดับแรก หากในยุคโลกาภิวัตน์กระทั่งปัจจุบัน เทคโนโลยี ก็ทำให้เกิด “สื่อใหม่” ที่มีพลังในการกระจายข่าวสารไปสู่มวลชนทั่วโลกได้ในระยะเวลาอันสั้น ทั้งยังประหยัดเวลาและพื้นที่ทางกายภาพ รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายกในกระบวนการผลิต และส่งข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชนอย่างมาก นั่นคือ “สื่ออินเทอร์เน็ต”

บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารและสื่อ

เมื่อสนใจศึกษาการสื่อสาร เรื่องบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารและสื่อ จึงเป็นสิ่งที่ควรสนใจศึกษาเช่นกัน Merton, (1967 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2549) นักทฤษฎีหน้าที่นิยม กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีนี้ว่า คำว่า function นั้น นักสังคมวิทยาได้ให้นิยามว่าเป็น “กระบวนการ” สำคัญที่ระบบย่อยต่างทำงานเพื่อตอบสนอง “ความต้องการ” (need) ของระบบใน “การธำรงรักษาการดำรงอยู่” (maintenance) ของระบบนั้น การทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ต้องมีการประสานซึ่งกันและกัน (interdependence) ระหว่างระบบย่อยๆ และแสดงออกมาเป็นกิจกรรมต่างๆ (activities) ซึ่ง Blumler, McQuail และ Brown (1972 อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2545) ได้จัดหมวดหมู่ของบทบาทหน้าที่ของสื่อจากมุมมองของปัจเจกบุคคลออกมาเป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ และภายในกลุ่มสามารถแตกประเด็นย่อยออกไปอีกคือ

1. บทบาทหน้าที่ในการให้ความเพลิดเพลิน (Diversions) ซึ่งก็จะออกในรูปแบบของการใช้สื่อเพื่อหลบเลี่ยงออกมาจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่ซ้ำซากจำเจหรือเพื่อหลบหนีปัญหา และผ่อนคลายความตึงเครียดในโลกของความเป็นจริง อาทิ การดูภาพยนตร์ ประเภทวิทยาศาสตร์แฟนตาซี (Sci-Fi) เหนือจินตนาการ เป็นต้น

2. บทบาทหน้าที่ในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ (Personal Relation) เป็นการใช้สื่อเพื่อสร้างการมีปฏิสัมพันธ์และเสริมความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคม อาทิ การนั่งดูรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ร่วมกันทั้งครอบครัว หรือการนำเอาเรื่องราวจากละครโทรทัศน์มาพูดคุยกับคนที่ทำงาน

3. บทบาทหน้าที่ในการสร้างและแสดงเอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล (Personal Identity) เป็นการใช้สื่อเพื่อต่อยอดหรืออ้างอิงกับกลุ่มเพื่อเสริม/สร้างเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ของตนเอง เช่น ถ้าเป็นวัยรุ่นก็ต้องดูรายการสอนภาษาอังกฤษแบบวัยรุ่นที่มีรูปแบบทันสมัยมีเนื้อหาสาระที่วัยรุ่นสนใจ ใช้พิธีกรขวัญใจวัยรุ่น เป็นต้น

4. บทบาทหน้าที่ในการติดตามข่าวสาร (Surveillance) อันเป็นหน้าที่พื้นฐานของการเปิดรับสื่อ

นอกจากนี้ กาญจนา แก้วเทพ (2544 อ้างใน สุริย์รัตน์ โกสุมศุภมาลา, 2550) ยังได้กล่าวไว้ว่า บทบาทของสื่อในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมย่อยนี้มีอยู่ 2 ด้านเสมอ ในด้านหนึ่ง สื่อจะมีบทบาทในการทำลายวัฒนธรรมย่อยเพื่อสถาปนาหรือเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่วัฒนธรรมหลัก แต่ในอีกด้านหนึ่งสื่อก็อาจจะมีบทบาทช่วยส่งเสริมความเป็นปึกแผ่นของวัฒนธรรมย่อยๆ รูปธรรมที่เห็นชัดเจนคือ การมีสื่อของกลุ่มวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เช่น กลุ่มคนไทยที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาจะมีการออกหนังสือพิมพ์ของตนเอง หรือกลุ่มศาสนานิกายต่างๆ ก็ล้วนผลิตสื่อของตนเอง ในวงการเพลงไทยนั้น การที่ค่ายเพลงต่างๆ มีสื่อเป็นคลื่นวิทยุ หรือรายการโทรทัศน์ของตนเอง ซึ่งการมีสื่อเฉพาะดังกล่าวช่วยดำรงรักษาและสืบทอดวัฒนธรรมย่อย สร้างสำนึกและอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมย่อยให้สามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางวงล้อมของวัฒนธรรมหลัก และวัฒนธรรมย่อยอื่น

Blumler & Katz (1964) (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2549) ได้ศึกษาเรื่องการใช้สื่อประเภทต่างๆ เช่น รายการตบปัญหาชิงรางวัล ละครโทรทัศน์ เพลงในวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าเพื่อสนองต่อความต้องการและการให้ความพึงพอใจแก่ผู้ใช้สื่อ โดย Blumler & Katz ได้รวบรวมรายชื่อความต้องการทางจิตใจและสังคมอันมากมายที่มาจัดหมวดหมู่ได้ 35 กลุ่ม ดังตัวอย่างเช่น

1. ใช้สื่อเพื่อต่อยอดค่านิยมของตัวเอง เช่น ในกรณีวันแม่ เราต้องการซื้อของขวัญให้แม่เพื่อแสดงความกตัญญูและเมื่อเราเปิดวิทยุโฆษณาเกี่ยวกับการซื้อของขวัญตอบแทนความกตัญญูต่อแม่เราก็จะติดตามฟังเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่เราทำนั้นคนอื่นก็ทำเช่นเดียวกัน

2. ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ เพื่อสร้างชีวิตทางสังคม เช่น งานวิจัยของไศลทิพย์ (2535) (อ้างในกาญจนา แก้วเทพ, 2549) เรื่องการดูแลครุฑทศน์ของเพศหญิงก็จะเอาเรื่องราวจากละครไปเป็นหัวข้อพูดคุยในกลุ่มเพื่อนฝูง

3. ใช้เพื่อแสวงหาความมั่นคงทางจิตใจ (securities & reassure) ในสมัยก่อนเมื่อคนไทยกลุ่มใจวิธีการตอบสนองของความต้องการดังกล่าวอาจจะได้จากการไปทำบุญที่วัด เมื่อทำแล้วสบายใจก็จะมีคามมั่นใจมากขึ้นแต่ในปัจจุบันเด็กวัยรุ่นอาจจะใช้วิธีการโทรศัพท์เข้าไปคุยกับดีเจของรายการเพลงเพื่อขอคำแนะนำปรึกษาประกอบความมั่นใจ

4. ใช้สื่อเพื่อแสวงหาความหมายและทำความเข้าใจ (make sense) เช่นการเปิดคอลัมน์ดูดวงชะตา เปิดรับชมรายการธรรมะ การดูโฆษณาประกันภัยแล้วได้พบว่าชีวิตนี้ไม่แน่นอน

5. การใช้สื่อเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตนเองหรือของกลุ่ม ในอดีตชนเผ่าต่างๆเคยใช้การสวมเสื้อผ้าเพื่อบอกว่าตนเองคือชนเผ่าอะไร เสื้อผ้าเป็นเครื่องแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มเช่นเดียวกับการติดตามดูรายการเพลงประเภท pop-rock ก็เพื่อแสดงออกถึงความเป็นวันรุ่น

6. การใช้สื่อเพื่อยกระดับวัฒนธรรมตนเองให้สูงขึ้น ตัวอย่างเช่น การติดตามอ่านคอลัมน์พาเที่ยวต่างประเทศของผู้หญิงเพื่อให้เป็นคนหูตากว้างมากขึ้น หรือการดูรายการโทรทัศน์ประเภทปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น เป็นต้น

งานวิจัยของ สุรีย์รัตน์ โกสุมศุภมาลา (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทการสื่อสารต่อการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก และได้สรุปบทบาทของการสื่อสารในการก่อตัว การทำหน้าที่ และการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อกไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารต่อการ รวมกลุ่ม ทำหน้าที่ และธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก

บทบาทของการสื่อสารในการรวมกลุ่มของแฟนคลับ	บทบาทการทำหน้าที่ของเครือข่ายแฟนคลับ	บทบาทของแฟนคลับในการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก
1. บทบาทการสร้างความสนใจแบบไม่ได้ตั้งใจ 2. บทบาทในการสร้าง group like 3. บทบาทในการเชื่อมโยงตัวเองกับต้นแบบ 4. บทบาทในการสร้างความประทับใจจากการสื่อสารหลายรูปแบบ 5. บทบาทในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อสาร จากการได้รับสารบ่อย 6. บทบาทในการเป็นตัวกลางสร้างความสัมพันธ์ 7. บทบาทในการสร้างความสนุกสนานและให้ความบันเทิง 8. บทบาทในการทดแทนความรู้สึกอยากแต่ไม่สามารถทำได้ 9. บทบาทที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ 10. บทบาททางด้านการศึกษาและแบ่งปันข้อมูล 11. บทบาทการเป็นเพื่อน	1. บทบาทในการสร้างความบันเทิง 2. บทบาทในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร 3. บทบาทในการสนับสนุนศิลปิน 4. บทบาทการเป็นเพื่อน 5. บทบาทในการสร้างความหมายใหม่ 6. บทบาทในการทำให้เกิดความเชื่อมโยงตัวเองกับต้นแบบ 7. บทบาทที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ 8. บทบาทในการสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างกัน 9. บทบาทในการเสริมขวัญสร้างกำลังใจ 10. บทบาทในการปกป้องศิลปินและเกี่ยวกับวง 11. บทบาทในการแสดงอัตลักษณ์ของตนเองและกลุ่ม	1. บทบาทในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน 2. บทบาทหน้าที่ในการจัดการงาน 3. บทบาทหน้าที่ในฐานะ gatekeeper 4. บทบาทหน้าที่ในการแสวงหาความมั่นคงในจิตใจ (securities & reassure) 5. บทบาทหน้าที่ในการสร้างและรักษาอัตลักษณ์ของตนเองหรือกลุ่ม 6. บทบาทหน้าที่เพื่อการติดต่อสื่อสารกับคนในกลุ่มเพื่อชีวิตทางสังคม 7. บทบาทหน้าที่ในการสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง 8. บทบาทหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์กันเสมือนดังญาติมิตรพี่น้อง

จากแนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่ของการสื่อสาร ประกอบกับ บทบาทหน้าที่ของการสื่อสารต่อการ รวมกลุ่ม ทำหน้าที่ และธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก ของ สุรียรัตน์ โกสุมศุภมาลา นั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่ออธิบายบทบาทหน้าที่ของการสื่อสารในการก่อตัวของกลุ่ม สร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่ง อัตลักษณ์ของกลุ่มและวัฒนธรรมนั้น จะคงอยู่ได้ ก็ต่อเมื่อกลุ่ม และวัฒนธรรมนั้น ยังคงอยู่

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสื่อสารนั้นมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ระบบวัฒนธรรม และสัญลักษณ์ แม้กระทั่งการกำหนดความเป็นตัวตนของตัวเอง ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ที่จะศึกษาถึงการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ ดังนั้น จึงควรทำความเข้าใจกับนิยามของอัตลักษณ์ที่นักวิชาการหลายท่านนิยามไว้ดังนี้

R. Barthes (1967) ให้นิยามว่า อัตลักษณ์เป็นความพยายามที่จะสร้างขอบเขตที่ชัดเจนของบุคคล คือตอบคำถามให้ได้ว่า “เราเป็นใคร และเราแตกต่างจากคนอื่นตรงจุดใดบ้าง”

Conger สรุปว่าอัตลักษณ์ของตนเป็นสภาวะที่บุคคลยอมรับว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งความแตกต่างนี้เป็นผลมาจากการบูรณาการระหว่างประสบการณ์ในอดีตกับสภาวะปัจจุบันในลักษณะของความต่อเนื่องกันไปอย่างคงที่สม่ำเสมอ

Mark Liechty กล่าวว่าอัตลักษณ์คือ ความสำนึกของบุคคลว่าตนสังกัดอยู่ในขอบเขตของบทบาทและแนวทางที่เป็นอยู่แบบใดทางสังคม (อ้างถึงใน สายฝน ธรรมดวง, 2536)

กาญจนา แก้วเทพ(2549) กล่าวว่า “อัตลักษณ์” (Identity) เป็นเรื่องของ “ฉัน” (I) และ “พวกเรา” (Us) ในส่วนที่เกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิต อุดมการณ์ สำนึก กฎเกณฑ์ พิธีกรรม ฯลฯ ที่ทำให้แตกต่างไปจาก “คนอื่น ๆ” (Others) และพวกเขา “Them”

นอกจากนี้จุฑาทาพรวิทย์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต (2550 : 4) ได้กล่าวถึงนิยามของคำว่าอัตลักษณ์ว่า คำว่า “อัตลักษณ์” นั้น แท้จริงคือเรื่องของภาพลักษณ์ (images of oneself) ของตัวตนมนุษย์เราที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมและเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เรามีต่อตัวเองและในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสังคมตลอดชั่วชีวิตของเรา”

Stuart Hall (1992, อ้างใน วิฐติมา ธารารัตนกุล, 2548) กล่าวถึงธรรมชาติของความเป็นอัตลักษณ์อยู่ 3 ประการ คือ

1. แก่นที่สำคัญที่สุดของอัตลักษณ์ คือ อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างจากปัจเจกบุคคล และแก่นที่เป็นลักษณะเฉพาะที่เกิดในมนุษย์ จะคงอยู่ต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล

2. มุมมองทางสังคมวิทยาบอกไว้ว่า อัตลักษณ์ถูกสร้างอยู่ในการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ตลอดจนมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อัตลักษณ์ที่ถูกสร้างจากเครือข่ายของความสัมพันธ์ทางสังคมนั้น จะมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันทุกวัน

3. มุมมองในยุคโพสโมเดิร์น เชื่อว่าอัตลักษณ์เคลื่อนที่ออกจากมุมมองความคิดเดิม คือไม่มีการกำหนดแน่นอนตายตัว แต่จะเป็นเรื่องของการสร้างตนเอง กลุ่มโพสโมเดิร์นเชื่อว่าอัตลักษณ์หลายแบบจะถูกใช้ในรูปแบบสถานการณ์ที่แตกต่างกัน แต่ก็มีความเหมาะสมกับความต้องการทางสังคมของบุคคล ผู้คนแห่งยุคหลังสมัยใหม่ จะไม่มีอัตลักษณ์ตายตัว ไม่มีความเฉพาะเจาะจงหรือถาวร แต่จะมีการสร้างสมอัตลักษณ์ที่หลากหลายและยากต่อการที่จะหลอมรวมให้กลมกลืนกับตัวตนดั้งเดิมของตน (อ้างใน จุฑาพรรณรุ่งดวงชีวิต, 2550 : 31)

2.1 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์กลุ่ม (Group Identity)

Hoover (2002 : 50 อ้างในฐิติมา ธารารัตนกุล, 2548) กล่าวว่า การศึกษาอัตลักษณ์ของกลุ่มมักจะเริ่มต้นด้วยการอธิบายถึงทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity Theory) ของ Henri Tajfel ซึ่ง Tajfel ให้คำจำกัดความอัตลักษณ์ทางสังคมไว้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของอัตมโนทัศน์ของปัจเจกบุคคล (Individual's self-concept) ซึ่งเกิดจากการตระหนักรู้ของสมาชิกในกลุ่มสังคม หรือกลุ่มใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับคุณค่า (Value) และการให้ความสำคัญเชิงอารมณ์ (Emotional significance) โดยเน้นหนักไปที่ความเป็นของฉัน (Mine) ที่จะติดตัวสมาชิกเหล่านั้นไป Tajfel ยืนยันว่า อัตลักษณ์กลุ่มมีพื้นฐานมาจากการเทียบเคียงสถานะทางสังคมของตนในกลุ่ม กับผู้อื่นที่มาเกี่ยวข้องกับกลุ่ม ส่วน J.C. Turner ที่ได้ศึกษาร่วมกับ Tajfel และได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง (Sense of Belonging) ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกกลุ่ม จะมีผลต่อการทำให้เกิดลักษณะภายใน หรือการจัดตั้งตนเองภายในระบบของการจัดลำดับทางสังคม

Bormann (1990 อ้างในฐิติมา ธารารัตนกุล, 2548) กล่าวว่า กลุ่มจะสร้างทัศนคติเชิงโวหาร (Rhetorical vision) เกี่ยวกับตนเอง จากการบรรยายถึงความเป็นตัวตนของกลุ่ม ในการที่จะพัฒนาบทสนทนาเกี่ยวกับความทรงจำบางอย่างที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเมื่อในอดีต หรือเป็นความฝันอะไรก็ได้ที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มภายในอนาคต ลักษณะเชิงโวหารหรือเชิงโน้มน้าวใจในมุมมอง

ของกลุ่มนั้น หมายถึง วิธีการที่สมาชิกเลือกที่จะพูดเกี่ยวกับตนเอง และสามารถมีผลต่ออัตมโนทัศน์ของกลุ่ม

Ellis and Fisher (1994 อ้างในฐิติมา ธารารัตนกุล, 2548) กล่าวว่า เรื่องอัตลักษณ์กลุ่ม เป็นการมองปัจเจกบุคคลกับความสัมพันธ์ของพวกเขาในกลุ่ม ซึ่งเป็นการประเมินค่าได้ว่าพวกเขาให้คำจำกัดความตัวเองที่มีต่อการเป็นสมาชิกกลุ่มนั้นอย่างไร นักวิชาการหลายคนได้มีการโต้แย้งกันว่า อัตลักษณ์ของกลุ่มถือเป็นลักษณะที่มีอยู่ภายในของสมาชิก ซึ่งนับเป็นเป้าหมายของกลุ่ม อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายของกลุ่มจะกลายเป็นเป้าหมายของสมาชิกแต่ละคนด้วยนั่นเอง และอัตลักษณ์กลุ่มในที่นี้ถือเป็นขอบเขตที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม หรือยอมรับความเป็นสมาชิกภาพของกลุ่มนั่นเอง และในความเป็นจริง ปัจเจกบุคคลมักจะรับเอาอัตลักษณ์ของกลุ่มที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่มาเป็นอัตลักษณ์ของตน (Self Identity) เมื่อคนเรามองเห็นตัวเองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นกลุ่ม เรามักจะมีพฤติกรรมในทางที่จะปกป้องสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็น

Beebe and Masterson (2005 อ้างในฐิติมา ธารารัตนกุล, 2548) อธิบายเพิ่มเติมว่า สมาชิกของกลุ่มจำเป็นจะต้องรู้สึกหรือรับรู้ถึงความเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่ม พวกเขาควรจะรู้สึกได้ว่า “นี่คือกลุ่มของพวกเขา” สมาชิกของกลุ่มจะรับรู้ว่าการดำรงอยู่และพวกเขาก็ยังคงเป็นสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นแล้ว ความเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มก็จะปรากฏออกมาผ่านตัวตนของสมาชิกกลุ่มหรือกิจกรรมกลุ่มที่สมาชิกสร้างสรรค์ขึ้นให้คนอื่นเห็นและรับรู้อย่างชัดเจน นั่นเท่ากับว่า กลุ่มสามารถเป็นหนทางที่จะสร้างความหมายของการพัฒนา หรือยกระดับให้บุคคลเกิดความเคารพในตนเอง และยอมรับความเป็นตัวเองตามอัตลักษณ์ที่ปรากฏออกมาอย่างภาคภูมิใจ

ดังนั้น “อัตลักษณ์” จึงเป็นความพยายามที่จะสร้างขอบเขตที่ชัดเจนของทั้งปัจเจกบุคคล และกลุ่มคน เพื่อสื่อสารกับทั้งตนเองและผู้อื่นว่า “เราเป็นใคร และเราแตกต่างจากคนอื่นตรงไหน” จากการวิเคราะห์ของนักวิชาการทั้งหลายทำให้เห็นว่าอัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์ทุกคนมีติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่เป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ มีการสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเดียวกันก็จะถูกยอมรับจากสมาชิกภายในสังคมเดียวกันว่า “เป็นคนวงใน” เป็นคนวัฒนธรรมเดียวกัน” และในการแสดงอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมวัยรุ่นนั้นมีการแสดงสัญลักษณ์ที่แสดงออกดังนี้ (วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ, 2544)

1. การแต่งกาย
2. เครื่องใช้หรือประดิษฐากรรมต่างๆ
3. คนตรี
4. การปฏิบัติตัว
5. รูปแบบภาษาของกลุ่ม
6. รูปแบบการดำเนินชีวิต

การสร้างอัตลักษณ์บนพื้นที่เสมือน

กิตติ กันภัย (2543) กล่าวถึงการสร้างอัตลักษณ์บนพื้นที่เสมือนไว้ว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เกิดในบริบทที่ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร (anonymous) แต่คนจะค่อยๆสร้างอัตลักษณ์ออนไลน์ (Online Identities) ขึ้นมา การศึกษาได้ตั้งคำถามแก่เรื่องที่ใช้สื่อคอมพิวเตอร์ปกปิดเพศ บุคลิกภาพ รสนิยมทางเพศ และอัตลักษณ์ตัวตนที่แท้จริง รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์ซ้อน (Multiple identities) ขึ้นได้อย่างไร โดยการศึกษาจะช่วยอธิบายว่าการปกปิดตัวตนหรือ anonymous ถูกใช้เพื่อเป็นทางเลือกเป็นตัวตนของคน รวมทั้งเข้าไปสัมพันธ์กับรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนได้อย่างไร เหล่านี้ทำให้แนวคิดเรื่อง ตัวตนที่แท้จริง (Real Self) มีปัญหาขึ้น โดย E.M. Reid (1991) “กล่าวว่าผู้สื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์แสดงและลองแสดงบุคลิกภาพต่างๆซึ่งปกติจะถูกสังคมกำหนดไม่ให้แสดง” Stone และ Turkle (1995) ได้เชื่อมโยงข้อค้นพบเหล่านี้เข้ากับแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodern) ที่เชื่อว่าอัตลักษณ์ในยุคนี้จะมีลักษณะแยกย่อยและยืดหยุ่นมาก อย่างไรก็ตามแม้แต่ในระบบที่ไม่มีการปกปิดอัตลักษณ์ก็ยังสามารถถูกสร้างขึ้นมาได้โดยอาศัยปฏิบัติการทางการสื่อสารของผู้ใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในลักษณะร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชน

จุดเริ่มต้นที่ชัดเจนที่สุดในการสร้างอัตลักษณ์คือการเลือกชื่อ Myers (1987) เขียนแสดงไว้ว่าชื่อต่างๆจะถูกแปลงไปเป็นเครื่องหมายการค้า ระบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จะช่วยให้ผู้ใช้สร้างและปกปิดชื่อของตนเอง Bechar Israeli (1995) กล่าวว่า การตั้งชื่อของผู้ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะสนุกสนาน

Dannefer และ Poushinsky (1977) กล่าวว่าผู้สื่อสารพยายามปกปิดข้อมูลที่แท้จริงส่วนตัว โดยพยายามรักษาความลับไม่ให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวขึ้น สาเหตุที่เป็น

เช่นนี้ไม่ได้มาจากกลัวว่าผู้อื่นจะรู้ความจริง แต่เป็นเพราะการปกปิดเป็นส่วนหนึ่งซึ่งมาอย่างอันน่าหลงใหล

ถึงแม้นักวิชาการจะพุ่งความสนใจไปที่แนวคิดการปกปิดตัวตน แต่ก็มี การค้นพบว่าคนจำนวนไม่น้อยที่สร้างตัวตนออนไลน์ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์แท้จริง

การใช้ *Signature File* เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้สื่อสารในไซเบอร์ใช้เพื่อสร้างอัตลักษณ์ หรือ *Signature File* ซึ่งจะถูกผูกติดไปกับข้อความหรือหน้าที่แสดงชื่อของผู้ส่ง ซึ่ง *Signature File* ประกอบด้วย e-mail และ World Wide Web เป็นหลัก ส่วนประกอบอื่นๆ ได้แก่ เครื่องหมาย หรือ ตราสัญลักษณ์ที่แสดงตัวตนหรือสังกัดของเจ้าของ การสร้างอัตลักษณ์ในลักษณะดังกล่าว สัมพันธ์กับปัจจัยเชิงโครงสร้าง 4 ประการคือ

1. โครงสร้างเวลาของกลุ่ม มีผลต่อศักยภาพในการสร้างอัตลักษณ์ กล่าวคือ เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยสำคัญในการก่อร่างสร้างอัตลักษณ์ และการแสดงออกโดยอาศัยอัตลักษณ์ที่สร้างขึ้นของผู้สื่อสาร หากเวลาไม่พอ การสร้างอัตลักษณ์ก็ไม่อาจจะเป็นไปได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ของ Walther (1996) เกี่ยวกับ Usenet พบว่า การโต้ตอบแบบรวดเร็วมีผลต่อการสร้างความประทับใจให้คู่สื่อสารเพราะสามารถใช้กลยุทธ์แสดงการควบคุมการแสดงออกซึ่งตัวตนได้อย่างทันท่วงที ส่วนความถี่ในการแสดงการมีส่วนร่วมโดยการโต้ตอบมีผลต่อการแสดงอัตลักษณ์ด้วย ผู้ที่โต้ตอบบ่อยจะมีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน ส่วนผู้ที่โต้ตอบนานๆครั้งจะกระทำเพื่อยืนยันว่าตนเป็นสมาชิกคนหนึ่งในชุมชน

2. บริบทภายนอก (external contexts) และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม (group purpose) นั้นมีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์เช่นกัน ตัวอย่างเช่นใน "r.a.t.s." ที่กลุ่มสนับสนุนให้มีการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของผู้สื่อสารและต่อต้านการใช้ชื่อปลอม ทั้งนี้ภายใต้บริบทภายนอกของผู้สื่อสารที่สนใจเรื่องละครโทรทัศน์เหมือนกัน เป็นปัจจัยกำหนดให้ต้องแสดงตัวตนที่แท้จริง เพื่อประโยชน์ในการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่กลุ่มสนใจอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมในกระบวนการสื่อสาร เป็นการสร้างความสัมพันธ์กันผ่านทาง การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ โดยตัวผู้สื่อสารอาจมีความสัมพันธ์มาก่อนแล้วหรือไม่ เคยรู้จักกันมาก่อนเลยก็ได้ ซึ่งการสื่อสารนี้จะนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงซับซ้อนขึ้นของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

4. บรรทัดฐานการแสดงออกทางพฤติกรรม (Behavioural norms) การสร้างบรรทัดฐานเป็นการกำหนดการแสดงออกทางพฤติกรรมและบรรทัดฐานในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอาจจะถูกนำไปใช้ในอีกกลุ่มอื่นๆด้วย ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะในการสนทนาในห้องส่วนตัว (private chat) ผู้ใช้บรรทัดฐานกลุ่มจะช่วยผลักดันให้เกิดการลงโทษในระดับสังคมเชิงโครงสร้างกับผู้ที่ป็นภัยต่อกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีมาตรการในการลงโทษแตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่าในสังคมยุคโลกาภิวัตน์การสื่อสารในการสร้างอัตลักษณ์นอกจากจะสามารถสร้างได้ในพื้นที่ทางกายภาพแล้วยังสามารถสร้างในพื้นที่เสมือนจริง กล่าวคือพื้นที่ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง ไม่ใช่พื้นที่ทางกายภาพ เป็นพื้นที่แห่งจินตนาการได้อีกด้วย พื้นที่เสมือนจริงนั้นก็เป็ผลพวงมาจากเทคโนโลยีที่มนุษย์นั้นได้พัฒนาขึ้นทำให้เราสามารถย่อโลกทั้งใบไว้แค่ปลายนิ้วสามารถติดต่อกับมหาชนคนทั่วโลกได้ภายในเวลาไม่กี่นาที ซึ่งสื่อที่สามารถสร้างพื้นที่มหัศจรรย์นี้ก็คือ สื่อสมัยใหม่อย่าง สื่อดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้อิสระเสรีต่อผู้สื่อสารได้มากกว่าพื้นที่ทางกายภาพที่ผู้สื่อสารยังถูกจำกัดพฤติกรรมการแสดงออกต่างๆให้อยู่ภายใต้ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ เกณฑ์ต่างๆที่ผู้มีอิทธิพลในสังคมได้กำหนดไว้ทำให้การสร้างและการสื่อสารอัตลักษณ์นั้นกระทำได้อย่างไม่เต็มที่ และอัตลักษณ์จึงเลื่อนไหลและไม่ชัดเจน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย จึงจะใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ของ วิการ์ตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ (2544) เพื่อเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยและแนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์นี้อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำความเข้าใจการก่อตัวของกลุ่ม การรวมกลุ่ม การสร้างและขยายเครือข่าย ตลอดจนการสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เนื่องจากกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการรวมกลุ่ม พบปะ และปฏิสัมพันธ์กันทั้งในพื้นที่จริงและพื้นที่เสมือน ดังนั้นการสร้างและแสดงอัตลักษณ์ของพวกเขาจึงต้องกระทำในทั้ง 2 พื้นที่ เพื่อตอกย้ำความชัดเจนของอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์เอง ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น รวมถึงเพื่อสร้างแนวร่วม สร้างเครือข่ายที่เกื้อกูลสนับสนุนซึ่งกันและกัน ให้กลุ่มยังคงสามารถธำรงรักษาอัตลักษณ์ไว้ได้อีกด้วย

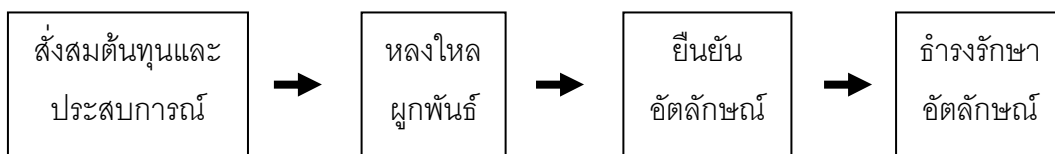
2.3 การสื่อสารเพื่อสร้างและรักษารหัสอัตลักษณ์

จากที่กล่าวมาในด้านบน จะเห็นได้ว่า การสื่อสาร และสื่อ มีบทบาทในการสร้างอัตลักษณ์ หรือ การแบ่งแยกระหว่าง เรา และ เขา กลุ่มเรา และกลุ่มเขา รวมถึงการสร้าง ความหมายและความแตกต่างว่า เราเป็นใคร เป็นอย่างไร ส่วนเขาเป็นใคร และเป็นอย่างไร โดยที่เมื่อปัจเจกบุคคลมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีการสื่อสารระหว่างกัน และสร้างความหมายร่วมกัน ในทางกลับกันก็เป็นการสร้างความเป็นอื่นให้กับ ผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกันไปด้วย ซึ่งนอกเหนือจากการสื่อสารและสื่อ ยังมีบทบาทสำคัญยิ่งในการรักษารหัสอัตลักษณ์เหล่านั้นไว้ด้วยการผลิตซ้ำ เพื่อสืบทอดอัตลักษณ์ให้คงอยู่ ซึ่ง Raymond Williams (1974, อ้างใน กาญจนาแก้วเทพ, 2539 : 26) ได้ใช้แนวคิดเรื่อง Production และ Reproduction จากสำนักเศรษฐศาสตร์การเมือง ที่กล่าวว่า เมื่อมีการผลิตสิ่งใดขึ้นมาแล้ว จำเป็นต้องมีการผลิตซ้ำเพื่อสืบทอดอยู่เสมอ จึงจะเป็นหลักประกันความต่อเนื่องยืนยาวของสิ่งเหล่านั้น Raymond Williams ได้นำหลักการนี้มาประยุกต์ แล้วอธิบายว่า ในขณะที่ทุกวัน การปฏิบัติทางสังคมจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมผ่านสื่อต่างๆอยู่ตลอดเวลา แต่ในระยะยาวแล้วจะมีเพียงบางวัฒนธรรมเท่านั้นที่จะคงมีชีวิตยืนยาวเพราะได้รับการสืบทอดอย่างต่อเนื่อง การสื่อสารเพื่อรักษารหัสอัตลักษณ์ก็เช่นกัน ต้องมีการผลิตซ้ำเพื่อรักษารักษาและหาผู้สืบทอดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มอยู่เสมอ ซึ่ง การผลิตซ้ำนั้นนอกจากจะเป็นการต่อยอดหรืออัตลักษณ์แล้ว ยังเป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้สมาชิกรุ่นใหม่ได้สืบทอดและสานต่อเจตนารมณ์จากรุ่นสู่รุ่นไม่ให้สูญหายไปตามกาลเวลา ดังนั้นการรักษารหัสอัตลักษณ์นั้นก็ต้องการเวลา พื้นที่ และพิธีกรรม อันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เปิดให้มีการผลิตซ้ำเพื่อสืบทอด เช่นเดียวกับการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ เพราะหากไม่มีองค์ประกอบเหล่านั้นแล้ว การสร้าง การผลิตซ้ำ เพื่อสืบทอด อัตลักษณ์ ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ต่อไป

จากงานวิจัยเรื่องบทบาทการของสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอด

วัฒนธรรมในสังคมไทยของณัฐพงศ์ สุขโสภา (2548) ได้แบ่งการสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์”แฟนบอล”ในสังคมไทยออกเป็น 2 ช่วงเวลา และพื้นที่คือ ช่วงเวลาและพื้นที่ในชีวิตประจำวัน กับ ช่วงเวลาและพื้นที่ใน”วันแดงเดือด” ซึ่งเป็นช่วงเวลาพิเศษในพื้นที่พิเศษอันเป็นสื่อพิธีกรรมที่สำคัญยิ่งสำหรับแฟนบอลในสังคมไทย

ผลการวิจัยพบว่าการสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของ “แฟนบอล” ในสังคมไทยในช่วงเวลาและพื้นที่ในชีวิตประจำวัน มีดังนี้

แผนภาพที่ 1 การสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ “แฟนบอล” ในสังคมไทยในช่วงเวลาและพื้นที่ในชีวิตประจำวัน

ในขั้นตอนแรกคือการสั่งสมต้นทุนและประสบการณ์นั้นจะเริ่มจากการพูดคุยสื่อสารกับคนที่สนใจในสิ่งเดียวกัน ในที่นี้คือคนที่แฟนบอลเหมือนกัน โดยขั้นตอนนี้จะแทรกอยู่ในทุกๆ ช่วงเวลาในชีวิตประจำวัน อาทิ ในที่ทำงาน การคุยกับเพื่อนที่โรงเรียน รวมถึงการติดตามข่าวสารด้วยตัวเองผ่านทางสื่อต่างๆ อาทิ รายการโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ การสื่อสารจะมีบทบาทอย่างยิ่งในการให้ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่างๆ อันเป็นการบ่มเพาะต้นทุนในการก่อร่าง สร้างตัวตน ของแฟนบอลเหล่านั้น ซึ่งจากการสั่งสมต้นทุนและประสบการณ์โดยการติดตามข่าวสารอย่างใกล้ชิดนั้นจะทำให้ปัจเจกบุคคล สามารถตีความ ได้แล้วว่าความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำของตนเอง เกี่ยวข้องสอดคล้องกับการเป็น “แฟนบอล” บุคคลจะทำการเปรียบเทียบอัตลักษณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้ว่าเหมาะสมกับตนหรือไม่ การแสวงหาอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับตนเองจะผ่านการพิจารณา ถึงผลดีและผลเสีย จากการรับอัตลักษณ์ดังกล่าวมานิยามตนเอง และเมื่อพิจารณาว่าผลที่ได้รับคุ้มค่า เขาก็จะก้าวสู่ขั้นต่อไปของกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์การเป็น “แฟนบอล” นั่นคือ การยอมรับและยืนยันตนเองว่าเป็น “แฟนบอล” ซึ่งจะกระทำการแสดงตัวตนโดยผ่านการสื่อสารกับตนเอง และการสื่อสารกับผู้อื่น ผ่านการติดต่อสื่อสาร การรับรู้เรื่องราวผ่านสื่อต่างๆ แล้วนำมาผ่านการตีความตามต้นทุนประสบการณ์ส่วนตัวแล้วจึงยอมรับคำนิยามความหมายมาประกอบสร้างเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง โดยมีเหตุผลในการเลือกคือ จะเลือกสิ่งที่เหมาะสม และสอดคล้องกับตนเอง

ขั้นตอนสุดท้ายคือการธำรงรักษาอัตลักษณ์การเป็น “แฟนบอล” นั้น วิธีหนึ่งที่บุคคลนำมาใช้ในการรักษาอัตลักษณ์แฟนบอลคือ การบริโภค แบ่งเป็นการบริโภควัฒนธรรม หรือ การบริโภคตัวบท อาทิ การสะสมของต่างๆ ที่สื่อความหมายของการเป็นแฟนบอล การแต่งกาย เป็นต้น กับการบริโภคสื่อ อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการสนทนาระหว่างผู้ที่ เป็น “แฟนบอล” เหมือนกันด้วย

การสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของ”แฟนบอล”ในสังคมไทยในช่วงเวลาและพื้นที่ในกิจกรรม ”วันแดงเดือด” มีดังนี้

แผนภาพที่ 2 การสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของ”แฟนบอล”ในสังคมไทยในช่วงเวลาและพื้นที่ในกิจกรรม ”วันแดงเดือด”

ขั้นตอนแรกคือการเปลี่ยนอัตลักษณ์เดิมที่ติดตัวมาของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม”วันแดงเดือด” ไม่ว่าจะเป็นอัตลักษณ์เกี่ยวกับเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย อาชีพ ฯลฯ ออกไปให้เหลือเพียงอัตลักษณ์ความเป็น “แฟนบอล” และเมื่อก้าวเข้าสู่พื้นที่กิจกรรมนี้ ก็จะเริ่มพลิกหรือเปิดอัตลักษณ์ความเป็น “แฟนบอล” ออกมา โดยอาศัยการสื่อสารอาทิ สื่อวัตถุ สื่อกิจกรรม และสื่ออื่นๆ ซึ่งเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนผ่านหรือพลิกอัตลักษณ์เดิมเข้าสู่อัตลักษณ์ใหม่ และการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มแฟนเพลง ซึ่งจะกระทำผ่านสื่อพิธีกรรมต่างๆและสื่อวัตถุ โดยใช้รูปแบบพิธีกรรมการสื่อสาร การสื่อสาร 2 ทาง และการสื่อสารอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งการสื่อสารในพื้นที่พิเศษนี้ยังเป็นการหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวันที่จำเจ แล้วมาประกอบสร้างตัวตนในสื่อพิธีกรรมของสังคมสมัยใหม่ที่แตกต่างจากคำว่าพิธีกรรมในอดีตที่มักจะมีถึงกลิ่นธูป ควันเทียน และความศักดิ์สิทธิ์ หากแต่เป็นการสร้างอัตลักษณ์ร่วม การสร้างจิตสำนึกร่วมกัน รวมถึงการผลิตซ้ำตัวตนด้วยการต่อยอดอัตลักษณ์ความเป็นแฟนบอล รวมถึงการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ที่ไม่จำเจกับอัตลักษณ์ในชีวิตประจำวันด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้วเมื่อนำผลการวิจัยเรื่องบทบาทการสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดวัฒนธรรมในสังคมไทยของณัฐพงศ์ สุขโสภา (2548) มาเปรียบเทียบกับ การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น พบว่า กระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มนั้นมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เริ่มจากการตั้งสมมติฐานทางวัฒนธรรมและประสบการณ์เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม จากนั้น ตีความ ความหมายและเรื่องราวเกี่ยวกับอัตลักษณ์นั้นและจึงเชื่อมโยงตนเองเข้าสู่อัตลักษณ์ดังกล่าวและเลือกรับในสิ่งที่สอดคล้องและเหมาะสมกับตนเองมาเป็นอัตลักษณ์ของตนจากนั้นจึงกระทำการยืนยันอัตลักษณ์ของตนผ่านการสื่อสารกับทั้งตนเองและผู้อื่นผ่านการติดต่อสื่อสาร การติดตามข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ และธำรงรักษาอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของกลุ่มตนผ่านการบริโภควัฒนธรรม และบริโภคสื่อ หากจะต่างกันตรงที่ดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นไม่ได้ถูกเผยแพร่

ผ่านสื่อมวลชนดังนั้น กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จึงต้องใช้ความพยายามในการแสวงหาและติดตามข้อมูลข่าวสารมากกว่าแฟนเพลง หรือ กลุ่มผู้รับสารอื่นๆที่สามารถติดตามข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชน ส่วนการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ในพื้นที่พิเศษอย่างกิจกรรม“วันแดงเดือด” ก็คล้ายคลึงกับ พื้นที่กิจกรรมงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นจะถอดอัตลักษณ์เดิมอย่างเรื่องอาชีพ การศึกษา ภูมิลำเนา ศาสนาออก แล้วร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างความหมายและอัตลักษณ์ร่วมกันคือ อัตลักษณ์ของ ความเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ หรือ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเช่นกัน ผ่านทางสื่อพิธีกรรม กิจกรรมต่างๆอาทิการร่วมร้องเพลง การเต้นแบบSlam Dancing สิวัดตุ อาทิ เครื่องแต่งกาย ของสะสม เครื่องประดับ เป็นต้น โดยใช้พิธีกรรมการสื่อสารที่มีรูปแบบเฉพาะตัว การสื่อสารแบบ 2 ทาง การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเช่นกัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย

จุฑาทพวรรณ์ ผดุงชีวิต (2550 :3) กล่าวว่า วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวคั่นกลางระหว่างธรรมชาติของมนุษย์และการหล่อหลอมบุคลิกภาพ (Personality) ของปัจเจกบุคคลอย่างมากมายทั้งในระดับบุคคลและอัตลักษณ์ของกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอิทธิพลทางวัฒนธรรมในเรื่องของความเชื่อ ค่านิยม โลกทัศน์ ดังนั้นวัฒนธรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ เช่นกัน กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ก็เป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีวัฒนธรรมเป็นของตัวเอง ดังนั้นเมื่อจะทำการศึกษากลุ่มของพวกเขาจึงต้องศึกษาวัฒนธรรมของพวกเขาด้วยโดยเริ่มจากการทำความเข้าใจนิยามศัพท์ของคำว่าวัฒนธรรม ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ไว้หลายท่าน อาทิ

Marsella (1994, อ้างใน จุฑาทพวรรณ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2550 : 4) กล่าวว่าไว้ว่า วัฒนธรรมคือพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกันซึ่งสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งมายังอีกรุ่นหนึ่ง เพื่อจุดหมายในการสนับสนุนการดำเนินชีวิตของบุคคลแต่ละสังคม การปรับตัว การเจริญเติบโตและพัฒนาการ วัฒนธรรมเป็นตัวแทนทั้งสิ่งที่อยู่ภายนอก เช่น บทบาทของสถาบัน และสิ่งที่อยู่ภายใน เช่น ค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อ เป็นต้น

กาญจนา แก้วเทพ (2544) กล่าวว่า วัฒนธรรมคือระบบสัญลักษณ์ในสังคมที่มนุษย์สร้างขึ้น และสอนให้คนรุ่นหลังๆได้เรียนรู้หรือนำไปปฏิบัติ วัฒนธรรมจึงต้องมีการเรียนรู้และถ่ายทอด เมื่อมนุษย์เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม มนุษย์ก็จะรู้ว่าอะไรควรทำไม่ควรทำ ฉะนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมจึงเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากคุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่งของวัฒนธรรมก็คือ ต้องมีการดัดแปลง (Adaptive) ทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรมแต่ละอย่างจะถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาในบริบทของยุคสมัยหนึ่งๆ ดังนั้น เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป วัฒนธรรมก็จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตัวเองใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทใหม่

สังคมประกอบด้วยวัฒนธรรมหลายๆกลุ่มซึ่งแตกต่างกันไปจากวัฒนธรรมหลัก เหล่านี้เราจึงเรียกว่าวัฒนธรรมย่อย ซึ่งในทุกวัฒนธรรมหลัก (Dominant culture) จะพบว่าวัฒนธรรมย่อย แฝงอยู่มากมาย เช่นในสังคมไทยนั้นซึ่งถือวัฒนธรรมของชาติเป็นวัฒนธรรมหลัก อาจพบว่าวัฒนธรรมย่อยอยู่มากมาย เช่น กลุ่มชาวมุสลิม กลุ่มรักร่วมเพศ กลุ่มโสเพณี เป็นต้น แต่ละสังคมแต่ละชนชั้นก็จะมีวัฒนธรรมย่อยของตนเองลงไปอีก เช่น วัฒนธรรมย่อยของชนชั้นกลาง วัฒนธรรมย่อยของชนชั้นแรงงาน เป็นต้น ในส่วนของวัฒนธรรมย่อยของเพลงร็อกก็สามารถแบ่งแยกย่อยไปได้อีก อย่างเช่นวัฒนธรรมร็อกของญี่ปุ่น (J Rock) วัฒนธรรมร็อกเชิดชูพระเจ้า (Christian Rock) เป็นต้น (จิรวาทย์ รักชาติ, 2549)

นักวิชาการบางกลุ่มเชื่อว่า แนวคิดเรื่อง “วัฒนธรรมย่อย” นั้นเพิ่งเริ่มเป็นแนวคิดที่ถูก “ประกอบสร้าง” ขึ้นในช่วงของโลกยุคสมัยใหม่เมื่อระบบทุนนิยมขยายตัวจากเมืองไปครอบงำชนบทในกรณีของประเทศเดียวกัน หรือ ขยายตัวจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งในรูปแบบของการล่าอาณานิคม

ดังนั้น เงื่อนไขแรกในการเกิด “วัฒนธรรมย่อย” (Subculture) ก็เมื่อมีการทำลายโครงสร้างของสังคมชนบท เช่น ในด้านเศรษฐกิจ มีการทำให้ชาวบ้านสูญเสียที่ดิน และต้องอพยพเข้ามาอยู่ในเมือง ในด้านการเมือง มีการโอนอำนาจการตัดสินใจของชุมชนมาขึ้นกับศูนย์กลาง ในด้านวัฒนธรรม มีการแยกตัววัดออกจากระบบการให้การศึกษาและสถาปนาโรงเรียนขึ้นทำหน้าที่แทน จากเงื่อนไขเหล่านี้ทำให้อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆที่เคยอยู่ในชนบทกลายเป็น “วัฒนธรรมย่อย” ไม่ว่าคนกลุ่มนั้นจะยังคงอาศัยอยู่ในชนบทหรืออพยพเข้ามาอยู่ในเมืองก็ตาม

ในการศึกษาเรื่องวัฒนธรรมย่อยจำเป็นต้องมีข้อตกลงพื้นฐานร่วมกันประการหนึ่งคือ ในสังคมหนึ่งๆนั้นมิได้ประกอบด้วย “วัฒนธรรมเพียงวัฒนธรรมเดียว” (Culture-C ตัวใหญ่) หากทว่าประกอบด้วยวัฒนธรรมที่มากกว่าหนึ่งวัฒนธรรมขึ้นไป (cultures-มี c ตัวเล็กหลายตัว) คำนิยามของวัฒนธรรมย่อยในความหมายกลางๆ คือ

Braked กล่าวว่า วัฒนธรรมย่อยจัดเป็นส่วนเล็กๆหนึ่งของ “วัฒนธรรมชาติ” (National culture) ที่มีการสร้างภาพลักษณ์ ค่านิยม และพฤติกรรมเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างไปตามวัฒนธรรมชาติของคนส่วนใหญ่ (1980, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 523)

Hall & Jefferson กล่าวว่าวัฒนธรรมย่อย เป็นวิธีการที่กลุ่มย่อยใช้ในการจัดการกับชีวิตทางวัตถุและวิถีชีวิตด้านอื่นๆที่แตกต่างไปจากกลุ่มอื่นๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างอัตลักษณ์ (Identity) วิธีการนี้เป็นปฏิบัติการที่กลุ่มดำเนินการอย่างมีความหมายและมีสำนึกไม่ว่าจะเป็นวัตถุ/ความสัมพันธ์/ระบบค่านิยม/ระบบความเชื่อที่ผลิตออกมา (What they produce) และวิธีการที่ผลิต (How they produce) ล้วนมีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม (1976, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 523)

วัฒนธรรมวัยรุ่น คือวัฒนธรรมย่อยในสังคมแบบหนึ่ง P. Willis (1990, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 543) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของวัยรุ่น โดยการเข้าไปคลุกคลีอยู่ในชีวิตจริงของกลุ่มตัวอย่างนั่นก็คือกลุ่มวัยรุ่น เขาค้นพบว่า วัฒนธรรมสื่อมวลชนเป็นทรัพยากรเชิงสัญลักษณ์ที่เด็กวัยรุ่นใช้อย่างมาก และวิธีการใช้นั้นวัยรุ่นไม่เพียงแต่เรียนรู้รหัสของการใช้เท่านั้น (เช่น การต้องเปิดเพลงอย่างไร ฟังแบบไหน) พวกเขาเรียนรู้วิธีที่จะ “เล่น” กับรหัสเรียนรู้ที่จะ “ดัดแปลง” สุนทรียะต่างๆ ของรหัส Willis สรุปผลการศึกษาว่า เด็กวัยรุ่นเป็นกลุ่มคนที่ใช้สื่ออย่าง active เฉลียวฉลาดและซับซ้อนมากกว่าคนหมู่มากในสังคม และในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา วิทยุ-เพลงเป็นหัวใจของวัฒนธรรมวัยรุ่น Willis พบว่ามีความแตกต่างกันลงไปอีกในเรื่องรสนิยมการฟังเพลงของกลุ่มวัยรุ่นฟังเพลงก็มีลักษณะสร้างสรรค์และมีเป้าหมายการใช้หลายอย่าง เช่น การขอเพลงจากรายการวิทยุและอัดเทปเอาไว้เป็นชุดเฉพาะของตัวเอง เป็นต้น

นอกจากนี้วัยรุ่นมียังรูปแบบการใช้เสื้อผ้าอย่างสร้างสรรค์เช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่น ทว่าลักษณะของเสื้อผ้านั้นยังสามารถดัดแปลงสุนทรียะได้มากกว่าสื่อประเภทอื่นๆ นอกจากนั้นเสื้อผ่ายังเกี่ยวข้องกับ “อัตลักษณ์” อย่างชัดเจนมากกว่าสื่อประเภทการแยกแยะระหว่างชุดไปทำงานกับชุดไปเที่ยว

กล่าวโดยสรุป Willis มีความเห็นว่า ในปริมณฑลต่างๆ ที่กล่าวมานั้น วัยรุ่นได้ทำการตอบโต้การครอบงำของผู้ใหญ่ด้วยการสร้างสรรค์วัฒนธรรมโดยเฉพาะในขั้นตอนของการบริโภคด้วยการหยิบมือเอาผลิตภัณฑ์จากวัฒนธรรมหลัก/วัฒนธรรมการค้า/อุตสาหกรรมมาสร้างวัฒนธรรม/มาสร้างอัตลักษณ์ให้แก่วัฒนธรรมย่อยของรุ่นวัยตนเอง ดังนั้น วัยรุ่นจึงเป็นกลุ่มที่มี

ความรู้เท่าทัน สามารถแยกแยะและสามารถดัดแปลง/ต่อรองกับวัฒนธรรมหลักเพื่อการดำรงอยู่ และการสืบทอดวัฒนธรรมย่อยของตนเอง

Hebdige (1979) นั้นได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาพตัวแทน (representation) ของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอต่อสื่อมวลชน พบว่ามีหลักๆ 2 ประการคือ

1. ภาพวัยรุ่นที่ชอบสร้างความเดือดร้อน (Trouble Makers) เป็นภาพลักษณะของวัยรุ่นที่เกิดในช่วงทศวรรษที่ 60s เป็นช่วงยุคของวัฒนธรรมฮิปปี้ในอเมริกา การยึดมหาวิทยาลัยของนักศึกษาในยุโรป รูปแบบปฏิบัติทางสังคมที่วัยรุ่นใช้มากที่สุดคือการแสดงดนตรีเพื่อประท้วงสงครามและการเมือง เป็นต้น โดยสื่อในสมัยนั้นจะนิยมนำเสนอภาพลักษณะของวัยรุ่นว่าเป็นพวกชอบเล่นดนตรีแล้วตีกัน ชอบมั่วสุมกันข้างถนน ทำร้ายตำรวจและทำลายสิ่งของสาธารณะ โดยภาพลักษณะนี้ถูกสร้างอย่างต่อเนื่องในรายการข่าว (คล้ายกับกรณีเด็กช่างกลของไทย)

2. ภาพวัยรุ่นที่รักสนุก (Fun Lover) ซึ่งเป็นภาพที่เกิดต่อมาในยุคหลัง ภาพแบบวัยรุ่นที่รักสนุกจะอยู่ในภาพยนตร์พวก musical movie หรือโฆษณาในโทรทัศน์ วัยรุ่นในแบบนี้จะไม่สนใจเรื่องการเมือง แต่จะสนใจเรื่องรักใคร่ เป็นวัยรุ่นที่ไม่มีอันตรายและไม่มีชนชั้น (อ้างในกาญจนา แก้วเทพ, 2544 :536)

จากการที่วัยรุ่นถูกสื่อมวลชนสร้างภาพตัวแทน (representation) สื่อมวลชนสร้างภาพตัวแทนในแง่ลบ P. Cohen วิเคราะห์การต่อสู้ของวัฒนธรรมวัยรุ่นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยศึกษาคณะองว่ามีหลายรูปแบบ ทั้งรูปแบบการต่อต้าน (resistance) การต่อรอง (negotiation) หรือการยอมรับบางส่วน (accommodation) ที่ออกมาในรูปแบบของแก๊งค์ การใช้กำลัง กลุ่มเล่นดนตรี ส่วนประกอบของวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ได้แก่

1. ประเด็นที่สนใจ (focal concern)
2. วิธีใช้สิ่งของ (thing done)
3. พิธีกรรมทางสังคม (social ritual)
4. การรับรู้ การนำเสนอตัวเองในฐานะกลุ่ม
5. การเอาวัตถุเดิมมาใช้ในความหมายใหม่

Cohen เรียกส่วนประกอบของวัฒนธรรมย่อยนี้ว่า สไตล์ (style) หรือ ไลฟ์สไตล์ (lifestyle) ที่มีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ภาพลักษณ์ (image) เช่น การปรากฏตัว การทำงาน การแต่งกาย
2. อากัปกริยา (demeanor) เช่น การแสดงสีหน้า การเดิน
3. การใช้ภาษาเฉพาะ (argot) เช่น การมีถ้อยคำเฉพาะ มีวิธีการพูดแบบเฉพาะ

ภายใต้องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ ค่านิยมที่แฝงอยู่เบื้องหลังจะต้องแตกต่างจากค่านิยมของวัฒนธรรมหลัก และยังต้องแตกต่างจากวัฒนธรรมย่อยอื่นๆ เช่น Skinhead ต้องต่างจาก Teds, Mods หรือในขณะที่วัฒนธรรมหลักจะกลัวความตาย แต่กลุ่มแก๊งมอเตอร์ไซด์จะท้าทายกับความตาย (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 536)

ดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นดนตรีที่มีแนวคิดและอุดมการณ์เป็นของตนเองและคงความเป็นตัวของตัวเองมาตลอดตั้งแต่ยุค 70s จนถึงปัจจุบัน ทั้งยังมีวิถีปฏิบัติตามแนวคิด ที่จากจุดเริ่มต้นเป็นเพียงกลุ่มคนเล็ก แต่ด้วยการสื่อสารนั้นทำให้แนวคิดและวิถีปฏิบัติของพวกเขาได้รับการถ่ายทอดและเผยแพร่ต่อกันไป จึงมีผู้สนใจและเกิดความศรัทธาในตัวแนวคิดของฮาร์ดคอร์มากขึ้น กว้างขวางขึ้นเรื่อยๆจึงทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมย่อย (Subculture) หรือวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ วิถีคิด การมองโลก ความสนใจ ซึ่งแนวคิดต่างๆเหล่านี้ถูกสะท้อนออกมาผ่านบทเพลง การแต่งกาย แฟชั่น ซึ่งตรงตามการศึกษาของ Willis เกี่ยวกับวัฒนธรรมวัยรุ่นที่มีรสนิยมชอบฟังเพลง พบว่า มีอัตลักษณ์ที่แตกต่างไปจากกลุ่มคนอื่น เช่น การฟังเพลง หรือการแต่งตัว เป็นการดัดแปลงหรือต่อยอดมาจากวัฒนธรรมหลักและสร้างวัฒนธรรมย่อยที่เป็นของตนเอง ทว่า ภาพตัวแทน (representation) ของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอต่อสื่อมวลชน ซึ่ง Hebdige (1979) นั้นได้ทำการศึกษา สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ทั่วโลกอีกด้วย กล่าวคือ วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์มาจากแนวคิดในการต่อต้านสังคมและการเมืองเช่นกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมดนตรีฟังค์อีกทอดหนึ่ง ภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ซึ่งเป็นวัยรุ่นในยุคนี้จึงถูกครอบงำโดยสื่อมวลชนว่าเป็นวัยรุ่นเกเร ที่ชอบสร้างความเดือดร้อน และภาพที่ถูกสื่อมวลชนประกอบสร้างขึ้นและตอกย้ำอยู่เป็นครั้งคราวเหล่านั้น ยังคงตรึงอยู่ในการรับรู้ของผู้ที่เสพสื่อมวลชนเหล่านั้นจนถึงทุกวันนี้ สังเกตได้จากปฏิกิริยาตอบรับที่ไม่ดีนัก เช่นการไล่ที่ไม่ใช่ใช้ห้องซ้อมดนตรีเพราะกลัวเครื่องเสียงพัง หรือ การที่ตำรวจมักคอยตรวจตราเสมอเมื่อมีงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์เกิดขึ้นวัยรุ่นกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จึงมีพฤติกรรมตอบโต้ด้วยการสร้างความแปลกแยก แตกต่าง

ให้กับตัวเอง ซึ่ง Cohen เรียกส่วนประกอบของวัฒนธรรมย่อยนี้ว่า สไตล์ (style) หรือ ไลฟ์สไตล์ (lifestyle) ที่เป็นการสร้างและแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มและวัฒนธรรมของกลุ่มตนอีกด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มและเครือข่ายการสื่อสาร

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มและการสื่อสารกลุ่ม

กลุ่มหมายถึงบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความสนใจร่วมกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยรับอิทธิพลมาจากกันและกัน และรู้สึกร่วมกันว่าเป็นพวกเดียวกัน (ชลวรณ วงษ์อินทร์ , 2548)

อุทัย บุญประเสริฐ (2529) กล่าวถึง มูลเหตุของการรวมกลุ่ม ดังนี้

1. ธรรมชาติของมนุษย์นั้นเป็นสัตว์สังคม ไม่อาจอยู่โดดเดี่ยวได้ จะแสวงหาการอยู่รวมเป็นกลุ่มเป็นเหล่าตลอดเวลา ทั้งนี้เป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติในด้าน การอยู่รอด ความมั่นคงปลอดภัย และความต้องการทางจิตใจเป็นสำคัญ

2. การรวมกลุ่มเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถหรือมีความกล้าทำการต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่บุคคลคนเดียวไม่อาจทำได้ ถ้าใช้กลุ่มจะได้ผลดีกว่า มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงกว่า

กระบวนการเกิดกลุ่ม หมายถึง สัมพันธกริยาระหว่างสมาชิกที่ได้ตอบกันอย่างอิสระ เพื่อกระตุ้นเตือนให้กลุ่มดำเนินกิจกรรมอันเป็นเป้าหมายของสมาชิกและกลุ่ม เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงจำเป็นที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องมีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน

วิไลรัตน์ กฤษณะภูติ (2532, อ้างถึงใน ชลวรณ วงษ์อินทร์, 2548) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดกลุ่มได้แก่

1. ปัจจัยด้านสังคม คือความต้องการเป็นกลุ่มก้อนทางสังคม เพื่อช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัย
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือ การมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน
3. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี เช่น การสื่อสาร คมนาคม

4. ปัจจัยทางชีวภาพและจิตวิทยา คือต้องการเป็นที่ยอมรับในความสามารถ

ประเภทของกลุ่ม

Feldman และ Amold (2532, อ้างถึงใน ยุบล เบ็ญจรงกิจ, 2534) กล่าวว่าประเภทของกลุ่มได้แก่

1. แบ่งตามกิจกรรม

1.1 กลุ่มการทำงาน (Work Groups) คือกลุ่มที่ร่วมกันทำงาน

1.2 กลุ่มสังคม (Social Groups) คือกลุ่มที่ร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม

เช่น กลุ่มเล่นฟุตบอล

2. แบ่งตามการเกิดกลุ่ม

2.1 กลุ่มทางการ (Formal Groups) คือกลุ่มที่รวมตัวกันเพื่อปฏิบัติงานเฉพาะ เป็นกลุ่มที่ถูกสร้างขึ้น

2.2 กลุ่มไม่เป็นทางการ (informal Groups) คือกลุ่มที่รวมตัวขึ้นตามธรรมชาติ

แนวคิดเรื่องกระบวนการสื่อสารกลุ่ม (Small Group Communication)

เมตตา กฤตวิทย์ (2532 อ้างถึงใน จิตติมาธรรารัตน์กุล, 2548 : 17) กล่าวว่า การสื่อสารกลุ่มคือการที่สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการสื่อสารและสามารถตอบสนองต่อกันและกันได้อย่างทั่วถึง ซึ่งความหมายของกลุ่มในทางการสื่อสารเน้นว่าสมาชิกของกลุ่มจะต้อง

1. สามารถเห็นหน้าค่าตากันในสถานการณ์การสื่อสารนั้นๆ

2. จะต้องอยู่พร้อมหน้ากัน ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง

3. มีขนาดเล็กพอที่สมาชิกแต่ละคนมีหน้าที่และระดับผิชอบในกลุ่มและ

สามารถทำหน้าที่ของตนร่วมกับสมาชิกอื่นๆในสถานการณ์นั้นได้ โดยไม่แบ่งเป็นกอง เป็นฝ่ายหรือเป็นแผนกในขณะเดียวกันจะต้องมีสมาชิกในกลุ่ม มากกว่า 2 คนขึ้นไปเพื่อให้เกิดลักษณะและธรรมชาติของการสื่อสารที่แตกต่างจากการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบตัวต่อตัว

Engleberg and Wynn (2000 อ้างถึงใน ฐิติมาธรรารัตน์กุล, 2548 : 17) ให้คำจำกัดความไว้ว่า การสื่อสารกลุ่มเป็นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนที่ต้องทำงานพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ตามเป้าหมายของกลุ่มที่ได้วางเอาไว้ ซึ่งองค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารกลุ่มได้แก่

1. จำนวนสมาชิกตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป
2. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interaction)
3. เป้าหมายร่วมกัน (Common Goal)
4. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Interdependence)
5. การทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Working)

สรุปได้ว่าการสื่อสารกลุ่มคือการที่บุคคลหรือสมาชิกในกลุ่มสามารถสื่อสารหรือมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มกันได้อย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดที่กลุ่มได้วางเอาไว้

คูทัย บุญประเสริฐ (2529) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มไว้ว่า

1. มีการติดต่อสัมพันธ์หรือมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ถ้าเป็นกลุ่มใหญ่จะมีปฏิสัมพันธ์ผ่านทางข่ายงาน (Network)
2. มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Shared Goal)
3. มีระบบพฤติกรรม (A Behavior System) เฉพาะของกลุ่มที่สมาชิกต้องปฏิบัติ
4. มีบรรทัดฐานของกลุ่ม (Group norms) เป็นเครื่องมือควบคุมกำกับทางสังคมของกลุ่มหรือรับรองความเป็นสมาชิกของกลุ่ม (Belongingness)
5. มีบทบาทในความสัมพันธ์ที่สม่ำเสมอแน่นอน (Stable role relationship)
6. มักมีกลุ่มย่อยภายใน เป็นข่ายของการผูกพันต่อกัน (Network of attraction)

กลุ่มมีอิทธิพลต่อปัจเจกบุคคลเพราะกลุ่มเป็นการรวมตัวกันของบุคคลเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง มีขนาดแตกต่างกัน คนคนหนึ่งอาจจะเป็นสมาชิกของกลุ่มหลายกลุ่มในขณะเดียวกัน พฤติกรรมของเขาในฐานะสมาชิกของกลุ่มต้องสอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มนั้น และกลุ่มทุกกลุ่มย่อมมีคุณลักษณะเฉพาะของตนเองลักษณะที่สำคัญได้แก่

1. บทบาท (Roles) เป็นพฤติกรรมที่คาดหวังต่อสมาชิก อาจจะถูกกำหนดไว้แน่ชัดว่าสมาชิกคนไหนควรมีบทบาทอย่างไร แม้จะไม่ครอบคลุมในทุกๆด้านแต่ก็เป็นมาตรฐานให้สมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตาม ในกรณีที่บุคคลหนึ่งเป็นสมาชิกของหลายกลุ่มที่มีบทบาทขัดแย้งกัน อาจจะทำให้พฤติกรรมของคนนั้นมีปัญหาเรื่องความขัดแย้งในบทบาทได้

2. บรรทัดฐาน (Norms) เป็นกฎกติกาของกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่สมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติและอะไรเป็นสิ่งที่ต้องห้าม และสมาชิกของกลุ่มทุกคนจะต้องยึดถือบรรทัดฐานนี้

3. สถานภาพ (Status) เป็นการกำหนดระดับชั้นของสมาชิกกลุ่มในสังคม เป็นการให้ความสำคัญหรือยกย่องกัน ซึ่งการได้สถานภาพบางอย่างก็จะมีบทบาทที่กำหนดในการครองสถานภาพนั้นด้วย สถานภาพของบุคคลได้มาจากหลายทางได้แก่ สถานภาพโดยกำเนิด สถานภาพการทำงาน

นอกจากนี้พจนม ลิ้มอารีย์ (2529) ยังได้กล่าวถึงอิทธิพลของกลุ่มที่มีต่อสมาชิกว่า

1. กลุ่มมีอิทธิพลต่อการศึกษาหรือการเรียนรู้ของบุคคลที่เป็นสมาชิกอย่างมาก วิธีที่สมาชิกแก้ปัญหา การจดจำบทเรียน การประพฤติปฏิบัติ การสร้างวินัย และเจตคติการดำเนินชีวิต ล้วนอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มทั้งสิ้น

2. กลุ่มเป็นเครื่องสนับสนุนและช่วยให้สมาชิกสามารถแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ทางต่างๆทั้งในด้านดีและไม่ดี

3. กลุ่มช่วยสนองความต้องการของสมาชิกคือการที่สมาชิกรวมกันเป็นกลุ่มนั้น แต่ละคนย่อมมีความต้องการในจิตใจของตน และหวังว่ากลุ่มจะช่วยสนองความต้องการของตนได้ ซึ่งกลุ่มส่วนใหญ่ก็สามารถบำบัดความต้องการของสมาชิกในกลุ่มได้

4. กลุ่มช่วยให้สมาชิกมองเห็นภาพของตนเองได้ชัดเจนขึ้น โดยจะสะท้อนให้สมาชิกแต่ละคนเห็นว่าตนเองเป็นอย่างไร

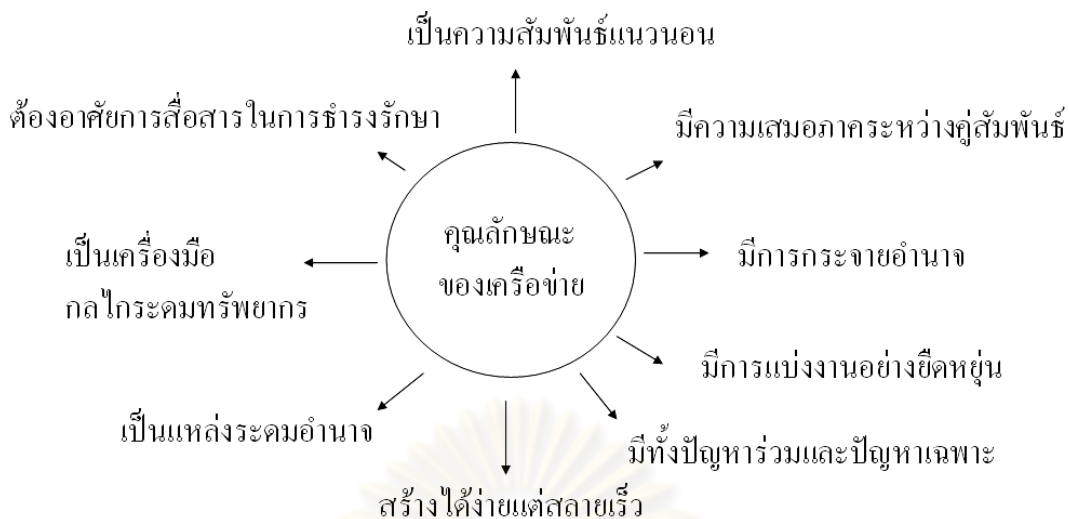
5. กลุ่มมีอิทธิพลเหนือผลงานและการทำงานของสมาชิก จะเห็นจากการทำงานของบุคคลแต่ละคน การที่บุคคลจะทำงานได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับสมาชิกในกลุ่ม ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการทำงานก็จะทำให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นด้วย

แนวคิดนี้นำมาใช้ในการอธิบายการสื่อสารเพื่อสร้างและดำรงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยในเรื่องบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ลักษณะของกลุ่มปัจจัยของการรวมกลุ่ม อิทธิพลของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งถึงแม้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยจะมีขนาดเล็ก แต่ก็ยังมีการติดต่อสื่อสารสม่ำเสมอและมีสายสัมพันธ์เหนียวแน่นมาเป็นเวลานานหลายปีแล้ว จึงเป็นเหตุที่น่าสนใจว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มีการสื่อสารเพื่อสร้างและดำรงอัตลักษณ์ของกลุ่มไว้ได้อย่างไร

3.2 แนวคิดเรื่องเครือข่ายการสื่อสาร

ในการศึกษาทำความเข้าใจการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น เครือข่ายเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาค้นคว้าอย่างยิ่ง เพราะเครือข่ายการสื่อสารนั้นเป็นการเชื่อมโยงระหว่างบุคคลต่างๆ เข้าด้วยกันจนทำให้เกิดกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ขึ้น ซึ่งปารีชาติ สถาปิตานนท์ (2542 อ้างใน สมโนทัย บุญพัก, 2550: 12) ได้กล่าวเกี่ยวกับเครือข่ายไว้ว่า “เครือข่าย” จะมีความเกี่ยวข้องกับบุคคล การรวมกลุ่มของบุคคล การประสานงานของบุคคล และเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ดังนั้น การก่อตัว การพัฒนา การขยายของเครือข่ายก็ดี จำเป็นต้องมีเวทีที่มีกิจกรรมต่างๆ ให้คนมารวมตัวกัน เพื่อให้มีการประสานงานกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อุดมการณ์ เพราะตรงนี้ทำให้เกิดความผูกพัน สนับสนุน เป็นเหมือนเพื่อน เป็นญาติ เป็นมิตรกัน ซึ่งเป็นหัวใจหลักของเครือข่าย ไม่ใช่มาเพื่อต่อแล้วก็ไป แต่มาเพื่อต่อแล้วต่อให้ติด

พัชนีไชยจรรยา, เมตตา วิวัฒนากุล และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2541 อ้างใน สมโนทัย บุญพัก, 2550 : 26) ได้ให้ความหมายของเครือข่ายการสื่อสารว่า เป็นระบบแพร่กระจายข้อมูลในบรรดาสมาชิกของกลุ่ม โดยเครือข่ายการสื่อสารนี้มีลักษณะต่างจากช่องทางการสื่อสาร ซึ่งเป็นเพียงตัวกลางการสื่อสารระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ส่วน กาญจนา แก้วเทพ (2549: 65-66) กล่าวว่า เมื่อบุคคลหลายๆบุคคล เข้ามามีความสัมพันธ์ทางสังคมต่อกันและกัน เส้นใยสายใยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นเรียกว่า “เครือข่าย” ซึ่งหาเก็บความสัมพันธ์ด้านการสื่อสาร จะเรียกว่า “เครือข่ายการสื่อสาร” ซึ่งในสังคมไทยนั้นยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเครือข่ายอยู่มาก อาทิ เพื่อนฝูง พรรคพวก พี่น้อง เครือญาติ คนรู้จัก “คนบ้านเดียวกัน” มาจากท้องถิ่นเดียวกัน ศิษย์สำนักเดียวกัน เพื่อนของเพื่อน เป็นต้น

แผนภาพที่ 3 คุณลักษณะของเครือข่าย¹

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2547) ได้ทำการวิจัยภายใต้กรอบแนวคิดเรื่อง “การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร” (communication network analysis) และได้กล่าวถึงการระบุบทบาทเชิงการสื่อสารของบุคคลต่างๆในเครือข่าย

1 บทบาทเบื้องต้นของบุคคลในเครือข่าย

โดยภาพรวม ในแต่ละเครือข่ายมักประกอบไปด้วยบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ แกนนำ เครือข่าย สมาชิก และพันธมิตร

1.1 แกนนำเครือข่าย มักได้แก่ บุคคลที่สมาชิกเครือข่ายศรัทธา เชื่อถือ ยกย่อง โดยอาจประกอบด้วยแกนนำเครือข่ายอย่างเป็นทางการ ซึ่งมีการประกาศให้รับรู้โดยทั่วกัน และแกนนำเครือข่ายอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นบุคคลที่สมาชิกเครือข่ายมักจะขอความคิดเห็นในวาระต่างๆ โดยแกนนำเครือข่ายมีบทบาทสำคัญในด้านต่างๆ อาทิ เป็นส่วนหนึ่งของการริเริ่มเครือข่าย เป็นบุคคลที่มีบทบาทในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมต่างๆของเครือข่าย ทั้งในด้านการกระจายข้อมูลข่าวสารสู่สมาชิก การริเริ่มตั้งประเด็นต่างๆ การจัดกระบวนการต่างๆในการระดม

¹ กาญจนา แก้วเทพ, “ได้ฟ้ากฟ้ำแห่งการศึกษาสื่อบุคคลและเครือข่ายการสื่อสาร : ภาพรวมงานวิจัย” กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549, (หน้า 66)

สมองหรือรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิก การแสวงหาแนวทางในการผลักดันให้เกิดกระบวนการตัดสินใจของเครือข่ายในเรื่องต่างๆ

1.2 สมาชิกเครือข่าย ได้แก่ บุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย ทั้งในด้านการกระทำกิจกรรมต่างๆ การร่วมเสนอความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่างๆ ตลอดจนร่วมรับผิดชอบกับผลต่างๆที่เกิดขึ้นภายหลังการตัดสินใจ โดยการที่บุคคลก้าวเข้ามาเป็นสมาชิกของเครือข่ายหนึ่งๆมิได้หมายความว่าบุคคลไม่สามารถเป็นสมาชิกของเครือข่ายอื่นได้ แต่ในทางปฏิบัติบุคคลหนึ่งๆสามารถเป็นสมาชิกได้หลายเครือข่ายขึ้นอยู่กับความสนใจ การแบ่งบทบาทหน้าที่ เวลา ตลอดจนความรู้สึกไว้น้อยเชื้อใจของสมาชิกอื่นๆในเครือข่าย

1.3 พันธมิตร ได้แก่ บุคคลที่มีได้เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย แต่มีส่วนช่วยสนับสนุนเครือข่ายในเรื่องต่างๆ อาทิ การแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือข้อคิดเห็นต่างๆ การอำนวยความสะดวกในด้านการติดต่อประสานงานกับบุคคลอื่นๆ การให้การสนับสนุนด้านนโยบาย กิจกรรม บุคลากร ตลอดจนงบประมาณต่างๆ เป็นต้น

2 บทบาทเชิงการสื่อสาร

หากนำการสื่อสารเข้ามาเป็นแนวทางในการแบ่งบทบาทของสมาชิกในเครือข่าย และกลุ่มองค์กรต่างๆตามคุณลักษณะที่เหมาะสม นักวิชาการด้านการสื่อสารนิยมแบ่งบทบาทของสมาชิกและองค์กรในเครือข่าย ดังต่อไปนี้

บทบาทของกลุ่มบุคคลที่เป็นตัวต่อต่างๆ (Hubs) ในเครือข่าย

2.1 ล่าม (Liaison) ได้แก่ คนที่มีได้สังกัดอยู่ในกลุ่มย่อยกลุ่มใดในเครือข่าย แต่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมกับกลุ่มต่างๆ หรือบุคคลต่างๆที่ไม่ได้มีการติดต่อสื่อสารกันเข้าด้วยกัน ทั้งในเชิงการส่งต่อข้อมูลและการรับข้อมูลเพื่อมากระจายต่อในเครือข่าย

2.2 สะพาน (Bridge) คือ คนที่เป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในเครือข่าย และมีบทบาทในการเป็นตัวเชื่อมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆในเครือข่าย โดยคนทำหน้าที่เป็นสะพานมีความแตกต่างจากคน/องค์กรที่ทำหน้าที่เป็นล่าม เนื่องจากล่ามมิได้สังกัดกลุ่มใดกลุ่ม

หนึ่งในเครือข่าย ในขณะที่ทำหน้าที่เป็นสะพานเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มย่อยใดกลุ่มหนึ่งในเครือข่ายและทำหน้าที่ในการประสานงานกับบุคคลในกลุ่มอื่นๆ

2.3 ดาวเด่น (Star) คือ คนที่เป็นตัวเชื่อมกับคนอื่นๆ ในกลุ่มต่างๆ ของเครือข่ายเป็นจำนวนมาก ทั้งบุคคลที่อยู่ในกลุ่มของตน และบุคคลที่เป็นสมาชิกของกลุ่มอื่นในเครือข่าย โดยทำหน้าที่ในการส่งต่อข้อมูลและการรับข้อมูลเพื่อมากระจายต่อในเครือข่าย

2.4 ผู้ปลีกวิเวก (Isolate role) คือ บุคคลที่เป็นสมาชิกของเครือข่าย แต่มักเก็บตัว ไม่ค่อยสูงส่ง หรือติดต่อกับสมาชิกคนอื่นๆ ในเครือข่าย นอกจากนั้น บางครั้งเราอาจพบว่าในบางเครือข่ายอาจมีผู้ปลีกวิเวก ซึ่งได้แก่ บุคคลคู่หนึ่งที่เป็นสมาชิกของเครือข่าย แต่ติดต่อกันเอง โดยไม่สนใจการติดต่อกับสมาชิกคนอื่นๆ ในเครือข่าย

2.5 คนขอบข่าย (Boundary spanning) ได้แก่ บุคคลที่เชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายตนกับสังคมภายนอก อันทำให้เกิดการหมุนเวียนหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกันภายในเครือข่ายกับข้อมูลอื่นๆ ในสภาวะแวดล้อม

2.6 คนควบคุมข้อมูล (Gatekeeper) ได้แก่ บุคคลที่มีบทบาทในการควบคุมการกระจายข้อมูล หรือการหมุนเวียนข้อมูลระหว่างสมาชิกต่างๆ ในเครือข่ายหรือระหว่างแกนนำกับสมาชิกเครือข่าย ตลอดจนระหว่างคนขอบข่ายกับสมาชิกคนอื่นๆ ในเครือข่าย

ในทางปฏิบัติ เราอาจพบว่า คนที่ทำหน้าที่ควบคุมข้อมูล อาจเป็นบุคคลเดียวกับบุคคลที่เป็นล่าม สะพาน หรือดาวเด่น ทั้งนี้เนื่องจากการตัดสินใจว่าใครเป็นคนควบคุมข้อมูล มักกระทำบนพื้นฐานของการพิจารณาว่าใครเป็นผู้มีข้อมูลอยู่ในมือ และมีอำนาจในการตัดสินใจแพร่กระจายข้อมูลไปยังบุคคลอื่น ในขณะที่บุคคลที่มีบทบาทเป็นตัวต่อ ไม่ว่าจะเป็นล่าม สะพาน หรือดาวเด่น มักพิจารณาบนฐานคิดของปริมาณเส้นทาง (line) ในการติดต่อและแพร่กระจายข้อมูลสู่บุคคลอื่นๆ ในกลุ่มและในเครือข่าย โดยไม่คำนึงว่าบุคคลดังกล่าวจะมีข้อมูลอยู่ในมือและมีอำนาจในการตัดสินใจแพร่กระจายข้อมูลหรือไม่

นอกจากนั้น เรายังอาจพบว่าบุคคลที่เป็นแกนนำเครือข่ายอาจเป็นคนเดียวกับบุคคลที่เป็นล่าม สะพาน หรือดาวเด่นอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากการพิจารณาความเป็นแกนนำ

เครือข่ายมักพิจารณาด้วยเกณฑ์ของการที่บุคคลอื่นๆในเครือข่ายให้ความเคารพ ยกย่อง และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของสมาชิก ในขณะที่บุคคลซึ่งเป็นล่าม สะพาน หรือดาวเด่น พิจารณาโดยอิงเส้นทางในการติดต่อสื่อสารและแพร่กระจายข้อมูลสู่บุคคลอื่นๆนั่นเอง

การวาดเส้นทางของการสื่อสารในเครือข่ายเกี่ยวข้องกับกำหนดทิศทางในการสื่อสารเชิงอำนาจระหว่างบุคคลหนึ่งกับบุคคลอื่นๆ ทิศทางในการไหลเวียนข้อมูลข่าวสารในเครือข่ายขนาดเล็ก และทิศทางในการแพร่กระจายข่าวสารในเครือข่ายขนาดใหญ่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3. ทิศทางในการสื่อสาร (Direction)

ทิศทางในการสื่อสาร ได้แก่ เส้นทางในการส่งต่อข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งในเครือข่าย โดยเฉพาะการค้นหาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 ทิศทางการสื่อสารเป็นไปในลักษณะทางเดียว (one-way communication) หรือเป็นไปในลักษณะสองทาง (two-way communication)

3.2 ทิศทางในการสื่อสารเป็นไปในลักษณะการสื่อสารจากบุคคลที่มีอำนาจ/สถานภาพสูงกว่าไปสู่บุคคลที่มีอำนาจ/สถานภาพต่ำกว่า ที่เรียกว่า การสื่อสารในแนวตั้ง (vertical communication) หรือเป็นไปในลักษณะการสื่อสารจากบุคคลที่อยู่ในระดับเดียวกัน ที่เรียกกันว่า การสื่อสารในแนวระนาบ (horizontal communication)

4. การติดต่อสื่อสารของคุณีสื่อสารภายในเครือข่ายมี 2 ลักษณะคือ

4.1 เครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลหลายคน (Radial Personal Network) คือการที่บุคคลหนึ่งมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลายคน แต่ในกลุ่มบุคคลที่บุคคลนั้นติดต่อสื่อสารด้วยจะไม่มี การสื่อสารระหว่างกัน บุคคลส่วนใหญ่ที่ติดต่อสื่อสารด้วยนั้นมีความผูกพันกันแบบผิวเผิน เช่น คนรู้จักหรือผู้ร่วมงาน เป็นต้น และเป็นการติดต่อสื่อสารของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน

4.2 เครือข่ายความสัมพันธ์ส่วนบุคคลแบบซ้อนติดกัน (Interlocking Personal Network) คือการที่บุคคลหนึ่งมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ อีกหลายคน โดยกลุ่มคนในเครือข่ายนั้นจะมีการติดต่อสื่อสารถึงกันหมด และความสัมพันธ์แบบสนิทสนม เช่น เพื่อนสนิทหรือญาติ โดยแต่ละบุคคลจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

เครือข่ายการสื่อสาร (Communication Network)

เครือข่ายการสื่อสาร (Communication Network) Herold J. Levitt (1973 อ้างใน ผกาภาศ ธนพัฒน์พงศ์, 2545 ; ชมโนทัย บุญพิทักษ์, 2550: 27) กล่าวว่าเครือข่ายการสื่อสารนั้นมีรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไปตามธรรมชาติของโครงสร้างของเครือข่าย ซึ่งจากการวิจัยเขาได้ค้นพบว่าเครือข่ายการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การสื่อสารแบบมีศูนย์กลาง (Centralized Communication) การสื่อสารจำเป็นต้องติดต่อผ่านทางศูนย์กลางของเครือข่าย สมาชิกคนอื่นในสังคมจะไม่มี การติดต่อกัน อย่างเป็นทางการ แบ่งออกเป็น

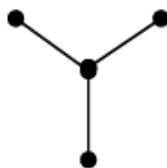
1.1 เครือข่ายแบบลูกโซ่ (Chain Network) คือการติดต่อสื่อสารที่สมาชิกคนหนึ่งติดต่อไปยังสมาชิกอีกคนหนึ่งที่อยู่ถัดไป แต่มีข้อจำกัดในเรื่องของการประสานงานและติดต่อระหว่างสมาชิกในกลุ่ม บางครั้งจึงเป็นการยากที่จะให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ รวมถึงการขาดอิสระทางการติดต่อสื่อสารเพราะสมาชิกของกลุ่มติดต่อคนได้เพียง 1-2 คนเท่านั้น ทำให้ความพอใจของสมาชิกในกลุ่มค่อนข้างต่ำ

แผนภาพที่ 4 เครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่

1.2 เครือข่ายแบบตัววาย (Y Network) เป็นเครือข่ายที่สมาชิกที่มีอยู่ตรงกลาง 2 คน ทำหน้าที่ประสานงานและส่งความรู้ให้กับสมาชิกรอบนอก การติดต่อสื่อสารในลักษณะนี้จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการสื่อสารในแบบลูกโซ่ แต่ความพึงพอใจจะสูงเฉพาะคนที่อยู่ตรงกลาง 1-2 คนเท่านั้น แต่คนที่อยู่รอบนอกจะมีความพึงพอใจต่ำ ดังนั้นการสื่อสารแบบนี้จึงเหมาะกับกลุ่ม

เล็กๆเพียง 1-2 คนเท่านั้น และสมาชิกในกลุ่มจำเป็นต้องมีความเต็มใจรับงาน และรับผิดชอบต่อกลุ่ม

แผนภาพที่ 5 เครือข่ายการสื่อสารแบบตัว Y

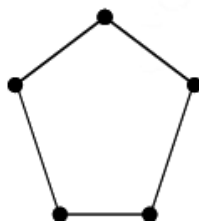
1.3 เครือข่ายการสื่อสารแบบวงล้อ (Wheel Network) คือการที่สมาชิกคนหนึ่งคนใดเป็นผู้กระจายข่าวสารให้กับคนอื่นๆ บุคคลที่อยู่ตรงกลางคือผู้นำของกลุ่ม

แผนภาพที่ 6 เครือข่ายการสื่อสารแบบวงล้อ

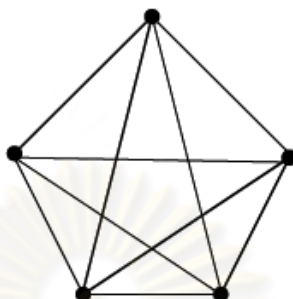
2. การสื่อสารแบบกระจายอำนาจ (Decentralized Communication) คือการสื่อสารที่สมาชิกทุกคนในสังคมติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ ไม่ได้ตัดสินใจแต่เพียงคนเดียว ร่วมกันแก้ปัญหา

2.1 เครือข่ายการสื่อสารแบบวงกลม (Circle network) คือการที่สมาชิกสามารถติดต่อคนที่อยู่ถัดไปจากคนทั้ง 2 ข้าง สถานะของทุกคนเท่าเทียมกัน และทุกคนพอใจ แต่ปัญหาของเครือข่ายในลักษณะนี้คือขาดผู้นำของกลุ่มที่จะรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ

แผนภาพที่ 7 เครือข่ายการสื่อสารแบบวงกลม

2.2 เครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง (All Channel Network) เป็นเครือข่ายที่สมาชิกทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยตรงไม่ต้องผ่านสมาชิกคนอื่น ซึ่งอาจจะถือได้ว่าเป็นเครือข่ายการสื่อสารที่สมบูรณ์ที่สุดเพราะไม่มีข้อจำกัดของการสื่อสาร รวมถึงยังเปิดโอกาสให้มีปฏิริยาย้อนกลับสูงที่สุดด้วย

แผนภาพที่ 8 ภาพเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง

Shaw (อ้างในยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534; ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548) กล่าวถึงเครือข่ายของการสื่อสารดังนี้

1. เครือข่ายแบบรวมอำนาจสู่ส่วนกลาง จะทำให้เกิดผู้นำคนเดียวและเกิดขึ้นได้ง่ายกว่าแบบกระจายอำนาจ เพราะคนกลางจะทราบปัญหาต่างๆมากกว่าสมาชิก ดังนั้นคนกลางจึงเป็นผู้ที่ควบคุมความสำเร็จในองค์กร รวมถึงแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งในด้านการแก้ปัญหา นั้นเครือข่ายแบบรวมอำนาจจะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาที่ไม่ซับซ้อนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. โครงสร้างการสื่อสารแบบกระจายอำนาจ โครงสร้างแบบนี้จะสามารถทำให้การแก้ปัญหาที่ซับซ้อนต่างๆมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงทำงานรวดเร็วขึ้นเพราะอำนาจการตัดสินใจไม่ได้อยู่ที่คนเดียวเหมือนกับเครือข่ายแบบรวมอำนาจ
3. สถานะข่าวสารท่วมท้นมักเกิดในเครือข่ายการสื่อสารแบบรวมอำนาจ เพราะข่าวสารทั้งหมดจะไปอยู่ที่จุดศูนย์กลางของเครือข่าย การสื่อสารแบบนั้นอยู่ในสถานะข่าวสารท่วมท้นได้ ส่วนเครือข่ายแบบกระจายอำนาจนั้น ทุกคนต้องใช้ข้อมูลร่วมกันดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเกิดสถานะข่าวสารท่วมท้นได้

สมสุข หินวิมาน และคณะ (2547) ได้นำทฤษฎีบทบาทหน้าที่เชิงสังคมจากสำนักหน้าที่นิยมมาใช้ในการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายการสื่อสารกับศักยภาพการดำรงอยู่ของชุมชน : ศึกษากรณีบ้านทุ่งขวาง อำเภอพนสนิยม จังหวัดชลบุรี ไว้ 4 ประการหลักดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ในการจัดการข้อมูลข่าวสารภายใน/ภายนอกชุมชน
2. บทบาทหน้าที่ในการจัดการความขัดแย้งของชุมชน
3. บทบาทหน้าที่ในการสร้างสายสัมพันธ์ทางสังคม
4. บทบาทหน้าที่ในการผลิตซ้ำเพื่อสืบทอดอัตลักษณ์/ศักดิ์ศรีของชุมชน

นอกจากนี้สมสุข หินวิมาน และคณะ (2547) ยังได้ระบุถึงบทบาทหน้าที่ขององค์ประกอบในเครือข่ายการสื่อสาร นั่นคือ กลุ่มสมาชิกในเครือข่าย และพื้นที่ของเครือข่ายการสื่อสารที่เอื้ออำนวยในการดำรงอยู่ของชุมชนรวมถึงการธำรงรักษาอัตลักษณ์/ศักดิ์ศรีของชุมชนไว้เพิ่มเติมนอกเหนือจาก 4 ประการในข้างต้นคือ

1. บทบาทหน้าที่ในการสืบทอดภูมิปัญญาพื้นบ้านรวมถึงวัฒนธรรม ขนบ ธรรมเนียม ประเพณีจากรุ่นสู่รุ่น
2. บทบาทหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและสังคม
3. บทบาทหน้าที่ในการสร้าง รักษาและขยายอัตลักษณ์/ศักดิ์ศรีของชุมชน
4. บทบาทหน้าที่ในการติดตามและตรวจสอบความเป็นไปของชุมชน
5. บทบาทหน้าที่ในการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของสมาชิกในเครือข่าย
6. บทบาทหน้าที่ในการติดตั้งกลไกควบคุมทางสังคม
7. บทบาทหน้าที่ในการเป็นพื้นที่เก็บและย่อยข้อมูลข่าวสารร่วมกัน
8. บทบาทหน้าที่ในการสร้างความหมายร่วมกันของคนในชุมชน

แนวคิดเรื่องเครือข่ายการสื่อสารนี้ จึงเป็นส่วนสำคัญยิ่ง ในการทำความเข้าใจ การสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ เริ่มตั้งแต่การที่ปัจเจกแต่ละคนเข้ามารวมกลุ่มกันจน ก่อกำเนิดเป็นกลุ่ม เป็นเครือข่าย ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาว่า เครือข่ายการสื่อสารนั้นมีบทบาทในการ ธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์นั้นอย่างไรบ้าง แม้ว่า คุณสมบัติเครือข่ายนั้น คือ เกิดง่าย สลายเร็ว หากเป็นรูปแบบการสื่อสารที่สำคัญที่ช่วยในการขับเคลื่อนวงการดนตรีฮาร์ตคอร์ของประเทศไทยให้คงอยู่และธำรงรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ไว้ได้อย่างภาคภูมิใจ

4. แนวคิดเรื่อง “แฟน” และ “แฟนดอม” (Fan& Fandom)

คำว่า “แฟน” เป็นคำที่คุ้นหูคุ้นปากและมักได้เห็น ได้ยินเสมอ แม้กระทั่งในกรรณายงานข่าวสารผ่านสื่อมวลชนต่างๆก็มักจะใช้คำว่า “แฟน” อาทิ แฟนรายการ แฟนบอล แฟนเพลง แฟนหนัง ซึ่ง Henry Jenkins (1992 อ้างใน สาริตา สวัสดิ์กัการ, 2549 : 30) ได้กล่าวว่า คำว่า “แฟน” นั้นมีที่มาจากคำว่า “Fantastic” หมายถึง หลงใหล คลั่งใคล้ ส่วน “Fandom” นั้นเป็นลักษณะของกลุ่มผู้คลั่งใคล้ เป็นลักษณะอาการทางจิตวิทยา ที่ต้องการได้รับสิ่งที่ตนสนใจ ต้องการได้รับสิ่งต่างๆเพื่อทดแทนสิ่งที่ตนขาด และจำเป็นต้องมีในชีวิตที่ทันสมัย ดังนั้นโดยรวมแล้วคำว่า “แฟน” จึงหมายถึงกลุ่มคนที่จงรักภักดีต่อคน หรือ สิ่งที่ตนชื่นชอบไม่ว่าจะเป็น นักดนตรี นักกีฬา ภาพยนตร์ ศิลปิน ดารา เป็นต้น

แฟนเกิดขึ้นครั้งแรกในศตวรรษที่ 19 เมื่อนักหนังสือพิมพ์พยายามอธิบายคนที่ติดตามทีมนักกีฬาเมื่ออาชีพ จึงกำหนดคำว่าแฟนขึ้นมาเพื่อใช้เรียกกลุ่มคนเหล่านี้ หลังจากนั้นจึงมีการพัฒนาความหมายของคำเหล่านี้ออกมาอีก โดยขยายความไปถึงความจงรักภักดีของผู้ศรัทธาเพื่อการกีฬาและงานบันเทิงต่างๆเข้าไปด้วย แฟนของกลุ่มที่ชอบจึงมีความแตกต่างกันไปทั้งทางด้านลักษณะ ภาพลักษณ์ และพฤติกรรม (เจษฎา รัตนเขมากร, 2541 อ้างในสาริตา สวัสดิ์กัการ, 2549 : 30)

การเป็นแฟนของสื่อที่ขึ้นขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้รับสารที่มีต่อตัวบท (text) ทางวัฒนธรรมโดยเป็นความสัมพันธ์เฉพาะเรื่องที่รวมแต่ละบริบทเข้าด้วยกัน คนบางคนให้ความสนใจตัวบทเพียงบางเรื่องเท่านั้น จึงนำไปสู่การตีความที่เฉพาะเจาะจงลงไป และบางครั้งอาจจะทำให้สภาพในการปฏิเสศตัวบทอื่น ความรู้สึกของผู้บริโภคจึงสามารถวัดได้จากโครงสร้างความพอใจซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อน และมีความสัมพันธ์ที่ต่างกันอย่างที่สามารวัดได้ในระดับการยอมรับการบริโภค เกิดความเพลิดเพลินจากการที่ได้ทำสิ่งที่ตนเองต้องการ เกิดความสนุกสนานจากการหลีกเลี่ยงหนีเกณฑ์ (ชไมพร แก้วประไพ, 2541อ้างใน ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548 : 33)

Lisa A. Lewis (1992, อ้างในเจษฎา รัตนเขมากร, 2541 ; ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548: 33) กล่าวว่าเราต่างก็เป็นแฟนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งยามที่เราารู้สึกชื่นชม ประารถนา นับถือ ดังนั้นเราจึงต้องแยกแยะความรู้สึกและสร้างข้อผูกมัดของตนเองขึ้นมา เราสามารถเข้าใจตัวเองได้ดียิ่งขึ้นถ้าเราพยายามเข้าใจแรงผลักดันของการเป็นแฟนในต่อสิ่งเหล่านั้น การเป็นแฟนแสดงให้เห็นว่าสามารถใช้สิ่งที่ได้รับจากการติดตามเพื่อสร้างความนับถือตนเอง การมีสิ่งที่ตนชื่นชอบทำให้

แฟนมีโอกาสสร้างความหมายของการมีตัวตนในสังคมและประสบการณ์ทางสังคมที่ตนสนใจและมีหน้าที่ต้องทำ

Joli Jenson (1992, อ้างใน กระจ่างศรี ศรีกระจ่าง, 2545 ; ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548: 34) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “แฟน” คือกลุ่มคนที่ชื่นชมและหลงใหลในความเป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง โดยกลุ่มคนดังกล่าวได้ถูกเชื่อมโยงเข้าสู่ระบบความมีชื่อเสียงที่ผ่านมาถึงกลุ่มโดยสื่อมวลชน Jenson มองว่ากลุ่มแฟนเหล่านี้ เป็นลักษณะอาการทางสังคมโดยสามารถแบ่งได้เป็นสองลักษณะ คือ บุคคลที่ชื่นชมหลงใหลอยู่เพียงลำพัง และกลุ่มบุคคลที่อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม และถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างลึกซึ้ง ทั้งยังสามารถขยายกลุ่มของตนเองออกไปได้

1. แฟนที่หลงใหลเพียงลำพัง (Obsesses loner) จะเกี่ยวกับความรู้สึกที่จะให้ตนแตกต่างจากผู้อื่น ทำให้เกิดความเป็นมวอลชนน้อยลงจึงตัดตัวเองออกจากเพื่อนฝูง หรือสังคม ชีวิตจะถูกครอบงำมากขึ้นจากคนที่ตนชื่นชอบ ทำให้สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งบุคคลในกลุ่มนี้จะถูกเย้ายวนโดยสื่อและนำเข้าสู่โลกมาหาได้ง่าย จนบางครั้งเข้าสู่อาการทางจิตจนฆ่าคนที่ตนถือเป็นเจ้าของ เพื่อให้สมปรารถนา

2. แฟนผู้คลั่งไคล้ (Hysterical Crowd) เป็นลักษณะของกลุ่มแฟนที่หลงใหล คลั่งไคล้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไม่สมเหตุผล และมีความจงรักภักดีต่อผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง หรือรายการที่ตนโปรดปราน อาทิเช่น แฟนคอนเสิร์ต แฟนฟุตบอล กลุ่มแฟนประเภทนี้ได้รับการชักจูง หรือถูกครอบงำจากอิทธิพลภายนอกได้ง่าย

จากงานศึกษาวิจัยในอดีตที่ผ่านมา มักจะสรุปคุณลักษณะของผู้รับสารประเภท “แฟน” ไปในทางลบ กล่าวคือ เป็นผู้รับสารแบบ passive ถูกครอบงำและทำให้ไขว้เขวได้ง่ายจากสื่อมวลชน นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง บ้าคลั่ง และควบคุมไม่ได้ เช่นการชกต่อยของแฟนทีมฟุตบอลในสนามแข่งขัน หรือการตีกันของแฟนเพลงคาราบาวเป็นต้น ยกตัวอย่างจากทฤษฎีของ Joli Jenson (1992 อ้างใน ดวงพร บุญกลมสวัสดิ์, 2549: 29) กล่าวว่า แท้จริงแล้วแฟนนั้นเปรียบเสมือนผู้เชี่ยวชาญ ผู้สนับสนุน หรือนักสะสม แตกต่างกันเพียงแค่วัตถุที่หลงใหล และลักษณะของการผูกพันต่อสิ่งที่ตนหลงใหล ซึ่ง ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักสะสม มักหลงใหลในวัตถุที่เรียกว่า High Culture อย่างเช่นภาพเขียนของ Eliot (George or T.S.) ซึ่งไม่ใช่ Elvis หรือภาพโปสเตอร์ ของดารา นักร้อง หรือนักกีฬา เหมือนกับแฟนที่หลงใหล ส่วนลักษณะการผูกพันนั้นแฟนมักผูกพันต่อสิ่งที่ตนหลงใหลโดยใช้อารมณ์เป็นหลัก และดูเหมือนจะอันตราย ส่วน

ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักสะสมนั้นจะผูกพันต่อสิ่งที่ตนเองหลงใหลอย่างมีเหตุผลและนุ่มนวลจึงทำให้เขามีคุณค่า

ในเวลาต่อมา Lawrence Grossberg (1922 อ้างใน ดวงพร บุญกลมลสวัสดิ์, 2549: 29-30) ได้เปลี่ยนมุมมองเรื่องคำจำกัดความของ “แฟน” ไปในทางบวกมากขึ้น โดยกล่าวว่า “แฟน” เป็นผู้รับสารแบบ active ที่มีความสร้างสรรค์และกระตือรือร้น แม้อยู่ในสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่บีบรัด และยังเป็นผู้ผลิตวัฒนธรรมของตนขึ้นมาอีกด้วย ซึ่งภาพลักษณ์ของแฟนแต่เดิมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1. แฟนที่มีกลุ่มขนาดใหญ่ จะเป็นกลุ่มผู้รับสารขนาดใหญ่ ซึ่งมักบริโภคตัวบท (text) ของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular culture) ที่มีความเฉื่อยชา

2. แฟนที่มีกลุ่มขนาดเล็ก จะเป็นกลุ่มผู้รับสารขนาดเล็ก ซึ่งอยู่อย่างกระจัดกระจาย เป็นกลุ่มบริโภคตัวบทที่มีลักษณะเฉพาะอย่างกระตือรือร้น รวมทั้งยังให้ความสำคัญกับทั้งความหมายเก่าและความหมายใหม่ด้วย

แฟนกลุ่มเล็กนั้นยังใช้วัฒนธรรมประชานิยม เพื่อแสดงออกถึงประสบการณ์ชีวิตของตนและคนอื่น อีกทั้งยังต่อต้านความตึงเครียดของสภาวะทางสังคม และสร้างลักษณะเฉพาะทางสังคมของตนขึ้น สิ่งเหล่านี้จึงบ่งชี้ว่าพวกเขาเป็น “แฟนตัวจริง” เพราะ แม้ว่ากลุ่มแฟนกลุ่มนี้จะมีขนาดเล็ก หากเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากกว่ากลุ่มแฟนที่มีขนาดใหญ่

จากกลุ่มแฟนที่กล่าวมาจะนำมาสู่ “แฟนดอม” (Fandom) หรือกลุ่มชนผู้คลั่งไคล้ ซึ่ง Henri Jenkin (1992 อ้างใน สารีตา สวัสดิ์กัธกร, 2549 : 33) กล่าวว่า แฟนดอม เป็นกลุ่มแฟนที่ผลิตเรื่องราวในกลุ่มของพวกเขาเอง นอกจากนั้นยังผลิต นวนิยาย ศิลปะการพิมพ์ เพลง วิดีโอ และการแสดงต่างๆด้วยตนเอง ไม่ต้องการลอกเลียนแบบใคร ส่วน Mcquail (1997 อ้างใน กระจ่างศรี ศรีกระจ่าง, 2545 ;ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548: 34) กล่าวว่า fandom หมายถึงความรู้สึกของผู้รับสารที่ชื่นชอบผู้แสดงคนใดคนหนึ่ง หรือการแสดงประเภทใดประเภทหนึ่ง (ดนตรีประเภทของภาพยนตร์ นวนิยาย) อย่างเด่นชัด แฟนดอมที่อ่อนที่สุดคือ ความสนใจในสื่อประเภทใดประเภทหนึ่ง (เช่น การเป็นแฟนภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง) แฟนดอมที่แข็งแกร่งที่สุด คือ การทุ่มเทด้านอารมณ์ความรู้สึก และมีกิจกรรมมุ่งเน้นในสื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแฟนดอมจะเป็นความรู้สึกของคนในสังคมที่มีร่วมกันในระดับที่ค่อนข้างรุนแรง มีทั้งแบบปัจเจกบุคคลและเป็นกลุ่ม แต่การเป็นแฟนอยู่เพียงลำพังค่อนข้างลำบาก แฟนดอมจะถูกส่งเสริมและกระตุ้นด้วยอาวุธทางการสื่อสารโดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและด้วยวิธีที่หลากหลาย ตามทฤษฎีทางวัฒนธรรมในยุคปัจจุบันนี้ แฟนดอมมีความเกี่ยวข้องกับการผลิตของสื่อ เนื่องจากกิจกรรมของ “แฟน” ได้เข้าไปอยู่ร่วมในกิจกรรมของสื่อ (ชลวรรณ วงษ์อินทร์, 2548: 35) เป็นตัวเชื่อมหรือประสานระยะระหว่างศิลปินผู้คลั่งไคล้ศิลปิน และยังหมายถึงความรู้สึกที่เจ็บปวด เนื่องจากจะเกี่ยวข้องกับความคาดหวังอย่างสูง และความผูกพันทางอารมณ์ความรู้สึกอย่างรุนแรง ซึ่งจะทำให้ “แฟน” มีความรู้สึกที่เปราะบาง ซึ่งความรู้สึกผิดหวังนี้มักจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ เนื่องจากความไม่ได้สัดส่วนของความพึงพอใจและการไม่สามารถแยกแยะเรื่องโลกแห่งความเป็นจริง บางครั้งแฟนดอม ก็มีความรู้สึกขาลงกับสิ่งอันเป็นที่รัก เนื่องจากแฟนจะมีความรู้สึกเปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมา ไม่ให้อภัย และในที่สุดจะละทิ้งศิลปินที่เคยชื่นชอบไปได้ ซึ่งจะนำไปสู่การชูปชิตินินทา ความอิจฉาริษยาและความเกลียดชังซึ่งจะรุนแรงขึ้นด้วยการกระทำของสื่ออื่นๆ

แนวคิดเรื่อง “แฟน” และ “แฟนดอม” (Fan & Fandom) นี้ผู้วิจัยได้นำมาอธิบายเรื่องลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งส่วนสำคัญของกลุ่มก็คือแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปินทั้งผู้ประพันธ์บทเพลง นักร้อง นักดนตรี นักวิจารณ์ และผู้ฟังที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ครั้งนี้ก็ล้วนแล้วแต่นิยมชมชอบดนตรีฮาร์ดคอร์และมีการติดตามข่าวสารอยู่ประจำสม่ำเสมอมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 2 ปี

แนวคิดเรื่องแฟนและความเป็นแฟน จึงสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการมองกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในฐานะแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในอีกแง่มุมหนึ่ง กล่าวคือ โดยทั่วไป ความเป็น “แฟน” มักจะได้รับการตัดสินจาก “ผู้ที่ไม่ใช่แฟน” ภาพของแฟนคลับจึงถูกมองในแง่ลบเสมอ การพิจารณาด้วยมุมมองดังกล่าวย่อมส่งผลถึงการทำความเข้าใจในเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ที่ เป็น “แฟนเพลง” เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อมองในมุมกลับกันคือ มุมมองของคนใน หรือกลุ่มแฟนเพลงเองว่า การที่สังคมมองแฟนเพลงเป็นกลุ่มผู้ถูกกระทำ ถูกชักจูงได้ง่าย เป็นพวกบ้าคลั่งอย่างไรเหตุผล หากเมื่อเรามองในมุมของแฟนเพลงหรือแฟนคลับเองแล้วอาจจะพบความจริงที่ต่างออกไปว่า แฟนเพลงและแฟนคลับเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้น เห็นได้จากการรวมกลุ่มและจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งบางกิจกรรมก็เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งพฤติกรรมการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เหล่านั้น ไม่ว่าจะป็นพฤติกรรมทั้งทางด้านดีและด้านไม่ดีต่างก็มีส่วนในการสร้างและแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้

นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทว่าพวกเขาไม่นิยมตัวเองและกลุ่มผู้ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์ว่า “แฟนเพลง” แต่กลับเรียกว่า Hardcore Kids หรือ Hardcore Brother Hood โดยให้เหตุผลว่า พวกเขา เป็นเสมือนครอบครัว เป็นเพื่อน พี่ น้องกัน ไม่ใช่แฟน เพราะว่าแนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จะไม่มี การแบ่งแยกชนชั้น และ ความมีชื่อเสียง ศิลปินก็คือแฟนเพลงของศิลปินอื่นเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นผู้รับสารแบบ active ที่ไม่ได้เพียงแต่รอคอยรับสารอย่างเดียว พวกเขามีจำนวนน้อยจึงต้องกระตือรือร้นที่จะติดต่อสื่อสาร และสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มมีความเหนียวแน่น มั่นคง และสามารถสร้างเครือข่าย แนวร่วมไปยังท้องถิ่นอื่นๆ ประเทศอื่นๆได้ เพื่อสร้างและธำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นกลุ่ม และอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

5. ความเป็นมาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์

ในการศึกษาทำความเข้าใจดนตรีฮาร์ดคอร์ และกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น ผู้วิจัยได้สรุปเนื้อหาทางด้านประวัติศาสตร์ของดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศ และ อัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในช่วงปี พ.ศ.2548 - ต้นปี 2549 เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจดนตรีและกลุ่มคนซึ่งเป็นเป้าหมายในการศึกษาวิจัยต่อยอดในครั้งนี้ ดังนี้

ดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นดนตรีประเภทหนึ่งที่มีวิวัฒนาการมาจากดนตรีพังค์ (Punk) ดังนั้น ดนตรีฮาร์ดคอร์จึงได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมหลากหลายประการมาจากพังค์อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็น แนวคิด รูปแบบดนตรี และพฤติกรรมต่างๆเมื่อเกิดการรวมตัวขึ้น รวมไปถึงรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวัน โดยสามารถแบ่งยุคสมัยของการเกิดฮาร์ดคอร์ได้ดังนี้

1. ยุคบุกเบิก (ปลายยุค 70's)

เมื่อประมาณยุค 70's ในสหรัฐอเมริกา ระบบทุนนิยมที่ได้เข้ามาครอบงำจิตใจจนทำให้ผู้คนเกิดความฟุ้งเฟ้อในวัตถุนิยมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมหนักไปจนถึงอุตสาหกรรมดนตรีที่มีเต็มไปด้วยค่ายเพลงและบริษัทที่ผลิตผลงานดนตรีกระแสหลัก (Mainstream) บริษัทเหล่านี้มีเงินทุนในการโฆษณาผลงานของตน จนทำให้กลุ่มวัยรุ่นในยุคนั้นเกิดความเบื่อหน่ายต่อระบบธุรกิจซึ่งทำรายได้ให้กับบริษัทและค่ายเพลงใหญ่ได้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้

สภาพแวดล้อมในสังคมช่วงนั้นกำลังตกต่ำอย่างถึงที่สุด คอบครัวแตกแยกเนื่องจากผู้ปกครองต่างทำงานจนไม่มีเวลาให้แก่กัน โดยเฉพาะในยุคสมัยของประธานาธิบดี Ronald Reagan ได้มีนโยบายให้ประชาชนหันกลับมาเน้น “คุณค่าของความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Values)” แต่ผลที่ได้รับกลับเป็นไปในทิศทางที่ตรงกันข้าม เพราะนโยบายนี้ไม่ได้เสริมสร้างให้เยาวชนรู้จักคิด แต่กลับไปเน้นในด้านการวางกฎเกณฑ์ และระเบียบปฏิบัติต่างๆ อย่างเคร่งครัด ซึ่งสร้างความกดดันให้แก่กลุ่มวัยรุ่นและก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบโต้จากวัยรุ่นด้วยการหลีกเลี่ยงจากครอบครัว เพื่อมารวมกลุ่มกันสร้างสรรค์กิจกรรมของตนเอง วัยรุ่นบางกลุ่มที่ตัดสินใจผิดพลาดต่างก็พากันไปสู่สิ่งเลวร้าย อาทิ การชกต่อย การก่อวินาศกรรม การเสพยาเสพติด เป็นต้น วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งก็ได้มาเล่นดนตรีฟังค์ซึ่งเป็นดนตรีที่มีความเกรี้ยวกราด หนักหน่วง รวดเร็วและเรียบง่าย ไม่ต้องมีลูกเล่นและทักษะพิเศษขั้นสูง สามารถเล่นได้ด้วยกีตาร์เพียง 3 คอร์ด และทักษะการตีกลองที่แค่เพียงตีพอคุ่มจังหวะของเพลงได้ กอปรกับเนื้อหาของเพลงที่เสียดสีเหล่าเจ้าหน้าที่ในเครื่องแบบ รัฐบาล รวมไปถึงบริษัทค่ายเพลง ที่สะท้อนผ่านเสียงตะโกน ตะคอกของนักร้อง ที่ไม่ได้ผ่านการเรียนร้องเพลงก็สามารถทำได้ หากแต่ในยุคนี้ดนตรีแขนงใหม่นี้กลับถูกมองว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎดนตรีซึ่งจัดว่าเป็นดนตรีที่ต้องใช้ทักษะทางดนตรีในการบรรเลงค่อนข้างสูง บทเพลงและดนตรีต้องมีความละเอียดละไม มีเทคนิคและลูกเล่นที่พิรุฬไหว

การรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในยุคนี้มักไปรวมกลุ่มกันที่ชั้นใต้ดิน โกดังร้าง คลับต่างๆ โดยเฉพาะคลับที่ชื่อว่า A7 ซึ่งวงดนตรีทุกๆ แนวสามารถมาเล่นในคลับได้ หลังจากนั้นไม่นานคลับที่ชื่อว่า CBGB ก็เริ่มจัดงานคอนเสิร์ตในทุกช่วงบ่ายของวันอาทิตย์ ดังนั้นศิลปินหลายวงเมื่อแสดงโชว์ที่ A7 เสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะเดินทางไปแสดงต่อที่ CBGB โดยไม่มีการพักผ่อน ส่วนคลับอื่นที่มีการรวมกลุ่มกันก็คือ Mudd Club ในนิวยอร์ก นอกเหนือจากคลับแล้ววัยรุ่นพยายามหาสถานที่ใต้ที่สะดวก และเป็นสถานที่ที่เปิดให้บรรดาเหล่าศิลปินร็อคต่างๆ ได้แสดงฝีมือกัน เพื่อปลดปล่อยอารมณ์และสนุกสนานไปกับกิจกรรมดนตรี ด้วยการเต้นที่รุนแรง (slam dancing) และสเตรจ์ไดรฟ์ (stage drive) หรือการกระโดดพุ่งลงจากเวทีสู่คนดู อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคนที่มีอุดมการณ์เดียวกัน รวมถึงการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลงานเพลงในรูปแบบเทป แผ่นเสียง แฟนซีน (Fanzine) หรือวารสารที่จัดทำขึ้นในรูปแบบง่ายๆ เช่น การตัดปะและถ่ายเอกสาร โดยกลุ่มผู้มีอุดมการณ์หรือชื่นชอบในสิ่งเดียวกันจัดทำขึ้นเพื่อแถลงข่าวสาร ส่งข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนสนใจ และติดต่อสื่อสารระหว่างกันมาจัดจำหน่ายในราคาขอมเยา ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นวัฒนธรรมที่ไม่สามารถพบเห็นได้จากกลุ่มผู้ที่ฟังดนตรีที่มาจากบริษัทค่ายยักษ์ใหญ่ใดๆ (leesic@hotmail.com 2549 : 91)

2. ยุคก่อร่างสร้างตัว (ต้นยุค ค.ศ.1980's)

ในยุคนี้การรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ได้มีความชัดเจนขึ้น โดยมีการรวมกลุ่มขึ้นตามเมืองใหญ่ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ว่าจะเป็นที่ Los Angeles, Washington D.C., New York, Boston และที่อื่นๆ ก็ได้เริ่มรวมตัวเป็นกลุ่มก้อนขึ้นเรื่อยๆ ในยุคนี้ Steven Blush (2001) โปรดิวเตอร์และผู้จัดงานคอนเสิร์ตได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับประวัติดนตรีฮาร์ดคอร์ขึ้น ชื่อว่า “American Hardcore: A Tribal History” โดยที่เขาอธิบายว่า “ฮาร์ดคอร์ คือ ฟังค์หรือคที่ปรับให้เข้ากับวัยรุ่นในแถบชานเมือง เนื้อเพลงของฮาร์ดคอร์จะเกี่ยวกับ ความถูกต้องเที่ยงธรรมในสังคม ซึ่งมักจะเกี่ยวกับการเมืองในมุมมองของฝ่ายซ้าย”

ในขณะที่วงดนตรีฟังค์บางวงเปลี่ยนแปลงวิธีการเล่นไปก็ยังมีวงดนตรีอีกหลายวงที่ยังคงยึดมั่นผลิตผลงานเพลงให้หนักหน่วงและดุเดือดกว่าเดิม เนื่องจากมีการเปิดกว้างทางแนวคิด และเสรีภาพทางการเมืองมากกว่าในอดีต โดยศูนย์กลางการรวมตัวในระยะแรกอยู่ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา มีวงดนตรีฮาร์ดคอร์ฟังค์เกิดขึ้นในรัฐนี้เป็นจำนวนมากได้แก่ วง Black Flag วง Dead Kennedy, วง Circle Jerk เป็นต้น ซึ่งวงเหล่านี้สร้างชื่อเสียงในพื้นที่ของตนเองและได้เดินทางไปแสดงตามที่ต่างๆ ทั่วประเทศด้วยการออกเงินลงทุนกันเองซึ่งทำให้เกิดการขยายตัวของกลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์เป็นจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาได้แก่เมือง Washington DC และ New York ได้แก่ วง Bad Brains, วง Minor Threat วง Teen Idles เป็นต้น

การรวมกลุ่มของแฟนเพลงในเมือง New York มีความแตกต่างจากการรวมกลุ่มทางฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก เพราะเริ่มต้นรวมกลุ่มกันใน ย่าน Lower East Side ของ New York ซึ่งเป็นชุมชนที่เต็มไปด้วยยาเสพติด หัวขโมย และแก๊งค์อันพาล แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่รวมตัวกันด้วยการเช่าห้องพักต่างๆไม่ว่าจะเป็นที่ C Squat, Apartment X หรือ A7 เพราะมีราคาถูก และสามารถจะเล่นดนตรีได้ทั้งคืนโดยไม่มีใครมาต่าหนิ ดังนั้นจึงได้ก่อกำเนิดวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เป็นสไตล์ New York และเรียกว่า “นิวยอร์กฮาร์ดคอร์” ขึ้น (Suchon, 2005 : 58)

นอกจากวัฒนธรรมดนตรี และแนวคิดเกี่ยวกับการเมือง การต่อต้านความอยุติธรรมในสังคมแล้วนั้น ก็ยังมีวัฒนธรรมอีกชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นมาควบคู่กันก็คือวัฒนธรรม DIY หรือ Do It Yourself ซึ่ง หมายถึง การคิดลงมือทำอะไรด้วยตัวเองโดยไม่หวังหรือรอคอยให้ใครมาช่วย สนับสนุนในเชิงธุรกิจ นั่นก็คือการอยู่แบบพอเพียง อุดมการณ์ของแวดวงฮาร์ดคอร์ฟังค์คือ

การต่อต้านระบบธุรกิจขนาดใหญ่ โดยเฉพาะสังกัดแผ่นเสียงที่ทำยอดขายอัลบั้มได้มากมาย มหาศาล พวกเขามองว่า คนเหล่านั้นล้วนแล้วแต่เห็นแก่เงิน การเซ็นสัญญากับสังกัดใหญ่ถือว่าเป็นการทรยศต่อแวดวงนี้อย่างเต็มตัว เพราะ เมื่อบรรดาบริษัทเหล่านี้ได้เงินตามที่ต้องการแล้ว ก็จะยกเลิกสัญญาและให้เหล่าศิลปินออกไปจากเส้นทางของพวกเขา ดังนั้น เหล่านักดนตรีฮาร์ดคอร์จึงคิดว่า ควรที่จะเริ่มต้นทำทุกอย่างด้วยตนเองจะดีกว่า ชั้นแรกคือการตั้งวงดนตรีของตนเองขึ้นมา หลังจากนั้นทำอัลบั้มของตัวเอง และถ้าเป็นไปได้ก็ควรทำแฟนซีนของตัวเองออกมา เสร็จจากนั้นก็ควรตั้งสังกัดของตนเองและวางตัวให้อยู่ในแวดวงใต้ดิน อย่าขายสังกัดของตนให้กับบรรดาสังกัดใหญ่ทั้งหลาย ดังนั้นจึงควรทำงานด้วยตัวเองทั้งหมด สร้างสื่อต่างๆด้วยตัวเอง ทำซีเน (Zine) เป็นของตัวเอง สิ่งเหล่านี้คืออุดมการณ์ของชาวฮาร์ดคอร์ที่พวกเขาที่ยึดถือกันนับตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ฮาร์ดคอร์ พังก์ จึงเท่ากับกลุ่มของบุคคลที่ยืนอยู่ระหว่างกลุ่มของนายทุนที่หวังผลกำไรกับกลุ่มคนดนตรีที่อยู่ในแวดวงใต้ดินที่ยืนหยัดมั่นคงต่ออุดมการณ์ทางความคิดในแบบพังก์

ช่วงประมาณปีค.ศ. 1980 -1984 กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ตกเป็นเป้าสายตาของตำรวจ และรวมไปถึงกลุ่มคนหลายฝ่าย อาทิเช่น กลุ่มผู้นิยมฟังดนตรีแขนงอื่นเช่น Classic Rock และ Heavy Metal กลุ่มผู้ที่คมนาคมผ่านไปมา รวมไปถึงพลเมืองทั่วไปนอกเขตพื้นที่ชานเมือง (ชาวฮาร์ดคอร์พังก์ โดยมากจะอาศัยอยู่ย่านชานเมือง ส่วนใหญ่ที่อยู่ในอเมริกาจะอยู่แถบชนบท หรือทางใต้ ส่วนใน New York นั้นมักจะเป็นพวกเด็กจรจัด หรือเด็กข้างถนน (Suchon 2548 ค : 58) ในช่วงเวลานั้นกลุ่มผู้ฟังดนตรีฮาร์ดคอร์ยังเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ จึงไม่เป็นที่คุ้นเคยในอเมริกา บ่อยครั้งที่มักถูกตะโกนด่าว่า ขว้างปาสิ่งของใส่จากรถที่แล่นผ่านไปมา นอกจากนี้ยังถูกทำร้ายร่างกายในที่สาธารณะโดยตำรวจและบุคคลทั่วไปจนต้องเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มักถูกกล่าวหาเกินความจริงว่าเป็นต้นเหตุของความรุนแรงในสังคมจึงถูกไล่ออกจากโรงเรียน ถูกไล่ออกจากงาน ถูกขับออกจากท้องที่ แม้กระทั่งถูกฆาตกรรม จนกลายเป็นเรื่องธรรมดาที่ภาพของฮาร์ดคอร์จะต้องเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์รุนแรง

อาจกล่าวได้ว่าการรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในยุคนั้นต้องมีความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างมาก แนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นรวมไปถึงไม่มีการเหยียดเพศชายเพศหญิง แม้แต่เพศที่ 3 ก็สามารถขึ้นขอบดนตรีแนวนี้ได้ ไม่ว่าจะเป็นชนผิวขาวหรือผิวดำหรือเป็นคนเอเชียก็ไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญเนื่องจากดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นเปิดกว้างสำหรับแฟนเพลงที่ชื่นชอบดนตรีแนวนี้ทุกคน แนวเพลงฮาร์ดคอร์นั้นยังมุ่งมั่นที่จะต่อต้านนักดนตรีที่อยากเข้ามาอยู่ในแวดวงนี้ในฐานะดาราดี (Super Star) หรือศิลปินที่หวังจะมากอบโกยชื่อเสียงโด่งดังจาก

วงการนี้ พวกเขามีวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการเป็นศิลปินวงดนตรีฮาร์ดคอร์ก็คือ ทุกคนจะมีสิทธิเท่าเทียมกันเสมอ ไม่มีบุคคลใดที่โดดเด่นกว่ากัน ให้ถือว่าแฟนเพลงที่เข้ามาชมการแสดงคอนเสิร์ตมีความสำคัญเทียบเท่ากับทางวง เมื่อวงใดวงหนึ่งขึ้นแสดงวงดนตรีที่จะขึ้นเวทีต่อไปร่วมกิจกรรมกับแฟนเพลงตามปกติโดยไม่มีแบ่งแยกระหว่างแฟนเพลงและนักดนตรี ซึ่งเป็นธรรมเนียมและเป็นการให้เกียรติแก่กันและกัน เนื่องจากพวกเขาคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่ต้องจัดลำดับชั้นระหว่างนักดนตรีและแฟนเพลง นักดนตรีฮาร์ดคอร์ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อกัน ไม่หลอกลวงกัน และสนับสนุนเพื่อนในแวดวงเดียวกันด้วย (Fallen Angel, ผู้แปล เรียบเรียง 2003 : 19)

นอกจากนี้แฟนเพลงฮาร์ดคอร์นั้นยังให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะนำไปสู่การให้ความเสมอภาคต่อสัตว์โลก สนับสนุนสิทธิที่สัตว์ควรจะได้รับ เช่น เลิกฆ่าหรือนำมาเป็นอาหาร เพราะฉะนั้นชาวฮาร์ดคอร์บางกลุ่มจึงเริ่มเป็นมังสวิรัต และพัฒนาตัวเองให้สูงขึ้นอีก ระดับคือ การเป็น Vegan หรือวีแกน คือผู้ปฏิเสธทุกอย่างที่เป็นสิ่งมีชีวิต รับประทานแต่ผักและอาหารเสริมด้วยวิตามิน ทดแทนสิ่งที่ขาดหายเพื่อให้ร่างกายไม่เกิดปฏิกิริยา เสริมภูมิคุ้มกันทานกลุ่มนี้จะงดเว้นแอลกอฮอล์และบุหรี่ จะดื่มเพียงน้ำเปล่าและน้ำผลไม้เท่านั้น ซึ่งต่างจาก Vegetarian หรือ มังสวิรัต ตรงที่ นักมังสวิรัตหรือคนที่กินเจ ซึ่งนิยมรับประทานผักโดยงดเว้นเนื้อสัตว์ แต่ในทางปฏิบัติก็ไม่ได้เคร่งครัดในเรื่องของการรับประทานอะไรมากนัก อาจจะมีปลา ไข่เข้ามาเสริมบ้าง ยกเว้นสัตว์ใหญ่อย่างเนื้อหมู ไก่ บางคนก็ยังคงดื่มแอลกอฮอล์บ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งเหมือนกับการลด ละบางอย่างโดยไม่กระทบกระเทือนการใช้ชีวิตประจำวัน แนวคิด และวิถีปฏิบัติเหล่านี้เริ่มจากเพียงคนส่วนหนึ่งในแวดวงฮาร์ดคอร์ จนกระทั่งทุกวันนี้ มังสวิรัตและวีแกนก็เปรียบเสมือนเป็นปรัชญาการดำเนินชีวิตของชาวฮาร์ดคอร์ (แต่ก็ไม่ใช้ทั้งหมด)

นอกจากแนวคิดปฏิบัติของวีแกนแล้ว ยังมีการรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่ต้องการต่อต้านการเสพยาเสพติด การดื่มแอลกอฮอล์ และการล่าสัตว์ทางเพศ การรวมกลุ่มนี้เริ่มต้นโดยวง Minor Threat จากเมือง Washington D.C. เนื่องจากชาวฮาร์ดคอร์บางคนเริ่มมีความเห็นว่าแอลกอฮอล์และสารเสพติดเป็นสิ่งที่อันตรายต่อร่างกาย รวมถึงส่งอิทธิพลด้านลบทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม นอกจากนี้ยังเกิดผลเสียต่อสถาบันครอบครัวและแวดวงฮาร์ดคอร์ในระดับที่กว้างออกไป การใช้ยาเสพติดถือว่าเป็นสิ่งที่สร้างอันตรายให้กับสุขภาพโดยตรง เมื่อสุขภาพไม่ดีก็ส่งผลให้ไม่สามารถสร้างสรรค์งานต่อไปในอนาคตได้ ไม่ว่าจะเป็นการทำงานเพลงรวมไปถึงทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศโดยตรงอีกด้วย โดยกลุ่มนี้เรียกว่า "Straight Edge (Straight Edge)" หรือ "sXe" (leesic@hotmail.com 2549 ค : 60)

3. ยุครุ่งเรือง (กลางยุค 80's)

ในช่วงกลางยุค 80's กลุ่มแฟนฮาร์ดคอร์ที่เป็น Straight Edge ได้ขยายตัวออกไปเป็นวงกว้าง มีแฟนเพลงฮาร์ดคอร์เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะแฟนเพลงที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นเห็นด้วยกับแนวคิดเหล่านี้คือ ไม่เสพยาเสพติด ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ รวมไปถึงไม่ล่าสอนทางเพศ สัญลักษณ์ของกลุ่มนี้คือการกาตัวอักษร X ที่หลังมือ โดยสัญลักษณ์นี้มาจากกฎหมายที่ว่าห้ามพนักงานในคลับหรือบาร์จำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนที่อายุไม่ถึง 18 ปีอย่างเด็ดขาด ทางเจ้าของสถานที่จึงมีการขีดหรือกาสัญลักษณ์ X ไว้ที่หลังมือ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้ทราบว่าเด็กคนนี้อายุต่ำกว่า 18 ปี ต่อมาสัญลักษณ์นี้จึงก็ได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่เป็นสเตรจเอจดีที่สุดในที่สุด

เมื่อพวกเขาได้วัยรุ่นเข้ามารวมกลุ่มกันแล้ว จึงสถาปนาตัวเองว่าเป็นกลุ่ม Youth Crew หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพวกสาย Hard Line กลุ่มคนพวกนี้จะรวมตัวกลุ่มตามงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ที่มีวง Straight Edge ขึ้นแสดงด้วย ซึ่งพวกเขาก็มีการเข้าไปร่วมสนุกร่วมงานกับกิจกรรมในคอนเสิร์ตตามปกติ หากแต่ในงานดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นก็มีบางคนก็สูบบุหรี่ ดื่มแอลกอฮอล์ตามวิสัยส่วนตัว ทำให้กลุ่ม Youth Crew ไม่พอใจและได้เข้าไปรุมทำร้ายร่างกายผู้ที่มากระทำผิดกฎหมายของ Straight Edge เข้า จึงทำให้กลุ่ม Youth Crew ถูกมองว่าหัวรุนแรง เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้กลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่เคยรวมตัวกันเป็นกลุ่มเดียว แยกแยกออกเป็น 2 กลุ่มไป มีงานดนตรีฮาร์ดคอร์หลายงานที่ผู้จัดงานไม่ยอมให้วงดนตรีที่เป็น Straight Edge ไปร่วมแสดงคอนเสิร์ต เพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรง ดังนั้นพวกวงดนตรีที่เป็น Straight Edge จึงได้จัดงานคอนเสิร์ตของตนเองขึ้นเอง แต่เนื่องจากความกดดันต่างๆ ทำให้วัยรุ่นบางกลุ่มเลิกเป็น Straight Edge เพราะทนรับสภาพที่เกิดขึ้นไม่ไหวและกลับไปใช้ชีวิตในแบบเดิม แต่กลับโดนดูถูกและบางคนก็ถูกทำร้ายร่างกาย ด้วยข้อหาเลิกเป็น Straight Edge แต่ในปัจจุบันนี้สถานการณ์ทุกอย่างได้คลี่คลายลงไปมากแล้ว การเป็น Straight Edge นั้นได้กลายเป็นเรื่องส่วนบุคคล ไม่เอามาปะปนในคนหมู่มาก เพื่อเป็นการให้เกียรติซึ่งกันและกัน (leesic@hotmail.com 2549 ข : 91)

ในนิวยอร์ก คลับ CGBG ได้กลายเป็นจุดศูนย์กลางของการรวมกลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์เพราะวงดนตรีและแฟนเพลงส่วนใหญ่จะเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี Hilly Kristal เจ้าของคลับ CGBG จึงตัดสินใจให้วงดนตรีฮาร์ดคอร์มาเล่นในร้านของเขาได้ในช่วงบ่ายของทุกวัน ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่ดินตรีฮาร์ดคอร์เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากที่สุด จึงทำให้เกิดการเดินทางสายตระเวนทัวร์คอนเสิร์ตในรูปแบบแพ็คเกจทัวร์โดยใช้รถตู้เดินทางกันไปทั่วอเมริกาได้กลุ่มผู้ที่หลงไหลคลั่งไคล้ในดนตรีฮาร์ดคอร์ก็จะจัดหาสถานที่เพื่อจัดโชว์คอนเสิร์ต โดยสถานที่ที่วงดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วน

ใหญ่ได้ไปแสดงโชว์นั้นก็มักจะเริ่มจากการแสดงในศูนย์เยาวชน ชั้นใต้ถุนตามโบสถ์ โรงโบว์ลิง ผับ บาร์ โกดังเก็บของ หรือทุกๆที่ที่เจ้าของพื้นที่ตอบตกลงอนุญาตให้ใช้สถานที่ได้ แม้ว่าบางที่การทัวร์แบบนี้จะไม่ได้กำไรอะไรอะไรมากนอกจากเอามาใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเดินทางสำหรับออกไปตระเวนทัวร์แสดงคอนเสิร์ตต่อตามทีอื่นๆก็ตาม รวมถึงการขยายตัวในฟากฝั่งยุโรปและเอเชียอย่างในมาเลเซียเองก็ถือว่าเป็นแหล่งที่มีการรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์เหนียวแน่น มีวงดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นจำนวนมากและมี fanzine ที่ทำกันเองออกวางจำหน่ายในกลุ่มของตนอีกด้วย ที่นี้มีสังกัดอินดี้ของตัวเอง ยิ่งไปกว่านั้นทุกๆสัปดาห์ชาวฮาร์ดคอร์จะมาร่วมกันประกอบอาหารเพื่อเลี้ยงเด็กด้อยโอกาสรวมถึงไปถึงผู้คนที่ไม่มีอาหารกินอีกด้วย โดยใช้ชื่อโครงการว่า Food Not Bomb Kuala Lumpur (อาหารฟรีแก่คนจรจัดในกัวลาลัมเปอร์) ซึ่งในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2549-2551 ได้มีนักศึกษาจากธรรมศาสตร์ที่ร่วมกันพยายามผลักดันโครงการนี้ในประเทศไทย โดยจัดขึ้นที่ถนนพระอาทิตย์ แต่ภายหลังก็ต้องหยุดโครงการลงเนื่องจากสมาชิกในโครงการต่างติดภารกิจส่วนตัว นอกจากนี้ยังมีสมาชิกบางส่วนที่เข้าร่วมโครงการช่วยผู้ประสบภัยสึนามิและปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

4. วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ ปลายยุค ค.ศ. 1980's – ปัจจุบัน

หลายปีต่อมาดนตรีฮาร์ดคอร์เริ่มมีการปรับเปลี่ยนแนวเพลงของตนเอง โดยเฉพาะอิทธิพลของดนตรีเมทัลที่เริ่มเข้ามาบดบอบมากขึ้น และฮาร์ดคอร์ก็ส่งอิทธิพลต่อดนตรีร็อกในแขนงอื่นๆเช่นกัน โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา วงเฮฟวีเมทัลจากซานฟรานซิสโกที่ชื่อว่า Metallica ก็เป็นอีกหนึ่งวงที่มีการผสมผสานดนตรี โดยการนำเอาลูกเล่นดนตรีเมทัลมาผสมกับความเร็วและความเกรี้ยวกราดแบบฮาร์ดคอร์ ทำให้เกิดดนตรีแนวใหม่ที่เรียกว่า Thrash Metal หรือ แรช บ้างก็เรียกว่า Speed Metal บ้างก็เรียกว่า Speedcore และได้กลายเป็นกระแสนดนตรีของทศวรรษที่ 80 ในที่สุด แต่ก็มีกลุ่มคนฟังเมทัลบางกลุ่มที่ไม่พอใจการนำดนตรีเมทัลมาผสมกับดนตรีฮาร์ดคอร์จึงมีการต่อว่า เหน็บแนมไปจนกระทั่งมีการดักทำร้ายอีกด้วย

ในปัจจุบันการรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์และแฟนเพลงเมทัลจะอยู่ร่วมกัน เพราะวงดนตรีของทั้งสองแนวนี้จะร่วมกันแสดงบนเวทีเดียวกัน ทำให้แฟนเพลงจำนวนมากที่ชื่นชอบเพลงเมทัลก็เริ่มหันมาชอบเพลงฮาร์ดคอร์ด้วยเช่นกัน มีวงดนตรีบางวงที่มีส่วนผสมของทั้งเมทัลและฮาร์ดคอร์ ความแตกต่างของแนวเพลงนั้นอยู่ที่เนื้อหาของเพลงเสียมากกว่า บรรดาวงดนตรีฮาร์ดคอร์ก็มักนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพเป็นหลัก วงดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่จะเน้นเนื้อหาชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปของโลกในทุกวันนี้ โดยเนื้อเพลงจะมาจากเรื่องราวที่เป็นความ

จริง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความยากจน ความไม่ยุติธรรม ตลอดจนเรื่องราวของการกดขี่ข่มเหงในสังคมของยุคนี้ ขณะที่วงดนตรีเมทัลก็นำเสนอเรื่องราวที่หลากหลาย เช่น ซาตาน ปีศาจ ความตาย นักรบ หรือความรัก เป็นต้น

ในปัจจุบันดนตรีฮาร์ดคอร์ได้แตกแขนงและส่งอิทธิพลต่อแนวดนตรีที่ตามมา อย่าง Post Hardcore, Metalcore, Grindcore, Crust Core โดยมีผู้นำเอามาสวมกับดนตรีเมทัลให้เป็นดนตรีที่หนักขึ้น รวดเร็วขึ้น มีวงดนตรีจำนวนมากที่สามารถสร้างรายได้จากการแสดง คอนเสิร์ตและการจำหน่ายอัลบั้มจนสามารถยึดเป็นอาชีพหลักได้ ยกตัวอย่างเช่น วงอย่าง Hatebreed ที่ได้เซ็นสัญญากับสังกัดใหญ่อย่าง Roadrunner แต่อย่างไรก็ตามการที่จะให้วงดนตรีเหล่านี้มาเปิดคอนเสิร์ตที่เมืองไทยนั้นยังเป็นยาก แม้ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา จะมีวงดนตรีฮาร์ดคอร์จากต่างประเทศเดินทางมาเปิดการแสดงในแถบบ้านเราอยู่เป็นระยะ แต่แฟนเพลงที่เข้ามาชมจะเป็นเพียงคนกลุ่มเล็กๆเท่านั้น ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังตัดสินใจเดินทางมาแสดงให้แฟนเพลงได้ชมกันแม้ว่าจะลำบากต่อการเดินทางรวมถึงในบางครั้งก็ต้องออกทุนส่วนตัวเพื่อเป็นค่าเดินทางมาเองก็ตามที่ วงดนตรีเหล่านี้ก็ได้แก่วง Code13, Himsa จากอเมริกา, Dregs Of Humanity จากออสเตรเลีย, Recover จากสิงคโปร์, Wojczech จากเยอรมัน กล่าวได้ว่าเป็นเรื่องที่ดีอย่างหนึ่งสำหรับแวดวงดนตรีฮาร์ดคอร์ อันเป็นวิถีทางแบบฮาร์ดคอร์คือแนวคิดที่ลงมือกระทำด้วยตนเอง (DIY)²

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปว่าแนวดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นดนตรีที่พัฒนามาจากฟังก์แขนงหนึ่งที่เล่นกันอย่างรวดเร็ว ใช้การร้องตะโกน มีโครงสร้างทางดนตรีเรียบง่าย เนื้อหาโดยส่วนมากจะเกี่ยวกับการเมือง สังคม วัฒนธรรม ครอบครัว การรวมพลัง ซึ่งเนื้อหาจะมีความใกล้เคียงกับเพลงเพื่อชีวิต โดยในประเทศไทยดนตรีฮาร์ดคอร์ได้เข้าปะปนมากับดนตรีเฮฟวี่เมทัล ซึ่งผู้ฟังในยุคแรกยังไม่สามารถแยกออกกระหว่างดนตรีฮาร์ดคอร์กับดนตรีเฮฟวี่เมทัล จนเมื่อมีสื่อทางดนตรีเพิ่มขึ้นทำให้อัตลักษณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมีความชัดเจนขึ้น การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ อันเป็นวัฒนธรรมย่อยประเภทหนึ่งที่สามารถแพร่กระจายไปได้ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยที่ได้มีกลุ่มหนึ่งรับเอาวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์นี้มาเป็นวัฒนธรรมของกลุ่มตน วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จึงกลายเป็นวัฒนธรรมย่อยอันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมหลักในสังคมไทยไปโดยปริยาย

² DIY หรือ Do it yourself คือแนวคิดการทำงานด้วยตนเองทุกขั้นตอนโดยไม่พึ่งความช่วยเหลือจากนายทุน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิทยานิพนธ์เรื่อง “กระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของศิลปินเพลงอินดี้” โดยจิตติมา ธารารัตนกุล. ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการก่อกำเนิดศิลปินอินดี้ในประเทศไทยตลอดจนศึกษากระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของศิลปินเพลงอินดี้ในประเทศไทย รูปแบบการวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ศิลปินอินดี้ในอดีตที่ประสบความสำเร็จ 3 คน ศิลปินเพลงอินดี้ในปัจจุบันจำนวน 10 คน เจ้าของค่ายเพลงอินดี้ 4 คน ตัวแทนกลุ่มหรือสมาคมอินดี้ 1 คน เจ้าของบริษัทจัดจำหน่ายงานอินดี้ 1 คน และเจ้าของร้านค้าขายปลีกย่อยที่จัดจำหน่ายเพลงอินดี้ 4 คน ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการของขบวนการกำเนิดศิลปินเพลงอินดี้ในประเทศไทยมี 6 ระยะคือ 1) ยุคใต้ดิน คืออินดี้ 2) ดีเจอาสาสมัครของนอก 3) โมเดิร์นดิอ็อก ยุคทองของเพลงอินดี้ 4) ฟ้าเปลี่ยนสีหลังโมเดิร์นดิอ็อก 5) ระลอกเล็กที่กลับมา และ 6) ค้นหา “อินดี้” ในยุคปัจจุบัน กระบวนการสื่อสารของศิลปินอินดี้จะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล เนื่องจากกลุ่มศิลปินมีขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สมัยเรียน มีทัศนคติไปในทางเดียวกันจึงพูดคุยกันได้ง่ายขึ้น ส่วนการทำงานก็สามารถรวมตัวกันทำงานได้ตามห้องบันทึกเสียงหรือบ้านเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ทุกคนรับผิดชอบงานด้านที่ตนถนัดและทำงานอย่างมีอิสระ อัตลักษณ์ของศิลปินอินดี้คือเอกลักษณ์ของแต่ละวงที่แตกต่างกันออกไปไม่ว่าจะเป็น ชื่อวง บุคลิกสมาชิกในวง การแต่งกาย แนวดนตรี เนื้อเพลง ขั้นตอนการทำงาน รูปแบบการแสดงคอนเสิร์ต โดยจุดร่วมที่ศิลปินอินดี้แต่ละวงเหมือนกันคือการทำงานที่เป็นอิสระ ไม่มีใครบังคับ กระบวนการสื่อสารกลุ่มสามารถสร้างการดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของศิลปินอินดี้ได้ เพราะกระบวนการสื่อสารกลุ่มมีทั้งแรงสนับสนุนที่ทำให้กลุ่มยังดำเนินต่อไปได้ และแรงสกัดกั้นเป็นการลดความเข้มแข็งของอัตลักษณ์ความเป็นอินดี้ลงไป แรงสนับสนุนที่ทำให้ศิลปินอินดี้ดำรงอยู่ได้คือการสร้างเครือข่ายพันธมิตรของกลุ่มอินดี้ด้วยตนเอง ตลอดจนช่องทางจำหน่ายผลงานจากบริษัทจัดจำหน่ายและร้านค้าปลีกสำหรับเพลงอินดี้

งานวิจัยเรื่อง “กระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของศิลปินเพลงอินดี้” โดยจิตติมา ธารารัตนกุลนั้น ผู้วิจัยนำมาศึกษากระบวนการก่อกำเนิดศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์หรือดนตรีทำเองซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตและนำมาเปรียบเทียบระหว่างแฟนเพลงอินดี้กับแฟนเพลงฮาร์ดคอร์และการเปลี่ยนแปลงของอุดมการณ์ซึ่งดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นดนตรีร็อคหนักหน่วงและได้รับความนิยมจากคนส่วนหนึ่งในวงการเพลงใต้ดินหรือ Underground Music และยังมีส่วนของความเป็น Indy หรือ Independent คือ การมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน การผลิตสื่อ และถ่ายทอด

ออกไปยังผู้รับสาร ด้วยตนเอง โดยปราศจากการครอบงำของนายทุนบริษัทยักษ์ใหญ่ต่างๆมาทำให้ดนตรีกลายเป็นสินค้า มากกว่าความเป็นศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์จากความรักในดนตรี และยึดมั่นในอุดมการณ์ของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ ส่วนนี้จึงเป็นจุดต่างของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ กับกระแสวัฒนธรรมดนตรีอินดี้ในประเทศไทย คือ ดนตรีอินดี้ในช่วงเวลาของความเป็นกระแสนิยม มีการได้รับการสนับสนุนจากค่าย และช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่บ้าง รวมถึงพื้นที่ในการเปิดโอกาสให้แสดงตัวตนของพวกเขายังมีมากกว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ งานวิจัยชิ้นนี้จึงสามารถช่วยในการทำความเข้าใจและเปรียบเทียบถึงความคล้าย ที่แตกต่างระหว่างวัฒนธรรมดนตรีอินดี้ กับวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ ทั้งในด้านการผลิต การสื่อสาร พื้นที่และโอกาสในการสร้างและแสดงตัวตน รวมไปถึงการธำรงรักษากลุ่มและเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

2. วิทยานิพนธ์เรื่อง “ชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย” โดย ชลวรรณ วงษ์อินทร์ วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548. ผลการศึกษาพบว่า แฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทยนั้นมีความหลากหลายในด้านประชากร แฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย มีการรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น โดยมีเครือข่ายการสื่อสารทั้งแบบศูนย์กลางและแบบกระจายอำนาจ การรวมกลุ่มที่สำคัญที่สุดของแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทยคือ การชมคอนเสิร์ตซึ่งมีการจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ทางด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับเฮฟวีเมทัลนั้นพบว่า เกิดขึ้นจากปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง รสนิยมในการฟังเพลง เพื่อการผ่อนคลาย เพื่อปลดปล่อยอารมณ์ และบ่งบอกความเป็นตัวของตัวเอง อีกทั้งยังมีปัจจัยทางสังคมวิทยาในเรื่องการหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ และเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลด้วย ส่วนในด้านการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีเฮฟวีเมทัลกับการสร้างอัตลักษณ์ของแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย พบว่า โดยการชมคอนเสิร์ตนี่จะเป็นการรวมกลุ่ม ที่แฟนเพลงสามารถแสดงอัตลักษณ์ออกมาได้ และจากการรวมกลุ่มชมคอนเสิร์ต ทำให้แฟนเพลงขยายความสัมพันธ์โดยมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ เป็นผลทำให้กลุ่มของแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทยมีความเหนียวแน่นและ ยั่งยืน ถึงแม้ว่าปัจจุบันทั้งวิทยุและโทรทัศน์จะไม่มีการนำเสนอเรื่องราวของดนตรีเฮฟวีเมทัล แต่แฟนเพลงเฮฟวีเมทัลก็อยู่ในฐานะผู้รับสารที่มีศักยภาพในการเลือกรับสื่อ และใช้ประโยชน์จากสื่อได้เป็นอย่างดี โดยสื่อหลักที่แฟนเพลงใช้แสวงหาข่าวสารคือสื่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนั้นแล้วแฟนเพลงยังใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ในการสร้างเครือข่ายติดต่อสื่อสารกันระหว่างกลุ่มด้วย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นประโยชน์อย่างมากในการทำความเข้าใจกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ เนื่องจาก คอนเสิร์ตแนวเพลงเฮฟวีเมทัล และฮาร์ตคอร์ นั้น บ่อยครั้งที่มีการจัดงานคอนเสิร์ต

ร่วมกัน และฐานแฟนเพลงจะใกล้เคียงกัน หรือบางกลุ่มแฟนเพลงก็จะเป็นแฟนเพลงของทั้ง 2 แนวเพลง ดังนั้นผลการวิจัยเรื่องนี้จึงสามารถช่วยในการทำความเข้าใจแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลและชี้ให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างระหว่างดนตรี แนวคิด แฟนเพลง รวมไปถึงวัฒนธรรมของแนวเพลงเมทัล กับ เพลงทั่วไป และเพลงฮาร์ตคอร์อีกด้วย อาทิอัตลักษณ์ของแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลที่มีผมยาว มีการแต่งกายด้วยกางเกงหนัง เครื่องประดับเช่น โช้ กระสุน หมุดหนาม รวมถึงการใช้ภาษาที่แสดงอำนาจ ความน่ากลัว เป็นต้น

3.วิทยานิพนธ์เรื่อง “เครือข่ายการสื่อสารและการดำรงอยู่ของแฟนคลับธงไชยแมคอินไตย์” โดย สุปรีดา ซ่อลำไย ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549 จากผลการศึกษา สุปรีดาได้ทำการแบ่งแฟนคลับออกเป็น 3กลุ่มตามเกณฑ์ “ระยะเวลาในการสู่การเป็นแฟนคลับ” คือ 1.สมาชิกแฟนคลับที่ก้าวเข้ามาสู่การเป็นแฟนคลับตั้งแต่ธงไชย แมคอินไตย์เป็นนักแสดง 2.สมาชิกแฟนคลับที่ก้าวเข้าสู่การเป็นแฟนคลับตั้งแต่ธงไชย แมคอินไตย์เป็นนักร้อง และ 3.สมาชิกแฟนคลับที่ก้าวเข้าสู่การเป็นแฟนคลับตามสมาชิกในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะและพฤติกรรมการสื่อสารของแฟนคลับมีการสื่อสารที่หลากหลายผ่านทางช่องทางต่างๆ ทั้งสื่อกิจกรรม สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล เพื่อสานสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในเครือข่าย ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เครือข่ายมีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา จึงทำให้เครือข่ายแฟนคลับมีเสถียรภาพและดำรงอยู่ได้ยาวนาน นอกจากนี้ยังพบว่าบทบาทหน้าที่ของแฟนคลับซึ่งเป็นสื่อบุคคลยังแบ่งได้เป็น

- (1.)บทบาทหน้าที่ต่อศิลปินโดยการช่วยในการดำรงชื่อเสียงของศิลปิน ด้วยการเป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารในการให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับศิลปิน ช่วยปกป้องศิลปินเวลาที่มีข่าวไม่ดี
- (2.)บทบาทหน้าที่ต่อกลุ่มแฟนคลับ คือช่วยสานสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ โดยผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์เส้นใหม่ๆ อยู่เสมอด้วยการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์
- (3.)บทบาทหน้าที่ต่อสังคม ถือเป็นกาเปิดพื้นที่การสื่อสารเพิ่มขึ้นในสังคมและช่วยสานความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จากการศึกษายังพบว่าคนส่วนใหญ่ยังมองแฟนคลับในแง่ลบและยังเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายและบทบาทหน้าที่ของแฟนคลับด้วย เพราะการเป็นแฟนคลับคือการชื่นชอบคนๆหนึ่งโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนและยึดเขาเป็นแม่แบบและที่พึ่งทางใจ การรวมกลุ่มกันก็เพื่อ

แลกเปลี่ยนข่าวสารที่หลากหลายและเพื่อต้องการแสดงออกอย่างมั่นใจด้วย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แพนคลับเป็นการสร้างความมั่นคงทางจิตใจทางหนึ่งโดยมีศิลปินเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

งานวิจัยเรื่อง “เครือข่ายการสื่อสารและการดำรงอยู่ของแพนคลับธงไชย แมคอินไตย์” นี้ จึงสามารถช่วยในการทำความเข้าใจถึงการสื่อสารในการสร้างเครือข่าย และการสื่อสารในการ ำรงรักษาเครือข่ายของแพนคลับธงไชย แมคอินไตย์ซึ่งเป็นกรณีศึกษาในแง่แพนคลับของแนว คนตรีป๊อปซึ่งเป็นดนตรีกระแสหลัก เมื่อนำมาเปรียบเทียบรวมถึงแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ทั้งในด้าน คุณลักษณะทางประชากรก็จะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนคือมีทุกเพศทุกวัย ด้านเครือข่าย กว้างกว่าโดยเฉพาะผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อมีมากกว่า มีพื้นที่ส่วนรวมมากกว่า มีการติดต่อสื่อสาร มากกว่า แต่แม้ว่าแพนคลับกลุ่มนี้จะมีตัวเลขมากกว่าเช่น มีศิลปินในแนวป๊อปจำนวนมาก แต่ก็ ยังเลือกที่จะอยู่กลุ่มเดิม ส่วนกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะต่างกันตรงข้อจำกัดด้านสิทธิในการใช้ พื้นที่ในการแสดงตัวตน และการใช้สื่อมวลชนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ยังถูกปิดกั้นอยู่มาก เนื่องด้วยภาพลักษณ์ของคนตรีที่มีความรุนแรง และก้าวร้าว กอปรกับอุดมการณ์ด้านการต่อต้าน ระบบทุนนิยม ซึ่งทุกอย่างต้องใช้เงินแลกมาแม้กระทั่งช่องทางการสื่อสาร อุดมการณ์ครอบงำและ อุดมการณ์ต่อต้านเหล่านี้จึงยังคงทำให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เลือกที่จะสื่อสารกันผ่านทาง อินเทอร์เน็ตเป็นหลักด้วยข้อจำกัดที่น้อยกว่าและอิสระภาพที่มากกว่าสื่อมวลชนอื่นๆ

4.วิทยานิพนธ์เรื่องกราฟฟิตี (graffiti) : การสื่อสารความหมายและอัตลักษณ์. โดยจารุณี สุวรรณศรีมี.ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547. ได้วิเคราะห์การสื่อสารความหมายและอัต ลักษณ์ในพื้นที่วัฒนธรรมประชานิยมอย่างกราฟฟิตีหรือการขีดเขียนเนื้อหาต่างๆตามที่สาธารณะ โดยกรณีศึกษาเป็นงานกราฟฟิตีที่สร้างขึ้นโดยกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาอาชีวศึกษาสายช่างซึ่ง เป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อย (subculture) หรือวัฒนธรรมชายขอบ (subaltern) ของสังคมและมักถูก มองในแง่ลบมาโดยตลอด โดยจารุณีพบว่าบุคคลภายนอกจะสร้างนิยามให้นักเรียนอาชีวะเป็น ภาพต้นแบบ (stereotype) ของพวกผู้ไม่สนใจการเรียน ชอบทะเลาะวิวาท เป็นพวกที่เบียดเบียน จากมาตรฐานที่ดีของสังคมและควรถูกเนรเทศออกจากสังคม แต่การใช้สื่อเพื่อบริการตนเองของ กลุ่มนักเรียนอาชีวะซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่มีอำนาจต่อรองกับสื่อกระแสหลักจึงใช้ช่องทางของกราฟฟิตี เป็นสื่อของตนเองที่จะต่อต้านอำนาจของกลุ่มวัฒนธรรมหลักของสังคม โดยจะสื่อสารผ่านรูปแบบ ที่ไม่เน้นความสวยงามเรียบง่าย มีเนื้อหาที่ประกาศอำนาจรวมไปถึงการแสดงตัวให้ผู้อื่นในสังคม ได้รับรู้ ซึ่งเนื้อหาจะเป็นไปในทางการต่อต้านวัฒนธรรมกระแสหลัก แต่ยังมีเนื้อหาบางส่วนที่ ยอมรับ ต่อบรองหรือปรับประสานกับวัฒนธรรมหลักด้วย เช่นการนำเอาลายไทยมาประยุกต์เป็น

ลายกราฟฟิตีแบบใหม่ การอ้างอิงเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมหลักของสังคมเช่น ค่านิยมแบบชายเป็นใหญ่ จึงเห็นได้ว่าแม้จะพยายามสร้างอัตลักษณ์ที่ต่อต้านคุณค่ากระแสหลักแต่ก็ยังมีบางส่วนที่อ้างอิงอยู่กับวัฒนธรรมหลัก ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้พวกเขาสามารถดำรงอยู่ร่วมกับสังคมใหญ่ได้เช่นกัน

งานวิจัยเรื่องกราฟฟิตี (graffiti) : การสื่อสารความหมายและอัตลักษณ์ นั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการอธิบายวัฒนธรรมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมย่อยเป็นของกลุ่มเอง และภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นถูกครอบงำโดยสื่อมวลชนทำให้กลายเป็นกลุ่มคนที่ชอบสร้างปัญหา ชอบทะเลาะวิวาท หัวรุนแรง และผลจากการนำเสนอแต่ภาพลักษณ์ที่เสื่อมเสียของกลุ่มโดยสื่อมวลชนนั้นทำให้พวกเขาถูกสังคมไทยส่วนหนึ่งโดยเฉพาะผู้ใหญ่ที่หัวโบราณมองว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เยาวชน หลายๆครั้งพวกเขายังถูกกีดกันทางด้านการใช้พื้นที่ในการทำกิจกรรมกลุ่ม การแสดงตัวตน เช่น ห้องซ้อมดนตรี หรือสถานที่แสดงดนตรี จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นกระบวนการที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นถูกทำให้เป็นคนชายขอบและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทยเช่นกัน งานวิจัยเรื่องกราฟฟิตีชิ้นนี้จึงเป็นอีกหนึ่งงานที่ช่วยในการทำความเข้าใจถึงการสื่อสารเพื่อสร้างและแสดงตัวตนของกลุ่มคนในวัฒนธรรมชายขอบที่ต่อสู้เพื่อแย่งชิงพื้นที่และอำนาจในการแสดงตัวตน ท่ามกลางวัฒนธรรมประชานิยมกระแสหลัก แม้ว่าจะไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจ ผู้มีอิทธิพลในสังคมก็ตาม

5. วิทยานิพนธ์ “บทบาทการสื่อสารต่อการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก” ของสุรีย์รัตน์ โกสุมศุภมาลา วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะทางประชากรและคุณลักษณะด้านรูปแบบการดำเนินชีวิตของแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อก และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของบทบาทการสื่อสารกับการก่อตัวการทำหน้าที่และธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อก ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อกมีทั้งเพศชายและหญิง มีอายุตั้งแต่เด็กวัยรุ่นจนถึงวัยกลางคน มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาจนถึงปริญญาโท มีฐานปานกลาง ส่วนคุณลักษณะด้านรูปแบบการดำเนินชีวิตแบ่งเป็น 3 ด้านคือ กิจกรรมที่จะเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อต่างๆ ด้านความสนใจพบว่า มีทั้งกลุ่มที่มีความสนใจหลากหลายและไม่หลากหลาย และด้านความคิดเห็นพบว่า จะมีความคิดเห็นไปตามความสนใจของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ในส่วนของพฤติกรรมกรสื่อสารมีทั้งการสื่อสารระหว่างแฟนคลับด้วยกันเองและระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน ผ่านทางสื่อ 5 ประการคือ สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อสมัยใหม่ สื่อกิจกรรม และสื่อวัตถุ ซึ่งแฟนคลับจะมีพฤติกรรมของการใช้สื่อแบบบูรณาการคือไม่ใช่สื่อใดเพียงสื่อเดียว แต่จะใช้หลายๆสื่อเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือตอบสนอง

ความต้องการของตนเองอย่างเต็มที่ ผลการวิจัยยังพบว่าการสื่อสารกันในพื้นที่และช่วงเวลาต่างๆ คือ พื้นที่ในช่วงเวลาชีวิตประจำวันแฟนคลับจะติดต่อสื่อสารกันโดยมีรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลและมีการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวขึ้นมา และพื้นที่ในช่วงเวลาพิเศษได้แก่ กิจกรรมคอนเสิร์ตและกิจกรรมแฟนคลับ แฟนคลับจะมีการแสดงอัตลักษณ์ของตนเองและกลุ่มอย่างอิสระด้วย ส่วนบทบาทของการสื่อสารในการก่อตัว การทำหน้าที่ และการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับนั้น แบ่งบทบาทต่างๆได้เป็น 4 ประการคือ บทบาททางด้านการติดต่อเผยแพร่ข่าวสาร บทบาททางด้านการสร้างความมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลหรือกลุ่ม บทบาทในการร่วมตั้งกลุ่มหรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และบทบาทด้านความบันเทิง การวิจัยครั้งนี้ยังพบข้อโต้แย้งกับค่านิยมของคำว่าแฟนคลับที่มองว่าเป็นกลุ่มคนเฉื่อยชารับสารตามความต้องการของผู้ส่งสาร มาสู่การเป็นผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้น มีการเลือกรับสาร มีการแสวงหาข้อมูล และใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้ในการตอบสนองความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่าการรวมกลุ่มของแฟนคลับในพื้นที่กิจกรรมพิเศษทั้ง 2 พื้นที่เป็นการสร้างพื้นที่ทางโลกเข้ามาแทนที่พื้นที่ทางธรรมหรือพิธีกรรมทางศาสนาในสมัยโบราณ กิจกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมานี้สามารถตอบสนองความต้องการการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้

งานวิจัยเรื่อง“บทบาทการสื่อสารต่อการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก”นี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาแฟนเพลงในด้านวัฒนธรรมศึกษาซึ่ง การสื่อสารนั้นมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการก่อร่างสร้างอัตลักษณ์กลุ่ม นับแต่การรวมตัวของบุคคลจนก่อเกิดเป็นกลุ่มและสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มขึ้นมา ตลอดจนการขยายเครือข่ายและกลุ่มรวมถึงการธำรงรักษากลุ่มเอาไว้ ทั้งนี้ อัตลักษณ์ของกลุ่ม ก็จำคงอยู่ได้ ก็ต่อเมื่อ กลุ่มยังคงอยู่ และมีการสืบทอดอัตลักษณ์กลุ่มจากรุ่นสู่รุ่นอันเป็นการสื่อสารเพื่อธำรงรักษาซึ่งอัตลักษณ์ของกลุ่มให้คงอยู่ต่อไป

แฟนคลับโมเดิร์นด็อกยังสามารถเปรียบเทียบกับแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ได้ทางลักษณะประชากรและพฤติกรรมการสื่อสารต่างๆที่มีพื้นฐานของวงดนตรีคล้ายกันกล่าวคือ ปีนินดี แต่โมเดิร์นด็อกมีการวิวัฒนาการไปอยู่กับสังกัดเพลงแต่ก็ยังคงทำงานกันแบบ DIY ที่มีค่ายเพลงสนับสนุน อุดมการณ์จึงมีการปรับเปลี่ยนไปคล้ายกับอุดมการณ์ของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงคือได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากค่ายเพลง แต่มีข้อแม้คือไม่ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเองทั้งแนวเพลงและการนำเสนออุดมการณ์ของตน

6. งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อค” โดยลำเนา เขี่ยมสอาด, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา รูปแบบ และเนื้อหาของเพลง และเพื่อทราบถึงอุดมการณ์ที่ถูกนำเสนอในเพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อค โดยมีข้อสันนิษฐานว่า เพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อคมุ่งเสนอความแปลกใหม่ เพื่อหนีความจำเจที่มีอยู่ในเพลงไทยสมัยนิยมทั่วไป และนำเสนออุดมการณ์ต่อต้านอุดมการณ์หลักของสังคม โดยใช้กรอบความคิดเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของดนตรีร็อคในต่างประเทศ และแนวคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ของสื่อมวลชน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการฟังเทปเพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อคที่ออกจำหน่ายตั้งแต่พ.ศ. 2526 – 2538 จำนวน 50 ชุด

ผลการศึกษาพบว่าเพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อคได้รับอิทธิพลจากเพลงร็อคของประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ เพลงร็อคเข้ามาสู่สังคมไทยพร้อมกับการตั้งฐานทัพของสหรัฐในไทย และภายหลังได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นเพลงไทยสมัยนิยมแขนงหนึ่ง เพลงร็อคของไทยมีรูปแบบดนตรีที่หนักแน่น รุนแรง เสียงดังและมีท่วงทำนองดนตรี และคำร้องที่เร้าอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเพลงไทยสมัยนิยมประเภทอื่นๆ อีกทั้งเนื้อหาของเพลงก็ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เรื่องของความรักแต่อย่างเดียว แต่มีเรื่องราวต่างๆ ที่สะท้อนถึงเรื่องราวในสังคมอย่างหลากหลาย อุดมการณ์ที่ถูกนำเสนอในเพลงเป็นอุดมการณ์ที่ต่อต้านสังคมโดยใช้รูปแบบดนตรีที่รุนแรง และแข็งกร้าว ส่วนอุดมการณ์ที่นำเสนอผ่านทางเนื้อร้องนั้น ได้รับเอาแนวคิดและค่านิยมต่างๆ ในสังคมไทยเข้าไปด้วย จึงไม่ได้ต่อต้านอุดมการณ์หลักของสังคมอย่างรุนแรง แต่เป็นการเสนอทางเลือกใหม่ให้กับสังคม

ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นั้น วิวัฒนาการมาจากเพลงร็อค งานวิจัยชิ้นนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงการเข้ามาของเพลงร็อคในสังคมไทย การแตกแขนงของเพลงร็อคออกมาเป็นแนวเพลงต่างๆ ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการวิวัฒนาการนั่นเอง นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างเพลงร็อคกับเพลงแนวอื่นๆ รวมทั้งอุดมการณ์และแนวคิดต่างๆ ที่นำเสนอผ่านทางเนื้อร้องและรูปแบบดนตรีที่รุนแรงอีกด้วย รวมถึงภาพลักษณ์ของศิลปินและแฟนเพลงร็อคในแง่มุมต่างๆ รวมถึงภาพลักษณ์ที่ถูกสะท้อนของคนนอกวัฒนธรรมหรือผู้ที่ไม่ชื่นชอบแนวเพลงร็อค ที่ไม่ว่าก็ยุคสมัยผู้ชื่นชอบก็จะเป็นวัยรุ่นเสมอมา

7. วิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์อุดมการณ์ในเพลงสากลแนวเฮฟวีเมทัลของวัยรุ่น” โดยจิรวุฒิ รักชาติ, ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549 ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์

อุดมการณ์ในเพลงสากลแนวเฮฟวีเมทัลของวัยรุ่น” พบว่า เพลงสากลแนวเฮฟวีเมทัลมีรูปแบบของการต่อต้านเรื่องเพศคลุมเครือไม่ชัดเจน โดยมีอุดมการณ์ต่อต้านเรื่องเพศชัดเจนผ่านทางองค์ประกอบเนื้อหาของเพลง องค์ประกอบภาพลักษณ์ และองค์ประกอบอากัปกริยาศิลปิน ในขณะที่อุดมการณ์หลักเรื่องเพศกลับแสดงให้เห็นเด่นชัดผ่านองค์ประกอบดนตรีและองค์ประกอบภาษาเฉพาะ เมื่ออุดมการณ์ทั้งสองแบบปรากฏในแต่ละองค์ประกอบจึงส่งผลให้การต่อต้านเรื่องเพศอยู่ในระดับของการปลุกฝังอุดมการณ์หลักเรื่องเพศของวัยรุ่นในการรับรู้การต่อต้านเรื่องเพศที่แตกต่างกัน โดยการต่อต้านทั้งหมด เป็นการต่อต้านผ่านจุดยืนของเพศชาย ในส่วนของการต่อต้านด้านศาสนานี้พบในทุกองค์ประกอบของเพลงเฮฟวีเมทัล โดยเฉพาะการต่อต้านคริสเตียน การนับถือลัทธินอกรีต การฆ่าและทำลายล้างผู้อื่น อีกทั้งวัยรุ่นกลุ่มแรกคิดว่ามีบางเพลงเท่านั้นที่มีเนื้อหาต่อต้านทางเพศและเลือกฟังเพลงที่คิดว่าไม่มีเนื้อหาต่อต้านทางเพศเท่านั้น วัยรุ่นกลุ่มที่สองเห็นว่าดนตรีเมทัลไม่ได้มีเนื้อหาต่อต้านทางเพศอยู่ แต่สิ่งที่ปรากฏเป็นเรื่องปกติของสังคมเท่านั้น การต่อต้านทางเพศไม่ได้ระบุแค่ว่ามาจากเพลงเฮฟวีเมทัลเท่านั้น เพราะวัยรุ่นยังรับรู้การต่อต้านทางเพศผ่านสื่ออื่นๆคือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ นอกจากนี้ วัยรุ่นกลุ่มแรกทราบว่าเพลงเฮฟวีเมทัลมีการต่อต้านในลักษณะนี้และเลือกฟังเพลงเฮฟวีเมทัลที่ไม่มีเนื้อหาต่อต้านศาสนาและศีลธรรม วัยรุ่นกลุ่มที่สองเลือกฟังเพลงเฮฟวีเมทัลที่มีเนื้อหาต่อต้านศาสนาและศีลธรรม แต่จะแสดงออกผ่านการฟังเพลงประเภทนี้ในพื้นที่ส่วนตัวของแต่ละบุคคล โดยไม่แสดงออกชัดเจนให้ผู้อื่นรู้ ส่วนกลุ่มที่สามจะมีการแสดงออกอย่างชัดเจนในพื้นที่เฉพาะเช่น ในงานคอนเสิร์ต หรือผ่านการแต่งตัว เป็นต้น

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการศึกษาและวิเคราะห์อุดมการณ์ในบทเพลง และพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ฟังเพลงเฮฟวีเมทัล ซึ่งเป็นเพลงร็อกหนักแน่นใกล้เคียงกับเพลงฮาร์ดคอร์แล้วแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ส่วนหนึ่งก็เป็นแฟนเพลงเมทัลด้วย โดยบางคนเริ่มจากการเป็นแฟนเพลงเมทัลมาก่อนแล้วจึงเปลี่ยนมาเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ แต่ก็มีแฟนเพลงฮาร์ดคอร์บางส่วนที่เปลี่ยนไปเป็นแฟนเพลงเมทัลด้วย งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นตัวอย่างและเป็นแนวทางในการศึกษาอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์และการสื่อสารถึงอุดมการณ์เหล่านั้นออกมา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการแสดงอัตลักษณ์ของผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์อีกด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษา โดยใช้การศึกษาวิเคราะห์ข้อความ (Textual Analysis) และใช้แบบสอบถาม ประกอบการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus group interview) การสัมภาษณ์เชิงเจาะลึก (In-depth interview) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) อาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่มีความหลากหลายเพื่อศึกษาถึง การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

3.1 บทบาทของผู้วิจัย

บทบาทของผู้วิจัยในการทำเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย” นั้นผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์ภาคสนาม ซึ่งจะเป็นการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้วิจัยจะแฝงตัวเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เข้าร่วมกิจกรรมคอนเสิร์ตเป็นระยะตั้งแต่เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2551 จนกระทั่ง พฤษภาคม พ.ศ. 2553 นับรวมระยะเวลาในการสังเกตการณ์ภาคสนามนี้เป็นเวลา 19 เดือน โดยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมนั้นผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่ยินชมคอนเสิร์ตด้านหลังสุด ซึ่งในกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมการชมคอนเสิร์ตที่แตกต่างไปจากผู้อื่น กล่าวคือเป็นการยืนชมคอนเสิร์ตที่ไม่ได้ทำการแท็ค หรือการเสิร์ฟ หรือการสะบัดหัว นอกจากนั้นแล้วผู้วิจัยยังใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้น
2. การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Conversation)
3. การสนทนากลุ่ม (Focus group interview)
4. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview)
5. การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation)

3.2 แหล่งในการเก็บข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลเบื้องต้น คือ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของดนตรีและกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์โดยใช้วิธีต่างๆดังนี้คือ

1.1 ศึกษาวิจัยเอกสาร และประวัติศาสตร์บอกเล่า ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับดนตรีและกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ จากเอกสาร งานวิจัย บทความและวารสารต่างๆ อาทิ Music Express, Nu Rocker, Metal Magazine, Starpics, The Rock, Territory, Dirt Zine, Arise Zine เป็นต้น

1.2 ติดตามข่าวสารข้อมูลความเคลื่อนไหวและรายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวกับแวดวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ทางอินเทอร์เน็ต อาทิ เว็บไซต์ ห้องแชท กระดานสนทนา อาทิ

1.2.1 เว็บไซต์ www.siamhardcore.com

1.2.2 เว็บไซต์และMySpaceของกลุ่มไทยฮาร์ดคอร์

- www.geocities.com/Hardcoresiam/
- www.myspace.com/licensetokillthailand
- www.myspace.com/noisnot
- www.myspace.com/forgodkillerthailand
- www.myspace.com/xunitedbloodx

1.2.3 MySpaceของกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์

- www.myspace.com/forthispain
- www.myspace.com/innocentbld
- www.myspace.com/azerothailand
- www.myspace.com/systemsuckers
- www.myspace.com/cursedofhuman
- www.myspace.com/takeitbackhxc

1.2.4 MySpaceของกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์

- www.myspace.com/siamoldschoolrecord
- <http://www.myspace.com/keepitrealth>
- <http://www.myspace.com/truthburnstrue>
- <http://www.myspace.com/skipithc>

1.2.5 MySpaceของกลุ่มพิจิตรฮาร์ดคอร์

- <http://www.myspace.com/pichithc>
- <http://www.myspace.com/skinblood>
- <http://www.myspace.com/undeadband>

1.2.6 MySpaceของกลุ่ม Siam Old School

- www.myspace.com/siamoldschoolrecord
- www.myspace.com/10bahtperhour

1.3 ฟังเพลง และดู วิดีทัศน์ คอนเสิร์ตของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างๆ เพื่อศึกษาถึงลักษณะของดนตรีฮาร์ดคอร์ พร้อมกับทำความเข้าใจและทำความเข้าใจกับชื่อวงดนตรีและนักดนตรีต่างๆ เพื่อสะดวกในการสัมภาษณ์เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวอ้างอิงถึง รวมทั้งรายการถ่ายทอดสดคอนเสิร์ต ดนตรีร็อกอินเตอร์กราวนด์ ผ่านทางเคเบิลทีวี ช่อง Voice TV ชื่องานคอนเสิร์ตฮักได้เลื่อน วันเสาร์ที่ 3 เมษายน 2553 เวลา 14.30 -18.00 น.

(หมายเหตุ งานคอนเสิร์ตนี้จัดขึ้นเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากกำหนดการและชื่องานคอนเสิร์ตเดิม ฮัก วัก จัก 5 ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีนั้นถูกเลื่อนกระทันหัน เนื่องจากปัญหาทางการเมืองที่ขบวน นปช. ประกาศข่าวว่าจะเคลื่อนตัวมายังสถานที่ที่อยู่ข้างสถานที่จัดงานคอนเสิร์ตนี้ ทางผู้จัดงานจึงขอเลื่อนกำหนดการจัดงานออกไปอย่างไม่มีกำหนด ทว่าได้เชิญวงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศมาแล้วจึงจำเป็นต้องจัดงานคอนเสิร์ตเล็กขึ้นแทน)

2. ศึกษาสภาพสังคมของกลุ่มคนผู้นิยมดนตรีอินเดอ์กราวนด์ต่างๆโดยเฉพาะ ดนตรีฮาร์ดคอร์ จากการเข้าร่วมสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ตต่างๆ

2.1 งาน REPOMAN (วงจากออสเตรเลีย) live in Bangkok วันศุกร์ที่ 17 กรกฎาคม 2552 เวลา 21.00 น. – 01.30 น. สถานที่ ร้าน Common Ground ถนน สามเสน ราคาบัตร 150 บาท จัดงานโดย Eddy

2.2 งาน THxHC SHOWCASE วันเสาร์ที่ 1 สิงหาคม 2552 เวลา 21.00 น. – 01.30 น. สถานที่ ร้าน Common Ground ถนน สามเสน บัตรราคา 150 บาท จัดงานโดย Eddy

2.3 งาน ศีกัศวินดำ โดย Siam Old School วันที่ 18 ตุลาคม 2552 เวลา 17.00 น. – 23.30 น. สถานที่ ร้าน Rock Pub ราชเทวี บัตรราคา 150 จัดงานโดย กลุ่ม Siam Old School

2.4 งาน Terror (วงจากอเมริกา) & No Turning Back (วงจากฮอลแลนด์) Live in Bangkok (Asian Tour) วันที่ 27 กันยายน 2552 เวลา 18.00 น. – 01.30 น. สถานที่ ร้าน Overtone RCA บัตรราคา 600 บาท จัดงานโดย กี้ Indy Pop

2.5 งาน Winter Mosh Story วันที่ 21 พฤศจิกายน 2552 เวลา 17.00 - 00.30 น. สถานที่ ตะวันนา สแควร์ (Tawanna Square) บางกะปิ บัตรราคา 80 บาท งานคอนเสิร์ตนี้รับบริจาคเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใช้เข้าไปมอบให้สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าปากเกร็ด จัดงานโดย กลุ่มปากเกร็ด ฮาร์ดคอร์ร่วมกับ โจ Mosh Fuck Kids และ กลุ่ม Kung Fu

2.6 งาน Fist of Right Fight for Justice วันที่ 26 ธันวาคม 2552 เวลา 16.30 - 01.00 น. สถานที่ ร้านไลฟ์เฮ้า ลีเบอร์ตีพลาซ่า ทองหล่อ บัตรราคา 150 บาท จัดงานโดย กลุ่มไทย ฮาร์ดคอร์

2.7 งาน First Blood & ALCATRAZ Live In Bangkok วันที่ 18 มกราคม 2553 เวลา 19.00 – 01.00 น. สถานที่ ร้าน Overtone RCA บัตรราคา 600 บาท จัดงานโดย กี้ Indy Pop

2.8 งาน No Turning Back : World Tour live in Bangkok (30/01/2010) วันที่ 30 มกราคม 2553 เวลา 17.00 - 00.30 น. สถานที่ ร้าน The Tube Coco Walk รถไฟฟ้า BTS ราชเทวี บัตรราคา 200 บาท จัดงานโดย กลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์

2.9 งาน Audition คัดเลือกวงดนตรีหน้าใหม่เพื่อที่จะไปแสดงในงานคอนเสิร์ต อีจิก วีก จีจิก ครั้งที่ 5 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 09.00 – 20.30 น.

2.10 งาน This is Who We are วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 14.00 – 23.30 น. สถานที่ Overtone ,RCA บัตรราคา 250 บาท จัดงานโดย กี้ Indy Pop และ ยศ Guitar Mag.

2.11 งาน Thai Hardcore Glory วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 19.00 - 02.30 น. สถานที่ร้าน Mezzanine บัตรราคา 120 บาท ผู้จัด ต้น Punk

3. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

กลุ่ม Thailand Hardcore

1. ชมาวีร์ ทองมา (ยิม) ตำแหน่ง มือกลองวง No is Not อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 15 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน ,สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA , สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ 19 มีนาคม 2553
2. สมภพ เหมวิลัย (เจ) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง No is Not อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 12 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA, สัมภาษณ์วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2553 สถานที่ ปากน้ำ จ.สมุทรปราการ
3. มณู เตชะดี (คิว) ตำแหน่ง นักร้องนำวง No is Not อายุ 27 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 12 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA
4. ประยุทธ์ เนาวีใหม่ (อ้น) ตำแหน่งมือเบสวง No is Not อายุ 29 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 8 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA

5. นัฐพล เจนการ (แดง) ตำแหน่ง มือกลองวง DDT (อดีตมือกลองของวง License To Kill) อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตามมากกว่า 10 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Mezzanine ซอยรางน้ำ, สัมภาษณ์วันที่ 10 มีนาคม 2553 สถานที่ โรงภาพยนตร์สยาม
6. ไสภณ ยิ่งตรง (หนู) ตำแหน่ง นักร้องนำ วง DDT อายุ 30 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Mezzanine ซอยรางน้ำ, สัมภาษณ์วันที่ 10 มีนาคม 2553 สถานที่ โรงภาพยนตร์สยาม
7. ต้น ตำแหน่งมือกีตาร์ของวง DDT (อดีตเคยเป็นสมาชิกวง War Of Legion และ วง Vicious Circle) อายุ 30 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Mezzanine ซอยรางน้ำ
8. พิเชิต สุพรรณณาพรสุข (ปลวก) ตำแหน่ง นักร้องนำ วง DDT (อดีตมือเบสของวง License To Kill) อายุ 25 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 8 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 10 มีนาคม 2553 สถานที่ โรงภาพยนตร์สยาม
9. สุทธิ พรหมมินทร์ (ธี) ตำแหน่งมือเบสวง Forgod Killer อายุ 22 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 6 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 7 มีนาคม 2553 สถานที่ ปากน้ำ จ.สมุทรปราการ
10. พาคินทร์ นาคบุตร (คิน) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Wasted อายุ 26 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 4 ปี อาชีพอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2553 สถานที่ ถนนข้าวสาร
11. ญาณพล มินไช้ (ไอซ์) แพนเพลงฮาร์ดคอร์อายุ 21 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 5 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA

กลุ่มปากเกร็ด Hardcore

1. วิทยา ภูมหาราช (กุง) ตำแหน่ง มือกลองวง Born From Pain อายุ 29 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 15 ปี ไม่มีอาชีพ สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรี ซอยเววดี
2. รุ่งเรือง ภูมหาราช (เบิร์ต) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง Born From Pain อายุ 27 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 12 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรี ซอยเววดี
3. นกดล ทองอ่อน (ตั้ม) ตำแหน่ง มือเบสวง Born From Pain อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 7 ปี อาชีพค้าขาย สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรี ซอยเววดี

4. สมคะเน นาคสุทธิ (นิเว) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Born From Pain อายุ 25 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรี ซอย เหวดี
5. วสันต์ ตามชื่น (แซมป์) ตำแหน่ง นักร้องวง A Zero อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 12 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สัมภาษณ์วันที่ 12 มีนาคม 2553 สถานที่ ลานสเก็ต บริเวณ ห้าแยกปากเกร็ด
6. เอกพล ดอนเส (เอก) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง A Zero อายุ 24 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 5 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 12 มีนาคม 2553 สถานที่ ลานสเก็ต บริเวณห้าแยกปากเกร็ด
7. ธีรภัทร ศรีสมบัติ (ป๊อป) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Innocent Blood อายุ 23 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 8 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ลานสเก็ต บริเวณ ห้าแยกปากเกร็ด
8. ศุภกิจ พนมไสย (คิว) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง Innocent Blood และวง Strike Out อายุ 20 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 4 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ลานสเก็ต 5 แยกปากเกร็ด
9. วิจัย วรรณทวี (อ๊อบ) ตำแหน่งมือกลองวง Curse of Human อายุ 22 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 8 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 9 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรีเมืองทองธานี
10. นายศรিত ศิริธนาภิวัฒน์ (แนท) ตำแหน่งมือกีตาร์วง Curse of Human อายุ 25 ปี ระยะเวลาในการติดตามไม่ระบุ อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 9 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรีเมืองทองธานี
11. พีรวุฒิ เปี่ยมพลอย (เบนซ์) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Curse of Human อายุ 24 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 4 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 9 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรีเมืองทองธานี
12. กิตตินันท์ ศรีถาวร (ต้น) แพนเพลงและ Webmater เว็บไซต์ www.siamhardcore.com อายุ 22 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 7 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์วันที่ 21 มีนาคม 2553
13. ฌนภัทร อินทุภูติ แพนเพลง อายุ 20 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 3 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 30 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน The Tube ราชเทวี

กลุ่ม Siam Old School

1. นรธ ยอดพรหม (เบิร์ด) ตำแหน่ง นักร้อง/ มือกีตาร์วง Stage Clear อายุ 27 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 13 ปี อาชีพครู สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ สวนจตุจักร

2. วุฒิชัย ชุ่มสา (บอล) ตำแหน่ง นักร้องวง 10 Baht Per Hour อายุ 20 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 4 ปี อาชีพอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 13 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้องซ้อมดนตรี Glory บางนา
3. เชษฐพงษ์ จันทรประเทศ (เชษฐ) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง 10 Baht Per Hour อายุ 23 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 6 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ สวนจตุจักร
4. ณัฐญา สีมานนทปริญา (ทอฟฟี่) แพนเพลง อายุ 20 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 3 ปี อาชีพอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2553 สถานที่ ถนนข้าวสาร
5. สรายุทธ ประสานวรรณ (เบนซ์) ตำแหน่งนักร้องวง Foolish the Bastard อายุ 26 ปีระยะเวลาในการติดตาม 11 ปี อาชีพรับราชการ สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ สวนจตุจักร
6. เอดณะ ธาระเขตต์ (เอ) แพนเพลง อายุ 29 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 15 ปี อาชีพอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ สวนจตุจักร

กลุ่มพิกิตร Hardcore

1. ยุทธการ พรมมา (แก๊ง) ตำแหน่ง มือกีตาร์ วง Skinblood อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 8 ปี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สนทนาอย่างไม่เป็นทางการผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN ช่วงปลายเดือนมีนาคม-เมษายน

กลุ่มหนองจอก Hardcore

1. ปฐวีร์ ฉลวย (ชิง) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Keep it Real อายุ 21 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 7 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553 สถานที่ ห้างเดอะมอลล์บางกะปิ
2. ณัฐพงศ์ธร สิทธิบุญ (แก๊ป) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Truth Burns True อายุ 18 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 4 ปี อาชีพนักเรียน สัมภาษณ์ วันที่ 19 มีนาคม 2553 สถานที่ เดอะมอลล์บางกะปิ

กลุ่มกังฟู

1. คมวิทย์ คุมภสาโน (เต้) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Mosherman Friends อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2553 สถานที่มหาวิทยาลัยหอการค้า
2. สุวีเยศ โพธิสุทธิ (เยส) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง Mosherman Friends อายุ 23 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 8 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2553 สถานที่ มหาวิทยาลัยหอการค้า

3. นายสุทธิชัย เฉลิมพล (บอล) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Satyr อายุ 23 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 7 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2553 สถานที่ มหาวิทยาลัยหอการค้า

กลุ่ม Strike Crew

1. น.ส. นฐา ปิ่นเนียม (ดา) แฟนเพลง อายุ 25 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 13 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 สถานที่ ตะวันนา 2
2. นายวีรยุทธ กลีบประทุม (หนึ่ง) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง The Christmas Promise อายุ 21 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 2 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 สถานที่ ตะวันนา 2
3. นายสุพัฒน์ หดย้อย (เป้) ตำแหน่ง มือกีตาร์วง The Christmas Promise อายุ 22 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 5 ปี อาชีพอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 สถานที่ ตะวันนา 2

กลุ่มแฟนเพลงอิสระ

1. ปัญญา นาคีสังข์ (ใจ) เจ้าของร้านเสื้อผ้า Mosh Fuck Kids อายุ 34 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพค้าขาย สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 สถานที่ ร้าน Mosh Fuck Kids โครงการ 6 สอนจตุจักร
2. วิศิษฐ์ ม่วงจร (แจ๊ค), เพศ ชาย, อายุ 29 ปี, ระยะเวลาในการติดตาม 18 ปี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2553 สถานที่ สอนจตุจักร
3. ปัญญา ธรรมสุวรรณ (เอ) แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ อายุ 29 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 9 ปี อาชีพพนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA
5. พายุ อัมพวานนท์ (ยุ) ตำแหน่ง นักร้องนำวง Strike Out อายุ 20 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 5 ปี อาชีพนักศึกษา สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ลานสเก็ต 5 แยกปากเกร็ด
6. สิทธิพงษ์ หลักคำ (บอล) แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ อายุ 25 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 7 ปี อาชีพค้าขาย สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ สอนจตุจักร

สื่อผู้ทำงานเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

1. ธาณินทร์ มีมงคล (เก็ด) ผู้จัดการวง Born From Pain อายุ 25 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 5 ปี อาชีพพนักงานบริษัทค่ายเพลง Music Help TV สัมภาษณ์วันที่ 30 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน The Tube ราชเทวี

2. ปานเทพ สุทธภักดิ์ช บรณนาธิการแฟนซิ่น Thai Headbanger อายุ 34 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 15 ปี อาชีพนักเขียนอิสระ สัมภาษณ์วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่เดอะมอลล์บางกะปิ
3. ธีรภูมิ วัฒนประทีป (ก๊) เจ้าของสังกัดเพลง Indy Pop อายุ 43 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพทำธุรกิจส่วนตัว เจ้าของสังกัด Indy Pop และผู้จัดงานคอนเสิร์ต สัมภาษณ์วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ ร้าน Indy Pop
4. ท่องเที่ยว วงษ์สวรรค์ (ทัวรี่) เจ้าของรายการ Music Help TV อายุ 28 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 5 ปี อาชีพ ผู้ก่อตั้งค่ายเพลง Music Help TV และผู้จัดงานคอนเสิร์ต สัมภาษณ์วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ Voice TV
5. ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ (ยศ) แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อกในนิตยสาร Guitar Mag อายุ 34 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพพนักงานบริษัท และผู้จัดงานคอนเสิร์ตดนตรีร็อกอินเตอร์กราวนด์ โดยเฉพาะแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553 สถานที่ วงศ์สว่างการพิมพ์ ซอยจรัญสนิทวงศ์ 86/1
6. มานิต กุ้ยประเสริฐ แฟนเพลงร็อกอินเตอร์กราวนด์ อดีตนักเขียนคอลัมน์ This is Hardcore ของนิตยสาร Starpics, ผู้ร่วมจัดทำและเผยแพร่ Arise Fanzine ดนตรีฮาร์ดคอร์ และผู้จัดงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคเริ่มต้น อายุ 37 ปี ระยะเวลาในการติดตาม 10 ปี อาชีพ ดีเจเปิดเพลงร็อก ที่ร้าน Jimmy Hendrix ที่ เกาะสมุย สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์วันที่ 9 พฤษภาคม 2553
7. อธิป จิตตฤกษ์ แฟนเพลงเมทัล พังก์ และฮาร์ดคอร์ และเป็นศิลปินดนตรีแนวเมทัล ผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับดนตรี อาทิ เรื่อง "พังก์กับสัมพัทธนิยมของการปะทะต่อต้าน"¹ และจากเสียงที่ถูกครอบงำสู่เสียงแห่งการต่อต้าน: บทบทพทวงงานศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างวัฒนธรรมดนตรีกับอำนาจในวงวิชาการโลกภาษาอังกฤษ² และนักวิชาการอิสระผู้วิพากษ์ด้านดนตรีร็อกอินเตอร์กราวนด์ อายุ 26 ปี อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท ภาควิชามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สัมภาษณ์ทางโปรแกรมสนทนาออนไลน์ (MSN) สิงหาคม 2552 - พฤษภาคม 2553

¹ อธิป จิตตฤกษ์, ' ความต่อเนื่องและการตัดขาด: ว่าด้วยความแตกต่างของ "พังก์" รุ่นแรกสุดในนิวยอร์ก และลอนดอน ', รัฐศาสตร์วัฒนธรรม 60 ปี / รัฐศาสตร์สาร 30 ปี (เล่ม 4), pp. 257-316

² อธิป จิตตฤกษ์, "จากเสียงที่ถูกครอบงำสู่เสียงแห่งการต่อต้าน: บทบทพทวงงานศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างวัฒนธรรมดนตรีกับอำนาจในวงวิชาการโลกภาษาอังกฤษ" ใน ผู้คน ดนตรี ซีวิต เล่ม 1: เสียงของโลก, (กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 2553) pp. 185-264

ศิลปินและเจ้าของค่ายเพลงแนวฮาร์ดคอร์ต่างประเทศ

1. Carl Schwartz มือเบสวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Terror สังกัดค่าย Trustkill ประเทศอเมริกา สัมภาษณ์วันที่ 27 กันยายน 2552 สถานที่ ร้าน Overtone RCA
2. Kyono Lee นักร้องนำวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Firestorm และเจ้าของค่ายเพลงฮาร์ดคอร์ขนาดเล็ก GMC Records ประเทศเกาหลี สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤศจิกายน 2552 สถานที่ ตะวันนา สแควร์ (Tawanna Square) บางกะปิ
3. Anthony Pizzarelli มือเบสของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ First Blood สังกัดค่าย Trustkill ประเทศอเมริกา สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA
4. Justin วงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Alcatraz สังกัดค่าย Rock Vegas ประเทศอเมริกา สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA
5. André มือเบสวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ No Turning Back สังกัดค่าย Reality Records ประเทศฮอลแลนด์ สัมภาษณ์วันที่ 27 กันยายน 2552 และ วันที่ 30 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน The Tube ราชเทวี
6. AJ นักร้องนำของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Repoman จากประเทศออสเตรเลีย สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน
7. Ben มือกีตาร์ วงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Repoman จากประเทศออสเตรเลีย สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน
8. Mike มือกีตาร์ วงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Repoman จากประเทศออสเตรเลีย สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน
9. Luke มือกีตาร์ วงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Repoman จากประเทศออสเตรเลีย สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน
10. James มือกลองวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Repoman จากประเทศออสเตรเลีย สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ Common Ground ถ. สามเสน
11. Takasakil Hideki เจ้าของสังกัด เพลงร็อกอินเตอร์กราวนด์ที่มีอุดมการณ์แบบSkin Headที่ยาวนานที่สุดในประเทศญี่ปุ่น ชื่อBronze Fist Record อายุ 40 ปี อาชีพ พนักงานบริษัท สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 สถานที่ สวนจตุจักร และ ร้าน Mezzanine ซอยรางน้ำ

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยใช้ตัวบุคคลหรือผู้ให้ข้อมูลเป็นแหล่งสำคัญในการสรรหาบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ และทำหน้าที่ชี้แนะผู้วิจัยไปยังบุคคลอื่นๆ ต่อไป หรือที่เรียกว่า “การสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลเทคนิค” (snowball technique) ผลที่ได้รับจากการแนะนำนี้ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงกลุ่มที่ต้องการได้ง่ายและสะดวกต่อการวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและใช้ “เทคนิคเครือข่าย” (network technique) โดยให้กลุ่มเป้าหมายเหล่านั้นแนะนำบุคคลที่เกี่ยวข้องรู้จักคุ้นเคยหรืออยู่ในเครือข่ายเดียวกัน เพื่อให้นักวิจัยได้ข้อมูลต่อไป

ในการเลือกกรณีศึกษาสำหรับวิจัยกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ผู้วิจัยใช้การเลือกกรณีศึกษาจากวิธีให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเสนอชื่อที่จะให้ข้อมูลและใช้เป็นกรณีศึกษาต่อไปเป็นทอดๆ จากการสอบถามลักษณะกรณีศึกษาที่มีลักษณะตามที่ต้องการวิจัยและให้ผู้เสนอข้อมูลแนะนำผู้วิจัยให้รู้จักกับกรณีศึกษาที่ต้องการวิจัย เพื่อเป็นการลดความรู้สึกที่ไม่คุ้นเคย ความอาย และเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี เพื่อเป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูลต่อไปได้อย่างราบรื่น สำหรับการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ที่คำนึงเรื่องเพศและช่วงอายุก็เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจะเริ่มจากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ และเมื่อพบผู้มีคุณลักษณะครบตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดคือ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะต้องเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารและฟังเพลงฮาร์ดคอร์ติดต่อกันเป็นเวลามากกว่า 2 ปี ผู้วิจัยจะดำเนินการใช้แบบสอบถามจำนวน 150 ชุด สำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ เพื่อที่จะสะท้อนภาพรวมของลักษณะทางประชากรของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ และสะท้อนมุมมองอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านทางมุมมองของคนในกลุ่มเอง ซึ่งจะสามารถทำให้ภาพลักษณ์ของอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยกระจ่างชัดขึ้น จากนั้นเมื่อประมวลผลจากแบบสอบถามแล้ว จึงคัดเลือกแบบสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีความชัดเจนและน่าสนใจเพื่อทำการสัมภาษณ์ในลำดับต่อไป

การสำรวจข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อทำความรู้จักและสร้างความคุ้นเคย เมื่อมีการติดต่อกันในครั้งต่อไปจึงใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบ

เจาะลึกในการทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆหรือสถานที่ต่างๆที่ไม่สามารถเข้าไปสังเกตได้ โดยมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ไว้หลักๆรวมทั้งสิ้น 63 คนดังนี้คือ

1. ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ ไทย (28 คน) ต่างประเทศ (11 คน)
2. แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ (17 คน)
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีฮาร์ดคอร์ (4 คน)
4. ผู้ทำธุรกิจเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ (3 คน)

ในส่วนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น ศิลปิน กับแฟนเพลงส่วนใหญ่จะเป็นคนกลุ่มเดียวกันเสมอ กล่าวคือ คนที่เป็นแฟนเพลงนั้น ก็มักจะเล่นดนตรีและมีวงดนตรีของตนเองด้วย สำหรับแวดวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยนั้น มีวงดนตรีแนวนี้จำนวนไม่มากนักที่พอจะมีชื่อเสียงอยู่บ้าง ซึ่งก็ได้มีการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มเล็กๆที่พอเป็นที่รู้จักได้แก่

1. กลุ่ม Thailand Hardcore
2. กลุ่มปากเกร็ด Hardcore
3. กลุ่มพิจิตร Hardcore
4. กลุ่มหนองจอก Hardcore

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแยกศิลปินออกจากแฟนเพลงซึ่งดังที่กล่าวไว้แล้วในข้างต้นว่า มักเป็นคนกลุ่มเดียวกัน เป็นแฟนเพลงซึ่งกันและกันโดยที่ ศิลปินนั้น คือวงดนตรีที่มีการรวมตัวก่อตั้งวงมามากกว่า 2 ปี และมีผลงานเป็นของตัวเองและได้เผยแพร่ผลงานแล้วไม่ว่าจะเป็น อัลบั้มรวมเพลง EP.หรือ อัลบั้มเต็ม ส่วนวงดนตรีที่ยังไม่มีผลงานเป็นของตนเอง เล่น cover วงอื่นๆ นั้นผู้วิจัยจะสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลในฐานะของกลุ่มแฟนเพลง

วิธีการเก็บข้อมูล

ตัวผู้วิจัยนับเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการวิจัยเชิงพรรณนา เป็นการวิจัยที่ใช้ตัวผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะมีอุปกรณ์อื่นๆ ในการบันทึกข้อมูล อาทิ สมุดโน้ต เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป โดยเป้าหมายสูงสุดได้แก่ ข้อมูลที่มีความชัดเจน ถูกต้อง ทั้งนี้ผู้วิจัยจะกำหนดบทบาทของตนเองในฐานะ “คนใน” หมายถึงผู้วิจัยจะทำตนเป็นเสมือน

กลุ่มเป้าหมาย โดยการจะเข้าไปร่วมงานคอนเสิร์ตของศิลปินฮาร์ดคอร์ทั้งของไทยและต่างประเทศ รวมถึงเข้าร่วมงานกิจกรรมพบปะสังสรรค์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ตามสถานที่ต่างๆ เป็นเวลา 10 เดือน การที่นักวิจัยทำตนเสมือนคนในกลุ่มเป้าหมายนั้นจะทำให้เข้าใจประเด็นต่างๆ ผ่านสายตา มุมมอง ทักษะ และระบบวิธีคิดของกลุ่มเป้าหมาย หากในอีกด้านหนึ่งของผู้วิจัยยังทำตนเป็นเสมือน “คนนอก” ซึ่งก็คือเป็นบุคคลที่อยู่นอกพื้นที่เป้าหมาย แต่มีความสนใจในวัฒนธรรมของกลุ่ม เพื่อที่จะเข้าใจและเห็นภาพรวมของกระบวนการสื่อสารในพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะความเชื่อมโยงระหว่างการสื่อสารของกลุ่มเป้าหมายในบริบทสังคมผ่านมุมมองจากภายนอกกลุ่มด้วย โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลัก 5 วิธี คือ การใช้แบบสอบถาม การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ การสนทนากลุ่มและ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้วิจัยจะเข้าไปสังเกตเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ตามงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างๆ ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยสังเกตตั้งแต่ก่อนเริ่มงานว่าพวกเขามีลักษณะรูปลักษณ์ภายนอกอย่างไร มารวมตัวกันอย่างไร และสังเกตในระหว่างการดูคอนเสิร์ตหรือทำกิจกรรมจนกระทั่งกิจกรรมจบลงว่าพวกเขาทำอะไรกันต่อจากงานจบบ้าง

ในการสังเกตแบบมีส่วนร่วมนั้นผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกภาคสนาม (fieldnotes) พร้อมทั้งกล้องถ่ายรูป เพื่อให้คุณภาพในการสังเกตดียิ่งขึ้นโดยในระหว่างการสังเกตนั้นจะทำการบันทึกย่อข้อความที่สำคัญๆ จากนั้นผู้วิจัยจะให้เวลากับการทำบันทึกภาคสนามโดยจะจัดเวลาให้เฉพาะเป็นพิเศษวันละ 1-2 ชั่วโมง เพื่อบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

เป็นการจดบันทึกที่เกิดขึ้นได้จากความเป็นจริง บรรยายอย่างละเอียดถึงสิ่งแวดล้อม สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ คำพูดการกระทำ พฤติกรรมต่างๆ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร กับใคร ทำไม ดังนั้นข้อมูลส่วนนี้จะไม่มีการตีความ

เป็นส่วนที่ตีความเบื้องต้นโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีของงานวิจัยชิ้นนี้เป็นส่วนประกอบโดยแสดงความคิดเห็น เน้นความหมายให้ชัดเจน และสร้างสมมุติฐานชั่วคราว

เป็นการกล่าวถึงระเบียบวิจัย ผู้วิจัยจะบันทึกถึงวิธีการที่ตนได้ใช้ความสำเร็จหรือความบกพร่องในการสังเกต ความรู้สึกส่วนตัวของผู้วิจัย ปฏิกริยาของผู้ถูกสังเกต ตลอดจนข้อมูลที่ตกหล่นขาดไป

2. สนทนาอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Conversation)

ผู้วิจัยจะทำการซักถามพูดคุยในช่วงเวลาต่างๆทั้งในงานคอนเสิร์ตและการทำกิจกรรมต่างๆของกลุ่มแฟนเพลง รวมถึงช่วงเวลาที่กลุ่มเป้าหมายสะดวกในการพูดคุยกัน ทั้งนี้ผู้เริ่มหัวข้อสนทนาอาจจะเป็นผู้วิจัยเองหรือเป็นกลุ่มแฟนเพลงเองก็ได้ การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการนี้อาจเป็นไปในลักษณะผู้วิจัยกับผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์เพียงหนึ่งคน หรือผู้วิจัยกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์เลยก็ได้ การพูดคุยตัวต่อตัวจะช่วยให้แฟนเพลงสามารถเล่าเรื่องราวต่างๆได้โดยละเอียด แต่การพูดคุยแบบเป็นกลุ่มจะทำให้เราเข้าใจการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และเครือข่ายในกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ได้

3. การใช้แบบสำรวจ³

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำความรู้จักและทำการ”ตีสนิท”กลุ่มเป้าหมายโดยการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม และสนทนาอย่างไม่เป็นทางการแล้วนั้น ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลทั่วไป และคำถามบางประเภทที่ผู้วิจัยคาดว่าผู้ให้สัมภาษณ์สะดวกตอบเป็นการส่วนบุคคลมากกว่า และเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นตามมา อาทิ ความคิดเห็นในเชิงลบ เรื่องส่วนบุคคล เป็นต้น ผู้วิจัยจะดำเนินการใช้แบบสอบถามจำนวน 120 ชุด สำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ เพื่อที่จะสะท้อนมุมมองอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ผ่านทางมุมมองของคนในกลุ่มเอง ซึ่งจะสามารถทำให้ภาพลักษณ์ของอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยกระจ่างชัดขึ้น จากนั้นเมื่อประมวลผลจากแบบสอบถามแล้ว จึงคัดเลือกแบบสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีความชัดเจนและน่าสนใจเพื่อทำการสัมภาษณ์ในลำดับต่อไป

³ ตัวอย่างแบบสอบถามดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก

4. การสนทนากลุ่ม (Focus group interview)

ผู้วิจัยจะใช้การสนทนากลุ่มในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์วงดนตรี และกลุ่มแฟนเพลง เพื่อเป็นการสะดวกและสบายใจต่อกลุ่มศิลปินและกลุ่มแฟนเพลงเองโดยมีประเด็นคำถามปลายเปิดในการสัมภาษณ์หลักๆ เกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ และการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยจะเตรียมไว้และทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) คอยเปิดประเด็นคำถาม สร้างการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มในการแสดงความคิดเห็น หรือรวมทั้งคอยควบคุมการสนทนามิให้เบนประเด็นออกนอกเรื่อง และมีผู้ช่วยเก็บข้อมูลอีก 1 คน คอยสังเกตการณ์ เก็บรายละเอียด การสนทนาเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครอบคลุมยิ่งขึ้นและตกหล่นน้อยที่สุด ทั้งนี้ในการสนทนากลุ่มแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะกำหนดให้มีผู้เข้าร่วมสนทนาไม่เกิน 5 คน (รวมผู้วิจัย และผู้ช่วย เป็น 7 คน) เนื่องจากวงดนตรีส่วนใหญ่ จะมีประมาณวงละ 4-5 คน และเมื่อการสนทนากลุ่มเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลและติดต่อบุคคลที่มีคุณสมบัติที่สามารถตอบปัญหา นำวิจัยได้อย่างน่าสนใจเพื่อที่จะทำการสัมภาษณ์เจาะลึกต่อไป

5. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)⁴

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในช่วงแรกของการเก็บข้อมูลจากผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นการทำความรู้จัก การสร้างความสนิทสนม เมื่อมีการติดต่อกันในครั้งต่อไปจึงใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในการทำความเข้าใจมุมมองของผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆหรือสถานที่ต่างๆที่ไม่สามารถเข้าไปสังเกตได้โดยมีประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ดังนี้

1. สภาพชีวิตความเป็นอยู่
 - ภูมิหลังทางสังคม
 - สภาพการทำงาน/การเรียน
 - งานอดิเรก
 - ความคิดและทัศนคติในเรื่องต่างๆ

⁴ ตัวอย่างคำถามสัมภาษณ์เจาะลึกดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก

2. ช่องทางการแสวงหาข่าวสารรวมถึงการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์
 - สื่อมวลชน อาทิ รายการวิทยุ, รายการโทรทัศน์, นิตยสาร
 - สื่อบุคคล
 - สื่ออินเทอร์เน็ต อาทิ เว็บไซต์, MySpace, E-mail, โปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN
 - สื่อกิจกรรม
 - ช่องทางอื่นๆ
 - ความถี่ในการใช้สื่อ
 - จุดมุ่งหมายในการใช้สื่อ

3. เพลงฮาร์ดคอร์
 - ระยะเวลาในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์
 - ความรู้สึกที่ได้การฟังเพลงฮาร์ดคอร์
 - ศิลปิน หรือบุคคลต้นแบบที่ชื่นชอบ (และยึดถือเป็นแบบอย่าง) พร้อมเหตุผล
 - เหตุผลในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์
 - ประโยชน์ที่ได้จากการฟังเพลงฮาร์ดคอร์
 - เอกลักษณ์ของเพลงฮาร์ดคอร์
 - แรงบันดาลใจในการประพันธ์บทเพลง
 - ความต้องการให้แนวเพลงฮาร์ดคอร์เป็นที่ยอมรับของสังคม

4. การรวมกลุ่ม
 - กระบวนการก่อตั้งกลุ่ม
 - ความถี่ในการรวมกลุ่ม
 - การติดต่อสื่อสารภายในกลุ่ม (ความถี่ ช่องทางการสื่อสาร)
 - การทำกิจกรรมภายในกลุ่ม
 - จุดประสงค์ในการรวมกลุ่ม
 - ประโยชน์ที่ได้จากการรวมกลุ่ม
 - กระบวนการในการรวมกลุ่ม
 - สภาพความเป็นจริงในการสื่อสารภายในกลุ่ม
 - ข้อจำกัดในการสื่อสารภายในกลุ่มและวิธีแก้ไข
 - เอกลักษณ์ของกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วางหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

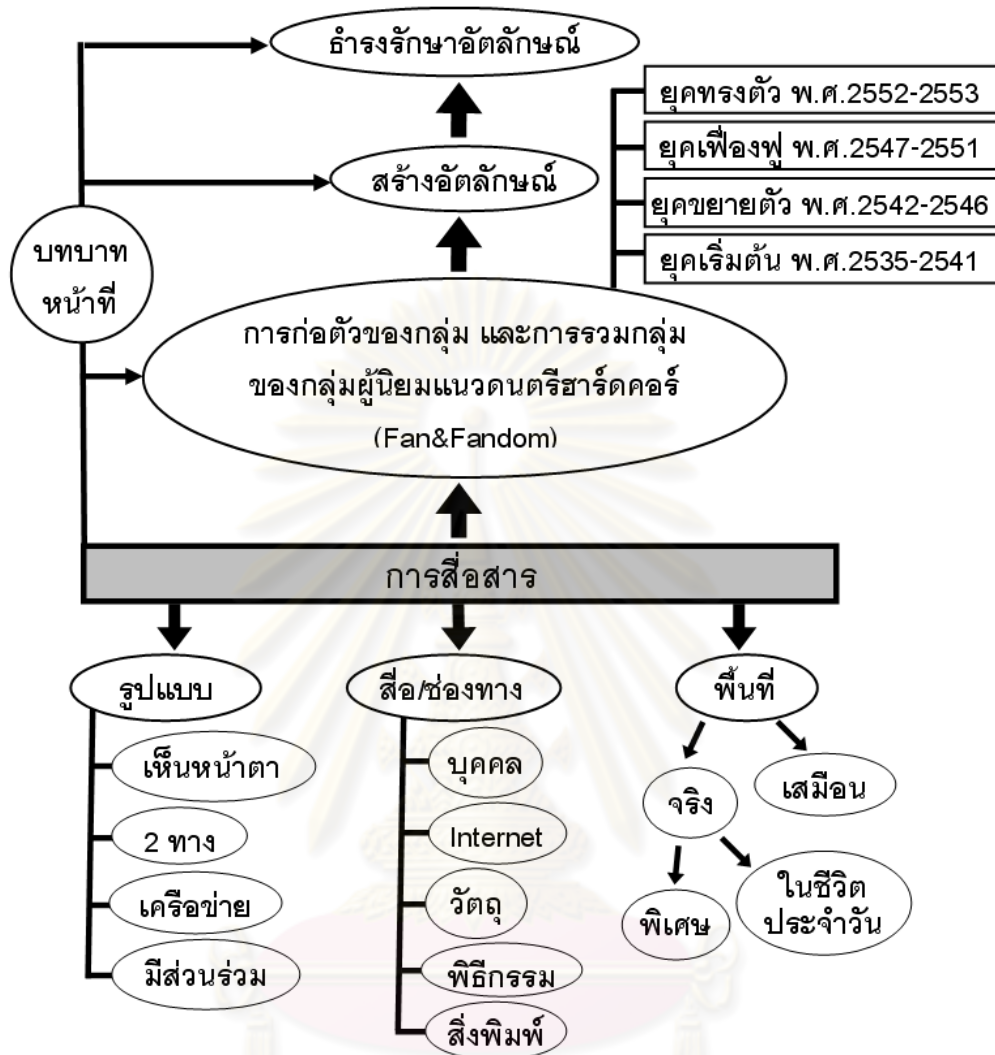
1. วิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้รับจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยวิเคราะห์ในด้านเครือข่ายการสื่อสาร การรวมกลุ่ม พฤติกรรมต่างๆของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์
2. วิเคราะห์การสร้างแบบแผนจากการศึกษาจากพฤติกรรมที่มีความซ้ำกันจากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมตลอดเวลา 15 เดือน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
3. วิเคราะห์โดยใช้การตีความจาก text ซึ่งหมายถึง การแต่งกาย และเครื่องประดับรวมถึงพฤติกรรมการแสดงออกอื่นๆ อาทิ การแสดงท่าทางสัญลักษณ์ประจำกลุ่ม เป็นต้น
4. วิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ในด้านปัจจัยต่างๆที่ทำให้ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์ รูปแบบการเปิดรับสื่อ รูปแบบการรวมกลุ่ม รวมถึงลักษณะและเอกลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์
5. วิเคราะห์จากบทสนทนาอย่างไม่เป็นทางการโดยวิเคราะห์ในด้านปัจจัยต่างๆที่ทำให้ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์ การก่อตัวของกลุ่ม การรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆเพื่อสื่อสารเรื่องแนวคิดและอุดมการณ์ของกลุ่มรวมถึงการสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่ม

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาวិเคราะห์ “การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย” โดยแบ่งการเสนอผลวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. นำเสนอข้อมูลเรื่องกระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
2. นำเสนอข้อมูลเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
3. นำเสนอข้อมูลเรื่องบทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 9 กรอบแนวคิดการวิจัย

ศูนย์วิจัยภาษาและวัฒนธรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

กระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยม

แนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ในการศึกษากระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยได้สะสมข้อมูลจากเอกสาร แบบสำรวจ การสังเกตการณ์ การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์เจาะลึก ซึ่งผู้วิจัยจะเริ่มจากนำเสนอข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์ของการแพร่กระจายวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จากแหล่งกำเนิดคือประเทศสหรัฐอเมริกาสู่ประเทศไทย จนกระทั่งปัจจุบัน เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมของวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ ความเคลื่อนไหวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ อันเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจงานวิจัยชิ้นนี้และข้อมูลเชิงลึกในบทต่อไป ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยจะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วนคือ 1. กระบวนการก่อตัวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย 2. ลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย และ 3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1. กระบวนการก่อตัวของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

การก่อตัวของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น เริ่มต้นมานานกว่า 15 ปีแล้ว หากแต่ในยุคแรกคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเริ่มจากการฟังเพลงแนวนูเมทัล (Nu Metal) มาก่อน โดยวงดนตรีในแนวนี้ได้แก่ วง Slipknot วง Korn วง Limp Bizkit นอกจากนี้แฟนเพลงที่เป็นศิลปินจะมักนิยมเล่นเพลงของวงดังกล่าวหรือที่เรียกว่าการคัฟเวอร์ (Cover) และยังไม่มีการแต่งเพลงเป็นของตัวเอง ในสมัยนั้นต่างประเทศได้มีการบัญญัติศัพท์ที่ใช้เรียกแนวดนตรีดังกล่าวนี้ว่า “นูเมทัล” แต่ในประเทศไทยมีคนส่วนน้อยมากที่รู้จักคำศัพท์คำนี้เนื่องจากสื่อยังไม่ถึง รวมถึงไม่มีสื่อในการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ คนไทยส่วนใหญ่รวมไปถึงสื่อทั้งหลายโดยเฉพาะสื่อมวลชนจึงยังเรียกแนวดนตรีดังกล่าวนี้ว่า “ฮาร์ดคอร์” เพราะคำว่าฮาร์ดคอร์มีความหมายที่เกี่ยวกับความรุนแรง จึงนำมาเรียกแนวดนตรีที่มีเสียงดัง ร้องด้วยเสียงตะโกน ซึ่งวงดนตรีในแนวเมทัลหลายวงก็ถูกเรียกเหมารวมว่าเป็นวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ด้วย

“ฮาร์ดคอร์เข้ามาในไทยตั้งแต่ปี 92 (พ.ศ. 2535) แล้ว แต่ถ้าคนเริ่มทำวงก็จะมา ช่วง 97-98 (พ.ศ.2540-2541) หลังจากที่ผมฟังมาหลายปีแล้วเหมือนกัน คือคนฟังมีมานานแล้ว แต่คนเล่นก็ประมาณปี 97-98 ผมได้เทปเพลงฮาร์ดคอร์ของค่าย Victory (ชื่อสังกัดเพลงฮาร์ดคอร์ของสหรัฐอเมริกา) ที่ออกที่มาจากเลย์ พอดีผมมีเพื่อนมาจากเลย์ ก็สั่งให้เขาส่งมาให้ฟัง ผมอยู่ต่างจังหวัดก็ต้องมาซื้อที่กรุงเทพฯก็ไปที่ร้านเจมู (ชื่อร้านขายเพลง) เขาจะเอาพวกเพลงค่าย Victory มาขาย แล้วก็ไปซื้อที่สะพานพุทธ” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์ วันที่ 20 มีนาคม 2553)

ยุคเริ่มแรกของกระแสดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเข้ามาพร้อมกับ แนวดนตรีนูเมทัลและถูกเรียกในลักษณะของการเหมารวมกันไป คนส่วนใหญ่จะเข้าใจว่าวงดนตรีนูเมทัลก็คือวงดนตรีฮาร์ดคอร์ แต่หลังจากที่กระแสนูเมทัลหมดลงก็มีกระแสดนตรีชนิดใหม่ที่เข้ามาแทน นั่นคือดนตรีแนว อีโม (Emo) และ สกรีโม (Screamo) ทำให้คนที่เคยชื่นชอบและติดตามดนตรีแนวนูเมทัลบางกลุ่มหันไปชื่นชอบในดนตรีกระแสใหม่แขนงนี้ รวมถึงแฟชั่นการแต่งตัวที่เปลี่ยนไปตามกระแสดนตรีที่เข้ามาด้วย แต่คนที่ชอบดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นั้นก็ยังคงฟังและติดตามดนตรีแขนงนี้อยู่อย่างต่อเนื่อง

1.1 ยุคเริ่มต้นของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2535 - 2541)

ในช่วงปีพ.ศ. 2535 – 2541 (กลางยุค 90s) เป็นช่วงที่ดนตรีแนวนูเมทัลกำลังเป็นที่นิยมในประเทศไทย โดยเฉพาะดนตรีแนวนูเมทัลซึ่งคนส่วนใหญ่ยังเข้าใจผิดว่าเป็นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ จนกระทั่งช่วงปลายยุค 90s ก็ได้มีสื่อบุคคลสำคัญคืออาจารย์คริส ชาวอเมริกัน เจ้าของสังกัดตัวแทนจำหน่ายผลงานเพลงเมทัล พังก์ ฮาร์ดคอร์ ขนาดเล็กชื่อ Elephant Eye Records ซึ่งจัดจำหน่ายผลงานของศิลปินแนวฮาร์ดคอร์ของต่างประเทศในประเทศไทย โดยคริสเดินทางมาจากเมืองนิวยอร์กซึ่งเป็นต้นกำเนิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ อาจารย์คริสได้รู้จักกับกลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ผ่านการพบปะกันที่ร้านขายเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแฟชั่นเกี่ยวกับดนตรีแนวร็อก ชื่อ Anachy ตั้งอยู่บริเวณชั้นล่างของโรงภาพยนตร์สยาม ซึ่งทางร้านมักเปิดเพลงแนวร็อกรุนแรงและเพลงร็อกอินเดียนด์ แล้วคริสเดินผ่านมาจึงสนใจจะติดต่อฝากขายสินค้าเกี่ยวกับดนตรีร็อกรุนแรงจากอเมริกา เมื่อได้พูดคุยกัน คริส พบว่าคนฟังเพลงชาวไทยในสมัยนั้นยังเข้าใจผิดว่าเพลงแนวนูเมทัลคือเพลงแนวฮาร์ดคอร์ คริสจึงได้แนะนำผลงานเพลงแนวฮาร์ดคอร์ของศิลปินต้น

ตำรับให้ฟังและอธิบายว่าดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เป็นอย่างไร และมีวัฒนธรรมความเป็นมาอย่างไร ซึ่ง ยศ (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์) และ มานิต ก็เป็นผู้ที่ได้รับข้อมูลจากคริสโดยตรงและทำหน้าที่เป็นสื่อบุคคลที่สำคัญในการกระจายข้อมูลข่าวสารของวัฒนธรรมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ นอกจากนี้ยังร่วมกับคริสจัดทำแฟนซีน (Fanzine) หรือหนังสือทำมือเล่มเล็กๆ ชื่อ Arise เป็นสื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย โดยยศและมานิตได้แปลบทความจากต้นฉบับซึ่งเป็นภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทยและเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับวงการดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเพิ่มเข้าไปด้วย ทั้งคริส ยศ และมานิต ได้ช่วยกันเผยแพร่แฟนซีนเล่มนี้ด้วยการฝากวางขายในราคาเล่มละ 25 บาท ที่ร้านขายเทปเพลงที่รู้จักกัน สิ่งเหล่านี้แสดงถึงการเข้าสู่ยุคเริ่มต้นของวงการดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีหรือคินิตยสาร Guitar Mag และ ผู้จัดงานคอนเสิร์ตดนตรีร็อกอินเดอร์ด็กราวนด์ โดยเฉพาะแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “เจอกับคริสทีสยาม ซอย 4 ผมมีเพื่อนเปิดร้านขายเทปอยู่ ก็ไปหาเพื่อนคนนี้ประจำ มันก็เปิดใจพวกนี้แหละ เขาฟังเราก็ฟังเอาแผ่นมาแลกกัน พอดีคริสเขาเดินผ่าน เขาก็มาคุยกับต้น ต้นก็โทรมาหาผมว่ามีคนมาคุย เขาบอกว่ามาจากนิวยอร์ก เขาเป็นฮาร์ดคอร์ เราก็คิดว่าฮาร์ดคอร์มันก็พวก Sepultura (ชื่อวงดนตรีแนวเมทัล) ที่เราฟังนี่หว่า พอไปคุย ไปรู้จัก เขาก็เอางานฮาร์ดคอร์จริงๆมาให้ฟัง เราก็เฮ้ย มันไม่ใช่ Sepultura นี่หว่า ตอนนั้นก็ยังมี Indecision (ชื่อวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์) ที่เขาเอามาให้ฟัง ค่ายเขาก็มี Madball (ชื่อวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์) อะไรพวกนี้ แล้วก็แฟนซีน ของต่างประเทศมาให้เราดู ก็ได้รู้จักกับคำว่าสเตรจเอจ (Straight Edge) มันเลยทำให้ยิ่งชอบ ยิ่งค้นไปมันก็ยิ่งเยอะ ก็เลยอ่านจากแฟนซีนที่คริสจะเอามาให้ จากนั้นเขาก็เอางานฮาร์ดคอร์จากวิกิตอร์รี่ เอาสื่อเข้ามาขาย เราก็ยิ่งชอบ ตอนนั้นประมาณปี 1998-1999 (พ.ศ. 2541-2542) มันคือช่วงตั้งไข่เลย” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

มานิต กุ้ยประเสริฐ อดีตนักเขียนคอลัมน์ This is Hardcore ของนิตยสาร Starpics ผู้ร่วมจัดทำและเผยแพร่ Arise Fanzine ดนตรีฮาร์ดคอร์ และผู้จัดงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคเริ่มต้น กล่าวว่า “เจอกับคริสทีสยาม ที่ร้าน Anarchy อยู่ใต้โรงแรมสยาม ก็ขายพวกสื่อพวกนี้แหละ ตอนนั้นยังไม่รู้จักฮาร์ดคอร์เลย ฟังร็อกเมทัลทั่วไป คือคริสเขาเป็นลูกค้าที่ร้านนั้น เขาบอกว่ามีสื่อจากเมืองนอกจะเอามาฝากขาย ก็เลยได้คุยกันเกี่ยวกับวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ แล้วก็แนะนำดนตรีให้รู้จัก ก็มีการคุยกันว่าจะทำแฟนซีน เขากำลังหาคนร่วมอุดมการณ์กับเขาในกรุงเทพฯ ตอนนั้น เขาจะทำเป็นสองภาษา ตอนนั้นคนที่ทำก็มีเขา ผม แล้วก็ยศ” (มานิต กุ้ยประเสริฐ, สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์วันที่ 9 พฤษภาคม 2553)

1.2 ยุคขยายตัวของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2542-2546)

ในช่วงพ.ศ. 2540-2543 นั้นพื้นที่ที่เปิดให้มีการแสดงคอนเสิร์ตและการรวมตัวกันของแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์นี้ยังมีไม่มากนัก หนึ่งในนั้นคือร้านอิมมortalบาร์ (Immortal Bar) ของหลักฟ้า สาสกุล หรือเอพนักร้องของวงดนตรีแนวเมทัลชื่อว่า พล่าน (ปัจจุบันคือ Carnivora) ซึ่งในยุคที่อิมมortalบาร์ตั้งอยู่ที่หลังกองสลาก ร้านนี้ทำให้คนที่ชอบฟังเพลงอันเดอร์กราวนด์ (Underground) ได้มีโอกาสพบปะ พูดคุย สังสรรค์ แลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นกัน ซึ่งเอพก็ได้แนะนำข้อมูลข่าวสารต่างๆให้ผู้ที่มาที่ร้าน หนึ่งในจำนวนนั้นคือวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์วงแรกของประเทศไทยชื่อวง License to Kill โดยในสมัยนั้นยังนิยมเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวเมทัลอยู่ และยังไม่มีการแต่งเพลงเป็นของตัวเอง เอพจึงได้แนะนำข้อมูลเกี่ยวกับวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของต่างประเทศให้ และแนะนำให้ทางวง License to Kill เริ่มแต่งเพลงของตัวเอง ซึ่งหลังจากนั้นสมาชิกในวง License to Kill ก็ชื่นชอบในแนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ จึงได้ยึดถือแนวคิดนั้นมาเป็นแนวทางมาจนถึงในปัจจุบัน และในช่วงนั้นพวกเขาได้รู้จักกับวงที่เล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เหมือนกันได้แก่วง Zealot และวง Superman นอกจากนี้ยังได้ออกผลงานรวมเพลงชื่อว่า Crass Sound ในรูปแบบของเทปร่วมกันอีกด้วย

มานิต กุ้ยประเสริฐ อดีตนักเขียนคอลัมน์ This is Hardcore ของนิตยสาร Starpics ผู้ร่วมจัดทำและเผยแพร่ Arise Fanzine ดนตรีฮาร์ดคอร์ และผู้จัดงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคเริ่มต้น กล่าวว่า “พวกแดง (มือกลองของ License to Kill) เป็นลูกค้าที่ร้าน Immortal ของเอพ ตอนนั้นก็ยังไม่ค่อยจะเป็นวงกันเท่าไรหรอก ตอนนั้นก็เปิดพวก Earth Crisis ให้เขาฟัง แล้วเขาก็เริ่มฟอร์มกัน ได้เล่นงานแรกก็รู้สึกจะเป็นงานสงกรานต์ที่ Immortal มั้ง แล้วตอนนั้นก็เขียนคอลัมน์ This is Hardcore ลงหนังสือ Starpic ด้วย ก็ช่วยเขาโปรโมตว่าเป็นวงฮาร์ดคอร์วงแรกของบ้านเรา” (มานิต กุ้ยประเสริฐ, สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์วันที่ 9 พฤษภาคม 2553)

ภาพที่ 1 ผลงานรวมเพลง Crass Sound

แม้ว่าปัจจุบันวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ทั้ง 3 วงจะหยุดพักการเล่นดนตรีแล้ว รวมถึงมีสมาชิกบางส่วนที่เลิกเล่นดนตรีไป แต่สมาชิกส่วนที่เหลือของวง License to Kill ก็ได้รวมตัวกันและหาสมาชิกใหม่เพิ่มเพื่อสร้างวงดนตรีวงใหม่ชื่อว่า DDT (Destroy Disgusting Tower) และก็ยังคงเชื่อและปฏิบัติตามวิถีของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์

ต้น มือกีตาร์ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยชื่อวง DDT กล่าวว่า “ชื่อวง DDT มาจาก Destroy Disgusting Tower แปลว่าทำลายสิ่งปลูกสร้างอุบาทว์ เราเล่นดนตรีเพื่อบอกสังคมว่าเราคิดสิ่งนี้ เราอยากบอกคนฟังว่าสิ่งนี้ดี สิ่งนี้ไม่ดี ผ่านทางดนตรีฮาร์ดคอร์ จะเป็นฮาร์ดคอร์แบบไหนก็ไม่เกี่ยว มันขึ้นกับสารที่เราใส่ลงไป เราอยากจะทำฮาร์ดคอร์ของเราไม่ใช่ธุรกิจ ฮาร์ดคอร์อยู่ในใจของเรา เรารู้สึกและสัมผัสได้ ฮาร์ดคอร์ของเราคือวิถีชีวิตเลย เราอาจจะตามเมืองนอกด้านการฟังเพลง แต่เราเรียนรู้จากวัฒนธรรมของเขาว่าเขาต้อนรับต่อด้านกันมาและเราก็ทำตามเขา” (ต้น DDT, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

นัฐพล เจนการ มือกลองวง DDT และ วง License to Kill กล่าวว่า “เนื้อเพลงของ License to Kill จะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สังคม เป็นด้านมืดของสังคมมากกว่า แต่เท่ากับ DDT จะเขียนเกี่ยวกับตัวเอง กับกลุ่มเพื่อน กับแก๊งมากกว่า” (นัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มีนาคม 2553)

ในยุคแรกของวัฒนธรรมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2540 - 2542) นั้น แพนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ก็จะฟังเพลงและรวมตัวกันตามงานคอนเสิร์ตปะปนไปกับแนวเพลงหลากหลาย โดยส่วนมากมักจะเล่นร่วมกับวงดนตรีแนวเมทัล ในบางครั้งก็ยังมีวงดนตรีแนวฮิปฮอป (Hip Hop) มาร่วมเล่นด้วย ซึ่งพื้นที่ที่เปิดให้มีการแสดงคอนเสิร์ตและการรวมตัวกันของแพนเพลงแนวนี้ก็มีไม่มากนัก โดยส่วนมากก็จะเป็นย่านสีลม ซ้ำวสาร และร้านร็อคคัฟ (Rock Pub) ซึ่งตั้งอยู่บริเวณสถานีรถไฟฟ้าวราขเทวี

สมภพ เหมวิสัย มือกีตาร์วง No Is Not กล่าวว่า “สมัยนั้นเวลาเล่นก็จะเล่นร่วมกับวงในแนวอื่นด้วย อย่างเมื่อก่อนพวกนูเมทัลดังก็มีพวกดีเจมาเปิดแผ่นฮิปฮอป วง Retrospect (วงดนตรีแนวฮิโม) เราก็เคยเล่นด้วยกันมาก่อน เราเคยไปเล่นที่ AUA เราเล่นกับ Surrender of Divinity (วงดนตรีแนวเมทัล) ด้วย คือเขาทาหน้าขาวๆนั่งนิ่งๆ คือตอนนั้นเรายังไม่รู้จักพวกแบลคเมทัลเลย” (สมภพ เหมวิสัย, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่า “งานแรกๆที่ไปเล่นที่ศรีราชาสนุกมาก เล่นงานเดียวกับวงคาราบาว ก็กดดันมาก เราไม่เคยเล่นโชว์เลย เวทีใหญ่เราก็ตื่นเต้นมาก คือตอนนั้นพี่มานิตย์เขาเป็นคนติดต่อ แต่เราไปเล่นคนเขาก็ชอบนะ คือเขาเห็นเป็นของแปลกมากกว่า มีรถตู้มารับมาส่งถึงปากเกร็ดได้เงินไปคนละ 400 ตอนนั้นก็เล่นกับวง Heretic Angel (วงดนตรีแนวเมทัล) ด้วย” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

มานิต กุ้ยประเสริฐ อดีตนักเขียนคอลัมน์ This is Hardcore ของนิตยสาร Starpics ผู้ร่วมจัดทำและเผยแพร่ Arise Fanzine ดนตรีฮาร์ดคอร์ และผู้จัดงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคเริ่มต้น กล่าวว่า “พอดีมันมีงานที่ศรีราชาแล้วทางโซนนี้ติดต่อให้หาวงเด็กๆไปเล่น เขาบอกว่าอยากได้วงร็อคมันๆไปเล่นกับคาราบาว คือคาราบาวเขาเล่นรอบดึก แต่ก่อนคาราบาวขึ้นก็จะมึงเด็กๆขึ้นก่อน คือพอเราไปเล่นคนดูเขาก็อึ้งๆแต่ก็ไม่มีอะไร คืองานนั้นเป็นงานใหญ่เลย เหมือนพวกงานวัด ประมาณงานลอยกระทงประจำอำเภอ เวทีใหญ่โตเป็นเรื่องเป็นราว” (มานิต กุ้ยประเสริฐ, สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์วันที่ 9 พฤษภาคม 2553)

นอกจากวง License to Kill แล้วที่อำเภอปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการก็มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ชื่อ No is Not โดยในช่วงแรกก็จะเล่นคัฟเวอร์เพลงของวงดนตรีในแนวนูเมทัล

มาก่อน ซึ่งภายหลังเมื่อทางวงได้ฟังวงดนตรีฮาร์ดคอร์อย่าง Earth Crisis ก็ได้เปลี่ยนแนวดนตรีมาเป็นฮาร์ดคอร์ โดยสมาชิกในวงร่วมกันจัดงานคอนเสิร์ตเล็กๆที่บ้านของสมภพ เหมวิลัย (เจ) ใช้ชื่อ งานว่า Russian Roulette จัดขึ้น 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นการจัดกันเองชมกันเอง แต่ครั้งที่ 2 ได้มีการเชิญวงดนตรีท้องถิ่นรวมถึงวงดนตรีในแนวเดียวกันจากในกรุงเทพมหานครมาร่วมเล่นด้วย ซึ่งวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่มาร่วมเล่นในงานนี้ก็มีวง License to Kill วง System Sucker (ปัจจุบันเปลี่ยนไปเล่นดนตรีแนวเมทัลแล้ว) วง Superman และวง Zealot โดยหลังจากงานคอนเสิร์ตจบลงทั้ง 5 วงก็ได้มาคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและจึงตัดสินใจก่อตั้งกลุ่ม Thailand Hardcore หรือ THHC เพื่อช่วยกันผลักดันวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ศรัณย์พงศ์ สุพานนท์ สื่อบุคคลผู้คลุกคลีในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์มานานกว่า 10 ปี กล่าวไว้ว่า “มันมีงาน Russian Roulette จัดที่ปากน้ำ แล้วก็เชิญพวก License to Kill กับ Superman ไป พอหลังจากงานนั้นมันก็ต้องแก๊งกันขึ้นมาเลย มันคงคุยกันรู้เรื่อง ตอนนั้นที่คุยกัน 3 คนมี กลอล์ฟ (นักร้องของวง License to Kill) เจ (มือกีตาร์ของวง No is Not) แล้วก็มือกีตาร์ของวง Superman อีกคน พอหลังจากมันตั้งแก๊งกันมันก็มาบอกผม กลุ่มนี้เป็นกลุ่มแรกล้านเปอร์เซ็นต์ เพราะผมเป็นรุ่นพี่ มันเลยให้ผมช่วยดำเนินการขับเคลื่อนแก๊งให้เป็นที่รู้จัก ผมเลยจัดงาน Break Down the Wall ที่ร้านตรงสี่แยกคอกวัว เป็นงานเปิดตัวของ THHC เลย” (ศรัณย์พงศ์ สุพานนท์, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

สมภพ เหมวิลัย มือกีตาร์วง No Is Not กล่าวว่า “งาน DIY ของแก้มันต้องงานที่เราจัดกันเองแบบนี้ จัด 2 ครั้ง เล่นใต้ถุนบ้าน แล้วก็เอางจากกรุงเทพฯมาเล่นที่สมุทรปราการ สมัยก่อนชลบุรีเป็นศูนย์กลางฮาร์ดคอร์ แต่ตอนนี้ไม่มีแล้ว” (สมภพ เหมวิลัย, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ชมาวีร์ ทองมา มือกลองวง No Is Not กล่าวว่า “เราจัดงานปีใหม่ก็เอางท้องถิ่นมาเล่นกัน แล้วก็พวก License to Kill, System Sucker, Zealot, Superman เราได้คุยกับ License to Kill แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตรงกัน เขากับเราพูดภาษาเดียวกัน” (ชมาวีร์ ทองมา, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกันทางอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีก็ได้มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เกิดขึ้นก็คือวง Born From Pain โดยการรวมตัวของวิทยา และรุ่งเรือง ภูมหาราช (กุง และเบิร์ต) ซึ่งทั้งสองคนเป็นพี่น้องกัน โดยในตอนแรกวง Born From Pain ก็เล่นดนตรีแนวเมทัลมาก่อน ต่อมาเมื่อไปซื้อเทปเพลงที่ร้านย่านสะพานพุทธ ซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายผลงานเพลงใต้ดินสมัยนั้น โดยส่วนมากจะเป็น “เทปผี” หรือของผิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากในสมัยนั้นยังไม่มีกรนำเข้าผลงานเพลงแนวนี้ที่ถูกต้องลิขสิทธิ์ และทางร้านคุ้นเคยกับทางวง Born From Pain ก็ทราบถึงความต้องการของลูกค้า จึงแนะนำผลงานเพลงใหม่ๆให้ฟังเสมอ ทางร้านได้แนะนำผลงานเพลงแนวฮาร์ดคอร์ให้ฟัง พอกุงและเบิร์ตได้ฟังก็รู้สึกชื่นชอบจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลและศึกษาอย่างจริงจัง จนกระทั่งเปลี่ยนมาเล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เหมือนในปัจจุบัน นอกจากนี้ก็ยังมีวง A-Zero ที่เริ่มต้นจากการเล่นเพลงแนวเมทัลมาก่อนเช่นกัน ทั้งสองวงซ้อมดนตรีที่ห้องซ้อมดนตรีเดียวกัน ก่อนจะตกลงตั้งกลุ่มชื่อ Metal in Blood ซึ่งประกอบด้วยวงดนตรี 3 วงคือ วง Born from Pain วง A-Zero และ วง Innocent Blood ก่อนจะเปลี่ยนชื่อกลุ่มมาเป็น Pakred Sound และ Pakred Hardcore เหมือนในปัจจุบัน

รุ่งเรือง ภูมหาราช มือกลองวง Born From Pain กล่าวว่า “ตอนแรกในกลุ่มเลยก็มีวง Born From Pain กับ A-Zero เราซ้อมกันที่ปากเกร็ดอยู่แล้ว ต่างฝ่ายต่างก็เป็นเพื่อนของเพื่อนกัน แล้วก็มาเจอกัน ซ้อมดนตรีด้วยกัน จนมีสมาชิกเป็นกลุ่มเป็นก้อนเพราะคนฟังเหมือนเรา ตอนนั้นมันมีไม่มาก ก็รวมกลุ่มกันจาก 2 วงนี้แหละ แล้วมี Innocent Blood กับ Curse of Human (ชื่อวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของประเทศไทย) เข้ามาเป็นกลุ่มเป็นก้อน แล้วก็เรียกตัวเองว่า ปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ เจอกันทุกอาทิตย์ที่ 5 แยกหลังเมเจอร์ เราซ้อมกันทุกเสาร์จะมีคนประมาณ 20-30 คนครับ นั่งอยู่หน้าเมเจอร์ ตอนนั้นก็เล่นฮาร์ดคอร์นี้แหละแต่จะมีกลิ่นเมทัล บ้านอยู่แถวเดียวกัน บนเส้นแจ้งวัฒนะจนถึงปากเกร็ด พอตีมาซ้อมวันเดียวกัน ที่เดียวกัน เลยตั้งเป็นกลุ่ม” (รุ่งเรือง ภูมหาราช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ศรุต ศิริธนาภิวัฒน์ มือกีตาร์วง Curse of Human กล่าวว่า “ตอนแรกมันยังไม่ใช่ชื่อ ปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ แต่ใช้ชื่อ Metal in Blood แล้วมีเขียนด้านล่างว่า ปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ แต่ตอนหลังแนวเพลงมันป็นฮาร์ดคอร์มากกว่าเมทัล เลยตัดคำว่าเมทัลออกไป” (ศรุต ศิริธนาภิวัฒน์, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

วสันต์ ตามชัย นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่า “ใช่ๆ เมื่อก่อนใช้ Metal in Blood มันไม่ใช่ชื่อกลุ่มนะแต่เป็นสโลแกนเฉยๆ ตอนนั้นมี Born From Pain, A-Zero, Innocent Blood แค่นี้ 3 วงก่อน ก่อนจะเปลี่ยนมาเป็นปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ตอนที่เรารู้ว่าเราชอบฮาร์ดคอร์ แต่สมัย Metal in Blood ทุกวงจะเล่นติดเมทัลกันหมด อย่าง A-Zero เมื่อก่อนก็เป็นเมทัลนะ ผมยาว เล่นติดเดธด้วยซ้ำ” (วสันต์ ตามชัย, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

ศรัณย์พงศ์ สุพานนท์ สื่อบุคคลคนสำคัญในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย กล่าวว่า “กลุ่มเขาผลักดันโดยคนชื่อ เป็ด เขาเป็นคนจัดงานอยู่ที่ปากเกร็ด เขาน่าจะอายุพอกๆกับผมนี้แหละ เขารู้จักกับพวก Born From Pain กับ Zealot เวลาจัดงานเขาจะเอา 2 วงนี้ไปเล่น ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ก่อตั้งขึ้นมา แต่เขาไม่ได้ตั้งกลุ่ม พวก Born From Pain เป็นคนตั้ง” (ศรัณย์พงศ์ สุพานนท์, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

1.3 ยุคเฟื่องฟูของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2547-2551)

แผนภาพที่ 10 เครือข่ายการรวมกลุ่มในยุคเฟื่องฟู

ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เริ่มมาเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในประเทศไทยช่วงปีพ.ศ. 2547-2551 ซึ่งเป็นช่วงที่ดนตรีแนวเมทัลคอร์ (Metalcore) กำลังได้รับความนิยมแทนดนตรีอีโมใน

ขณะนั้นกลุ่มของคนฟังดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ก็เริ่มเป็นที่รู้จักและสามารถรวมตัวกันจัดงานคอนเสิร์ตเล็กๆได้ ทำให้ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยในงานคอนเสิร์ตแทบทุกงานก็มักจะมีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ร่วมเล่นด้วย กลุ่ม Thailand Hardcore และกลุ่มปากเกร็ดได้รู้จักกันผ่านทางงานคอนเสิร์ตต่างๆที่ตนเองไปเล่นโดยการชักชวนของเพื่อน รุ่นพี่ที่รู้จักกัน และภายหลังก็ร่วมมือกันจัดงานคอนเสิร์ตของทั้งสองกลุ่มขึ้นมา เมื่อกลุ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นก็มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เข้ามารวมกลุ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวนไม่น้อยที่เลิกเล่นดนตรีไปเช่นวง Zealot และวง Superman แต่ก็มีวงดนตรีรุ่นใหม่เกิดขึ้นมาทดแทนได้แก่ Born Stubborn, Forgod Killer และ Insecurity เป็นต้น

คมวิทย์ คุมภสาโน นักร้องนำวง Mosherman Friends ผู้คลุกคลีในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมานานกว่า 10 ปี กล่าวว่า “ช่วงยุคเฟื่องฟูน่าจะเป็นช่วงที่วง Take it Back (ซึ่งวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของประเทศไทย) วงฝั่งปากเกร็ดเกิด จะมีพวงงานฮาร์ดคอร์เกิดขึ้นเยอะ งานทั่วไปก็ต้องมีวงฮาร์ดคอร์เช่น Take it Back, Born From Pain, A-Zero, Buster Call มาเล่นกันแทบทุกงาน” (คมวิทย์ คุมภสาโน, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

งานคอนเสิร์ตที่ถือว่าประสบความสำเร็จได้แก่ งาน Free Style Hardcore ซึ่งจัดขึ้น 2 ครั้งทำให้วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของประเทศไทยเป็นที่รู้จัก ถือว่าเป็นช่วงที่แนวดนตรีฮาร์ดคอร์ของประเทศไทยเป็นที่รู้จักมากที่สุด

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero “ยุคเฟื่องฟูก็น่าจะช่วงเพลง Hardcore is in my Blood เป็นเพลงที่เข้าถึงคนดูได้ง่าย ช่วงงาน Freestyle ก็น่าจะโอเคแล้วนะ ถึงตอนนี้ก็ยังเฟื่องฟูนะเพราะมันยังมีเด็กที่เล่นฮาร์ดคอร์ ถ้ามั่วไปมันก็ไม่ได้ชอบวงฝรั่งนะ มันชอบๆที่เราเล่นกัน” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ (เอ) แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ ผู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างต่อเนื่องมานานกว่า 9 ปี กล่าวว่า “ผมว่างาน Freestyle นี่แหละที่บูมที่สุดแล้ว ผมว่าอาจจะช่วงกระแสด้วย น่าจะเป็นเพราะการมอช (Mosh) มันเข้ามา งานไหนเล่นก็ต้องมีมอชกันหมด ส่วนหลายๆที่บูมก็น่าจะมาจากเรื่องการมอชที่คนดูรู้สึกว่าเขามีส่วนร่วมกับวงมากขึ้นครับ แต่บางวงที่ไม่มีมอชก็มีนะ แต่ส่วนใหญ่คนบ้านเราจะฟังมอชมากกว่า” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์ วันที่ 17 มีนาคม 2553)

วุฒิชัย ชุ่มสา (บอล) ตำแหน่ง นักร้องวง 10 Baht Per Hour กล่าวว่า“ช่วงงาน Stop Censorship ประมาณ 3 ปีที่แล้ว มีทุกวงที่เป็นฮาร์ดคอร์มาเล่น งานนี้คนเยอะมากๆเป็นพันๆเลย จัดกันที่สตูดิโอ 125 สมัยก่อนเขาจัดจัดกันตรงนั้น ทำให้คนหันมาฟังฮาร์ดคอร์เรื่อยๆ แล้วก็มึงงานมาเรื่อยๆ” (วุฒิชัย ชุ่มสา, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มีนาคม 2553)

นอกจาก 2 กลุ่มที่ได้กล่าวมาแล้ว ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นก็ยังมีกลุ่ม Siam Old School หรือ SOS ซึ่งเป็นกลุ่มของคนตรีแนวฟังก์ ก่อตั้งโดย นร ยอดพรหม หรือ เบิด (มาจากระเบิด) มือกีตาร์และนักร้องของวงดนตรีแนวฟังก์ชื่อ Stage Clear โดยวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งกลุ่มคือต้องการผลักดันจากกลุ่มให้เป็นสังกัดเพลงเพื่อผลิตผลงานของไทย นอกจากนี้ทางกลุ่มยังมีการนัดประชุมแผนงานกันอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เพื่อวางแผนเตรียมงาน โดยที่ผ่านมาก็ได้ร่วมจัดงานคอนเสิร์ตขึ้นหลายแห่ง รวมถึงเดินทางไปเล่นคอนเสิร์ตที่เชียงใหม่ด้วย

นร ยอดพรหม (เบิร์ด) ตำแหน่ง นักร้อง/ มือกีตาร์วง Stage Clear ผู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างต่อเนื่องมานานกว่า 13 ปี และผู้ก่อตั้งกลุ่ม Siam Old School กล่าวว่า “กลุ่มนี้ก็เริ่มจาก Stage Clear (ชื่อวงดนตรี) ตอนนั้นผมอยู่กับค่าย New Destiny แต่ตอนหลังพอพี่ที่เขาเป็นหัวหน้ากลุ่มออกไป ประสิทธิภาพของค่ายก็ลดลง ก็เลยออกมาแล้วก็มารู้จักกับวง 10 Baht Per Hour ก็เลยคุยกันว่าจะทำค่าย เมื่อก่อนมีกัน 2 วงแล้วก็ค่อยๆ สร้างขึ้นมาเรื่อยๆ” (นร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากนี้ในกลุ่ม Siam Old School เองก็มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์รวมอยู่ด้วย ได้แก่ วง 10 Bath Per Hour ซึ่งเป็นวงดนตรีที่อยู่ในกลุ่มมาตั้งแต่การก่อตั้งกลุ่ม

วุฒิชัย ชุ่มสา (บอล) ตำแหน่ง นักร้องวง 10 Baht Per Hour กล่าวว่า“ตอนนั้นพี่เบิดเขากำลังจะทำค่าย Siam Old วงเราก็เป็นวงแรกๆเลย เขาคือพี่น้องกับเรา อย่างห้องซ้อม Glory ที่เราใช้กันอยู่ก่อนจะมาเป็นของ Siam Old มันเป็นของคนอื่นมาก่อน แล้วพี่เบิดแก่ๆให้มือกลองวงเขามาเทคโอเวอร์ทีนี้แล้วทำเป็นค่าย Siam Old” (วุฒิชัย ชุ่มสา, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มีนาคม 2553)

นอกจากการทำดนตรีแล้ว กลุ่ม Siam Old School ยังผลิตเสื้อของสมาชิกในกลุ่มออกมา โดยเบิด ซึ่งทำอาชีพเป็นอาจารย์สอนวิชาศิลปะได้เป็นคนออกแบบและสกรีนลายของ

ตัวเอง ซึ่งในระยะแรกทำออกมาให้เฉพาะคนในกลุ่มเท่านั้น แต่ภายหลังก็ได้มีการผลิตออกจำหน่ายโดยร่วมมือกับทางร้านเสื้อ AMP ซึ่งเป็นร้านที่ผลิตเสื้อผ้าของดนตรีแนวนี้ตั้งอยู่ที่สวนจตุจักร ด้วยสิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการจัดการงบประมาณของทางกลุ่มด้วยการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยที่ไม่พยายามนำระบบธุรกิจขนาดใหญ่เข้ามาเกี่ยวข้อง

นร ยอดพรหม (เบิร์ต) ตำแหน่ง นักร้อง/ มือกีตาร์วง Stage Clear ผู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างต่อเนื่องมานานกว่า 13 ปี และผู้ก่อตั้งกลุ่ม Siam Old School กล่าวว่า “เราไปเล่นตามงานแล้วก็ประกาศชื่อกลุ่ม แล้วก็ทำเสื้อ SOS ผมทำเอง แล้วก็ซื้อได้ที่ผมเท่านั้นด้วย ลายเสื้อผมเป็นคนออกแบบเอง สกรีนเอง ก็ไปซื้อผ้ามาเป็นม้วนแล้วจ้างเขาตัด ตอนหลังพอมีคนเรียกร้องเลยให้ร้าน AMP เขาไปทำ ก็ทำออกมา 2 ลายปรากฏขายหมด” (นร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากร้าน AMP แล้วยังมีร้านที่ผลิตเสื้อผ้าของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะชื่อว่าร้าน Mosh Fuck Kids ตั้งอยู่ที่โครงการ 6 สวนจตุจักร เจ้าของร้านคือ ปัญญา นาคีสังข์ หรือโจ โดยช่วงแรกเป็นการทำเสื้อผ้าให้เพื่อนที่รู้จักกัน ก่อนที่จะกลายเป็นกิจการดังในปัจจุบัน

ปัญญา นาคีสังข์ (โจ) เจ้าของร้านเสื้อผ้า Mosh Fuck Kids ผู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างต่อเนื่องมานานกว่า 10 ปี กล่าวว่า “ก็เริ่มมาพร้อมๆกับเสื้อเมื่อ 2 ปีที่แล้ว ตอนหลังมีคนมาซื้อเยอะก็เลยกลายเป็นร้านเหมือนในปัจจุบัน” (ปัญญา นาคีสังข์, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากการทำเสื้อผ้าแล้วทางร้าน Mosh Fuck Kids ยังร่วมมือกับกลุ่มปากเกร็ดและกลุ่มกังฟูมอชพิตเพื่อเป็นสปอนเซอร์ในการจัดงานคอนเสิร์ต ซึ่งทางกลุ่มกังฟูเอง ก็มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในกลุ่มคือวง Mosherman Friends

คมวิทย์ คุมภสาโน นักร้องนำวง Mosherman Friends ผู้คลุกคลีในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมานานกว่า 10 ปี กล่าวว่า “ที่ทำวงนี้ขึ้นมาเพราะในกลุ่มยังไม่มีวงแนวนี้พอดีพวกเรายู่แถวหอการค้าด้วยกันหมดก็เลยลองทำวงขึ้นมา” (คมวิทย์ คุมภสาโน, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

สุริเยศ โปธิสุทธิ มือกีตาร์วง Mosherman Friends ผู้ดูแลคลังในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมานานกว่า 8 ปี กล่าวว่า “ก็เหมือนกับแนวอื่นๆที่เราชอบ ฮาร์ดคอร์ก็เป็นแนวที่เราชอบ เป็นแนวที่เราอยากหยิบขึ้นมาทำเหมือนกัน” (สุริเยศ โปธิสุทธิ, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

นอกจากทั้ง 4 กลุ่มที่ได้กล่าวมาแล้วก็ยังมีกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์รุ่นใหม่ ซึ่งเพิ่งก่อตั้งกลุ่มศิลปินแนวดนตรีฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะมาได้ประมาณ 2 ปี คือกลุ่มพิจิตร ฮาร์ดคอร์ หรือ PCXHC และกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ หรือ NCHC

ยุทธการ พรอมมา (แก่ง) ตำแหน่ง มือกีตาร์ วง Skinblood ผู้ก่อตั้งกลุ่มพิจิตร Hardcore กล่าวว่า “กลุ่มพิจิตรตั้งเพื่ออยากให้คนฟังเพลงฮาร์ดคอร์ในพิจิตร กับวงฮาร์ดคอร์ในพิจิตรมารวมตัวกัน ช่วยเหลือกัน สนับสนุนกัน” (แก่ง, สัมภาษณ์ มีนาคม 2553)

ปฐวีร์ ฉลวย ผู้ก่อตั้งกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ตอนแรกก็เรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานครที่หนองจอก ก็เจอรุ่นน้องคนหนึ่งที่เขาชอบฮาร์ดคอร์เหมือนกันก็เลยชวนมาทำวง น้องเขาก็ไปชวนเพื่อนมาทำวง แล้วก็รู้จักกับแก๊ป คือก่อนหน้าจะตั้งกลุ่มเราก็ฟังมา 4-5 ปีแล้ว พอเห็นกลุ่มอื่นเขาทำเราก็อยากทำบ้าง” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

อย่างไรก็ตามก็ยังมีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์รวมถึงแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์บางกลุ่มที่ไม่สังกัดกับกลุ่มใดเลย ได้แก่ วง Thick Skin และวง Strike Out

พายุ อัมพวานนท์ (ยุ) นักร้องนำวง Strike Out กล่าวถึงสาเหตุที่ไม่สังกัดกลุ่มว่า “ถ้ามาชวนก็ไป แต่จะไม่ไปขอเขาอยู่ จริงๆกลุ่มมันไม่จำเป็นต้องมีหรอกมันก็แค่ดนตรี คนที่ชวนเราไปเล่นเขาชวนเพราะเขาชอบเราจริงๆไม่ใช่ชวนเพราะว่าอยู่ในกลุ่มนั่นกลุ่มนี่” (พายุ อัมพวานนท์, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากทั้ง 6 กลุ่มที่ได้กล่าวมาแล้วก็ยังมีกลุ่มคนดนตรีที่แม้ว่าวงดนตรีส่วนมากในกลุ่มจะเล่นดนตรีแนวเมทัล ที่เรียกกันว่า เดธคอร์ (Deathcore) ซึ่งมาจาก การนำแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ไปผสมกับดนตรีแนวเดธเมทัล แต่พวกเขาที่ชื่นชอบและติดตามผลงานดนตรีแนวฮาร์ด

คอร์เช่นกันนั่นคือ กลุ่ม Strike Crew ซึ่งเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่จัดงานคอนเสิร์ตและเชิญวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไปรวมเล่นในงานคอนเสิร์ตหลายครั้ง

นอกจากนี้ในช่วงเวลานั้นทางสังกัดอาร์เอสได้มีความพยายามในการเปิดตลาดทางดนตรีใหม่ โดยจัดตั้งค่ายเพลงที่ชื่อว่า Darkside ขึ้นมา เพื่อเจาะตลาดของกลุ่มผู้ฟังดนตรีอันเดอร์กราวด์ วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่สังกัด Darkside ได้ติดต่อไปร่วมค่ายนั้นก็คือวง Take it Back และวง A- Zero ซึ่งทางสังกัดได้ถ่ายทำมิวสิกวิดีโอเพื่อโปรโมตให้กับทางวง Take it Back ด้วย แต่หลังจากนั้นไม่นานค่าย Darkside ก็ปิดกิจการลงเนื่องจากทางสังกัดอาร์เอสไม่เห็นความสำเร็จหรือผลกำไรที่ได้จากการลงทุนครั้งนี้ ทำให้กระแสของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่กำลังเติบโตในขณะนั้นซบเซาลง ซึ่งการพยายามเข้ามามีส่วนร่วมของค่ายเพลงกระแสหลักที่แม้จะแตกค่ายย่อยเล็กๆออกมาแล้วนิยามว่าเป็นค่ายอันเดอร์กราวด์นั้น ทว่าเบื้องหลังก็ยังมีค่ายใหญ่คอยสนับสนุนเช่นเดิม ซึ่งด้วยความที่เป็นระบบธุรกิจ จึงต้องมีเรื่องกำไร ขาดทุน เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเมื่อผลตอบรับกลายเป็นการขาดทุนเสียมากกว่า นักธุรกิจเหล่านั้น จึงต้องถอนตัวไปโดยปริยาย เช่นเดียวกับศิลปินดนตรีแนวอื่นๆ รวมถึงศิลปินดนตรีกระแสหลักที่ไม่สามารถทำกำไรได้ก็จะถูกถอดถอนออกจากรายชื่อในสนับสนุนเช่นกัน

นายวีรยุทธ กลีบประทุม แฟนเพลงฮาร์ดคอร์จากกลุ่ม Strike Gang กล่าวว่า “เคยมีค่าย Darkside ของอาร์เอสแต่ก็ไปไม่รอด อย่างวง Take It Back เขาก็ทำ MV ให้ แต่ก็ไปไม่รอด” (วีรยุทธ กลีบประทุม, สัมภาษณ์ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

วสันต์ ตามซัน กล่าวถึงประสบการณ์ที่ไปร่วมงานกับค่าย Darkside ว่า “เคยไปอัดกับเขา 2 เพลง เขาก็ให้ค่าห้องอัด ค่ามิคซ์ ไปเอาคนแ่ๆอย่างมือกีตาร์วง Silly Fools มามิคซ์เพลงให้ ก็เป็นประสบการณ์อะครับ เขามาคลุกคลีกับวงการได้ประมาณปีนึงค่ายก็ปิด เพราะมันไม่มีผลตอบกลับมา ถ้ามีผลตอบกลับมาเขาก็น่าจะทำต่อแล้ว เขาก็เหมือนคนมีเงินที่อยากจะทดลองเปิดตลาดมากกว่า ตัวเขาบอกว่าเขาเป็นค่ายที่ไม่ได้พยายามผลักดันเราขึ้นไป แต่จะเปิดทางให้คนลงมาฟังมากกว่า แต่เขาก็อยู่ไม่ได้หรอก” (วสันต์ ตามซัน, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

1.4 ยุคปัจจุบันของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2552-2553)

แผนภาพที่ 11 เครือข่ายการรวมกลุ่มในยุคทองตัว

ในช่วงปีพ.ศ. 2551 กระแสของดนตรีเมทัลคอร์เริ่มซาลง กระแสดนตรีใหม่ที่เข้ามาแทนที่ก็คือดนตรีแนวเดธคอร์ทำให้คนที่เคยเป็นแฟนเพลงของดนตรีแนวเมทัลคอร์และฮาร์ดคอร์ส่วนหนึ่งหันไปชื่นชอบดนตรีในแขนงนี้แทน กอปรกับในช่วงเวลานั้นมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดงานคอนเสิร์ตเพิ่มมากขึ้น ได้แก่

1. ปัญหาของการกำเนิดกลุ่ม พบว่าปัญหานี้เกิดจากการที่มีกลุ่มดนตรีต่างๆ เกิดขึ้นมาก ทำให้คนฟังมีทางเลือกมากขึ้น ผนวกกับกระแสดนตรีที่เอนเอียงไปหาดนตรีสมัยใหม่มากกว่า ทำให้กลุ่มคนฟังบางส่วนที่เคยชื่นชอบดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เปลี่ยนไป

ต้น มือกีตาร์วง DDT กล่าวว่า “ตอนนี้มันแยกสายกันไปเยอะ เมื่อก่อนมีงานเมทัลชื่อ Demonic มีวงฮาร์ดคอร์กับเมทัลเล่นด้วยกันได้ แต่ตอนนี้มันแบ่งแยกกันชัดเจน งานเมทัลก็จะมีแต่วงเมทัล งานอีโมก็จะมีแต่วงอีโม งานฮาร์ดคอร์ก็จะมีแค่ฟังก์กับฮาร์ดคอร์ ตอนนี้วงการมันกว้างจนแยกได้แล้ว อีกอย่างสมัยก่อนวงมันไม่ได้เยอะมากจนสามารถจัดงานแยกแนวได้” (ต้น, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

พายุ อัมพวานนท์ นักร้องของวง Strike Out กล่าวว่า “ทุกวันนี้งานคอนเสิร์ตที่จัดกันจะมีชื่อกลุ่มตัวเอง เอางานในกลุ่มตัวเองมาเล่นกัน แล้วแฟนเพลงมันก็ไม่มี งานแบบนี้มันไม่มีวงที่คนเขาอยากมาดูจริงๆ จัดกันเองดูกันเองแล้วก็จบ” (พายุ อัมพวานนท์, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

2. ปัญหาของจำนวนงานคอนเสิร์ตที่จัดถี่เกินไป ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาการกำเนิดกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มก็มีความพยายามในการจัดงานคอนเสิร์ตมากขึ้น ทำให้ปัจจุบันมีงานคอนเสิร์ตเกิดขึ้นมากเกินไปจนคนดูเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย

คมวิทย์ คุมภสาโน นักร้องนำของวง Mosherman Friends กล่าวว่า “ยุคตกต่ำก็ช่วงยุค Darkside เข้ามา เขาจัดงานถี่ จัดกันทุกอาทิตย์จนเกร่อ บางอาทิตย์ก็จัดกัน 2 ครั้ง ทำให้คนเริ่มเบื่อ พอ Darkside ผ่านไป ก็มี Livehouse ตรง Liberty ค่าเช่ามันถูก คนเลยไปจัด เน้นอัดวงเยอะ คุณภาพงานมันก็ไม่ดี คนก็เบื่อ ก็ไม่ไป” (คมวิทย์ คุมภสาโน, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

เชษฐพงษ์ จันทรประเทศ มือกีตาร์ของวง 10 Baht per Hour กล่าวว่า “ทุกวันนี้มาตรฐานงานมันต่ำลง ปัญหา มันคือจัดงานกันเองดูกันเอง มันเลยไม่พัฒนาไปไหน เมื่อก่อนถ้าจะจัดงานได้ต้องยิ่งใหญ่ ทุกคนมาเพื่อสนุก แต่ทุกวันนี้คนมันมาเพื่อแก้ก่อกัน” (เชษฐพงษ์ จันทรประเทศ, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

3. ปัญหาการรวบรัดเข้าชมคอนเสิร์ต ผู้วิจัยพบว่าเป็นปัญหาของคนส่วนหนึ่งที่ ไม่ยอมจ่ายเงินในการเข้าชมคอนเสิร์ต แต่จะใช้วิธีที่เรียกว่าการรวบรัด หรือการแลกบัตรกันเข้าไป ดู ทำให้ผู้จัดเสียรายได้และนำไปสู่ปัญหาการขาดทุน

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัม์เกี่ยวกับดนตรีร็อก ในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “เมื่อก่อนปัญหาการรวบรัดก็มีอะ แต่น้อย ส่วนใหญ่เขาจะมาถามเรามากกว่าว่าลดราคาบัตรได้มั้ย เราก็ลดให้ ก็ดีกว่ามันไม่เข้าไปดู ก็ดีกว่าปล่อยให้มานั่งหน้างาน เดี่ยวนี้วันบัตรมีเยอะขึ้น บางทีก็มีมากับศิลปินมาช่วยแบกนู่นแบกนี่ซั๊กพักก็มั่วเขาไปเลยก็มี” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ธีรวุฒิ วัฒนประทีป เจ้าของสังกัด Indy Pop กล่าวว่า “ไม่ค่อยเจอปัญหาวันบัตรเท่าไรหรอก เคยเจอแบบเดินเข้าไปเลย คนที่เราให้เฝ้าประตูเขาก็ดูไม่ทันเพราะบางที่มันเดินกันเป็นกลุ่มเข้าไป วิธีป้องกันก็ยาก คนจ้องจะเข้ากับคนเฝ้าระวังมันต่างกัน แล้วสถานที่มันเป็นประตูกระจกลักษณะการเดินเข้าออกก็ฟรี ถ้าเป็นเมื่องนอกก็จะมีที่กั้นเดินได้ที่ละคน อย่าง Overtone เปิดทีเดินเข้าไป 4-5 คน สถานที่ก็ไม่อำนวยที่จะป้องกันได้” (ธีรวุฒิ วัฒนประทีป, สัมภาษณ์ วันที่ 25 กุมภาพันธ์.2553)

เปรียบเทียบพัฒนาการการก่อตัวในแต่ละยุค

1. ยุคเริ่มต้น

ในยุคนี้สื่อที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือสื่อบุคคลเพราะยังไม่มีอินเทอร์เน็ตที่คอยให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เหมือนในปัจจุบันผู้ที่ชื่นชอบดนตรีแนวนี้จึงต้องอาศัยการแสวงหาข่าวสารด้วยตนเอง ซึ่งโดยมากมาจากเพื่อนหรือคนรู้จัก แต่อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนได้มีการนำเอาคำว่าฮาร์ดคอร์มาใช้เพื่อการโปรโมตดนตรีนูเมทัลที่เป็นดนตรีกระแสนิยมอยู่ในขณะนั้น โดยนำมาใช้ในลักษณะของคำวิเศษณ์ในการบ่งบอกลักษณะของดนตรีที่มีเสียงดัง รวดเร็ว รุนแรง ซึ่งทำให้ความหมายของคำว่าฮาร์ดคอร์ที่หมายถึงแนวเพลงแนวหนึ่งถูกเข้าใจผิดจนถึงปัจจุบันนี้ เนื่องจากสื่อมวลชนนั้นมีพลังอำนาจในการกระจายข่าวสารอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และครอบคลุม ในทางตรงกันข้ามคนที่เข้าใจและพยายามเข้ามาชี้แจงความหมายของดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นเพียงกลุ่มคนเล็กๆที่มีพลังน้อยมากเมื่อเทียบกับพลังของสื่อมวลชน กลุ่มคนกลุ่มนี้ได้พยายามในการกระจายข่าวสารโดยการผลิตสื่อได้แก่ แผ่นซีดี Arise เพื่อชี้แจงความจริง แต่คนที่สามารถรับรู้ได้นั้นเป็นเพียงคนกลุ่มเล็กเนื่องจากสื่อถูกผลิตออกมาในจำนวนจำกัดและ

ผลิตออกมารายสะดวก ไม่มีกำหนดการผลิตที่แน่นอน จึงทำให้มีคนจำนวนมากที่ยังถูกครอบงำความคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับคำว่าฮาร์ดคอร์โดยสื่อมวลชนในยุคนั้น

2. ยุคขยายตัว

การเข้ามาของอินเทอร์เน็ตทำให้ลักษณะของดนตรีฮาร์ดคอร์มีความกระฉ่างมากขึ้น เนื่องจากทำให้กลุ่มคนที่ชื่นชอบมีโอกาสเสาะแสวงหาข่าวสารและการติดตามข่าวสารได้สะดวกยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากในยุคขยายตัวอินเทอร์เน็ตยังมีความเร็วต่ำ การฟังเพลง ดาวโหลด หรือการดูคลิปวิดีโอผ่านทางอินเทอร์เน็ตจึงยังไม่สะดวกเหมือนทุกวันนี้ แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการรวมกลุ่มแต่อย่างใด โดยในยุคนี้มีการสร้างเครือข่ายในอินเทอร์เน็ตผ่านทางเว็บบอร์ด เมื่อรู้จักคุ้นเคยกันในพื้นที่เสมือนจึงเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในพื้นที่จริงได้แก่ การนัดเจอกัน การไปงานคอนเสิร์ต การสร้างวงดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นของตัวเอง ซึ่งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ตส่วนหนึ่งก็ยังคงเป็นเพื่อนสนิทกันจนถึงปัจจุบันนี้ การเข้ามาของสื่ออินเทอร์เน็ตจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการขยายตัวของกลุ่มและเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่เชื่อมโยงไปสู่เครือข่ายอื่นๆนอกประเทศอีกด้วย

3. ยุคเฟื่องฟู

ผลพวงของเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตได้ส่งผลต่อการขยายตัวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เพิ่มมากขึ้น มีวงดนตรีมากขึ้น และมีการจัดคอนเสิร์ตที่ถี่ขึ้น จึงทำให้ผู้ทำธุรกิจเกิดความสนใจและเข้ามาลงทุนกับธุรกิจนี้ ทำให้เกิดการปลุกกระแสฮาร์ดคอร์ให้เฟื่องฟูขึ้น ซึ่งขัดต่ออุดมการณ์ดั้งเดิมของดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ต่อต้านระบบธุรกิจและทุนนิยม ทำให้ดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เป็นศิลปะบริสุทธิ์กลายเป็นสินค้า เป็นการลดทอนอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์ลงไปเนื่องจากสภาพสังคม ประวัติศาสตร์ และจุดก่อกำเนิดดนตรีฮาร์ดคอร์ของประเทศไทศแตกต่างจากจุดก่อกำเนิดในสหรัฐอเมริกาที่มาจากอุดมการณ์ต่อต้านซึ่งส่งผลมาจากสภาพสังคมและการเมืองในยุคนั้น ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างจากการเมืองของประเทศไทย นอกจากนี้ระบบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับผลกำไรขาดทุนจึงต้องมีเรื่องของแพชั่นการแต่งกายเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยเปลี่ยนจากศิลปะบริสุทธิ์เป็นสินค้าที่ทำกำไรได้ การที่มีแพชั่นเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้เกิดการแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มตัวจริงและกลุ่มตัวปลอม กล่าวคือกลุ่มตัวจริงคือกลุ่มที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างแท้จริงและไม่โอนอ่อนต่อระบบธุรกิจหรือกระแสแฟชั่นกล่าวคือ ไม่ตามแฟชั่น ส่วนกลุ่มตัวปลอมคือกลุ่มที่ยึดติด

ในภาพลักษณ์ของแพชชั่นมากกว่าอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งคนทั้งสองกลุ่มนี้จะไม่ถูกกัน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมก่อกวนที่รุนแรงขึ้น(เป็นคำศัพท์เฉพาะกลุ่มที่หมายถึงการสำรวจเครื่องแต่งกาย ของสะสมและเครื่องประดับที่ปกปิดตัวของปัจเจกบุคคลนั้นผ่านทางสายตา และวาจาจากไม้ไผ่สนทนากัน) ซึ่งเป็นการตัดสินความเป็นตัวจริงและตัวปลอมจากเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ นำไปสู่แนวคิดแบบบริโภคนิยม

4. ยุคทองตัว

เมื่อกลุ่มผู้ทำธุรกิจไม่พบช่องทางในการทำกำไรจึงเลิกสนับสนุนดนตรีฮาร์ดคอร์ ทำให้เงินทุนในการเปิดพื้นที่คอนเสิร์ต รวมทั้งการโปรโมตลดน้อยลง นอกจากนี้กลุ่มตัวปลอมที่ยึดติดกับแพชชั่นก็ทยอยหายไปด้วยเนื่องจากความเป็นแพชชั่นเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน ต่างจากกลุ่มตัวจริงที่ยึดติดกับอุดมการณ์ต่อต้านกระแสนิยม วงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคนี้จึงอยู่ในยุคทองตัวแต่จะไม่ยุบตัวเพราะกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคนี้ส่วนมากเป็นตัวจริงที่ผ่านการทดสอบจากการเข้ามาของกระแสนิยมและยังคงยึดมั่นในอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์ต่อไป

จากที่กล่าวมาจะสังเกตได้ว่าการเข้ามาของระบบธุรกิจที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน เป็นความเฟื่องฟูที่ฉาบฉวย สร้างกระแสนิยมเพียงชั่วคราว เมื่อหมดผลประโยชน์ หรือไม่ได้กำไร ช้ายังขาดทุน ผู้ทำธุรกิจนั้นก็หันไปหากระแสนิยมที่สามารถทำกำไรได้ต่อไป สื่อที่เป็นมิตรแท้ที่ยั่งยืนและมั่นคงกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นคือสื่อบุคคล ซึ่งเป็นสื่อที่เข้ามามีบทบาทตั้งแต่แรกเริ่มจากการเผยแพร่ข่าวสารให้เป็นที่รู้จัก หาช่องทางสื่อสารอื่นๆไว้คอยอัปเดตข้อมูล จวบจนกระทั่งสร้างสื่ออื่นๆโดยเฉพาะสื่อพิธีกรรมอย่างงานคอนเสิร์ตต่อไป ซึ่งสื่อพิธีกรรมเหล่านั้นล้วนเป็นจุดศูนย์รวมเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ที่สานสัมพันธ์กันจากพื้นที่เสมือนเชื่อมโยงสู่พื้นที่จริง และยังเปิดพื้นที่ในการสร้าง แสดง และธำรงรักษาอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยไว้อีกด้วย ทั้งนี้สื่อบุคคลจึงเป็นสื่อที่เป็นกำลังสำคัญในการก่อร่างสร้าง ขยายตัว และธำรงรักษาไว้ซึ่งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ซึ่งไม่เคยจะเลือนหายไปจากแวดวง ทั้งยังทุ่มเทกำลังอยู่เสมอ และพยายามหาผู้สืบทอดเจตนารมณ์เพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์สืบไป

2. ลักษณะของกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นถือว่าเป็นกลุ่มที่จำนวนน้อย มีประมาณ 500-1,000 คน ซึ่งอาศัยกระจุกกระจายตามพื้นที่ต่างๆทั่วประเทศ และจะพบมากที่สุดในเมือง และปริมณฑล ซึ่งจากผลการสำรวจพบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เป็นกลุ่มที่จัดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ เนื่องจากกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยรวมตัวกันก่อตั้งกลุ่มขึ้นเพื่อรวบรวมผู้ที่สนใจดนตรีฮาร์ดคอร์เหมือนกันและมีแนวคิดไปในทางเดียวกัน ซึ่งโดยมากมักเริ่มจากปัจเจกบุคคลที่ชื่นชอบแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ก่อนและมีการแนะนำชักชวนเพื่อนต่อกันมา เมื่อระยะเวลาในการฟังเริ่มนานขึ้นก็จะมีความคิดอยากจะทำดนตรีและตั้งวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของตัวเองขึ้นมา ซึ่งเพื่อนก็มักเป็นสื่อบุคคลสำคัญที่ชักนำไปรู้จักกับกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยคนอื่นๆหรือ วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์อื่นๆในละแวกพื้นที่ข้างเคียง จนได้มาพบกันและรวมตัวกันตั้งกลุ่มขึ้นมา

2.1 ประเภทของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

กลุ่มและสมาชิกของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยแบ่งออกได้ 2 ประเภทดังนี้

1. กลุ่มที่เน้นดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างจริงจัง คือกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เพียงอย่างเดียว ได้แก่

1.1 กลุ่ม Thailand Hardcore หรือ THHC

การก่อตั้งกลุ่ม Thailand Hardcore นั้น เริ่มจากงานคอนเสิร์ตชื่อ Sophomore Ground ที่จังหวัดชลบุรี วงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ No Is Not ได้มีโอกาสทำความรู้จักกับวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ต่างๆได้แก่ วง Superman วง System Sucker วง License To Kill และวง Zealot หลังจากนั้นทางวง No Is Not ได้จัดงานคอนเสิร์ตชื่อ Russian Roulette ขึ้นที่อำเภอปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2544 เพื่อให้วงดนตรีที่ไม่เคยเล่นในงานคอนเสิร์ตได้มีโอกาสมาร่วมแสดงดนตรีบนเวทีเดียวกัน และในวันนั้นก็ทางวง No Is Not วง Superman วง System Sucker วง License To Kill และวง Zealot ก็ตกลงกันที่จะตั้งกลุ่มดนตรี

ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนกัน โดยใช้ชื่อกลุ่มว่า Thailand Hardcore หรือ THHC ปัจจุบันนี้มีสมาชิกทั้งหมดประมาณ 50 คน (ชมาวีร์ ทองมา, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม THHC ได้แก่

1.1.1 วง License To Kill เริ่มตั้งวงช่วงปลายปีพ.ศ. 2541 โดยสมาชิกในวงเป็นเพื่อนกันมาก่อน ในช่วงแรกเริ่มเล่นคัฟเวอร์วงนูเมทัล จนรู้จักกับหลักฟ้า สาสกุล หรือเอพีที่ร้านอิมมอทอลบาร์ ซึ่งเอพีก็ได้แนะนำให้เริ่มแต่งเพลงของตัวเอง ภายหลังสมาชิกในวงได้ฟังวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เช่น วง Sick of It All วง Indecision วง Shutdown จึงเปลี่ยนมาเล่นแนวฮาร์ดคอร์ ปัจจุบันได้หยุดพักวงไปแล้ว ถือว่าเป็นวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์วงแรกของประเทศไทย (นัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มีนาคม 2553)

1.1.2 วง Zealot เป็นวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์รุ่นเก่าเช่นเดียวกับวง License to Kill โดยเป็นหนึ่งในวงดนตรีที่ก่อตั้งกลุ่ม Thailand Hardcore ด้วย ปัจจุบันยุบวงไปแล้ว

1.1.3 วง No Is Not เป็นวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จากอำเภอปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการ สมาชิกในวงเป็นเพื่อนกันมาก่อน โดยตอนแรกเริ่มเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวนูเมทัล ภายหลังจึงเปลี่ยนมาเล่นแนวฮาร์ดคอร์ ทางวงได้จัดงานคอนเสิร์ตขึ้นกันเองใช้ชื่องานว่า Russian Roulette ซึ่งจัดขึ้น 2 ครั้ง และก่อตั้งกลุ่ม Thailand Hardcore ขึ้นมา ปัจจุบันออกอัลบั้มมาแล้ว 1 ชุด ชื่อว่า Voice of Thailand เป็นวงฮาร์ดคอร์วงแรกของประเทศไทยที่มีอัลบั้มเต็ม (ชมาวีร์ ทองมา, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

1.1.4 วง Dissenter เป็นวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่สมาชิกในวงเริ่มเล่นดนตรีแนวเมทัลมาก่อน ภายหลังจึงเปลี่ยนมาทำวงดนตรีฮาร์ดคอร์

1.1.5 วง System Sucker เริ่มตั้งวงในปีพ.ศ. 2542 โดยสมาชิกในวงเป็นเพื่อนกันมาก่อน ตอนแรกใช้ชื่อวงว่า Konoreer เริ่มเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวนูเมทัลมาก่อน ภายหลังเปลี่ยนชื่อวงเป็น System Sucker โดยคำแนะนำของสมาชิกวง License to Kill และเปลี่ยนมาเล่น

ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ ออกผลงานเป็นอีพีมา 1 ชุดชื่อว่า Fuck the System ในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปเล่นแนวเมทัลคอร์แล้ว

1.1.6 วง Forgod Killer เป็นวงฮาร์ดคอร์จากอำเภอปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการ ก่อตั้งวงในปีพ.ศ. 2546 สมาชิกในวงเป็นเพื่อนกันมาก่อน ในช่วงแรกเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ ภายหลังได้รู้จักกับสมาชิกวง No is Not และก็ได้รับการชักชวนให้มาเล่นงานคอนเสิร์ตของกลุ่ม THHC สมาชิกในวงมีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง ปัจจุบันยุบวงไปแล้วมีผลงานเป็นอีพีออกมา 2 ชุดในปีพ.ศ. 2549 และ 2550 (สุธี พรหมมินทร์, สัมภาษณ์ วันที่ 7 มีนาคม 2553)

1.1.7 วง United Blood เป็นวงดนตรีเฉพาะกิจที่ก่อตั้งในปีพ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นยุคเฟื่องฟูของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ก่อตั้งโดยปัญญา ธรรมสุวรรณ หรือเอ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์จากจังหวัดราชบุรีโดยได้ชวนเพื่อนจากวง No is Not และวง Forgod Killer และกิตตินันท์ ศรีถาวรเว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์ siamhardcore.com มาร่วมเล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ จุดเด่นของวงคือมีนักร้อง 4 คน ปัจจุบันยุบวงไปแล้ว (กิตตินันท์ ศรีถาวร, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2552)

1.1.8 วง Blood Kick ตั้งวงในปีพ.ศ. 2550 โดยสมาชิกเป็นเพื่อนกันมาก่อน เริ่มเล่นดนตรีโดยการคัฟเวอร์วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ งานคอนเสิร์ตแรกที่ขึ้นเล่นคืองานเลี้ยงอำลาคริส ภายหลังได้รับการชักชวนจากสมาชิกวง No is Not ให้มาอยู่กลุ่ม THHC ปัจจุบันได้ยุบวงไปแล้ว

1.1.9 วง Wasted ก่อตั้งวงโดยพาคินทร์ นาคบุตร และอดีตสมาชิกจากวง Forgod Killer จากนั้นจึงค่อยๆรวบรวมสมาชิกในตำแหน่งอื่นๆ จุดเด่นของวงการเขียนเนื้อเพลงเป็นภาษาไทยเช่นเดียวกับวง No is Not ปัจจุบันหยุดพักวงชั่วคราวเนื่องจากสมาชิกในวงติดภารกิจส่วนตัว (พาคินทร์ นาคบุตร, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

1.1.10 วง War Of Religion ปัจจุบันยุบวงไปแล้ว

1.1.11 วง Superman เป็นวงฮาร์ดคอร์รุ่นเดียวกับวง License to Kill และเป็นหนึ่งในวงที่ก่อตั้งกลุ่ม Thailand Hardcore ขึ้นมาด้วย ปัจจุบันยุบวงไปแล้ว

1.1.12 วง DDT ก่อตั้งวงเมื่อปีพ.ศ. 2551 โดยอดีตสมาชิกของวง License to Kill และวง War of Religion และสมาชิกส่วนใหญ่ในวงก็เป็นเพื่อนที่รู้จักกันมาก่อน จุดเด่นของวงคือการมีนักร้องนำ 2 คน ปัจจุบันยังคงเล่นตามงานคอนเสิร์ตอย่างต่อเนื่อง (รัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 10 มีนาคม 2553)

1.2 กลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ หรือ PKXHC

การก่อตั้งกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์นั้นเริ่มมาจากการที่สมาชิกในกลุ่มทุกวงนั้นอาศัยอยู่ในละแวกบ้านเดียวกันก็คือ ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และมีความสนใจในดนตรีแนวเดียวกัน กอปรกับความคิดที่จะรวมตัวกันเพื่อความสามัคคีและเป็นปึกแผ่น จึงได้ตั้งกลุ่มขึ้นเพื่อสานต่อเจตนารมณ์ของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ต่อไป ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 30-40 คน (วิทยา ภูมหาราช, สัมภาษณ์ 8 มีนาคม 2553)

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม PKXHC ได้แก่

1.2.1 วง Born From Pain ตั้งวงในปีพ.ศ. 2541 โดยวิทยาและรุ่งเรือง ภูมหาราชที่เป็นพี่น้องกัน ส่วนสมาชิกในวงก็เป็นเพื่อนกันมาก่อน โดยในช่วงแรกเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวเมทัลมาก่อนจะเปลี่ยนมาเล่นแนวฮาร์ดคอร์ ภายหลังนักร้องนำเสียชีวิตจึงได้สมณะเน นาคสุทธิ หรือนิวมานในตำแหน่งนักร้อง เคยออกอีพีมาแล้ว 1 ชุด ปัจจุบันเซ็นสัญญาอยู่กับค่าย Music Help และกำลังมีผลงานอัลบั้มเต็มชุดแรกในเร็วนี้ (รุ่งเรือง ภูมหาราช, สัมภาษณ์ 8 มีนาคม 2553)

1.2.2 วง A-Zero ตั้งวงหลังจากวง Born From Pain ไม่นานนัก สมาชิกในวงเป็นเพื่อนกันมาก่อน ในตอนแรกเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวเมทัลก่อนจะเปลี่ยนมาเล่นแนวฮาร์ดคอร์ ปัจจุบันสมาชิกดั้งเดิมเหลือเพียงวสันต์ ตามชั้น หรือแซมบีเพียงคนเดียว เนื่องจากสมาชิกที่เหลือต้องทำงานประจำจึงไม่มีเวลาในการเล่นดนตรี ปัจจุบันออกผลงานเป็นอีพีมา 1 ชุด (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

1.2.3 วง Curse of Human ตั้งวงในปีพ.ศ. 2546 โดยสมาชิกในวงเป็นเพื่อนกันมาก่อน ช่วงแรกเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์หลังจากนั้นจึงเริ่มแต่งเพลงของตัวเอง ภายหลัง

สมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงหลายตำแหน่ง โดยในปัจจุบันยังไม่สามารถหาสมาชิกในตำแหน่งเบสได้ (วิชัย วรรณทวี, สัมภาษณ์ วันที่ 9 มีนาคม 2553)

1.2.4 วง Innocent Blood ตั้งวงในปีพ.ศ. 2546 โดยเริ่มเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวนูเมทัล ก่อนจะเปลี่ยนแนวทางไปเล่นแนวฮาร์ดคอร์เหมือนในปัจจุบัน สมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง เคยออกผลงานเป็นอีพีมาแล้ว 1 ชุดโดยทำแจกในงานคอนเสิร์ตที่ไปเล่น (ธีรภัทร ศรีสมบัติ, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

1.2.5 วง Born Stubborn ปัจจุบันยุบวงไปแล้ว

1.2.6 วง Insecurity ตั้งวงในปีพ.ศ. 2543 โดยเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ สมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง มีผลงานเป็นอีพีมาแล้ว 1 ชุด ปัจจุบันสมาชิกส่วนหนึ่งไปอยู่กับวง Born From Pain

1.2.7 วง X on the Hand ตั้งวงโดยการรวมตัวของสมาชิกจากวง Born From Pain วง A-Zero และวง Innocent Blood โดยคอนเซ็ปของวงคือนำเสนอเนื้อเพลงเกี่ยวกับสตรีเจดจ์ จุดเด่นของวงคือสมาชิกทุกคนในวงเป็นสตรีเจดจ์ ปัจจุบันยุบวงไปแล้ว

1.2.8 วง Take it Back เป็นวงฮาร์ดคอร์วงแรกของประเทศไทยที่ได้เซ็นสัญญากับค่าย Darkside ซึ่งเป็นค่ายย่อย ของค่าย RS เคยออกผลงานเป็นอีพีมาแล้ว 1 ชุด นอกจากนี้ยังมีมิวสิควิดีโอที่ทางสังกัด Darkside เป็นผู้ถ่ายทำ ปัจจุบันค่าย Darkside ได้ปิดกิจการลงไปแล้ว แต่ทางวงก็ยังคงเล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์อยู่

1.2.9 วง Buster Call

1.3 กลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ หรือ NCHC

การก่อตั้งกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์นั้นเริ่มจากปฐวีร์ ฉลวย นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานครหนองจอก โดยเริ่มต้นจากการทำวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ชื่อ Keep it Real และก็ชักชวนเพื่อนและรุ่นน้องที่มีความสนใจในดนตรีแบบเดียวกันเพื่อตั้งเป็นกลุ่มหนองจอกฮาร์ด

คอร์ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากกลุ่มฮาร์ดคอร์รุ่นเก่าคือ Thailand Hardcore และกลุ่มปากเกร็ด โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะมีถิ่นฐานอยู่ที่อำเภอหนองจอก ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 15 คน (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม NCXHC ได้แก่

1.3.1 วง Keep it Real ก่อตั้งโดยปฐวีร์ ฉลวย หรือซิงโดยการชักชวนเพื่อนและรุ่นน้องที่ชอบดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เหมือนกัน โดยช่วงแรกก็เริ่มคัฟเวอร์วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มาก่อน จะเริ่มเขียนเพลงของตัวเอง ปัจจุบันพักวงไปแล้วเนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่ติดภารกิจส่วนตัว (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

1.3.2 วง Truths Burn True ก่อตั้งวงโดยณัฐพงศ์ธร สิทธิบุญ หรือแก๊ป โดยการรวบรวมสมาชิกที่เป็นรุ่นน้องและเพื่อน ในตอนแรกใช้ชื่อว่า Thailand X Truth ก่อนจะเปลี่ยนมาเป็น Truth Burns True เหมือนในปัจจุบัน จุดเด่นของวงคือการมีสมาชิกเป็นชาวต่างชาติในตำแหน่งกีตาร์ ปัจจุบันทางวงได้เป็นร่วมเล่นคอนเสิร์ตกับกลุ่มปากเกร็ดบ้างเป็นครั้งคราว (ณัฐพงศ์ธร สิทธิบุญ, สัมภาษณ์ วันที่ 19 มีนาคม 2553)

1.3.3 วง Skip it

1.4 กลุ่มพิจิตรฮาร์ดคอร์หรือ PCXHC

การก่อตั้งกลุ่มเริ่มจากแก๊งซึ่งเคยเรียนอยู่ที่กรุงเทพฯ โดยแก๊งเอาวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ได้ซื้อมาจากกรุงเทพฯ ไปเผยแพร่ที่พิจิตร โดยในระยะแรกเริ่มต้นด้วยการคัฟเวอร์วงในแนวนูเมทัลมาก่อน ภายหลังเมื่อมีเด็กรุ่นใหม่ในพิจิตรเริ่มมารวมกลุ่มก็เปลี่ยนแนวทางเป็นฮาร์ดคอร์และก่อตั้งเป็นกลุ่มพิจิตรขึ้น โดยจัดงาน Mosh&Jump ซึ่งดึงเอาวงฮาร์ดคอร์จากกรุงเทพฯ และบริเวณทลขึ้นไปเล่นที่พิจิตรเป็นครั้งแรก

วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ ที่เป็นสมาชิกกลุ่ม PCXHC 3 วง คือ

1.4.1 วง Skin Blood ตั้งโดยสมาชิกที่เป็นเพื่อนกันมาก่อน ในตอนแรกเล่นคัฟเวอร์วงดนตรีแนวเมทัล ก่อนจะเปลี่ยนมาเล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เหมือนในปัจจุบัน แต่เนื่องจากดนตรีแนวนี้ยังไม่เป็นที่นิยมในจังหวัดพิจิตร จึงทำให้ไม่มีเวทีที่จัดคอนเสิร์ตมาก ทางวงจึงจัดงานคอนเสิร์ตชื่อ Mosh & Jump ซึ่งมีการเชิญวงดนตรีจากกรุงเทพฯ และปริมณฑลขึ้นไปเล่นที่จังหวัดพิจิตรเป็นครั้งแรก

1.4.2 วง Knock Out

1.4.3 วง Undead

2. กลุ่มอื่นๆที่ไม่ได้เน้นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์แต่มีแฟนเพลงฮาร์ดคอร์และวงดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นสมาชิกในกลุ่มด้วย

2.1 กลุ่มขอนแก่นอินเดอกราวนด์ หรือ KKxUG

กลุ่มนี้มีวงดนตรีหลายวง ส่วนใหญ่เน้นเล่นดนตรีแนวเมทัล มีสมาชิกในกลุ่มเพียงวงเดียวที่เล่นแต่ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์คือ วง Calumn แต่ปัจจุบันพักวงไปแล้ว

2.2 กลุ่ม Siam Old School หรือ SOS

กลุ่มนี้วงที่เป็นสมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จะเล่นแนวดนตรีแนวฟังก์ มีเพียงวงดนตรีวงเดียวที่ทำดนตรีแนวฮาร์ดคอร์คือวง 10 Baht Per Hour ก่อตั้งในปีพ.ศ. 2549 สมาชิกทั้งหมดเริ่มรู้จักจากกระทู้ประกาศหานักดนตรีในเว็บไซต์ของ Music Help มาก่อน โดยเริ่มต้นจากเล่นดนตรีแนวฟังก์และ ภายหลังจึงเปลี่ยนมาเล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ตั้งในปัจจุบัน มีผลงานเป็นอีพีมาแล้ว 1 ชุด (นร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 13 มีนาคม 2553)

2.3 กลุ่ม กังฟู หรือ Kung Fu

วงดนตรีที่เป็นสมาชิกในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเน้นไปทางแนวดนตรีแนวเมทัล ซึ่งจะ มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ผสมกับดนตรีเมทัลเล็กน้อย 1 วง คือ วง Mosherman Friends ก่อตั้ง โดย คมวิทย์ คุมภสาโน หรือเต้ ที่ต้องการเล่นดนตรีฮาร์ดคอร์ซึ่งเป็นพื้นฐานการฟังเพลงของตน และได้รวบรวมสมาชิกในวงจากสมาชิกในกลุ่มกังฟูด้วยกัน ปัจจุบันกำลังจะมีผลงานเป็นอีพีเร็วๆนี้ (คมวิทย์ คุมภสาโน, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

2.4 กลุ่ม Strike Gang

เป็นกลุ่มที่วงดนตรีส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกในกลุ่มจะเน้นไปทางแนวดนตรีเมทัล และลูกผสม โดยเฉพาะเดธคอร์ซึ่งเป็นแนวดนตรีที่มีกระแสนิยมสูงในขณะนี้ (ปีพ.ศ. 2552-2553)

3.กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอิสระ

สมาชิกในกลุ่มนี้มี 2 ประเภทคือ ประเภทที่สนิทกับกลุ่มอื่นๆสามารถเข้าไปสังกัด ได้หลายกลุ่ม และกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอิสระที่ไม่สังกัดกลุ่มใดแต่จะมารวมกลุ่มเฉพาะกิจเช่นงานคอนเสิร์ต หรือในอินเทอร์เน็ตอย่างเว็บไซต์ หรือ Myspace เท่านั้น

2.2 จุดประสงค์ในการรวมกลุ่ม

อุทัย บุญประเสริฐ (2529) กล่าวว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้นเป็นสัตว์สังคมไม่อาจ อยู่โดดเดี่ยวได้ จะแสวงหากการอยู่รวมเป็นกลุ่มเป็นเหล่าตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติในด้านการอยู่รอด ความมั่นคงปลอดภัย และความต้องการทางจิตใจเป็น สำคัญ การรวมกลุ่มยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถหรือมีความกล้าทำการต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่บุคคล คนเดียวไม่อาจทำได้ ถ้าใช้กลุ่มจะได้ผลดีกว่า มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงกว่า ดังนั้นจึงเป็น ที่น่าสนใจว่ากลุ่มคนเสื้อดำอย่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นแม้จะรู้ตัวว่าขึ้นชอบดนตรีแนว ที่ผู้ใหญ่กล่าวหาว่าฟังไม่ได้ศัพท์ แต่ก็ยังติดตามฟัง และยังมีกรรวมกลุ่มกันอยู่เสมอ

ษมาวีร์ ทองมา มือกลองวง No is Not กล่าวถึงจุดประสงค์ในการก่อตั้งกลุ่ม THHC ว่า “ก็เพื่อพัฒนาวงการฮาร์ดคอร์บ้านเรา ตอนนั้นมันมีแค่ 4 วง ก็อยากพัฒนาให้มัน แข็งแกร่งกว่านี้” (ษมาวีร์ ทองมา, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวถึงจุดประสงค์ในการก่อตั้งกลุ่มปาก เกร็ดฮาร์ดคอร์ว่า “ตอนที่ตั้งมันตั้งเพื่อรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาฮาร์ดคอร์ในปากเกร็ด เมื่อก่อนจะไม่เอา วงที่อื่นเลยนะ ปากเกร็ดก็ต้องเด็กปากเกร็ด เมื่อก่อนเคยคิดว่าต่างประเทศเขามีนิวยอร์กฮาร์ด คอร์อะไรแบบนี้ เลยคิดว่าถ้ากรุงเทพเป็นนิวยอร์ก ปากเกร็ดก็น่าจะเป็นบรูคลินทำนองนี้” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

ปฐวีร์ ฉลวย นักร้องนำวง Keep it Real กล่าวถึงจุดประสงค์ในการตั้งกลุ่มหนอง จอกฮาร์ดคอร์ว่า “ก็เพื่อรวบรวมคนที่ชอบดนตรีแนวเดียวกับเรามาทำวงครับ มาทำเพลง มาช่วย คิดกันว่าเพลงแบบนี้มันดีมั๊ย แต่ไม่ได้ตั้งใจให้เป็นแบบกลุ่มปากเกร็ดหรือ THHC ก็แค่รวมๆกัน เฉยๆ เพราะกลุ่มเราคนมันน้อยมาก” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

นธร ยอดพรหม หัวหน้ากลุ่ม Siam Old School กล่าวถึงจุดประสงค์ในการตั้ง กลุ่ม Siam Old School ว่า “เราต้องการตีแผ่ให้สังคมรู้ว่าเพลงแบบนี้มันก็มีด้วย ที่สังคมเห็นว่าไม่ สำคัญ ต้องการให้สังคมรับรู้ความคิดของเรา อย่าไปยึดติดกับสิ่งที่สื่อหลอก หรือจูงจุมกไป” (นธร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

คมวิทย์ คุมภสาโน นักร้องนำวง Mosherman Friends กล่าวถึงจุดประสงค์ใน การตั้งกลุ่มกันฟูไว้ว่า “เป้าหมายหลักๆก็คือจัดคอนเสิร์ต แต่จริงๆเราเป็นเพื่อนกัน เป็นคนที่มี ทำสนคติใกล้ๆกันมากกว่า” (คมวิทย์ คุมภสาโน, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

วีรยุทธ กลีบประทุม สมาชิกกลุ่ม Strike Gang กล่าวถึงจุดประสงค์ของการตั้ง กลุ่ม Strike Gang ไว้ว่า “เราก็เป็นกลุ่มเพื่อนๆกัน จัดงานปาร์ตี้ ไปเที่ยวต่างจังหวัด แต่หลักๆก็คือ เล่นดนตรี ที่สำคัญคือเราคุยกันได้ทุกเรื่อง” (วีรยุทธ กลีบประทุม, สัมภาษณ์ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า กลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ทั้งหมดมีจุดประสงค์ในการรวมกลุ่มคือทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีเป็นหลัก หากจะแตกต่างกันตรงที่กลุ่มส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การผลักดันและพัฒนาวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์โดยตรงจะมีจุดประสงค์ที่แตกต่างออกไปคือ กลุ่ม SOS ต้องการประกาศตัวตนต่อสังคมที่ต่อต้านเพลงร็อกอินเดียนเดอรักราวนด์ ส่วนกลุ่มกั๋งฟูเป็นเพื่อนกันอยู่แล้วแต่ตั้งกลุ่มนี้ขึ้นมาเพื่อใช้ชื่อกลุ่มในการจัดงานคอนเสิร์ต ส่วนกลุ่ม Strike Gang นั้นมีจุดประสงค์ที่หลากหลายในการมารวมกลุ่มกัน แต่โดยรวมแล้วคือเพื่อความบันเทิง ดังนั้นจึงสังเกตได้ว่ากลุ่มส่วนใหญ่จะเริ่มจากการเป็นเพื่อนที่ชอบดนตรีในแนวเดียวกันมาก่อน แล้วมารวมกลุ่มกันโดยมีวัตถุประสงค์หลักก็คือเรื่องดนตรี ซึ่งเมื่อมารวมกลุ่มกันแล้วก็นำไปสู่กิจกรรมอื่นตามมาเช่น ไปเล่นกีต้า ไปเที่ยวต่างจังหวัด เป็นต้น เพื่อเป็นการสานสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มให้เหนียวแน่นและเป็นการธำรงรักษาไว้ซึ่งกลุ่มของผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

2.3 จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้นไม่เพียงแค่บ่งบอกขนาดของกลุ่ม ยังสามารถบ่งบอกถึงความเข้มงวดในการรับหรือการคัดสมาชิก เข้า- ออกจากกลุ่มอีกด้วย

รัฐพล เจนการ มีอกลองวง DDT กล่าวถึงจำนวนสมาชิกในกลุ่ม THHC ว่า “แรกๆมันก็มี 4 วงหลัก หลังๆมันเพิ่มขึ้นเยอะตอนนี้มีเกือบ 50 คน” (รัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

รุ่งเรือง กุฎมหาราช มีอกีตาร์วง Born From Pain กล่าวถึงจำนวนสมาชิกในกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ว่า “ถ้าวงดนตรีก็มีหลักๆ 7 วงแต่สมาชิกที่ไม่ได้ทำวงก็มีอีกเยอะ สมาชิกบางคนก็ไม่ได้อยู่แถวปากเกร็ดก็มี ราวๆ 40-50 คนได้ครับ” (รุ่งเรือง กุฎมหาราช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ปฐมวีร์ ฉลวย นักร้องนำวง Keep it Real กล่าวถึงจำนวนสมาชิกในกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ว่า “มีแค่ 3 วงอะครับ มีกันแค่ 15 คนเอง ไม่มีสมาชิกที่ไม่ทำวง แต่ละคนมีวงกันหมด” (ปฐมวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

นทร ยอดพรหม หัวหน้ากลุ่ม Siam Old School กล่าวถึงจำนวนสมาชิกในกลุ่ม Siam Old School ว่า “สมาชิกมีเกือบ 100 แต่ถ้าคนหลักๆจริงมีประมาณ 30 คือพวกหัวกะทิเลย แล้วมันก็มีพวกที่มงานอีก” (นทร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

สุริเยศ โภธิสุทธิ มือกีตาร์วง Mosherman Friends กล่าวถึงจำนวนสมาชิกในกลุ่ม Kung Fu ว่า “วงดนตรีหลักๆก็มี 5 วง แต่เมื่อก่อนมีเยอะกว่านี้ แต่เลิกเล่นกันไปแล้ว ส่วนสมาชิกที่ไม่ได้ทำวงก็ราว 40 คน เพื่อนของเพื่อนมาเจอกันบ่อยๆก็อยู่ด้วยกันได้” (สุริเยศ โภธิสุทธิ, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

วีรยุทธ กลีบประทุม สมาชิกกลุ่ม Strike Gang กล่าวถึงจำนวนสมาชิกในกลุ่ม Strike Gang ว่า “มีวงประมาณ 8 วงก็เป็นเพื่อนๆมารวมกันมากกว่า ถ้าคนไม่ได้ทำวงนี้ก็เยอะแล้วก็มีเพื่อนของเพื่อนมาอยู่ด้วยเหมือนกัน มีเป็นหลักร้อยได้” (วีรยุทธ กลีบประทุม, สัมภาษณ์ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

จะเห็นได้ว่าขนาดของกลุ่มที่เน้นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เป็นหลักจะมีขนาดเล็กกว่ากลุ่มที่มีแนวดนตรีแขนงอื่นผสมอยู่ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติเนื่องจากการที่จะหาสมาชิกกลุ่มที่จะชอบดนตรีในแนวเดียวกันนั้นมีแนวคิดเดียวกันได้นั้นถือเป็นเรื่องยากกว่ากลุ่มที่เปิดกว้างทางแนวดนตรีมากกว่า นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่ากลุ่มที่เน้นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เป็นหลักที่ทั้งกลุ่มมาเป็นเวลานานอย่าง THHC และกลุ่มปากเกร็ดจะมีจำนวนสมาชิกมากกว่ากลุ่มที่เพิ่งก่อตั้งใหม่อย่างกลุ่มหนองจอก เนื่องจากการที่กลุ่มอยู่มานานทำให้กลุ่มเป็นที่รู้จักและมีการรวบรวมสมาชิกในกลุ่มมาเป็นเวลานานกว่ามาก แม้ว่าสมาชิกยุคก่อตั้งในกลุ่มจะค่อยๆถอนตัวออกไปเนื่องจากติดภารกิจส่วนตัวหรือมีครอบครัว แต่ก็จะมีสมาชิกใหม่ที่เข้ามาทดแทนอยู่อย่างสม่ำเสมอ

2.4 กฎระเบียบของกลุ่ม

นัฐพล เจนการ มือกลองวง DDT กล่าวถึงกฎระเบียบของกลุ่ม THHC ว่า “ห้ามเรื้อน ไม่ใช่ของจริงเราจับไม่ได้ อย่าทำให้กลุ่มเสีย ห้ามปิ่นเกลียว มันมีวัฒนธรรมของกลุ่มอยู่ รุ่นพี่

รุ่นน้อง เคยมีวงมีปิ่นเกลียวเจาก็แอนตี้เขาไป เขาก็รู้ตัวก็ออกไปเอง ไม่เคยมีการตักเตือน อาจจะมีพูดคุยกันบ้างที่ 2 ที่ ถ้ายังเหมือนเดิมก็ต้องตัดออกไป” (นัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

รุ่งเรือง กุฎมหาราช มือกีตาร์วง Born From Pain กล่าวถึงกฎระเบียบของกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ว่า “ไม่มีเลย แต่เมื่อก่อนนี่ก็มีนะ นัดเจอกันซ้อมดนตรีอาทิตย์ละครั้ง มาซ้อมทีหนึ่งก็อยู่กันยาวนั่งรอคิวซ้อมกันจนดึก แต่หลังๆนี่โตขึ้นแล้วภาระมันก็เพิ่มขึ้นก็จะไม่ค่อยได้เจอกันเท่าไรแล้ว ซ้อมห้ามอะไรก็ไม่มีเลย แต่ขอให้ติดต่อกันมาบ้างจะได้รู้ความเคลื่อนไหวของเพื่อนว่ามันเป็นยังไง” (รุ่งเรือง กุฎมหาราช, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ปฐวีร์ ฉลวย นักร้องนำวง Keep it Real กล่าวถึงกฎระเบียบของกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ว่า “เมื่อก่อนเคยมีครับ คือต้องเจอกันทุกวันพฤหัสบดี ผมว่างวันนั้นไง แต่หลังๆผมไม่ว่างแล้วก็เลยไม่ได้ซ้อมกัน ใครอยากไปเล่นกับกลุ่มไหนก็ได้ ถ้าว่างก็จะตามไปดู” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

นธร ยอดพรหม หัวหน้ากลุ่ม Siam Old School กล่าวถึงกฎระเบียบของกลุ่ม Siam Old School ว่า “กฎของกลุ่มคือต้องเจอกันเดินละครึ่ง แต่ก็กำลังพัฒนามันอยู่ ส่วนเรื่องวงก็จะเน้นว่าใครจะต้องออกมาดี ซึ่งเราพยายามสร้างมาตรฐานตรงนี้อยู่ ก็มีการแบ่งฝ่ายแบ่งหน้าที่กันทำ แต่แต่ละฝ่ายก็จะมีหัวหน้า 1 คน คอยคุมลูกน้อง ถ้าลูกน้องมันไม่ทำ หัวหน้ามันก็ต้องรับผิดชอบ” นอกจากนี้เชษฐพงษ์ จันทรประเทศ มือกีตาร์ของวง 10 Baht Per Hour กล่าวว่า “ในกลุ่ม SOS จะมีการแบ่งงานเป็นหัวหน้าแต่ละฝ่าย ซึ่งเราสามารถเรียกใช้ได้ หัวหน้าจะเป็นคนเรียกใช้คนในกลุ่ม ทุกคนจะรู้ว่าใครรับผิดชอบอะไร โดยจะแบ่งหัวหน้าเป็นตัวหลัก ก็จะมีฝ่าย เวที ฝ่ายทำสื่อ ประมาณนี้” (นธร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

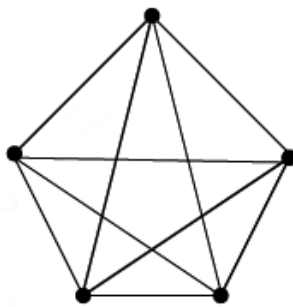
สุริเยศ โภธิสุทธิ มือกีตาร์วง Mosherman Friends กล่าวถึงกฎระเบียบของกลุ่มกั๋งฟูว่า “ไม่มีเลย คือเราเป็นเพื่อนกัน ถึงเลิกเล่นดนตรีไปแล้วก็ยังจะเป็นเพื่อนกันอยู่” (สุริเยศ โภธิสุทธิ, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

สุพัฒนา หดย้อย สมาชิกกลุ่ม Strike Gang กล่าวถึงกฎระเบียบของกลุ่ม Strike Gang ว่า “ไม่มีนะ การเจอกันก็แล้วแต่สะดวก อยู่ที่ว่าว่างกันหรือเปล่า ถ้าจะหายไปเราก็ไม่ว่า เราไม่อยากบังคับ” (สุพัฒนา หดย้อย, สัมภาษณ์ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

จึงเห็นได้ว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่ไม่มีกฎระเบียบที่แน่ชัด แม้จะมีการวางกฎไว้ในช่วงแรกของการตั้งกลุ่ม แต่ก็จะมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะสมาชิกในแต่ละกลุ่มเริ่มจากการเป็นเพื่อนกันมาก่อนจึงมีความยืดหยุ่นในกฎของกลุ่มสูง แต่สมาชิกในกลุ่มก็จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกคนอื่นภายในกลุ่มเพื่อรับทราบข่าวสารความเปลี่ยนแปลงด้วย ส่วนการเข้าออกของสมาชิกนั้นก็ไม่มีมาตรฐานหรือกฎระเบียบที่ตายตัว ไม่มีการไล่ออก แต่สมาชิกจะออกไปเองหากไม่มีความสนใจต่อจุดมุ่งหมายของกลุ่มหรือรู้สึกว่าตนไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกลุ่มอีกต่อไป อย่างไรก็ตามก็มีบางกลุ่มที่พยายามสร้างกฎระเบียบของกลุ่มขึ้น อย่างเช่นกลุ่ม Siam Old School ที่มีกฎว่าต้องเจอกันอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง หรือมีการแบ่งงานกันอย่างเป็นสัดส่วน แต่ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถบังคับใช้กฎได้อย่างชัดเจน

2.5 ลักษณะกลุ่มและการสื่อสารในกลุ่มเครือข่ายการสื่อสาร

ภาพรวมของเครือข่ายการสื่อสารกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยทั้งหมดนั้นจะเป็นการสื่อสารแบบกระจายอำนาจ (Decentralized Communication) หรือ การสื่อสารที่สมาชิกทุกคนในสังคมติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ ไม่ได้ตัดสินใจแต่เพียงคนเดียว แต่ร่วมกันแก้ปัญหา แม้ว่าจะมีการเคารพนับถือกันแบบระบบอาวุโสอยู่ก็ตาม ซึ่งเป็นการนับถือแบบระบบครอบครัวเพื่อให้มีความเป็นกันเองและสนิทสนมกัน ไม่ได้จริงจังถืออัตตาวา เป็นรุ่นน้องต้องทำตามหัวออกความคิดเห็น ในทางกลับกันทางกลุ่มก็ให้อิสระและเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งรูปแบบของเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นเป็นเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง (All Channel Network) เป็นเครือข่ายที่สมาชิกทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยตรงไม่ต้องผ่านสมาชิกคนอื่น ซึ่งอาจจะถือได้ว่าเป็นเครือข่ายการสื่อสารที่สมบูรณ์ที่สุดเพราะไม่มีข้อจำกัดของการสื่อสาร รวมถึงยังเปิดโอกาสให้มีปฏิกริยาย้อนกลับสูงที่สุดด้วย

แผนภาพที่ 12 เครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง

กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นจะประกอบด้วยคนกลุ่มเล็กๆ หลายๆกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่เกิน 50 คน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มก็จะรู้จักกันหมด และอาจมีการโยกย้ายแลกเปลี่ยน หรือคนคนเดียวก็สามารถสังกัดหลายกลุ่มได้ ทั้งนี้ก็เนื่องจาก กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เป็นกลุ่มคนจำนวนไม่มากในประเทศไทย แต่แต่ละคนจะสามารถติดต่อกันได้อย่างอิสระ ไม่ต้องผ่านสมาชิกอื่นๆ ทั้งในการรับข่าวสารและส่งข่าวสาร แต่จะมีบ้างสำหรับคนที่ไม่สะดวกในการส่งข่าวสารหรือรับข่าวสารด้วยตนเอง ก็จะไปฝากเพื่อนหรือคนรู้จักทำแทนแล้วมาเล่าสู่กันฟังอีกทีหนึ่ง ซึ่งทิศทางในการไหลของข่าวสารเช่นนี้จะเรียกว่าเครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่ที่เป็นการบอกต่อข่าวสารจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหรือสองคนติดต่อกันไป

แผนภาพที่ 13 เครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่

โสภณ ยังตรง นักร้องนำ วง DDT กล่าวว่า “กฎไม่มี แต่ทุกคนรู้หน้าที่หมดว่าต้องมา แต่ถ้าไม่มีเขาก็มีสาเหตุผลที่เราเข้าใจได้ กลุ่มเราไม่มีหัวหน้า ทุกคนเป็นหัวหน้าหมด ทุกคนให้เกียรติทุกคนหมด” (โสภณ ยังตรง, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

ธีรภัทร ศรีสมบัติ นักร้องนำวง Innocent Blood กล่าวว่า “พี่เขาดูแลเราดี พยายามหางานให้ เวลาอัดก็ให้คำปรึกษาตลอด ถ้าเราไม่มีเพลง เขาจะมาคอยถามว่าน่าจะอัดได้แล้ว เขาจะให้คำแนะนำว่าควรเปลี่ยนห้อง ควรอัดเพลงกันที่นี่ มีระดมทุนเวลาจัดงาน แต่ไม่มีเงินกองกลาง ไม่มีผิดกฎแล้วออกจากกลุ่ม” (ธีรภัทร ศรีสมบัติ, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

ปฐวีร์ ฉลวย นักร้องนำวง Keep it Real กล่าวว่า “เราเป็นกลุ่มเล็กๆแต่สามารถแชร์ความคิดได้เหมือนกลุ่มใหญ่ครับ” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

นทร ยอดพรหม หัวหน้ากลุ่ม Siam Old School กล่าวว่า “กลุ่มเราจะกว้างกว่ากลุ่มอื่นเพราะว่ามีฟังก์ชันด้วย วงดนตรีในค่ายเราจะได้จากตามงานที่ไปเล่น ก็เดินเข้าไปคุยให้มาอยู่ด้วยกันจริงๆเราก็เป็นครอบครัว แต่ที่บอกว่าเป็นค่ายเพราะมันมีระบบด้วย” (นทร ยอดพรหม, สัมภาษณ์ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

กล่าวโดยสรุปคือกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นนิยามลักษณะกลุ่มของตัวเองว่าเป็นครอบครัว หรือ “Hardcore Family” เพราะจะไม่มีกำหนดหัวหน้าหรือผู้นำ แต่จะมีความเคารพตามระบบอาวุโส หากแต่ทุกคนมีสิทธิในการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจตามแนวคิดของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ต่อต้านความอยุติธรรมและความไม่เท่าเทียมกันในสังคม รุ่นน้องก็มีสิทธิโต้แย้งรุ่นพี่ได้ถ้ามีเหตุผลที่ดีและสมควรเพียงพอ การติดต่อสื่อสารกันก็ทำได้อย่างอิสระ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นกลุ่มย่อยๆแต่ละกลุ่ม แต่ละวง ก็จะมีคนที่ทำหน้าที่เป็น Gate Keeper ในการกรองข่าวสาร รับและส่งข่าวสาร รวมถึงเป็นสะพานเชื่อม พวกเขากับกลุ่มอื่นๆ วงอื่นๆทั้งที่เป็นกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยด้วยตนเอง และกลุ่มดนตรีอื่นๆ ด้วยเหตุผลที่ว่า บางครั้งและสมาชิกบางคนในกลุ่มไม่สะดวกที่จะติดต่อสื่อสารด้วยตนเองจึงให้वानคนที่สะดวกกว่าให้ทำหน้าที่แทนและกรองข่าวสารมาแล้วส่งอีกทีหนึ่ง ดังนั้นลักษณะของเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นก็จะมีทั้งลักษณะเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง และเครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่สำหรับการบอกต่อข่าวสารแก่บุคคลที่ไม่สะดวกมารวมกลุ่มทั้งในพื้นที่จริงและพื้นที่เสมือน

3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะประชากรของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่ฟังและศึกษาคำว่าๆนั้นมีประมาณ 1,000 คน ส่วนคนที่ฟังและศึกษาอย่างจริงจังนั้น มีประมาณ 500 คน

กิตตินันท์ ศรีถาวร เว็บมาสเตอร์ของ Siamhardcore กล่าวว่า “คนที่สมัครเข้ามาเป็นสมาชิกในเว็บไซต์ก็ประมาณ 1,300 กว่าคนอะครับ ที่สมัครเป็นยูสเซอร์ (User) เขาเข้ามาดูรูปของฟิอาร์ทกันอะครับ จริงๆไม่สมัครก็เข้ามาดูรูปได้ แต่จะไม่สามารถคอมเมนต์ในบอร์ดได้ 1,300 กว่าคนคือจำนวนคนที่สมัครไว้เฉยๆเขาก็ฟังกันหลายๆแนวไม่ใช่แค่ฮาร์ดคอร์อย่างเดียว แต่คนที่ฟังฮาร์ดคอร์จริงจัง ผมว่าน่าจะเกิน 100 แหะละครับ แต่ไม่น่าถึง 500 นะ” (กิตตินันท์ ศรีถาวร, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2552)

ผู้วิจัยได้เก็บแบบสำรวจ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 120 คน และทำการเลือกสัมภาษณ์ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 52 คน เพื่อสำรวจคุณลักษณะทางประชากรและคุณลักษณะต่างๆของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ทั้งทางลักษณะภายนอกที่สังเกตได้ไปจนถึงแนวคิด ทักษะคิดด้านต่างๆอันเป็นคุณลักษณะภายในที่สะท้อนผ่านคำพูด พฤติกรรม และ สัญลักษณ์ต่างๆ รวมถึงการสัมภาษณ์ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ชาวต่างประเทศที่มาเปิดการแสดงดนตรีในประเทศไทย 11 คนเพื่อสะท้อนมุมมองและความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ของไทยและต่างประเทศผ่านอีกมุมมองของชาวต่างชาติ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ทั่วไปของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1.1 เพศ

ตารางที่ 2 เพศของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

เพศ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. เพศชาย	22	22	2	1	17	3	7	43	117	96.66
2. เพศหญิง	-	-	-	-	1	-	1	1	3	2.5

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 120 คน พบว่าเป็นเพศชายจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 96.66 และเป็น เพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ซึ่งสอดคล้องกับจากที่

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการณ์เมื่อมีการรวมกลุ่มกันทั้งตามงานคอนเสิร์ตและพบปะสังสรรค์กันทั้งในพื้นที่จริงและพื้นที่เสมือนอย่างในอินเทอร์เน็ตนั้น พบว่ามีเพศหญิงเพียงจำนวนน้อยมากที่สนใจแนวดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างจริงจัง ซึ่งจากการสังเกตการณ์ประกอบกับการสอบถามความคิดเห็นของแฟนเพลงผู้ที่คลุกคลีอยู่ในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์มานานนั้นพบว่าสาเหตุคือ เพลงฮาร์ดคอร์มีดนตรีที่รุนแรง เสียงร้องกระโชก และมีวัฒนธรรมการเต้นที่ค่อนข้างรุนแรงซึ่งค่อนข้างใช้พลังกำลังในการเต้นมาก และอันตราย เพศหญิงจึงสนใจแนวดนตรีอื่นมากกว่า และเพศหญิงส่วนใหญ่ที่มารวมกลุ่ม ก็จะมากับแฟนที่เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และเป็นที่น่าสังเกตว่า แฟนเพลงฮาร์ดคอร์เพศหญิงนั้นมักอยู่ในกลุ่มอื่นๆที่ไม่ใช่กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง ซึ่งกลุ่มเหล่านี้เกิดขึ้นในยุคเฟื่องฟูของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย อันแสดงถึงการยอมรับดนตรีแนวนี้มากขึ้นของเพศหญิง นอกจากนี้เมื่อสัมภาษณ์กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เพศชายก็พบว่าไม่มีทัศนคติที่ปิดกั้นต่อเพศหญิง รวมถึงชื่นชมและยอมรับเพศหญิงที่เข้ามามาเป็นแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ด้วย

โสภณ ยังตรง นักร้องนำวง DDT กล่าวว่า “ผู้หญิงที่ชอบฮาร์ดคอร์ก็เหมือนผู้ชาย เราไม่ได้กำหนดเพศว่าเป็นหญิงแล้วชอบฮาร์ดคอร์ไม่ได้ ผู้หญิงที่ชอบฮาร์ดคอร์แปลว่าเขาเป็นตัวของตัวเองนะ ไม่ได้ตามกระแสในทีวี แสดงว่าเขาเลือกฟัง เพราะผู้หญิงที่ชอบฮาร์ดคอร์ก็มีเยอะอยู่” (โสภณ ยังตรง, สัมภาษณ์ 22 มีนาคม 2553)

แต่กระนั้นทัศนคติของเพศหญิงในแวดวงดนตรีฮาร์ดคอร์ ต่อแฟนฮาร์ดคอร์เพศชายและเพศหญิงด้วยกันที่เข้ามาร่วมงานคอนเสิร์ตด้วยกันกลับต่างกันดังนี้

นุฐา ปิ่นเนียม แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “เคยโดนทำทายว่าจะร้องได้มั้ย แต่มันก็ดีเพราะมันทำทายเรา แต่ถ้าในวงมอชจะมีปัญหา บางทีคนไม่ทันสังเกตเราก็จะใส่เราเต็มที พอเห็นเราเป็นผู้หญิง ก็จะขอโทษ แล้วก็อาจจะระวังมากขึ้น เพราะเราเป็นผู้หญิง มันเหมือนกับเขามองว่าเป็นผู้หญิงแล้วมาเล่นแบบนี้ทำไม อยากเท่หรือเปล่า แต่พอเราไปหลายงานขึ้น เขาก็จะเริ่มชินกับเรา” (นุฐา ปิ่นเนียม, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

ณัฐฐญา สีมานนทปริญา แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ผู้หญิงในวงการนี้ถ้าไม่อยากเท่ก็ทำตามแฟนอะฟี มีคนฟังจริงๆไม่มากเท่าไหร่ออก พวกที่มากับแฟนแล้วพัฒนาไปฟังจริงๆก็ไม่น่าจะมี” (ณัฐฐญา สีมานนทปริญา, สัมภาษณ์ 5 มีนาคม 2553)

จากการสัมภาษณ์พบว่าเพศหญิงยังมีทัศนคติเชิงลบต่อเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามที่เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์อยู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวุฑฒย์ รักษาติ เรื่องการวิเคราะห์อุดมการณ์ในเพลงสากลแนวเฮฟวีเมทัลของวัยรุ่น โดยมุ่งศึกษาในประเด็นรูปแบบของการต่อต้านทางเพศและศาสนา ซึ่งในดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีรูปแบบใกล้เคียงกับดนตรีเฮฟวีเมทัลมากที่สุดนั้นพบว่าศิลปินฮาร์ดคอร์เองก็แสดงออกในรูปแบบของการต่อต้านเรื่องเพศกล่าวคือภาพลักษณ์และการแสดงออกบนเวทีที่มีความเป็นเพศชายมากกว่า รวมถึงพฤติกรรมแฟนเพลงในการดูคอนเสิร์ตก็เป็นการแสดงออกถึงความดุเดือด รุนแรง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เพศหญิงจำนวนไม่มากนักชื่นชอบดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ รวมถึงมีทัศนคติเชิงลบต่อเพศชายและเพศเดียวกันที่เข้ามารวมกลุ่มด้วย

1.2 อายุ

ตารางที่ 3 อายุของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

อายุ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung Fu	Strike Gang			
1. อายุ 15- 20 ปี	-	3	1	-	6	-	5	19	34	28.33
2. อายุ 21 - 25 ปี	7	12	1	-	6	2	3	12	43	35.83
3. อายุ 26 - 30 ปี	15.83	6	-	1	6	1	-	9	38	31.66
4. อายุ 31 ปีขึ้นไป	-	1	-	-	-	-	-	4	5	4.16

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 120 คน พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มีตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป จนกระทั่ง 43 ปี ซึ่งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะอยู่ในช่วงอายุ 21-25 ปี หรือวัยเพิ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเพิ่งทำงานมากที่สุด เป็นจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.83 รองลงมา คือช่วงอายุ 26 - 30 ปี หรือวัยทำงาน เป็นจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.66 และอันดับที่ 3 คือช่วงอายุ 15 - 20 ปี หรือ วัยเรียน เป็นจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 และอันดับสุดท้ายคือ ช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป เป็นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16

ประชากรในกลุ่ม THHC และกลุ่ม PKHC ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในยุคของการก่อตั้งกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย อย่างเป็นทางการนั้น สมาชิกส่วนใหญ่จะอยู่ในวัย 21-30 ปี ที่มีความเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ส่วนกลุ่มอื่นๆและแฟนเพลงอิสระนั้น จะมีละกันไปทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน ซึ่งจากการสังเกตการณ์ประกอบกับการสัมภาษณ์นั้นพบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เกือบทั้งหมดจะเริ่มฟังเพลงฮาร์ดคอร์ตั้งแต่อายุราว 15-16 ปี และติดตามต่อเนื่องกันจนปัจจุบัน ซึ่งเยาวชนรุ่นใหม่ที่กำลังเข้ามาเป็นทั้งแฟนเพลงฮาร์ดคอร์และศิลปินฮาร์ดคอร์นั้น ก็จะเริ่มต้นการฟังด้วยอายุช่วงเดียวกันกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เริ่มฟังตั้งแต่ยุคแรกเริ่ม

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อก ในนิตยสาร Guitar Mag “แฟนเพลงฮาร์ดคอร์เด็กที่สุดที่ผมเคยเจอก็ อายุน่าจะ 13 นะ จริงๆแล้วเค้าก็เริ่มฟังจากพวก Limp Bizkit, Slipknot อะไรพวกนั้นแหละ แล้วเขาก็พัฒนาตัวเองมาฟังฮาร์ดคอร์” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ , สัมภาษณ์ 8 มีนาคม 2553)

ยุทธการ พรมมา นักร้องนำวง Skin Blood กล่าวว่า “รู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์มานานแล้วครับ ตั้งแต่ อายุ 16 แล้วมั้ง รู้จักวง Earth Crisis ใจครับ ผมว่า กว่า 80% ของ Hardcore Kids รุ่นๆ ผมรู้จักฮาร์ดคอร์หรือว่าเมทัลคอร์ จาก Earth Crisis ทั้งนั้นนะครับ” (ยุทธการ พรมมา , สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวัยของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น มิใช่เพียงแค่วัยรุ่นคือคณะของเสมอไป หากมีตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ที่ยังคงติดตามผลงานและคลุกคลีอยู่ในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี และจากที่ กาญจนา แก้วเทพ (2542) กล่าวว่า ในบรรดาตัวแปรทั้งหลายด้านประชากรนั้น ตัวแปร “อายุ” เป็นตัวแปรที่ค่อนข้างมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะ แบบแผนความคิด ภูมิหลังและประสบการณ์ของบุคคลนั้น มักจะถูกกำหนดจากบริบทสังคมในช่วงเวลานั้นๆ อายุของผู้รับสารจึงสามารถช่วยบ่งชี้ได้ว่า “เขาเป็นคนรุ่นไหน” (Generation) ดังนั้น การให้เรื่องช่วงอายุในการอธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนั้นจึงสามารถนำไปสู่ประเด็นที่หลากหลายต่อไปได้ ทั้งเรื่องความแตกต่างของทัศนคติของคนแต่ละรุ่น การบริโภคข่าวสาร ความสนใจ การใช้สื่อของแต่ละช่วงวัย เป็นต้น

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุดที่จบ

ทางด้านตัวแปรเรื่องการศึกษา นั้น สามารถใช้วิเคราะห์ลักษณะของผู้รับสารและพฤติกรรมมารับสื่อได้ ซึ่งตัวแปรด้านการศึกษา นั้นจะสามารถศึกษาได้ใน 2 มิติ คือปริมาณการศึกษาที่ได้รับ และประเภทของวิชาที่เรียน (กาญจนา แก้วเทพ, 2541) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจเรื่องระดับการศึกษาของแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์เพื่อที่จะสำรวจภาพรวมของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยด้านปริมาณการศึกษาที่ได้รับ

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาสูงสุดที่จบของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ระดับการศึกษา สูงสุดที่จบ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. มัธยมศึกษา ตอนต้น	1	-	-	-	2	-	-	3	6	5
2. มัธยมศึกษา ตอนปลาย	3	7	2	-	4	1	5	10	32	26.66
3. ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)	6	-	-	-	6	-	-	5	17	14.16
4. ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	5	4	-	1	1	-	-	3	14	11.66
5. อนุปริญญา	-	2	-	-	-	-	-	3	5	4.16
6.ปริญญาตรี	7	9	-	-	4	2	3	21	46	38.33
7.ปริญญาโท	-	-	-	-	1	-	-	-	1	0.83

สืบเนื่องจากเรื่องของช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างประชากรในกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 120 คน ที่พบว่า มีช่วงอายุ 21 – 25 ปี หรือวัยเพิ่งจบการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 และช่วงอายุ 26 – 30 ปี หรือวัยทำงานเป็นอันดับสอง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 ดังนั้นระดับการศึกษาสูงสุดที่จบของกลุ่มตัวอย่างจึงเป็น ปริญญาตรี คือ 46 คน และ มัธยมศึกษาตอนปลาย 32 คน ซึ่งจากการ

สัมภาษณ์จะลึก กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้น พบว่า สาขาการศึกษาและมหาวิทยาลัยที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เรียนนั้นมีความหลากหลาย ทั้ง ศิลปะ วิทยาการคอมพิวเตอร์ นิเทศศาสตร์ สื่อสารมวลชน ภาษาศาสตร์นอกจากนี้ยังมีสายอาชีพ อย่าง ช่างตัดผม ช่างสัก อีกด้วย

1.4 อาชีพของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 5 อาชีพของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

อาชีพ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. นักศึกษา	5	10	1	-	6	1	5	12	40	33.33
2. พนักงาน / ลูกจ้าง บริษัทเอกชน	8	5	-	-	1	1	-	11	26	21.66
3. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	6	3	-	-	-	-	-	9	18	15.83
4. นักเรียน	-	2	1	-	2	-	2	9	16	13.33
5. อาชีพอิสระ/ รับจ้างทั่วไป	-	-	-	1	6	1	1	3	12	12
6. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ / พนักงาน / ลูกจ้าง ของรัฐ	3	1	-	-	3	-	-	-	7	5.83
7. ไม่ได้ทำงาน	-	1	-	-	-	-	-	-	1	0.83

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 120 คน พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยเรียนมหาวิทยาลัยคือ เป็นนักศึกษา 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ทำอาชีพพนักงาน / ลูกจ้าง บริษัทเอกชน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.66 อันดับที 3 คือ ทำธุรกิจส่วนตัว หรือ ค้าขายจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83

สรายุทธ ประสานวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ผมจบคอมพิวเตอร์มาครับ ตอนนี้งานอยู่กระทรวง IT ตรงหลักสี่” (สรายุทธ ประสานวรรณ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

รัฐพล เจนการ มือกลองวง DDT กล่าวว่า “บ้านพี่ทำร้านตัดผม พี่ก็ไปเรียนนิรันดร์รีตัน แต่ตอนหลังว่า พ่อเราก็ตัดผมนี้ให้พ่อสอนก็ได้ ตอนนี้เป็นช่างตัดผม ร้านที่บ้านผมนะแหละ อยู่แถววรจักร” (รัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

ณัฐฐญา สีมานนทปริญา แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “หนูเรียนหลายที่ที่คริสตธรรมร่วมฤดี พอดีมีปัญหานิดหน่อย แม่ก็ส่งไปต่อ High School ที่อเมริกา พอกลับไทยก็มาทำงานที่แบงก์ ตอนนี้เป็นล่ามอยู่ร้านสักที่ข้าวสาร คินก็ทำเหมือนกัน อยู่อีกสาขาหนึ่ง เขาก็จบเอกอังกฤษนะ” (ณัฐฐญา สีมานนทปริญา, สัมภาษณ์ วันที่ 5 มีนาคม 2553)

วิศิษฐ์ ม่วงจร แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ผมทำร้านขายเสื้อยืดแฟชั่น เสาร์-อาทิตย์ก็ขายที่จตุจักร วันธรรมดาจะไปดูแลสาขาที่ราชบุรี วันเสาร์ อาทิตย์ก็ให้น้องมาดูแลสาขาที่ราชบุรีแทน” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์ วันที่ 20 มีนาคม 2553)

นภดล ตองอ่อน มือเบสวง Born From Pain กล่าวว่า “ขายนานพิก้าทำเอง แถวสนามหลวง ตั้งแผงหน้าวัดพระแก้ว ทำเป็นลาย X แบบสเตอร์เจดจ์ก็มี ลายอะไรที่เกี่ยวกับฮาร์ดคอร์ก็มีนะ” (นภดล ตองอ่อน, สัมภาษณ์ วันที่ 8 มีนาคม 2553)

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นมีการทำอาชีพที่หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ อยู่ในวัยเรียนสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการณ์และสัมภาษณ์ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่เล่าว่า เมื่อพ้นวัยเรียน ต่างคนต่างก็มีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น เวลาที่เคยมีให้กับดนตรีฮาร์ดคอร์จึงน้อยลง คนรุ่นเก่าบางส่วนจึงหายไป บ้างก็ต้องไปทำงานต่างจังหวัด บ้างก็ไปสร้างครอบครัวอยู่ที่ต่างจังหวัด แต่ก็ยังติดต่อกันทางโทรศัพท์ หรือผ่านอินเทอร์เน็ตอยู่บ้าง แม้ไม่สามารถมารวมกลุ่มบ่อยๆ ได้เหมือนเดิมแล้ว

รัฐพล เจนการ มือกลองวง DDT “กอล์ฟ (นักร้องของวง License to Kill) ไปอยู่กับเมียแล้ว ไปทำงานที่ชลบุรี ลูก 2 แล้วไม่ค่อยมีเวลามาซ้อมก็เลยไม่ได้เล่นแล้ว” (รัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่าถึงการเปลี่ยนสมาชิกของวง A-Zero ว่า “ตอนแรกก็เกาะกลุ่มกันมาเลย แต่พอทำงานแล้วก็ไม่ค่อยมีเวลามาซ้อม ก็ต้องออกไป เราก็ต้องหาคนใหม่ก็ไปเยี่ยมจากสมาชิกวง Curse Of Human มา ก็เยี่ยมกันไป เยี่ยมกันมา” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

จากผลการสำรวจและสัมภาษณ์ประกอบการศึกษาเอกสารพบว่าแม้อุดมการณ์ของ แนวดนตรีฮาร์ดคอร์แต่แรกเริ่มในประเทศสหรัฐอเมริกาจะต่อต้านทุนนิยมและระบบอุตสาหกรรม แต่เมื่อแพร่กระจายเข้าสู่ประเทศไทย กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยก็รับมาบางส่วนและจำต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด กล่าวคือหากยึดมั่นในอุดมการณ์อย่างแรงกล้า ก็จะไม่สามารถใช้ชีวิตเยี่ยงสามัญชนทั่วไปได้ เพราะต้องทำงานแลกเงิน แต่ถึงแม้จะไม่สามารถเลือกอาชีพได้ แต่ก็ยังสามารถสื่อสารอุดมการณ์และแนวคิดนั้นถ่ายทอดออกมาผ่านบทเพลงสู่คนฟัง

ต้น มือกีตาร์วง DDT กล่าวว่า “เราทำวงดนตรีและทำเพลงเพื่อที่จะสื่อสารอุดมการณ์ของฮาร์ดคอร์ คือ เราเป็น working class hardcore เราเป็นคนธรรมดาที่ทำวงด้วยต้องทำงานไป ทำวงไป ไม่ใช่ลูกเศรษฐี บ้านมีห้องซ้อม เลิกงานมาซ้อม แล้วมีเดโมมาเสนอค่าย แต่เราไม่มีเลย เราจะเจียดเวลามาพิมพ์ใส่ Myspace หรือติดต่อคนที่มาเม้นแค่นั้น ส่วน License to kill ก็เป็น Working Class Hardcore วง DDT ก็ถอดแบบกันมาเลย” (ต้น, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

จากการให้สัมภาษณ์ในช่วงต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้นแม้อยากเป็นศิลปินเต็มตัว ที่ทำอาชีพศิลปินฮาร์ดคอร์เป็นอาชีพหลักนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วก็ทำไม่ได้ ยังต้องทำงาน หาเงิน เลี้ยงครอบครัว ยังคงต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมทุนนิยมและระบบอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ต่างจากศิลปินต่างประเทศที่สามารถทำอาชีพศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นอาชีพหลักอย่างเต็มตัวได้ เนื่องจากมีผู้สนับสนุนมาก ทั้งแฟนเพลง และค่ายเพลง จึงสามารถทำในสิ่งที่รักไปพร้อมกับเลี้ยงชีพได้ แต่ก็ต้องแลกกับการถูกวิพากษ์วิจารณ์จากผู้ที่ยึดมั่นอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างแรงกล้า ในเรื่องของการทำวงดนตรีอย่างอิสระ ไม่สังกัดค่ายเพลง และไม่เข้าไปในวงจรอุตสาหกรรมดนตรีของระบบทุนนิยม

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวถึงวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศที่สังกัดค่ายใหญ่ไว้ว่า “จริงๆอย่าง Terror มันก็เมนสตรีมแล้ว คือเมื่อก่อน

ตลาดมันเยอะ มันก็ทำเงิน ถ้าเป็นเมืองนอกจะให้ฮาร์ดคอร์มาทำ DIY มันก็แทบจะไม่มีแล้ว อย่างค่าย Victory หรือ Trustkill มันก็เสียอุดมการณ์ไปหมดแล้ว แต่ผมว่าถ้าทำมันเป็นอาชีพได้ มันก็คงหอมหวานดีนะ แต่คง เป็นไปไม่ได้ในเมืองไทยหรอก” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

1.5 ภูมิค่านาของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 6 ภูมิค่านาของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ภูมิค่านา	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. กรุงเทพฯ	12	11	2	-	26	3	8	32	94	78.33
2. นนทบุรี	-	11	-	-	-	-	-	7	19	15.83
3. สมุทรปราการ	10	-	-	-	-	-	-	1	11	9.16
4. ปทุมธานี	-	-	-	-	1	-	-	1	2	1.66
5. ออยุธยา	-	-	-	-	1	-	-	-	1	0.83
6. ราชบุรี	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
7. ระยอง	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
8. พิจิตร	-	-	-	1	-	-	-	-	1	0.83

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 120 คน พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 78.33 รองลงมาเป็น จังหวัดนนทบุรีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83 และสมุทรปราการจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 9.16 นอกจากนั้นยังมีมาจากระยอง ออยุธยา ราชบุรี พิจิตร ขอนแก่น ชลบุรีอีกด้วย ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์และสนทนากับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าแม้จะมีอุปสรรคด้านระยะทาง แต่พวกเขาก็พยายามเข้ามารวมกลุ่มกันอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเมื่อเวลาว่างงานคอนเสิร์ตใหญ่ ก็จะมาพบเห็นการทักทาย และถามไถ่ถึงการเดินทางและที่พัก และมีการชวนคนที่มาจากต่างจังหวัดไปพักแรมที่บ้านเจ้าถิ่นที่ว่างด้วย เช่นถ้าคนที่มาจากต่างจังหวัดเข้ามางานคอนเสิร์ตในกรุงเทพ ก็จะไปค้างบ้านของคนที่อยู่กรุงเทพหรือนนทบุรี ตามแต่ความสัมพันธ์และความสะดวก และในกรณีที่จัด

งานที่ต่างจังหวัดอย่างที่พิจิตร ผู้ที่มาจากต่างถิ่นก็จะได้รับคำเชิญชวนให้ไปพักบ้านของเจ้าถิ่น สิ่งเหล่านี้แสดงถึงมิตรภาพและความไว้ใจซึ่งกันและกันในหมู่ผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ด้วยกัน

ยุทธการ พรหมมา นักร้องนำวง Skin Blood กล่าวว่า “งานคอนเสิร์ตที่จัดที่พิจิตร ค่ายรถ ทาง กทม. มีน้ำใจกันมากครับ พวกผมซัพพอร์ต เรื่องที่พักอาหารครับ นอนบ้านผมส่วนหนึ่งครับ นอนบ้านน้องแซมปีส่วนหนึ่งครับ เพราะว่าผมว่าฮาร์ตคอร์มันมากกว่าดนตรีครับ มันคือครอบครัวคือเพื่อน คือความจริงใจซึ่งกันและกัน” (ยุทธการ พรหมมา, สัมภาษณ์ 22 มี.ค.53)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงแนวฮาร์ตคอร์จากจังหวัดราชบุรี กล่าวถึงการมาดูคอนเสิร์ตที่กรุงเทพฯ “บางทีเรามาดูคอนเสิร์ตที่กทม. ผมอยู่ต่างจังหวัด ผมก็จะมีปัญหาเรื่องการพัก งานไหนเล็กดี ๆ ผมก็จะมีปัญหาเรื่องการกลับ อย่างเจ (มือกีตาร์ของวง No is Not) เขาก็จะชวนให้ไปนอนที่บ้าน ให้มานอนบ้านเขาก็ได้ อย่างกุ่ม (มือกลองของวง Born From Pain) ก็เคยชวนไปเหมือนกัน ถ้ามันสุดวิสัยจริงๆก็ต้องไปอะครับ” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2553)

นอกจากนี้มิตรภาพและน้ำใจของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์นั้นยังแผ่แผ่ข้ามเชื้อชาติอีกด้วย อย่างกรณีที่ว่าดนตรีแนวฮาร์ตคอร์ของไทยชื่อ Born From Pain ได้รับเชิญไปเล่นร่วมกับวงดนตรีฮาร์ตคอร์ของมาเลเซียที่ประเทศมาเลเซียเมื่อปีพ.ศ. 2551 โดยปฐวีร์ ฉลวยเล่าถึงประสบการณ์ที่ได้ติดตามวง Born From Pain ไปที่ประเทศมาเลเซียว่า “ตอนปี 2551 ที่ วง Born From Pain ไปเล่นคอนเสิร์ตที่มาเลเซีย ผมกับพีเอก็ตามไปด้วย ออกตั้งไปกันเอง ก็ไปนอนค้างที่บ้านของวงมาเลย์ด้วย เขาต้อนรับเราดีมาก” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2553)

จากการสำรวจพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์จะมีความเอื้ออาทรในกลุ่มสูง เนื่องจากเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคม การช่วยเหลือกันจึงถือว่าการรักษาเครือข่ายทางสังคมแบบหนึ่งด้วย ซึ่งแนวคิดนี้เป็นแนวคิดพื้นฐานของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ทั่วโลก ซึ่งจากที่ผู้วิจัยเคยสัมภาษณ์สมาชิกวงดนตรีฮาร์ตคอร์จากสหรัฐอเมริกาชื่อ Alcatraz ก็พบว่าในต่างประเทศก็มีการให้ศิลปินฮาร์ตคอร์ไปพักที่บ้านของอีกฝ่ายในกรณีที่เดินทางมาไกลเช่นกัน สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกันของอัตลักษณ์ในกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ตคอร์ทั่วโลก

1.6 ที่พักอาศัยของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 7 ที่พักอาศัยของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ที่พักอาศัย	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung Fu	Strike Gang			
1. บ้านผู้ปกครอง	8	14	1	-	10	-	4	16	53	45
2. บ้านของตนเอง	4	5	-	-	3	-	2	10	24	20
3. หอพัก อาหารที่เม้นท์	3	2	1	-	1	1	1	5	14	11.66
4. บ้านเช่า	1	1	-	1	-	1	1	4	9	6.66
5. บ้านญาติ	1	-	-	-	2	1	-	1	5	4.16
6. คอนโดมีเนียม	-	-	-	-	1	-	-	2	3	2.5
7. อาศัยผู้อื่นที่ ไม่ใช่ญาติ	-	-	-	-	1	-	-	1	2	1.66

จากการสำรวจพบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 45 จะอยู่บ้านผู้ปกครอง เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยเรียนและเพิ่งจบการศึกษา รองลงมาคือพักอาศัยอยู่ที่บ้านของตนเอง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และหอพักตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายคืออาศัยผู้อื่นที่ไม่ใช่ญาติซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าอาศัยอยู่กับ เพื่อน และแฟน

ในเรื่องของที่พักอาศัย ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการสำรวจเพื่อวิเคราะห์ความมีอิสระเสรีในการใช้ชีวิตของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย กล่าวคือ คนที่อาศัยกับผู้ปกครองหรือญาติ อาจต้องมีกฎระเบียบหรือมีความเกรงใจต่อเจ้าของที่พักอาศัย อาจมีผลต่อความสะดวกในการมารวมกลุ่มนั้นลดลง เนื่องจากการรวมกลุ่มนั้นมักจะเป็นช่วงเย็นหรือค่ำมืดเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะงานคอนเสิร์ตมักจัดกลางคืนและเลิกเวลาตี โดยมากจะรวบเทียงคืนเป็นต้นไป และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นโดยเฉพาะผู้ที่ไม่นิยมฟังดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น อาจมีผลต่อการเสพดนตรี กล่าวคือ ไม่สามารถเปิดเสียงดังได้ จะเป็นการรบกวนหรือสร้างความรำคาญให้แก่ครอบครัว

ข้างแต่กระนั้น ปัญหานี้ก็สามารถแก้ได้ด้วยการใส่หูฟัง หากแต่การมีอารมณ์ร่วมด้วยการร้องตาม หรือ การเต้นนั้นอาจทำได้จำกัด

พาคินทร์ นาคบุตร นักร้องนำวง Wasted กล่าวว่า “อยู่ที่บ้านก็เปิดเพลงดังๆ ถ้าพออยู่ก็จะขังตัวเองอยู่ในห้อง บางทีเปิดเพลงดังเขาก็จะว่าให้เปิดเบาๆหน่อย แต่ก็ไม่สนใจ” (พาคินทร์ นาคบุตร, สัมภาษณ์ 5 มีนาคม 2553)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “แรกๆก็โดนนะครับ ที่บ้านชอบบ่นว่าฟังเพลงอะไร ไม่รู้เรื่อง ทำไมไม่ฟังเพลงที่เขาฟังกัน แต่ช่วงหลังเขาก็ไม่บ่นนะครับ ซินแต่เราก็ให้เกียรติเขาด้วยการเปิดไม่มาก เปิดจำนวนที่เราฟังแล้วว่าโอเค” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์ 17 มีนาคม 2553)

นฐา ปิ่นเนียม แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ทุกวันลุกขึ้นมาต้องฟังฮาร์ดคอร์ก่อนแนวอื่น แล้วเปิดเพลงเสียงดัง เพราะจะฟังรายละเอียด เวลาแม่มา แม่จะบังคับให้ปิด เราก็ใส่หูฟังเอา” (นฐา ปิ่นเนียม, สัมภาษณ์ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

สังเกตได้ว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นกลุ่มคนที่ต้องการความเป็นส่วนตัวสูง เนื่องจากอยู่ในสังคมที่ไม่ยอมรับในเพลงที่ตนชื่นชอบ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมจึงอาจจะมีปัญหาอยู่บ้าง แต่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็จะอาศัยการประนีประนอม เช่น การต่อรอง หรือ การปิดตัวเองไว้ในพื้นที่ส่วนตัวเช่น การปิดห้อง หรือการใส่หูฟัง ดังนั้นกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ถือว่าเป็นกลุ่มที่ไม่สามารถแสดงอัตลักษณ์ของตนออกมาได้ในพื้นที่สาธารณะ รวมถึงพื้นที่ส่วนตัว ในขณะที่มีผู้อื่นอยู่ด้วย แต่สามารถแสดงอัตลักษณ์ของตนออกมาอย่างเต็มที่เมื่ออยู่ลำพัง

1.7 สถานภาพของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

สถานภาพนั้นมีความสำคัญต่อการเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ด้วยเนื่องจากผู้ที่มีครอบครัวแล้ว หรือที่มีคนรักแล้วอาจเป็นอุปสรรค หรือเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการเป็นผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ได้ เนื่องจากการเป็นผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการรวมกลุ่ม คือต้องมีการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้นิยมเพลงฮาร์ดคอร์ด้วยกัน และต้องมีวิธีการเปิดรับสื่อที่แตกต่างไปจากแฟนเพลงกระแสหลัก (mainstream) คือต้องชวนขวาย ค้นหา และสะสม

เนื่องจากข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นั้นไม่ได้รับการเผยแพร่ผ่านทางสื่อมวลชน และการรวมกลุ่มนั้นค่อนข้างเน้นกิจกรรมในพื้นที่จริง อย่างงานคอนเสิร์ตมากกว่าพื้นที่เสมือนในอินเทอร์เน็ต ดังนั้นการเป็นผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์จึงต้องสามารถแบ่งเวลาเพื่อทุ่มเทให้กับบทเพลง ดนตรี และการร่วมกลุ่มได้ โดยเฉพาะศิลปินต้องสามารถแบ่งเวลามาซ้อมดนตรีได้อย่างสม่ำเสมอและสามารถเข้าร่วมงานคอนเสิร์ตได้ตามบทบาทและหน้าที่ของตนแม้ว่าจะไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ แต่ต่างก็รู้กันดีว่าต้องทำอะไร

ตารางที่ 8 สถานภาพของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

สถานภาพ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. โสด	7	12	1	-	9	2	7	31	69	56.66
2. มีแฟน	10	10	1	-	8	1	1	12	43	35.83
3. แต่งงานแล้ว	5	-	-	-	1	-	-	1	7	5.83
4. หย่า	-	-	-	1	-	-	-	-	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่าประชากรมีสถานภาพโสดจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 รองลงมาคือ มีคนรักจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 35.83 และลำดับสุดท้ายคือ มีครอบครัวแล้ว 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ซึ่งจากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ พบว่า การมีคู่นั้นเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์

สมภพ เหมวิไลย์ มือกีตาร์วง No Is Not กล่าวว่า “นุ้ยมือกีตาร์วงพีก็เลิกเล่นไปมีครอบครัวแล้ว ก็เอาสมาชิกวง forgodkiller มาเล่นแทน” (สมภพ เหมวิไลย์, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์)

รัฐพล เจนการ มือกลองวง DDT กล่าวว่า “กอล์ฟไปอยู่กับเมียแล้วไปทำงานที่ชลบุรี ลูก 2 แล้วไม่ค่อยมีเวลามาซ้อมก็เลยไม่ได้เล่นแล้ว” (รัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อก ในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “อ.คริสแกก็ไปอยู่กับเมียไปทำงานเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่ สุรินทร์โน่น พักหลังไม่ค่อยได้ติดต่อกันมา บางทีเมลมาก็เมลตอบกลับไป ล่าสุดไม่เห็นแกตอบกลับมา เลย” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

นอกจากนี้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์บางส่วนที่เลิกกับคนรักเพราะไม่มีเวลาให้ เนื่องจากต้องมารวมกลุ่มและต้องซ้อมดนตรี ซึ่งจากคำบอกเล่าของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ยังบอกอีกว่า บางส่วนที่มาฟังตามคนรัก อาจกล่าวได้ว่า คนรัก ก็เป็นอีกตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การเพิ่มและลดจำนวนของ แสดงให้เห็นว่า ตัวตนของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้น ถ้ายึดมั่นในอุดมการณ์และมีความเป็นกลุ่มสูง ตัวแปรนี้จะไม่สามารถมีผลอะไรต่อพวกเขาเลย และจากการสัมภาษณ์นั้นพบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่มีครอบครัวแล้วนั้น คู่ครองฝ่ายหญิงไม่ได้ฟังดนตรีแนวนี้เลย เวลาที่มีการรวมกลุ่มทางคู่ครองก็ไม่ได้มารวมกลุ่มตามงานคอนเสิร์ตด้วย แต่ถ้านัดสังสรรค์กลุ่มย่อยๆก็ไปเที่ยวด้วยกันบ้าง ซึ่งบังเอิญว่า ผู้วิจัยได้ไปพบปะพูดคุยร่วมวงสนทนาวาง DDT ในวันที่ทางวงนัดกันไปนั่งเล่นแถวสยามพอดี และ นัฐพล เจนการหรือแดงก็ได้พาผู้ครองมาด้วย แดงยังเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ถามความเห็นของคนรักด้วยว่า “ไม่ถามเขาบ้างหรือ ว่าคิดงี้ที่มีแฟนเป็นศิลปินฮาร์ดคอร์” ผู้วิจัยจึงถามคนรักของแดงว่าคิดอย่างไรบ้างที่แต่งเล่นดนตรีฮาร์ดคอร์ ฟังด้วยหรือไม่ แล้วได้ตามไปดูบ้างหรือไม่

คนรักของพี่แดงกล่าวตอบไปหัวเราะไปว่า “ไม่ได้ฟัง ไม่ไปดู เล่นไรก็ไม่รู้ ฟังไม่รู้เรื่อง”(สัมภาษณ์,ที่สยาม) ซึ่งจากการสอบถาม แดง พบว่า คนรักของแดงไม่ได้ช้ชขวาง และไม่ได้ส่งเสริมอะไร เป็นกรณีที่มีการมีคู่ครองไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นศิลปินฮาร์ดคอร์แต่อย่างใด

ส่วนกรณีของ นธร ยอดพรหม แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวในอีกแง่มุมหนึ่งว่า “แฟนผมไม่ได้ฟังหรือ ฟังก็ ฮาร์ดคองฮาร์ดคองอะ ไม่ได้ตามมาดูด้วย แฟนผมไม่ได้บอกว่าผมร้องเพลงเพราะ แต่แฟนบอกว่าเค้าผมชอบเห็นเวลาผมร้องเพลง เค้าเห็นว่าผมมีความสุขเวลาผมร้องเพลง” (นธร ยอดพรหม, สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

จากข้อมูลที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของชลวรรณ วงษ์อินทร์ เรื่องชีวิต วัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย ที่พบว่าการมีคนรักหรือการมีครอบครัว ส่งผลกระทบต่อความเป็นแฟนเพลง กล่าวคือเมื่อแต่งงานมีครอบครัวแล้วโอกาสที่จะเป็นแฟนเพลงก็ น้อยลงเพราะต้องให้เวลาส่วนหนึ่งกับครอบครัว มีหลายคนที่มีเมื่อมีครอบครัวแล้วก็กลายเป็น

บุคคลนอกเครือข่ายไป แต่ก็ขึ้นอยู่กับ การตกลงกันภายในครอบครัว ซึ่งจากงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้นพบว่าการปัจจัยคนรักมีผลต่อการเป็นแฟนเพลงมากที่สุด

1.8. สถานภาพทางเศรษฐกิจของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

สถานภาพทางเศรษฐกิจ หรือ สถานภาพทางการเงินนั้น ตัวแปรที่สามารถวัดได้ก็คือ ความสมดุลของรายรับและรายจ่ายในแต่ละเดือน ที่ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เรื่องความสมดุลนี้ เนื่องจาก หากดูแค่เพียงรายรับหรือรายจ่ายแล้ว จำนวนเงินที่เข้ามามาก็ไม่ได้หมายความว่าคนคนนั้นจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดีเสมอไป เพราะเขาอาจมีภาระหนี้สินที่ต้องชำระ จนเมื่อหักลบรายจ่ายแล้ว อาจจะมีเงินเหลือน้อยกว่าคนที่มียารับน้อย แต่รายจ่ายน้อยก็เป็นได้

นอกจากนี้ สถานภาพทางเศรษฐกิจ คนทั่วไปอาจประเมินด้วยสายตา ก่อนสังเกตได้จาก หากแต่งกายซอมซ่อ ก็มักถูกมองว่า “จน” ถ้าแต่งกายด้วยแบรนด์เนม ก็จะถูกมองด้วยสายตาอีกแบบหนึ่ง และพฤติกรรมตอบรับก็จะเป็นอีกแบบหนึ่ง ซึ่งดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น มีแนวคิดมาจาก การต่อต้านแฟชั่น ทุนนิยม และระบบอุตสาหกรรมดนตรี แนวคิดจะเน้นไปทางด้านการเมือง ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม เรื่องชนชั้น Social working Class หรือชนชั้นแรงงาน ซึ่งสะท้อนผ่านทาง การแต่งกายที่เรียบง่าย ออกแนวโทรมๆ ไม่หรูหรา และบางส่วนก็ได้รับอิทธิพลจากกีฬา ก็จะใส่กางเกงบอลบ้าง รองเท้ากีฬาบ้าง และส่วนใหญ่จะแต่งกายด้วยเสื้อสีดำ เมื่อเดินไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม ก็ดูดำทะมึน น่ากลัว นอกจากนี้ยังมี กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย หลายคนที่มีรอยสักมากมายหลายส่วนทั่วร่างกาย นั้นก็เคยโดนมองว่าป่าเถื่อน

ต้น มือกีตาร์วง DDT กล่าวว่า “มีอยู่ครั้งหนึ่ง พวกผมก็จะเดินไปซื้อของที่เซเว่น มีคนเดินสวนมา เขาถามผมว่าเพิ่งออกจาก(คุก)ไหน ผมก็พูดเล่นตอบเค้ากับไปว่าไม่ใช่พี่ เพิ่งออกจากบางขวาง” (ต้น, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

ตารางที่ 9 รายได้ต่อเดือนของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. ต่ำกว่า 5,000	4	6	1	-	10	-	5	17	43	35.83
2. 5,001 – 10,000	3	7	1	-	2	3	2	11	29	24.16
3. 10,001 – 20,000	13	6	-	1	6	-	-	8	34	28.33
4. 20,001 – 30,000	1	3	-	-	-	-	-	2	6	5
5. 30,001 – 40,000	-	-	-	-	-	-	1	2	3	2.5
6. 40,000 ขึ้นไป	2	-	-	-	-	-	-	4	4	3.33

ตารางที่ 10 รายจ่ายต่อเดือนของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

รายจ่ายต่อเดือน (บาท)	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. ต่ำกว่า 5,000	7	8	1	-	8	1	4	20	49	40.83
2. 5,001 – 10,000	11	8	1	1	4	2	3	12	42	35
3. 10,001 – 20,000	2	6	-	-	5	-	-	6	19	15.83
4. 20,001 – 30,000	1	-	-	-	-	-	1	3	5	4.16
5. 30,001 – 40,000	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
6. 40,000 ขึ้นไป	1	-	-	-	-	-	-	2	3	2.5

ตารางที่ 11 ความสมดุลของรายรับกับรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ความสมดุลของ รายรับกับรายจ่าย	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. รายจ่ายมากกว่า รายรับ	-	2	-	-	3	-	2	1	8	6.66
2. เสมอตัว	8	15.83	2	-	13	2	4	28	72	60
3. รายรับมากกว่า รายจ่าย	14	5	-	1	2	1	2	15.83	40	34.16

จากการสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 60 จะมีความสมดุลของรายรับกับรายจ่ายอยู่ที่เสมอตัว รองลงมาคือ รายรับ มากกว่า รายจ่าย คือ มีเงินเหลือเก็บจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16 และ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่มีรายจ่ายมากกว่ารายรับ นั้นมีเพียง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 ซึ่งทั้งหมดอยู่ในวัยเรียนซึ่งยังไม่มียานทำงานจึงยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองนอกจากค่าขนมที่ผู้ปกครองให้ซึ่ง ประชากรในกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นวัยเรียน (นักเรียน 16 คน นักศึกษา 40 คนรวมทั้งสิ้น 56 คน หรือ ร้อยละ 46.66 จากทั้งหมด 120 คน) และรายได้ของประชากรส่วนนี้โดยมากจะอยู่ที่ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน(43 คน)รองลงมาคือ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน (29 คน) แต่ประชากรวัยเรียนส่วนที่มีรายได้5,001-10,000 บาทต่อเดือนนี้โดยมากจะเป็นนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพัก หรือนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดแล้วเข้ามาเรียนที่กรุงเทพฯ จึงมีค่าใช้จ่ายมากเพราะต้องดูแลตัวเองมากกว่าคนที่อยู่บ้านตัวเอง

นอกจากนี้ การสะสมผลงานเพลงของที่ระลึก และ Options ต่างๆ อาทิ เสื้อสกรีนชื่อ หรือโลโก้วงดนตรี กางเกง Dickies (เป็นแฟชั่นตามแนวคิดของอเมริกันฮาร์ดคอร์ที่ในอดีตเป็นกางเกงที่พวกชนชั้นแรงงานใส่ เพราะทนทานและราคาถูก แต่ปัจจุบันกลายเป็นสินค้าแฟชั่นที่มีราคาแพง สนนราคามากกว่า 1,000 บาท) รองเท้ากีฬา เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นของวงต่างประเทศที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ราคา ก็จะค่อนข้างสูง ค่าบัตรเข้าชมคอนเสิร์ตก็เช่นกัน ราคา ก็จะสูงเป็น 3-4 เท่าตัวของราคาบัตรเข้าชมงานคอนเสิร์ตดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของวงในประเทศไทย

กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่มีใจรักการสะสมอย่างจริงจังนั้น ก็ต้องมีเงินเก็บสะสมมากเพียงพอที่จะซื้อของเหล่านี้ได้ และกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่ก็สะสมของเหล่านี้ เพราะเป็นความภาคภูมิใจ และรักในสิ่งที่พวกเขา “เป็น” จริงๆ

วสันต์ ตามชั้น สมาชิกวง A-Zero กล่าวว่า “รายได้ ได้มาก็เอาไปซื้อของสะสมหมดแหละ ไม่ค่อยมีเหลือหรอก ฮ่าๆ” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

ปานเทพ สุนทรภัสส์ บรรณาธิการแฟนซิ่น Thai Headbanger กล่าวว่า “แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ก็มีตั้งแต่ระดับปานกลางนะ แต่ก็ยังสู้ที่จะมาดูงาน มาเต็มๆ ของฝรั่งน่าจะรวยกว่าเรานะ” (ปานเทพ สุนทรภัสส์, สัมภาษณ์ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

จากข้อมูลดังกล่าวมาในข้างต้น จึงสามารถชี้ให้เห็นได้ว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้น ไม่ได้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ หรือขาดแคลนแต่อย่างใด ส่วนใหญ่ก็อยู่ในระดับปานกลางไปจนถึงค่อนข้างดี เนื่องจากการเล่นดนตรีจำเป็นต้องมีเครื่องดนตรีซึ่งเป็นของที่มีราคาสูงหรือถ้าเป็นแฟนเพลงก็จะมี การซื้อเสื้อผ้าหรือซีดีที่มาจากต่างประเทศ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง มีฐานะปานกลางถึงค่อนข้างดี ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในงานวิจัยของชลวรธร วงษ์อินทร์ ซึ่งเป็นชนชั้นกลางและมีฐานะปานกลางถึงค่อนข้างดีเหมือนกัน และในความเป็นจริงแล้วกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนหนึ่งก็เป็นแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลด้วย

1.9 งานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตัวแปรเรื่องงานอดิเรกก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่สามารถแสดงให้เห็นถึงลักษณะหรือตัวตนของบุคคลได้ว่าเป็นอย่างไร มีความสนใจและใช้เวลาว่างที่มีในชีวิตประจำวันเพื่อทำกิจกรรมประเภทใด อย่างไร ซึ่งบุคคลคนหนึ่งอาจมีงานอดิเรกได้หลายอย่างตามแต่ความสนใจ และเวลาที่สามารถแบ่งเพื่อทุ่มเทให้กิจกรรมนั้นๆ ได้ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ก็เช่นกันอาจไม่ได้มีงานอดิเรกคือการฟังเพลงฮาร์ดคอร์แต่เพียงอย่างเดียวแต่ละคนยังมีความสนใจหลากหลายรูปแบบตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 งานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

งานอดิเรก	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. ฟังเพลง	19	22	2	1	18	3	7	41	113	94.16
2. เล่นดนตรี	20	12	1	1	11	3	7	23	78	65
3. เล่นอินเทอร์เน็ต	14	15	2	1	11	2	6	20	71	59.16
4. ดูภาพยนตร์	11	13	2	-	5	3	3	21	58	48.33
5. ดูโทรทัศน์	11	8	1	-	10	2	2	14	48	40
6. ออกกำลังกาย	6	8	2	-	6	-	3	19	44	36.66
7. อ่านหนังสือ	8	7	1	1	7	1	1	17	43	35.83
8. ร้องเพลง	5	5	1	-	9	1	4	12	38	31.66
9. เล่นเกมส์	9	7	1	-	7	1	4	8	37	30.83
10. ท่องเที่ยว	7	7	1	-	4	-	3	10	33	27.5
11. Party	5	6	1	-	9	-	2	7	30	25
12. วาดรูป	5	5	-	-	5	1	1	8	25	20.83
13. อ่านการ์ตูน	4	3	1	-	2	2	2	10	24	20
14. Chat	4	5	2	-	2	-	2	6	21	17.5
15. โทรศัพท์	2	1	1	-	3	-	2	5	14	11.66
16. เที่ยวชิม	1	5	-	-	1	-	1	1	9	7.5
17. ทำหนังสือ	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 94.16 จะใช้เวลาไปกับการฟังเพลงซึ่งสอดคล้องกับความเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีบพเพลงจึงเป็นความสนใจอันดับหนึ่งที่พวกเขาทุ่มเทเวลาให้ อันดับต่อมาคือ การเล่นดนตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลด้วยการสังเกต สนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และสัมภาษณ์ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้น พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่นอกจากจะฟังเพลงฮาร์ดคอร์แล้ว พวกเขายังได้แรงบันดาลใจจากวง

ดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศ ทำให้พวกเขาอยากสร้างวงดนตรีฮาร์ดคอร์ของตัวเองบ้าง และอยากสื่อสารถึงแนวคิดและวิถีของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ให้ผู้ฟังได้รับรู้และตระหนักถึงเหตุการณ์บ้านเมือง สิ่งรอบตัว ปัญหาสังคมต่างๆ รวมถึงประวัติศาสตร์ ไปพร้อมกับเสียงดนตรีที่รุนแรงและหนักหน่วงที่สร้างบรรยากาศ สร้างอารมณ์ให้กับคนฟังคล้อยตาม และสนุกสนานไปด้วยกัน

ต้น มือกีตาร์วง DDT กล่าวว่า “ผมกับแดงแล้วก็เพื่อนอีกคนรู้สึกเกี่ยวกับความไม่ถูกต้องของบ้านเมือง ไม่ถูกต้องของกฎหมาย บางอย่างมันไม่ยุติธรรม ตอน License To Kill ยุบวง แแดงก็มาบอกผมว่าอยากเล่นดนตรีที่ต้องการบอกเล่าให้สังคมฟังว่าเราคิดสิ่งนี้ ไม่ได้อยากเล่นเพื่อเป็น Rock star ซึ่งในหัวไม่เคยคิดสิ่งนี้ ผมเองก็อยากบอกคนฟังว่าสิ่งนี้ไม่ดี สิ่งนี้ดี โดยผ่านทางดนตรีฮาร์ดคอร์ จะเป็นฮาร์ดคอร์แบบไหนไม่เกี่ยว ขึ้นอยู่กับสารที่เราใส่ลงไป” (ต้น, สัมภาษณ์ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

งานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย อันดับที่ 3 คือ การเล่นอินเทอร์เน็ต จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 59.16 พวกเขาใช้เวลาไปกับส่วนใหญ่ไปกับการค้นหาเพลงฟัง ซึ่งก็จะเชื่อมโยงไปกับการงานอดิเรกอันดับแรก และกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่เล่นดนตรีด้วยก็จะนำเพลงมาแกะไลน์ดนตรีส่วนที่ตัวเองเล่น (เช่นนักร้องก็แกะเนื้อร้อง จังหวะ ท่วงทำนองการร้อง การใช้เสียง, มือกลองก็แกะไลน์กลอง เป็นต้น) นอกจากการค้นหาเพลงมาฟังแล้วก็มีการค้นหาคลิปวิดีโอ ค้นหาข้อมูลประวัติวงดนตรี ติดตามข่าวสารบ้านเมือง และติดต่อสื่อสารกับทั้งกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย และคนอื่นๆ รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์วงดนตรีและกลุ่มของตนอีกด้วย

กิตตินันท์ ศรีถาวร เว็บไซต์เตอร์เว็บไซต์ <http://www.siamhardcore.com> กล่าวว่า “เล่นเน็ตทุกวันทำเว็บด้วย ฟังเพลงบ้าง ดู MV บ้าง คุยกะเพื่อน ดูเว็บ หาข้อมูล สั่งซื้อ options ซื้อแผ่น โหลดเพลง ทุกวันอย่างน้อยต้องเช็คเมลล์อะ ถ้าไม่อยู่บ้านก็เล่นเน็ตบนมือถือ” (กิตตินันท์ ศรีถาวร, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2552)

ยุทธการ พรหมมา นักร้องนำวง Skin Blood กล่าวว่า “นอกจากใช้ทำงานแล้วก็ดูหนัง ฟังเพลง ดูคอนเสิร์ต เทือกๆ นั้นครับที่ใช้เน็ตนะครับ ก็ดู myspace วงที่ชื่นชอบ และวงใหม่ๆ

ครับไปฟังเพลงของเค้าครับ แล้วก็เข้าเวบสยามฮาร์ดคอร์ครับ” (ยุทธการ พรมมา, สัมภาษณ์ 22 มี.ค.53)

จึงสังเกตได้ว่างานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับดนตรีเป็นหลัก เช่น การเล่นอินเทอร์เน็ตก็มีจุดประสงค์เพื่อรับข่าวสารของดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านทางเว็บไซต์หรือ Myspace นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการพูดคุยแลกเปลี่ยนหรือกระจายข่าวสารเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตด้วย

1.10 ความสนใจในเรื่องต่างๆนอกจากดนตรีฮาร์ดคอร์

ตัวแปรเรื่องความสนใจในเรื่องต่างๆนั้น ก็เป็นส่วนสำคัญที่บ่งบอกถึงตัวตนของคนฮาร์ดคอร์ทางด้านแนวคิด ซึ่งถ้าเป็นเรื่องงานอดิเรกเราก็สังเกตเห็นได้จากกิจกรรม ที่มีการกระทำออกมาเป็นรูปธรรม แต่ความสนใจนั้นคือความคิด ที่บางส่วนอาจแปรรูปออกมาเป็นการกระทำ แต่บางส่วนก็ถูกเก็บเอาไว้เป็นเรื่องส่วนตัว นอกจากนี้ความสนใจของคนเรานั้นมีได้มากมายหลายอย่างยิ่งกว่างานอดิเรก เพราะงานอดิเรกเป็นสิ่งที่เราต้องทุ่มเทเวลาให้กับกิจกรรมนั้นๆ เป็นประจำด้วย แต่ความสนใจนั้นบางทีอาจเป็นแค่เรื่องชั่วคราวที่สิ่งแวดล้อมรอบตัวเราอาจเข้ามามีอิทธิพลอย่างมากได้อย่างเช่นในปัจจุบัน (ปี 2553) นี้ ที่การเมืองไทยอยู่ในช่วงวิกฤติ ความสนใจของคนส่วนใหญ่ก็อาจพุ่งไปในเรื่องของการเมืองเป็นต้น ความสนใจนั้นจึงอาจเปลี่ยนไปได้ตามกระแสกาลเวลา และโอกาสเอื้ออำนวย ซึ่งจากการสำรวจกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย 120 คน นั้น พบความสนใจเรื่องต่างๆดังตาราง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ความสนใจในเรื่องต่างๆนอกจากดนตรีฮาร์ดคอร์

ความสนใจในเรื่อง ต่างๆนอกจากดนตรี ฮาร์ดคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัด กลุ่ม		
	THHC	PKHC	NCHC	PCHC	SOS	Kungfu	Strike Gang			
1. ศิลปะ	12	9	2	-	8	2	3	18	54	45
2. กีฬา	11	9	2	-	9	1	2	17	51	42.5
3. ประวัติศาสตร์	9	5	1	-	7	1	1	17	41	33.33
4. สิ่งลึกลับ	10	4	-	-	9	-	4	12	39	34.16
5. การเมือง	7	8	1	-	8	-	-	12	36	30
6. เทคโนโลยี	9	8	-	-	6	-	3	10	36	33.33
7. ท่องเที่ยว	3	7	1	-	6	1	4	13	35	30
8. สัตว์เลี้ยง	5	7	-	-	4	1	1	11	29	24.16
9. ศาสนา	6	1	-	-	6	1	1	10	25	20.34
10. การ์ตูน	2	3	-	-	1	3	2	12	23	19.16
11. เพศศึกษา	7	2	-	-	4	-	1	8	22	18.33
12. การศึกษา	2	6	-	-	1	-	3	6	18	15
13. ทำบุญช่วยเหลือ สังคม	7	5	-	1	3	-	1	1	18	15
14. วิทยาศาสตร์	6	4	-	-	1	-	1	6	18	15
15. ซุปปิ้ง	2	3	-	-	3	-	1	8	17	14.16
16. ความรัก	2	4	-	-	2	-	2	6	16	13.33
17. สุขภาพ	3	5	-	-	1	-	3	3	15	12.5
18. เทียวกลางคืน	5	3	-	-	4	-	1	2	15	12.5
19. ความงาม	2	4	-	-	1	1	-	3	11	9.16
20. เซลล์ชวนชิม	1	2	-	-	2	2	-	2	9	7.5
21. งานฝีมือและงาน ครัว	1	2	-	1	-	1	-	3	8	6.66
22. ธุรกิจ	1	3	-	1	-	-	-	3	8	6.66
23. การเกษตร	2	1	-	-	-	-	-	1	4	3.33
24. โหราศาสตร์	-	1	-	-	1	-	-	3	5	4.16
25. รถ	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.83
26. พระเครื่อง	-	-	-	-	1	-	-	-	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 45 สนใจด้านศิลปะ ซึ่งผู้วิจัยสังเกตว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย หลายคน ที่สนใจศิลปะบนเรือนร่าง หรือ การสัก เป็นลวดลายต่างๆ มีทั้งที่มีความเกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ด

คอร์อย่าง ซึ่งวงดนตรีที่ชื่อกลุ่ม และ มีความหมายต่อตัวเจ้าของร่างเอง อย่าง นัฐพล เจนการที่เป็นช่างตัดผม ก็สักรายที่มีรูปกรรไกรตัดผม แบริตาเลียน ตรงที่แขน

นัฐพล เจนการ มือกลอง DDT กล่าวว่า “บางคนก็สักรายที่ตัวเองเห็นว่าสวย เท่ ไม่ได้มีความหมายอะไรเป็นพิเศษ และวงDDT ก็สักรกันทั้งวง โดยเฉพาะต้นทำร้านสักอยู่แถวเจริญสนิทวงศ์ด้วย” (นัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์วันที่ 10 มีนาคม 2553)

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่ชอบศิลปะ และ ถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นการออกแบบ โลโก้ วงดนตรีของตัวเองบ้าง ออกแบบให้วงอื่นๆที่สนิทกันบ้าง โลโก้ของกลุ่มบ้าง รวมไปถึงการถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะ (Artwork) เกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ ทั้งการตกแต่งภาพ ตกแต่ง Myspace ของวงตัวเอง การออกแบบลายเสื้อ และผลิตเสื้อออกมาจำหน่ายเพื่อหาทุนในการทำอัลบั้มหรือจัดงานคอนเสิร์ต เป็นต้น

มณู เตชะดี นักร้องนำวง No is Not กล่าวว่า “เรียนนิเทศมา แล้วยังทำงานด้านนี้ ชอบถ่ายรูป แล้วยัง ออกแบบArtwork Myspace, Album วง No Is Not และ Logo ของวง 10 Bath Per Hour ที่เป็นรูปเหรียญสิบบาท” (มณู เตชะดี, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ษมาวีร์ ทองมา มือกลองวง No is Not กล่าวว่า “โลโก้ของวง No is Not ผมเป็นคนออกแบบเอง คือตัวกากบาท สัญลักษณ์หมายถึง ไม่ ซึ่งตรงกับชื่อวงของเรา ที่ต้องมี 5 อันก็เพราะหมายถึงพวกเรา 5 คนที่คอยพยุงวง No is Not นี้ต่อไป คือหมายถึงพวกเราต้องมี 5 คนนี้” (ษมาวีร์ ทองมา, สัมภาษณ์ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ความสนใจของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย อันดับที 2 คือ ความสนใจด้านกีฬา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่สนใจกีฬาฟุตบอล และเสกิตบอร์ด มีการนัดไปซ้อมกันตอนเย็น และเมื่อปี 2551 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลของวงการ์ดนตรีอันเดอร์กราวนด์ ซึ่งจัดโดย ปานเทพ สุนทรเกษมส์ สื่อบุคคลที่สำคัญของวงการ์ดนตรีอันเดอร์กราวนด์ และ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย หลายคนได้เข้าร่วมแข่งขันด้วย และทีม PKHC ยังสามารถคว้าชัยชนะมาครองได้อีกด้วย

ภาพที่ 2 ทีมฟุตบอลจากกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์

ส่วนกีฬาเสกต์บอร์ดนั้นทางกลุ่มปากเกร็ดก็มักจะนัดรวมตัวกันเล่นที่ลานตรงห้าแยกปากเกร็ดซึ่งจะมีส่วนหย่อมเล็กๆและมีลานเล็กๆอยู่ริมถนน เป็นที่พบปะกันทั้งคนในกลุ่ม PKHC เอง และคนฟังแนวดนตรีอื่นๆที่เป็นเพื่อนกันด้วย พื้นที่รวมตัวกันเล่นกีฬาอีกที่หนึ่งก็คือ ตะวันนา 2 จะมีลานกว้างด้านหลังใกล้กับลานจอดรถเป็นอีกพื้นที่ที่พวกเขาชอบมารวมตัวกันเล่นเสกต์บอร์ดเป็นประจำ

ความสนใจอันดับที่ 3 คือ เรื่องประวัติศาสตร์ ดังที่ได้เกริ่นไว้ในข้างต้นแล้วว่าแก่นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จะเกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์ การเมือง ปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อมและเรื่องราวรอบตัวเรา ที่เป็นเรื่องจริง ไม่ใช่เรื่องจินตนาการเพื่อฝัน ดังนั้น ผู้ที่ฟังดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างจริงจังจึงมักศึกษาและเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ดเกี่ยวกับเรื่องประวัติศาสตร์ด้วยเช่นกัน ซึ่งจากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความเห็นว่า “ประวัติศาสตร์เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องการเมืองการปกครอง เรื่องราวในประวัติศาสตร์จะเป็นบทเรียนให้กับเรา กับประเทศไทย ทั้งเรื่องที่เคยทำผิดพลาด และเรื่องที่ดี เป็นบทเรียนในการบริหารประเทศชาติ และการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม และเป็นสิ่งที่ทำให้เราระลึกถึงวีรบุรุษวีรสตรีทั้งหลายที่กอบกู้ชาติบ้านเมืองในอดีต”

จากตัวแปรความสนใจทั้ง 3 อันดับพบว่าแฟนเพลงฮาร์ดคอร์พยายามเชื่อมโยงความสนใจของตนให้เข้ากับแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ เช่น การออกแบบปกอัลบั้ม การสักตามร่างกาย

รวมถึงการแข่งขันฟุตบอลของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ด้วยกันหรือกับกลุ่มดนตรีพันธมิตรอื่นๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ของแนวดนตรีอีกด้วย ซึ่งจากปัจจัยงานอดิเรกและความสนใจพบว่ากลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นวิถีชีวิตที่ดำเนินไปกับดนตรี กล่าวคือไม่ว่าจะเป็นความชอบ งานอดิเรก หรือความสนใจก็จะสามารถโยงเข้ามาเกี่ยวข้องกับแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งสิ้น โดยเชื่อมโยงสิ่งเหล่านั้นให้เข้ามาใกล้เคียงกับดนตรีฮาร์ดคอร์มากที่สุด

2. ความเชื่อและศาสนา ศีล5 และ Straightedge(sXe)

ในประเทศไทยเรานั้นขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองพุทธ ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทยนับถือพระพุทธศาสนาเป็นสำคัญ เห็นได้จากการกำหนดวันสำคัญทางศาสนา มีการกราบไหว้พระขอพระ ทำบุญ รวมไปถึงความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ อันเป็นที่พึงพิงทางใจและเป็นศูนย์รวมจิตใจ ซึ่งตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาซึ่งมีพระศาสดาอันเป็นที่เคารพนับถืออย่างสูงสุดคือพระพุทธเจ้า นั่น หลักปฏิบัติที่เป็นพื้นฐานของฆราวาสหรือสามัญชนทั่วไปก็คือ ศีล 5 อันประกอบด้วย (1) ไม่ฆ่า ไม่ทำร้ายไม่เบียดเบียน สิ่งมีชีวิต (2) ไม่ลักทรัพย์ของผู้อื่น (3) ไม่ประพฤติผิดในกาม (4) ไม่พูดปด เพื่อเจ้อเกินจริง หรือยุยงให้คนแตกคอกัน (5) ไม่ยุ่งเกี่ยวกับแอลกอฮอล์และสิ่งเสพติด

ความเชื่อของศาสนาฝั่งเอเชียก็ได้รับการเผยแพร่เข้าสู่วงการดนตรีฮาร์ดคอร์เช่นกัน โดยเริ่มจากลัทธิกฤษณะ ซึ่งเป็นความเคลื่อนไหวทางศาสนาที่มาจากประเทศอินเดียสู่ประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี 1960 การประพฤติตัวของผู้นับถือนั้น จะต้องไม่กินเนื้อสัตว์, ไม่ดื่ม, ไม่เสพยา, ไม่สูบบุหรี่และห้ามมีเพศสัมพันธ์ เพื่อลดการกำเนิด ซึ่ง John Joseph นักดนตรีของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ วง CRO-MAGS ได้เป็นผู้นำเอาลัทธินี้มาเผยแพร่สู่วงการเพลงฮาร์ดคอร์ วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่รับเอาแนวคิดนี้ไปใช้ได้แก่ วง Shelter ซึ่งพวกเขาเข้าไปใช้ในการแสดงคอนเสิร์ตด้วย กล่าวคือการแสดงของพวกเขาไม่เหมือนคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ทั่วไป วง Shelter มักจะเริ่มการแสดงโดย ถี้อฐปขึ้นมาบนเวที แล้วสวดมนต์สักพักหนึ่งก่อนที่จะขึ้นเพลงแรก โดยเนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่จะข้องเกี่ยวกับโดยตรงในเรื่องคำสอนทางศาสนาของพวกเขา สิ่งเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นของคำว่ากฤษณะคอร์ (Krishnacore) ซึ่งใช้เรียกวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ปฏิบัติตนตามความเชื่อลัทธิ กฤษณะด้วย

นอกจากนี้ในช่วงนั้นวัยรุ่นชาวอเมริกันส่วนมากนิยมเสพยาเสพติด ดื่มแอลกอฮอล์อย่างหนัก และสำส่อนทางเพศ ทำให้เริ่มมีกลุ่มทางเล็กรวมตัวกันมาเนื่องจากเบื่อหน่ายกับพฤติกรรมเช่นนั้น แพนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ก็บางคนเริ่มมีความเห็นว่าแอลกอฮอล์และยาเสพติดเป็นสิ่งที่อันตรายต่อร่างกาย และส่งอิทธิพลด้านลบส่วนบุคคลรวมไปถึงสถาบันครอบครัวและแวดวงฮาร์ดคอร์ในระดับที่กว้างออกไป วงดนตรีฮาร์ดคอร์จากประเทศอเมริกา ชื่อ Minor Threat จึงนำเอาเรื่องราวเหล่านี้ พร้อมกับความคิด ความรู้สึกต่างๆมาเขียนเป็นบทเพลงต่อต้านพฤติกรรมที่ไม่ดีเหล่านั้นออกมา อย่างเช่น เพลง “Bottled Violence”, เพลง “In My Eyes”, เพลง “Out Of Step”, เพลง “Straight Edge” เป็นต้น วง Minor Threat จึงได้รับการขนานนามว่าเป็นต้นกำเนิดของแนวคิด Straight Edge (sXe) และได้แต่งเพลงพร้อมกับบัญญัติคำเรียกขานผู้ปฏิเสธสิ่งเสพติดไว้ว่าสเตรจเอจ (Straight Edge) หรือ “sXe”

ในยุคนั้นตามคลับบาร์ในสหรัฐอเมริกายังออกกฎหมายห้ามพนักงานจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนที่อายุไม่ถึง 18 ปีและจะมีการชดกาดัว X ไว้ที่หลังมือ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้ทราบว่าเด็กคนนี้อายุต่ำกว่า 18 ปี และสัญลักษณ์นี้นั้นก็ได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่เป็นสเตรจเอจในที่สุด จึงทำให้มีเยาวชนจำนวนมากที่เข้ามาให้ความสนใจและยึดถือแนวคิดนี้และสถาปนาตัวเองว่าเป็นกลุ่ม Youth Crew หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าพวกสาย Hard Line กลุ่มคนพวกนี้จะมีการรวมตัวกันตามงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ที่มีวงสเตรจเอจขึ้นแสดง ซึ่งพวกเขาจะมีการเข้าสนุกกับคอนเสิร์ตตามปกติ แต่เนื่องจากในงานคอนเสิร์ตนั้นไม่ได้มีแค่กลุ่มคนที่เป็นสเตรจเอจ บางคนก็สูบบุหรี่ ดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้กลุ่ม Youth Crew นั้นได้เกิดความไม่พอใจ และเข้าไปรุมทำร้ายร่างกายผู้ที่มากระทำผิดกฎของสเตรจเอจ จึงทำให้กลุ่ม Youth Crew ถูกมองว่ากลายเป็นพวกหัวรุนแรง ทำให้จากเดิมที่กลุ่มชาวฮาร์ดคอร์จะรวมตัวกันเป็นกลุ่มเดียว กลับกลายเป็นแตกแยกออกเป็น 2 กลุ่ม มีงานดนตรีฮาร์ดคอร์หลายงานที่ผู้จัดงานไม่อยากจะเชิญวงดนตรีที่เป็นสเตรจเอจไปร่วมแสดง เนื่องจากกลัวจะเกิดความรุนแรง เมื่อสังคยมองคนที่เป็นสเตรจเอจในด้านลบเอง คนที่เป็นสเตรจเอจหลายคนจึงเลิกเป็นเพราะทนไม่ไหวแล้วกลับไปใช้ชีวิตในแบบเดิม แต่เมื่อต้องกลับไปพบเจอกับเพื่อนบางครั้งกลับโดนเยาะเย้ย ยิ่งไปกว่านั้นบางคนก็ถูกทำร้ายร่างกายด้วยข้อหาเลิกเป็นสเตรจเอจ แต่ในปัจจุบันนี้กรณีพิพาทนี้ไม่มีอีกแล้ว เนื่องจากยอมรับกันว่า การเป็นสเตรจเอจนั้นเป็นเรื่องส่วนบุคคล (leesic@hotmail.com 2549 ข : 91)

ภาพที่ 3 ลักษณะการกากบาท X บนมือ

จากแนวคิดความเชื่อในเรื่องของพระกฤษณะ ซึ่งนำไปสู่วิถีปฏิบัติจะต้องไม่บริโภคเนื้อสัตว์, ไม่ดื่ม, ไม่เสพยา, ไม่สูบบุหรี่และมีเพศสัมพันธ์ เพื่อลดการกำเนิด ที่เขาได้นำไปเผยแพร่ นั่น ส่งผลให้วงดนตรีหลายวงตามที่กล่าวมาข้างต้น ได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ตามมา พวกเขาจึงยึดถือเป็นวิถีปฏิบัติ ซึ่งทำให้มีคนรุ่นใหม่ ๆ หันมานับถือและชื่นชมจนกระทั่งทำปฏิบัติตาม และวิถีปฏิบัตินี้ไม่เป็นที่นิยมในเมืองไทย แต่กระนั้นก็มีอีกวิถีปฏิบัติหนึ่งที่เป็นที่นิยมในเมืองไทยซึ่งก็คือการเป็นสตรีทเอจ (sXe) คือต้องไม่สูบบุหรี่ ไม่แตะต้องแอลกอฮอล์ทุกชนิด ไม่ใช้ยาเสพติดใดๆ รวมทั้งไม่สำส่อนด้วย ซึ่งวิถีปฏิบัติแบบ สตรีทเอจนั้นก็เผยแพร่เข้าสู่เมืองไทย ซึ่งเป็นเมืองพุทธ กอปรกับวิถีปฏิบัตินี้ ตรงกับหลักคำสอนของทางพุทธศาสนา หรือศีล 5 ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานที่ไม่ยากเกินไปและสามารถทำให้มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนั้นการปฏิบัติตามวิถีของสตรีทเอจจึงไม่ขัดต่อการดำเนินชีวิตของคนปกติในสังคมไทย ไม่ต้องมีพิธีกรรมแปลกๆ วนเวียน นอกไปจากว่าหากใครอยากประกาศตัวให้รู้ว่าเป็นสตรีทเอจก็จะทำสัญลักษณ์ด้วยการกากบาท X ลงบนมือ

ในประเทศไทยนั้น แม้ว่าจะได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์จากตะวันตกมา แต่สิ่งที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย ไทยเลือกรับมานั้นโดยมากก็จะเป็นเรื่องบทเพลง ดนตรี ภาพลักษณ์และแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการทำเพลงและเข้ากับชีวิตประจำวันมากกว่า กล่าวคือในเรื่องของความเชื่อลัทธิลักษณะคอร์นั้น จากผลการสำรวจของผู้วิจัยยังไม่เคยพบกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยใดที่เข้าร่วมลัทธินี้ แต่ก็พอมิคนที่ศึกษาและรู้จักอยู่บ้าง แต่ไม่ได้ปฏิบัติตาม อาจเป็นเพราะว่าชาวไทยนับถือศาสนาพุทธซึ่งนับถือพระพุทธรูปเป็นศาสดาที่สูงที่สุดและสำคัญที่สุดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ส่วนเรื่องการเป็นสเตอร์เจจนั้น พบมากในช่วง 5-6 ปีที่แล้ว ซึ่งมีทั้งคนที่สนใจและเคร่งครัดอย่างจริงจัง และ คนที่ทำเพราะความเท่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์เช่นกัน

2.1 ความเชื่อและศาสนาของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 14 ความเชื่อและศาสนาของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย

ศาสนา	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ตคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. พุทธ	15	20	2	1	17	2	8	39	105	87.5
2. คริสต์	4	-	-	-	1	1	-	2	8	6.66
3. อิสลาม	1	2	-	-	-	-	-	-	3	2.5
4. ฮินดู	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
5. ไม่นับถือ	1	-	-	-	-	-	-	2	3	2.5

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย จำนวน 104 คนคิดเป็นร้อยละ 88.14 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาเป็นคริสต์ และอิสลามตามลำดับ มีบ้างที่นับถือฮินดู และไม่นับถืออะไรเลยแต่นับถือตัวเอง

โสภณ ยังตรงและนัฐพล เจนการ สมาชิกวง DDT กล่าวว่า “เป็นพุทธจัดเลย คริสต์ อิสลามไม่เอาเลย เราเป็นกบฏชาวพุทธ เป็นพุทธจ๋าเลย พระพุทธรูปเป็นสูงสุดของเราเลย” (โสภณ ยังตรงและนัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำคำสัมภาษณ์ไปถอดแบบ ยังตรงและน่าพอใจ เจนการ (หนูและแดง) เพิ่มเติมเรื่องวง License To Kill เนื่องจากสมาชิกในวงส่วนหนึ่งเคยทำวงดนตรีวงนี้ซึ่งเล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ฟังก์ซึ่งเป็นวงดนตรีฮาร์ดคอร์วงแรกของเมืองไทยและเป็นวงระดับตำนาน ขณะที่ทำการสัมภาษณ์อยู่นั้น ก็มีขบวนการใหญ่กลุ่มหนึ่งถือป้ายและโทรโข่งเพื่อประชาสัมพันธ์ว่าอย่าทำบุญด้วยเงินแก่พระ เพราะผิดหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า ทาง หนูและแดงก็รีบรับแผ่นพับประชาสัมพันธ์และพูดคุยถกเถียงกันอยู่นานจนกระทั่งขบวนการเดินต่อไปก่อน เหลือผู้ใหญ่ 2 คนที่อยู่คุยอธิบายเรื่องหลักคำสอนทางพุทธศาสนากับหนูและแดง พฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงความใส่ใจเรื่องของพระพุทธศาสนาในภาคทฤษฎีอย่างแท้จริง (ในทางปฏิบัติยังดื่มสุราอยู่)

2.2 ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 15 ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kungf u	Strike Gang			
1. ทุกอาทิตย์	10	9	-	-	10	2	4	15	50	41.66
2. นานๆครั้งเพื่อเข้าสังคม	7	6	1	1	5	1	4	17	42	35
3. เคยดื่มแต่เลิกแล้ว	1	2	1	-	-	-	-	1	5	4.16
4. ไม่ดื่ม	4	5	-	-	3	-	-	11	23	19.16

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.66 จะมีการพบปะสังสรรค์และดื่มแอลกอฮอล์กันทุกอาทิตย์ นอกจากนี้ยังมีการรวมตัวกันระหว่างสมาชิกบางส่วนของกลุ่ม THHC กับ กลุ่ม PKHC ตั้งกลุ่มชื่อ HDB หรือ Hardoce Drink Brotherhood อีกด้วย

พาคินทร์ นาคบุตร นักร้องนำวง Wasted กล่าวว่า “ตอนแรกเป็นเรื่องที่คุยกันเล่นๆแล้วดันกลายเป็นจริงจังขึ้นมา มีผม บอล(นักร้องนำวง 10 Bath Per hour) แล้วก็ เบนซ์ (S.O.S.) เมื่อก่อนกินเหล้าด้วยกันบ่อยที่ตะวันนา 2 เราคุยกันเล่นๆว่าที่ อเมริกา คำมี DMF Crew

ก็เป็นกลุ่มเพื่อนกันตั้งชื่อกลุ่มขึ้นมา แล้วเราไปได้ยินเพลงชื่อ STS Brotherhood ก็เลยคุยกันว่า เฮ้ย! เรามันก็พวกบ้าเมานี้หว่า ก็เลยตั้งเป็น HDB เมื่อก่อนตั้งกันมาซ้ำๆ แต่ตอนหลังมันดันกลายเป็นเรื่อง Serious ขึ้นมา เป็นกลุ่มจริงๆ ขึ้นมา มีหลายคนถึงขั้นไปสักคำว่า HDB” (พาคินทร์ นาคบุตร, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2553)

พาคินทร์ยังกล่าวต่ออีกว่า “กลุ่มเราตั้งมา 2-3 ปีแล้ว แต่ไม่จริงจัง Sponsor แรกๆ จะเป็น เบนซ์ เมื่อก่อนเงินเยอะ แต่เดี๋ยวนี้พอเปลี่ยนงานมาอยู่กระทรวง ICT ก็ไม่มีแล้ว แต่ส่วนมากก็ช่วยๆ กันออก เราไม่มีเก็บเงินกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มก็มีประมาณ 25 คนมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จนถึง 30 ผู้หญิงก็มีแต่สมาคมแม่บ้าน (แฟนนักดนตรี) แต่เอาจริงๆ ก็ไม่ค่อยมี” (พาคินทร์ นาคบุตร, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2553)

ส่วนพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่มากเป็นอันดับ 2 คือ ดื่มนานๆ ครั้งเพื่อเข้าสังคม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า เป็นโดยมากเป็นการดื่มเพื่อการทำงาน อาทิ สังสรรค์กับที่ทำงานและเจ้านาย เลี้ยงรับรองลูกค้า หรือ เมื่อมีงานสำคัญที่ขัดไม่ได้

สมภพ เหมวิสัย มือกีตาร์วง No is Not กล่าวว่า “พี่เป็นอิสลามอยู่แล้ว ปกติก็ไม่ดื่มอยู่แล้ว แต่พอทำงานก็ต้องมีเลี้ยงลูกค้า บางทีก็ขัดไม่ได้” (สมภพ เหมวิสัย, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ปฐวีร์ ฉลวย นักร้องนำวง Keep It Real กล่าวว่า “ผมไม่ค่อยดื่มอยู่แล้วครับ ถ้าเป็นเทศกาลแล้วต้องเข้าสังคมก็ต้องดื่ม อย่งไปงานวันเกิดเพื่อนก็ต้องไปแล้วก็ต้องดื่ม” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

อันดับที่ 3 คือ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ามีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20

สุธี พรหมมินทร์ มือเบสวง Forgod Killer กล่าวว่า “ผมไม่กินเหล้าอยู่แล้ว ด้วยเหตุปัจจัยหลายอย่าง ผมหาข้อดีของมันไม่ได้ อย่างกินเหล้าถ้าถามผมว่าผิดไหม ผมว่าไม่นะถ้าเราไม่ได้ระรานใคร มันเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่เหล้ามันเป็นสื่อที่ทำให้เป็นแบบนั้น ผิดศีล 5 ข้ออื่นๆ ต่อไปได้” (สุธี พรหมมินทร์, สัมภาษณ์วันที่ 7 มีนาคม 2553)

จากข้อมูลเกี่ยวกับการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยข้างต้นสังเกตได้ว่า และกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนมากยังตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และจากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยสนทนาอย่างไม่เป็นทางการยังพบอีกว่า บางส่วนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้นไม่ได้ชอบตีพิมพ์แอลกอฮอล์นัก แต่ชอบที่จะมาพบปะสังสรรค์พูดคุยกันกับพี่น้องเพื่อนฝูงในกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยด้วยกัน พวกเขาบอกว่า “ชอบบรรยากาศในการร่ำสุรา” และการดื่มหนักหน่อยจะทำให้ “คุยกันได้ลื่นขึ้น” กล่าวคือ บางคนปกติเป็นคนขี้อาย หรือไม่ค่อยพูด พอเริ่มเมาแล้วจะกล้าพูดมากขึ้นและกล้าแสดงออกมากขึ้น ทำให้บรรยากาศครึกครื้น

2.3 การสูบบุหรี่ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตารางที่ 16 การสูบบุหรี่ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

การสูบบุหรี่	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. สูบ	15	13	-	-	15.83	3	4	26	76	63.33
2. เคยสูบแต่เลิกแล้ว	1	2	-	-	-	-	-	4	7	5.83
3. ไม่สูบ	6	7	2	1	3	-	4	14	37	30.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ถึง 76 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมา คือ ไม่สูบบุหรี่ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.83 และอันดับสุดท้ายคือผู้ที่เคยสูบแต่เลิกแล้วจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83

2.4 การเป็นStraight Edge (sXe)

ในส่วนเรื่องศาสนาความเชื่อ และวิถีปฏิบัติอันเป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น คือเรื่อง เซตรงเอจด์ (Straight Edge) หรือ sXe ซึ่งมีรากฐานมาจากการที่สมาชิกวงดนตรีฮาร์ดคอร์จากประเทศสหรัฐอเมริกาชื่อ Minor Treat ได้สังเกตเห็นถึงสภาพสังคมที่

เชื่อมโทรมในยุคนั้น จึงต้องการปฏิวัติด้วยการสร้างแนวคิดและวิถีปฏิบัติขึ้นมาและสื่อสารต่อสังคมด้วยการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่าง พร้อมกับสื่อสารผ่านบทเพลง และโน้มน้าวใจผู้คนในงานคอนเสิร์ต เป็นต้น ซึ่งแนวคิดนี้ก็ได้รับการเผยแพร่จากปากต่อปาก จากการเลียนแบบศิลปิน ซึ่งในสหรัฐอเมริกา มีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ที่จริงจังกับแนวคิดและวิถีปฏิบัตินี้เป็นจำนวนมาก ทั้งศิลปิน และ แฟนเพลง นอกจากนี้บางคนยังพัฒนาตัวเองเป็นวีแกนอีกด้วย แต่ก็มีจำนวนไม่มากเท่าคนที่เป็นสเตจเอดจ์

ในประเทศไทยพบว่าแนวคิดสเตจเอดจ์เข้ามาพร้อมกับวงดนตรีฮาร์ตคอร์ชื่อ Earth Crisis โดยเข้ามาผ่านทางภาพลักษณ์การทากเครื่องหมายเอ็กไว้ที่หลังมือ และภายหลังที่สื่อบุคคลคือ คริส ได้เข้ามามีบทบาทเผยแพร่แนวคิดเดียวกับสเตจเอดจ์ผ่านทางแฟนซีน Arise ก็มียุคมีกลุ่มแฟนเพลงจำนวนมากที่ยึดถือเอาแนวคิดของสเตจเอดจ์ไปปฏิบัติและแพร่หลายสู่คนรุ่นหลัง แม้ว่าคนที่เป็นสเตจเอดจ์บางส่วนจะเลิกเป็นไปแล้ว แต่ก็มีคนรุ่นใหม่เข้ามาทดแทนต่อไป

หากกล่าวถึงกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยที่เป็นสเตจเอดจ์ในประเทศไทย กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย ทุกคนจะพร้อมใจกันตอบว่า กลุ่ม PKHC เป็นกลุ่มที่มีจำนวนคนเป็นสเตจเอดจ์มากที่สุด อาจเพราะเนื่องจากในขณะทีกระแสการเป็นสเตจเอดจ์กำลังเป็นที่นิยม (ประมาณปีพ.ศ. 2548-2550) สมาชิกในกลุ่มปากเกร็ดส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเรียนและยังต้องพึ่งพาผู้ปกครองทั้งค่าใช้จ่าย ค่าที่พัก เป็นต้น ดังนั้นโอกาสที่เอื้ออำนวยในการเสพสิ่งเสพติดและการประพฤติผิดประเวณีจึงมีน้อยกว่าวัยทำงานที่จำเป็นต้องเข้าสังคม และด้วยความเป็นวัยรุ่น จะมีความกระตือรือร้นและเชื่อมั่นในบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจของตัวเองอย่างมาก

แต่ปัจจุบันจำนวนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย ที่เป็นสเตจเอดจ์นั้นลดลงไปมากอย่างเห็นได้ชัด เหลือเพียงไม่กี่คนที่ยังคงยึดมั่นและดำเนินรอยตามอุดมการณ์เดิมอยู่ ซึ่งผลจากการสำรวจพบได้ดังในตาราง

ตารางที่ 17 การเป็นStraight Egde (sXe)

การเป็นStraight Egde (sXe)	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
เป็น	2	4	-	-	-	-	-	6	12	10
ไม่เป็น	20	18	2	1	18	3	8	38	108	90

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่ ไม่ได้ระบุว่าตนเป็น เสตรงเอจ จำนวนทั้งสิ้น 108 คน และ ระบุว่าตนเองเป็นเสตรงเอจ 12 คน ซึ่งผู้วิจัยขอ ยกตัวอย่างความเห็นของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ผู้นิยามว่าตนเป็นเสตรงเอจดังนี้

วิศิษฐ์ ม่วงจร แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ที่เป็นก็เพราะชอบ Earth Crisis นี้แหละครับ เขาบอกไว้เลยว่าทำไมถึงต้องเป็นเสตรงเอจในเพลง I'm Straight Edge พอฟังก็รู้สึกว่าเป็นเพลงดีจัง ด้วยวัยที่เป็นเด็กอะครับ ก็จะหาอะไรก็ตามที่มันดีที่สุดในชีวิตของเรา” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2553)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ผมรู้สึกว่ามันเป็นทางเลือกที่ดีต่อชีวิตเราด้วยอะครับ ที่เป็นเพราะว่าชอบ Earth Crisis อยากทำแบบที่ Earth Crisis เป็น” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553)

ญาณพล มินโซ๊ะ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ผมเป็นเสตรงเอจก็แค่ใช้ชีวิตปกติ ไม่สูบ ไม่กินเหล้า อาหารก็กินปกติ ที่เป็นเพราะผมเริ่มทำวง เริ่มอยากดูแลตัวเอง พอเลิกทำวงแล้วก็ยังเป็น พอขาดมันไปก็ไม่รู้จะเป็นอะไรแล้ว เวลาไปกับเพื่อนเราก็กินได้กินแทน บางคนบอกเราว่า เจ๋งดีที่ทำได้ แต่ผมก็บอกไปว่าก็ไม่ได้อยากทำให้มันเจ๋งหรอก ไม่กินดีกว่าเปลืองตัง เอาตังไปทำอย่างอื่นได้เยอะ อย่างพอพอเขาเห็นเราไม่ดื่ม เขาก็เลิก” (ญาณพล มินโซ๊ะ, สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างจำนวนของผู้นิยามตนว่าเป็นเป็นสเตรจเอเดจกับจำนวนของผู้ที่ไม่สูบบุหรี่ 36 คน และไม่ดื่มแอลกอฮอล์ 23 คน พบว่า มีคนที่คุณสมบัติเข้าข่ายการเป็นสเตรจเอเดจได้แต่ไม่ระบุว่าตนเองเป็นเป็นสเตรจเอเดจด้วย ซึ่ง กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เหล่านั้นได้ให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

สุทธิ พรหมมินทร์ มือเบสวง Forgod Killer กล่าวว่า “คือผมไม่กินเหล้าอยู่แล้วด้วย ปัจจัยหลายอย่าง อย่างบุหรี่ก็ไม่สูบ ของพวกนี้ผมหาซื้อดีจากมันไม่ได้ คือผมเป็นสเตรจเอเดจมาตั้งแต่ยังไม่รู้จักฮาร์ดคอร์ด้วยซ้ำ” (สุทธิ พรหมมินทร์, สัมภาษณ์วันที่ 7 มีนาคม 2553)

ปานเทพ สุนทรภัสช บรรณาธิการแฟนซีน Thai Headbanger กล่าวว่า “พีก็เข้าข่ายเพราะไม่สูบบุหรี่ไม่กินเหล้า ค่อนข้างใช้ชีวิตเรียบง่ายไม่หวือหวา แต่ตัวเราก็ไม่กล้าเรียกว่าเป็นสเตรจเอเดจหรอก พีได้ยินคำว่าสเตรจเอเดจมาจากพวกปากเกร็ด พอรู้ว่าเขาทำยังไงก็คิดว่าเราเองก็เป็นอยู่แล้วนี่หว่า อย่างที่ไม่กินเหล้าสูบบุหรี่ก็เพราะเคยลองแล้วไม่ชอบ อีกร้อยอย่างเราเป็นนักเขียนถ้าติดพวกนี้มันเสียงาน” (ปานเทพ สุนทรภัสช, สัมภาษณ์วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากนี้ยังมีผู้ที่เคยเป็นสเตรจเอเดจให้เหตุผลถึงสาเหตุปัจจัยที่ทำให้เลิกปฏิบัติตามวิถีของสเตรจเอเดจว่า

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่า “ผมเคยเป็นแต่ตอนนี้แตกไปแล้ว ตอนไปเที่ยวเขาคือ เพื่อนมันหิ้วเหล้าไปแต่ไม่ได้เอาน้ำไป ก็เลยซัดซะเลย เคยเป็นมา 8 ปีแล้วรู้สึกว่ามันไม่ได้อะไร เราไม่อยากฝืนตัวเอง ก็ปล่อยไปตามสบายดีกว่า แต่นับถือคนที่เป็นสเตรจเอเดจนะว่าถ้าคุณทำได้มันก็เป็นผลดีกับชีวิตคุณ” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

พิชิต สุพรรณาวร นักร้องนำวง DDT กล่าวว่า “เคยเป็นครับ เป็นอยู่ปีหนึ่งครับ ที่เลิกเพราะจับได้ใบแดงเลยต้องไปเป็นทหาร แล้วทหารมันเลือกกินไม่ได้ มันก็คงเป็นสเตรจเอเดจไม่ได้ ก็เลยล้มสเตรจเอเดจลง มาใช้ชีวิตแบบธรรมดาดีกว่า” (พิชิต สุพรรณาวร, สัมภาษณ์วันที่ 10 มีนาคม 2553)

ต้น มือกีตาร์วง DDT กล่าวว่า “เคยเป็นสเตรจเอเดจมาก่อนแต่เลิกไปแล้ว ที่เป็นเพราะตอนนั้นศึกษาเพลงฮาร์ดคอร์แล้วชอบ Minor Threat จริงๆคือฟังมาก่อนที่จะรู้ว่าเขาเป็นอีก

พอมาศึกษาก็เลยเป็นสเตรจเอเดจได้ปีหนึ่งเต็มๆ ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นสเตรจเอเดจทุกอย่างจนรู้สึกว่ามันไม่ใช่ตัวเราก็เลยเลิก แต่ก็ไม่ได้แอนตี้สเตรจเอเดจนะ” (ต้น, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่ยึดถือแนวคิดแบบวีแกน กล่าวคือ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามแนวคิดของสเตรจเอเดจแล้วยังต้องละเว้นจากบริโภคเนื้อสัตว์หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสัตว์อีกด้วย ซึ่งในประเทศไทยนั้นก็มีกลุ่มคนที่เป็นวีแกนน้อยมาก ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์จำนวนหนึ่งที่เคยเป็นวีแกนแต่ปัจจุบันเลิกเป็นแล้วดังนี้

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัม์เกี่ยวกับดนตรีร็อก ในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “ตอนแรกผมเป็นสเตรจเอเดจอยู่ก่อน แต่พอเราศึกษาลึกลงไปก็พบว่ามันมีขั้่นกว่าก็คือวีแกนที่ปฏิเสธทุกอย่างที่เกี่ยวกับสัตว์ ก็เลยเป็นวีแกน พอเป็นแล้วเราก็ต้องกินพวกอาหารเสริมทดแทนสิ่งที่ขาดไป แต่ไม่รู้ว่เราดูแลตัวเองไม่ดีหรือเปล่า วันหนึ่งผมโดนมีดบาดแล้วเลือดมันไหลไม่หยุด มันเหมือนขาดธาตุเหล็ก ผมก็เลยไม่ไหวแล้ว ผมว่าวีแกนมันไม่เหมาะกับไลฟ์สไตล์บ้านเรา ถ้าคุณเคร่งจริงๆคุณออกไปปากซอยก็กินข้าวไม่ได้แล้วต้องอยู่บ้านทำกินเอง มันว่ามันลำบากมากๆมือหนึ่งกินแต่เต้าหู้กับผักอยู่ 9 เดือนอะ” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ช่วงแรกที่เป็นก็ทรมานนิดหนึ่ง มันจะหิวอยู่ตลอดเวลาเลยช่วงเดือนแรก แต่พอผ่านไป 2-3 เดือนก็จะชิน แล้วก็ทำกับข้าวกินเองที่บ้าน น้ำปลาก็ไม่ใช่เลย มันเหมือนกินเจเลยครับ เพียงแต่เราใส่พวกกระเทียมได้แค่ละวันเนื้อสัตว์เท่านั้นเอง เวลาออกไปกินข้าวนอกบ้านจะมีปัญหามาก เวลาเข้าสังคมาอะครับ เขาจะรู้สึกว่ทำไมมันเรื่องมากจ้ง โน่นก็กินไม่ได้ นี่ก็กินไม่ได้ ช่วงนั้นยอมรับเลยว่ไปกินที่ไหนก็มีปัญหา จนตอนหลังผมบวชมันก็ทำไม่ได้ มันเลี้ยงไม่ได้ แล้วหลังๆผมมีปัญหาเรื่องกระดูกเลยต้องกินพวกนี้เพิ่มฯหน่อย ไม่งั้นแยะ ร่างกายไม่ไหว” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเป็นสเตรจเอเดจไว้ว่า “ผมว่าสเตรจเอเดจกับศีล 5 มันใกล้เคียงกัน ถ้ายังทำศีล 5 ไม่ได้จะเป็นสเตรจเอเดจไปทำไม คือมันเป็นแพชั่นกันเกินไป” (นัฐพล เจนการ, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

ผู้วิจัยยังได้มีโอกาสสัมภาษณ์วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จากฝั่งตะวันตกได้แก่ วง Terror วง First Blood และวง Noturnig back อีกด้วยพบว่าดนตรีฮาร์ดคอร์จากฝั่งตะวันตกส่วนใหญ่เป็นเป็นสเตรจเอดจ์และวีแกน นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการรณรงค์เกี่ยวกับการตีแผ่แอลกอฮอล์และการเสพติดด้วย

Justin สมาชิกวง Alcatraz กล่าวว่า “เมื่อก่อนผมดื่มเหล้าบ่อยมาก จนมีครั้งหนึ่งผมต้องเข้าโรงพยาบาลเพราะว่าดื่มมากเกินไป หลังจากที่ผมออกมาก็ตัดสินใจเป็นเป็นสเตรจเอดจ์เลยครับ มันทำให้ชีวิตเราดีขึ้นจริงๆ ตอนนี้เป็นมาเกือบ 10 ปีแล้ว” (Justin, สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553)

Anthony Pizzarelli สมาชิกวง First Blood กล่าวว่า “คนในวงส่วนใหญ่เป็นวีแกนด้วยและเข้าร่วมโครงการรณรงค์ไม่ทำร้ายสัตว์ ผมว่าวีแกนคือสิ่งที่สำคัญและทุกคนควรทำมัน” (Anthony Pizzarelli, สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553)

ซึ่งจากการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสารพบว่า ในต่างประเทศนั้น กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะจริงจังมากเมื่อเขาเชื่อว่าสิ่งใดดี สิ่งใดถูก อย่างเรื่องการเป็นเป็นสเตรจเอดจ์จะเป็นกันเยอะมากกว่ากลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยหลายเท่าตัว พวกเขายังปฏิบัติเป็นกิจวัตรด้วยความเคร่งครัดจนกลายเป็นวิถีชีวิตของพวกเขา นอกจากนี้ยังมีการติดต่อสื่อสารพูดคุยกันระหว่างคนที่ เป็นเป็นสเตรจเอดจ์และวีแกนเหมือนกันด้วย มีการผลิตสินค้าที่มีสัญลักษณ์ของเป็นสเตรจเอดจ์ วีแกน หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดนี้ อาทิ เสื้อวงและรูปของวงที่เป็นเป็นสเตรจเอดจ์หรือวีแกน ภาพนักร้องนำของวงที่เป็นเป็นสเตรจเอดจ์หรือวีแกน เป็นต้น และสินค้าเหล่านี้ก็จะถูกกลุ่มผู้นิยมดนตรีไม่ใช่ว่าแค่เพียงดนตรีฮาร์ดคอร์แนวเดียว ดนตรีแนวอื่นๆที่ศรัทธาก็จะซื้อไปใช้ไปบริโภคเพื่อตอกย้ำตัวตนของพวกเขา และเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจว่าเราทำในสิ่งที่ดีแล้ว จงทำต่อไป

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “มีเสื้อของสเตรจเอดจ์อยู่ 2-3 ตัวแล้วก็มีนาฬิกาตัว X มันเหมือนเป็นเครื่องเตือนใจว่าเราเป็นอะครับ” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553)

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าแนวคิดของสเตรจเอดจ์เปรียบเสมือนธรรมเนียมทางสังคมแบบหนึ่งที่ยึดถือปฏิบัติกันมา โดยสำหรับประเทศไทยนั้นก็รับเอาแนวคิดนี้มาจากต่างประเทศและ

นำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของสังคมไทย แม้ว่าจะมีหลายคนที่ได้ทดลองยึดถือและปฏิบัติตามวิถีของสเตจเอดจ์แล้วภายหลังก็เลิกไปเนื่องจากความจำเป็นทางสังคมหรือความคิดเห็นส่วนตัว แต่ก็ยังมีคนที่เป็นอย่างยิ่งคงยึดถือและใช้ชีวิตในแบบสเตจเอดจ์ต่อไป และที่น่าสังเกตคือกลุ่มคนที่เลิกเป็นสเตจเอดจ์หรือวีแกนไปแล้วนั้นจะไม่กลับมาเป็นสเตจเอดจ์หรือวีแกนใหม่อีกครั้ง

การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีกับแฟนเพลงแนวอื่น ๆ

ในการการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีกับแฟนเพลงแนวอื่น ๆ นั้นผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างกลุ่มแฟนเพลงทั้งสิ้น 4 กลุ่มคือ

1. กลุ่มแฟนคลับของ“เบิร์ต ธงไชย” ในฐานะของแฟนเพลง POP ซึ่งเป็นแนวดนตรีกระแสหลักของประเทศไทยที่เป็นศิลปินที่โด่งดัง โดยผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างข้อมูลจากงานวิจัยของสุปรีดา ซ่อลำไย เรื่องเครือข่ายการสื่อสารและการดำรงอยู่ของแฟนคลับธงไชย แมคอินไตย์ (2549)

2. กลุ่มแฟนเพลงฮิปฮอป จากผลการวิจัยเรื่อง กระบวนการสื่อสารทางวัฒนธรรมของกลุ่มวัยรุ่นฮิปฮอปในสังคมไทย ของชนิษฐา อุดมวิทยาไกร (2550) ซึ่งเพลงแนวฮิปฮอปนั้นมีจุดกำเนิดและอุดมการณ์ต่อต้านคล้ายกันกับดนตรีฮาร์ดคอร์ กล่าวคือต้นกำเนิดนั้นเกิดจากชนชั้นล่างเช่นเดียวกัน แต่ฮิปฮอปนั้นเกิดจากชนผิวดำที่เป็นชนชั้นทาส แต่ปัจจุบันกลายเป็นแนวดนตรีที่มีคนทุกชนชั้นฟัง

3. กลุ่มแฟนคลับ โมเดิร์นด็อก ซึ่งเป็นหนึ่งในศิลปินแนวดนตรี อัลเทอร์เนทีฟ ของประเทศไทย ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง จากผลการวิจัยเรื่องบทบาทการสื่อสารต่อการรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก ของ สุรียรัตน์ โกสุมศุภมาลา (2550) ซึ่งดนตรีแนวอัลเทอร์เนทีฟนี้เป็นดนตรีทางเลือกซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาทใกล้เคียงกับดนตรีกระแสหลักหรือดนตรีPOPในปัจจุบันซึ่งมีกระแสนิยมแพชชั่น”เด็กแนว” หรือ “อินดี้” ที่เน้นอัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคลมากขึ้น

4. กลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัล จากผลการวิจัยเรื่อง ชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทยของชลวรรณ วงษ์อินทร์(2548) ซึ่งมีความใกล้เคียงกับดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย และเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมย่อย ที่เป็นวัฒนธรรมวัยรุ่นที่ยังคงถูกสื่อมวลชนสร้างภาพให้มีความเข้าใจสับสนระหว่างเฮฟวีเมทัลกับฮาร์ดคอร์เรื่อยมาจวบจนปัจจุบัน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มแฟนเพลงแนวต่างๆ

กลุ่มแฟนเพลง	แฟนคลับ “เบิร์ต ธงไชย”	แฟนเพลง ฮิปฮอป	แฟนคลับ “โมเดิร์นด็อก”	แฟนเพลง เฮฟวีเมทัล	กลุ่มผู้นิยมดนตรี แนวฮาร์ดคอร์
เพศ	เพศหญิงมากกว่าเพศชาย	เพศชายมากกว่าเพศหญิง	เพศหญิงมีจำนวนใกล้เคียงเพศชาย	เพศชายมากกว่าเพศหญิง	เพศชายมากกว่าเพศหญิง
อายุ	7-35 ปี	12-20 ปี	15-35 ปี	15-45 ปี	15-45 ปี
การศึกษา	มัธยมศึกษา - ปริญญาเอก	มัธยมศึกษา - ปริญญาตรี	มัธยมศึกษา - ปริญญาโท	มัธยมศึกษา - ปริญญาโท	มัธยมศึกษา - ปริญญาตรี
อาชีพ	หลากหลาย	หลากหลาย	หลากหลาย	หลากหลาย	หลากหลาย
ภูมิลำเนา	ทั่วประเทศ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
สถานภาพทาง เศรษฐกิจ	ปานกลาง	ปานกลาง - ดี	ปานกลาง - ค่อนข้างดี	ปานกลาง - ค่อนข้างดี	ปานกลาง - รากหญ้า
ศาสนา ความเชื่อ	พุทธ	พุทธ	พุทธ	พุทธ	พุทธ
งานอดิเรก	งานอดิเรกทั่วไป	งานอดิเรกที่ เกี่ยวกับดนตรี	งานอดิเรกทั่วไป	งานอดิเรกที่ เกี่ยวกับดนตรี	งานอดิเรกที่ เกี่ยวกับดนตรี

เมื่อเรานำลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มาเปรียบเทียบกับกลุ่มแฟนเพลงแนวอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัล กลุ่มแฟนเพลงฮิปฮอป กลุ่มแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อก และกลุ่มแฟนคลับธงไชย แมคอินไตย์ พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลมากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นของอายุที่มีความใกล้เคียงกันมากคือคนในกลุ่มส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุระหว่าง 15-45 ปีเหมือนกัน แตกต่างจากแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อก แฟนเพลงฮิปฮอป และแฟนคลับธงไชย แมคอินไตย์ ที่จะช่วงมีอายุน้อยกว่ามาก โดยเฉพาะแฟนคลับธงไชย แมคอินไตย์ที่มีเยาวชนเข้าร่วมเป็นแฟนคลับด้วยคือคนที่มีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มคือ 7 ปี ซึ่งเข้าร่วมเป็นสมาชิกพร้อมกับครอบครัว ส่วนในประเด็นของเพศนั้นพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มีจำนวนเพศหญิงในกลุ่มน้อยมากเมื่อเทียบเคียงกับกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลที่จัดว่าเป็นกลุ่มที่ใกล้เคียงที่สุด แต่ก็มีความคล้ายคลึงกันคือคนในกลุ่มส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งใกล้เคียงกับแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อกในช่วงแรกๆที่คนในกลุ่มจะเป็นเพศชายมากกว่า ส่วนในประเด็นของอาชีพพบว่าทั้ง 5 กลุ่มมีอาชีพที่หลากหลายเหมือนกัน ในประเด็นระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จะมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกับแฟนเพลงฮิปฮอป กล่าวคือมีระดับการศึกษาตั้งแต่นักเรียนไปจนถึงระดับปริญญาตรี

และอีกมักไม่พบคนในกลุ่มที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเหมือนกัน ในประเด็นสถานภาพทางเศรษฐกิจพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มีตั้งแต่ชนชั้นรากหญ้าถึงปานกลางต่างจากกลุ่มอื่นๆ ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างดี ในส่วนภูมิภานาพบว่ามีความใกล้เคียงกันระหว่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ กลุ่มแฟนเพลงฮิปฮอป กลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลและแฟนคลับโมเดิร์นด็อกที่มักจะอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลมากกว่าต่างจังหวัดซึ่งถ้าเทียบกับแฟนคลับของธงไชย แมคอินไตย์นั้นจะพบว่ามีความแตกต่างกันมาก ส่วนในแง่ของงานอดิเรกและความสนใจพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ กลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลและกลุ่มแฟนฮิปฮอปมักมีงานอดิเรกที่เชื่อมโยงกับดนตรีที่ตนชอบมากกว่าอีก 2 กลุ่มที่เหลือ ส่วนทางด้านศาสนาและความเชื่อพบว่าสมาชิกของทั้ง 5 กลุ่มส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธเป็นหลักและไม่มีความเชื่ออื่น แต่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่จะมีแนวคิดของสเตรจเอจด์และวีแกนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นด้านเพศเกือบทั้งหมดจะเป็นเพศชาย และส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นสอดคล้องกับแนวคิดของ Hebdige (1979) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ภาพตัวแทน (representation) ของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอต่อสื่อมวลชน ในด้านภาพวัยรุ่นที่ชอบสร้างความเดือดร้อน (Trouble Makers) เป็นภาพลักษณะของวัยรุ่นที่เกิดในช่วงทศวรรษที่ 60s เป็นช่วงยุคของวัฒนธรรมฮิปปีในอเมริกา การยึดมหาวิทยาลัยของนักศึกษาในยุโรป รูปแบบปฏิบัติทางสังคมที่วัยรุ่นใช้มากที่สุดคือการแสดงดนตรีเพื่อประท้วงสงครามและการเมือง เป็นต้น โดยสื่อในสมัยนั้นจะนิยมนำเสนอภาพลักษณะของวัยรุ่นว่าเป็นพวกชอบเล่นดนตรีแล้วตีกัน ชอบมั่วสุมกันข้างถนน ทำร้ายตำรวจและทำลายสิ่งของสาธารณะ โดยภาพลักษณะนี้ถูกสร้างอย่างต่อเนื่องในรายการข่าว (คล้ายกับกรณีเด็กช่างกลของไทย) (อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 536) เนื่องจากวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นเป็นวัฒนธรรมที่ก่อกำเนิดจากอุดมการณ์ต่อต้านที่สะท้อนออกมาผ่านเสียงดนตรีเป็นหลัก และภาพลักษณะของชนชั้นกรรมาชนเป็นภาพลักษณะที่ปรากฏออกมาตามความเป็นจริงในยุคนั้น โดยไม่ได้ผ่านการสร้างภาพเชกเช่นศิลปินกระแสหลักแต่อย่างใด แต่เมื่อยุคสมัยและสถานการณ์เปลี่ยนไป รวมถึงการแพร่กระจายของแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ทำให้ดนตรีแนวนี้ได้กระจายสู่ชนชั้นอื่นๆ รวมถึงในประเทศไทยด้วยเช่นกัน ด้วยความต้องการให้สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกและอุดมการณ์เช่นเดิม ภาพลักษณ์เหล่านั้นจึงถูกนำมาตัดต่อ ผสมผสานกับความเป็นไปในยุคปัจจุบัน เช่นเดียวกับแนวคิดของ P. Willis (1990, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 543) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นมีวิธีการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์โดยมีการตัดต่อ หรือ Cut'n Mix เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ และสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน ดังนั้น ภาพลักษณ์จึงได้ถูกประกอบสร้างใหม่โดย

ผสมผสานกับรูปแบบเดิมเพื่อให้คงอุดมการณ์เดิม ในยุคสมัยใหม่ และคนรุ่นใหม่ แม้ว่าจะไม่ใช่คนชนชั้นกรรมาชีพเช่นเดิมก็ตาม

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบคุณลักษณะของกลุ่มแฟนเพลงแต่ละกลุ่ม

กลุ่มแฟนเพลง	แฟนคลับ “เบิร์ต ธงไชย”	แฟนเพลง ฮิปฮอป	แฟนคลับ “โมเดิร์นด็อก”	แฟนเพลง เฮฟวีเมทัล	กลุ่มผู้นิยมดนตรี แนวฮาร์ดคอร์
ลักษณะของ กลุ่ม	มีทั้งแบบ ทางการและไม่ เป็นทางการ	มีทั้งแบบ ทางการและไม่ เป็นทางการ	มีทั้งแบบ ทางการและไม่ เป็นทางการ	มีทั้งแบบ ทางการและไม่ เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ เกิดจาก เครือข่ายการ สื่อสารของเพื่อน
จำนวน ประชากรของ กลุ่ม (ทั่ว ประเทศ)	ไม่ได้ระบุ แต่มี ยอดขายผลงาน เพลงรวมทั้งสิ้น มากกว่า 20 ล้านชุด ¹	ไม่ได้ระบุ แต่ จากเฉพาะสถิติ จำนวนfriends จากHi5 ของวง ไทยเทเนียมมี ประมาณ 2,057,741 คน ²	5,711 คน ³	ประมาณ 50,000 คน	500 -1,000 คน
จุดประสงค์ใน การรวมกลุ่ม	เพื่อสนับสนุน ศิลปินที่ชื่นชอบ และหาแนวร่วม ที่สนใจสิ่ง เดียวกัน	เพื่อผลักดัน วงการดนตรีฮิป ฮอปของ ประเทศไทย	เพื่อสนับสนุน ศิลปินที่ชื่นชอบ และหาแนวร่วม ที่สนใจสิ่ง เดียวกัน	เพื่อผลักดัน วงการดนตรี เฮฟวีเมทัลของ ประเทศไทย	เพื่อผลักดัน วงการดนตรี ฮาร์ดคอร์ของ ประเทศไทย

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบลักษณะกลุ่มแต่ละกลุ่มแล้วพบว่าการกำเนิดกลุ่มของทั้ง 5 กลุ่มนั้นมีทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการเนื่องจากเป็นรูปแบบการก่อกำเนิดกลุ่มที่มาจากความชอบของสมาชิกในกลุ่มซึ่งมีจำนวนแตกต่างกันตามความเป็นที่นิยมของศิลปินที่เป็นต้นแบบของกลุ่มนั้น ซึ่งทางตารางพบว่าศิลปินที่มีค่ายเพลงใหญ่อยู่เบื้องหลังก็จะมีกลุ่มแฟนคลับจำนวนมาก โดยจุดมุ่งหมายของการรวมกลุ่มก็พบว่ามีคามคล้ายคลึงกันคือเพื่อสนับสนุนศิลปินหรือแนวดนตรีที่ตัวเองชื่นชอบ แต่ในแวดวงดนตรีฟังง่ายและเข้าถึงคนในสังคมมากกว่าก็จะได้รับ

¹ อ้างอิงจากเว็บไซต์ <http://th.wikipedia.org/> เข้าถึง เมื่อวันที่ 11 พ.ค. 2553

² อ้างอิงจากเว็บไซต์ <http://lovelythaitay.hi5.com/> เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 พ.ค. 2553

³ อ้างอิงจากจำนวนสมาชิกเว็บไซต์ <http://www.moderndog.biz/webboard/> เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 พ.ค. 2553

ความนิยมมากกว่า นอกจากนี้แนวดนตรีที่เข้าถึงคนในสังคมได้ง่ายก็จะมีสื่อ และช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ให้เลือกเสพได้มากกว่า ซึ่งจะยังผลให้การแพร่กระจายของข่าวสารเป็นไปได้ในวงกว้างกว่า ดังนั้นจึงมีผู้รับสารหรือ แฟนเพลงที่สามารถเข้าถึงแนวดนตรีได้มากกว่าด้วย จุดนี้จึงทำให้เห็นถึงปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์กับวัฒนธรรมดนตรีกระแสหลักและกลุ่มแฟนเพลงแนวอื่นๆ ที่ไม่สามารถสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึงและไม่สามารถเข้าถึงแก่นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างแท้จริง ซึ่งหนึ่งในสาเหตุที่สำคัญคืออุดมการณ์ต่อต้านการต้องไปอยู่ภายใต้กรอบของค่ายบริษัทหรือนายทุนที่จำกัดอิสระของศิลปินในการเป็นตัวของตัวเอง และการทำแนวเพลงที่ตนรัก ทั้งนี้กลุ่มศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างยึดถือความเป็นตัวตนของตนเองสูงยิ่ง เพราะหากละทิ้งอุดมการณ์เหล่านี้ไป ก็จะถูกตีตราว่าไม่ใช่ฮาร์ดคอร์แท้ อีกต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

พฤติกรรมสื่อสารและการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยม

ดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมสื่อสารและการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย โดยจะแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน เริ่มจากการนำเสนอผลจากการสำรวจ 1. ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ 2. การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ 3. การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์

1.1 การเริ่มรู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์

แนวเพลงฮาร์ดคอร์ไม่ใช่แนวเพลงที่ได้รับการเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนอย่างเพลงกระแสนิยมหลัก (Mainstream) ทั่วไป อย่างเช่นเพลงแนวป๊อปที่ฟังง่าย และศิลปินมีบุคลิกท่าทาง รวมถึงรูปลักษณ์ที่ดูดีมีเสน่ห์ รวมไปถึงภาพลักษณ์ที่ดี สามารถดึงดูดผู้ชมได้มากมาย ในทางตรงกันข้าม แก่นของแนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์คือการปฏิเสธอุตสาหกรรมดนตรีที่ถูกปรุงแต่ง และระบบธุรกิจที่ทำให้ทุกอย่างถูกสร้างภาพลักษณ์ลวงตาและถูกวางแผนมาอย่างดีให้ดูสวยงามเพียบพร้อม วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์คือต้องทำทุกอย่างด้วยตัวเอง และไม่ขึ้นกับค่ายหรือระบบธุรกิจใด และต้องเป็นอันเดอกราวด์คือ ไม่ขึ้นไป “บนดิน” หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับระบบธุรกิจ เมื่อวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ปฏิเสธการมีชื่อเสียงด้วยระบบธุรกิจซึ่งมักจะมาคู่กับสื่อมวลชน ในการที่ผู้ฟังจะเข้าถึงแก่นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จึงต้องใช้ความพยายามในการแสวงหามากกว่าดนตรีกระแสหลักที่หันไปทางใดก็มีให้เห็น ได้ยินและได้ฟัง จึงเป็นที่น่าสนใจยิ่งว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้นแสวงหาจนกระทั่งมารู้จักแนวเพลงนี้จริงๆได้อย่างไร

ตารางที่ 20 การเริ่มรู้จักคนตรีฮาร์ดคอร์

การเริ่มรู้จักคนตรีฮาร์ดคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung Fu	Strike Gang			
1. เพื่อน	16	17	2	1	13	2	7	18	76	63.33
2. ค้นคว้าเอง	13	6	1	1	10	1	1	25	58	48.33
3. คนในครอบครัว	-	2	-	-	1	-	-	3	6	5
4. แฟน	-	1	-	1	-	-	-	1	3	2.5

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 จะรู้จักแนวดนตรีนี้จากเพื่อน และจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างก็พบว่า เพื่อน เป็นสื่อบุคคลสำคัญที่นำเพลงฮาร์ดคอร์มาให้ฟัง บางส่วนเกิดจากการแนะนำและชักชวน บางส่วนเกิดจากความบังเอิญไปได้ยินที่เพื่อนเปิดจึงเริ่มสนใจ และบางส่วนก็เกิดจากการที่เพื่อนฟังแล้วจึงฟังกับเพื่อนด้วย

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ถ้าเริ่มแรก ก็เป็นแจ๊คอะครับ อยู่ราชบุรีเหมือนกัน เค้าเป็นเพื่อนของเพื่อนผมอีกที ตอนนั้นเขาขายของอยู่ที่ราชบุรี เขาก็แนะนำให้ลองฟังดู ทำให้รู้ว่าฮาร์ดคอร์เป็นยังไง มีวงไหนบ้าง แล้วก็มารู้จักพี่ศจากหนังสือ Territory ที่ลงว่าฮาร์ดคอร์แท้ๆคือวงอะไรบ้างเขาก็แนะนำวงฮาร์ดคอร์ให้ฟัง ตอนนั้นก็เริ่มฟังพวก Rock ก็จะมี Nirvana เป็นวงแรกที่เปิดโลกทัศน์ให้ฟังดนตรีหนักขึ้นเรื่อยๆ แล้วเขาก็มีติดต่อให้ขายเทป ขายอะไร ก็ติดต่อกันจนถึงทุกวันนี้เลยครับ” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553)

ณภัทร อินทุภูติ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ตอนแรกเริ่มจากเพื่อนแนะนำให้ฟัง ก่อน จากนั้นก็มาพวงงานคอนเสิร์ตก็รู้จักพวกพี่ๆเขา แล้วเขาก็แนะนำให้เราฟังอะครับ” (ณภัทร อินทุภูติ, สัมภาษณ์วันที่ 30 มกราคม 2553)

อันดับต่อมาคือ รู้จักแนวเพลงฮาร์ดคอร์จากการค้นคว้าด้วยตัวเอง จำนวน 58 คนคิดเป็นร้อยละ 48.33 กล่าวคือ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนนี้จะฟังเพลง

แนวอื่นอยู่แล้ว และสืบค้นหาเพลงฟังไปเรื่อยๆจนกระทั่งมาเจอเพลงแนวฮาร์ดคอร์ แล้วรู้สึกชอบ จึงค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมและติดตามฟังในที่สุด

สรายุทธ ประสานวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ตอนนั้นดูจากนิตยสาร Crossroad เขาแนะนำวงอะไรมาเราก็ไปตามฟัง เห็นภาพนักดนตรีดูน่าจะมันก็ฟัง มันเป็นยุคของพวก Korn, Limp Bizkit สมัยนั้นเรียกพวกนี้ว่าฮาร์ดคอร์หมด แล้วก็มินิกิตยสาร Starpic เขาบอกว่า Earth Crisis เป็นฮาร์ดคอร์ที่แท้จริง ก็เลยไปหาซื้อเทปแถวสะพานพุทธจะมีพวกเทปก็อปขายเลย ได้ฟังพวกวงฮาร์ดคอร์จากค่าย Victory จากนั้นก็เลยฟังแต่ฮาร์ดคอร์ ความรู้ตอนนั้นก็งูๆปลาๆแต่สะสมมาเรื่อยๆ เก็บข้อมูลจากหนังสือ ถ้ามีเทปก็จะดูพวก Thanklist ก็ไล่ฟังวงที่เขาขอบคุณมา” (สรายุทธ ประสานวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

ธาดินทร์ มีมงคล แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ผมรู้จักจากการฟังเพลง เรานั่งฟังเพลงในเน็ตไปเรื่อยๆแล้วก็ไปเจอบู๊ป ก็สงสัยว่ามันคืออะไร จากนั้นก็ศึกษา คือตอนเด็กๆเราก็ไม่รู้หรอกว่ามันคืออะไร เราเข้าใจว่ามันคือร็อค พอโตขึ้นได้ศึกษาก็รู้ว่ามันไม่ใช่แค่ร็อคอย่างเดียว มันยังแตกแขนงออกไปได้อีก” (ธาดินทร์ มีมงคล, สัมภาษณ์ วันที่ 30 มกราคม 2553)

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนมากเริ่มฟังจากเพื่อนและค้นคว้าด้วยตนเอง บางคนอาจจะมีลักษณะของการเริ่มต้นฟังจากคนรู้จักหรือเพื่อนแต่ภายหลังเอามาศึกษาต่อยอดเอาเอง ที่น่าสังเกตคือบุคคลใกล้ชิดเช่นครอบครัว หรือคนรักกลับไม่มีอิทธิพลต่อการเริ่มรู้จักแนวดนตรีฮาร์ดคอร์มากเท่าที่ควร ดังนั้นเราอาจกล่าวได้ว่ามีกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์จำนวนน้อยที่เติบโตมากับผู้ปกครองที่ฟังเพลงฮาร์ดคอร์ โดยจากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ที่รู้จักเพลงฮาร์ดคอร์จากบุคคลในครอบครัวจะเริ่มรู้จักจากพี่หรือน้องที่มีอายุใกล้เคียงกัน

1.2 ปัจจัยที่ทำให้สนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์

ในการศึกษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่ทำให้ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยสนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นด้วย ปัจจัยเหล่านี้จะสามารถช่วยให้เข้าใจภาพและตัวตนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ได้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็น เรื่องของ ดนตรีที่อันเป็นสื่อที่ช่วยถ่ายทอด เนื้อหาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ ผ่านทั้งเสียงร้องและท่วงทำนองที่ปลุกกระดมให้เกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับเสียงเพลง และศิลปินที่เป็นสื่อบุคคลผู้สร้างผลเพลงเหล่านั้นและถ่ายทอดสู่คนฟังหรือผู้รับสารอีกทอดหนึ่ง

ซึ่งปัจจัยสำคัญ 3 อย่างที่มีส่วนสำคัญให้ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย สนใจและก้าวเข้ามาเป็น กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย อย่างเต็มตัวนั้นก็คือดนตรีและบทเพลง เนื้อหา และศิลปินซึ่งคุณลักษณะทั่วไปของปัจจัยสามสำคัญทั้ง 3 ประการนี้ มีดังนี้

1.2.1 คุณลักษณะของดนตรีและบทเพลงฮาร์ดคอร์ ซึ่งผู้วิจัยจะขอแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ดนตรี เสียงร้อง และจังหวะ

1.2.1.1 ดนตรี วงดนตรีฮาร์ดคอร์ประกอบด้วยเครื่องดนตรีพื้นฐาน 3 ชนิด กล่าวคือ กลอง เบส กีตาร์ 1 – 2 ตัว ซึ่งเล่นวนอยู่แค่ ไม่กี่คอร์ดทั้งเพลง ดนตรีแนวนี้จึงไม่ใช่ดนตรีที่แสดงฝีมือและลูกเล่นในการเล่นดนตรีมากมาย และนักร้อง ชาวตะวันตกโดยรวมจะฟังดูดิบ และสาก วงดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่จะมีสมาชิกในวงประมาณ 3 – 5 คน โดยมีการใช้เทคนิคพิเศษคือ จะใช้เส้นสายกีตาร์สายขนาดค่อนข้างใหญ่ อย่างวง Born From Pain ใช้สายเล็กเบอร์ 10 และสาย 6 เบอร์ 46 นอกจากนี้ยังต้องมีการจูนเสียงกีตาร์และเบสให้ต่ำกว่าปกติซึ่งจะเป็นคีย์ E แต่ฮาร์ดคอร์มักจะใช้คีย์ D จนถึง B เบสนั้นจะดริอปสายตามกีตาร์ มีโซโล่เล็กน้อยถึงไม่มีเลย และมีลูกเล่นนิดหน่อยในการ picking (กดปิ๊กกับสายกีตาร์), มีการทาบคอร์ด, มีการทำเสียงกีตาร์หอน และมีการเล่น Harmonic หรือ การใช้นิ้วเคาะที่สายแล้วดึงมือออกแล้วหางเสียงจะสูงขึ้น ส่วนคอร์ดกีตาร์นั้นใช้คอร์ดธรรมดาทั่วไป ซึ่งแต่ละเพลงจะไม่เหมือนกัน จะปรับเปลี่ยนไปตามโครงสร้างของเพลง โครงสร้างของเพลงนั้นก็ไม่ได้ตายตัว บางเพลงก็เอาท่อนฮุคขึ้นต้นเพลง แต่โดยมากจะเล่นบรรเลงไป 4 ห้องแล้วค่อยเข้าท่อนฮุค ขึ้นอยู่กับริฟกีตาร์ด้วย

1.2.1.2 เสียงร้อง ในการร้องเพลงแบบดุดันและโหดเหี้ยมอย่างฮาร์ดคอร์และเมทัลนั้น มีเรียกวิธีการร้องว่า การร้องสำรอก และเรียกลักษณะเสียงร้องว่า เสียงสำรอกซึ่งเสียงสำรอกของแต่ละแนวเพลงก็จะสำรอกแตกต่างกันออกไป ในการฝึกซ้อมสำรอกนั้น ศิลปินวงดนตรีฮาร์ดคอร์ได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

มณู เตชะดี นักร้องนำวง No is Not กล่าวว่า "เริ่มฝึกจากการร้องตาม วงนูเมทัลอย่าง Korn Limbikkit ก่อน เสียงออกมาจากจิตวิญญาณ ไม่มีเทคนิคที่บ่งบอกได้แน่ชัด ต้องจับจุดเอาเอง ใช้เวลาฝึกนานประมาณ 4 ปี เสียงร้องจึงอยู่ตัว แล้วก็ไม่เคยมีปัญหา หรือเจ็บป่วยเพราะการร้องเพลงเลย" (มณู เตชะดี, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

พาคินทร์ นาคบุตร นักร้องนำวง Wasted กล่าวว่า “ไม่มีวิธีการอะไรเลย ก็แค่ร้องมาเรื่อยๆ เคยไปกับวงเพื่อนที่ห้องซ้อม ก็ไปขอเขาร้องคือเล่นกันสนุกๆ ครั้งแรกมีอะไรเลยแค่แหกปาก ยังไม่รู้จักใช้โทนเสียง อยู่บ้านฟังเทปก็แหกปากไปตามเพลงแต่ก็แค่ร้องคลอไปเฉยๆไม่ได้ตะโกนออกมา จะได้ร้องจริงๆก็แค่นในห้องซ้อมเท่านั้น” (พาคินทร์ นาคบุตร, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2553)

กล่าวโดยสรุปคือ ไม่มีวิธีการฝึกฝนการร้องเพลงฮาร์ดคอร์ที่ชัดเจน นักร้องเพลงฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการฟังเสียงร้องของศิลปินที่เป็นต้นแบบและเลียนแบบวิธีการร้องจากประสบการณ์ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ไม่ให้ความสำคัญกับฝีมือการเล่นหรือทักษะของนักดนตรีมาก ดังนั้นการร้องจึงไม่จำเป็นต้องมีทักษะหรือมีพรสวรรค์มาก่อนก็สามารถร้องได้ โดยเสียงร้องของแนวเพลงฮาร์ดคอร์นั้นจะใช้โทนเสียงแบบโมโนโทน กล่าวคือ มีการขึ้นลงของโทนเสียงน้อย ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง เป็นการร้องแบบตะโกน กระซิก ตะคอกหากฟังในครั้งแรกและยังไม่เคยอ่านเนื้อเพลงมาก่อนแล้ว จะฟังไม่ออกว่ามีเนื้อร้องอย่างไร แต่หากผู้ฟังได้อ่านเนื้อเพลงแล้ว ฟังอีกหลายรอบ จะสามารถฟังออกและเข้าใจสาระและอารมณ์ของดนตรีได้

1.2.1.3 จังหวะ แนวเพลงฮาร์ดคอร์นั้นมีพื้นฐานสืบทอดแตกแขนงออกมาจากแนวเพลงพังค์ ดังนั้นเสียงจังหวะกลองของเพลงแนวฮาร์ดคอร์จึงติดจังหวะของพังค์มาด้วยคือ จังหวะย่ำซ้ำไปมา แต่ตีรัวเร็วกว่าเพลงแนวพังค์ถึงประมาณ 6 ห้อง หรืออยู่ในช่วงระหว่างประมาณ 120-160 beat / minute ขึ้นอยู่กับความหนักของเพลง ซึ่งจะให้อารมณ์ของเพลงออกมาต่างกันอีกด้วย อย่างเช่น วง No Is Not จะมีจังหวะในการเล่นที่ค่อนข้างหนักและซ้ำกว่าวง Born From Pain อยู่เล็กน้อย ซึ่งจังหวะของดนตรีนั้นจะมีผลต่อการกระโดดโลดเต้น และวิ่งเข้าหากันตามธรรมเนียมของกลุ่มผู้ชม สังเกตได้จาก เพลงใดที่มีท่อนที่มีจังหวะเร็วมากๆและหลายท่อนนั้นก็จะมีกลุ่มผู้ฟังเข้ามาร่วมสนุกอยู่หน้าเวที มากกว่าเพลงที่มีจังหวะค่อนข้างช้า เนื่องจากเพลงที่มีจังหวะเร็วย่อมจุดอารมณ์ความสนุกสนานได้มากกว่า

1.2.2 เนื้อหา กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นั้นมีความสนใจฝึกฝนในเรื่องเหตุบ้านการเมือง ปัญหาสังคม ดังนั้นบรรดาวงดนตรีฮาร์ดคอร์จึงมักนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพเป็นหลัก วงดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่จะเน้นเนื้อหาชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปของโลกในทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความยากจน, ความไม่ยุติธรรม, สาระของเนื้อเพลงฮาร์ดคอร์มักจะกล่าวถึงเรื่อง การเมือง ปัญหาสังคม ตลอดจนเรื่องราวของการกดขี่ข่มเหงในสังคมของยุคนี้การ

ต่อต้านทุนนิยม ประวัติศาสตร์ Straight Edge มิตรภาพ การรวมพลัง กีฬาเสกกีตบอร์ด รวมไปถึงเรื่องราวทั่วเกี่ยวกับชีวิตประจำวันด้วย ซึ่งแต่ละวง และแต่ละกลุ่มในประเทศไทยก็จะมีอัตลักษณ์ในการประพันธ์บทเพลงต่างกันออกไปตามแต่เนื้อหาที่สนใจ แต่จุดร่วมของลักษณะเนื้อหาของเพลงฮาร์ดคอร์คือ ต้องแต่งมาจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้น มิใช่จินตนาการเพื่อฝันเลื่อนลอย

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศ

วง Earth Crisis

อัลบั้ม Destroy The Machines (ปี ค.ศ.1995)

- เพลง Born From Pain

Strength. Born from pain. Beyond that of my flesh.

Betrayed, robbed and beaten, but not defeated. Through my search for allies, I have found myself.

Persistence is the answer to regain all that was taken.

Hatred drives me onwards

across to desolation of dying dreams and failure,

to find I am my own salvation. From the experience of injustice, from the

horror that I have witnessed comes the knowledge that freedom must be won.

Strangled by frustration, no longer will I be my

victim. My patience is whaning, now all it takes is one spark to set me off. I have to

try to find some peace and hold that

peace inside before it gets to late.

Emancipate my mind. Breathing life into my visions,

forcing them into reality.

From paradise into the inferno, into paradise, into paradise.

เนื้อเพลงนี้ได้กล่าวว่า ความแข็งแกร่ง มาจากความเจ็บปวด หาใช่มาจากร่างกายเพียงอย่างเดียว แม้ถูกทรมาน หักหลัง ทำร้าย แต่ก็ไม่เคยถอย พยายามหาเพื่อนมาร่วมต่อสู้ แต่กลับได้ค้นพบตัวเอง แต่ก็ต้องทน ตื้อดั่งเพื่อให้ได้สิ่งที่สูญหายไปคืนมา ความเกลียดชังเป็นแรงผลักดันให้ก้าวข้ามความล้มเหลว และพบว่าตัวเองเท่านั้นที่จะปลดปล่อยความทุกข์

เหล่านี้ได้ จากประสบการณ์เลวร้าย ทำให้มันค้นหาความเป็นอิสระ ต้องหามันพบให้ได้ จะค้นหา
 ความอิสระเพื่อให้บรรลุมีความสุขในสวรรค์ กล่าวโดยสรุปคือ อุปสรรคทำให้ฉันแข็งแกร่งขึ้นและฉัน
 จะยืนหยัดเชื่อมั่นในตัวเอง ค้นหาความเป็นอิสระเพื่อความสงบสุข

ตัวอย่างเนื้อเพลงของMinor Threat

วงฮาร์ดคอร์ต่างประเทศวงแรกที่ริเริ่มแนวคิดและวิถีปฏิบัติการณ์เป็น Straight Edge
 - เพลง Straight Edge จากอัลบั้ม Minor Threat ปี ค.ศ. 1984

I'm a person just like you
 But I've got better things to do
 Than sit around and fuck my head
 Hang out with the living dead
 Snort white shit up my nose
 Pass out at the shows
 I don't even think about speed
 That's something I just don't need
 I'VE GOT STRAIGHT EDGE

I'm a person just like you
 But I've got better things to do
 Than sit around and smoke dope
 'Cause I know I can cope
 Laugh at the thought of eating ludes
 Laugh at the thought of sniffing glue
 Always gonna keep in touch
 Never want to use a crutch
 I'VE GOT STRAIGHT EDGE

เพลงนี้กล่าวถึงการเป็นเซตไรเอจด์ ว่าพวกเขาเหมือนคนธรรมดาทั่วไป แต่เขา
 มีสิ่งดีๆอื่น ๆ ให้ทำมากกว่าการเสพยา ดื่มแอลกอฮอล์

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวง No is Not

(วงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทยวงแรกที่ผลิตผลงานอัลบั้มเต็ม)

เพลงบทเรียนสุดท้าย (Last Lesson)

(A) พอที่กับสงครามทำลาย ทำร้ายกันเอง ไม่เคยให้ผลดี มีแต่ ความเสียหาย แล้วนี่ เป็น
บทเรียน สุดท้าย เป็นที่รู้ ว่ามันควรจะ ดำเนินไปอย่างไร (C)จะได้ คิดซะที่ มันเป็น สิ่งไม่ดี เมื่อไหร่
จะคิดซะที่ ไม่เคยให้ผลดี

(B) เอาแต่คิดจะทำลาย ไม่คิด ไม่สนใจ ธรรมชาติ เริ่มหมดไป สมดุล ที่เคยมี ทำไป เพื่ออะไร
หยุดเถิด พวกกันที่ ไม่ดี มันไม่ดี ได้โปรด ต้องตายอีกซักเท่าไร (C) หยุดเถิด... โลกของเราเริ่มทรุด
เริ่มเสื่อมสลาย แผ่นดินกลายเป็นความจริง (x2) มวลมนุษย์และสรรพสิ่ง จะฉิบหาย เริ่มละลาย
หายไป กับไฟ ของสงคราม (x2)(A,C,B)

เพลงนี้กล่าวถึงผลกระทบของสงครามและสงครามนิวเคลียร์ให้หยุดทำสงคราม

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวง Born From Pain

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ก่อตั้งเป็นลำดับต้นๆของประเทศไทย และมีความถนัดในการประชาสัมพันธ์
ผลงานและการแสดงคอนเสิร์ตค่อนข้างสูง

เพลง BREATH AWAY

I WILL LOOK DOWN FROM THE CREER THAT YOU WERE , FEELING IT BLOW
MINOR THREAT POELITIC CAN YOU LOOK DOWN THAT THING MEAN TRUE
NO ONE SAY HAVE TO PREPARE CAN YOU LOOK THAT THING
OVERTRUE FERATE CAN YOU LOOK DOWN IN MY FEAR.

CAN YOU LOOK DOWN THE RESPONSE OVERTRUE

BREAK THE RESPECT MY SOUL OVERTRUE.

<OOM> DEER DESCENT FALL APART BREAK AWAY.

MAKE YOU DEATH. OVERALL BEEN PROCESS

FEEL LET GO MIND CONTROL OVER ME

BREAK THE SCUM OVER ALL THAT MADE

MAKE THE THING BEEN SOOM
 AND ALL BEST OF YOU TRUSTING BE PASS
 AND ALL BEST OF YOU DENIED
 HATE BESIDE OVERALL DISGRACE AWAY
 BREAK REGREAT INSANITY FOR THE FALL
 THAT IT SEEMS OVERTRUE ...
 * NOT BUT NO SEEM FEELED DISGRACE
 SO YOU STEP BACK ME AND THE REPUL BEEN
 PRESENT OVER THAT PRESENT IN YOUR SIDE
 JUST FOR SCENE HERE WE ARE ENDLESSLY
 THAT YOU SIDE HERE WE ARE BREAK THE VEIN
 CAN YOU LOOK UP IN VEIN
 < BRUAL> BRING BRING THIS SCUM IN BUTCHERED OF DAKEST
 BREED HUMAN BEEN THAT BEEN FALL

เพลงนี้เป็นการใช้ความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียนซึ่งเป็นนักร้องนำของวง กล่าวเป็นคำบอกเล่า จากคนหนึ่ง สู่อีกคนหนึ่ง โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเสียดสีสังคม กลุ่มคนแต่ละกลุ่มที่มองกันและกัน จะรู้สึกว่าคุณเองมีความแตกต่างกัน แต่อย่างไรทุกคนก็ต้องอยู่ร่วมกัน

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวง DDT

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ของประเทศไทยที่รวมสมาชิกจากวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทยที่ทำการพักวงแล้วมา
 สร้างวงดนตรีใหม่ที่มีแนวคิดตรงกัน
 เพลง THHC IS NOT BUSINESS

Your money! My soul!

You're fuckin go to hell Business suck!

Hardcore music is not business

Thailand hardcore is my family

(you can't get my soul)

เพลงนี้กล่าวถึงตัวตนของกลุ่มTHHC หรือ Thailand Hardcore เป็นการประกาศ
 กร้าวว่า เงิน ไม่สามารถซื้อใจของชาว Thailand Hardcore ได้ เพราะดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ใช่ธุรกิจ
 แต่เป็นครอบครัว ซึ่งคนอื่นไม่มีทางเข้าใจ เนื้อเพลงนี้แสดงถึงอุดมการณ์ต่อต้านระบบทุนนิยม เป็น
 เพลงที่ตอกย้ำเจตนารมณ์ของกลุ่ม THHC ว่าต่อต้านระบบทุนนิยมและไม่ได้ทำเพลงฮาร์ดคอร์
 เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทอง ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการแสดงตัวตนและแสดงความเป็นอันหนึ่ง
 อันเดียวกันของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอีกด้วย

นอกจากนี้ สมภพ เหมวิสัย มือกีตาร์ของวง No is Not กล่าวถึงความแตกต่าง
 ของเนื้อเพลงระหว่างศิลปินไทยและศิลปินต่างประเทศไว้ว่า “เคยมีฝรั่งมาคอมเมนต์ใน Myspace
 ว่าเนื้อเพลงของเรามันล้ำหลัง เป็นฝรั่งมาจากอเมริกา เขาบอกว่าทำไมวงพวกคุณยังพูดถึงเรื่อง
 การเมือง สังคม อาชญากรรม สงครามอยู่ เขาวามันล้ำหลังแล้ว แต่ประเทศเรากับเขามันไม่
 เหมือนกัน เลยตอบเขาไปนะว่า เราอยู่คนละประเทศ เรามันเป็นแบบนี้ เพลงของเราเขียนเมื่อ
 ประมาณปี 2549 แต่เนื้อเพลงยังใช้ได้กับปัจจุบันนะและน่าจะยังใช้ได้ไปอีกยาวเลย ส่วนวงอื่นๆ
 ‘ไม่รู้ว่าเขาพูดถึงอะไรกัน แต่เราจะเน้นกับเรื่องนี้’ (สมภพ เหมวิสัย, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์
 2553)

จากเหตุการณ์นี้จึงเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าเนื้อเพลงของแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในแต่ละ
 ประเทศนั้นมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทของประเทศนั้นๆ รวมถึงพื้นฐานของวงดนตรีนั้นๆ
 อีกด้วย โดยในประเทศไทยที่ยังประเทศที่มีปัญหาเรื่องการเมือง การเอาัดเอาเปรียบ หรือปัญหา
 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งแตกต่างจากในประเทศสหรัฐอเมริกาที่อาจจะไม่มีปัญหาเรื่องอื่น
 มากกว่าเป็นต้น ดังนั้นเนื้อเพลงที่ศิลปินฮาร์ดคอร์เขียนจึงเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนรูปแบบ
 สังคมและวัฒนธรรมนั้น ซึ่งจะมีความแตกต่าง เปรียบแปลงไปตามบริบทของสังคมและเวลา
 ยกตัวอย่างเพลงที่มีเนื้อเกี่ยวกับการเป็นสเตอร์เจดจ์ที่ถูกเขียนขึ้นมาช่วงยุคที่วัยรุ่นใน
 สหรัฐอเมริกานิยมเสพสารเสพติด เป็นต้น

ด้วยลักษณะของการร้องเพลงฮาร์ดคอร์นั้นจะผ่านการตะเบ็งและตะคอกด้วย
 ลักษณะน้ำเสียงที่ดุดัน ประกอบกับเสียงดนตรีที่ตั้งสนั่น ซึ่งทำให้ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับเพลงฮาร์ดคอร์
 ส่วนใหญ่รู้สึกว่าเป็นเพลงที่ “ฟังไม่ได้ศัพท์” หรือ ฟังไม่รู้เรื่อง การออกเสียงคำต่างๆจึงไม่ชัดเจน ฟัง
 ง่ายเหมือนเพลงกระแสนิยมทั่วไป ดังนั้นจึงเป็นเหตุที่น่าสนใจยิ่งว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ด
 คอร์ในประเทศไทย สามารถสกัดเนื้อหาของเพลงออกมาได้หรือไม่หากยังไม่เคยฟังเพลงนี้มาก่อน

และมีวิธีในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาของเพลงได้อย่างไร ซึ่งจากผลการสำรวจพบได้ดังตารางต่อไป

ตารางที่ 21 ความสามารถในการเข้าถึงเนื้อหาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านบทเพลง

หากไม่ได้อ่านเนื้อเพลงมาก่อนฟังออกหรือไม่	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. ฟังออก	15	13	1	1	10	2	2	24	68	56.66
2. ฟังไม่ออก	7	9	1	-	8	1	6	15	52	43.33

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 สามารถฟังเพลงฮาร์ดคอร์ออก และเข้าใจเนื้อหา แต่ไม่ได้ฟังออกทุกคำแม้ว่าจะไม่เคยฟังเพลงนั้นมาก่อนซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเหล่านั้น ได้ใช้ประสบการณ์ที่สะสมมาเกี่ยวกับความรู้เรื่องวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ ประกอบกับวิธีการอนุมาน จากคำศัพท์หลักๆที่พอจะฟังออก แล้วก็ปะติดปะต่อเรื่องราวกับอารมณ์ของดนตรีจังหวะ และเสียงร้อง ทำให้เข้าใจถึงเนื้อหาของบทเพลงได้

ปานเทพ สุนทรภัสส์ช บรรณาธิการแฟนซีน Thai Headbanger กล่าวว่า “ฟังออกเป็นคำๆครับ มันค่อนข้างฟังง่าย แต่ถ้าเป็นพวกแบลคมันฟังไม่ออกเลย” (ปานเทพ สุนทรภัสส์ช, ภาษณ์วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

สิทธิพงษ์ หลักคำ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ก็ฟังออกเป็นคำๆครับ แต่แปลไม่ออก” (สิทธิพงษ์ หลักคำ, สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553)

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการฟังเพลงฮาร์ดคอร์นั้นนอกจากจะฟังเพื่อผ่อนคลายแล้วยังต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากเนื้อเพลงด้วย กล่าวคือเมื่อชื่นชอบตัวดนตรีก็จะต้องกลับไปเปิดดูเนื้อหาหรือสารที่แฝงไว้ในเนื้อเพลง และโดยส่วนมากเนื้อเพลงจะเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงต้องอาศัยความพยายามในการแปลเนื้อเพลงเพื่อทำความเข้าใจ ซึ่งผู้ฟังที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษดีก็จะสามารถทำความเข้าใจเนื้อเพลงได้มากกว่า

1.2.3 ศิลปินฮาร์ดคอร์มักจะไม่ค่อยมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นนัก จะออกมาในรูปแบบสบายๆ freestyle เป็นกันเอง เนื่องจากอุดมการณ์ของฮาร์ดคอร์นั้นคือความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะหญิง ชาย หรือเพศที่สาม ก็เท่ากัน ศิลปินก็มีความสำคัญเท่ากับผู้ชมกล่าว คือ พวกเขาจะแอนตี้ฮีโร่ และร็อคสตาร์ หรือผู้ที่มุ่งหวังจะมากอบโกยชื่อเสียงและเงินทองจากวงการฮาร์ดคอร์ ไม่จำเป็นต้องมีเสื้อสีดำเสมอไป และไม่จำเป็นที่จะต้องใส่เสื้อเป็นทีมเป็นวง แต่ก็มีศิลปินบางวงที่นิยมแต่งชุดดำ กางเกงทหาร ร้องเท้าผ้าใบเนื่องจากเป็นชุดล้าลองที่สวมใส่สบาย ทะมัดทะแมง เหมาะแก่การกระโดดโลดเต้นหรือเคลื่อนไหวไปมา เป็นการแต่งตัวของจะใช้คำศัพท์ที่สื่อแบบตรงไปตรงมา และเข้าใจง่าย อาทิวง Dead Kennedys, Black Flag, Minor Threat, EARTH CRISIS, Bad Brains ในประเทศไทยตัวอย่างเช่น No is Not, A-zero, Innocent Blood, Born From Pain เป็นต้น

1.2.3.1 ภาพลักษณ์ของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศ

ภาพที่ 4 วง Earth Crisis

ภาพที่ 5 วง Minor Threat

1.2.3.2 ภาพลักษณ์ของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ประเทศไทย

ตัวอย่างภาพลักษณ์ของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์จากกลุ่มไทยแลนด์ฮาร์ดคอร์

ภาพที่ 6 วง License To Kill

ภาพที่ 7 วง No Is Not

ตัวอย่างภาพลักษณะของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ จากกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์

ภาพที่ 8 วง Born From Pain

ภาพที่ 9 วง A-ZERO

ตัวอย่างภาพลักษณะของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์จากกลุ่มนอกจอกฮาร์ดคอร์ และพิจิตรฮาร์ดคอร์ ตามลำดับ

ภาพที่ 10 วง Truths Burn True

ภาพที่ 11 วง Skin Blood

ตัวอย่างภาพลักษณะของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์จากกลุ่มSiam Old School หรือ SOS และกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ ตามลำดับ

ภาพที่ 12 วง 10 BATH PER HOUR

ภาพที่ 13 วง Take it Back

ตัวแปรเรื่องปัจจัยที่ทำให้สนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์นี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้ตอบแบบสำรวจทำการเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีผลมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด ซึ่งคำถามนี้ผู้วิจัยตั้งขึ้นมาเพื่อวิเคราะห์ว่าตัวสื่ออย่างดนตรี และศิลปินนั้น จะมีอิทธิพลต่อความสนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย มากหรือน้อยกว่าตัวเนื้อหาซึ่งเป็นแก่นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งผลการสำรวจมีดังนี้

ตารางที่ 22 ปัจจัยที่ทำให้สนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์

เรียงลำดับปัจจัยที่สนใจวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์มากที่สุด > น้อยที่สุด	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. ดนตรี > เนื้อหา > ศิลปิน	10	14	1	-	10	2	5	18	60	50
2. ดนตรี > ศิลปิน > เนื้อหา	6	4	1	1	2	1	3	13	31	25.83
3. เนื้อหา > ดนตรี > ศิลปิน	5	1	-	-	4	-	-	8	18	15
4. ศิลปิน > ดนตรี > เนื้อหา	1	2	-	-	-	-	-	2	5	4.16
5. ศิลปิน > เนื้อหา > ดนตรี	-	1	-	-	1	-	-	1	3	2.5
6. เนื้อหา > ศิลปิน > ดนตรี	-	-	-	-	1	-	-	1	2	1.66

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 50 จะระบุว่าสนใจดนตรีมากที่สุด รองลงมาคือ สนใจเนื้อหา และศิลปินเป็นลำดับสุดท้าย ถัดไปคือ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.83 ระบุว่า สนใจที่ดนตรีมากที่สุด ตามด้วยเนื้อหา และศิลปินเป็นลำดับสุดท้าย ส่วนที่คะแนนการเลือกน้อยที่สุดคือ สนใจเนื้อหาก่อน ตามด้วยศิลปิน และดนตรีเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เกือบทั้งหมด ให้เหตุผลว่า เพราะดนตรีเป็นสิ่งแรกที่

ได้ยิน ได้ฟังแล้วรู้สึกชอบ พอชอบแล้วก็เลยศึกษาต่อ บางคนก็เน้นไปที่ศิลปินที่ชอบ บางคนก็เน้นไปทางเนื้อหา แต่ทุกอย่างล้วนเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและมีความสำคัญทุกประการ

วิศิษฐ์ ม่วงจร แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ดนตรีมันจริงจังนะผมว่า ด้วยเนื้อเพลง ตอนเด็กๆผมชอบอะไรที่มันซ้ำๆจัดอยู่แล้ว ชอบพวกการเมืองนิดๆ แล้วก็ไม่ได้ชอบอะไรที่มันเกี่ยวข้องกับองค์กรของรัฐอยู่แล้ว พอโตขึ้นก็มาศึกษาเรื่องการไม่กิน ไม่สูบ ไม่ดื่ม ว่ามันจริงจังตรงไหน” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2553)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ฮาร์ดคอร์มันเป็นดนตรีที่ฟังแล้วรู้สึกว้าวใจเลยครับ แนวอื่นๆผมก็ฟังเรื่อยๆ แต่ฮาร์ดคอร์นี่ชอบมาก ชอบทุกอย่างรวมๆกัน แต่เรื่องอิมเมจผมเฉยๆนะ ชอบที่ดนตรีมากกว่า มันบอกไม่ถูกว่าชอบตรงไหน แต่พอฟังปุ๊บมันชอบไปเลยครับ” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553)

สิทธิพงษ์ หลักคำ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ผมสนใจที่ดนตรีที่สุดเพราะว่าอ่านเนื้อไม่ออก แปลเนื้อไม่เป็น แต่ถ้าเป็นวงที่เขียนภาษาไทยก็ยังไม่ได้ฟังเลย” (สิทธิพงษ์ หลักคำ, สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553)

3.3 วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยชื่นชอบ

ตัวแปรนี้ก็เป็นอีกตัวแปรสำคัญที่ช่วยในการกรองผู้ตอบแบบสำรวจว่าติดตามข่าวสารและมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างถูกต้องหรือไม่ ซึ่งถ้ามีผู้ที่ตอบวงดนตรีที่ไม่ใช่วงดนตรีฮาร์ดคอร์ ผู้วิจัยจะตัดออกจากกลุ่มตัวอย่างทันที ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คนนี้ สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องและตรงประเด็น แสดงถึงการเป็นผู้รับสารแบบactive ที่สนใจใฝ่รู้ กระตือรือร้นในการค้นคว้า และติดตามข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอ ไม่ใช่แค่เพียงรอรับสารจากสื่อมวลชนที่ป้อนข่าวสารให้ตลอดเวลาเช่นแนวดนตรีกระแสหลัก นอกจากนี้ ตัวแปรเรื่องวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ชื่นชอบนั้น ยังสะท้อนถึงความนิยมของ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ต่อวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทยอีกด้วย โดยผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิด และให้ผู้ตอบแบบสำรวจกรอกชื่อของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ชื่นชอบได้ไม่จำกัดจำนวนวงซึ่งผลการสำรวจออกมาดังนี้

3.3.1 วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยชื่นชอบ
ตารางที่ 23 วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยชื่นชอบ

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ ในประเทศไทยที่ ชื่นชอบ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strik e Gan g			
1. Born from Pain	-	11	2	1	-	2	4	20	40	33.33
2. 10 Bath per Hour	3	2	1	-	13	-	-	2	21	17.5
3. No is Not	3	4	-	1	3	-	-	4	15	12.5
4. License to Kill	6	-	-	-	3	-	-	4	13	10.88
5. A Zero	-	4	-	-	-	-	1	7	12	10
6. Forgodkiller	3	4	-	-	3	-	-	2	12	10
7. Take it Back	-	2	1	-	1	-	3	2	9	7.5
8. DDT	1	-	-	-	3	-	-	-	4	3.33
9. Curse of Human	-	2	-	-	-	1	-	-	3	2.5
10. Insecurity	-	2	1	-	-	-	-	-	3	2.5
11. Zealot	-	-	-	-	-	-	1	1	2	1.66
12. Innocent Blood	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
13. Dissenter	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.83
14. Buster Call	-	1	-	-	-	-	-	-	1	0.83
15. Mosherman Friend	-	1	-	-	-	-	-	-	1	0.83
16. Superman	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
17. Wasted	-	-	-	-	1	-	-	-	1	0.83
18. Skip It	-	-	-	-	-	-	1	-	1	0.83
19. Strike Out	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
20. ชอบทุกวง	4	3	-	-	-	-	-	1	8	6.66

ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 40 คนคิดร้อยละ 33.33 เป็นรู้จัก ชื่นชอบวง Born from Pain จากกลุ่ม PKHC เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาเป็น 10 Bath per Hour จากกลุ่ม S.O.S. เป็นอันดับที่ 2 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และอันดับที่ 3 คือ No is Not จากกลุ่ม THHC จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5 ซึ่งจากการสัมภาษณ์และสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีฮาร์ดคอร์ชาวไทย และผู้ทำธุรกิจเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น ต่างให้ความเห็นว่า นอกจากเรื่องฝีมือแล้ว การประชาสัมพันธ์ผลงานของวงก็ มีผลต่อคะแนนนิยมของคนฟังอย่างมาก แม้ว่าวงที่อยู่มานานกว่า จะมีประสบการณ์มาก และเล่น ได้ดี แต่เมื่อขาดการประชาสัมพันธ์ หรือเว้นช่วงในการแสดงนานก็ทำให้ผู้ชมลืมได้

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อก ในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “ที่จัดให้วง No is Not เป็นวงเปิดเพราะผมรู้อยู่แล้วว่าคนที่มาดู No is Not มีน้อยมาก อีกอย่าง No is Not นานๆทีจะเล่นที คือทิ้งช่วงไปนาน” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ในตารางนี้จึงเห็นได้ว่าการสื่อสารมีบทบาทที่ทำให้วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น ซึ่งในกรณีของวง Born From Pain นั้นมีการประชาสัมพันธ์ตัวเองอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ มีการเล่นคอนเสิร์ตอยู่บ่อยครั้ง ทั้งงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์และงานคอนเสิร์ตที่เล่นร่วมกับวงเมทัล รวมไปถึงเป็นวงที่มีฝีมือดี มีการแสดงสดที่เร้าใจ ติดตามคนดู มีเพลงที่ติดหูง่าย คนดูสามารถร้องตามได้ นอกจากนี้ยังเป็นวงดนตรีที่มีค่ายเพลงสนับสนุนได้คือค่าย Music Help ที่จะหางานคอนเสิร์ตให้รวมถึงเป็นสปอนเซอร์ในการจัดงานอีกด้วย

3.3.2 วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศที่ชื่นชอบ

คำถามเรื่องวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศที่ชื่นชอบนี้ จะสะท้อนคะแนนนิยมของวงดนตรีและศิลปินฮาร์ดคอร์ต่างประเทศที่ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยรู้จัก และชื่นชอบ ซึ่งจะแสดงถึงความสามารถในการประชาสัมพันธ์วงดนตรีฮาร์ดคอร์ของชาวต่างประเทศที่สามารถแพร่กระจายวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์เข้าสู่ประเทศไทยได้ และส่งอิทธิพลทางวัฒนธรรมความคิด ความชื่นชอบในแนวดนตรี รวมถึงวิถีปฏิบัติ ทำให้คนไทยเกิดความชื่นชอบ คลั่งไคล้ ไปจนกระทั่งศรัทธา และเดินรอยตามแรงบันดาลใจของพวกเขา ซึ่งผลการสำรวจมีดังนี้

ตารางที่ 24 วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยชื่นชอบ

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ ในต่างประเทศที่ชื่นชอบ	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. Terror	2	2	1	1	3	-	1	13	23	19.16
2. Mad Ball	3	2	1	1	4	-	-	6	17	14.16
3. Earth Crisis	4	3	-	1	-	1	1	4	14	11.66
4. Hatebreed	3	1	1	-	2	-	-	7	14	11.66
5. Sick of It All	3	3	-	1	1	-	-	-	8	6.66
6. Agnostic Front	1	1	-	-	5	-	-	1	8	6.66
7. Have Heart	-	3	2	-	-	-	-	1	6	5
8. Champion	-	2	1	-	-	-	-	1	5	4.16
9. H2O	-	-	1	-	3	-	-	1	5	4.16
10. No Turning Back	-	1	1	-	-	-	-	2	4	3.33
11. First Blood	-	-	-	-	-	-	4	-	4	3.33
12. Warzone	1	-	-	-	2	-	-	-	3	2.5
13. CDC	-	1	-	-	1	1	-	-	3	2.5
14. Vision of Disorder	-	2	-	-	-	-	-	-	2	1.66
15. Indecision	-	-	-	-	-	1	-	1	2	1.66
16. Minor Threat	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.83
17. Hoods	-	1	-	-	-	-	-	-	1	0.83
18. Dead Kennedys	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
19. Fugazi	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
20.ชอบทุกวง	1	2	-	-	2	-	-	3	8	6.66

ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.16 จะชื่นชอบวง Terror จากรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งที่ผลการสำรวจเป็นเช่นนี้อาจเพราะผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มแบบสำรวจครั้งแรกในงานคอนเสิร์ตของวง Terror ซึ่งเป็นวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลกที่มาแสดงในประเทศไทยเป็นครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างกำลังอยู่ในบรรยากาศของงาน กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรี

ฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย บางคนจึงอาจนึกชื่อวงดนตรีฮาร์ดคอร์วงนี้ออกเป็นชื่อแรกและเขียนเพียงชื่อเดียว กอปรกับการเก็บข้อมูลด้วยแบบสำรวจในครั้งที่ 2 ก็ยังคงอยู่ในช่วงคว้นหลงงานคอนเสิร์ตวง Terror ผลการวิจัยจึงออกมาเป็นเช่นนี้

วงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศที่ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ชื่นชอบเป็นอันดับที่ 2 คือ วง Mad Ball จากรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.16

ส่วน วงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศที่ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ชื่นชอบเป็นอันดับที่ 3 คือ วง Hatebreed จากรัฐคอนเนกติกัต และ วง Earth Crisis จากรัฐนิวยอร์ก ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ศิลปินฮาร์ดคอร์ไทยหลายคนเป็น Straight Edge (sXe) จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 เป้าหมายในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์

ตารางที่ 25 เป้าหมายในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์

เป้าหมายในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. คลายเครียด	17	12	1	1	11	2	6	29	79	65.83
2. ปลดปล่อยความเป็นตัวเอง	12	11	1	1	14	2	6	24	71	59.16
3. พัฒนาทักษะด้านดนตรี	18	10	1	-	10	2	6	22	69	57.5
4. สร้างวงดนตรีของตัวเอง	12	3	1	-	10	3	3	15	47	39.16
5. มีเพื่อนใหม่ๆ	6	8	1	1	9	1	2	9	37	30.83
6. ระบายความคับแค้นใจ	4	3	-	1	4	-	1	9	22	18.33
7. เพื่อให้สังคมยอมรับ	2	2	-	-	9	-	1	1	15	12.5
8. มีชื่อเสียงในต่างประเทศ	-	-	-	-	4	1	2	1	8	6.66
9. เป็นศิลปินมีชื่อเสียงในประเทศไทย	-	3	-	-	1	-	1	2	7	5.83
10. อยากเท่แบบศิลปิน	1	1	-	-	2	-	1	1	6	5
11. ศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
12. ทำงาน	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
13. สร้างอุดมการณ์	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
14. ศึกษาสังคมในประเทศนั้นๆ	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ

65.83 ฟังเพลงฮาร์ดคอร์เพื่อคลายความเครียด รองลงมาคือปลดปล่อยความเป็นตัวเอง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 59.16 และอันดับที่ 3 คือ เพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 จึงจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่นอกจากฟังเพลงฮาร์ดคอร์เพื่อผ่อนคลายแล้ว ยังเป็นการแสดงถึงตัวตน อัตลักษณ์ของบุคคลนั้นอีกด้วย นอกจากนี้ถ้าเป็นนักดนตรีด้วยก็จะฟังเพื่อพัฒนาทักษะทางการเล่น การร้อง ด้วยการร้องตามหรือเล่นเพลงคัฟเวอร์ศิลปินที่ตนชื่นชอบ

วุฒิชัย ชุ่มสา นักร้องนำวง 10 Baht Per Hour กล่าวว่า “ที่เราเล่นเพลงคัฟเวอร์ก็เพื่อให้คนดูสนุก เขาก็ร้องอยู่แล้วว่าเราจะเล่นเพลงอะไร คือเราก็ไม่ได้เอามาเซอร์ไพรซ์เขา เราแค่อยากเอามาเล่น เอามาซ้อม เราก็อยากเอามาลองดูว่าคนอื่นจะอินกับมันแค่ไหน เราไม่เคยพูดกันว่าเราจะเล่นเพลงนี้เพราะมันกำลังมาแรง” (วุฒิชัย ชุ่มสา, สัมภาษณ์วันที่ 13 มีนาคม 2553)

2. การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

2.1 ระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์

ตัวแปรเรื่องระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์นี้จะสะท้อนถึงช่วงยุคของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยแต่ละคนที่ก้าวเข้ามาฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์และติดตามข่าวสารในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงนั้นยังสามารถบ่งบอกถึงความจริงจังของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ได้อีกด้วย ดังคำกล่าวที่ว่า “ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน” ยิ่งคนที่ติดตามมานานเพียงใดยิ่งสะสมประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์มาก ทั้งๆที่มีโอกาสจะเปลี่ยนใจได้เสมอ แต่ก็กลับยืนยันที่จะเป็นกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ต่อไป แต่กระนั้น ผู้ที่มีระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์น้อย ก็เชื่อว่าด้วยประสบการณ์ที่สะสมไป บางคนก็ศึกษาอย่างจริงจัง และทุ่มเทเวลาให้อย่างสม่ำเสมอ ต่างแค่เพียงก้าวเข้ามาที่หลังเท่านั้น ซึ่งการจะพิสูจน์ความจริงใจได้นั้นก็ใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์เช่นกัน

ตารางที่ 26 ระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์

ระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. 2-5 ปี	3	8	1	-	9	-	7	23	51	42.5
2. 6-10 ปี	12	11	1	1	6	2	-	16	49	40.83
3. 10 -15 ปี	6	3	-	-	3	1	1	4	18	15
4. 15 ปีขึ้นไป	1	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 จะมีระยะเวลาในการติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์อยู่ที่ประมาณ 2-5 ปี รองลงมาคือ 6-10 ปี เป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 และผู้ที่มีระยะเวลาในการฟังสูงสุดคือ วิศิษฐ์ ม่วงจร หรือแจ๊คซึ่งติดตามฟังเพลงฮาร์ดคอร์มาเป็นเวลากว่า 18 ปีแล้ว แต่ไม่มีกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย คนใดที่ทราบรายละเอียด เพราะ แจ๊ค ไม่ค่อยแสดงตนและไม่ได้ไปงานคอนเสิร์ตทุกงาน แต่จะเลือกไปเฉพาะงานที่สำคัญจริงๆเท่านั้น เนื่องจากมีกิจการส่วนตัวที่ต้องดูแลทั้งที่สวนจตุจักร และที่ราชบุรี

วิศิษฐ์ ม่วงจร แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “จริงๆแล้ว ฮาร์ดคอร์เข้ามาไทยตั้งต่ังก่อน ปี 92 (พ.ศ. 2535) แล้ว แต่ที่ไทยยังไม่รู้ว่าเป็นอะไร แล้วก็ปนกับนูเมทัล ผมก็ได้ฟังจากเพื่อนบางทีก็ได้คุยกับเพื่อนผมที่มาเลย์ บางทีก็สั่งแผ่นจากเค้าบ้าง” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2553)

จากตารางเราสังเกตได้ว่ากลุ่มดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ก่อตั้งมานานอย่าง THHC และกลุ่มปากเกร็ดจะมีจำนวนสมาชิกที่มีอายุระหว่าง 25-30 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่สมาชิกมีอายุสูงกว่าสมาชิกในกลุ่มอื่นที่เพิ่งก่อตั้ง ซึ่งจำนวนเหล่านี้คือกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในยุคแรกๆที่ปัจจุบันยัง

มีการติดตามรวมกลุ่มกันอยู่ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ก็พบว่าคนรุ่นใหม่เก่าหลายคนที่ยังทำงานมีครอบครัวแล้วก็จะไม่ได้มารวมกลุ่มเนื่องจากติดภารกิจส่วนตัว แต่ในกลุ่มก็จะมีคนรุ่นใหม่เข้ามาทดแทน

2.2 พัฒนาการของการใช้สื่อในการเผยแพร่และติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

2.2.1 การติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์

ในช่วงยุคเริ่มต้นของวัฒนธรรมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2535 - 2541) กระแสดนตรีแนวฮาร์ดคอร์กำลังเป็นที่นิยมอย่างมาก ซึ่งขณะนั้นก็มีผลงานวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ผสมอยู่ด้วยเล็กน้อย แต่ในขณะนั้นยังไม่มีการเรียกค่านูเมทัลดนตรีทั้งสองแนวนี้ถูกเหมารวมเรียกประเภทของแนวดนตรีนี้ว่า ฮาร์ดคอร์ ซึ่งจากกระแสความนิยมนั้นสื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์ก็ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการแพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแนวนี้เป็นอย่างมาก อาทิ การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับผลงาน การประชาสัมพันธ์วงดนตรีและศิลปิน การประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ต หากแต่รายการที่สนใจนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีร็อกหรือร็อกแนว เช่นนี้ มีเพียงไม่กี่รายการเท่านั้น และโดยมากจะเป็นรายการที่อยู่ในระบบเคเบิล (Cable TV) ซึ่งได้รับสัญญาณจากดาวเทียม และต้องเสียค่าใช้จ่ายรายเดือน อันได้แก่รายการ MTV On The Rock และ Channel V We'll Rock You ซึ่งจะถ่ายทอดรายการในช่วงเวลาประมาณหลังเที่ยงคืน ส่วนรายการตามช่อง Free TV ก็จะมีรายการ “บันเทิงคดี” ซึ่งเป็นรายการประเภทสารคดีเกี่ยวกับดนตรีร็อกอินเตอร์กราวนด์ ซึ่งจัดทำโดยมาโนช พุฒตาล ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีร็อกและสื่อบุคคลสำคัญที่พยายามผลักดันวงการดนตรีร็อกในประเทศไทยตลอดมาจวบจนปัจจุบัน

ภาพรวมของรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีร็อกอินเตอร์กราวนด์นั้น มักจะนำเสนอหรือทุกแนว ซึ่งในอัตราการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นมีน้อยมาก จะมีสอดแทรกมาเพียงเล็กน้อย ไม่มีรายการใดที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะ และกระแสนิยมดนตรีร็อกหรือร็อกแนวก็เป็นที่นิยมได้เพียงไม่นาน ก็มีการนำเสนอข่าวสารในแง่ลบของ แฟนเพลงแนวนี้ กอปรกับภาพลักษณ์ของแฟนเพลงร็อกอินเตอร์กราวนด์ที่มักใส่ชุดดำ แต่งตัวไม่เรียบร้อย และชอบจับกลุ่มกันเป็นกลุ่มใหญ่ ถูกจับจ้อง เพ่งเล็งจากคนทั่วไป โดยเฉพาะตำรวจจะก่อความไม่สงบ อาจยกพวกตีกัน หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนจากนั้นสื่อมวลชนที่ประชาสัมพันธ์ผลงานและศิลปินดนตรีประเภทนี้จึงลดอัตราการนำเสนอลงเรื่อยๆ จนกระทั่งในปัจจุบันแทบจะไม่มีการนำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหวใดๆ อาจมีบ้างถ้าเป็น

งานคอนเสิร์ตที่ใหญ่มาก หรือศิลปินดังระดับโลกมาเปิดการแสดงในประเทศไทย แต่ก็จะเป็นแค่ ชาวประชาสัมพันธ์สั้นๆอยู่ในช่วงข่าวฝากประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 27 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นผ่านทางรายการ โทรทัศน์

การติดตามข่าวสาร ทางรายการ โทรทัศน์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)							รวม (120 คน)	ร้อยละ	
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ					
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			ไม่ สังกัด กลุ่ม
ไม่ดู	10	7	1	-	11	-	-	29	58	48.33
MTV	9	9	-	1	7	3	8	11	48	40
108 ดนตรี	7	9	-	1	8	3	8	9	45	37.5
Channel V	8	9	-	1	7	3	6	9	43	35.83
Music Help TV	3	10	1		4	3	7	10	39	32.5

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่ามี แฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ที่ไม่ติดตามข่าวสารผ่านทางโทรทัศน์มีจำนวนถึง 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.33 เพราะว่ามีสื่อในโทรทัศน์ยังไม่มีเพลงที่เป็นฮาร์ดคอร์เปิดออกอากาศ อาจจะเพราะด้วยความรุนแรงของบทเพลงหรือไม่คิดว่าจะเป็นที่นิยม

ธาณินทร์ มีมงคล ผู้จัดการวง Born From Pain กล่าวว่า “อย่างเราเคยเอา รายการของเราไปเสนอให้ช่องทีวีเขาพิจารณา เขาก็บอกว่าไม่รับ เขาเปิดเพลงแบบ Lady Gaga (ชื่อศิลปินเพลงป๊อป) แล้วเพลงของคุณมันคืออะไร เขาบอกว่าถ้าเขาจะทำรายการในเรา เขาก็ต้องมีรายการของเพลงแนวแจ๊สหรือสกาด้วย ที่เราทำอยู่ก็ค่อนข้างโดนบีบมาก อย่างช่อง 7 เขาก็บีบเราตลอด มันไม่มีใครที่ซัพพอร์ตเราจริงจังหรอก เขามักจะบีบให้เราไปทางตลาดมากขึ้น” (ธาณินทร์ มีมงคล, สัมภาษณ์วันที่ 30 มกราคม 2553)

ส่วนรายการโทรทัศน์ที่ผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เลือกดูได้แก่รายการ MTV, Channel V, 108 ดนตรี และ Music Help TV โดยทั้ง 4 รายการมีสัดส่วนของจำนวนคนดูใกล้เคียงกัน โดย 2

ช่องแรกจะมีรายการเฉพาะที่เปิดแนวรีคคหน้าๆ โดยจะเปิดปนๆกันระหว่างเมทัลและฮาร์ดคอร์ โดยส่วนมากจะเน้นหนักไปที่เมทัลเสียมากกว่า

สิทธิพงษ์ หลักคำ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “เคยเปิดเจอใน Channel V ส่วนใหญ่มันมีแต่เมทัล ไม่ค่อยมีฮาร์ดคอร์หรือก เปิดฮาร์ดคอร์ไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์เลยมั้ง ถ้าจะมีก็คงเป็นวง Earth Crisis นั้นแหละ ส่วนมากที่เปิดจะเป็นเมทัลมากกว่า” (สิทธิพงษ์ หลักคำ, สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553)

แฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ที่ไม่ได้ติดตามข่าวสารผ่านสื่อมวลชนอย่างไรโทรทัศน์ เนื่องจากที่ฟังไม่ได้ติดตามดาวเทียม เพราะจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เอื้ออำนวย เพราะ จานดาวเทียมในยุคสมัยนั้นมีราคาสูง ดังนั้นครอบครัวส่วนใหญ่ที่ติดตามดาวเทียมไว้ที่บ้านมักจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวดี กล่าวคือเป็นครอบครัวที่อยู่นชนชั้นปานกลางขึ้นไป

ษมาวีร์ ทองมา มือกลองวง No is Not กล่าวว่า “ตอนนั้นที่ฉายช่องเคเบิลทีวี พวกผมก็ไม่ได้ดู บ้านพวกผมก็ไม่ได้ติดตามดาวเทียมหรือก มันแพง” (ษมาวีร์ ทองมา, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

จึงเห็นได้ว่าโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อกระแสหลักจะไม่มีการนำเสนอเพลงแนวฮาร์ดคอร์ ออกอากาศเนื่องจากว่าเป็นเพลงที่มีความรุนแรงและถูกคาดการณ์ว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับ โดยในช่องเคเบิลอย่าง Channel V และ MTV แม้มีการนำเสนอดนตรีแนวนี้ผ่านทางรายการที่จัดขึ้นพิเศษ แต่ก็มีจำนวนน้อยและส่วนมากจะฉายปะปนไปกับแนวดนตรีเมทัลเสียมากกว่า ทำให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ติดตามข่าวสารจากรายการโทรทัศน์ อย่างไรก็ตามก็มีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์บางส่วนที่ฟังและติดตามดนตรีแขนงอื่นด้วย กล่าวคือ เมทัล ป๊อป แจ๊ส หรือฮิปฮอป ก็สามารถหาข่าวสารได้จากโทรทัศน์เช่นกัน

2.2.2 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นๆผ่านรายการวิทยุ

จากการสัมภาษณ์และศึกษาเอกสารพบว่าแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์นั้นไม่นิยมติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านรายการวิทยุ เนื่องจากไม่มีรายการใดนำเสนอข่าวสารและเปิดเพลงฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะ และรายการวิทยุที่มีอายุสั้น จัดเพียงไม่นาน รายการก็ถูก

ล้มเลิกไป วันเวลาในการถ่ายทอดรายการนั้นก็มีเพียงอาทิตย์ละครั้ง และเป็นช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน ซ้ำยังถ่ายทอดแค่ช่วงเวลาสั้นๆไม่กี่นาที นอกจากนี้อัตราการเปิดเพลงฮาร์ดคอร์และ นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ออกอากาศนั้นมีเพียงน้อยนิด มักจะเน้นไปทางดนตรีแนวเมทัลและร็อกอินเตอร์กราวด์แนงอื่นมากกว่า ส่วนเพลงที่นำมาเปิดนั้นก็หลากหลาย เพราะไม่ได้รับการฝากประชาสัมพันธ์จากค่ายเพลง หรือบริษัทใด แผ่นซีดีเพลงหรือเทปเพลงที่นำมาเปิดนั้นล้วนเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้จัดรายการหรือ ดีเจ เท่านั้น กล่าวโดยสรุปคือแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ไม่นิยมติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านทางรายการวิทยุ แต่สำหรับผู้ที่ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแนวอื่น ๆ ด้วยนั้น มีเพียงบางส่วนที่ติดตามฟัง ซึ่งส่วนที่ไม่ติดตามฟัง เนื่องจากไม่สะดวกในการเปิดรับข่าวสารในช่วงเวลาดังกล่าว

ปานเทพ สุทธภณสิทธิ์ บรรณาธิการแฟนซีน Thai Headbanger กล่าวว่า “รายการวิทยุเมื่อก่อนก็มีรายการ Power Play เปิดพวกเมทัลนะ แต่ฮาร์ดคอร์นี่ยังไม่เคยเจอเลย เห็นล่าสุดก็มีรายการที่เขาจัดเพลงแนวนี้แหละ แต่เขาเปิดพวกเมทัลมากกว่า ไม่ค่อยมีฮาร์ดคอร์หรอก” (ปานเทพ สุทธภณสิทธิ์, สัมภาษณ์วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

สมภพ เหมวิไลย์ มือกีตาร์วง No is Not กล่าวว่า “เมื่อก่อนก็มีรายการวิทยุนะ ของช่อง 102.5 มั้ง ตอน 2 ทุ่มถึงเที่ยงคืน ดีเจเขาเอาแผ่นของตัวเองมาเปิดด้วย ก็ตามฟังอยู่พักนึง ตอนหลังก็เลิกไป” (สมภพ เหมวิไลย์, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

จึงเห็นได้ว่าในอดีตรายการวิทยุเข้ามามีบทบาทกับผู้ฟังดนตรีร็อกหนักๆ อยู่บ้าง เพียงแต่จะเป็นการนำเสนอที่ปะปนกันไป ผู้ฟังเองจำเป็นต้องคัดกรองข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวดนตรีอยู่มาก ซึ่งในปัจจุบันรายการวิทยุได้เสื่อมความนิยมลงทำให้ไม่มีรายการใดที่นำเสนอดนตรีแนวนี้ออกมาเหมือนเมื่อก่อน ดังนั้นวิทยุจึงกลายเป็นสื่อที่ผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ได้ติดตามเลย เว้นเสียแต่ว่าต้องการหาข่าวสารจากดนตรีแนวอื่นเช่น ป๊อป ฮิปฮอป เพลงลูกทุ่ง เป็นต้น

2.2.3 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นๆทางนิตยสาร

ในยุคเริ่มต้นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น สื่อมวลชนอย่างรายการโทรทัศน์ และวิทยุ ไม่ได้มีบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์เท่าใดนัก แต่จะเผยแพร่รวมไปกับดนตรีแนวอื่นๆมากกว่าโดยเฉพาะดนตรีเมทัล ดังนั้นแฟนเพลงแนวฮาร์ด

คอร์ผู้ที่ต้องการรู้จักและติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่แท้จริงนั้นจึงต้องขวนขวายหาสื่ออื่นๆที่มีข่าวสารสาระเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งในยุคเริ่มต้นนั้นมีเพียงตัวเลือกไม่มาก หนึ่งในนั้นก็คือ นิตยสารดนตรี

ในอดีตมีนิตยสารหลายฉบับที่เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ แต่ยังไม่มีความโดดเด่นนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะ ทว่าอัตราส่วนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแวดวงดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นแม้จะยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งของอัตราส่วนของแนวดนตรีอื่นๆทั้งหมดในเล่ม แต่ก็เพียงพอและมากกว่าอัตราส่วนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในสื่อมวลชนสาขาอื่นๆอย่าง รายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุ ซึ่งนิตยสารที่มีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ได้แก่ นิตยสาร Crossroad นิตยสาร Music Express นิตยสาร Guitar Mag นิตยสาร Territory นิตยสาร Noise นิตยสาร Core นิตยสาร The Rock เป็นต้น

ทว่าจากวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้นิตยสารเหล่านี้ก็ได้ทยอยกันลดบทบาทของตนจนบางส่วนก็ปิดตัวลงไปในที่สุด และบางส่วนก็ปรับตัวด้วยการเพิ่มข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกระแสหลักมากขึ้นเพื่อขยายกลุ่มลูกค้าผู้รับสารที่กว้างมากขึ้น แต่ก็ต้องสูญเสียลูกค้าแฟนเพลงร็อกอินเดียนด์ที่ติดตามมาอย่างเหนียวแน่นบางส่วนไป เนื่องจากเนื้อหาสาระไม่ตอบโจทย์ตามความต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีร็อกอินเดียนด์ของคนกลุ่มเดิมแล้ว แต่กลับไปนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีกระแสหลักซึ่งมีอยู่ทั่วไปในนิตยสารอื่นๆ มีเพียง นิตยสารชื่อ Guitar Mag ที่ยศ เป็นนักเขียนประจำคอลัมน์ Let's Rock ที่จากเดิม นิตยสารชื่อ Guitar Mag นั้นนำเสนอแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพลงกระแสหลักทั่วไป แต่เมื่อ ยศได้เข้ามาทำงานกับทาง Guitar Mag จึงได้มีการเพิ่มอัตราส่วนของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีร็อกอินเดียนด์ โดยเฉพาะวงการดนตรีฮาร์ดคอร์เพิ่มเข้าไป

ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อกในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “เมื่อ 6-7 ปีที่แล้ว ที่มาสัมภาษณ์งานกับลูกชายเจ้าของ เขาแทบไม่รู้จักแนวนี้เลยด้วยซ้ำ เขาเอานิตยสาร Guitar Mag มาให้ผมดู แล้วถามผมว่ามันขาดอะไร ผมมานั่งเปิดดู ก็รู้สึกว่เนื้อหามันมีแต่แกรมมี RS ก็รู้สึกว่มันขาดพวกแนวร็อกหนักๆ ก็เลยขอเปิดคอลัมน์ซัพพอร์ตดนตรีอินเดียนด์ ซึ่งเขาก็อนุญาต ตอนแรกที่เขียนก็มี 2 หน้า ตอนหลังได้รับความนิยมก็เพิ่มหน้าเขียนมาเรื่อยๆ ตอนนี่ก็ 10 หน้าแล้วครับ” (ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ด้านการเขียนประชาสัมพันธ์ข่าวศรีณย์พงศ์ สุขภานนท์หรือยศมีหลักการเขียนคือ “ผมก็ยินดีประชาสัมพันธ์ให้หมดแหละ ถ้าเขามีเดโมมีเพลงให้ผมฟัง ก็รับหมด ไม่เคยปฏิเสธเลย ถ้าฝีมือไม่ดีก็รับ แต่ก็เขียนตามจริง เขียนกันไปตามเนื้อผ้า งานไม่ดีก็บอกว่าเป็นไม่ดี เขียนตามเนื้องานเลยอะครับ ส่วนเรื่องงานคอนเสิร์ตถ้ามีวงอะไรเข้ามาผมก็เขียนโปรโมตให้เขา ก็ไม่มีอะไรมาก” (ศรีณย์พงศ์ สุขภานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ตารางที่ 28 การติดตามข่าวสารผ่านทางนิตยสาร

การติดตาม ข่าวสารทาง นิตยสาร	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung Fu	Strike Gang			
ไม่อ่าน	10	9	2	-	11	-	2	29	63	52.5
Metal Mag	9	10	-	-	7	3	6	12	57	47.5
Guitar Mag	9	11	-	1	7	3	5	14	50	41.66
Overdrive	7	8	-	1	7	3	5	7	38	31.66
Rhythm Section	1	-	-	1	6	-	-	-	8	6.66

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่าแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่ไม่ติดตามข่าวสารทางนิตยสารถึง 63 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 เนื่องจากไม่มีนิตยสารที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพลงฮาร์ดคอร์โดยตรง ส่วนแฟนเพลงที่ติดตามเนื้อหาจากนิตยสารได้แก่ Metal Mag Guitar Mag และ Overdrive ที่สอดแทรกเนื้อหาของดนตรีฮาร์ดคอร์ลงไปบ้าง โดยเฉพาะใน Guitar Mag ที่ยศเป็นคนเขียนคอลัมน์ก็มักมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์บ้างในบางเล่ม

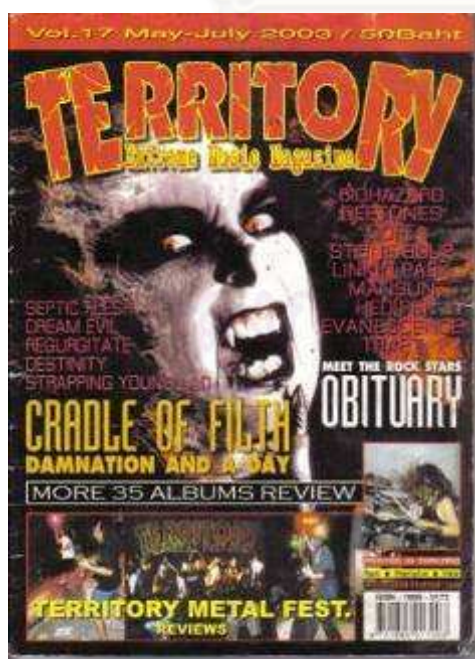
สรายุทธ ประสานวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “เมื่อก่อนฟังเพลงจากนิตยสารอะครับ เขาแนะนำอะไรมาเราก็ฟังหมด เราก็ไม่ค่อยรู้อะไรหรอกเพราะมันมีสื่อแค่หนังสือแล้วก็มี Starpic ที่เขาเขียนแนะนำวง Earth Crisis ว่าเป็นฮาร์ดคอร์แท้ๆก็เลยไปตามหาเทปมาฟัง” (สรายุทธ ประสานวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

สมภพ เหมวิทย์ มือกีตาร์วง No is Not กล่าวว่า “พี่ชายของพี่สะสมพวกหนังสือเพลง พวก Guitar Mag พวก Music Express ถ้าเล่มไหนลงเรื่องเกี่ยวกับฮาร์ดคอร์ก็จะหยิบมาอ่าน แต่มันก็ไม่ค่อยมีเท่าไรหรอก” (สมภพ เหมวิทย์, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ภาพที่ 14 นิตยสารดนตรีในต่างประเทศ

ตัวอย่างนิตยสาร และ Finzine ในประเทศไทย

ภาพที่ 15 นิตยสารชื่อ Territory

ภาพที่ 16 นิตยสารชื่อ Nu Rocker

ภาพที่ 17 นิตยสารชื่อ Music Express

จากการสำรวจพบว่าแม้ในอดีตนิตยสารจะเข้ามามีบทบาทต่อกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์มากที่สุด แต่ในปัจจุบันพบว่านิตยสารที่เคยนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นได้ปิดตัวลงไปเกือบหมดแล้ว เหลือเพียงแต่ Guitar Mag ที่ยังมีการนำเสนออยู่ แต่ก็เป็นส่วนน้อยถ้าเทียบกับเนื้อหาทั้งหมดในเล่ม และจากที่ผู้นิยมได้ติดตามอ่านนิตยสาร Guitar Mag ย้อนหลังก็พบว่าไม่ได้มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในทุกเล่ม แต่จะมีการสลับหมุนเวียน เนื้อหากัน ระหว่างดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีเมทัล ดังนั้นจึงมีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ติดตามข่าวสารผ่านทางนิตยสาร Guitar Mag โดยตรง อาจจะอาศัยการรับข้อมูลแบบปากต่อปากจากเพื่อนที่ซื้ออ่านมากกว่า

2.2.4 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นๆทางแฟนซีน

แฟนซีน (Fanzine) คือ วารสารเล่มเล็กๆที่แฟนเพลงจัดทำขึ้นเองตามวิถี DIY หรือ Do It Yourself ซึ่งแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์นั้นจะสละเวลาของตัวเองมาเขียน และแปลเรื่องราวข้อมูลข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ เนื้อหาในเล่มจะมีทั้งเรื่องประวัติศาสตร์ การเมือง ดนตรี ความเคลื่อนไหวของวงการฮาร์ดคอร์ในแต่ละประเทศทั่วโลก วิจารณ์ดนตรีและศิลปิน เนื้อเพลงที่เป็นที่นิยม แปลความหมายของเนื้อเพลง ซึ่ง Arise แฟนซีนดนตรีฮาร์ดคอร์เล่มแรกของประเทศไทยนั้นจัดทำโดยอาจารย์คริส มานิต และยศ ซึ่ง Arise นั้น

นับว่าเป็น International Fanzine เนื่องจากเป็นแฟนซันที่ได้รับการแปลหลายภาษาตามแต่ละประเทศที่มีการรับไปเผยแพร่ ในประเทศไทย ยศ และมานิตก็เป็นผู้แปลเรียบเรียงและเผยแพร่ข่าวคราวต่างๆ

จะเห็นได้ว่าการสื่อสารผ่านแฟนซัน Arise นั้นเป็นการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมของผู้เขียน ผู้เป็นตัวแทนกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จากประเทศต่างๆในการนำเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวของวงการฮาร์ดคอร์ในแต่ละประเทศทั่วโลก ดังนั้นแฟนซันนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ทั่วโลกได้รับรู้ความเคลื่อนไหวของกันและกัน จากประสบการณ์ของผู้ที่คลุกคลีอยู่ในแวดวงเอง ซึ่งต่างจากการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ที่มีนักข่าวที่เป็นคนนอกกลุ่มเข้ามาทำการแสวงหาข้อมูลเพื่อนำเสนอมุมมองของคนนอกกลุ่มมองสภาพความเป็นไปของคนในกลุ่ม จึงจากต่างมุมมองของคนในกลุ่มมองคนในกลุ่มด้วยกันเอง

การเผยแพร่แฟนซัน Arise นั้นทำโดยการถ่ายเอกสารอัดสำเนาและเย็บเล่มอย่างง่ายๆ หรือที่วัยรุ่นนิยมเรียกว่า “หนังสือทำมือ” เพื่อประหยัดต้นทุน และไม่เป็นการรบกวนผู้ที่ต้องการจะทราบข่าวสารมากเกินไป Fanzine นี้ บางส่วนก็ทำแจกฟรี บางส่วนก็ขายในสนนราคาเล่มละ 20 บาท เท่าทุนการถ่ายเอกสาร โดยฉบับแรกผู้จัดทำต้องนำเงินส่วนตัวมาลงทุนร่วมกันจัดทำและนำรายได้ทั้งหมดจากการขายซึ่งมีไม่มากนัก (และส่วนใหญ่จะขาดทุน) ไปจัดทำเล่มต่อไป ทางผู้จัดทำก็จะไปฝากวางขายที่ร้านขายเทปเพลงหรือซีดีเพลงที่รู้จักสนิทสนมกัน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ด้วยกัน และวางขายตามด้านหน้างานคอนเสิร์ตดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ อาจกล่าวได้ว่า เป็นการ เขียนเอง ทำเอง ขายเอง แต่ไม่ได้ซื้อเอง

แฟนซัน Arise นั้นจัดทำขึ้นปีละฉบับ หลังจากฉบับที่ 2 ก็หายไป 2 ปี จึงกลับมาอีกครั้ง แต่แฟนซัน Arise ได้รับการเผยแพร่ในประเทศไทยเพียง 4 ฉบับก็ปิดตัวลงไปเนื่องจากคณะผู้จัดทำต่างติดภารกิจส่วนตัว และหาผู้ที่จะมาสานต่อภารกิจนี้ไม่ได้

สรายุทธ ประสานวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “พวกแฟนซันส่วนใหญ่ทำมากี่เล่ม มีปัญหาเยอะ ส่วนใหญ่ก็เรื่องเงิน ถ้าจะทำจริงๆก็คงต้องช่วยกันทำ” (สรายุทธ ประสานวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

หลังจากนั้นในยุคเฟื่องฟูของวงการ์ตูนตรีฮาร์ดคอร์ก็ได้เกิดแฟนซีนฮาร์ดคอร์ขึ้นอีก 2 ฉบับ คือ Dirt จัดทำโดย Eddy ศิลปินและผู้จัดงานคอนเสิร์ตชาวอเมริกัน จากรัฐแท็กซัส เขาได้เข้ามาสร้างค่ายเพลงร็อกอินเดอร์ดกราวนด์เล็ก ๆ ชื่อ แมงมุมเรคคอร์ด และ ตั้งกลุ่ม Scream Loud ขึ้น เพื่อที่จะสนับสนุนวงการ์ตูนร็อกอินเดอร์ดกราวนด์ในประเทศไทย และ Thai Head Banger Zine จัดทำโดย ปานเทพ สุนทรภัสส์ ผู้คลุกคลีอยู่ในวงการร็อกอินเดอร์ดกราวนด์ของไทยมาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี

แฟนซีน Dirt นั้นได้จัดทำรูปเล่มอย่างสวยงาม ขนาดครึ่ง A4 ปกเป็นกระดาษอาร์ตมัน ทั้งปกและเนื้อหาทั้งเล่มจะเป็นสีชาวดำ แฟนซีนนี้จัดทำมาจำนวนไม่มากนัก และแจกฟรีวางตามร้านจำหน่ายเครื่องดนตรี และร้านจำหน่ายผลงานเพลงที่สนิทสนมกับทางผู้จัดทำ ทำให้หมดไปโดยเร็วและกลายเป็น แฟนซีนที่หาพบยาก ต้องสั่งซื้อจากผู้จัดทำด้วยตัวเอง

Thai Head Banger Zine นั้น เป็นแฟนซีนขนาด A4 ตีพิมพ์ด้วยการถ่ายเอกสาร และเย็บเล่มอย่างง่าย ๆ แฟนซีนนี้จัดทำขึ้นเดือนละ 1 ฉบับ โดยผู้ทำจะเป็นคนเก็บข้อมูลและเขียนเนื้อหาเองทั้งหมด และเนื่องด้วยผู้ทำไม่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ จึงว่าจ้างน้องที่สนิทกันให้ช่วยพิมพ์ให้ ส่วนทางด้านอาร์ตเวิร์กและภาพประกอบนั้น ผู้ทำแบ่งหน้าที่ให้รุ่นน้องที่รู้จักกันทำ โดยมีสินน้ำใจเล็กน้อยให้ตอบแทนความช่วยเหลือ ส่วนด้านการเผยแพร่ นั้น ผู้ทำจะเป็นคนเดินไปหา กลุ่มลูกค้าผู้อ่านด้วยตัวเอง ราคาของ Thai Head Banger Zine นั้นอยู่ที่ 25 บาท ซึ่งรายได้ส่วนหนึ่งให้เป็นสินน้ำใจแก่น้องที่ช่วยงาน อีกส่วนหนึ่งนำมาเป็นทุนในการทำฉบับต่อไป

ปานเทพ สุนทรภัสส์ บรรณาธิการแฟนซีน Thai Headbanger กล่าวว่า “พี่พยายามเขียนออกมาให้เดือนละ 1 เล่มนะ คนเขียนก็พี่คนเดียวเลย ส่วนเรื่องพิมพ์นี่จะให้น้องอีกคนหนึ่งช่วยพิมพ์เพราะพี่ไม่เก่งคอม ได้แต่จิ้มๆ ก็เขียนใส่กระดาษแล้วเอาไปให้เขาพิมพ์ ส่วนภาพก็ได้อาร์ตมาช่วยพี่ตรงนี้ ส่วนเนื้อหาน่าจะเป็นฮาร์ดคอร์ 40 เปอร์เซ็นต์ได้ เหลือจะเป็นเมทัล วงที่เอามาเขียนก็คือวงที่เราชอบ เช่นไปดูมันเล่นแล้วชอบ มันก็น่าเชียร์ ก็ทำเอามันนั่นแหละ” (ปานเทพ สุนทรภัสส์, สัมภาษณ์วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

จุดรวมของแฟนซีนทั้ง 2 ฉบับนี้ต่างจาก Arise คือ แฟนซีน 2 ฉบับนี้ไม่ได้นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับวงการ์ตูนตรีฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะ แต่จะมีอัตราส่วนของเนื้อหาดนตรีร็อกอินเดอร์ดกราวนด์ที่ทกแนวบรรจุอยู่ในเล่ม ดังนั้นโดยเฉลี่ยแล้วข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวงการ์ตูนตรีฮาร์ดคอร์จึงมีเพียงประมาณ 30- 40 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อหาทั้งหมด และเนื้อหาในเล่มไม่ได้มีการเปิดให้แฟน

เพลงแนวฮาร์ดคอร์อื่นๆได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นนัก การสื่อสารผ่านแฟนซีนี่จึงเป็นการสื่อสารทางเดียว แต่จะสามารถสังเกตปฏิบัติการย้อนกลับได้จากพฤติกรรมการบริโภคสื่อนี้ และความเห็นของผู้อ่าน

ตารางที่ 29 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นๆทาง Fanzine

การติดตาม ข่าวสารทาง Fanzine	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ไม่อ่าน	18	10	1	1	9	-	1	31	61	50.83
Thai Headbanger	2	10	1	-	6	1	7	11	38	31.66
Dirt	3	6	-	-	7	3	5	5	29	24.16

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่าแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 50.83 ติดตามข่าวสารผ่านทางแฟนซีนี่ เพราะปัจจุบันไม่มีแฟนซีนี่ในประเทศไทยเล่มไหนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวงฮาร์ดคอร์ แต่สำหรับคนที่ติดตามแฟนซีนี่ก็อาจจะสามารถหาข่าวสารของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ได้บ้างในแฟนซีนี่ชื่อ Thai Headbanger และ Dirt แต่ก็จะมีปะปนกันไปกับแนวเมทัล

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่า “ผมซื้ออย่างเต็มใจทุกครั้งนะถ้าเขาให้ซื้อเพราะคิดว่า 25 บาทแลกกับข้อมูลที่เขาหามาทำให้เรา มันไม่เยอะหรืออีกอย่างคือชอบอ่านด้วย แต่พักหลังไม่ค่อยซื้อเพราะเขาเป็นสื่อใต้ดินเขาควรซัพพอร์ตวงใต้ดิน 100 เปอร์เซ็นต์ แต่หนังสือเขามีพวก Sweet Mullet, Retrospect ซึ่งใ้พวกนี้แกรมมีมันซัพพอร์ตอยู่แล้ว มันเป็นค่ายใหญ่สื่อมันก็เยอะ ไม่เห็นต้องมาลงให้เสียพื้นที่เลย เดียวนี้ 60-70 เปอร์เซ็นต์เป็นพวกนั้นแล้ว เราอ่านก็เบื่อ” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

จากการสำรวจพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จะไม่ติดตามข่าวสารผ่านทางแฟนซีนี่กล่าวคือไม่มีแฟนซีนี่ที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์โดยตรง แต่จะนำเสนอปะปนกันไปกับแนวดนตรีแขนงอื่นได้แก่ เมทัล และร็อก ซึ่งในบางครั้งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็อาจติดตามเฉพาะฉบับที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ เป็นต้น และในบางกรณีก็อาศัยการรับสารแบบปากต่อปากจากเพื่อนที่ซื้อแฟนซีนี่อ่าน

ภาพที่ 18 Hardcore Fanzine ของต่างประเทศ

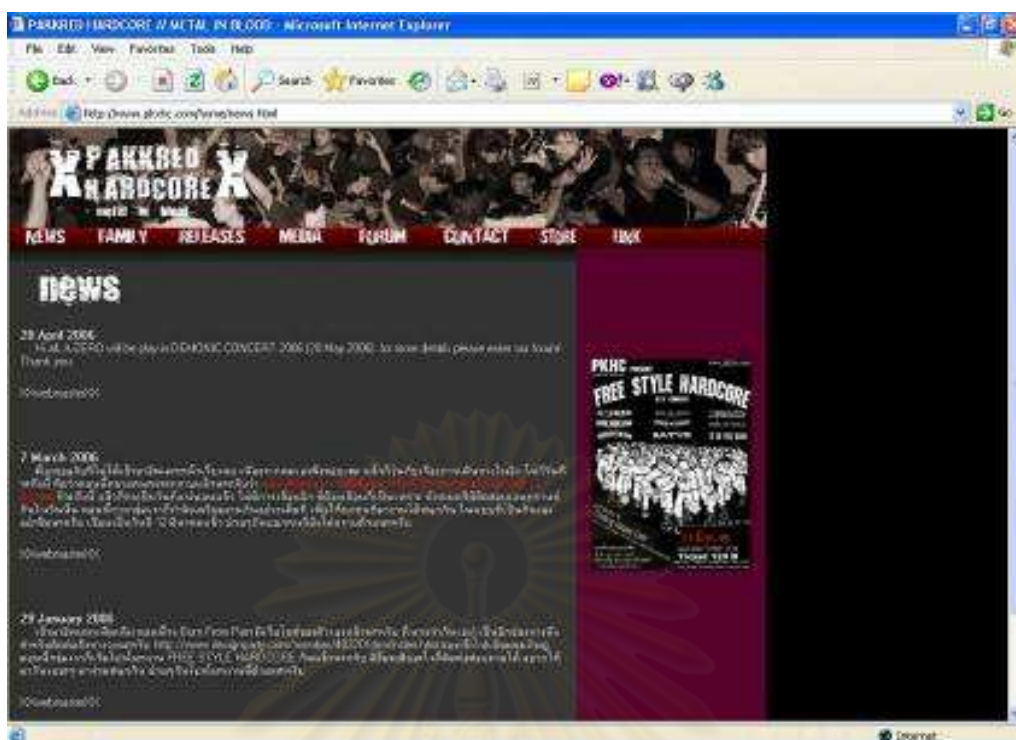
ภาพที่ 19 – 20 Hardcore Fanzine ของประเทศไทย

2.2.5 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และดนตรีแนวอื่นๆทางอินเทอร์เน็ต

สื่อสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์เป็นอย่างมาก เริ่มจากในช่วงยุคการขยายตัว เนื่องจากก่อนปีพ.ศ.2543 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตกำลังเป็นเรื่องที่ใหม่มากสำหรับคนไทย อีกทั้งราคาของคอมพิวเตอร์ก็ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวตั้งแต่ระดับปานกลางไปจนถึงรากหญ้า บางคนก็ยังไม่กล้าลงทุนที่จะซื้อ จนกระทั่งปีพ.ศ. 2544 เป็นต้นไป คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตก็ได้ก้าวเข้ามามีบทบาทในการติดตามข่าวสารและติดต่อสื่อสารรวมไปถึงเผยแพร่ผลงานของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เป็นอย่างมาก เริ่มจากการติดตามข่าวสารของวงการ์ฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศตามเว็บไซต์ต่างๆ จากนั้นจึงเริ่มก่อตั้งเว็บบอร์ดเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย เพื่อให้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน หลังจากนั้นจึงมีการสร้างเว็บไซต์ของแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ขึ้น อาทิเว็บไซต์ของกลุ่ม THHC ที่ ชมมาวีร์ ทองมา หรือยิม เป็นเว็บมาสเตอร์ ผู้จัดทำและคอยดูแลอัปเดตข่าวสารความเคลื่อนไหวอยู่เสมอ แต่ในปัจจุบันได้ปิดตัวลงไปแล้วเนื่องจากผู้ดูแลติดภารกิจส่วนตัว และไม่มีผู้สานต่อ ส่วนเว็บไซต์ของกลุ่มปาเกร็ดฮาร์ดคอร์นั้นก่อตั้งได้เพียง ปีเดียวก็เลิกไปเนื่องจากไม่มีทุนในการเช่าพื้นที่ทางอินเทอร์เน็ตต่อ

ภาพที่ 21 เว็บไซต์ที่มีเว็บบอร์ดหรือกระดานสนทนาของกลุ่ม THHC (ปัจจุบันปิดตัวลงแล้ว)

ภาพที่ 22 เว็บไซต์ของกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ (ปัจจุบันปิดตัวลงแล้ว)

จนกระทั่งปีพ.ศ. 2550 ได้มีการก่อตั้งเว็บไซต์ของแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์อย่างเป็นทางการขึ้น คือ www.siamhardcore.com โดยมีกิตตินันท์ ศรีถาวร หรือ ตัน เป็นเว็บมาสเตอร์คอยดูแลและอัปเดตข่าวสารอยู่ตลอดเวลา เว็บไซต์นี้ไม่ได้อิงกับกลุ่มหรือค่ายใดเป็นหลัก จึงเป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารของแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ทุกกลุ่ม และทุกวง แต่ไม่ได้ปิดกั้นอยู่แค่แฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์เท่านั้นที่จะเข้ามาแสวงหาข้อมูลได้ แต่เปิดให้บุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาเยี่ยมชมหรือมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นด้วย เพียงแต่ผู้ที่จะสามารถตั้งหัวข้อกระทู้ในเว็บบอร์ดหรือกระดานสนทนาได้ตอบได้นั้นจะต้องสมัครสมาชิกกับทางเว็บไซต์ก่อน มิฉะนั้นจะทำได้เพียงติดตามข่าวสารเท่านั้น

กิตตินันท์ ศรีถาวร เว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ www.siamhardcore.com กล่าวว่า “จุดเริ่มต้นเลยมันมาจาก ตอนแรกมันมีเว็บชื่อ เด็กไทยใจฮาร์ดคอร์ แต่ตอนหลังเขาไม่ได้ทำแล้วพอดีที่บิววง Forgod Killer เขามาเสนอไอเดียว่าน่าจะมีเว็บที่เขาไว้พูดคุยกัน ก็เลยทำขึ้นมาครับตอนนี้ก็ทำมา 3 ปีแล้ว สมาชิกก็มีประมาณ 1,300 คน ที่สมัครเอาไว้ ส่วนใหญ่เขาไม่ค่อยเล่นเท่าไร เขาเข้ามาดูรูปกันมากกว่า” (กิตตินันท์ ศรีถาวร, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

เว็บไซต์ siamhardcore.com นั้น ได้แบ่งส่วนของเว็บไซต์ออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

1. Home page หน้าหลักของเว็บไซต์ จะเป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ต วันสำคัญต่างๆ ทั้งวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ การเมือง ศาสนา และวันสำคัญเกี่ยวกับบุคคลสำคัญของวงการดนตรี รวมถึงข่าวคราวความเคลื่อนไหวของวงการ แนะนำวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทยน้องใหม่เป็นต้น

ภาพการประชาสัมพันธ์ผลงานเพลงใหม่จากวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ภาพที่ 23 การประชาสัมพันธ์การแสดงคอนเสิร์ตของวงต่างประเทศที่จะมาแะเล่นที่ไทย

ภาพที่ 24 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับสตรีทเอจด์

ภาพที่ 25 ประกาศความเคลื่อนไหวของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

บริการใหม่ รับข่าวสารจากทางเว็บผ่าน SMS (ค่าบริการสมัคร 3บาท)
 วันพุธที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2551

บริการใหม่จากทางเว็บ siamhardcore ครั้น คือ รับข่าวสารผ่านทาง SMS (เฉพาะ AIS, DTAC, TRUE) ค่าบริการสมัคร 3 บาท ครับ

1. เข้าไปที่ website <http://www.noknok.in.th/>
2. คลิกที่ สมัครใช้บริการนกก หรือ [คลิกที่นี่](#)
3. กรอกข้อมูลของท่านให้ครบถ้วน

สมัครสมาชิกฟรี กับ นกนค

ชื่อใช้งาน ✓
 URL ที่คุณจะได้รับคือ <http://www.noknok.in.th/xxxxx>
 ในการตั้งชื่อใช้งาน คุณสามารถใช้ตัวอักษร ตัวเลข และเครื่องหมาย ได้เท่านั้น

รหัสผ่าน ตั้งแต่ 6 หลักขึ้นไป

อีเมลของคุณ เพื่อแจ้งในกรณีที่คุณลืมข้อมูล

ฉันต้องการรับข่าวต่างๆ ของนกนคผ่านอีเมล

คลิกปุ่ม "ยอมรับ" ด้านล่าง หากคุณสามารถอ่านและยอมรับในข้อกำหนดในการใช้บริการ

ยอมรับ และต้องการสมัครใช้บริการ

ภาพที่ 26 การประชาสัมพันธ์บริการรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ผ่านทาง sms

พวกเรา keep it real ต้องการมือกีตาร์และมือเบสที่ชอบแนว Hardcore | EMAIL

วันพุธที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2551

พวกเรา keep it real ต้องการมือกีตาร์และมือเบสที่ชอบแนว Hardcore และใจรักจริงๆ ตอนนี้เรามีเพลงของวงอยู่ 3 เพลง
ถ้าสนใจติดต่อได้ที่

ขิง : kh_flip@hotmail.com
เรด : harez_rms@hotmail.com

โทร : 086-2153349,081-4000013

myspace : www.myspace.com/keepitrealth

ขอบคุณครับ 😊

ภาพที่ 27 การประกาศรับสมัครสมาชิกวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทย

สินค้าใหม่จากทางปากเกร็ด ฮาร์ดคอค | EMAIL

วันจันทร์ที่ 22 กันยายน พ.ศ.2551

นาฬิกา ปากเกร็ดฮาร์ดคอค มีหลายแบบให้เลือกเล่น เรือนละ 250 บาท ส่วนค่าเชิดหน้า ราคา 70 บาท ครับ
สามารถหาซื้อได้ตาม งานที่มีวงฮาร์ดคอคไปเล่นครับ หรือติดต่อ นัดส่งของหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ได้ที่
0809838034 (เบอร์หลัก) , 0817452629 และ 0845210719

ภาพที่ 28 การประชาสัมพันธ์สินค้าจากทางกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์

ส่วนที่ 2 คือ ส่วนของการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ต

The screenshot shows a website with a dark theme. At the top left, there is a navigation bar with 'Home' and 'Show' options. Below it is a 'SIAM HARDCORE' logo with a search bar. A 'MAIN MENU' sidebar lists 'Home', 'Show', 'Band', 'Gallery', 'Search', 'Link', 'Contact Us', and 'Board'. A 'FEEDS' section contains RSS and OPML links. The main content area has a 'News' tab and a featured article titled 'งาน พฤษภาฮาเฮ โดย สยามโหดส์คูล(22/05/2010)'. The article text includes the date 'วันเสาร์ที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2553', the event name 'พฤษภาฮาเฮ', and details about the venue 'ZOO' and ticket prices. Below the article is a large, colorful poster for the event 'พฤษภาฮาเฮ on the cover' at Zoo Bangkok. The poster features a cartoon character with a mohawk and a car, and lists various bands performing. At the bottom of the poster are logos for 'Chang Beer', 'DUM PUNK SHOP', 'GOR', 'HIP', 'GLORY THEATRE', and 'ZOO'. The website footer contains the text 'แก้ไขล่าสุดเมื่อ (วันเสาร์ที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2553)'.

ภาพที่ 29 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ต

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนของลิงค์ Myspace ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยต่างๆ พร้อมทั้งมีการนับจำนวนครั้งที่ผู้ชมกดเข้าไปดู myspace ของแต่ละวงอีกด้วย

The screenshot shows the 'BAND' section of the Siam Hardcore website. It features a navigation menu on the left, a main menu, and a list of bands with their respective album names and view counts. The website has a dark theme with yellow and red accents.

Navigation: Home ▶ Band

DEFULT | WIDE RES.

SIAM HARDCORE
ค้นหา...

MAIN MENU

- ▶ Home
- ▶ Show
- ▶ **Band**
- ▶ Gallery
- ▶ Search
- ▶ Link
- ▶ Contact Us
- ▶ Board

FEEDS

- RSS 0.91
- RSS 1.0
- RSS 2.0
- ATOM 0.3
- OPML SHARE IT!

News | **Our Sponsors**

BEST OF UNDERGROUND FUCKING PHOTO GALLERY

BAND

รวบรวมประวัติของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
สำหรับวงที่ยังไม่มีข้อมูลในเว็บไซต์หรือวงหน้าใหม่ ส่งประวัติมาที่ webmaster@siamhardcore.com

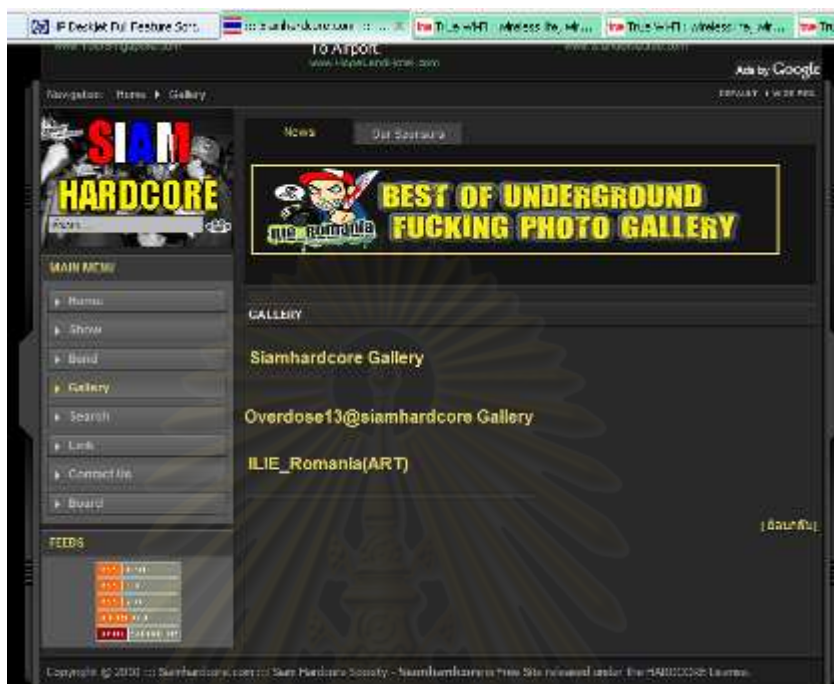
ชื่อเรื่อง	ฮิต
10 BAHT PER HOUR	2328
A-ZERO	1652
BLOOD KICK	1126
BORN FROM PAIN	1725
BORN STUBBORN	704
BUSTER CALL	1174
CURSED OF HUMAN	753
FIGHT FOR HONOR	662
FORGOD KILLER	1204
INNOCENT BLOOD	769
INSECURITY	868
KEEP IT REAL	735
LICENSE TO KILL	1119
NO IS NOT	975
SKINBLOOD	708
STEP TOUCH	730
SYSTEM SUCKER	1079
TAKE IT BACK	1137
THAILAND x TRUTH	974
UNITED BLOOD	607
WAR OF RELIGION	712
X ON THE HAND	650

<< หน้าแรก < ย้อนกลับ 1 ถัดไป > สดท้าย >>
ผลลัพธ์ 1 - 22 จาก 22

Copyright © 2010 ::: Siamhardcore.com ::: Siam Hardcore Society - Siamhardcore is Free Site released under the HARDCORE License.

ภาพที่ 30 ส่วนประกอบของเว็บไซต์ ลิงค์ไปยังหน้าของประวัติของวงดนตรีฮาร์ดคอร์วงต่างๆ

ส่วนที่ 4 คือ Gallery เป็นส่วนที่แฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ที่รักการถ่ายภาพ จะโพสต์ภาพงานคอนเสิร์ตต่างๆไว้ให้ผู้เข้ามาชมเว็บไซต์เลือกคลิกตามลิ้งค์เข้าไปดู

ภาพที่ 31 ส่วนประกอบของเว็บไซต์ Gallery

ส่วนที่ 5 เป็นส่วนที่ใช้ค้นหาข้อมูลต่างๆ ด้วยการใส่คำที่ต้องการค้นหาลงไป

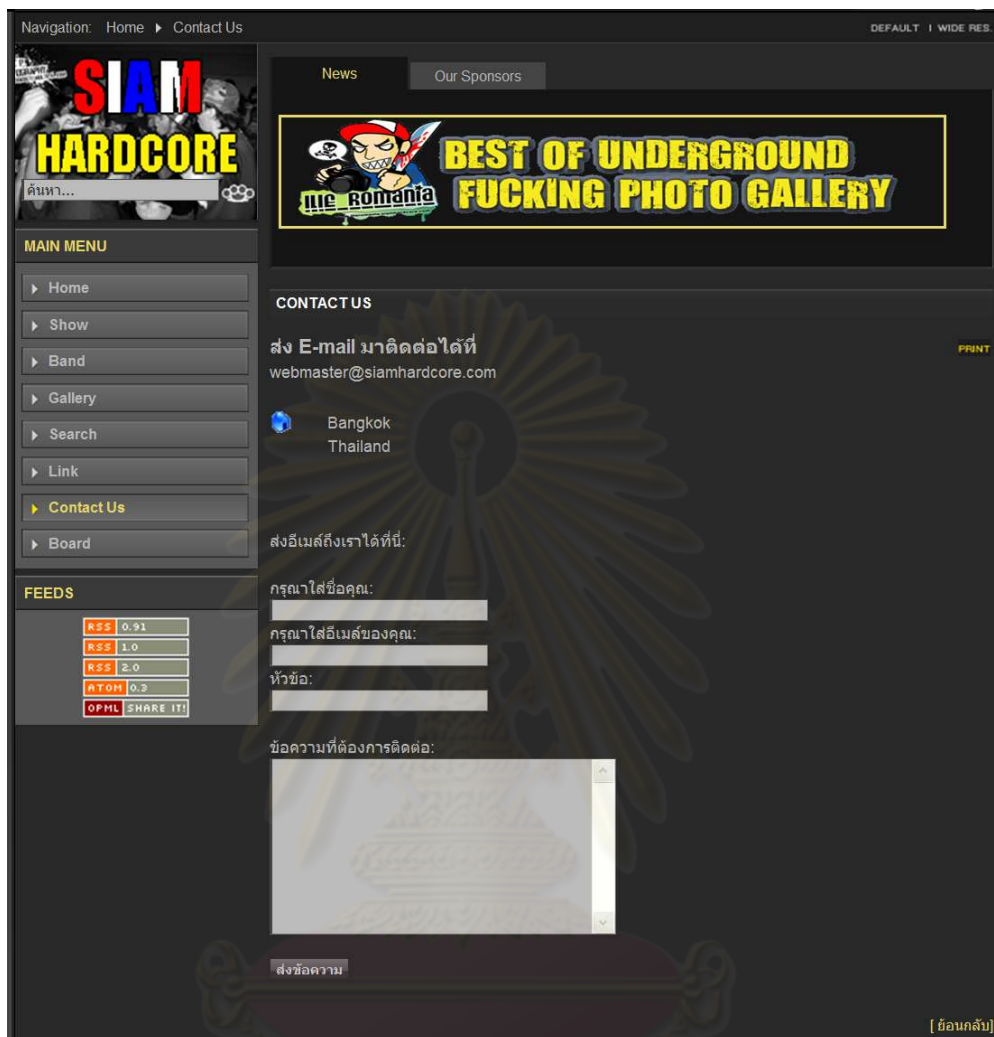
ภาพที่ 32 ส่วนประกอบของเว็บไซต์ Search Engine

ส่วนที่ 6 ลิงค์ที่เชื่อมโยงไปยังผู้สนับสนุนเว็บไซต์ myspace กลุ่มผู้นิยมดนตรีตรีซาร์ดคอร์ และดนตรีแนวอื่นๆ รวมถึง myspace ของวงดนตรีซาร์ดคอร์ในประเทศไทยด้วย

ภาพที่ 33 ลิงค์ที่เชื่อมโยงไปยังผู้สนับสนุนเว็บไซต์ myspace

ส่วนที่ 7 เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สยามฮาร์ดคอร์ส่งข้อความติชมถึงwebmaster ของทางเว็บไซต์สยามฮาร์ดคอร์

ภาพที่ 34 พื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สยามฮาร์ดคอร์ส่งข้อความติชม

ส่วนที่ 8 เว็บบอร์ดหรือกระดานสนทนาของเว็บไซต์สยามฮาร์ดคอร์

โดยหัวข้อสนทนาในเว็บบอร์ดจะมีดังต่อไปนี้

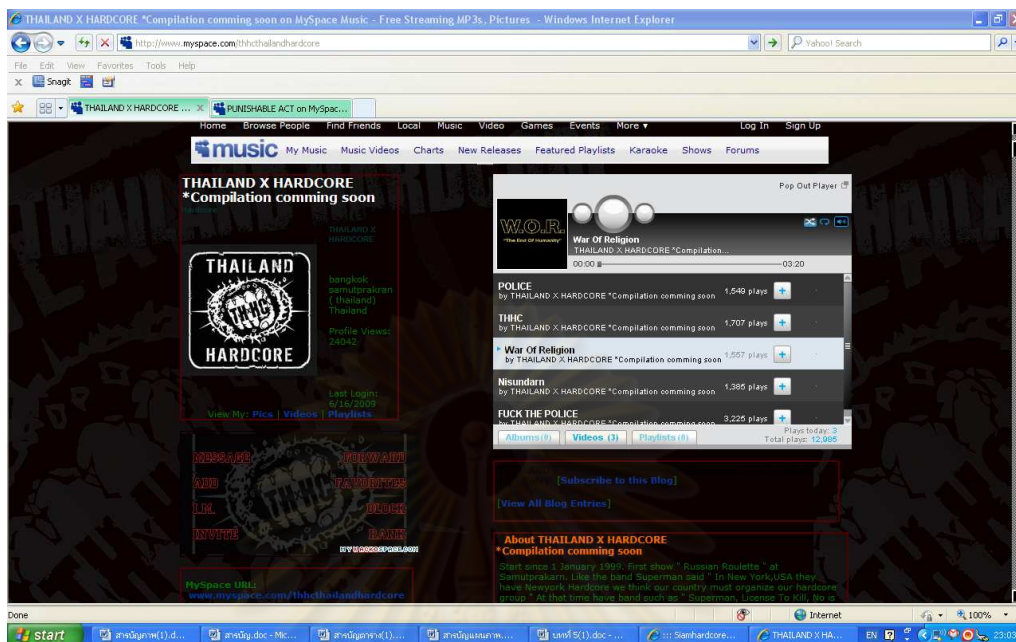
1. ข่าวคราวเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตต่างๆ ประเด็นนี้จะมีกานำเสนอมากที่สุดจากทุกหัวข้อ
2. พูดคุยเรื่องข่าวสารบ้านเมืองทั่วไป
3. ประกาศหาสมาชิกร่วมทำวงดนตรีฮาร์ดคอร์
4. พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว อาทิ เรื่องรอยสัก
5. ประชาสัมพันธ์สินค้าเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

6. ข่าวคราวเกี่ยวกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งในไทยและต่างประเทศ
7. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดนตรี
8. ระดมทุนจัดคอนเสิร์ตการกุศลช่วยเหลือสังคม
9. ความคิดเห็นทัศนคติต่างๆเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปรอบตัว เช่น ซีล5 กับ Straight Edge
10. เผยแพร่ภาพถ่ายและคลิปวิดีโอเกี่ยวกับ วงดนตรีฮาร์ดคอร์, งานคอนเสิร์ตต่างๆ
11. กิจกรรมอื่นๆที่แฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ ได้รวมกลุ่มกันนอกเหนือจากกิจกรรมด้านดนตรี

นอกจากเว็บไซต์และเว็บบอร์ดแล้วสื่ออินเทอร์เน็ตที่สำคัญต่อวงการดนตรีฮาร์ดคอร์และกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะผู้ที่เป็นศิลปินทำวงดนตรีด้วยก็คือ Myspace เพราะ MySpace เป็นพื้นที่บนอินเทอร์เน็ตที่ออกแบบมาเพื่อการใช้งานสำหรับผู้ที่ยากประชาสัมพันธ์ผลงานเพลงของตนเองโดยเฉพาะ ไม่จำกัดแนวเพลง และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ สามารถแสดงภาพ และใส่เพลง และคลิปวิดีโอของตนเองลงไปได้ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยทุกกลุ่มรวมทั้งศิลปินฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยทุกวงในปัจจุบัน จะติดต่อสื่อสารและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานของกลุ่มตนผ่านทาง MySpace เป็นหลัก เนื่องจากใช้งานง่าย ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีพื้นที่เป็นของกลุ่มตนเอง อยากสร้างสรรค์หรือตกแต่งพื้นที่ของตนก็ทำได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง หรือถูกควบคุมจากเว็บมาสเตอร์เหมือนอย่างเว็บไซต์ อีกทั้งกลุ่มผู้รับสารจาก MySpace หรือผู้ใช้ MySpace นั้น มักจะเป็นกลุ่มคนที่รักดนตรี และมาใช้งานเพื่อจะแสวงหาผลงานเพลงที่น่าสนใจฟัง บางคนมาเพื่อแสวงหาผลงานแปลกใหม่ที่แตกต่างจากเพลงกระแสนิยมที่หาฟังได้ง่าย ได้ยินผ่านสื่อมวลชนทั่วไป นอกจากนี้ MySpace ยังสามารถสร้างเครือข่ายพันธมิตรได้ทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ หรือแนวอื่นๆ ก็สามารถเป็นพันธมิตรทาง MySpace กันได้ ด้วยการ Add Friends ซึ่งจะทำให้มี ภาพตัวแทนลิงค์ของเรา ไปปรากฏบนพื้นที่ MySpace ตรงช่อง Friends ของพันธมิตร และมี ภาพตัวแทนลิงค์ของพันธมิตรคนนั้น ปรากฏบนพื้นที่ My Space ตรงช่อง Friends ของเราเช่นกัน ทั้งนี้ ยังสามารถสนทนา หรือฝากข้อความส่งต่อกันผ่าน MySpace ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ MySpace ยังมีบริการแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวของเครือข่ายพันธมิตรต่างๆให้กับผู้ใช้ผ่านทางอีเมล และเมื่อผู้ใช้มีความเคลื่อนไหวใดๆ ก็จะมีอีเมลล์ส่งแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวของผู้ใช้ ให้กับเหล่าพันธมิตรของผู้ใช้งานทางอีเมลเช่นกัน บริการเหล่านี้ ทำให้ผู้ใช้ MySpace โดยเฉพาะแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์ทุกคนมีความสะดวกสบายในการติดตามข่าวสาร เช่น ถ้าวางดนตรีวงไหนอัพโหลด ภาพใหม่ คลิปวิดีโอใหม่ หรือเพลงใหม่ขึ้นบนหน้า

MySpace ของเขา ก็จะมีบริการแจ้งลิงค์มาทางอีเมลล์และเราสามารถคลิกที่อีเมลล์เพื่อต่อสายตรงไปดูที่หน้าMySpaceของวงดนตรีนั้นได้ทันที

ภาพที่ 35 Myspace ของ กลุ่มTHHC

ภาพที่ 36 ช่อง Friends ที่จะมี Link ของเหล่าเครือข่ายพันธมิตร

EN BAHT PER HOUR("Deathwish" uploaded)'s Friends
Comments

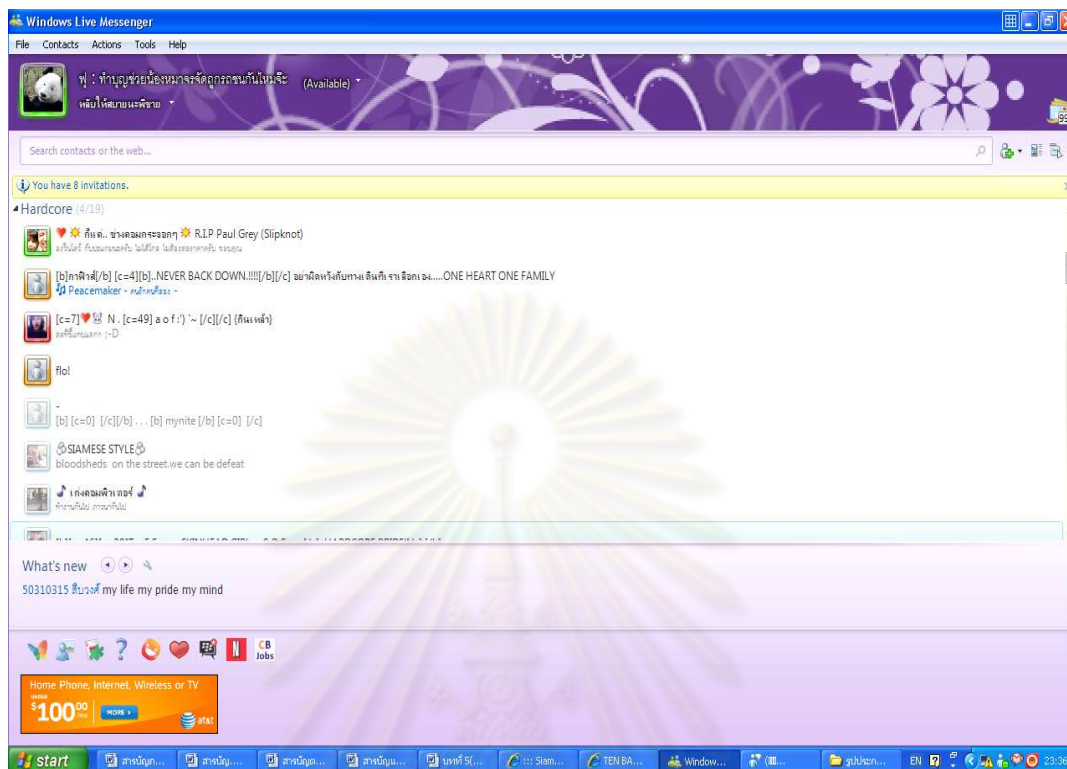
Displaying 25 of 1990 comments (View All | Add Comment)

<p>HOPELESS (New Song On E.P. UP NOW!)</p> 	<p>May 25 2010 7:13 PM</p> <p>New Song On E.P. UP NOW! Thank you</p>
<p>ThickSkinnED</p> 	<p>May 19 2010 5:27 PM</p> <p>Deathwish</p> <p>เยี่ยมไปเลยคับเพลงใหม่</p> <p>*..A</p>
<p>Blood Thirst Spider</p> 	<p>May 12 2010 8:10 AM</p>
<p>PromoGirls!!!</p> 	<p>May 6 2010 5:02 PM</p> <p>whsss up u guys!! everything good!!</p> <p>just keep in touch...keep up the good work!!</p> <p>Keep That Spirit Alive! Respect!!</p> <p>Good Luck in everything you do.... ☺</p>

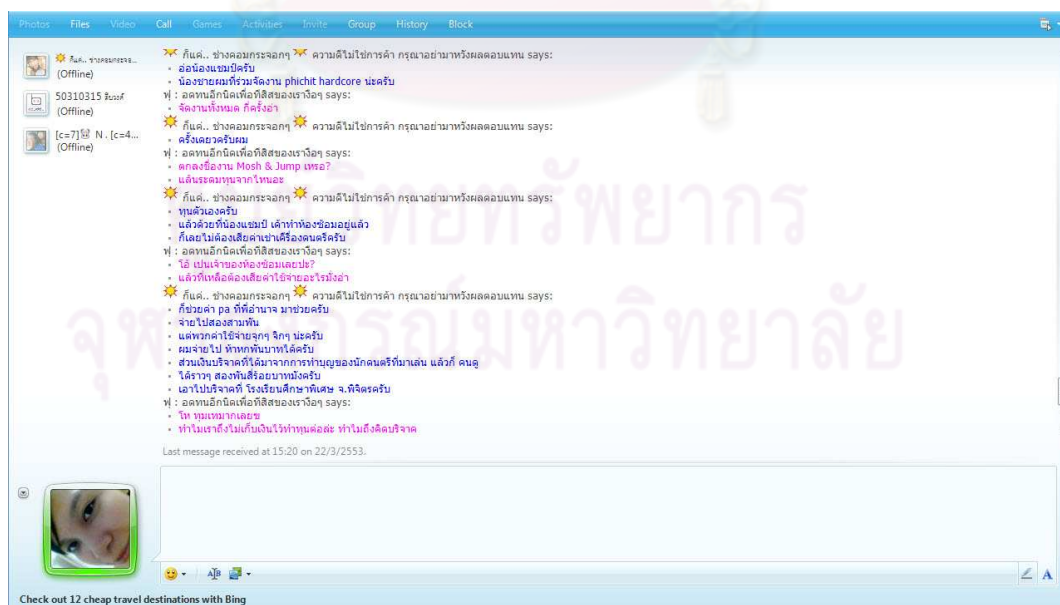
ภาพที่ 37 ช่อง comments จะแสดงข้อความที่ส่งถึงเจ้าของ Myspace นั้น

นอกเหนือจาก MySpace แล้วกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ก็นิยมติดต่อสื่อสารกันผ่านทาง MSN ซึ่งสามารถสนทนาโต้ตอบกันได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังสามารถส่งไฟล์ข้อมูล ไฟล์ภาพ เพลง วิดีโอ ฯลฯ ให้แก่กันได้ อีกทั้งยังสามารถสนทนากลุ่มกันได้ หรือจะสนทนากลุ่มกันแบบประชุม ก็ทำได้ ทั้งยังสามารถสร้างเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์และพันธมิตร ด้วยการ add Friends หลังจากนั้นก็จะสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนใหม่ๆ ได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านคนกลางหรือผู้แนะนำให้รู้จัก MSN จึงเป็นโปรแกรมสนทนาที่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันเป็นประจำ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการณ์จากการ add Friends ที่เป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ และได้ออนไลน์หรือดูพฤติกรรมออนไลน์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มีการออนไลน์ตลอดทั้งวัน โดยจะสลับสับเปลี่ยนช่วงเวลากันไปตามแต่ละดวง แต่ช่วงเวลาที่มียุคผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ออนไลน์เยอะที่สุดคือ ช่วงหัวค่ำไปจนถึงเที่ยงคืน ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังเลิกงานและก่อนเวลาเข้า

นอน ดังนั้นกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่จึงสะดวกที่จะออนไลน์เพื่อติดตามข่าวสาร และติดต่อสื่อสารกันในช่วงเวลานี้

ภาพที่ 38 ภาพของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยที่ติดต่อสื่อสารกันผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN Messenger

ภาพที่ 39 ภาพของการสนทนาระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ MSN Messenger

ตารางที่ 30 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ทางอินเทอร์เน็ต

การติดตามข่าวสาร ทางอินเทอร์เน็ต	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. Myspace										
ทุกวัน	3	5	1	-	8	1	6	16	40	33.33
4-6 ครั้งต่อสัปดาห์	5	7	-	1	3	-	3	5	24	20
1-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3	2	1	-	-	2	-	1	9	7.5
3-4 ครั้งต่อเดือน	-	1	-	-	-	-	-	-	1	0.83
1-2 ครั้งต่อเดือน	2	3	-	-	1	-	-	1	7	5.83
2. Website ของวงดนตรี/ค่ายเพลง										
ทุกวัน	3	1	1	-	6	-	6	6	23	19.16
4-6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	5	-	1	4	-	3	1	16	13.33
1-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3	3	1	-	-	1	-	-	8	6.66
3-4 ครั้งต่อเดือน	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
1-2 ครั้งต่อเดือน	1	-	-	-	1	1	-	2	5	4.16
3. เว็บไซต์ Siam hardcore										
ทุกวัน	4	7	2	-	7	-	1	7	28	23.33
4-6 ครั้งต่อสัปดาห์	3	7	-	1	4	-	4	5	24	20
1-3 ครั้งต่อสัปดาห์	1	2	-	-	-	-	4	1	8	6.66
3-4 ครั้งต่อเดือน	-	1	-	-	-	2	-	1	4	3.33
1-2 ครั้งต่อเดือน	3	1	-	-	1	-	-	2	7	5.83
4. Hi 5										
ทุกวัน	4	5	1	-	7	-	1	2	20	16.66
4-6 ครั้งต่อสัปดาห์	3	7	-	1	4	-	5	2	22	18.33
1-3 ครั้งต่อสัปดาห์	1	2	-	-	-	1	1	1	6	5
3-4 ครั้งต่อเดือน	-	1	-	-	-	-	1	-	2	1.66
1-2 ครั้งต่อเดือน	-	1	-	-	1	-	1	1	4	3.33
5. Facebook										
ทุกวัน	1	5	2	-	5	1	-	2	16	13.33
4-6 ครั้งต่อสัปดาห์	3	3	-	1	1	-	2	1	11	9.16
1-3 ครั้งต่อสัปดาห์	1	-	-	-	-	1	1	2	5	4.16
3-4 ครั้งต่อเดือน	-	1	-	-	-	-	1	1	3	2.5
1-2 ครั้งต่อเดือน	-	1	-	-	-	-	2	1	4	3.33
ไม่ติดตามข่าวสารทาง อินเทอร์เน็ต	3	2	-	-	4	-	-	14	23	19.16

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ติดตามข่าวสารจาก Myspace เป็นหลักโดยมักเข้าไปทุกวัน เนื่องจาก Myspace เป็นเว็บไซต์ที่ถูกออกมาแบบมาเพื่อดนตรีอยู่แล้ว รวมถึงวงฮาร์ดคอร์แทบทุกวงก็มักเผยแพร่ผลงานผ่าน Myspace แทบทั้งนั้น โดยสังเกตจากวงฮาร์ดคอร์ของประเทศไทยทุกวงจะมี Myspace เป็นของตัวเอง

ในแง่มุมมองของผู้ทำงานเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ ก็นิยมใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเส้นทางหลักในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับงานของตัวเองเช่นกัน โดยเฉพาะเมื่อจะจัดงานคอนเสิร์ต หรือ ส่งข่าวคราวความเคลื่อนไหวใด เนื่องจากเป็นสื่อที่สะดวก รวดเร็ว แพร่กระจายได้กว้างขวางทั่วโลก ประหยัดงบประมาณ เนื่องจากผู้ทำงานเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ โดยเฉพาะผู้จัดงานคอนเสิร์ตทุกคนไม่ได้หวังผลกำไรมากมายจากการทำงานด้านนี้ อีกทั้งเงินความเป็นจริงมักจะขาดทุน หากโชคดีก็จะมีกำไร น้อยครั้งที่จะมีกำไรเพื่อไปทำทุนต่อยอดในการทำงานครั้งต่อไป

ปานเทพ สุนทรภัสส์ช บรรณาธิการแฟนซีน Thai Head banger กล่าวว่า “MySpace มีความสำคัญมากต่อวงการนี้มากเลยครับ มันช่วยให้วงไทยได้โปรโมตผลงานให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น” (ปานเทพ สุนทรภัสส์ช, สัมภาษณ์ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

ทองเที้ยว วงษ์สุวรรณ เจ้าของรายการ Music Help TV กล่าวว่า “MySpace เป็นสื่อที่ดีที่สุดแล้ว อย่างถ้าเราจะ PR งานของเราก็ลงไป MySpace ของเรา จากนั้นมันก็เป็นปากต่อปาก เขาก็เอาไปแปะกันเอง แล้วเดี๋ยวนี้วงดนตรีทุกวงมันก็มี MySpace” (ทองเที้ยว วงษ์สุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2553)

ธาดินันท์ มีมงคล ผู้จัดการวง Born From Pain กล่าวว่า “วงฮาร์ดคอร์ทุกวงมี MySpace กันหมด มันดีต่อการเผยแพร่ผลงาน เพราะปกติพวกฮาร์ดคอร์จะอยู่ในกลุ่มของเขา เขาไม่ค่อย PR ผลงาน เขาไม่ค่อยชอบโปรโมตตัวเอง” (ธาดินันท์ มีมงคล, สัมภาษณ์วันที่ 30 มกราคม 2553)

คำพูดของธาดินันท์ มีมงคลสอดคล้องกับคำพูดของสมาชิกวง No is Not ว่า “เราไม่ได้โปรโมตอัลบั้มของเราเองที่ไหนเลย แคลงเพลงไว้ใน MySpace สองเพลงแค่นั้น แต่ว่าเราติดปัญหาเรื่องภาษา ทำให้เราคุยไม่รู้เรื่องกับต่างประเทศ ทำให้เราไม่ได้ส่งแผ่นไป จริงๆมีคนติดต่อเข้ามาเยอะ แต่ตอนนั้นเรายังไม่มีผลงาน ตาม MySpace เคยมีคนมาติดต่อขอซื้อเป็นล็อตๆแต่เรา

ไม่มีประสบการณ์เรื่องการส่งของหรือการเทรด การตลาด เราไปรโมตไม่เป็น แต่มีบอล นักร้องวง 10 Baht per Hour เคยเอาไปขายที่ฟิลิปปินส์ Eddy ก็เคยเอาไปขายต่างประเทศ เคยซื้อไปเยอะเหมือนกัน” (สมภพ เหมวิไลย, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจาก MySpace แล้วกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่ก็ติดตามข่าวสารผ่านทางเว็บ Siam hardcore ด้วย โดยมีสมาชิกที่ลงทะเบียนเป็น User ถึง 1300 กว่าคน

สิทธิพงษ์ หลักคำ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็เข้าไปดูที่ Siam hardcore แหะละครับ ตอนนี่ก็ดูที่นี้ที่เดียวถ้าเป็นงานไทยนะ ดูเสร็จแล้วก็เอามาบอกเพื่อนอีกที่” (สิทธิพงษ์ หลักคำ, สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553)

วิทยา กุฎุมหาราช มีอกลองวง Born From Pain กล่าวว่า “ก่อนจะมีงานประมาณ 1 เดือนก็จะเอาพวกโปสเตอร์ไปประชาสัมพันธ์ที่เว็บ Siam hardcore กับ MySpace ของตัวเอง คือปัจจุบันมันไม่มีเว็บของกลุ่มปากเกร็ดแล้ว เราก็โพสหลักๆที่ 2 เว็บนี้แหละ” (วิทยา กุฎุมหาราช, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

Kyono Lee ศิลปินดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ชาวเกาหลี และเจ้าของค่าย GMC Record ค่ายเพลงฮาร์ดคอร์เล็กๆของประเทศเกาหลี เล่าถึงเรื่องที่เขาทราบข่าวงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ของไทยได้ว่า “ที่มานงานนี้ก็ได้ดูที่เว็บ Siam hardcore ครับ ก็ไม่รู้จักเว็บนี้มาก่อนหรอก แต่ผมรู้จักวง Born From Pain จาก MySpace แล้วก่อนที่จะมาไทยผมก็ลอง search ดูในอินเทอร์เน็ตก็มาเจอเว็บนี้แหละ ก็เห็นว่ามันมีงานช่วงวันที่ผมมาพอดีเลย ก็เลยดูจากแผนที่ที่เขาลงไว้ใน Siam hardcore” (เคียวโนะ ลี, สัมภาษณ์วันที่ 21 พ.ย. 2552)

กิตตินันท์ ศรีถาวร เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์ www.siamhardcore.com กล่าวถึงจุดประสงค์ในการทำเว็บไซต์นี้ขึ้นมาว่า “จุดประสงค์ของการทำ Siam hardcore ก็เพื่อให้คนฟังฮาร์ดคอร์ได้มาคุยกัน แล้วก็กระจายข่าวสารเกี่ยวกับงานฮาร์ดคอร์ที่มีในประเทศ ช่วงแรกๆผมก็เป็นคนหาข่าวเอามาลงเอง แต่ช่วงหลังๆมีคนนู่นคนนี่ส่งเมลมาให้เรา บางทีก็มาโพสเองในเว็บบอร์ดเลยก็มี เขาอาจจะรู้จักเรามากขึ้นแล้ว ก่อนหน้านั้นก็ไม่ได้ไป PR ที่ไหนมากก็เอาไปแปะใน MySpace ของผมเอง บางทีก็มีคนอื่นเอาลิงค์ของเราไปแปะก็มี” (กิตตินันท์ ศรีถาวร, สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

จากผลการวิจัยพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีบทบาทต่อกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการติดตามข่าวสาร ติดต่อสื่อสาร รวมถึงการประชาสัมพันธ์วงดนตรีและผลงานของศิลปิน สังเกตได้จาก จำนวนของผู้ที่ไม่ติดตามข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตนั้น มีเพียง ร้อยละ 19.49 ส่วนผู้ที่นิยมใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการแสวงหา ติดตาม และประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น มีถึง ร้อยละ 80.51 ผู้วิจัยจึงต้องการสืบค้นถึงการแสดงตัวตนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยบนพื้นที่อินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะการสมัครเป็นสมาชิกในเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นมีมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการสำรวจพบดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 31 พฤติกรรมการลงทะเบียนเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ดคอร์

คุณได้ลงทะเบียนเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ใดที่เกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ดคอร์หรือไม่	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
เป็น	7	8	2	1	8	3	5	31	65	54.16
ไม่เป็น	15	14	-	-	10	-	3	13	55	45.83

จากผลการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ จะลงทะเบียนในเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับฮาร์ดคอร์คือ เว็บไซต์ www.siamhardcore.com ถึง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.16 แต่ก็มีอีก 55 คนคิดเป็นร้อยละ 45.83 ที่ไม่ได้ลงทะเบียนในเว็บไซต์ โดยปัจจุบันในเว็บไซต์ Siam hardcore มีคนลงทะเบียนถึงกว่า 1,300 คน จึงเป็นที่สังเกตว่าคนที่มาใช้เว็บ Siam hardcore ส่วนใหญ่ไม่ใช่คนฟังเพลงฮาร์ดคอร์เป็นหลัก แต่จะมีคนที่ฟังเพลงในแนวอื่นด้วย

กิตตินันท์ ศรีถาวร เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์ www.siamhardcore.com กล่าวว่า “ส่วนใหญ่คนเขาเข้ามาดูรูปในเว็บอะครับ แต่จริงๆไม่ต้องสมัครก็ดูรูปได้ แต่แค่ไม่สามารถเข้าไปตอบกระทู้ได้แค่นั้น ก็อย่างที่บอกว่าคุณส่วนใหญ่เขาชอบเข้ามาดูรูปกัน คนเข้ามาอ่านในเว็บบอร์ดก็มีนะ แต่เขาไม่ค่อยโพสต์กันเท่าไร อ่านอย่างเดียว จะมีก็เมื่อช่วง 2 ปีก่อนที่เว็บบอร์ดคึกคักมาก ช่วงนั้นวงมาเลย์ก็มาเล่นที่ไทยบ่อยๆ ช่วงนั้นกระทู้อัพเดทกันแทบทุกวัน” (กิตตินันท์ ศรีถาวร, สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าสมาชิกในเว็บ Siam hardcore ไม่นิยมเข้ามาใช้เว็บบอร์ดในการพูดคุยหรือแลกเปลี่ยนข่าวสารกันเท่าไร ไม่มีการตั้งกระทู้หรือตอบกระทู้ แต่จะมีการนำภาพที่ได้จากงานคอนเสิร์ตมาโพสต์ในส่วนอื่นของเว็บไซต์และคนที่เป็สมาชิกก็สามารถเข้าไปแสดงความความคิดเห็นในส่วนนั้นได้ แต่ในส่วนของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนั้นยังไม่พบเท่าที่ควรในส่วนที่เป็นเว็บบอร์ด

ตารางที่ 32 พฤติกรรม การ Download เพลงฮาร์ดคอร์

คุณ Download เพลงฮาร์ดคอร์หรือไม่	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ใช่	15	15	2	1	17	2	7	27	86	71.66
ไม่ใช่	7	7	-	-	1	1	1	17	34	28.33

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 120 คน พบว่า แฟนเพลงที่ Download เพลงฮาร์ดคอร์มีถึง 86 คน คิดเป็นร้อยละ 71.66 เนื่องจากปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นที่แพร่หลายทำให้การหาฟังเพลงเป็นเรื่องง่าย แต่ก็เป็ดาบสองคมให้แก่วงการฮาร์ดคอร์ที่ไม่ได้มีทุน หรือมีสื่อกระแสหลักคอยโปรโมตหรือทำการตลาดให้ โดยทัศนคติที่มีต่อการ Download สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ทัศนคติของสื่อเกี่ยวกับการ Download

ปานเทพ สุนทรภัสส์ บรรณาธิการแฟนซึน Thai Head banger กล่าวว่า “ผมว่ามันคือผลเสียเลยละ มันทำให้ฟังเพลงง่ายขึ้น อย่างเด็กรุ่นใหม่ที่ชอบเพลงก็ฟังเอาเร็วเข้าว่า ไม่ยอมซื้อแผ่นมาฟัง” (ปานเทพ สุนทรภัสส์, สัมภาษณ์ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

ทองเที๊ว วงษ์สุวรรณ เจ้าของรายการ Music Help TV กล่าวว่า “มันมีผลเสียมากเพราะวงการเพลงไล่ตามเทคโนโลยีไม่ทัน มันมีผลเสียต่อทั้งผู้ผลิตและผู้เสพ อย่างเราโหลดเพลงเพราะเทคโนโลยีมันทำให้เราสะดวกสบาย ซึ่งเราอาจจะคิดว่ามันไม่ผิด จริงๆคือมันไม่ถูก แต่ที่เราทำเพราะมันง่าย การทำที่เราทำแบบนี้เงินมันไม่เข้าค่ายเพลงหรือผู้ผลิต อย่างต่างประเทศผู้ผลิตเข้าก้าวทันสื่อมากกว่า เขาก็มีอย่าง I-tune ที่ถ้าคุณฟังแล้วชอบเพลงไหนก็สามารถซื้อมาได้เลย

ด้วยการไหลด แต่ของไทยมันไม่มีแบบนี้” (ท่องเที่ยว วงษ์สวรรค์, สัมภาษณ์วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2553)

2. ทักษะคติของร้านค้าที่มีต่อการ Download

ธีรวุฒิ วัฒนประทีป เจ้าของสังกัด Indy Pop กล่าวว่า “ข้อดีคือมันทำให้รู้จักวงดนตรีงายขึ้น แต่ข้อเสียมันคือ”คนที่ไม่ซื้อแผ่นก็ไม่ซื้อเหมือนเดิม มีผลต่อธุรกิจของพีในทางลบมาก ทำให้ยอดขายลดลง ไม่ใช่แค่ของพีนะ แต่คนทำธุรกิจแบบพีก็ส่งผลกระทบไปทั่วโลก แม้แต่ศิลปินฮาร์ดคอร์ของไทยบางวงยังไม่ซื้อซีดีเลย ถ้าคนฟังที่ไม่เล่นดนตรีจะซื้อเยอะกว่า ดั้งนั้นอย่าได้คาดหวังว่าคุณจะมาซื้อซีดีของคุณ ในเมื่อคุณยังไม่ซื้อของเขาเลย” (ธีรวุฒิ วัฒนประทีป, สัมภาษณ์วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553)

3. ทักษะคติของ แฟนเพลงที่ Download ก็มีที่แตกต่างกันคือ

ธาดินันท์ มีมงคล แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ผมมีผลดีต่อคนฟังแน่นอน แต่มีผลต่อค่ายเพลง ผู้ลงทุน ทางวงก็คงอยากให้คนฟัง แต่คนที่เจิบที่สุดคือค่ายเพลง คนออกทุนสำหรับผมเองก็ไหลดนะ แต่ถ้าชอบก็จะซื้อเลย วงต่างประเทศมันแพง มันก็ต้องฟังก่อนถึงซื้อ” (ธาดินันท์ มีมงคล, สัมภาษณ์วันที่ 30 มกราคม 2533)

ปัญญา นาคีสงษ์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ผมว่าเรื่อง Download ไม่มีผลเท่าไรหรอก เพราะคนที่มันซื้อ มันก็ซื้ออยู่แล้ว ผมก็ไม่ได้แอนด์การ Download เพราะอย่างเพลงเก่าๆมันไม่มีขายแล้ว ถ้าไม่ไหลดก็คงไม่ได้ฟัง แต่ถ้าไหลดอย่างเดียวไม่ซื้อเลยมันน่าเกลียด” (ปัญญา นาคีสงษ์, สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

4. ทักษะคติของศิลปินเพลงแนวฮาร์ดคอร์ต่อการ Download

วุฒิชัย ชุ่มสา นักร้องนำวง 10 Baht Per Hour กล่าวว่า “ผมเคยเจอเพลงของวงผมกลายเป็น mp3 ลงในแผ่น Vampire (แผ่นผลิตลิขสิทธิ์) ก็ไม่รู้ว่ามันไปได้ยังไงเหมือนกัน รู้สึกแผ่นจะเขียนว่า เพลงได้ดินห่ามออกอากาศ แต่วงที่เป็นฮาร์ดคอร์ในแผ่นก็มีวงผมวงเดียวที่เหลือเป็นวงเมทัลไม่กี่ฮิปฮอป ผมเคยเซิร์จซื้อวงผมแล้วก็เจอไฟล์ที่ให้ Download ในเน็ตด้วย ก็ไม่รู้ว่าเขาส่งต่อกันไปหรือว่าคนซื้อแผ่นผมแล้วเขาไปปล่อยหรือเปล่า เคยมีน้องที่ทำงานด้วยกันมันเอา

คอมไปลงเพลงที่ตระวันนา คือมันมีเพลงวงผมติดมาด้วย ผมก็แปลกใจว่าเพลงผมเนี่ยนะมีชายที่ตระวันนา ถามว่ารู้ดีใจมั๊ย ก็ดีใจสิ ว่าเพลงของเราเอาไปหากินได้ด้วยหรอ คือผมก็ไม่ได้จดลิขสิทธิ์ไว้ด้วย แล้วทำออกมาอีก 100 แผ่น ขายหมดไปแล้วด้วย” (วุฒิชัย ชุ่มสา, สัมภาษณ์วันที่ 13 มีนาคม 2553)

จากทัศนคติเกี่ยวกับการ Download ของคนที่ 4 กลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกันมาก โดยในทัศนคติของสื่อและร้านค้าต่อการ Download จะเป็นทัศนคติในเชิงลบเนื่องจากว่าเป็นผู้ทำธุรกิจจึงได้รับผลกระทบมากกว่ากลุ่มอื่น แต่สำหรับแฟนเพลงนั้นเห็นว่าการ Download ไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพียงแต่จำเป็นต้องซื้อผลงานลิขสิทธิ์บ้าง แสดงให้เห็นถึงลักษณะในการใช้สื่อของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ว่ามีการใช้สื่อแสวงหาข้อมูลอย่างไม่จำกัด และที่น่าสนใจคือทัศนคติของศิลปินหรือผู้ทำเพลงเอง กลับมีทัศนคติเกี่ยวกับการ Download ในเชิงบวก โดยถือว่าเป็นช่องทางในการเผยแพร่ผลงานแบบหนึ่ง ซึ่งมีทัศนคติที่ใกล้เคียงกับกลุ่มแฟนเพลงมากกว่ากลุ่มสื่อและผู้ทำธุรกิจ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากศิลปินฮาร์ดคอร์เองก็เป็นแฟนเพลงจึงเข้าใจทัศนคติของแฟนเพลงแนวเดียวกันมากกว่า รวมถึงอุดมการณ์ของดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ทำเพลงโดยไม่หวังผลกำไรตอบแทน

ตารางที่ 33 การติดตามข่าวสารทางร้านจำหน่ายผลงานเพลง

พฤติกรรม ติดตามข่าวสารทาง ร้านจำหน่าย ผลงานเพลง	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ไม่ติดตามข่าวสาร ทางร้านจำหน่าย ผลงานเพลง	16	12	-	1	10	1	3	28	71	59.16
เมนูเพลง	4	7	2	-	5	2	4	8	32	26.66
Indypop	1	6	-	-	5	2	4	11	29	24.16
Hall of Fame	-	-	1	-	-	-	-	3	4	3.33
ร้านน้อง ท่า พระจันทร์	1	-	-	-	-	-	-	2	3	2.5
ร้าน Doreme	1	-	-	-	-	-	-	1	2	1.66
ร้านสง่า	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ไม่ได้ติดตามข่าวสารจากทางร้านจำหน่ายผลงานเพลงถึง 71 คน คิดเป็นร้อยละ 59.16 อาจจะเป็นเนื่องมาจากที่ศิลปินฮาร์ดคอร์ไม่ได้กำลังในการผลิตสื่อเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ โดยมักทำเป็นโปสเตอร์หรือถ่ายเอกสารไปติดตามร้านค้าต่างๆ

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่า “นอกจากในเว็บเราก็ก็นำพวกโปสเตอร์ไปแปะกันตามร้านเสื้อ อย่างร้าน Mosh Fuck Kids คือเรารู้ว่าคนฟังแนวนี้อยู่ที่ไหนบ้าง เราก็ก็นำไปแปะ” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

คมวิทย์ คุมภสาโน นักร้องนำวง Mosherman Friends กล่าวว่า “ก็ทำพวกโปสเตอร์ไปแปะตามพวกร้านบ้าง แต่มันก็ไม่ครอบคลุมเหมือนแปะในเว็บหรอก เพราะในเว็บเดี๋ยวมันก็ปากต่อปากไปเอง” (คมวิทย์ คุมภสาโน, สัมภาษณ์วันที่ 5 มีนาคม 2553)

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ก็เป็นที่น่าสนใจว่าในอดีตแหล่งขายผลงานและร้านค้าถือว่าเป็นสถานที่หลักในการกระจายข่าวสาร แต่ในปัจจุบันนี้มีประสิทธิภาพน้อยกว่าการประชาสัมพันธ์ในเว็บ ทำให้คนส่วนใหญ่เลือกที่จะประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ เพราะมีประสิทธิภาพมากกว่า และประหยัดต้นทุนมากกว่า กล่าวคือไม่ต้องใช้ต้นทุนในการทำโปสเตอร์หรือใบปลิวเพื่อประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แหล่งจำหน่ายที่นิยมเลือกซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์

แหล่งจำหน่ายที่ นิยมเลือกซื้อ ผลงานเพลง ฮาร์ดคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. ร้านขายสินค้า เพลงเมทัลโดย เฉพาะ	10	9	1	1	6	2	3	25	57	47.5
2. สั่งซื้อจาก เว็บไซต์	6	13	2	-	11	2	5	12	51	42.5
3. ร้านขายสินค้า เพลงทั่วไป	5	6	-	1	5	1	2	13	33	27.5
4. สั่งซื้อจากต้น สังกัด	1	1	1	-	3	-	1	3	10	8.33
5. คนรู้จัก	3	5	-	-	2	-	-	-	10	8.33
6. งานคอนเสิร์ต	-	2	-	-	-	-	1	1	4	3.33
7. ร้านมือสอง	-	-	1	-	1	-	-	-	2	1.66

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 สั่งซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์จากร้านขายเพลงเมทัลโดยเฉพาะ ซึ่งร้านที่เป็นที่นิยมได้แก่ ร้าน Indy Pop ที่ตั้งอยู่ที่ประตูน้ำ ที่มีแฟนเพลงในแนวนี้นะเวเวียนเข้าไปซื้อผลงาน โดยนอกจากจะมีแผ่นซีดีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศแล้วก็มีแผ่นที่ทางร้านได้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำขึ้นมาด้วย แต่ว่าอาจจะไม่ได้มีแต่แนวฮาร์ดคอร์เพียงอย่างเดียว

ส่วนทางเลือกที่ 2 ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์คือการสั่งซื้อจากเว็บไซต์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 เนื่องจากผลงานฮาร์ดคอร์นั้นหาซื้อขายในเมืองไทยและส่วนมากมีราคาแพง เว็บไซต์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในปัจจุบัน

สิทธิพงษ์ หลักคำ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “ปกติก็ซื้อจากทางเว็บวง เข้าไปใน Myspace แล้วส่งอีเมลไปหาเขา ไม่ก็ดูว่าวงเขาอยู่ค่ายไหน ก็เปิดดูแล้วก็ซื้อจากเว็บค่าย” (สิทธิพงษ์ หลักคำ, สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553)

ส่วนทางเลือกที่ 3 ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์คือการซื้อจากทางร้านขายเพลงทั่วไปจำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 27.5 โดยจะมีการขายปะปนไปกับแนวอื่น ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากทางร้าน Hall of Fame สาขาเดอะมอลล์บางกะปิ ก็พบว่าทางร้านมักจะจัดผลงานของศิลปินฮาร์ดคอร์ไว้ร่วมกับศิลปินในแนวใกล้เคียงกันอย่างเมทัลคอร์

ตารางที่ 35 ความถี่ในการเลือกซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์

ความถี่ในการเลือกซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. 1-4 ครั้งต่อปี	9	11	1	1	8	-	5	18	53	44.16
2. 5-7 ครั้งต่อปี	6	6	-	-	3	1	1	7	24	20
3. 8-10 ครั้งต่อปี	1	1	-	-	2	1	1	7	13	10.83
4. 11 ครั้งขึ้นไปต่อปี	4	4	1	-	2	1	1	11	24	20
5. ไม่ซื้อ	2	-	-	-	3	-	-	1	6	5

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 44.16 จะซื้อผลงานฮาร์ดคอร์เฉลี่ยปีละ 1-4 ครั้งเท่านั้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องมาจากซีดีของวงในแนวฮาร์ดคอร์นั้นหาซื้อได้ยากและส่วนมากมักมีราคาแพง ส่วนคนที่ซื้อ 5-4 ครั้งต่อปี และ 11 ครั้งขึ้นไปต่อปีก็มีจำนวนเท่ากันคือกลุ่มละ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20 จึงเป็นที่น่าสังเกตว่ามีกลุ่มกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวนหนึ่งที่มีแหล่งในการซื้อผลงานของศิลปินในแนวนั้น นอกจากนั้นยังมีกำลังทรัพย์ที่จะซื้อเป็นจำนวนมาก

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “คือองค์ประกอบในการสะสมมันมีหลายอย่างอะครับ ทั้งเงิน ทั้งอะไร ที่มันมีต่อการสะสม ขอให้ใจรักไปทางฮาร์ดคอร์ก็พอครับ” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม. 2553)

วิศิษฐ์ ม่วงจร แฟนเพลงฮาร์ดคอร์กล่าวว่า “มันได้ความรู้สึกว่าวงนี้เราชอบ คือเราซื้อของเขามาบู๊ เขาทำงานต่อได้เลยในอัลบั้มที่ 2 แต่ถ้าเราซื้อของก็อปปีหรือโหลด เขาก็ไม่

สามารถทำงานต่อได้ เขาก็จะเจ๊งทันที แต่ถ้าเราซื้อผลงานลิขสิทธิ์เขาก็เอาเงินไปทำต่อ ถือว่าเป็น การสนับสนุนวงดนตรีครับ” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2553)

นอกจากนี้ยังพบว่ามีคนจำนวนน้อยที่ไม่ซื้อผลงานของศิลปินในแนวนี้เลย โดยทางผู้วิจัยได้สอบถามกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์คนอื่นๆก็ได้แนวความคิดที่แตกออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกจะยอมรับคนที่ไม่ซื้อว่าเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ได้ถ้าเข้าถึงเพลงที่ฟังจริงๆ ส่วนอีกกลุ่มมองว่าคนที่ไม่ซื้อนั้นไม่ใช่กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์

ปฐวีร์ ฉลวย นักร้องวง Keep it Real กล่าวว่า “บางคนที่ผมรู้จักของสะสมเขาก็ ธรรมดา แต่เขารู้เรื่องฮาร์ดคอร์มากกว่าเราอีก แต่ถ้าไหลดกันอย่างเดียวมันก็คงเรียกไม่ได้ว่า เป็นอะครีบ ถ้าเราฟังจริงๆอย่างน้อยมันก็น่าจะมีวงที่ชอบ คลั่งไคล้อยากซื้อเก็บไว้บ้าง อย่างผมก็ ไม่ได้ซื้อเก็บทุกวง ก็เก็บวงที่ชอบเท่านั้น” (ปฐวีร์ ฉลวย, สัมภาษณ์ วันที่ 21 มีนาคม 2553)

ปัญญา นาคีสังข์ เจ้าของร้านเสื้อ Mosh Fuck Kids กล่าวว่า “มันก็เป็นสิ่งที่แฟน เพลงควรทำ มันก็ต้องสะสมบ้างถึงจะเรียกว่าตัวเองเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ได้ จำนวนมากน้อยไม่สำคัญ” (ปัญญา นาคีสังข์, สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553)

ซึ่งปัญหาการไม่ซื้อผลงานของศิลปินเพลงฮาร์ดคอร์ก็ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญ สำหรับแวดวงนี้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า มีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ไม่กล้าออกผลงานในแนวนี้เพราะ กลัวในเรื่องของการขาดทุน

นฐา ปิ่นเนียม แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “เราเองก็กลัวว่าออกมาแล้วจะขาย ไม่ได้เหมือนกัน ผู้ทำเพลงแล้วปล่อยวาง youtube ชัก 10 วินาทีเป็นตัวอย่างจะทำให้กระตุ้นคนฟัง มากกว่า มีอีกวิธีคือทำอัลบั้มแล้วตัดเพลงมาโปรโมตบนเว็บ ถ้ามีคนสนใจก็อัดใส่ซีดีส่งถึงบ้านไป เลยก็ดีเหมือนกัน ถ้าเราตั้งโรงงานทำมาอย่างต่ำมันก็ต้อง 100 แผ่น แล้วเราไม่รู้ว่าคนจะซื้อของ เราเท่าไร หรือถ้าขายไม่ได้จริงๆก็เชิญไหลดกันตามสบาย แต่เวลามีงานก็มาดูด้วยแล้วกัน” (นฐา ปิ่นเนียม, สัมภาษณ์วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553)

แต่อย่างไรก็ศิลปินฮาร์ดคอร์บางกลุ่มที่ออกผลงานมาก็ไม่คิดถึงยอดขายหรือเรื่อง ขาดทุน แต่ผลิตผลงานออกมาเพียงเพราะต้องการเท่านั้นเอง

สมภพ เหมวิสัย มือกีตาร์วง No is Not กล่าวว่า “เราไม่เคยโปรโมตผลงานเราเลย คือทำเสร็จแล้วก็เอาเก็บไว้ที่บ้านภูมิใจเล่นๆ เราน่าจะเป็นวงฮาร์ดคอร์วงแรกที่มีอัลบั้มออกมาเป็นแพคเกจสวยหรูเลย นั่นคือสิ่งที่เราภูมิใจ ตอนนี้เป็นตำนาน ถ้ามีวงรุ่นหลานมาสืบค้นว่าวงไหนเป็นวงแรกที่ออกอัลบั้มมาก็คจะมีชื่อ No is Not อยู่แน่” (สมภพ เหมวิสัย, สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ทางแฟนซีน Thai Headbanger ที่เขียนโดยปานเทพ สุทธภักดิ์ ก็ได้พยายามสอดแทรกเรื่องราวและรณรงค์ให้คนมีจิตสำนึกในการบริโภคผลงานลิขสิทธิ์

ปานเทพ สุทธภักดิ์ บรรณาธิการแฟนซีน Thai Headbanger กล่าวว่า “ผลเสียของเทคโนโลยีมันคือการไหลด การอะไรที่ดี คือพวกนี้มันทำให้ง่าย อย่างเด็กรุ่นใหม่ที่ผมเจอก็ฟังเพลงเอาเร็วเข้าว่า เองง่ายเข้าว่า ไม่ยอมซื้อแผ่นมาฟัง ผมก็พยายามเขียนด่าลงในหนังสือทุกเล่มให้มันรู้สึกสำนึกบ้าง ใช้คำแรงๆลงไปให้มันได้คิดบ้าง” (ปานเทพ สุทธภักดิ์, สัมภาษณ์วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553)

จึงเห็นได้ว่าแนวคิดของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ได้ยึดติดเกี่ยวกับแนวที่เป็นวัตถุนิยม การซื้อวัตต์ว่าเป็นแฟนเพลงไม่ได้คำนึงถึงการมีวัตถุในครอบครอง แต่อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สามารถปฏิเสธได้ว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ใช้ชีวิตในสังคมที่เป็นทุนนิยม ดังนั้นการมีวัตถุในครอบครองก็ถือว่าเป็นตัวบ่งบอกความเป็นแฟนเพลงได้ในระดับหนึ่ง สำหรับศิลปินแนวฮาร์ดคอร์ที่มีการผลิตผลงานออกมาก็ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องยอดขาย แม้ว่าจะลงทุนไปกับการผลิตหลายหมื่นบาท สืบเนื่องจากอุดมการณ์ของแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ทำเพลงโดยไม่หวังผลกำไรตอบแทน

การติดตามข่าวสารทางคนจัดงานคอนเสิร์ต

การประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ตนั้น ในปัจจุบันจะใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อประชาสัมพันธ์หลัก แต่กระนั้น สื่อประชาสัมพันธ์ที่ใช้เป็นหลักตั้งแต่อดีต แต่ปัจจุบันถูกลดทอดความสำคัญลงแล้ว ก็คือ โปสเตอร์หรือป้ายประกาศประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น โดยมากมักจะเป็นสีขาวดำ กล่าวคือ เป็นกระดาษขนาด A 4 ถ่ายเอกสาร เป็นการประหยัดเนื่องจากมีงบประมาณในการจัดคอนเสิร์ตไม่มากนัก เพราะมักจัดกันเองโดยที่ไม่มีสปอนเซอร์หรือบริษัทค่ายใหญ่สนับสนุน รายละเอียดในโปสเตอร์นั้นจะประกอบไปด้วย ชื่องาน วัน เวลา และ

สถานที่จัดงาน รายชื่อวงที่จะมาแสดง แนวเพลงที่เล่น กลุ่มผู้จัดงาน เบอร์โทรศัพท์ติดต่อสอบถาม เกี่ยวกับงาน และ ราคาบัตรหรือตั๋วเข้าชมงาน ซึ่งไม่แพงนัก

ภาพที่ 40 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
งาน Free Style Hardcore D.I.Y. Concert
ที่เลื่อนกำหนดการจากวันที่ 25 กุมภาพันธ์
เป็นวันอาทิตย์ที่ 12 มีนาคม 2549 ที่ร้าน
ย่านราชเทวี โดยมีกลุ่มปากเกร็ด
ฮาร์ดคอร์เป็นผู้จัดงาน

ภาพที่ 41 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
งาน Russian Roulette จัดขึ้นเมื่อวันที่
31 ธันวาคม พ.ศ.2544 ที่บ้านของพี่เจ
มือกีตาร์ของวง No Is Not ที่ย่านปากน้ำ
โดยมีวง No Is Not เป็นผู้จัดงานทั้ง 5 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 42 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ตวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก จากประเทศสหรัฐอเมริกา ชื่อวง Terror วันที่ 27 กันยายน 2552 ที่ร้าน overtone RCA จัดโดย กี่ Indy Pop

ภาพที่ 43 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ตวงดนตรีฮาร์ดคอร์และพังค์ ของประเทศไทย วันที่ 26 ธันวาคม 2552 ที่ร้าน Live House Liberty ทองหล่อ จัดโดย กลุ่ม ไทยฮาร์ดคอร์และครั้นท์พังค์ สุภานนท์ (ยศ)

ในอดีต ก่อนยุคที่อินเทอร์เน็ตจะเข้ามาช่วงชิงบทบาทการประชาสัมพันธ์ไปนั้น โปสเตอร์ ใบปลิวประชาสัมพันธ์นั้น เป็นสื่อหลักที่ใช้ประชาสัมพันธ์ ควบคู่ไปกับสื่อบุคคล ที่ส่งข่าวสารกันแบบปากต่อปาก เนื่องจาก มีความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย และแม้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตจะเข้ามา แต่บทบาทของสื่อบุคคล พลังการกระจายข่าวสารแบบปากต่อปาก ก็มีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มากกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมเพื่อนพ้อง ที่เกื้อกูลกัน และกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็มีพื้นฐานจากการเป็นเพื่อนกัน เมื่อคนใดทราบข่าว ก็มักจะกระจายข่าวต่อกันไปเสมอ ซึ่งการสื่อสารในทิศทางนี้ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องเครือข่ายการสื่อสารแบบกงล้อ ที่บอกต่อกันไป โดยมีผู้จัดงานเป็นผู้กุมอำนาจการเปิดเผยข่าวสารอยู่ตรงกลาง และมีผู้รับสารที่คอยบอกต่อ คือคนที่เข้ามารับรู้ข่าวสารคนแรกๆ ซึ่งผลจากการสำรวจกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ติดตามข่าวสารจากผู้จัดงานคอนเสิร์ตมีดังนี้

ตารางที่ 36 การติดตามข่าวสารทางคนจัดงานคอนเสิร์ต

การติดตาม ข่าวสารทางคนจัด งานคอนเสิร์ต	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ไม่ติดตามข่าวสาร ทางคนจัดงาน คอนเสิร์ต	16	7	1	1	10	-	3	27	64	53.33
พียศ	6	13	-	-	6	3	4	12	44	36.66
พีกี	-	11	-	-	5	3	4	12	35	29.16
PKHC	-	2	1	-	-	-	-	1	4	3.33
Eddy	-	1	-	-	-	-	-	1	2	1.66

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ไม่ติดตามข่าวสารจากคนจัดงานคอนเสิร์ตมีจำนวนถึง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 โดยคนที่ติดต่อกับผู้จัดก็จะติดต่อกับศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ หรือยศ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.66 และติดต่อกับธีรวุฒิ วัฒนประทีป หรือพีกี คิดเป็นร้อยละ 29.16

สาเหตุในการที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนิยมติดตามข่าวสารจากพีกี และ ยศ นั้น เนื่องจาก ยศ เป็นผู้ที่ดำเนินการจัดงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์มาโดยตลอด ตั้งแต่ยุคก่อตั้งกลุ่มไทยฮาร์ดคอร์ซึ่งเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์กลุ่มแรกของประเทศไทย ซึ่งยศได้รับความเคารพนับถือในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ว่าเป็นรุ่นพี่ผู้อาวุโสที่เป็นชุมทรัพย์ของข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากยศ นอกจากจะติดต่อกับคนทุกกลุ่มในประเทศไทยแล้ว ยังติดต่อกับผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ชาวต่างชาติอีกด้วย และยศยังเป็นนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อกโดยเฉพาะร็อกอินเดอกราวนด์ ซึ่งมักจะเขียนสนับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับวงการดนตรีฮาร์ดคอร์อยู่เสมอ

ส่วนธีรวุฒิ วัฒนประทีป หรือพีกี นั้น ทำธุรกิจเกี่ยวกับการซื้อลิขสิทธิ์ผลงานเพลงของศิลปินต่างชาติ มาผลิตและจัดจำหน่ายในเมืองไทย ภายใต้ชื่อสังกัด Indy Pop ซึ่งก็เติบโตมาจากที่อเมริกา และเพิ่งกลับมาที่ประเทศไทยได้เพียง 5 ปี ดังนั้น จึงไม่ได้คลุกคลีกับคนในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์นัก มักจะติดต่อกับลูกค้าที่มาซื้อผลงานเพลงเมทัลที่ร้านมากกว่า ก็ เพิ่งจะเข้ามา

สนับสนุนวงการดนตรีฮาร์ตคอร์อย่างเต็มที่มาได้ ประมาณ 1 ปี กล่าวคือ ด้วยความที่เติบโตที่อเมริกาซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ และอุดมสมบูรณ์ไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมรวมไปถึงวัฒนธรรมดนตรีด้วย ก็มีความชื่นชอบดนตรีทุกแนวอยู่เป็นทุนเดิมแล้ว และเล็งเห็นว่ายังไม่มีใครทำธุรกิจนี้ในประเทศไทย ประกอบกับความชอบจึงลงทุนแม้จะมีความเสี่ยงในการขาดทุนสูง ต้นทุนทางวัฒนธรรมจากอเมริกาทำให้ก็ได้มีโอกาส สัมผัสบรรยากาศดนตรีฮาร์ตคอร์ เมทัล และแนวอื่นๆ ที่มีชื่อเสียง ทั้งยังสามารถติดต่อสื่อสารกับศิลปินและแฟนเพลงได้อย่างสะดวก ก็จึงสามารถนำวงดนตรีฮาร์ตคอร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลกเข้ามาแสดงคอนเสิร์ตในประเทศไทยได้ นับว่าเป็นครั้งแรกของประเทศไทย ที่ได้ชมการแสดงสดของวงดนตรีจากดินแดนต้นกำเนิด ที่มีชื่อเสียงระดับโลก ก็จึงเป็นบุคคลที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ไทยและต่างประเทศเข้าด้วยกัน และเป็นอีกแหล่งข้อมูลที่เป็นที่นิยมติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ตคอร์ และเมทัล

3. การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย

การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยนั้นเป็นการรวมกลุ่มในวงจำกัดที่มีจำนวนกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับแฟนเพลงกระแสหลัก (mainstream) จากค่ายเพลงใหญ่อย่างค่าย RS ค่าย Grammy ค่าย Sony เป็นต้น อันเป็นที่นิยมในประเทศไทย โดยเฉพาะแนวเพลงป๊อป (POP) ศิลปินอาทิเช่น กอล์ฟ-ไมค์, โฟร์-มด, ที่เราจะคุ้นเคยกับภาพแฟนเพลงวัยรุ่นเพศหญิงมัธยมศึกษา นก พรชานี เบิร์ด-ธงไชย แมคอินไตย์ ที่มีผู้ฟังหลากหลายเพศและวัยเนื่องจากเป็นแนวเพลงที่ฟังง่าย จึงเป็นที่นิยมเช่นเดียวกันกับชื่อของแนวเพลง คือป๊อปที่มาจาก Popular ส่วนแฟนเพลงเพื่อชีวิตอย่าง คาราบาว ก็จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิต ความลำบาก ความรัก และการปลัดถิ่น เป็นต้น ซึ่งเราจะมองเห็นภาพของคนต่างจังหวัดและชนชั้นแรงงานผ่านทางบทเพลงเพื่อชีวิต ซึ่งภาพเหล่านี้สามารถเห็นได้จากที่สื่อมวลชนทั่วไปนำเสนอโดยเฉพาะภาพงานคอนเสิร์ตที่มีแฟนเพลงเป็นจำนวนมากเข้ามารวมตัวกันหรืองานพบปะสังสรรค์ (meeting) ซึ่งมักจะมีทางบริษัทค่ายเพลง ออร์แกนไนซ์เซอร์ จัดให้และโดยมากมักจะทำกิจกรรมในสถานที่ที่ดูดี มีคนจำนวนมาก มีคอนเสิร์ตงาน มีการแต่งตัวใส่เสื้อเหมือนกัน มีป้ายเขียนชื่อหรือเขียนคำพูดต่างๆเกี่ยวกับศิลปิน หรือป้ายภาพ ป้ายไฟ และมีกิจกรรมที่ร่วมสนุกกันหลากหลาย พร้อมทั้งมีสื่อมวลชนคอยนำเสนอภาพงานเหล่านั้นให้ออกมาในทางที่ดี ประสบความสำเร็จ และทุกคนที่เข้าร่วมงานมีความสุข สนุก ยิ้มแย้มแจ่มใส นอกจากนี้

ยังมีการถ่ายทอดสดเทปบันทึกภาพ มีวีซีดีหรือดีวีดีภาพของงานต่างๆ เหล่านั้นจัดจำหน่ายเป็นที่ระลึกของแฟนเพลง มีการนำสื่อบทความไปลงตามหนังสือ เว็บไซต์ เว็บบอร์ดต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า มีการประชาสัมพันธ์ครบ 360 องศา ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังกิจกรรมการรวมตัว

ส่วนการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น ภาพในสายตาสังคมทั่วไปยังไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่มีสื่อมวลชนใดที่ให้ความสนใจเข้ามาศึกษาเจาะลึกพวกเขาอย่างแท้จริง ภาพของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จึงมักถูกเหมารวมกับแฟนเพลงแนวเมทัลและแนวฟังก์บ้างส่วนที่มีเอกลักษณ์อย่างเด่นชัดอย่างฟังก์ Oi ที่ทำผมทรงโมฮ็อกบ้างหรือทำทรงหนามแหลม ทำผมสี แต่งหน้า เขียนขอบตาดำ ใส่ปลอกคอหนามเป็นต้น

ดังนั้นภาพลักษณ์ของกลุ่มแฟนเพลงแนวเมทัล ฮาร์ดคอร์ และฟังก์ จึงถูกสื่อมวลชนรู้จักเพียงผิวเผิน ไม่ได้ศึกษาทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง การนำไปเผยแพร่จึงถูกเหมารวมเป็นลักษณะของกลุ่มคนชุดดำที่เมื่อรวมตัวกันแล้วดูน่ากลัว อาจจะเป็นเพราะสีดำเป็นสีที่มีมนให้ความรู้สึกลึกลับ น่ากลัว อันตราย ประกอบกับดนตรีที่รุนแรง เสียงร้องที่กระโชกฟังกไม่รู้จักพร้อมกับการเต้นที่รุนแรงที่เรียกกันว่า Slam Dancing ทำให้เป็นที่เพ่งเล็งของตำรวจแทบทุกครั้งที่มีการรวมกลุ่มครั้งใหญ่เช่นงานคอนเสิร์ต ซึ่งมักจัดในเวลาค่ำไปจนถึงช่วงดึกที่มีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จำนวนมากที่ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นผู้ชายใส่เสื้อสีดำมารวมตัวกัน มักจะมีตำรวจเข้ามาสังเกตการณ์ สอบถาม ทำให้ต้องหยุดพักงานคอนเสิร์ตชั่วคราว หรือหนักที่สุดคือการสั่งปิดงานคอนเสิร์ตไปเนื่องจากตำรวจเข้าใจผิดว่าเกิดเหตุทะเลาะวิวาทหรือเป็นแหล่งมั่วสุมกัน

เมื่อสื่อมวลชนที่มีผู้รับสารเป็นจำนวนมากศาลสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มแฟนเพลงแนวเมทัล ฮาร์ดคอร์ และฟังก์ และนำเสนอออกไปเช่นนั้น จึงเป็นเหตุที่ทำให้ภาพลักษณ์ของกลุ่มแฟนเพลงแนวเมทัล ฮาร์ดคอร์ และฟังก์ ดูโหดร้าย น่ากลัว ชอบใช้ความรุนแรง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาลักษณะทางประชากรของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยโดยวิเคราะห์จากพฤติกรรมซ้ำที่ได้จากการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ตของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของศิลปินในประเทศไทย 11 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนั้นมีงานคอนเสิร์ตแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีศิลปินแนวดนตรีฮาร์ดคอร์จากต่างประเทศมาร่วมเปิดการแสดงด้วย 5 ครั้ง กอปรกับการเก็บข้อมูลจากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์เจาะลึก

รวมถึงการใช้เทคนิค “เงี่ยหูฟัง” เพื่อให้ทราบถึงตัวตนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยว่าเป็นอย่างไร มีลักษณะต่างๆอย่างไร มีเอกลักษณ์อย่างไร และเหมือนหรือต่างจากภาพลักษณ์ที่ถูกสื่อมวลชนนำเสนอและครอบงำมวลชนให้คิดไปในทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร

ตารางที่ 37 ช่องทางการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์

การติดต่อสื่อสาร กับแฟนเพลงฮาร์ด คอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ไม่ติดต่อ	-	-	-	-	-	-	-	17	17	14.16
ติดต่อด้วยการเจอกันตามงาน คอนเสิร์ต	22	21	-	-	18	3	8	41	113	94.16
ติดต่อผ่าน อินเทอร์เน็ต	12	15	2	1	13	2	5	23	72	60
ติดต่อผ่านทาง โทรศัพท์	9	3	-	-	6	3	8	5	34	28.33
ติดต่อผ่านทาง หนังสือ	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ติดต่อด้วยการเจอกันตามงานคอนเสิร์ตมีถึง 113 คิดเป็นร้อยละ 94.16 เพราะหน้างานคอนเสิร์ตถือว่าเป็นพื้นที่ในการพบปะสังสรรค์ โดยจะมีทั้งการพูดคุย ได้ถามสารทุกข์สุขดิบ การนั่งดื่มและกิน รวมถึงการแลกเปลี่ยนสินค้า เสื้อวง อีกด้วย ส่วนกลุ่มที่ติดต่อกันนอกจากงานคอนเสิร์ตก็จะติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 60 จะติดต่อผ่านทาง Myspace และ MSN เป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีบางส่วนที่ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ โดยจะมีการโทรศัพท์ได้ถามถึงงานคอนเสิร์ตที่กำลังจะมีขึ้น แต่โดยส่วนมากแล้วกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มักจะติดต่อกันผ่านทางหลายช่องทาง

สิทธิพงษ์ หลักคำ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ส่วนมากก็เจอกันตามงานแหละครับ ผมสนิทกับพวกวง Born From Pain ก็จะไปเจอกับเขาหน้างานไม่ก็หลังงาน” (สิทธิพงษ์ หลักคำ, สัมภาษณ์วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553)

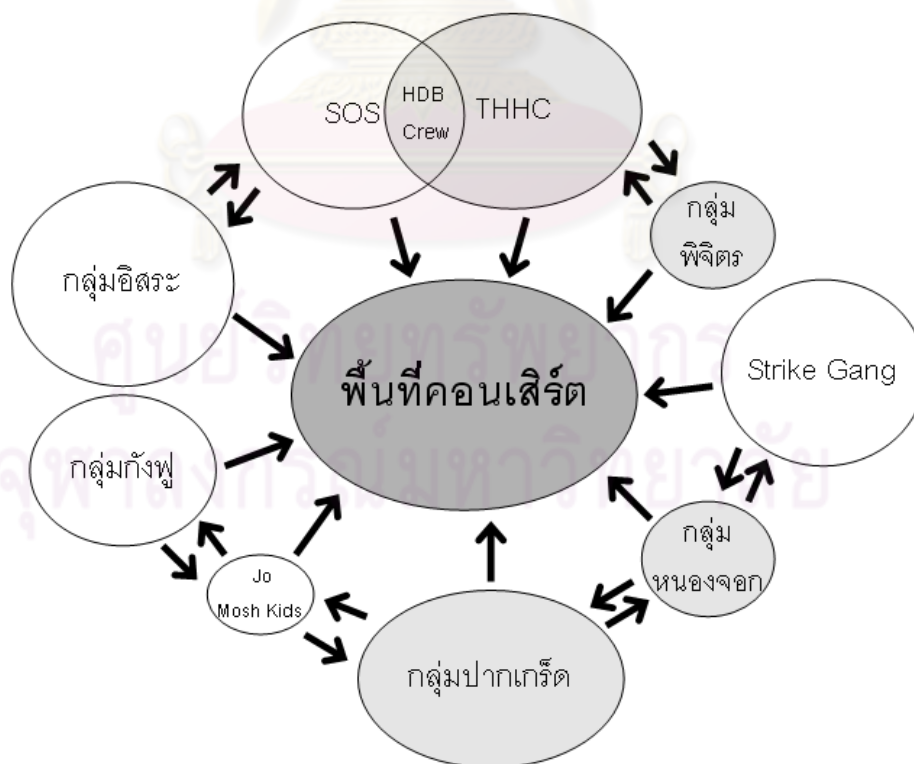
ญาณพล มินโซ๊ะ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ก็ติดต่อกันทางพวก Myspace ไม่ก็ MSN แหะละครับ อาจจะมีโทรไปคุยกันบ้าง” (ญาณพล มินโซ๊ะ, สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553)

ปัญญา ธรรมสุวรรณ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ผมจะโทรถามเพื่อนมากกว่า แล้วก็ดูในเว็บ Siamhardcore แต่ส่วนมากจะใช้วิธีโทรเอามากกว่าครับ ถามว่ามีงานอะไรก็เดือนละครั้งครับ” (ปัญญา ธรรมสุวรรณ, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2553)

ดังนั้นจึงเห็นว่ากลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์มีการติดต่อสื่อสารกันหลายช่องทางอยู่ที่ความสะดวก ความสนิท ของคนในกลุ่มด้วย และโดยส่วนมากจะมาเจอกันตามงานคอนเสิร์ตที่สามารถพูดคุยกันได้มากกว่าทางอินเทอร์เน็ตหรือทางโทรศัพท์

3.1 การรวมกลุ่มในพื้นที่จริง

งานคอนเสิร์ต : สื่อพิธีกรรม ก่อร่าง สร้าง แสดงอำารรักษา อัตลักษณ์กลุ่ม

แผนภาพที่ 14 ภาพรวมของการรวมกลุ่ม

ในต่างประเทศนั้น การจัดคอนเสิร์ต หากเป็นวงดนตรีที่มีชื่อเสียงมาก โดยเฉพาะแนวเพลงเมทัลแล้ว มักจะมีโชว์การแสดงพิเศษหลังการ อาทิ วง Iron maiden จะมีการเล่นโซโล่กีตาร์ กลอง หรือมีการแสดงที่นอกเหนือไปจากการเล่นดนตรีสดให้ผู้ชมฟังนั่นเอง ส่วนวงที่ยังเป็น Underground นั้น ก็มักจะจัดรวมๆกันทั้งเมทัล พังก์และฮาร์ดคอร์ และมีผู้ชมจำนวนมากมาย ไม่ต่ำกว่า 500 หรือ 1,000 คน หากเป็นวงดนตรีที่มีชื่อเสียง จะมีคนเข้าร่วมชมไม่ต่ำกว่า 5,000 คน (Steven Blush, 2001) เนื่องจากวงการเพลงเมทัลและฮาร์ดคอร์ที่ต่างประเทศ โดยเฉพาะในอเมริกานั้น เปิดกว้างกว่าเมืองไทยมากนั้น อาจเป็นเพราะทางฝั่งประเทศอเมริกานั้น เป็นจุดกำเนิดของดนตรีฮาร์ดคอร์อยู่แล้วแต่เดิม และมีวัฒนธรรมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ฝังรากลึกลงไปตามกาลเวลา และแพร่กระจายขยายความนิยมออกไปเรื่อยๆ จนกระทั่งสามารถเข้าไปอยู่ในสังกัดค่ายใหญ่ได้อย่างวง Hatebreed เป็นต้น หากแต่พวกเขาก็ยังคงยึดถือวิถี DIY อยู่ กล่าวคือ พวกเขายังคงทำงานเพลงด้วยตัวเองทั้งหมด เพียงแค่ผันตัวเองไปอยู่สังกัดที่ใหญ่ขึ้น เพื่อประกาศให้สาธารณชนทั่วไปทราบถึง ตัวตนของคนและดนตรีฮาร์ดคอร์ ที่แท้จริง ยังมีอยู่ และจะยังคงยึดมั่นและดำเนินต่อไป

ในประเทศไทย จะจัดคอนเสิร์ตแบบเรียบง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์แล้ว ก็จะไม่มีการแสดงโชว์พิเศษอะไรนอกจากเล่นดนตรี และคอนเสิร์ตยังจัดปนแนวกันด้วย เพราะถือว่าเหมือนพี่น้องอยู่แควดวง Underground เหมือนกัน อีกทั้งจำนวนผู้ชมก็มีได้มีมากมายเหมือนในต่างประเทศ เนื่องจากเมืองไทยยังไม่เปิดกว้างสำหรับดนตรีแนวนี้มากนัก ส่วนราคาบัตรเข้างานนั้น ก็มีตั้งแต่ 50 บาท ไปจนถึง 300 บาท สำหรับงานที่จัดในเมืองไทย เมื่อ ยุคเฟื่องฟูของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย (พ.ศ. 2547-2551) จะอยู่ที่ประมาณ 100-150 บาท เพื่อไม่ให้เกินกำลังของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนมากซึ่งยังอยู่ในวัยเรียน ส่วนในปัจจุบัน ราคาบัตรเข้างานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ของไทย จะอยู่ที่ประมาณ 100 – 250 บาท

ภาพที่ 44 งานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ครั้งใหญ่ที่ Balance Gig สีแยกคอกวัว

ภาพที่ 45 ส่วนหนึ่งของกลุ่มคนที่มาร่วมงาน Free Style Hardcore D.I.Y. Concert
เมื่อวันอาทิตย์ที่ 12 มีนาคม 2549

สถานที่และช่วงเวลาจัดงานคอนเสิร์ต

งานคอนเสิร์ตของดนตรีใต้ดินในเมืองไทยมักจะจัดรวมกัน เมทัล กับฮาร์ดคอร์ โดยมากมักจัดงานขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้จัดเอง คนดูมีทั้งคนดูและศิลปินเอง ในยุคแรกหรือยุคคือ ยุค Recover ช่วงปี พ.ศ. 2537 -2538 ฮาร์ดคอร์ ส่วนใหญ่จัดที่หอประชุม AUA, จัดร้านแถวสยามโดยมีศิลปินขาประจำในยุคแรกๆคือ วงอีโบล่า และวงพล่าน ต่อมาก็เริ่มมาจัดที่ Rock Pub ตรงสถานีรถไฟฟ้าวัดท่าอิฐ หลังจากนั้นก็ย้ายมาจัดที่ อิมมอทอลบาร์ และก็มีการจัดงานเดโมนิกซึ่งเป็นงานคอนเสิร์ตครั้งใหญ่ที่จัดเพียง 2 ปี 1 ครั้ง จัดขึ้นที่ศูนย์วัฒนธรรม ต่อจากนั้นก็เป็ยุคสลิ้ม ซึ่งมักจัดงานขึ้นที่สลิ้มทุกเดือน เป็นช่วงที่มีนโยบายปิดถนนคนเดิน แล้วสร้างเป็นเวทีกลางแจ้ง แต่ยุคสลิ้มนั้นก็อายุได้เพียงปีถึง 2 ปีเดียวก็ถึงกาลอวสาน เนื่องจากถึงจุดอิ่มตัวและมีปัญหาการจรรยาบรรณจึงย้ายไปจัดที่ Liberty ย่านทองหล่อ สุขุมวิท และในยุคปัจจุบันนั้นได้ย้ายมาจัดแถวข้าวสาร ร้าน Immortal Bar และร้าน Arise แต่ร้าน Arise นั้นเปิดในปี 2005 ได้เพียงไม่กี่เดือนก็ต้องปิดตัวไปเนื่องจากปัญหาภายในบางประการ นอกจากนี้ยังมีการจัดงานที่ย่านรัชดา อีกด้วยเช่น งานรีโวเวอร์ จัดมา 8 ครั้งเริ่มจัดตั้งแต่ปี 2541 ที่ ฮอลลีวูด รัชดา เป็นต้น การที่ย้ายมาจัดที่รัชดานั้น มีเหตุผลที่สำคัญคือ กลุ่มผู้ฟังโดยมากเป็นเด็กวัยรุ่น เด็กมัธยมก็มีจำนวนมาก จึงไม่จัดงานค่ำนัก มักจัดในช่วงบ่าย ไปจนถึงค่ำ เพื่อให้สะดวกต่อการเดินทางและปลอดภัยสำหรับ

เยาวชนที่อายุยังไม่ถึง 20 ปี นอกจากนี้ยังมีการจัดที่ร้านเมทัลโซน หลังสวนจตุจักร อาทิ Himsa, Code 13 ซึ่งเป็นวงที่มาจากต่างประเทศ ผู้ติดต่อนำวงต่างประเทศเข้ามาเล่นในเมืองไทยก็คือ อาจารย์คริสตและพีศ ซึ่งการที่นำวงต่างประเทศเข้ามาเล่นในประเทศไทยนั้น ก็เพียงแค่ออกค่าเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่าอาหาร และจัดจำหน่ายซีดีและสินค้าของวงให้เท่านั้น

ศรัณพงค์ สุพานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัม์เกี่ยวกับดนตรีร็อก ในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “จัดงานขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณ เดือนละครั้ง โปรโมตโดยเดิน แจกใบเออร์ตามร้านเพื่อนที่สะพานพุทธ ร้านเทปที่สะพานพุทธ ฝากที่ร้าน KU พันทิพย์ จัดขึ้นที่ Rock pub, Immortal Bar, Liberty ตรงทองหล่อ คนนอกเลยจะไม่ค่อยรู้ ยกเว้นจะไปดูตามเว็บ ส่วนใหญ่ จะจัด. เวลาบ่ายๆ-ค่ำๆ ถ้าค่ำๆก็ไม่อยากให้เกิดกอยู่นาน” (ศรัณพงค์ สุพานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

ภาพที่ 46 ร้าน ร็อคคัมป์ ราชเทวี

ภาพที่ 47 ร้าน LiveHouse Liberty ทองหล่อ

ภาพที่ 48 ร้าน Common Ground บางลำภู

ภาพที่ 49 ร้าน Overtone RCA

กิจกรรม ณ พื้นที่งานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์

ในงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคแรกๆนั้นมักจะแสดงร่วมกันกับดนตรีแนวอื่นๆอีกหลากหลายแนว อาทิ ฮิปฮอป เมทัล พังก์ ร็อกอันเดอร์กราวนด์ แต่ไม่ได้รวมถึงแนวแจ๊ส คลาสสิก หรือหมอลำด้วย กล่าวคือจะเน้นพวกอันเดอร์กราวนด์โดยเฉพาะร็อก เท่านั้น ซึ่งต่อมาเมื่อแฟนเพลงเริ่มใส่ใจในรายละเอียดของแนวเพลงแต่ละเพลงมากขึ้น กอปรกับเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตที่ทำให้สามารถค้นคว้าหาข้อมูล รวมถึงติดต่อสื่อสารกับผู้ที่สนใจในสิ่งเดียวกันได้มากขึ้นและง่ายขึ้น ทำให้เริ่มเกิดการจับกลุ่มและแบ่งแยกแต่ละกลุ่ม แต่ละแนวเพลงขึ้น ทั้งนี้ อาจเพราะผู้ฟังเพลงแต่ละแนวต้องการแสดงตัวตนและสร้างอัตลักษณ์ของตนให้ชัดเจนจึงเกิดการแบ่งแยกแฟนเพลงแต่ละแนว แบ่งพวกเขา พวกเขา แบ่งกลุ่ม แบ่งค่าย ซึ่งจากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยพบว่า ศิลปินเพลงฮาร์ดคอร์รุ่นเก่ามักคอยพูดรณรงค์อยู่เสมอทั้งในเวลาขึ้นแสดงบนเวที และเวลาสนทนากันปกติ ว่าให้สามัคคีกัน อย่างแบ่งแยกแนวเพลง แบ่งแยกกลุ่ม เนื่องจากวงการฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะในประเทศไทย ก็เป็นเพียงคนกลุ่มน้อย มีงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเมื่อใด ก็มักจะเห็นหน้าเดิมกันอยู่เสมอ เมื่อคนน้อยจึงต้องสามัคคีกันไว้เพื่อช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทว่าในสภาพเหตุการณ์จริง ผู้วิจัยยังคงเห็นว่าหากเป็นคอนเสิร์ตที่กลุ่มหนึ่งจัดอีกกลุ่มก็จะมาเพียงส่วนน้อยหรืออาจไม่มาเข้าร่วมเลย แม้จะเป็นดนตรีฮาร์ดคอร์เช่นเดียวกันก็ตาม ซึ่งจากที่คนน้อยอยู่แล้ว กับน้อยลงไปอีก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการถูกละหุในการประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ต ทำให้มีคนมาไม่มากนัก หรือบางครั้งก็จัดชนกับงานอื่นที่

ประชาสัมพันธ์มากกว่า งานใหญ่กว่า หรือมีวงดนตรีที่หาชมได้ยากมาเปิดแสดง แต่เมื่อมีงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์และเมทัลเกิดขึ้นครั้งใด ก็มักจะพบกับกิจกรรมที่กลุ่มผู้เข้าร่วมงานคอนเสิร์ตมักทำอยู่เสมอ ดังนี้

กิจกรรมนอกงานคอนเสิร์ต

หมายถึงกิจกรรมที่อยู่นอกเหนือพื้นที่ในการแสดงคอนเสิร์ต ซึ่งพื้นที่นี้มักเป็นแหล่งนัดพบปะพูดคุยกันของกลุ่มแฟนเพลงที่มาเข้าร่วมงานเสมอทั้งในขณะที่รองานคอนเสิร์ตยังไม่เริ่ม ขณะพักการแสดงเพื่อเช็คเครื่องเสียง และช่วงเวลาหลังงานแสดงเสร็จสิ้น

1. กิจกรรมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยก่อนการแสดงคอนเสิร์ตจะเริ่มและหลังงานคอนเสิร์ตเสร็จสิ้น อาทิ

1.1 ทักทาย

1.2 ชวนกันไปรับประทานอาหาร ขนม ร้องท่อนก่อนเข้าชมการแสดง

1.3 ถ่ายรูป

1.4 เดินสำรวจสถานที่

1.5 เดินดูชื่อของสะสม หรือสินค้าจากทางวงดนตรีต่างๆ ที่มาวางขายหน้าทางเข้างานคอนเสิร์ต อาทิ เสื้อยืด หรือ กางเกงสกรีนลายสัญลักษณ์เกี่ยวกับวงดนตรีฮาร์ตคอร์ ซีดีเพลง ดีวีดีบันทึกภาพการแสดงสด เป็นต้น

1.7 เดินดูเครื่องดนตรี

1.8 เช็ค"Option" คำนี้หมายถึงการสังเกตดู เครื่องแต่งกาย อาทิ เสื้อ กางเกง รองเท้า หมวก กระเป๋า ว่าเป็นของแท้หรือไม่ เป็นสินค้าของวงดนตรีอะไร แนวเพลงใด หายากหรือไม่ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้เสมอ และหากสนใจมากก็จะเดินเข้าไปถามรายละเอียดว่าซื้อจากที่ไหน ราคาเท่าไร ซึ่งผู้ที่มักจะมีพฤติกรรมเช่นนี้มักเป็นวัยรุ่นที่เน้นการแต่งกายมาก ส่วนกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์รุ่นเก่าที่เป็นผู้ใหญ่แล้วมักจะไม่สนใจพฤติกรรมแบบนี้

1.9 แลกของสะสมกัน

1.10 พูดคุยกันเรื่องงานที่ผ่านมา

1.11 พูดคุยอัปเดตข่าวสารเรื่องทั่วไป เรื่องส่วนตัว

1.12 วิจารณ์เพลง หรือ ศิลปินที่สนใจ หรือกำลังเป็นประเด็น

1.13 พูดคุยถึงงานวันนั้น วงที่จะเล่นในวันนั้น

พฤติกรรมเหล่านี้ ไม่ได้ทำครบกันทุกวง บางวงขึ้นเวทีแล้ว บอกชื่อเพลงเสร็จ ก็เริ่มเล่นดนตรีเลย บางวงก็ชอบที่จะเกริ่นเรื่องการเมืองก่อน อาทิวง No Is Not แต่ส่วนใหญ่มักจะเกริ่นเนื้อหาเพลงก่อนเพื่อให้เข้าใจความหมายและเกิดอารมณ์ร่วมได้ อาทิ วงDDT วง 10 Bath Per Hour วง Born From Pain เป็นต้น

2. กิจกรรมในขณะที่แสดงคอนเสิร์ต

งานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์ในอดีตนั้น นอกจากจะจัดร่วมกับดนตรีอันเดอร์กราวนด์หลากหลายแนวแล้ว ยังมีความถี่ในการจัดต่ำเพียงประมาณ ปีละ 3-4 ครั้งอีกด้วย เนื่องในในอดีตคนฟังยังมีจำนวนน้อยมาก ในการจัดงานคอนเสิร์ตครั้งหนึ่งจะมีค่าใช้จ่ายสูงและหาพื้นที่ที่เปิดโอกาสวงดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยได้แสดงยาก ดังนั้นการมีงานคอนเสิร์ตขึ้นแต่ละครั้งจึงมีความสำคัญต่อทั้งตัวศิลปินและแฟนเพลงมาก เพราะเป็นโอกาสที่จะทำให้ได้มารวมกลุ่มกัน ได้ทำในสิ่งที่ตนเองรัก และได้พบปะกับคนที่สนใจในสิ่งเดียวกัน ซึ่งสังคมยังไม่ยอมรับแนวดนตรีฮาร์ตคอร์นัก เมื่อมีงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์เกิดขึ้นครั้งหนึ่ง จึงมีคนดูเป็นจำนวนมาก (มากสำหรับดนตรีแนวนี้คือประมาณ 200-400 คน) แต่ตั้งแต่ปลายยุคเฟื่องฟูเป็นต้นมา งานคอนเสิร์ตจัดได้ง่ายขึ้น เพียงรวมกลุ่มกันเข้าห้องซ้อมดนตรี หรือผับ บาร์ แม้แต่พื้นที่ในห้างสรรพสินค้า ตอนกลางวันก็สามารถจัดงานคอนเสิร์ตได้แล้ว เมื่องานคอนเสิร์ตจัดได้ง่ายขึ้น จึงมีความถี่ในการจัดมากขึ้น ผู้คนส่วนหนึ่งก็เริ่มเบื่อหน่ายกับงานคอนเสิร์ตที่จัดเน้นเพียงอยากเล่นสนุก สนองความต้องการของคนจัด โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของงานคอนเสิร์ต คุณภาพของเครื่องเสียง และคุณภาพของวงดนตรี และเมื่อมีงานคอนเสิร์ตหลายงานก็จำเป็นต้องเลือกไปงานใดงานหนึ่ง เนื่องจากกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยเรียน ยังมีรายได้ไม่มากนัก จำเป็นต้องจัดสรรปันส่วนในการใช้ชีวิตให้ดี เมื่อมีปัญหาเช่นนี้ จากคนดูที่น้อยแล้ว ยิ่งน้อยลงไปอีก บางงานมีคนเพียงไม่เกิน 50 คน รวมสตีฟและนักดนตรีแล้ว เหลือผู้ที่ซื้อบัตรเข้ามาดูเพียงไม่ถึง 20 คน ยิ่งไปกว่านั้นยังพบปัญหาเรื่องการรวบบัตรเข้างาน หรือการแอบเดินเข้างาน เพราะไม่อยากเสียสตางค์ ซึ่งแม้จะมีการตรวจบัตร การจ้างพนักงานเฝ้าประตูแล้วก็ยังมีผู้ฝ่าฝืนแต่ทางผู้จัดก็ไม่ได้จริงจังอะไรนอกจากตักเตือนไป เนื่องจากเห็นว่ายังเป็นเด็กจึงลุ่มมอล่วยให้

เมื่องานคอนเสิร์ตกำลังจะเริ่ม (ซึ่งโดยมากมักจะเริ่มช้ากว่ากำหนดการอย่างน้อย 1 ชั่วโมง มากที่สุด 4 ชั่วโมง โดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง) กิจกรรมแรกที่ผู้จัดมักจะต้องทำเสมอ ซึ่งเป็นสิ่งทำงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์ในอดีตไม่เคยต้องทำคือ การเรียกคนเข้างาน ทั้งคนที่จ่ายเงินซื้อบัตรแล้ว แลพคนที่ยังไม่ได้ซื้อ จากนั้นจึงชี้แจงกำหนดการแนะนำศิลปิน และส่งมอบเวทีให้ศิลปินต่อไป

2.1 พฤติกรรมบนเวทีของศิลปินบนเวที

เมื่อศิลปินได้รับมอบเวทีต่อจากพิธีกร (ซึ่งมักจะเป็นผู้อาวุโสในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ได้แก่คุณศรัณย์พงศ์ สุภานนท์ (ยศ) หรือ คุณปานเทพ สุนทรภัสซ์) แล้ว หากเป็นในปัจจุบันก็จะพบพฤติกรรมการเรียกผู้ชมเข้ามาร่วมสนุก ร่วมชมการแสดงอีกครั้ง จากนั้นจึงเริ่มเกริ่นนำด้วยประเด็นต่อไปนี้

2.1.1 ทักทายผู้ชม

2.1.2 กล่าวขอบคุณผู้จัดงานและผู้สนับสนุน

2.1.3 กล่าวถึงการเมืองและปัญหาสังคมหรือประวัติศาสตร์ หรือปัญหาที่อัดอั้นตันใจที่พบเจอมา และรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่อยู่ติดกรรม

2.1.4 กล่าวเตือนสติผู้ชมให้ตระหนักถึงปัญหาการเมืองและปัญหาสังคม รวมถึงปัญหาครอบครัวในชีวิตประจำวัน และอย่าเดินไปในทางที่ผิด อย่าประพฤติผิดอุดมการณ์

2.1.5 ปลุกกระตุ้นให้ผู้ชมรวมพลังกันทำความดี และต่อสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้อง และสิทธิอันชอบธรรมของตน รวมถึงรณรงค์เรื่องปัญหาต่างๆ ด้วย และโน้มหน้าใจให้รักสามัคคีกันเพราะเป็นคนกลุ่มน้อยในสังคม รวมกันเราอยู่

2.1.6 เกริ่นเนื้อหาเพลง และบอกชื่อเพลง

2.1.7 ชวนทุกคนมาร่วมสนุกกัน

2.1.8 ยื่นไมโครโฟน หรือ เรียกผู้ชมขึ้นมาร้องเพลงร่วมกันเพื่อให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในการแสดงด้วย

2.1.9 ทำท่าทางหรือบอกให้ผู้ชมทำตามท่าทางตาม อาทิ ชูกำปั้น ตบมือ แหกพื้นที่เพื่อ Circle pit, Moshpit, Tack กัน

2.2 พฤติกรรมของผู้ชม

ในคอนเสิร์ตนั้นจะมีการโยก เดิน และเล่นท่า ซึ่งเป็นการปลดปล่อยอารมณ์ไปตามเสียงเพลงในแบบวิถีของแฟนเพลงเมทัลและฮาร์ดคอร์ ซึ่งจะแตกต่างออกไปจากแนวเพลงอื่นๆ ที่เมื่อผู้ชมเข้าร่วมจะมีการเดิน โยก และร้องไปตามเพลง และยังมีกรีดเสียงกรี๊ดของแฟนเพลงผู้หญิง หรือ มอบพวงมาลัย ดอกไม้ ตุ๊กตา ถือกบายช้อ หรือ ชูภาพของศิลปิน ฯลฯ ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้พบปะและพูดคุยกับแฟนเพลงเมทัลและฮาร์ดคอร์ร่วมไปถึงการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมแล้ว พบว่าการกระทำเหล่านั้นไม่เคยมีแฟนเพลงเมทัลหรือฮาร์ดคอร์เคยกระทำในงานใดมา

ก่อน ซึ่งการมีส่วนร่วมในการชมการแสดงคอนเสิร์ตของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นั้นมีพฤติกรรมดังนี้

1. ยืนเฉย หรือ ยืนกอดอกนิ่งๆ ซึ่งพฤติกรรมนี้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าส่วนหนึ่งเป็นพฤติกรรมของผู้ที่ต้องการเก็บรายละเอียดของการแสดงอย่างถี่ถ้วน โดยไม่ต้องการให้เหตุการณ์ใดคลาดหายไป กรณีที่ 2 คือ เป็นพฤติกรรมของผู้ที่ไม่ต้องการเข้าไปร่วมเต้นแบบ Slam Dancing ซึ่งมักเป็นกิจกรรมที่วัยรุ่น หรือ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์รุ่นใหม่ชื่นชอบ กรณีที่ 3 คือ เป็นพฤติกรรมของผู้ที่ไม่ใช่แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ แต่มาเป็นเพื่อน เพื่อน หรือ แฟน
2. โยก ศีรษะไปตามจังหวะดนตรี พฤติกรรมของผู้ชมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น โดยมากถ้ายังไม่ถึงท่อนที่จังหวะปลุกกระดมแล้ว ก็มักจะโยกศีรษะตามจังหวะเพลง หากเป็นพวกเดธเมทัลจะโยกไปตามจังหวะแอสเนอร์หรือการก้มตัวลงไปสับัดศีรษะพยกหน้าขึ้นลงอย่างรวดเร็วๆ จนผมกระจ่ายเนื่องจากเป็นเพลงที่มีความเร็วสูงมาก
3. การปรบมือ มีทั้งปรบมือขึ้นชมศิลปินตามมารยาทในงานคอนเสิร์ต ปรบมือตามจังหวะเพลง และปรบมือเพื่อเรียกร้องให้ศิลปินแสดงเพิ่มอีก
4. ชูกำปั้น การชูกำปั้นนั้น มักจะชูตอนถึงท่อนที่เป็นจังหวะปลุกกระดม เช่นท่อนที่ร้องว่า Oi Oi (ไอ้ย ไอ้ย) หรือตอนที่นักร้องทำการชูกำปั้น แล้วผู้ที่เข้าร่วมงานก็จะชูตามโดยอัตโนมัติ การชูกำปั้นนั้นแสดงสัญลักษณ์ถึงการรวมพลัง การต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพอันชอบธรรมที่มนุษย์พึงมี โดยปราศจากความรุนแรงและการเบียดเบียนผู้อื่น

ภาพที่ 50 การชูกำปั้น

5. *ร่วมร้องเพลง* การร่วมร้องเพลงคลอไปกับศิลปินนั้น เป็นที่พบเห็นได้ตามคอนเสิร์ตทั่วไป ไม่ใช่เฉพาะดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ แต่สิ่งพิเศษสำหรับการเข้าร่วมคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ คือ เวทีที่ทักจะเตี้ย แคยกพื้นสูงขึ้นนิดหน่อย หรือ บางครั้งก็วงดนตรีก็เล่นบนพื้นเดียวกันกับผู้ชม ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามแนวคิดการไม่แบ่งชนชั้น และนิยมความเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยกระหว่างศิลปินและแฟนเพลง เพราะศิลปินก็คือแฟนเพลงของวงอื่นๆ ด้วย เมื่อถึงคิววงอื่นๆ เล่น ไม่ว่าศิลปินจะโด่งดังเพียงใด ก็จะมาเข้าร่วมชมวงที่แสดงในวันเดียวกันด้วยเสมอ ไม่เกียจจนกว่าจะเป็นวงดนตรีหน้าใหม่ หรือ คนละแนวดนตรีกัน นอกจากนั้นศิลปินที่แสดงอยู่ จะมักยื่นไมโครโฟนให้ผู้ชมร่วมร้องเพลงด้วยเสมอ และบ่อยครั้งที่มักเชิญขึ้นเวทีมาร่วมร้องเพลงด้วยกัน

ภาพที่ 51 ภาพการร่วมร้องเพลงของศิลปินกับผู้ชม

6. *กระโดด Foot Work* เป็นท่ากระโดดเหมือนตอนที่นักมวยเต้น foot work ก่อนทำการชกมวย ซึ่งการกระโดดนี้ศิลปินมักเริ่มกระโดดก่อนเริ่มร้องเพลงเพื่อเป็นการวอร์มร่างกาย ให้พร้อมสำหรับการแสดงด้วย นอกจากนี้ยังพบการเต้นท่านี้ในระหว่างการแสดง อาทิ ช่วงก่อนท่อนฮุค ช่วงปลุกระดม เป็นต้น

ภาพที่ 52 การกระโดด Foot Work

7. ท่า 2 step (two step) เป็นท่าเต้นที่ใช้เต้นตอนท่อนหนึ่งของเพลงที่เรียกว่าท่อน two step ลักษณะการเต้นคือ เหวี่ยงแขนซ้ายมาข้างหน้าพร้อมกับเตะขาขวามาข้างหน้า สลับกับ เหวี่ยงแขนขวามาข้างหน้าพร้อมกับเตะขาซ้ายมาข้างหน้า อย่างรวดเร็วตามจังหวะเพลง
8. แท็ค (Tack) คือการวิ่งหรือเดินชนกันโดยใช้ส่วนของไหล่มาชนกัน ซึ่งมักจะแท็คกันเมื่อถึงท่อนที่จังหวะดนตรีเร่งเร็วขึ้น
9. Stage Dive คือการกระโดดพุ่งลงจากเวทีลงมาสู่คนดู ซึ่งนำไปสู่การเล่น Body Surf

ภาพที่ 53 การ Stage dive

10. เซิร์ฟ หรือ *Body Surf* คือ เมื่อ *Stage Dive* ลงจากเวทีแล้ว จะมีมือของกลุ่มผู้ชมการแสดงดนตรีที่อยู่ส่วนหน้าของเวทีหลายคนชูขึ้นรองรับตัวคนที่กระโดด แล้วส่งต่อไปข้างหลังเรื่อยๆ ร่างของคนที่จะ *Dive* ลงมาก็จะเคลื่อนที่ในแนวนอนไปเรื่อยๆจนกว่าจะมีคนลดมือลง

ภาพที่ 54 การ Surf

11. *Circle pit* คือ การแหวกพื้นที่ตรงด้านหน้าเวทีเป็นวงกลมแล้ววิ่งเป็นวงกลม โดย ด้านในวงกลมจะเป็นพื้นที่สำหรับคนเต้นท่าก้างพุ่มชพิท

ภาพที่ 55 การ *Circle pit* และมอชพิท

12. กังฟูมอชพิท (Kung Fu Mosh Pit) คือ การเหวี่ยงหมัด ซึ่งเป็นท่าที่ค่อนข้างอันตรายเมื่อคนอยู่ใกล้ ทำนี่เป็นที่นิยมในกลุ่มชาวฮาร์ดคอร์ มักจะนิยมเหวี่ยงหมัดเมื่อถึงท่อนที่มีจังหวะเพลงที่เร่งเร็วขึ้น เหมือนกับการเตะ ในการเหวี่ยงหมัด ก่อนการเหวี่ยงนั้น จะมีการเว้นพื้นที่ว่างระหว่างกลุ่มคนดูไว้เป็นวงกว้าง เพื่อให้คนเหวี่ยงหมัดสามารถเหวี่ยงได้อย่างเต็มที่และปลอดภัยจากการไปทำร้ายคนรอบข้าง คนเหวี่ยงหมัดแต่ละคนจะมีพื้นที่ของตัวเอง

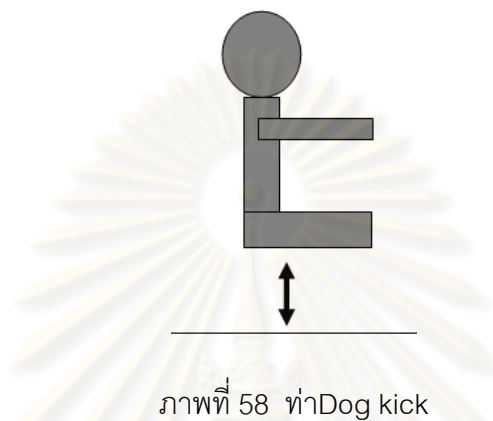

ภาพที่ 56 ท่ากังฟู

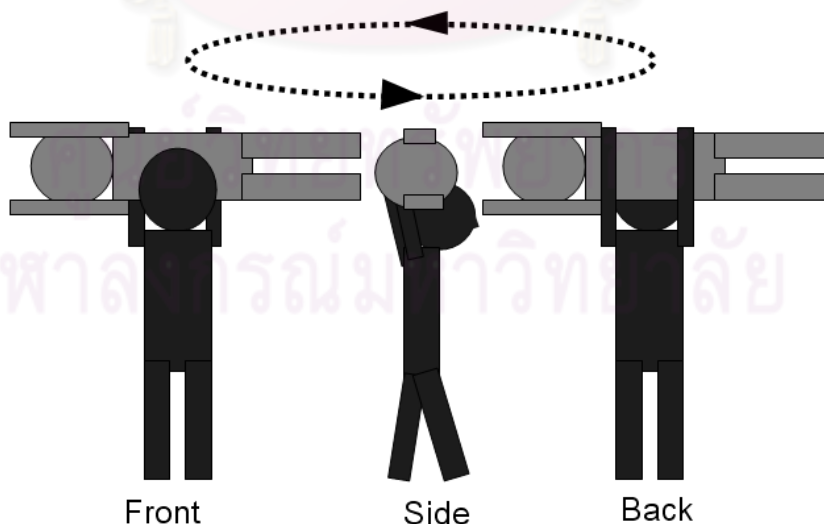

ภาพที่ 57 ท่า Mosh Pit

13. *ท่าทูปค้อน* คือท่าที่ยื่นมือทั้ง 2 ข้างมาข้างหน้าแล้วประสานกันไว้ แล้วเหวี่ยงเหมือนเหวี่ยงหมัด วิธีการเหวี่ยง และกติกาการยาทาในการเหวี่ยงนั้น ใช้เหมือนกับการเหวี่ยงหมัด
14. *ท่าDogkick* เป็นท่าที่ตัวผู้เตะจะกระโดดลอยตัวสูงแล้วชูแขนขาให้ตั้งฉากกับพื้น ลักษณะคล้ายสุนัขที่ตั้งฉากกับพื้น

15. *ท่าจับตัวเหวี่ยง* คือ ลักษณะท่านี้ คล้ายกับการเล่นมวยปล้ำ การให้คนหนึ่งยกอีกคนหนึ่ง ขึ้นมาจนสุดแขนในท่าแนวนอน แล้วใช้มือสลับกันควบคุมให้คนที่นอนอยู่ข้างบนนั้นหมุนเป็นวงกลม โดยไม่ปล่อยมือ แต่ท่านี้ไม่เป็นที่นิยมเล่นในกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ผู้ที่กระทำจะเป็นแฟนเพลงเมทัลเท่านั้น แม้จะในคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ก็ตาม

ภาพที่ 59 ท่าจับตัวเหวี่ยง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 51 อธิบายวิธีการเดินในคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์

การชกต่อยทะเลาะเบาะแว้งกันนั้นแทบจะไม่เคยเกิดขึ้นในคอนเสิร์ตของแวดวงดนตรีอินเดอ์กราวนด์เมืองไทย เนื่องจากทุกคนมาสนุกด้วยกัน และเข้าใจกันเมื่อมีการเดินที่รุนแรงจนกระทั่งไปกระทบกระทั่งอีกฝ่ายจนล้มลงไปก็จะจุดมือให้ลุกขึ้นมา กรณีที่มีการมีเรื่องกันนั้น เกิดจากเรื่องส่วนตัว บางครั้งก็เกิดจากมีคนนอกเข้ามาแอบแฝงซึ่งมักจะอยู่ในอาการมึนเมาสุรา หรือยาเสพติด ไม่เกี่ยวกับดนตรี กล่าวคือ ดนตรีไม่ใช่สาเหตุที่จะทำให้ผู้ชมมามีเรื่องกัน

ศรัณพงค์ สุพานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัม์เกี่ยวกับดนตรีร็อกในนิตยสาร Guitar Mag “งานคอนเสิร์ตของแนวเพลงฮาร์ดคอร์นั้นก็เหมือนกับพวก Metal มี surf ที่รุนแรงกว่า พวกทำการเล่น การมอซ-ทำการเล่นของฮาร์ดคอร์ ทำเหยียงโซ่ จับตัวเหยียง ทำทูป ค้อน ตีอกคึก กังฟูคึก ทำพวกนี้อันตราย 'ไม่ค่อยมีคนเล่นแล้ว กติกา มารยาท- ห้ามต่อเยตีกัน ถ้ากระทบกระทั่งกัน ดูแลความปลอดภัยกันเอง”(ศรัณพงค์ สุพานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

นอกจากนี้เวลาถ่ายรูป หรือ เวลาที่มีอารมณ์ร่วมในงานคอนเสิร์ต ยังมีการชูมือเป็นสัญลักษณ์ ที่เรียกว่า Devil Horn หรือ Evil Eye มีลักษณะคือ กำมือแล้วชูนิ้วชี้กับนิ้วก้อยขึ้น ต่างจากสัญลักษณ์ของวงคาราบาว ซึ่งเป็นแนวเพลงเพื่อชีวิตคือ คาราบาว นั้น จะชูนิ้วโป้ง กับ นิ้วก้อยขึ้น เป็นสัญลักษณ์ของเขากระบือ ส่วน การชูมือสัญลักษณ์ของชาวร็อกนี้ เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อเกี่ยวกับซาตาน ซึ่งเริ่มใช้ครั้งแรกในยุค Hard Rock โดย มือกีตาร์ของวงดนตรีนามว่า AC/DC จากนั้นก็ได้รับความนิยมจนแพร่หลาย และภายหลังจึงได้มีการตีความหมาย ให้มีความสำคัญว่าเป็นสัญลักษณ์ของซาตาน เป็นเขาของปีศาจเพื่อความขลัง การชูมือนี้เป็นที่นิยมกันมากจนเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนเพลงเมทัล ซึ่งปัจจุบัน กลุ่มผู้นิยมดนตรีอินเดอร์ดกราวนด์ นั้นฟังดนตรีหลากหลายแนวทั้งเมทัล และฮาร์ดคอร์ จึงมีการนำสัญลักษณ์การชูมือเช่นนี้มาใช้ในกลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์อีกด้วย

ภาพที่ 52 การชูมือที่เรียกว่า Devil Horn หรือ Evil Eye

ตารางที่ 38 ความถี่ในการไปงานคอนเสิร์ต

ความถี่ในการไปงานคอนเสิร์ต	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kungfu	Strike Gang			
ทุกงานที่จัด	5	2	-	-	8	-	3	14	32	26.66
1-2 ครั้ง/เดือน	6	13	1	-	6	1	4	11	42	35
8-11 ครั้ง/ปี	3	3	1	-	1	1	1	5	15	12.5
5-7 ครั้ง/ปี	1	1	-	-	1	-	-	-	3	2.5
1-4 ครั้ง/ปี	4	-	-	1	-	-	-	5	10	8.33
ตามโอกาส	3	4	-	-	2	1	-	9	19	15.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 35 จะไปตามงานคอนเสิร์ต 1-2 ครั้ง ต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องต่อจำนวนคอนเสิร์ตที่ผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูล ซึ่งมักจัดเดือนละ 1-2 ครั้ง นอกจากนี้ยังมีแฟนเพลงถึง 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 ตอบว่าไปทุกงานที่จัดซึ่งก็น่าจะสามารถเชื่อมโยงกับจำนวนงานที่จัดได้ว่า มีจำนวนน้อยการที่จะไปทุกงานที่จัดจึงเป็นเรื่องไม่ยาก

ดังนั้นความถี่ในการไปคอนเสิร์ตถือว่าการแสดงอัตลักษณ์ความเหนียวแน่นของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มักไปร่วมงานคอนเสิร์ตทุกครั้งที่จัดหรืออย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยการมาคอนเสิร์ตเป็นการแสดงอัตลักษณ์รวมถึงสนับสนุนศิลปินและผู้จัดให้สามารถนำรายได้ที่ได้จากการขายบัตรชมคอนเสิร์ตไปเป็นทุนที่จะจัดงานต่อไปในอนาคต

นอกจากจะมีการพบปะกันที่งานคอนเสิร์ตแล้ว กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ยังมีการนัดเจอกันนอกเหนือจากคอนเสิร์ตอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเครือข่ายกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น ซึ่งกลุ่มที่มีการพบปะกันบ่อยก็ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความเหนียวแน่นและมีความเป็นกลุ่มสูง

ตารางที่ 39 การไปรวมกลุ่มนอกเหนือจากงานคอนเสิร์ต

การไปรวมกลุ่ม นอกเหนือจากงาน คอนเสิร์ต	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (113 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ไม่ไป			-	-	-	-	-	21	21	17.5
ไปทุกวัน	5	3	-	-	1	-	-	6	15	12.5
ไป 4-6 ครั้งต่อ สัปดาห์	2	1	-	-	1	1	1	6	12	10
ไป 1-3 ครั้งต่อ สัปดาห์	3	4	-	-	11	1	1	2	22	18.33
ไป 3-4 ครั้งต่อ เดือน	1	4	-	1	4	-	1	3	14	11.66
ไป 1-2 ครั้งต่อ เดือน	6	6	2	-	-	1	4	8	27	22.5
ไปตามโอกาส	8	5		-	1	-	1	3	18	15

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 จะไปรวมกลุ่มกัน 1-2 เดือนต่อครั้ง รองลงมาคือ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.33 โดยจากตารางพบว่ากลุ่มที่มีการรวมตัวกันบ่อยที่สุดคือกลุ่ม Siam Old School อาจจะเป็นเนื่องจากทางกลุ่มมีห้องซ้อมเป็นของตัวเอง ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มก็มักมารวมตัวกันในสถานที่เดียวกัน

ส่วนกลุ่มที่ไม่มีกรไปรวมกลุ่มเลยคือกลุ่มที่ไม่สังกัดกลุ่มไหนที่มีถึง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มของคนที่ไม่สังกัดกลุ่มไหนเลย

กรณีของกลุ่ม Siam Old School แสดงให้เห็นถึงการวางกฎกติกาไว้ล่วงหน้าว่าสมาชิกต้องมีการเจอกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จึงทำให้เป็นกลุ่มที่มีการพบปะกันนอกคอนเสิร์ตบ่อยที่สุด กอปรกับการที่ทางกลุ่มมีสถานที่ที่เป็นของตัวเองกล่าวคือ ห้องซ้อมดนตรี Glory Music ที่ถือว่าเป็นสถานที่ประชุมหลักของกลุ่ม ส่วนกลุ่มอื่นๆก็มีการนัดเจอกันบ้าง โดนส่วนใหญ่จะเป็นการชักชวนไปซ้อมดนตรี ไปสังสรรค์ ไปเที่ยว หรือไปเล่นกีฬา เป็นต้น

เอธนะ ธาระเซตต์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “พวกพี่ก็นัดเจอกันพวกแก๊งskin head ที่สวนจตุจักรแทบทุกอาทิตย์ ถ้าว่าง ก็จะไปอยู่ตรงมุมไผ่นั่นแหละ มาเดินดูของ นั่งคุยกันไปเรื่อย” (เอธนะ ธาระเซตต์, สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553)

วิจัย วรณทวิ มือกลองวง Curse of Human กล่าวว่า “พวกผมก็นัดซ้อมดนตรีกันที่ทุกวันศุกร์อะคับ เมื่อก่อนกลุ่มปากเกร็ดก็จะซ้อมรวมๆกันที่ห้องซ้อมตรงหลังเมเจอร์ แต่ตอนนี้โดนไล่แล้ว ไปทำกลองพัง 5555 เลยกระจัดกระจาย พวกผมก็มาซ้อมแถวเมืองทองแทน” (วิจัย วรณทวิ, สัมภาษณ์วันที่ 9 มีนาคม 2553)

ตารางที่ 40 การติดต่อสื่อสารกับแนวดนตรีอื่นๆที่เป็นพันธมิตร

การติดต่อสื่อสารกับแนวดนตรีอื่นๆที่เป็นพันธมิตร	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่สังกัดกลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
ไม่ติดต่อ	4	3	-	-	-	-	3	21	31	25.83
ติดต่อผ่านอินเทอร์เน็ต	15	15	2	1	14	3	5	17	72	60
ติดต่อด้วยการเจอกันตามงานคอนเสิร์ต	3	4	-	-	5	2	-	3	18	15
ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์	2	1	-	-	4	-	-	3	10	8.33
ติดต่อผ่านทางที่ทำงาน	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83
ติดต่อผ่านทางหนังสือ	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ติดต่อกับแนวดนตรีอื่นผ่านทางอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนถึง 72 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่ติดต่อกับกลุ่มแนวดนตรีชนิดอื่นถึง 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.83

นอกจากการติดต่อสื่อสารกับคนในเครือข่ายแล้ว กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ยังมีการติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายดนตรีที่เป็นพันธมิตรได้แก่ ดนตรีพังค์ และดนตรีเมทัล ซึ่งพบว่าแต่ละกลุ่มมีการติดต่อคล้ายกันคือ อาศัยการติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก โดยส่วนมากจะเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารกัน เนื่องจากแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ส่วนหนึ่งก็เป็นแฟนเพลงเมทัลด้วย นอกจากนี้อาจจะมีการเจอกันตามงานคอนเสิร์ต โดยแฟนเพลงเมทัลอาจจะเข้ามาชมคอนเสิร์ตของกลุ่มฮาร์ดคอร์ ส่วนกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็อาจจะไปชมคอนเสิร์ตของทางกลุ่มเมทัลบ้าง สลับกันไป โดยเฉพาะกลุ่ม Siam Old School ที่ติดต่อโดยการเจอกันตามงานคอนเสิร์ตมากกว่ากลุ่มอื่นเพราะสมาชิกในกลุ่มชื่นชอบแนวดนตรีหลากหลาย

สรุปพฤติกรรมการสื่อสารและการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยม

แนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

จากข้อมูลทั้งหมดในบทที่ 5 ผู้วิจัยจึงสรุปยุคสมัยของการสื่อสารและการรวมกลุ่มของผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยออกเป็น 4 ยุค ได้แก่ ยุคเริ่มต้น ยุคขยายตัว ยุคเฟื่องฟู และยุคปัจจุบัน เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจและเห็นภาพถึงบทบาทของสื่อในการติดตามข่าวสาร และพื้นที่ในการรวมกลุ่มเพื่อสื่อสารอัตลักษณ์ของกลุ่ม ได้ดังนี้

1. ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2535 - 2541))

การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์: ส่วนใหญ่ติดตามจากร้านขายเทปเพลงโดยเฉพาะที่สะพานพุทธ , นิตยสาร, เพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทางโทรศัพท์บ้านหรือ PCT , ร้าน Immortal Bar ที่ข่าวสาร ที่เปิดเพลงแนวร็อกหนักๆและเปิดให้วงดนตรีฮาร์ดคอร์และเมทัลได้มีโอกาสแสดงฝีมือ ทั้งยังเป็นศูนย์รวมของคนฟังเพลงอันเดอร์กราวนด์ได้มารวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังมีวงดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศบางวงที่ได้รับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์และวิทยุ ด้วยเนื่องจากยุคนั้นดนตรี Nu Metal กำลังเป็นที่นิยม

พื้นที่ในการรวมกลุ่ม: ร้านขายเทปเพลงย่านสะพานพุทธ เพื่อติดตามข่าวสาร ซื้อขายแลกเปลี่ยนผลงานดนตรีกัน, ร้าน Immortal Bar ถนนข้าวสาร เพื่อชมการแสดงดนตรีสด นัดพบปะสังสรรค์ พูดคุยและเปลี่ยนความคิดเห็นและเผยแพร่ข่าวสาร, ร้าน Rock Pub ราชเทวี เพื่อชมการแสดงดนตรีสด, ปากน้ำ (บ้านของวง No Is Not), ห้องซ้อมดนตรี

2. ยุคขยายตัว(พ.ศ. 2542-2546)

การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์: ส่วนใหญ่ติดตามจากเพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทาง โทรศัพท์มือถือ, Internet, ร้านขายผลงานเพลง ,นิตยสาร, Arise Fanzine, , ร้าน Immortal Barที่ ข่าวสาร

พื้นที่ในการรวมกลุ่ม: ร้านขายผลงานเพลง,ร้านขาย Options, ร้านImmortal Bar ถนนข้าวสาร, ร้านRock Pub ราชเทวี , ถนนสีลม(มีงานปิดถนนครั้งใหญ่เพื่อเปิดการแสดงดนตรีซึ่งมีวงดนตรีฮาร์ดคอร์ได้ร่วมแสดงด้วยหลายวง),Internet, ห้องซ้อมดนตรี

3. ยุคเฟื่องฟู (พ.ศ. 2547-2551)

การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์: ส่วนใหญ่ติดตามจากเพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทาง โทรศัพท์มือถือ, Internet, ร้านขายผลงานเพลง ,นิตยสาร

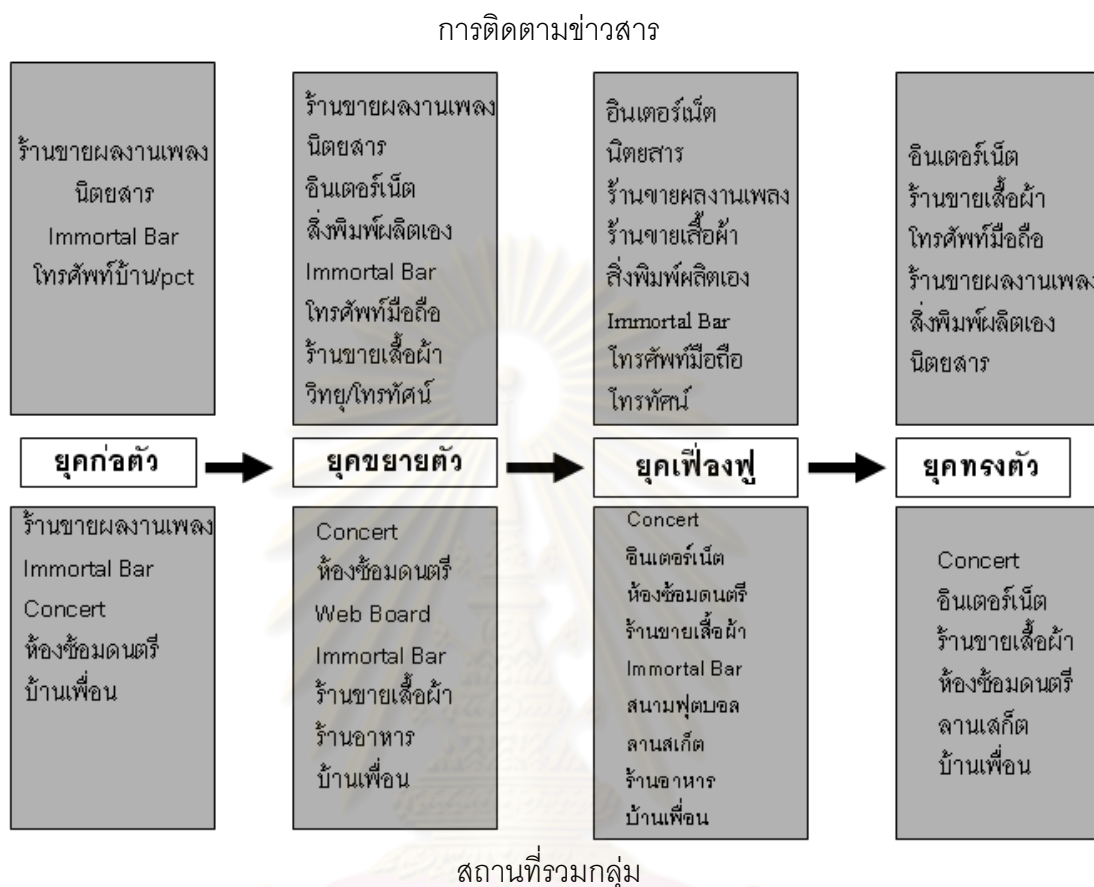
พื้นที่ในการรวมกลุ่ม: Internet, ร้านขาย Options,ร้านRock Pub ราชเทวี , ร้านในลาน COCO WALK ราชเทวี(จัดงานคอนเสิร์ต), ร้านที่รัชดาซอย 4 (จัดงานคอนเสิร์ต), ร้านขายผลงานเพลง, ร้านImmortal Bar ถนนข้าวสาร,ร้าน Arise ถนนข้าวสาร , ห้องซ้อมดนตรี

4. ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2552-2553)

การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์: ส่วนใหญ่ติดตามจากอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก เนื่องจาก สะดวก รวดเร็ว และลดต้นทุน นอกจากนี้ยังมีการติดตามข่าวสารจากคนรู้จัก และผ่านทางหนังสือ ได้แก่ Guitar Mag ส่วนสื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวสารมากที่สุดคือ อินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะ Myspace และ เว็บไซต์ www.siamhardcore.com ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่ออเนกประสงค์ที่ใช้ทั้งติดตามข่าวสาร เผยแพร่ข่าวสาร และติดต่อสื่อสาร

พื้นที่ในการรวมกลุ่ม: Internet, ร้านขาย Options,ร้านRock Pub ราชเทวี , ร้านในลาน COCO WALK ราชเทวี(จัดงานคอนเสิร์ต), ร้าน Common Ground (จัดงานคอนเสิร์ต), ร้าน Live House (จัดงานคอนเสิร์ต),ร้านขายผลงานเพลง, ห้องซ้อมดนตรี

การเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่สื่อในการติดตามข่าวสาร เกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ กับ พื้นที่ในการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยในแต่ละยุค

แผนภาพที่ 14 การติดตามข่าวสาร และพื้นที่การรวมกลุ่ม

การรวมกลุ่มในยุคแรกจะเป็นการรวมกลุ่มในพื้นที่จริงได้แก่ ร้านขายผลงานเพลง ดังนั้นจึงเป็นแหล่งที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในยุคนั้นใช้ในการติดตามข่าวสารเป็นหลัก แต่ในยุคต่อมาร้านขายผลงานเพลงก็ลดบทบาทไปอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากการเข้ามาของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต การสร้างพื้นที่เสมือนในการติดต่อสื่อสารทำให้สะดวก ไม่เสียเวลาในการเดินทาง ไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมถึงการหาข้อมูลหรือเพลงก็ทำได้สะดวกมากขึ้น แต่ก็ยังมีคงมีการรวมตัวในพื้นที่จริงอยู่ได้แก่ งานคอนเสิร์ตและห้องซ้อมดนตรีที่ยังคงมีบทบาทสำคัญในทุกยุคทุกสมัย นอกจากนี้เมื่อกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มีขนาดใหญ่ขึ้นก็ทำให้เปิดพื้นที่การรวมกลุ่มในพื้นที่อื่น ๆ มากขึ้นได้แก่ สนามฟุตบอล ร้านอาหาร แต่ภายหลังก็ไม่พบการรวมกลุ่มในพื้นที่เหล่านั้นมากเหมือนในยุคเฟื่องฟูเพราะกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์บางส่วนเริ่มทำงานประจำทำให้มีภาระมากขึ้นจึงไม่สามารถเสียเวลาไปรวมกลุ่มในพื้นที่อื่นนอกจากคอนเสิร์ตได้มากเหมือนในอดีต

ในส่วนของนิตยสารก็เป็นสื่อในการติดตามข่าวสารที่สำคัญสำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์มาโดยตลอด แต่ในภายหลังก็ลดบทบาทลงเนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจทำให้นิตยสารเริ่มปิดตัวลงไป รวมทั้งการค้นหาข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตสามารถทำได้กว้างขวาง รวดเร็วกว่านิตยสาร นอกจากนี้ยังมีในส่วนของร้านขายเสื้อผ้าที่เพิ่มบทบาทขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เนื่องมาจากกระแสดนตรีฮาร์ตคอร์ในยุคเฟื่องฟูที่มีเรื่องของแฟชั่นการแต่งกายเข้ามาเกี่ยวข้องกับร้านขายเสื้อผ้าจึงกลายเป็นสถานที่รวมตัวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ที่สำคัญจนถึงปัจจุบันนี้

เปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารและการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ

กลุ่มแฟนเพลง	แฟนคลับ “เบิร์ต ธงไชย”	แฟนเพลง ฮิปฮอป	แฟนคลับ “โมเดิร์นด็อก”	แฟนเพลง เซฟี่เมทัล	กลุ่มผู้นิยมดนตรี แนวฮาร์ตคอร์
การเริ่มรู้จัก	สื่อทุกช่องทาง	สื่อทุกช่องทาง	โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร เพื่อน อินเทอร์เน็ต	โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร เพื่อน อินเทอร์เน็ต	เพื่อน นิตยสาร อินเทอร์เน็ต
ระยะเวลาในการ เป็นแฟน	สูงสุดมากกว่า 20 ปี	สูงสุดมากกว่า 20 ปี	สูงสุดมากกว่า 15 ปี	สูงสุด มากกว่า 30 ปี	สูงสุดมากกว่า 15 ปี
เป้าหมายในการ ฟังเพลง/เป็น แฟนเพลง	อยากเห็นตัวจริง	คล้ายเครียด พัฒนาทักษะทาง ดนตรี	สื่อสารกับศิลปิน	คล้ายเครียด พัฒนาทักษะทาง ดนตรี	คล้ายเครียด พัฒนาทักษะทาง ดนตรี
สื่อที่ใช้ในการ ติดตามข่าวสาร/ ติดต่อสื่อสาร	ทุกช่องทาง	ทุกช่องทาง	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร สื่อบุคคล	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อผลิตเอง นิตยสาร สื่อบุคคล	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อผลิตเอง สื่อบุคคล
สื่อที่ใช้ในการ เผยแพร่ข่าวสาร	ทุกช่องทาง	ทุกช่องทาง	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อผลิต เอง นิตยสาร	อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ สื่อผลิต เอง

จากการเปรียบเทียบแฟนเพลงทั้ง 4 กลุ่มพบว่า ในด้านของการเริ่มรู้จักกลุ่มแฟนเพลงที่มีค่ายเพลงใหญ่ให้การสนับสนุนจะได้รับสื่อจากทุกช่องทาง อาทิเช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต คนรู้จัก หนังสือพิมพ์ เป็นต้น ส่วนกลุ่มที่ไม่มีค่ายเพลงสนับสนุนก็จะมีอัตราการใช้สื่อลดลงเป็นลำดับ ในส่วนของระยะเวลาการเป็นแฟนพบว่า แฟนเพลงโมเดิร์นด็อกและแฟนเพลงแนวฮาร์ดคอร์จะมีระยะเวลาการเป็นแฟนอยู่ที่สูงสุดมากกว่า 15 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่แนวเพลงนี้เข้ามาในประเทศไทย ส่วนแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลมีระยะเวลาการเป็นแฟนมากกว่า 30 ปี เพราะเป็นดนตรีที่มีประวัติยาวนานมากกว่าแฟนเพลงกลุ่มอื่น ในส่วนเป้าหมายการเป็นแฟนเพลงพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ แฟนเพลงเฮฟวีเมทัล และแฟนเพลงฮิปฮอป มีเป้าหมายการเป็นแฟนเพลงเหมือนกันคือฟังเพื่อคลายเครียดและพัฒนาทักษะทางดนตรีเนื่องจากเป็นกลุ่มแฟนเพลงที่ชอบที่ดนตรีและไม่มีศิลปินที่เป็นแบบอย่างของกลุ่มชัดเจน ส่วนการติดตามข่าวสารและการเผยแพร่ข่าวสารพบว่ากลุ่มที่มีค่ายเพลงสนับสนุนจะมีการใช้สื่อทุกช่องทาง ส่วนกลุ่มที่ไม่มีค่ายเพลงสนับสนุนก็จะมีอัตราการใช้สื่อลดลงเป็นลำดับ

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบพฤติกรรมกิจกรรมรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ

กลุ่มแฟนเพลง	แฟนคลับ “เบิร์ต ธงไชย”	แฟนเพลง ฮิปฮอป	แฟนคลับ “โมเดิร์นด็อก”	แฟนเพลง เฮฟวีเมทัล	กลุ่มผู้นิยมดนตรี แนวฮาร์ดคอร์
สถานที่ในการ รวมกลุ่ม	คอนเสิร์ต อินเทอร์เน็ต งานมีตติ้งแฟน คลับ ร้องคาราโอเกะ นัดไปเที่ยวกัน	คอนเสิร์ต ห้อง ซ่อมดนตรี ร้าน ขายเสื้อผ้า อินเทอร์เน็ต สถานที่ ท่องเที่ยว	คอนเสิร์ต อินเทอร์เน็ต งานมีตติ้งแฟน คลับ	คอนเสิร์ต ห้อง ซ่อมดนตรี ร้านขายผลงาน เพลง อินเทอร์เน็ต	งานคอนเสิร์ต ห้องซ่อมดนตรี ร้านขายเสื้อผ้า อินเทอร์เน็ต บ้านเพื่อน
กิจกรรมกลุ่ม	กิจกรรมมีตติ้ง แฟนคลับ	กิจกรรม MC กิจกรรมเต้น B BOY กิจกรรม Graffiti กิจกรรม	กิจกรรมมีตติ้ง แฟนคลับ ร่วมชม คอนเสิร์ต สังสรรค์	ซ่อมดนตรี เตะฟุตบอล เล่นเสกิตบอร์ด ท่องเที่ยว สังสรรค์ แสดง/ร่วมชม คอนเสิร์ต	ซ่อมดนตรี เตะฟุตบอล เล่นเสกิตบอร์ด ท่องเที่ยว สังสรรค์ แสดง/ร่วมชม คอนเสิร์ต

ในด้านสถานที่รวมกลุ่มพบว่าพื้นที่คอนเสิร์ตเป็นสถานที่รวมตัวของทุกกลุ่มแฟนเพลง แต่ที่แตกต่างไปจะมีในส่วนของการรวมตัวในสถานที่อื่นที่นอกจากคอนเสิร์ตซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของกลุ่มแฟนเพลงของแนวดนตรีนั้นๆ ส่วนกิจกรรมกลุ่มนั้นพบว่าแฟนเพลงของกลุ่มแนวดนตรีที่มีศิลปินเป็นแบบอย่างมักจะมีงานจัดมีตั้งแฟนคลับโดยทั้งนี้อาจจะจัดโดยค่ายเพลงหรือแฟนคลับด้วยกันเองก็ได้ ส่วนกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีอื่นๆ ก็จะมีการแสดงออกในกิจกรรมกลุ่มที่แตกต่างกันไปซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของแนวดนตรีนั้น ซึ่งกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีธรรมชาติเรียบง่ายก็จะมีกิจกรรมกลุ่มที่เรียบง่าย กิจกรรมกลุ่มส่วนใหญ่ก็จะเป็นกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรประจำวันเช่นการเล่นกีฬา การช้อปปิ้ง และเนื่องจากเป็นกลุ่มเล็ก จึงต้องอาศัยการสื่อสารในการเชื่อมโยงตนเข้ากับสังคมเพื่อสานสัมพันธ์ให้เหนียวแน่นอยู่เสมอ จึงมีการติดต่อสื่อสารกันเป็นประจำในชีวิตประจำวันเนื่องจากส่วนใหญ่มักเป็นเพื่อนกันอยู่แต่เดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยโดยจะแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน เริ่มจากการนำเสนอผลจากการสำรวจ 1. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย 2. การสื่อสารเพื่อธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

การทำความเข้าใจเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดของวิกิการ์ตันน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ(2544) เรื่องการแสดงอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมวัยรุ่น เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์การสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยในพื้นที่จริง ผ่านการแสดงสัญลักษณ์ที่แสดงออกดังนี้

1. การแต่งกาย
2. เครื่องใช้หรือประดิษฐากรรมต่างๆ
3. ดนตรี
4. การปฏิบัติตัว
5. รูปแบบภาษาของกลุ่ม
6. รูปแบบการดำเนินชีวิต

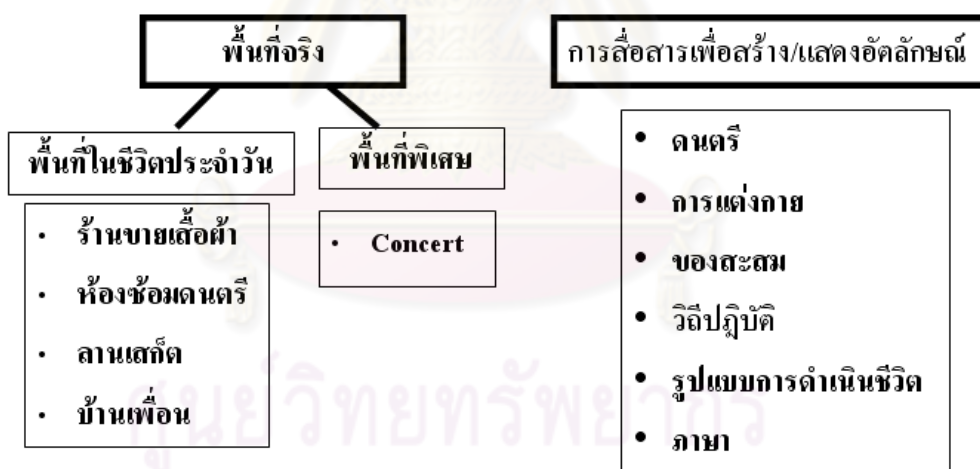
นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้แนวคิดของ กิตติ กันภัย (2543) มาเป็นเกณฑ์ในการศึกษาอธิบายและทำความเข้าใจการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยบนพื้นที่เสมือน ซึ่ง จะมีทั้งกลุ่มคนที่ปกปิดตัวตนของตนเอง แล้วสร้างภาพมายาขึ้น และมีทั้งกลุ่มคนที่เปิดเผยตัวตนของตนเอง ซึ่งการสร้างอัตลักษณ์บนพื้นที่ออนไลน์นั้นจะกระทำผ่านสัญลักษณ์ต่าง ดังนี้

1. การปกปิดชื่อจริงและมีการตั้งชื่อผู้ใช้งาน (ชื่อ User) ขึ้น ซึ่งเป็นการแสดงความเป็นส่วนตัว และสร้างมายาคติเกี่ยวกับตัวตนของตัวเองขึ้น
2. การใช้ Signature File หรือ สัญลักษณ์ หรือข้อความที่ฟุ้งท่าย ข้อความทุกข้อความที่ User คนนั้น นั้นตอบ
3. การใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ความรู้สึก หรือ Emoticon โดยเฉพาะในการใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์

จากการศึกษาวิจัยพบว่าการแสดงออกทางอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นมีการแสดงผ่านทางพื้นที่จริงและพื้นที่เสมือนได้ดังนี้

1. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในพื้นที่จริงนั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะคือ

- 1.1 การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในงานคอนเสิร์ต
- 1.2 การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในชีวิตประจำวัน

แผนภาพที่ 15 การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่จริง

1.1 การสร้างอัตลักษณ์และแสดงอัตลักษณ์ด้วยการแต่งกาย

การแต่งกายเป็นลักษณะภายนอกที่เป็นจุดเด่นสามารถสังเกตเห็นถึงความแตกต่างได้ง่าย และเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มก็เป็น 1 ในปัจจัย 4 ที่ทุกคนต้องมี ซึ่งสำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น เครื่องแต่งกายถือว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งในการบ่งบอกความเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องข่าย โดยการแต่งตัวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์แสดงในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 43 การแต่งกายเวลามีการรวมกลุ่มไปงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์

การแต่งกายเวลามี การรวมกลุ่ม, ไปงาน คอนเสิร์ตดนตรี ฮาร์ตคอร์	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ตคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PKHC	NCH C	PC HC	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. เสื้อ										
1.1 เสื้อสกรีนชื่อวง ดนตรีฮาร์ตคอร์	17	14	2	1	10	1	2	23	70	58.33
1.2 เสื้อยืดธรรมดา ทั่วไป	14	10	1	1	7	3	7	20	63	52.5
1.3 เสื้อสีดำ	9	5	-	1	6	1	-	14	36	30
1.4 เสื้อเชิ้ต	5	2	1	-	8	1	-	4	21	17.5
1.5 ชุดแสด	-	-	-	-	1	-	-	-	1	0.83
2. กางเกง										
2.1 กางเกงยีนส์	14	15	2	1	10	3	6	32	83	69.16
2.2 กางเกงทหาร 3 ส่วน	9	7	-	1	5	-	2	9	33	27.5
2.3 กางเกงฟุตบอล		2	-	-	-	-	1	1	4	3.33
2.4 กางเกงแสด	-	1	-	-	-	-	-	-	1	0.83
2.5 กางเกงขาสั้น	1	-	-	-	-	-	-	-	1	0.83
2.6 กางเกง Dickies	-	-	-	-	1	-	-	-	1	0.83
3. รองเท้า										
3.1 รองเท้าผ้าใบ Vans	12	10	2	1	8	3	7	22	65	54.16
3.2 รองเท้าแตะ	-	8	-	-	1	-	-	3	12	10
3.3 รองเท้าผ้าใบ Converse	2	1	-	-	2	-	-	3	8	6.66
3.4 รองเท้าผ้าใบ Adidas	1	-	-	-	5	-	-	-	6	5.
3.5 รองเท้าผ้าใบ Nike	1	-	1	-	1	-	-	2	5	4.16
3.6 รองเท้าผ้าใบ New Balance	-	4	-	-	-	-	-	-	4	3.33
3.7 รองเท้าหนัง Dr.Martin	1	-	-	-	3	-	-	-	4	3.33
3.8 รองเท้าผ้าใบ Macbeth	-	-	-	-	-	-	-	3	3	2.5
3.9 รองเท้าผ้าใบ Vision	1	-	-	-	-	-	-	1	2	1.66
3.10 รองเท้าผ้าใบนั้น ยาง	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83

จากผลการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 แต่งกายด้วยการสวมเสื้อกรีนช็องวอนดนตรีฮาร์ดคอร์เพื่อบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของตัวเอง สอดคล้องกับของสะสมที่เป็นเสื้อกรีนช็องวอน รองลงมาคือเสื้อยืดธรรมดาและเสื้อสีดำ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 ซึ่งจากการสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่มักแต่งตัวเรียบง่าย ไม่หวือหวา ส่วนใหญ่ก็จะใส่เสื้อที่ดูทะมัดทะแมง

วสันต์ ตามชั้น นักร้องนำวง A-Zero กล่าวว่า “เสื้อวงดนตรีน่าเป็นอะไรที่บอกความเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ได้ง่ายที่สุดแล้ว แต่ก็ต้องจำแนกด้วยเพราะบางคนใส่เสื้อปลอมมา แต่เอาจริงๆก็แยกไม่ออกเท่าไร เราจะรู้สึกดีกับคนที่ซัพพอร์ตมากกว่า คือแนวนี้มันไม่ได้มีรายได้มากมาย เราก็มาซัพพอร์ตที่สินค้ามากกว่า แล้วเดี๋ยวนี้ก็ไม่ค่อยได้ใส่เสื้อวงนอกแล้ว จะใส่พวกวงไทยมากกว่า” (วสันต์ ตามชั้น, สัมภาษณ์ วันที่ 12 มีนาคม 2553)

กางเกงที่นิยมสวมใส่ก็คือกางเกงยีน ซึ่งมีผู้สวมใส่ถึง 83 คน คิดเป็นร้อยละ 69.16 รองลงมาคือกางเกงทหาร 3 ส่วนมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ส่วนรองเท้าผ้าใบที่นิยมสวมใส่ได้แก่ รองเท้า Vans ซึ่งมีคนสวมใส่ถึง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.16 รองลงมาคือรองเท้าแตะ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแต่งตัวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เน้นความสบายเป็นหลัก

ส่วนการแต่งกายในเวลาปกติ พบว่าจะเหมือนกับเวลาเวลาที่มีการรวมกลุ่ม และการไปงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ มีเพียง 1 คนจากกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์เท่านั้นที่ในเวลาปกติจะใส่เครื่องแบบชุดทำงาน

ภาพที่ 62 การแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเมื่อไปงานคอนเสิร์ต

ภาพที่ 63 การแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนอกงานคอนเสิร์ต¹

¹ ดูภาพประกอบเพิ่มเติมในภาคผนวก

ซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมีการแต่งตัวเวลารวมกลุ่มทั้งในคอนเสิร์ตและนอกคอนเสิร์ตเหมือนกัน กล่าวคือ นิยมใส่เสื้อสกรีนโลโก้วงดนตรีฮาร์ดคอร์ กางเกงทหารหรือกางเกงยีน รองเท้าผ้าใบ ซึ่งเป็นการแต่งตัวที่ไม่แปลกแยกจากคนปกติในสังคมนัก โดยจากการสำรวจพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่จำเป็นต้องสวมใส่เสื้อสกรีนชื่อวงดนตรีฮาร์ดคอร์ตลอดเวลา อาจจะใส่เสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ตธรรมดา ก็สามารถเข้าร่วมคอนเสิร์ตได้ แต่อย่างไรก็ตามก็มักจะเน้นใส่เสื้อโทนสีเข้ม เช่น สีดำ สีเทาเข้ม สีน้ำตาล สีน้ำเงินเข้ม เป็นต้น

1.2 เครื่องใช้หรือประดิษฐ์ฐานกรรมต่างๆจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ เครื่องประดับและของสะสม โดยเครื่องประดับได้แก่ นาฬิกา หมวก ร้องเท้า ต่างหู แว่นตาดำ ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกาลเทศะด้วย เช่น การสวมใส่แว่นตาดำหรือการใส่ต่างหูอาจจะทำได้เฉพาะมีการรวมกลุ่มของคนฟังดนตรีหรือในงานคอนเสิร์ต ไม่สามารถใส่ไปทำงานในชีวิตประจำวันได้เนื่องจากอาจจะดูไม่สุภาพเรียบร้อย เป็นต้น

ส่วนเครื่องใช้หรือประดิษฐ์ฐานกรรมอีกอย่างคือของสะสม และเมื่อชีวิตของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นผูกพันอยู่กับดนตรี ของสะสมของพวกเขาจึงไม่พ้นที่จะเป็น สิ่งที่เกี่ยวข้องดนตรีเช่นกันและโดยมากก็จะเป็นพวก CD, VCD บันทึกการแสดงสดหรือไม่ก็ MUSIC VIDEO วงที่พวกเขาชื่นชอบ แต่นอกจากนั้นแล้วก็ยังมีการสะสม Option ประเภทต่างๆอีก อาทิ เสื้อสกรีนลายวงดนตรี จะเป็นที่นิยมมากที่สุด รองลงมาคือโปสเตอร์รูปวงดนตรี แมกกาซีนดนตรี เข็มกลัด ฯลฯ และ ของสะสมที่ไม่เกี่ยวกับดนตรี ได้แก่ แสตมป์ หนังสือประเภทต่างๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 พฤติกรรมการสะสมสิ่งของเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

ของสะสมเกี่ยวกับ ² ดนตรีฮาร์ดคอร์ (Options)	จำนวนแฟนเพลงผู้ตอบ (คน)								รวม (120 คน)	ร้อยละ
	กลุ่มฮาร์ดคอร์โดยตรง				กลุ่มอื่นๆ			ไม่ สังกัด กลุ่ม		
	TH HC	PK HC	NC HC	PCH C	SOS	Kung fu	Strike Gang			
1. เสื้อสกรีนชื่อวง ดนตรี	17	20	2	1	13	3	6	30	92	76.66
2. CD/เทปเพลง	17	17	2	1	11	3	3	34	88	73.33
3. บัตรงานคอนเสิร์ต	8	12	1	-	10	1	6	24	62	51.66
4. DVDการแสดงสด	13	12	2	1	6	3	-	24	61	50.83
5. Music Video	9	7	1	1	10	2	3	15	48	40
6. Poster	8	12	2	1	9	1	3	11	47	39.16
7. Magazine	6	6	-	1	5	2	1	11	32	26.66
8. เข็มกลัด	7	7	1	-	8	-	-	6	29	24.16
9. Fanzine	7	3	-	1	-	-	-	7	18	15
10. แผ่นเสียงVinyl	2	1	1	-	-	-	-	5	9	7.5
11. Sticker	2	-	-	-	-	-	-	1	3	2.5
12. ไม่สะสม	-	-	-	-	-	-	-	1	1	0.83

จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 120 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 76.66 สะสมเสื้อสกรีนชื่อวงดนตรีซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นตัวตนของคนฟังเพลงฮาร์ดคอร์ได้ชัดเจนที่สุด สังกัดได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นิยมดนตรีหลายคนก็มักมีความเห็นตรงกันว่าเสื้อวงคือสิ่งที่บ่งบอกว่าคนนี้เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ได้ชัดเจนที่สุด และยังถ้าเป็นเสื้อของวงดนตรีที่หายากหรือไม่ค่อยเป็นที่รู้จักก็ยิ่งบ่งบอกถึงความเป็นตัวจริง รวมถึงระยะเวลาในการฟัง

จากการสำรวจของสะสม เครื่องประดับ และสินค้าเกี่ยวกับทางวงนั้น Option ส่วนใหญ่จะเป็นของวงดนตรีจากต่างประเทศ ของวงดนตรีในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีแค่ CD,

² ดูภาพประกอบเพิ่มเติมในภาคผนวก

Tape, เสื้อสกรีนสัญลักษณ์หรือชื่อวงเท่านั้น ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แฟนเพลง และผู้ทำธุรกิจประเภทร้านค้าเกี่ยวกับดนตรี Underground อาทิ ร้าน เจไดที่เดอะมอลล์บางกะปิ, ร้าน Punkore ถนนงามวงศ์วาน, ร้านเมนูเพลง บริเวณ แสปปี้แลนด์, นายเรนศ เลิศวิจิตรศิลป์ ผู้จัดการค่ายเพลง Justice Music, นาย ทศน์ณรงค์ ภัทรพงษ์บรรพ ผู้จัดการร้านน้องท่าพระจันทร์ เมื่อปี พ.ศ.2549 และการสำรวจราคาสินค้าจากแหล่งจำหน่ายทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงคำบอกเล่า จากกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2551-2553 ได้ให้รายละเอียด เกี่ยวกับ Option ต่างๆ ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์และเมทัลไว้ดังนี้

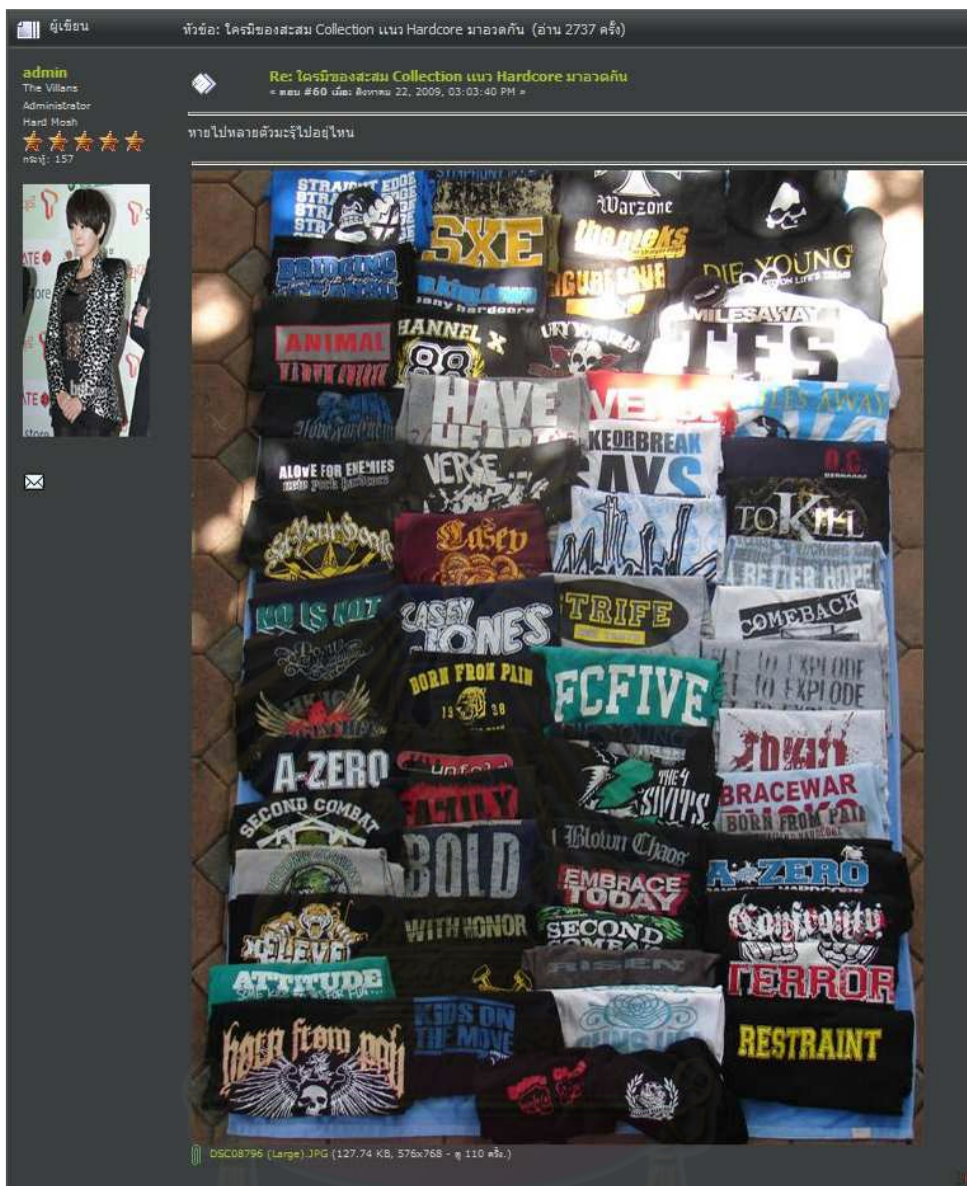
ตารางที่ 45 ราคาของสะสมเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์และเมทัล (Options)

Option+ราคา	Hardcore	Metal
Poster	ฟรี, 100-300	ฟรี, 100-300
Cdมือ1	150-700	250-1000
มือ2	150-500	150-500
Tape มือ1	99-109	99-109
มือ2	20-80	20-80
Dvd	600-1500	600-1500
แผ่นเสียง Vinyl 7 นิ้ว	600	600
หมวก	900	900
เสื้อสกรีนลายวงของแท้ มือ1	500-1000	500-1000
มือ 2	200-500	200-500
เสื้อสกรีนลายวงปลอม	150-200	150-200
เสื้อมีHood+ซิป	2000	2000
เสื้อมีHoodแบบสวม	1500	1500
ปลอกแขน	-	ไม่ทราบราคา
กระสุนปืน	-	ไม่ทราบราคา
กระเป๋าสกรีนลายวง	-	1200
ตุ๊กตา	-	900-950
รองเท้า	1,000 บาทขึ้นไป	ไม่ทราบราคา
เข็มกลัด	50	50
Sticker	50	50
นาฬิกา	Straightage500- 1500	
แผ่นโปรมิท	350-850	350-850
แผ่นช็อคชิทที่มีมาปัมเองในไทย	280	280

นอกจากนี้ ศรัณพงศ์ สุพานนท์, นักเขียนในเครือนิตยสาร Guitar MAG ,ฝ่ายการตลาดให้กับหนังสือ , ชายโฆษณาAE, กิจกรรมทางการตลาด, มีเบสของวง License To Kill, ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ ให้สัมภาษณ์ว่า “ที่ไม่มีในฮาร์ดคอร์ ก็จะมีปลอกแขน กระสุนปืน กระเป๋าสก๊อต ตุ๊กตา ประเป๋าสตางค์ รองเท้า นาฬิกา นอกนั้นก็หมดครับ ราคาตอนนี้ก็ 12 - 14 เหรียญ สำหรับแผ่นซีดี ถ้าเสื้อก็สัก 12 เหรียญ ราคานี้คือวงฮาร์ดคอร์ที่มีค่าย มีสังกัดนะ ครับ ถ้าเป็นแบบ ทำเอง ขายเอง ก็ราคาตกลงมาครึ่ง หรืออาจมากกว่า ทั้งแบบค่ายเมเจอร์ ค่าย ธรรมชาติคะ เดี่ยวนี้มันก็ไม่ได้ถูกไปกว่าแนวไหน ๆ เลย นอกจากนี้แผ่นเสียง Vinely 7" อันนี้ต้องมี ครับ ทุกวันนี่วงดัง ๆ ยังต้องทำขายเลย เขาเรียกว่าพวก old school นะ ก้อน่าจะอยู่ที่ 8 - 10 เหรียญ ..ราคามีค่ายนะ อืม จริง ๆ แผ่นเสียงมาก่อนครับ...แล้วก็ติดตามด้วยเทปคาสเซ็ท ..ยังเป็น ที่นิยมในหลายประเทศนะ แล้วราคาออกซันท์ทั้งหมดที่พี่บอกมานี้คือราคาส่งซื้อในต่างประเทศ ยัง ไม่ได้ บวกตอนส่งซื้อจากเมืองไทยอีกประมาณเท่านี้ ก้อนี่ซื้อ ๆ กันมันราคาตัวละ 800 - 1200 บาท ก็ดูละกันว่าบวกเยอะหรือเปล่า ถ้าซื้อผ่านค่ายได้ราคาส่งอีกต่างหากนะ เมื่อก่อนของค่าย ตาช้าง (elephant eye record) ขายไม่เกิน 500 เลยออกซันท์ที่ว่ามาทั้งหมดนี้ แล้วแต่วงไหนจะ ทำ ไม่ได้ทำทุกวง แล้วแต่จะทำกัน วงอาจจะทำเอง หรือค่ายทำให้ สุดแล้วแต่” (ศรัณพงศ์ สุพานนท์, 2552)

วิศิษฐ์ ม่วงจร แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ กล่าวว่า “ถ้าเดินมาใส่เสื้อวงฮาร์ดคอร์มา ใส่ กางเกงทหารมาก็ใช่เลย แต่ถ้าเขาใส่เสื้อวงแปลกๆมา เขาก็อาจจะฟังมานาน คือเขาจะพิเศษ หน่อย สามารถบอกได้ประมาณเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เพราะวงแปลกๆเด็กปกติเขาไม่ฟังแน่ เด็กที่ฟังมาแค่ 2-3 ปี ไม่มีทางรู้จักเลย” (วิศิษฐ์ ม่วงจร, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2553)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 64 ของสะสมประเภทเสื้อ

ส่วน CD และเทปเพลงถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นของคู่กับคนฟังเพลงอยู่แล้ว เป็นสิ่งที่แฟนเพลงซื้อเพื่อฟังและเก็บสะสม นอกจากนี้ยังมีการเอามาแลกเปลี่ยนกันดูทั้งในงานคอนเสิร์ตและผ่านทางเว็บไซต์อีกด้วย

ภาพที่ 65 ของสะสมประเภทเทปเพลงฮาร์ดคอร์

ภาพที่ 66 ของสะสมประเภท CD เพลงฮาร์ดคอร์

ภาพที่ 67 ของสะสมประเภท DVD เพลงฮาร์ดคอร์

ส่วนอันดับ 3 เป็นบัตรคอนเสิร์ต ซึ่งแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่เมื่อไปก่อนงานคอนเสิร์ตก็มักเก็บบัตรของงานคอนเสิร์ตนั้นไว้เป็นที่ระลึก โดยบัตรก็มีทั้งที่เป็นกระดาษอย่างดี จนไปถึงกระดาษถ่ายเอกสาร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับต้นทุนของทางผู้จัดงานคอนเสิร์ตว่าจะมีกำลังทรัพย์ในการทำบัตรมากน้อยเพียงใด ในบางครั้งก็อาศัยวิธีการอัดรูปถ่ายและนำมาตัดเป็นแผ่นๆเพื่อใช้แทนบัตรคอนเสิร์ตอีกด้วย หรือในบางกรณีที่งานคอนเสิร์ตค่อนข้างเร่งด่วนก็อาจจะไม่มีบัตรคอนเสิร์ตแต่จะใช้วิธีปั๊ม หรือเขียนหมึกไว้ที่แขนเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าได้ชำระค่าเข้าชมแล้ว

ศรัณพงค์ สุพานนท์ แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ และนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดนตรีร็อกในนิตยสาร Guitar Mag กล่าวว่า “สะสม CD ทุกแนวเมทัลและฮาร์ดคอร์เยอะหน่อย และก็หนังสือ” (ศรัณพงค์ สุพานนท์, สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

วิทยา ภูมิหาราชและรุ่งเรือง ภูมิหาราช สมาชิกวง Born From Pain กล่าวว่า “สะสมเทป ซีดี เสื้อวงแนวฮาร์ดคอร์” (วิทยา ภูมิหาราชและรุ่งเรือง ภูมิหาราช สัมภาษณ์วันที่ 8 มีนาคม 2553)

1.3 ดนตรีและบทเพลง เป็นสิ่งที่แสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ออกมาอย่างชัดเจนอีกอย่างหนึ่ง โดยดนตรีฮาร์ดคอร์จะมีความเร็ว รุนแรง และไม่ซับซ้อน ใช้โครงสร้างเพลงพื้นฐาน แต่แฝงด้วยสาระทางเนื้อเพลงที่เกี่ยวข้องกับสังคม การเมือง การต่อต้านระบบทุนนิยม การรวมพลัง เป็นต้น ซึ่งสารเหล่านี้ถูกถ่ายทอดผ่านทางนักร้องที่ร้องโดนใจเสียง ตะโกนที่ฟังออกเป็นคำๆ โดยกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นจะหาเนื้อร้องมาอ่านตามเพื่อให้เข้าใจถึงสิ่งที่ทางวงดนตรีต้องการนำเสนอออกมา

1.4 การปฏิบัติตัว ได้แก่ พฤติกรรมการรวมกลุ่มเวลามีคอนเสิร์ต โดยจะเป็นพฤติกรรมที่กระทำได้เฉพาะในพื้นที่ของตนได้แก่ การโยก การแท็ค การมอชพิต การเชิร์ฟ และการร้องเพลง เป็นต้น ซึ่งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะสามารถแสดงอัตลักษณ์ในส่วนนี้ได้เฉพาะเวลายังงานรวมกลุ่มในคอนเสิร์ตเท่านั้น

ภาพที่ 68 การเชิร์ฟ

1.5 อัตลักษณ์ด้านภาษาของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

พื้นที่ที่ปรากฏ

1. พูดคุยในชีวิตประจำวัน
2. พูดคุยในพื้นที่พิเศษ
3. พูดคุยในพื้นที่เสมือน

4. ในเนื้อเพลง

5. ในบทความ

ลักษณะที่ปรากฏ

1. คำศัพท์และสำนวนเฉพาะกลุ่ม อาทิ

- “Straight Edge”
- “Vegan”
- “Mosh Pit”
- “Circle Pit”
- “Working class hardcore”
- “Skinhead Hardcore”
- “Hardcore Dance”
- “Kung Fu Moshpit”

2. ภาษาพูดสั้น กระชับ ตรงไปตรงมา

- “มีใครฟัง NY Hard Core ยุค 90 บ้างคับ”
- “ແຫ່ລ່ມເລຍອ່ະ เพลงมันมากๆ”
- “น่าเอาโรงพยาบาลมาจอดเลยนะ มีเหยียบกันหัวเบะแหว่งๆ”
- “วงน้องใหม่มารับใช้พี่น้องแล้ว”
- “ซัอมร้องเพลง แล้วเตรียมไปสนุกกันวันอาทิตย์นี้ละครับ”
- “อยากรู้จังเค้าจะเอาเสื้อมาขายด้วยเปล่า ถ้าเอามาแล้วจะมี XL มั้ยนะ”

3. แสดงตัวตน

- “งานนี้รับรองเด็ดครับ สวาก Hardcore แรงๆไม่ควรพลาด”
- “Thailand Hardcore still alive”
- “Hardcore is not fashion”
- “Hardcore is in my blood”
- “ถามไฉนหน่อยดิ ชาวฮาร์ดคอร์”

4. แสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

- “Hardcore Unite”
- “Hardcore Family”
- “Hardcore Brotherhood”
- “We are Thailand Hardcore”
- “เราคือครอบครัว เราคือพี่น้องชาวฮาร์ดคอร์”
- “One heart one family cause we're Thai hardcore”

อธิป จิตตฤกษ์ นักวิชาการทางด้านดนตรีฟังก์และเมทัลกล่าวถึงลักษณะการใช้ภาษาของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ไว้ว่า “เอาจริงๆ แค่มองรูปวงผ่านๆ ก็ว่าดูไม่ค่อยรู้นะ แต่ถ้าลองมาดูถ้อยแถลงใน Myspace ชื่อเพลง เนื้อหาเพลง เนี่ย หลายๆ ครั้งรู้เลยแน่นอน อันนี้ที่พูดถึงการ Identify ว่าวงไหนเป็นวงฮาร์ดคอร์ในสายตาพี่น้อง นี่ก็ออกปะคือ มันจะมี Keyword เช่น DIY Militant Crew หรือไม่ก็พวกแบบ SXE ตัว X พวกชื่อเพลง บางทีก็ชื่อ นึกถึงพวกค่าย Victory ใวันะ หรือบางทีพวกนี้ ก็พูดถึงการเมือง พูดถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติ พูดถึงการต้านทุนนิยม พูดถึงการ Unite กันหรือ ต่ำตำรวจ แต่ก็ด้วยภาษาแบบพวกนี้นะ อ้อ เวลาพวกนี้พูดในเพลง จะชอบใช้คำว่า We ถ้าลองสังเกตดู คือด้วยเนื้อเพลง มันสื่อถึงความเป็น “พวกเรา” อะไรบางอย่าง”

รูปแบบภาษาของกลุ่ม ได้แก่ คำศัพท์เฉพาะที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ใช้เมื่อมีการรวมกลุ่มได้แก่คำว่า Hardcore Family และ Hardcore Brotherhood รวมไปถึงการที่ศิลปินขึ้นไปแสดงบนเวที แล้วมีการพูดปลุกเร้าอารมณ์ผู้ชมด้วย คำพูดที่แสดงพลัง เชิญชวนให้คนออกมาร่วมสนุก ให้ข้อคิด ก่นด่าการเมือง หรืออธิบายเกี่ยวกับเนื้อเพลง เป็นต้น โดยจะใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา เป็นกันเองกับผู้ชม เหมือนที่คุยกับน้อง ไม่มีการใช้คำพูดเกินจริง

1.6 รูปแบบการดำเนินชีวิต กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อไปกับวัตถุ มีการตระหนักถึงปัญหาสังคม และติดตามข่าวสารทางสังคมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเหล่านี้เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มาจากสารแฝงในดนตรีฮาร์ดคอร์ นอกจากรูปแบบการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายแล้วยังมีผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนหนึ่งที่ยึดถือเอาแนวคิดของสเตอร์เจเฮดจ์ หรือวีแกน มาใช้ ซึ่งส่วนมากจะได้แรงบันดาลใจมาจากวงฮาร์ดคอร์ชื่อ Earth Crisis แม้ว่าในปัจจุบันผู้ที่เป็นสเตอร์เจเฮดจ์จะมีจำนวนน้อยลง แต่คนที่เป็นมาตั้งแต่ยุคแรกก็ยังคงเป็นอยู่ ซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตไปแล้ว

ภาพที่ 69 ภาพศิลปินวงEarth Crisis

1. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในพื้นที่จริง

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าทั้งในชีวิตจริงและในงานคอนเสิร์ต กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มีสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ภายนอกเหมือนกัน กล่าวคือ มีการใส่เสื้อกรีนโลโก้วงดนตรีฮาร์ดคอร์หรือเสื้อสีดำ กางเกงยีน รองเท้าวิแกนซึ่งถือว่าการแต่งตัวที่ไม่แตกต่างจากคนทั่วไปในสังคมนัก ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในคอนเสิร์ตและชีวิตประจำวันมีความคล้ายคลึงกัน แตกต่างกันคือในคอนเสิร์ต หรือในมีตติ้งจะมีการใช้ภาษาที่แสดงถึงความเป็นกลุ่ม ซึ่งแสดงให้เห็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม เป็นต้นว่า คำว่า Hardcore Family Brotherhood หรือสเตรจเอดจ์ เหล่านี้เป็นถ้อยคำที่ย้ำความเป็นพี่น้อง นอกจากนี้ยังมีการใช้ถ้อยคำภาษาที่ตรงไปตรงมาซึ่งแสดงถึงความสนิทของคนในกลุ่ม

นอกจากนี้การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะปรากฏออกมามากที่สุดในพื้นที่งานคอนเสิร์ต กล่าวคืองานคอนเสิร์ตเปรียบเสมือนพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์สามารถสื่อสารอัตลักษณ์ของตนออกมาได้อย่างตรงไปตรงมาที่สุด โดยผู้วิจัยจะแบ่งสถานภาพของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ออกมาเป็น 2 ส่วนคือ

1. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในสถานะของศิลปิน กล่าวคือ เมื่อศิลปินอยู่บนเวทีก็จะมีการแสดงออกทางแนวคิด เช่นในระหว่างที่เล่นคอนเสิร์ตอาจจะมีการกล่าวปลุกกระดมคนดูไม่ว่าจะเป็นกร่นด่าการเมือง เตือนสติคนดู ให้ข้อคิด พูดถึงเนื้อหาเพลง ชวนให้คนดูแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็คือ การ Slam Dancing ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศิลปินแต่ละคนจะนำเสนอออกมาในด้านไหน

2. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ในสถานะของแฟนเพลง กล่าวคือ การแสดงออกของแฟนเพลงหรือศิลปินเมื่อลงมาจากเวทีแล้วก็จะแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ด้วยการร่วมสนุกกับการแสดงสดของวงที่อยู่บนเวที ด้วยการร่วมร้องเพลงหรือการ Slam Dancing การให้ร้อง แต่อย่างไรก็ตามพบว่ามีการมีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์บางส่วนที่ไม่ต้องการสื่อสารอัตลักษณ์ของตนออกมาในขณะที่เป็นแฟนเพลง โดยคนกลุ่มนี้มักจะยืนอยู่ด้านหลังคอนเสิร์ต และมักแสดงออกด้วยการโยกหัว ร้องเพลงคลอ ในบางครั้งอาจจะมีการชูมือบ้างเล็กน้อย ซึ่งเป็นเพราะการสื่อสารของกลุ่มแฟนเพลงที่นิยมการ Slam Dancing มีความรุนแรงทำให้คนบางกลุ่มที่ไม่ชอบการแสดงออกเช่นนั้นถอยออกมาอยู่วงนอก แต่ก็ยังร่วมสนุกกับการแสดงที่อยู่บนเวทีด้วยการโยกศีรษะตามจังหวะเพลง

2. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในพื้นที่เสมือน

พื้นที่ที่ปรากฏ

1. เว็บไซต์
2. เว็บบอร์ด
3. Myspace
4. MSN
5. E-mail

ลักษณะที่ปรากฏ

1. ชื่อUser
2. Avartar
3. Emoticon
4. Signaturefile
5. ข้อความแสดงสถานะความถี่ในการใช้งาน
6. ภาษา

กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์มีการสื่อสารในพื้นที่เสมือนได้แก่ Myspace และเว็บ Siamhardcore พบว่าส่วนใหญ่จะแสดงอัตลักษณ์ดังนี้

1. การตั้งชื่อ User หรือชื่อ Myspace ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ดคอร์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 การตั้งชื่อโดยนำชื่อเล่นของตัวเองมาผสมกับชื่อวงดนตรีที่ตนชื่นชอบ ชื่อวงดนตรีของตัวเองหรือชื่อกลุ่มที่ตนสังกัดอยู่เป็นต้น ซึ่งการตั้งชื่อแบบนี้เป็นการแสดงอัตลักษณ์ว่าเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างชัดเจน และสามารถบ่งบอกว่าเจ้าของ User นั้นชอบวงดนตรีฮาร์ดคอร์วงใด เป็นสมาชิกของวงดนตรีวงใด และเป็นสมาชิกของกลุ่มไหน

1.2 การตั้งชื่อโดยใช้สัญลักษณ์ของสเตรจเอดจ์ โดยมักใช้ตัวอักษรเอ็กส์นำหน้า และปิดท้ายชื่อเล่น ยกตัวอย่างเช่น xKengx หรือ xPanyax เป็นต้น และแม้ว่าการใช้ตัวอักษรเอ็กส์นั้นจะเป็นการสื่อถึงการเป็นสเตรจเอดจ์ แต่ก็พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จำนวนไม่น้อยที่ตั้งชื่อโดยใช้สัญลักษณ์ของสเตรจเอดจ์ แต่ไม่ได้ยึดถือปฏิบัติตามแนวคิดของสเตรจเอดจ์

Stick To Your Guns
MOSH WARRIOR
★ ★
กษมจ. 89

Re: ชาวสยามฮาร์ดคอร์คิดกันอย่างไรกับปัญหานบ้านเมืองเราในขณะนี้
= ตอน #7 เมื่อ: ศุกร์ 04, 2008, 12:20:17 PM =

ถึงแม้ว่านโยบายประชานิยมจะเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนจำนวนมาก แต่นโยบายเหล่านี้ก็อาจจะส่งเสริมให้ประชาชนเสพยาเสพติดดูมแรมเป็น
ที่เป็นเสียแล้ว ยังไม่ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้ประชาชน ในระดับรากหญ้าผู้ประกอบการ กองทุนหมู่บ้านและเงินกู้ อ.ก.ส. เพิ่มหนี้สินประชาชนใน
ท้องถิ่น โครงการในตระกูลเอื้ออาทรทั้งหลาย ไม่ว่าจะที่บ้าน มอเดอริไซค์ แท็กซี่ หรือคอมพิวเตอร์ ล้วนแต่เป็นการบ่อนทำลาย ครอบงำความต้องการ
ระยะสั้น แต่ไม่ได้บ่อนสมองและอำนาจต่อการใช้และจัดหารทรัพยากรท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาระยะยาว อย่างยั่งยืน... เช่นนี้หรือ
นโยบายที่ประชาชนควรนิยม?...
ผมอยากฝากคำพูดไว้ประโยค
เราทุกคนก็ไม่อยากเห็นคนไทย ต้องมาดิกันเอง.....

tya.jpg (61.07 KB, 555x450 - ๑ 114 ครั้ง.)

ความยุติธรรม วิชาการศึกษา
คุณทนายอสมทพรจันเงิน วันฉิมวัน
บัณฑิตธรรมกิจ วิชาจิตวิทยาวันฉิมวัน๑๑
ความเคารพของพวกเร้นแก่เงิน

ภาพที่ 70 การตั้งชื่อ User

2. การใช้ Avatar พบว่ามีการเลือกใช้ตัว Avatar ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ กล่าวคืออาจจะเป็นภาพของตัวเอง แต่งกายด้วยเสื้อสกรีนโลโก้วงดนตรีฮาร์ดคอร์ ภาพรอยสัก หรืออาจจะเป็นภาพของคนที่ถ่ายคู่กับศิลปินฮาร์ดคอร์ต่างประเทศหรือถ้าเป็น Avatar ของศิลปินก็อาจจะเป็นภาพของตนเองในขณะที่เล่นดนตรีอยู่บนเวทีเป็นต้น

ภาพที่ 71 การใช้ Avatar

3. การใช้ Signature File ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีฮาร์ดคอร์ กล่าวคืออาจจะมีการใช้ภาพหรือโลโก้ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ชื่นชอบ หรือโลโก้ของกลุ่มตนเองเพื่อแสดงถึงความเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ นอกจากนี้ยังมีการใช้ Signature File ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองเช่น ภาพอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

ภาพที่ 72 การใช้ Signature File

4. การใช้ภาษา พบว่าการสนทนาในเว็บบอร์ดส่วนใหญ่มักใช้ภาษาที่เป็นกันเอง เพราะว่าเป็นเพลงส่วนใหญ่รู้จักกันมาก่อนในพื้นที่จริงมาแล้ว อาจจะมีการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมา รวมถึงมีการใช้ภาษากลุ่มด้วย

2. การสื่อสารเพื่อธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

2.1 องค์ประกอบของเครือข่าย

ในการเข้าใจการสื่อสารเพื่อธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องทราบถึงองค์ประกอบของเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยเสียก่อน โดยจากแนวคิดของปาริชาติ สถาปิตานนท์ (อ้างใน สมโนทัย บุญพัก, 2550) เรื่องการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร (Communication Network Analysis) ในเรื่องการระบุบทบาทการเชิงการสื่อสารของบุคคลต่างๆในเครือข่ายซึ่งในเรื่องของบทบาทเบื้องต้นของบุคคลในเครือข่ายพบว่าโดยภาพรวมในแต่ละเครือข่ายมักประกอบด้วยคน 3 กลุ่มคือแกนนำสมาชิก และพันธมิตร

แผนภาพที่ 17

องค์ประกอบเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1. แกนนำเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ คือเป็นบุคคลที่สมาชิกในกลุ่มเชื่อถือ ศรัทธา ในที่นี้จึงต้องเป็นบุคคลที่อยู่ในเครือข่ายมาเป็นเวลานานจนได้รับความไว้วางใจและการยกย่องจากกลุ่มคนในเครือข่าย โดยสามารถแยกย่อยออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1.1 แกนนำของกลุ่มหมายถึงบุคคลที่ได้รับการยอมรับในแต่ละกลุ่มของผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ โดยแบ่งออกตามกลุ่มได้ดังนี้

1.1.1 แกนนำของกลุ่ม THHC ได้แก่ นัฐพล เจนการ และโสภณ ย้งตรง ซึ่งทั้ง 2 เป็นสมาชิกของวง DDT โดยนัฐพล เจนการเคยเป็นสมาชิกของวง License to Kill ที่ถือว่าเป็นวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์วงแรกของประเทศไทยด้วย จึงได้รับความเคารพนับถือในฐานะของผู้อาวุโสในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ โดยจากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่าทั้งคู่เป็นบุคคลที่ขับเคลื่อนทางกลุ่ม THHC อยู่ ทั้งมีบทบาทหน้าที่ในการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับกลุ่มอื่นๆ เพื่อรวบรวมกำลังคนและระดมทุนเพื่อเปิดพื้นที่ในการรวมกลุ่มเพื่อการสร้าง แสดง และอำนวยการรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ซึ่งพื้นที่ที่สำคัญนั้นคือ งานคอนเสิร์ต สื่อพิธีกรรมแห่งการรวมกลุ่มและการรวมกลุ่มเพื่อการสร้าง แสดง ก่อให้เกิดการผลิตซ้ำ และสืบทอดอัตลักษณ์อันเป็นวิถีแห่งการอำนวยการรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ให้คงอยู่สืบไป

1.1.2 แกนนำของกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ ได้แก่ วิทยา และรุ่งเรือง กุฎมหาราช สมาชิกจากวง Born From Pain ในฐานะของผู้อาวุโสในวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ โดยเฉพาะทางฝั่งปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ ซึ่งทั้งคู่เป็นสมาชิกในยุคเริ่มแรกของทางกลุ่มปากเกร็ด ดังนั้นจึงได้รับความเคารพนับถือ และมักจะเป็นกลุ่มแรกของปากเกร็ดที่จะได้รับข่าวสารโดยตรงจากภายนอกและกระจายข่าวสารเหล่านั้นสู่สมาชิกคนอื่นในกลุ่ม

1.1.3 แกนนำของกลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ ได้แก่ ปฐวีร์ ฉลวย หรือชิง และณัฐพงศ์ธร สิทธิบุญ หรือแก้ว โดยทั้งสองเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่ม รวมถึงกระจายข่าวสารให้กับสมาชิกในกลุ่มอีกด้วย โดยเฉพาะชิงที่มีการเรียกประชุมสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม ทั้งยังเป็นผู้สานสัมพันธ์ไมตรีกับคนนอกกลุ่ม เพื่อสร้างแนวร่วม ที่ช่วยในการสนับสนุนเกื้อกูลกันและกัน อันเป็นการต่อยอดการดำรงอยู่ของกลุ่ม ด้วยความที่ทั้งปฐวีร์ ฉลวย และณัฐพงศ์ธร สิทธิบุญ มีความเป็นผู้รับสารที่กระตือรือร้น และมักสลับบทบาทตนให้กลายเป็นผู้ส่งสารต่ออยู่เสมอ จึงได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกในกลุ่มให้เป็นแกนนำของกลุ่ม แม้ว่าทั้งคู่จะไม่ได้ยอมรับว่าตนเป็นแกนนำ เพราะทุกคนเป็นเพื่อนกันช่วยเหลือกันข้อตาม

1.1.4 แกนนำของกลุ่มพิจิตรฮาร์ดคอร์ ได้แก่ เก่ง ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่มและเป็นคนแรกที่เอาดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ไปเผยแพร่ในจังหวัดพิจิตร รวมถึงจัดงานคอนเสิร์ต Mosh&Jump ซึ่งเชิญวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์จากกรุงเทพฯ และบริเวณทลขึ้นไปร่วมเล่นด้วย เก่งจึงเป็นแกนนำกลุ่มที่เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในจังหวัดพิจิตร อีกทั้งเก่งยังเป็นตัวแทนของกลุ่มในการติดต่อกับกลุ่มอื่นๆอยู่เสมอ

1.2 แกนนำของเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ ได้แก่ ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ หรือยศ ซึ่งเป็นผู้จัดงานคอนเสิร์ตให้กับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยคนแรกๆ รวมถึงนำเอาวงดนตรีฮาร์ดคอร์จากต่างประเทศเข้ามาเล่นในเมืองไทยอีกด้วย ถือเป็นสื่อบุคคลสำคัญตั้งแต่ยุคก่อตั้งของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ที่มักจัดกิจกรรมและเผยแพร่ข่าวสารอยู่เสมอ โดยในยุคแรกจะเผยแพร่ผ่านทางแฟนซิ่นชื่อ Arise แต่เมื่อ Arise ปิดตัวลง ก็ได้เผยแพร่ผ่านทางนิตยสาร Guitar Mag ที่ทำหน้าที่เป็นนักเขียนอยู่ และยังเป็นตัวแทนของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยที่ติดต่อกับเครือข่ายต่างชาติรวมถึงได้เดินทางไปทางไปเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศเพื่อนบ้านเช่น มาเลเซียด้วย

2. สมาชิกเครือข่าย ได้แก่ กลุ่มบุคคลที่อยู่ในเครือข่ายประกอบด้วยกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยประมาณ 500-1000 คน โดยสมาชิกแต่ละคนอาจจะไม่ได้มีการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง แต่จะรับสารผ่านทางเว็บไซต์ได้แก่ Myspace ของวงดนตรีและเว็บ siamhardcore โดยมักจะมารวมกลุ่มกันตามงานคอนเสิร์ต โดยงานคอนเสิร์ตที่สมาชิกในเครือข่ายมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากที่สุดคืองาน Terror Live in Bangkok ซึ่งเป็นงานคอนเสิร์ตใหญ่ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ระดับโลก นอกจากนี้สมาชิกในเครือข่ายบางส่วนยังเป็นสมาชิกในหลายเครือข่ายกล่าวคือส่วนหนึ่งก็เป็นสมาชิกในเครือข่ายแฟนเพลงแนวเมทัลด้วย

3. พันธมิตร คือบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในเครือข่ายแต่มีส่วนช่วยในการสนับสนุนเครือข่ายนั้นๆ ได้แก่

3.1 ผู้จัดงานคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จากการสำรวจพบว่าผู้จัดคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยส่วนหนึ่งไม่ใช่ผู้อยู่ในเครือข่าย เช่น ธีรวุฒิ วัฒนประทีปหรืออีกซึ่งเป็นผู้จัดงานคอนเสิร์ตฮาร์ดคอร์ในประเทศได้แก่งาน Terror Live in Bangkok และ First Blood Live in Bangkok เป็นต้น รวมทั้งมีการจัดจำหน่ายผลงานเพลงแนวฮาร์ดคอร์ในเมืองไทยภายใต้สังกัดของตนเองคือ Indypop ด้วย นอกจากนี้ยังมี Eddy ชาวต่างชาติที่นิยมจัดงานคอนเสิร์ตของดนตรีแนวพังค์และฮาร์ดคอร์ในเมืองไทย นอกจากนี้ยังเป็นนำเอาวงดนตรีฮาร์ดคอร์จากต่างประเทศได้แก่ Repo Man เข้ามาเปิดการแสดงที่ประเทศไทยด้วย

3.2 สังกัดเพลง ในที่นี้คือค่าย Music Help แม้ว่าจะมีศิลปินในค่ายหลากหลายแนวดนตรี แต่ทาง Music Help ก็มีการสนับสนุนวง Born From Pain ด้วยช่วยในการหาสปอนเซอร์ จัดงานคอนเสิร์ต รวมไปถึงผลิตสินค้าของวงเพื่อโปรโมตอีกด้วย

3.3 สถานที่ที่เปิดให้มีการแสดงคอนเสิร์ตแนวฮาร์ดคอร์ได้แก่ Overtone, Common Ground, Live House เป็นต้น ซึ่งจากการสอบถามทางเจ้าของร้านพบว่าตนเองไม่ได้เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์แต่อย่างใด แต่มีคนรู้จักที่อยู่ในเครือข่ายของดนตรีฮาร์ดคอร์ จึงเอื้อเพื่อสถานที่ในการจัดคอนเสิร์ตแนวนี้ขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้จัดจะต้องเสียค่าสถานที่ ค่าเครื่องดนตรี รวมถึงต้องจ่ายค่าซดใช้เมื่อมีข่าวของในร้านเสียหาย ซึ่งราคานี้ก็ขึ้นอยู่กับสถานที่ที่ไปจัด

3.4 ร้านค้า ในที่นี้ประกอบด้วยร้านขายผลงานเพลงได้แก่ ดีเจสยาม เมฆเพลง ร้านน้องท่าพระจันทร์ ที่วางขายผลงานของศิลปินแนวฮาร์ดคอร์ โดยเมื่อได้สอบถามทางร้านค้าพบว่าตนเองไม่ได้เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์แต่อย่างใด เพียงแต่ว่ารู้จักหรือมีจุดมุ่งหมายที่จะวางขายผลงานประเภท DIY อยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีร้านขายเสื้อผ้าที่นำเสื้อของวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ไปวางขายเช่น AMP หรือ Mosh Fuck Kids รวมถึงร้านของ วิศิษฐ์ ม่วงจรรยาหรือแจ๊ค เป็นต้น

บทบาทของกลุ่มบุคคลที่เป็นตัวต่อต่างๆในเครือข่าย

1. ล่าม (Liaison) เป็นคนที่ไม่ได้สังกัดอยู่ในกลุ่มใดแต่ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมกับกลุ่มต่างๆหรือบุคคลต่างๆ สำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ คนที่เป็นล่ามของกลุ่มได้แก่ ปัญญา นาคีสังข์ หรือใจ เจ้าของร้าน Mosh Fuck Kids ซึ่งเป็นศูนย์รวมของกลุ่มแต่ละกลุ่มเข้าด้วยกัน ได้แก่ที่ร้านและการจัดงานคอนเสิร์ต

2. สะพาน (Bridge) คือคนที่เชื่อมสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและทำหน้าที่เชื่อมกลุ่มต่างๆเข้าด้วยกัน สำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นพบว่าทุกคนในกลุ่มสามารถเป็นสะพานเชื่อมต่อกับกลุ่มได้เนื่องจากแต่ละกลุ่มเริ่มจากการเป็นเพื่อนกันมาก่อน ทำให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มรู้จักกันเป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นเครือข่ายที่มีขนาดเล็กทำให้สามารถติดต่อสื่อสารไปมาได้สะดวก รวมทั้งมีสมาชิกบางส่วนในเครือข่ายที่มีลักษณะเป็นคนสองกลุ่มกล่าวคือไปมาหาสู่ระหว่างกลุ่มได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

3. ดาวเด่น (Star) คือคนที่เป็นตัวเชื่อมกับคนอื่นๆในกลุ่มต่างๆของเครือข่ายเป็นจำนวนมาก ทั้งบุคคลที่อยู่ในกลุ่มของตนเองและบุคคลที่อยู่นอกกลุ่ม ซึ่งดาวเด่นของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์คือ ศรัณย์พงศ์ สุขภานนท์ หรือยศ จากการสัมภาษณ์บอกว่าตนเองเป็นคนในกลุ่ม THHC แต่ทำหน้าที่สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ โดยหลักๆคือการ

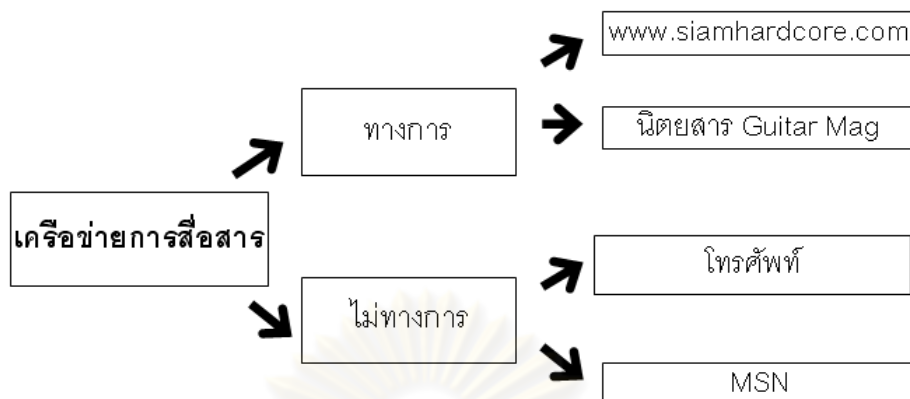
ประชาสัมพันธ์ทางหนังสือ Guita Mag ส่วนดาวเด่นอีกคนหนึ่งของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์คือ กิตตินันท์ ศรีถาวร หรือต้น เว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ siamhardcore.com ซึ่งในปัจจุบันคือเว็บไซต์แห่งเดียวในประเทศไทยที่เปิดกว้างให้วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ได้ประชาสัมพันธ์ตัวเอง รวมถึงประชาสัมพันธ์งานคอนเสิร์ตที่จะเกิดขึ้นผ่านทางด้านหน้าเว็บไซต์ ซึ่งทางเว็บไซต์เองก็ไม่ได้มีการจำกัดกลุ่ม แต่เปิดกว้างให้ทุกคนในเครือข่ายสามารถฝากข่าวประชาสัมพันธ์ได้

4. ผู้ปลื้กวิเวก (Isolate Role) คือบุคคลที่เป็นสมาชิกของเครือข่ายแต่มักเก็บตัวไม่ค่อยสูงส่งหรือติดต่อสมาชิกคนอื่นๆในเครือข่าย ซึ่งในกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นั้นพบว่า มีจำนวนผู้ปลื้กวิเวกอยู่พอสมควร กล่าวคือผู้วิจัยสังเกตจากงานคอนเสิร์ตใหญ่ที่มีวงต่างประเทศแนวฮาร์ดคอร์เข้ามาเล่น จะมีผู้ชมเป็นจำนวนมาก ซึ่งในจำนวนนั้นมีบุคคลที่ไม่ได้สังกัดอยู่ในกลุ่มใดแต่ก็รับข่าวสารจากเครือข่ายด้วย ซึ่งโดนส่วนมากจะรับข่าวสารผ่านทางเว็บ [siamhardcore](http://siamhardcore.com)

5. คนขอบข่าย (Boundary Role) ได้แก่บุคคลที่เชื่อมระหว่างเครือข่ายตนกับสังคมภายนอก ทำให้เกิดการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ซึ่งสำหรับกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นพบว่ากลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นคนขอบข่ายจะเป็นคนที่อยู่ในกลุ่มที่มีแนวดนตรีอื่นปะปนด้วย เช่น กลุ่ม Siam Old School ที่มีการติดต่อสื่อสารกับพวกแฟนเพลงฟังก์ กลุ่มแก๊งฟูและกลุ่ม Strike Gang ที่ติดต่อสื่อสารกับกลุ่มแฟนเพลงเมทัลด้วย แต่กระนั้นสมาชิกในกลุ่มฮาร์ดคอร์เองก็อาจจะทำหน้าที่เป็นคนขอบข่ายด้วย เพราะสมาชิกบางคนในกลุ่มก็มีการติดต่อสื่อสารกับวงดนตรีหรือสมาชิกของกลุ่มอื่น เช่น วง Strike Out ที่เคยไปเล่นคอนเสิร์ตร่วมกับวงเมทัล หรือวสันต์ ตามขั้นที่ชื่นชอบดนตรีเดธเมทัลด้วยก็อาจจะมีการพูดคุยกับคนที่อยู่นอกเครือข่ายเป็นต้น

6. คนควบคุมข้อมูล (Gatekeeper) ได้แก่ บุคคลที่ทำหน้าที่ในการควบคุมและกระจายข้อมูลหรือหมุนเวียนข้อมูลระหว่างสมาชิกในเครือข่าย หรือระหว่างแกนนำกับสมาชิกในเครือข่าย ซึ่งในกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์คนที่ทำหน้าที่เป็นคนควบคุมข้อมูลได้แก่ ศรีณพงศ์ สุขภานนท์ หรือยศ และ กิตตินันท์ ศรีถาวร หรือต้น เว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ siamhardcore.com นอกจากนี้ยังมี ณิชฐญา สีมานนทปริญา หรือท็อปพี ที่คอยทำหน้าที่เสมือนเลขาฯของกลุ่ม Siam Old School นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ประสานงานติดต่อวงดนตรีที่จะเข้าร่วมในคอนเสิร์ตอีกด้วย

2.2 รูปแบบการสื่อสารของเครือข่ายกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

แผนภาพที่ 18 ลักษณะของเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

รูปแบบการสื่อสารของเครือข่ายกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบตามประเภทของเครือข่ายการสื่อสารได้ดังนี้

2.1 เครือข่ายการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ (Informal Network) เป็นเครือข่ายการสื่อสารที่เกิดขึ้นเองระหว่างบุคคลในกลุ่ม เป็นการสื่อสารที่เป็นอิสระ ซึ่งในกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่เริ่มต้นการสร้างเครือข่ายจากความเป็นเพื่อนนั้น จึงมีรูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการหลายช่องทาง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นพื้นที่ได้ดังนี้

2.1.1 พื้นที่จริง ได้แก่ ตามงานคอนเสิร์ตที่กลุ่มแฟนเพลงสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนข่าวสารกับผู้อื่นในเครือข่ายได้อย่างอิสระ เพราะงานคอนเสิร์ตเปรียบเสมือนพื้นที่ที่ให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ไม่ได้เจอกันเป็นเวลานานได้มาแลกเปลี่ยนข่าวสารทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม นอกจากนี้พื้นที่คอนเสิร์ตแล้วยังมีส่วนของห้องซ้อมดนตรี และร้านค้า ที่กลุ่มผู้นิยมเพลงฮาร์ดคอร์อาจจะเจอกันโดยบังเอิญหรือนัดเจอกันพูดคุยกัน

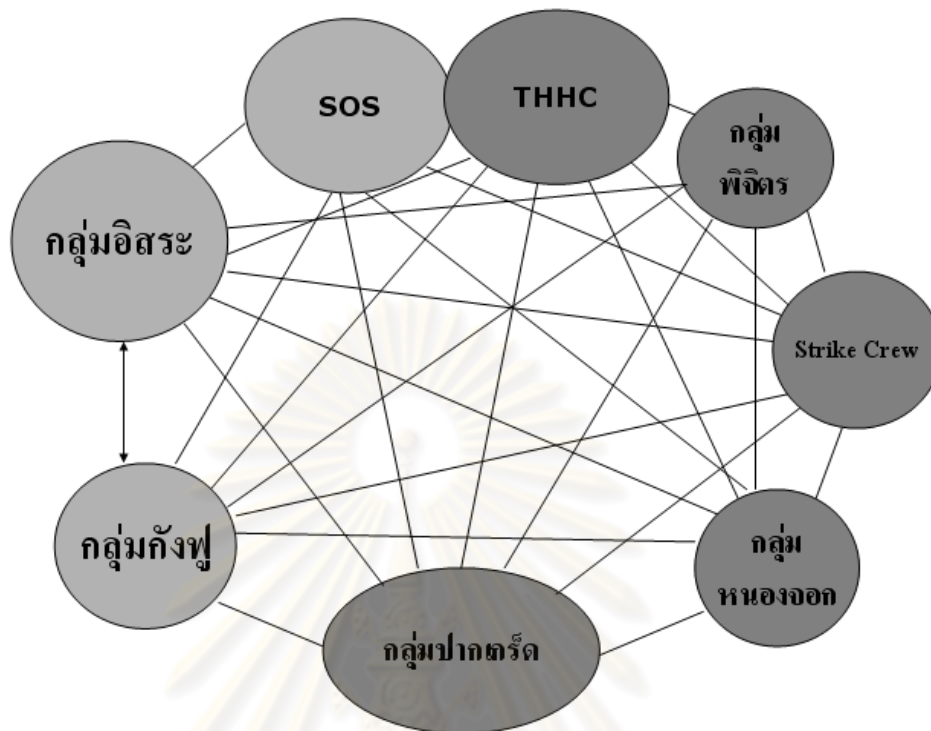
2.1.2 พื้นที่เสมือน ได้แก่ อินเทอร์เน็ตที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์สามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารผ่านทางโปรแกรมสนทนาออนไลน์ นอกจากนี้ยังมีโทรศัพท์อีกด้วย

2.2 เครือข่ายการสื่อสารแบบเป็นทางการ (Formal Network) เป็นเครือข่ายการสื่อสารที่เกิดขึ้นอย่างเป็นแบบแผน โดยกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์สามารถติดต่อสื่อสารเพื่อประชุมงาน ได้แก่

2.2.1. พื้นที่จริง ได้แก่ การติดต่อสื่อสารกันของวงดนตรี โดยการที่วงดนตรีขึ้นเล่นบนเวทีถือว่าการติดต่อสื่อสารของวงดนตรีที่ส่งสารไปยังกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์คนอื่น โดยมีการหมุนเวียนขึ้นมาบนเวทีเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร และส่งสารไปยังคนอื่น การแถลงการของผู้จัดงานคอนเสิร์ตเกี่ยวกับงานที่กำลังจะมีขึ้น หรือความเปลี่ยนแปลงภายในงานเช่น มีวงดนตรียกเลิก หรือเลื่อนเวลาการแสดง เป็นต้น นอกจากนี้ในส่วนของเครือข่ายกลุ่มย่อยก็พบว่ามีกรเรียกประชุมสมาชิกในกลุ่ม โดยพื้นที่หลักๆคือห้องซ้อมดนตรีที่วงดนตรีจะมาเจอกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หัวข้อคุย วางแผน หรือนำเพลงที่ตนเองแต่งไว้มาแลกเปลี่ยนฟังเพื่อปรับปรุงแก้ไข เช่นการที่กลุ่ม Siam Old School ต้องนัดเจอสมาชิกในกลุ่มเพื่อประชุมแผนงาน เป็นต้น ในส่วนของร้านค้าพบว่ากลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์สามารถติดตามข่าวสารผ่านทางร้านค้าได้ โดยส่วนมากมักจะเป็นในลักษณะของการฝากข่าวทิ้งไว้ โดยอาจจะไปสเตอร์หรือไปปลิวให้ร้านค้าช่วยแจกเพื่อประชาสัมพันธ์งาน

2.2.2 พื้นที่เสมือน ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เช่นเว็บ Siamhardcore ที่มีลักษณะเป็นกระดานฝากข่าวของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์กลุ่มต่างๆเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่ในส่วนของเว็บบอร์ดพบว่ายังไม่มีการใช้เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารมากนัก โดยส่วนมากจะใช้ Myspace กันมาก เพราะเป็นเว็บที่ถูกออกแบบมาสำหรับวงดนตรี กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ส่วนมากจะเขียนพูดคุยโต้ตอบกันทาง Myspace เป็นหลัก ในเรื่องของงานคอนเสิร์ตที่จะมีขึ้นหรือแสดงความคิดเห็นต่อวงดนตรีหรือเพลงของวงนั้นๆ นอกจากนี้ในโปรแกรมสนทนาออนไลน์ยังสามารถเรียกประชุมงานเป็นกลุ่มได้ ซึ่งพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มีการใช้โปรแกรมสนทนาในการประชุมงานไม่มากนัก ส่วนมากจะเป็นในลักษณะของการนัดหมายให้มาเจอกันที่ห้องซ้อมเพื่อประชุมกันในพื้นที่จริง

2.3 ลักษณะของเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

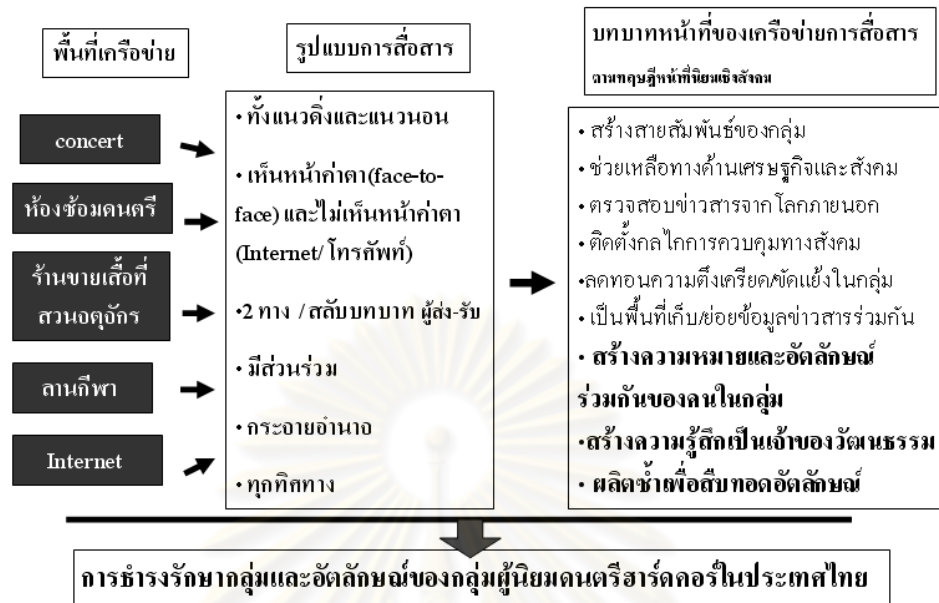
แผนภาพที่ 19 เครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

จากการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยพบว่าเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเป็นเครือข่ายแบบกระจายอำนาจ แบบเครือข่ายการสื่อสารทุกช่องทาง (All Channel Network) กล่าวคือทุกคนที่อยู่ในเครือข่ายสามารถติดต่อกันได้ทุกทิศทาง ไม่ต้องผ่านตัวกลางหรือสมาชิกคนอื่นทั้งด้านการรับสารและส่งสาร ทั้งนี้เพราะสมาชิกในเครือข่ายต่างเริ่มด้วยการเป็นเพื่อนกันมาก่อน นักดนตรีก็คือแฟนเพลง ดังนั้นจึงไม่มีเส้นแบ่งระหว่างชนชั้นหรือสถานภาพ แฟนเพลงสามารถเข้ามาคุยกับนักดนตรีได้อย่างอิสระ ซึ่งต่างจากเครือข่ายการสื่อสารของแฟนคลับธงไชย แมคอินไตย์ ซึ่งเป็นแฟนคลับของศิลปินดนตรีกระแสหลักที่ยังมีช่องว่างระหว่างศิลปินกับแฟนเพลงอยู่มากกล่าวคือ แฟนคลับไม่สามารถจะติดต่อกับธงไชย แมคอินไตย์ด้วยตัวเองได้ จำเป็นต้องผ่านคนกลางนั่นคือผู้จัดการ โดยการติดต่อสื่อสารนั้นก็ทำได้ในพื้นที่เฉพาะที่ถูกจัดขึ้นเช่น งานมิตติ้งแฟนคลับ เป็นต้น ซึ่งต่างจากศิลปินและแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่สามารถติดต่อกันได้อย่างอิสระ นอกจากนี้การที่สถานภาพของศิลปินเพลงฮาร์ดคอร์สามารถเปลี่ยนสภาพกลายเป็นแฟนเพลงของวงดนตรีวงอื่นได้นั้น ทำให้เกิดผลย้อนกลับสูงสุด เนื่องจากศิลปินแต่ละวงสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงคอนเสิร์ตหรือเพลงที่เล่นได้ผ่านทางมุมมองของ

ศิลปินด้วยตัวเอง ซึ่งต่างจากแฟนคลับโมเดิร์นด็อกที่ยังมีช่องว่างระหว่างศิลปินกับแฟนเพลงอยู่บ้าง แม้ว่าศิลปินจะทำตัวเป็นกันเองกับแฟนเพลงและมีช่องทางติดต่อสื่อสารได้มากกว่าแฟนคลับธงไชย แมคอินไตย์ แต่ศิลปินก็ยังคงยังเป็นศิลปินอยู่ ไม่สามารถสลับบทบาทเปลี่ยนลงมาเป็นแฟนเพลงได้ นอกจากนี้การติดต่อกันอย่างอิสระทำให้สมาชิกในเครือข่ายมีการสนิทสนมกัน ทำให้เกิดความเหนียวแน่นในเครือข่าย ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็พบว่าพวกเขานิยามตนเองว่าเป็นพี่น้องหรือที่เรียกว่า Hardcore Family หรือ Hardcore Brotherhood ทุกคนเปรียบเสมือนสมาชิกในครอบครัวใหญ่ นับถือโดยใช้ระบบอาวุโส ใช้ระบบรุ่นพี่สอนรุ่นน้อง แต่รุ่นน้องเองก็สามารถโต้แย้งรุ่นพี่ได้ในกรณีที่รุ่นพี่ทำผิดหรือไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของรุ่นพี่ ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของเครือข่ายกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์พื้นฐานของแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ต้องการต่อต้านระบบทุนนิยมและระบบชนชั้นทางสังคม ดังนั้นสำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์แล้ว ทุกคนในเครือข่ายมีความเท่าเทียมกัน แม้แต่บุคคลที่เป็นผู้ปลื้มใจในวงก็ยังสามารถติดต่อกับศิลปินได้โดยตรง นอกจากนี้ในกรณีของวง Born From Pain ซึ่งเป็นแม้จะศิลปินที่สังกัดค่ายเพลง มีผู้จัดการประจำวง แต่แฟนเพลงเองก็สามารถติดต่อกับทางวงได้ โดยไม่ต้องผ่านคนกลางหรือผู้จัดการวงที่ทางค่าย Music Help จัดขึ้น นอกจากนี้ศิลปินต่างประเทศที่มาเล่นในประเทศไทยก็มีลักษณะการติดต่อสื่อสารกับแฟนเพลงเหมือนกับศิลปินของไทย โดยแฟนเพลงสามารถเข้าไปคุยได้อย่างเป็นกันเอง แม้ว่าอาจจะมีความเรื่องภาษาแต่ศิลปินฮาร์ดคอร์ของต่างประเทศก็กว้างทำที่เป็นมิตร รวมถึงปฏิบัติตนเฉกเช่นเดียวกับแฟนเพลงทุกคนๆ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงเครือข่ายของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ทั่วโลกที่มีความคล้ายคลึงกันและส่งต่ออุดมการณ์ความเป็นฮาร์ดคอร์ได้อย่างชัดเจน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 รูปแบบของการสื่อสารของเครือข่ายกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

แผนภาพที่ 20 เครือข่ายการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์

ลักษณะการสื่อสารในเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ยังมีความสัมพันธ์ทั้งในแบบแนวตั้ง (Vertical) ด้วยการเคารพนับถือกันแบบระบบอาวุโส และแบบแนวนอน (horizontal) ที่นิทสนมกันแบบเพื่อนฝูง ซึ่งมีลักษณะกระจายอำนาจ และมีความยืดหยุ่นสูง กล่าวคือกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นมีสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกันในเครือข่าย แม้ว่าจะนับถือกันตามระบบพี่-น้องก็ตาม แต่ก็ให้อิสระอย่างเท่าเทียมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมกันตัดสินใจ ไม่มีการบังคับกุมอำนาจ ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างแฟนเพลงและศิลปิน ทำให้ทุกคนในเครือข่ายมีความเท่าเทียมกัน การสื่อสารกันในเครือข่ายจึงเป็นแนวระนาบ นอกจากนี้ยังเป็นการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมสามารถส่งข้อมูลย้อนกลับซึ่งเป็นลักษณะของการสื่อสารแบบสองทาง (Two Ways Communication) อีกด้วย เปิดให้คนในเครือข่ายสามารถโต้ตอบกลับทั้งยังมีการสลับบทบาทของผู้รับสารอย่างแฟนเพลงที่พัฒนาตนเองมาเป็นศิลปินหรือผู้ส่งสารให้กับแฟนเพลงอื่นๆ

การสื่อสารอย่างมีส่วนร่วมยังช่วยในการสร้างแนวร่วมหรือระดมทุนทางสังคมและเศรษฐกิจได้อีกด้วย กล่าวคือ การระดมทุนทางสังคมนั้นหมายถึงการรวมกลุ่มของผู้ที่มีความสนใจและแนวคิดในด้านเดียวกัน ซึ่งแต่ละคนจะมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไปแต่สมาชิก

ทุกคนในเครือข่ายต่างก็ใช้ความสามารถที่แตกต่างกันทำหน้าที่ของตนในเครือข่ายและประสานงานกัน ทำให้งานดำเนินไปอย่างเป็นพลวัตร อาทิ

2.4.1 ผู้ที่เป็นศิลปินก็มีบทบาทหน้าที่ในการส่งข้อมูลข่าวสาร ปลุกสร้างแนวคิดที่สอดแทรกไปกับความบันเทิงผ่านบทเพลงและการแสดงบนเวที ศิลปินยังมีหน้าที่ในการโน้มน้าวใจให้ผู้ชมคล้อยตามและซึมซับเนื้อหาของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ด้วย ไม่ใช่แค่ฟังเพลงเพื่อความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว ศิลปินดนตรีฮาร์ตคอร์จึงเป็นเสมือนผู้ถ่ายทอดและติดตั้งอุดมการณ์และแนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ให้กับผู้ชมพร้อมกับการแสดงตนให้เป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตตามวิถีของแนวคิดฮาร์ตคอร์ด้วย ไม่ใช่เพียงแค่พูดลอยๆเท่านั้น แต่กระทำให้เห็นจริง ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของศิลปินจึงมีส่วนสำคัญในการ แสดงอัตลักษณ์ ให้ปัจเจกฯ ผลิตซ้ำอัตลักษณ์ของตน รวมถึงถ่ายทอดและโน้มน้าวให้เกิดการปลุกสร้างอัตลักษณ์ให้กับผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ที่เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่อีกด้วย ยังผลให้เกิดการสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นบทบาทหน้าที่ของศิลปิน ในฐานะสมาชิกของเครือข่ายการสื่อสารที่มีส่วนช่วยในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยอีกด้วย

หากแต่ในประเทศไทยนั้นแฟนเพลงฮาร์ตคอร์กับศิลปินดนตรีฮาร์ตคอร์เกือบจะเป็นคนกลุ่มเดียวกันทั้งหมด (แฟนเพลงกว่า 3 ใน 4 จะเป็นศิลปินด้วย) ดังนั้น จึงไม่มีระยะห่างระหว่างสถานะของความเป็นศิลปินกับแฟนเพลง และศิลปินเองก็เป็นแฟนเพลงของศิลปินดนตรีฮาร์ตคอร์ต่างประเทศและประเทศไทยอีกทอดหนึ่ง กล่าวโดยสรุปคือ ศิลปินดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย ไม่ใช่ต้นกำเนิดวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ และต่างก็รับสารหรือแนวคิดและวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ต่างประเทศต้นกำเนิด หรือ สหรัฐอเมริกา มาปรับประยุกต์ใช้ตามอัตภาพของตนและกลุ่มตน ซึ่งวัฒนธรรมย่อยนี้ต่างต้องดำรงอยู่ภายใต้วัฒนธรรมหลักของประเทศไทย ดังนั้น การแสดงออกถึงอุดมการณ์และอัตลักษณ์จึงทำได้ในขอบเขตจำกัด ไม่อิสระเสรีเท่าในสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ซึ่งมีการแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ที่ชัดเจนกว่า ทั้งในเรื่องการแต่งกาย เครื่องประดับ พฤติกรรมการแสดงออก วิถีปฏิบัติ ภาษา อาทิ เรื่องการรวมกลุ่ม การแสดงคอนเสิร์ต ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะ เรื่องศาสนา ในมาเลเซียมีศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งศาสนาอิสลามมีกฎข้อห้ามการดื่มแอลกอฮอล์ และสิ่งเสพติด ซึ่ง กฎนี้เอื้ออำนวยต่อการเป็นสตรีตเอดจ์ดังนั้นจึงมีผู้ที่ดำเนินรอยตามวิถีปฏิบัตินี้อย่างจริงจังเป็นจำนวนมาก และด้วยเหตุที่สังคมไทย เป็นสังคมที่ยึดหยุ่น และมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งมีศีล 5 อันเป็นแนวทางปฏิบัติพื้นฐานของพุทธศาสนิกชนทั่วไป แต่กระนั้น สังคมก็ไม่ได้มีความเข้มงวดต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามนัก ยังมีการอะลุ่มอล่วย ประนีประนอมอยู่มาก จนกลายเป็น

เรื่องธรรมดาที่จะฝ่าฝืน เช่น งานสังสรรค์ งานวันเกิด งานเลี้ยงรับรองลูกค้า หรือแม้แต่การพบปะสังสรรค์กันก็มักมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบที่แทบจะขาดไม่ได้ในทุกสังคมนับตั้งแต่ระดับรากหญ้าไปจนระดับเศรษฐี ส่วนเรื่องของการเป็นวีแกนพบว่าเป็นเรื่องยากในบริบทสังคมไทยที่มีทางเลือกในการรับประทานอาหารไม่มากนัก เทียบกับประเทศที่มีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์คอร์ที่เป็นวีแกนมากกว่าอย่างสหรัฐอเมริกา ก็จะพบว่าทางตะวันตกเคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวมากกว่าคนในประเทศไทย ซึ่งถ้าเป็นประเทศไทยก็มักจะมองผู้ที่เป็นวีแกนหรือสเตรเจดจ์ว่า เป็นคนกินยากหรือเรื่องมาก เป็นต้น

2.4.2 ผู้ที่เป็นแฟนเพลงนั้น มีบทบาทหน้าที่ในการดำรงรักษาอัตลักษณ์ เพราะแฟนเพลงคือผู้รับสาร จึงมีหน้าที่ในการสนับสนุนศิลปินด้วยการเข้าร่วมในคอนเสิร์ตที่จัดขึ้น รวมถึงสนับสนุนผลงานได้แก่ ซีดี แอลบั้ม หรือเครื่องประดับที่ผลิตมา ซึ่งการเข้าร่วมในคอนเสิร์ตเป็นการสร้าง แสดง และผลิตซ้ำอัตลักษณ์ของตนและกลุ่มด้วย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการแต่งกาย เครื่องประดับ พฤติกรรมการแสดงออกเช่น การร้องเพลงตาม การมอช การแทค ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ต การร้องเพลงตามถือว่าการทบทวนสารที่ศิลปินหรือผู้ส่งสารต้องการนำเสนอไปด้วยในตัว การมีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ตยังเป็นการสานต่อความสัมพันธ์ระหว่างแฟนเพลงและศิลปินทำให้ศิลปินกับแฟนเพลงมีความใกล้ชิดสนิทสนม รู้สึกถึงความเป็นกลุ่มมากขึ้น และการมาร่วมสนุกเมื่อศิลปินขึ้นแสดงบนเวทีเป็นการสร้างกำลังใจให้แก่ศิลปินในการสร้างและผลิตผลงานต่อไปเพราะทราบถึงผลตอบรับของการแสดงออกของตนบนเวที

บทบาทหน้าที่ของแฟนเพลงในการสนับสนุนศิลปินและกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์คอร์ยังสามารถช่วยให้กลุ่มดำเนินงานและดำรงอยู่ต่อไปได้ด้วยการสนับสนุนทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เงินที่แฟนเพลงจ่ายเพื่อซื้อสินค้าก็จะกลายเป็นทุนให้ศิลปินนำไปใช้ผลิตผลงาน หรือเงินค่าบัตรคอนเสิร์ตก็จะเป็นทุนให้ผู้จัดสามารถนำไปใช้เป็นค่าเช่าพื้นที่และเครื่องดนตรีที่เปิดพื้นที่ในการสร้าง แสดง และดำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มต่อไปอีกด้วย

2.4.3 บทบาทหน้าที่ของแกนนำคือการสร้างการรวมกลุ่ม สร้างการมีส่วนร่วม และสร้างพื้นที่ในการรวมกลุ่มโดยการวางแผนระดมกำลังคนและทุนในการเปิดพื้นที่ในการรวมกลุ่ม พร้อมทั้งยังเป็นผู้นำพาและพัฒนากลุ่มให้ดำรงอยู่และเจริญเติบโตยิ่งขึ้นไป

2.4.4 บทบาทหน้าที่ของพันธมิตร ผู้สนับสนุน ซึ่งแม้ว่าจะไม่ใช่คนในกลุ่ม แต่ก็มีส่วนร่วมอย่างมากในการขับเคลื่อนกลุ่มให้ดำรงอยู่ไปได้ ในที่นี้หมายถึงสื่อ เช่น แฟนซีน และค่าย

เพลงเช่น Music Help และ Siam Old School ที่กำลังจะพัฒนาจากกลุ่มเป็นค่ายเพลง และกลุ่มผู้จัดงานคอนเสิร์ตรวมไปถึงสถานที่ที่เปิดให้ผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ได้มีการรวมกลุ่มเช่น ร้าน Overtone ร้าน Common Ground ร้าน Rock Pub ร้าน Livehouse เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีไฮของสปอนเซอร์ที่เป็นร้านเสื้อผ้าได้แก่ AMP และ Mosh Fuck Kids ซึ่งกลุ่มพันธมิตรเหล่านี้ล้วนมีส่วนช่วยอย่างมากในการทำให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์สามารถประชาสัมพันธ์และเผยแพร่อัตลักษณ์ของกลุ่มออกไปได้ และทั้งยังเป็นการสนับสนุนการแสดงออกอัตลักษณ์ของกลุ่ม

2.5 บทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการดำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1. สร้างสายสัมพันธ์ของกลุ่ม

องค์ประกอบในเครือข่ายทุกอย่างประสานงานและทำงานกันอย่างเป็นพลวัตร บทบาทของเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทางทำให้สมาชิกในเครือข่ายอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเครือข่ายการสื่อสารสามารถประสานงานกันได้อย่างอิสระ ต่างคนต่างจะรู้หน้าที่ของตนเองและทำในสิ่งที่ตนถนัด กล่าวคือ นักดนตรีก็ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร รวมถึงรับสารและนำมาถ่ายทอดสู่แฟนเพลง ส่วนแฟนเพลงก็ทำหน้าที่เป็นผู้รับสารที่ดีที่คอยสนับสนุนผู้ส่งสารโดยการสนับสนุนคอนเสิร์ตรวมถึงผลงานที่ทางนักดนตรีผลิตออกมา ซึ่งทุกฝ่ายสามารถติดต่อกันได้โดยตรงไม่ต้องผ่านคนกลางไม่มีการวางแผนหรือกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน แต่ทุกคนในเครือข่ายจะรู้หน้าที่ของตนเองและกระทำหน้าที่นั้นอย่างเต็มความสามารถด้วยจุดมุ่งหมายร่วมกันคือการขับเคลื่อนกลุ่มของตนให้ทัดเทียมกับกลุ่มอื่นๆ

2. ช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

สมาชิกในเครือข่ายการสื่อสารนั้นล้วนมีส่วนช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อให้กลุ่มและเครือข่ายยังคงอยู่ โดยช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกันทั้งทางด้านทุนทรัพย์ทางเศรษฐกิจ ทุนทรัพย์ทางสังคม รวมถึงทุนทรัพย์ทางปัญญา เพื่อให้มีการเปิดพื้นที่ให้มีการสร้าง แสดง ผลิตซ้ำ และสืบทอดอัตลักษณ์ ซึ่งพื้นที่สำคัญที่ทำให้เกิดการสร้าง แสดง ผลิตซ้ำ และสืบทอดอัตลักษณ์คืองานคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นโดยการระดมทุนของสมาชิกในเครือข่าย เพื่อเปิดพื้นที่ในการส่งสารผ่านทางดนตรีฮาร์ดคอร์ และยังเปิดโอกาสให้ผู้ที่ยื่นขอชมมีโอกาสรับสารโดยร่วมสนุก พูดคุยกับคนที่ชอบดนตรีลักษณะเดียวกัน ซึ่งการรวมกลุ่มที่เหนียวแน่นของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในลักษณะนี้ก็จะช่วยให้ทางผู้จัดงานและวงดนตรีมีทุนในการเปิดพื้นที่ในครั้งต่อไป รวมถึงการหนุนซึ่งกันและกัน

ระหว่างศิลปิน กันแฟนเพลงด้วย ทั้งในเรื่องการสนับสนุนผลงาน การสนับสนุนงานคอนเสิร์ต และการมีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ต ล้วนแล้วแต่มีส่วนในการขับเคลื่อนวงการดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยให้ดำรงอยู่ต่อไป

3. ตรวจสอบข่าวสารจากโลกภายนอก

จากการพึ่งพาและช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันอันเป็นบทบาทหน้าที่พื้นฐานของสมาชิกในเครือข่าย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าไม่ได้มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน ทว่า ใครมีคุณสมบัติหรือ มีความสนใจในด้านใด ต่างก็จะร่วมมือร่วมใจช่วยกันโดยมีต้องสั่งการ เนื่องจากเป็นเครือข่ายการสื่อสารที่สมาชิกที่เข้ามาอยู่ เข้าด้วยความสมัครใจ หากไม่สะดวกที่จะอยู่ร่วมกันในกลุ่มก็สามารถย้ายหรือออกจากกลุ่มได้โดยอิสระ ทั้งยังสามารถสังกัดได้หลายกลุ่มด้วย ซึ่งแต่ละคนก็จะทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมัมพันธ์โยไปยังกลุ่มและเครือข่ายต่างๆรวมถึงเครือข่ายอื่นที่เป็นพันธมิตรนอกเหนือไปจากแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ด้วย ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะทำหน้าที่ตรวจสอบข่าวสารจากโลกภายนอกกลุ่มหรือเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ไปด้วยในตัว ทั้งนี้เพื่อการปรับตัวของกลุ่มและเครือข่ายให้สามารถคงอยู่และธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มและเครือข่ายอยู่ได้ภายใต้ความเป็นไปของโลกปัจจุบัน

4. ติดตั้งกลไกการควบคุมทางสังคม

แม้ว่าทางกลุ่มนั้นจะให้อิสระเสรีแก่สมาชิกในการติดต่อสื่อสารกัน การสร้างความหมายร่วมกัน การตัดสินใจในเรื่องต่างๆร่วมกันมากมาย และแม้ว่าจะไม่มีการกำหนดบทบาทและกฎระเบียบของการอยู่ร่วมกันไว้อย่างชัดเจน แต่โดยสามัญสำนึก และบรรทัดฐานของสังคมไทย จึงมีระบบการเคารพนับถือกันแบบอาวูโส เพื่อเป็นกลไกในการควบคุมทางสังคมไว้สำหรับการเจรจา ต่อรอง หรือควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกที่กำลังจะเดินไปในทางที่ผิด หรือ ออกนอกกลุ่มนอกรทาง โดยเฉพาะการทำให้กลุ่มเดือดร้อนหรือเสื่อมเสีย จะมีมาตรการขั้นแรกในการชูปชิบนิทาจากสมาชิกอื่นๆในกลุ่ม ขั้นถัดมาคือการที่รุ่นพี่ผู้อาวูโสในกลุ่มคอยตักเตือน แนะนำหรือหากมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน รุ่นพี่ผู้อาวูโสในกลุ่มมักจะเป็นฝ่ายคอยไกลเกลี่ย ซึ่งรุ่นน้องที่ดีและยังอยากอยู่ร่วมกันในกลุ่มก็จะเชื่อฟังและปรับตัว แต่หากไม่เชื่อฟังก็มักจะปลีกตัวออกจากกลุ่มไปเองโดยไม่ได้มีการขับไล่ หรือเชิญออกไป กล่าวคือ สามารถคิดเองได้ด้วยสามัญสำนึก แต่โดยสรุปแล้ว ระบบอาวูโสนั้นมีไว้เพื่อเป็นผู้นำในการรวมกลุ่ม เป็นที่ปรึกษา คอยไกลเกลี่ยปัญหา แต่ในทางการเสนอความคิดเห็น และการตัดสินใจร่วมกันนั้น สมาชิกทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันปราศจากการกุมอำนาจ บังคับให้เป็นไปตามที่ผู้อาวูโสต้องการ

5. ลดทอนความตึงเครียด/ขัดแย้งในกลุ่ม

บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายการสื่อสารด้านการลดทอนความตึงเครียด/ขัดแย้งในกลุ่มนั้น คล้ายคลึงกับการติดตั้งกลไกควบคุมทางสังคม กล่าวคือ การมีเครือข่ายการสื่อสารนั้น ก็คือการมีเพื่อน มีพี่ มีน้องไว้คอยพูดคุยปรึกษาปัญหา ไกล่เกลี่ยปัญหา รวมถึงการสันทนการ อันเป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในเครือข่ายด้วยกัน การมีคนคุยด้วยสามารถบรรเทาความทุกข์ของสมาชิกในกลุ่มได้ โดยไม่ต้องแบกรับปัญหาไว้เพียงผู้เดียว การมีกลุ่ม มีเครือข่ายนั้นเมื่อประสบปัญหาจะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อฝ่าฟันอุปสรรคนั้นไปให้ได้ เนื่องจากหากผ่านพ้นไปไม่ได้ กลุ่มก็จะเกิดความเดือดร้อน หรือ ล่มสลายไป และเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถอยู่เพียงลำพังได้ เครือข่ายการสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้มนุษย์มีสังคมอยู่ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์รี่ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ต้องการมีพื้นที่ให้ยืนอยู่เพื่อต่อต้าน ต่อรองกับวัฒนธรรมกระแสหลักเช่นกัน

6. เป็นพื้นที่เก็บ/ย่อยข้อมูลข่าวสารร่วมกัน

ในการก่อกำเนิดเครือข่ายการสื่อสารนั้น พื้นที่เป็นสิ่งสำคัญมากในการสร้างเครือข่าย ซึ่งเมื่อเกิดเครือข่ายการสื่อสารขึ้น ก็มีองค์ประกอบของเครือข่ายคือสมาชิกต่างๆในเครือข่าย ซึ่งแต่ละกลุ่ม แต่ละคนก็จะมีข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับกลุ่มวัฒนธรรมของตนแตกต่างกันออกไป เมื่อเข้าสู่พื้นที่ของเครือข่ายการสื่อสาร และกระทำการสื่อสารกัน พื้นที่นั้นจึงเป็นพื้นที่เก็บและย่อยข้อมูลข่าวสารร่วมกัน สมาชิกของเครือข่ายต่างคนต่างแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ร่วมกัน เพื่อให้การไหลเวียนข่าวสารส่งไปทั่วถึงกันในสมาชิกของกลุ่ม และเติมเต็มในส่วนที่สมาชิกคนอื่นๆขาดข้อมูล พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์รี่ร่วมกัน

7. สร้างความหมายและอัตลักษณ์ร่วมกันของคนในกลุ่ม

เครือข่ายการสื่อสารนั้นยังมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างความหมายและอัตลักษณ์ร่วมกันของคนในกลุ่ม หรือเครือข่ายด้วย กล่าวคือ เมื่อคนมารวมตัวกันเป็นกลุ่ม ย่อมต้องการสร้างความเป็นพวกพ้องเดียวกัน และสร้างความแตกต่างระหว่างกลุ่มตนกับกลุ่มอื่นๆ ด้วยการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม หรืออัตลักษณ์กลุ่มสื่อสารออกมาผ่านทางด้านต่างๆทั้ง 6 ด้าน คือ บทเพลง การแต่งกาย ของสะสม การใช้ภาษา พฤติกรรมการแสดงออก วิถีปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างความหมายร่วมกันและตกลงกันในกลุ่มว่าเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มที่สมาชิกทุกคนมีคุณสมบัติเหมือนหรือคล้ายคลึงกันในประการด้านต่างๆนี้ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ซึ่งในกรณีของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์รี่นั้น ได้ประกอบสร้างความหมายขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้านให้เป็นอัต

ลักษณะของกลุ่มเอง โดยที่มีสัญลักษณ์เพิ่มเติมที่ระบุชี้ชัดว่าตนนั้นสังกัดกลุ่มใด ด้วยการใช้นิ
 สัญลักษณ์ หรือ Logo ที่มีชื่อของกลุ่มตนอยู่ด้วย อาทิ ชื่อวงดนตรี ชื่อกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการใช้
 คำศัพท์เฉพาะกลุ่มเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อสารกันเฉพาะคนในกลุ่ม ซึ่งแบ่งแยกความเป็นคนนอกกลุ่ม
 และคนในกลุ่ม ด้วย “ความamarณในการเข้าใจสัญลักษณ์ หรือ คำศัพท์” นั้นๆ

8. สร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นเจ้าของวัฒนธรรม

บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายการสื่อสารในการสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นเจ้าของ
 วัฒนธรรมนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการธำรงรักษากลุ่มและอัตลักษณ์ ศักดิ์ศรีของกลุ่ม
 เนื่องจาก คนเราเมื่อรู้สึกว่าเป็นเจ้าของสิ่งใด ก็เกิดความรู้สึกหวงแหนและอยากรักษาสิ่งนั้นไว้
 เครือข่ายการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น และ
 ตัดสินใจร่วมกันในทุกๆเรื่อง รวมทั้งการสร้าง ความหมายและอัตลักษณ์ร่วมกันนั้น จึงสามารถ
 สร้างความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของวัฒนธรรมร่วมกันของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศ
 ไทยได้เช่นกัน แม้ว่าจะเป็นการรับเอาวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จากต่างชาติเข้ามาก็ตาม ทั้งนี้ เมื่อ
 รับเอาวัฒนธรรมที่นอกเหนือจากการฟังดนตรีเข้ามาปรับใช้ในชีวิตประจำวันแล้วนั้น ก็ย่อมต้องมี
 การปรับตัวให้เข้ากับบริบททางวัฒนธรรมหลักในสังคมไทยด้วย เพราะคนไทยยังคงยึดถือ
 ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเป็นหลักในการดำเนินชีวิต หากฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษด้วยปฏิกิริยา
 ตอบรับจากคนรอบข้าง การรับวัฒนธรรมมาปรับใช้นั้นจึงเสมือนเป็นการ Cut'n Mix ตัดต่อและ
 สร้างสรรค์วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีเอกลักษณ์เป็นของประเทศไทยเอง ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกร
 ในการมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองด้วย

9. ผลิตซ้ำเพื่อสืบทอดอัตลักษณ์

เครือข่ายการสื่อสารที่เปิดให้มีการสร้าง แสดง และผลิตซ้ำอัตลักษณ์ของสมาชิก
 เก่า และสร้างอัตลักษณ์ให้สมาชิกใหม่ นั้น ทำให้การสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มยังคงอยู่ต่อไป
 ด้วยการหมุนเวียนผัดเปลี่ยนสมาชิก แต่ยังคงอุดมการณ์ดั้งเดิมไว้ แม้จะมีการปรับตัวให้เข้ากับยุค
 สมัยบ้าง และเครือข่ายการสื่อสารที่เปิดให้มีรูปแบบการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมทำให้อิทธิพลของ
 กลุ่มมีผลต่อการธำรงรักษาอัตลักษณ์ เพราะการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมทำให้สมาชิกในกลุ่มรู้สึกว
 ตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและเป็นเจ้าของวัฒนธรรมทำให้ภูมิใจในอัตลักษณ์ของกลุ่มแล้ววัฒนธรรม
 ของกลุ่มตนจึงอยากธำรงรักษาอัตลักษณ์เหล่านั้นและสืบทอดให้คงอยู่ต่อไปตราบนานเท่านาน

เปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยม
ดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยม
ดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย กับแฟนเพลงแนวอื่นๆ

กลุ่มแฟนเพลง	แฟนคลับ “เบิร์ต ธงไชย”	แฟนเพลง ฮิปฮอป	แฟนคลับ “โมเดิร์นด็อก”	แฟนเพลง เฮฟวีเมทัล	กลุ่มผู้นิยมดนตรี แนวฮาร์ดคอร์
การสร้าง แสดง และผลิตซ้ำ อัตลักษณ์ใน พื้นที่จริง	ดนตรี การแต่งกาย ด้วยเสื้อยืดที่มี สัญลักษณ์ เกี่ยวกับเบิร์ต ของสะสม และสื่อวัตถุ อื่นๆ อาทิ ป้าย ไฟ พวงกุญแจ , รูปของเบิร์ต	ดนตรี การแต่งกาย ของสะสม วิถีปฏิบัติ รูปแบบการ ดำเนินชีวิต ภาษา	ดนตรี การแต่งกาย ของสะสม รูปแบบการ ดำเนินชีวิต ภาษา และสื่อวัตถุ อื่นๆ อาทิ ป้าย ไฟ พวงกุญแจ , รูปของศิลปิน	ดนตรี การแต่งกาย ของสะสม รูปแบบการ ดำเนินชีวิต ภาษา บางกลุ่มก็บูชา ซาตานต่อต้าน ศาสนา	ดนตรี การแต่งกาย ของสะสม วิถีปฏิบัติ : ผู้รับ สารแบบActive, Slam Dancing รูปแบบการ ดำเนินชีวิต : sXe,Vegan ภาษา
การสร้าง แสดง และผลิตซ้ำ อัตลักษณ์ใน พื้นที่เสมือน	ชื่อUser Avatar Emoticon Signaturefile ข้อความแสดง สถานะความถี่ ในการใช้งาน ภาษา	ชื่อUser Avatar Emoticon Signaturefile ข้อความแสดง สถานะความถี่ ในการใช้งาน ภาษา	ชื่อUser Avatar Emoticon Signaturefile ข้อความแสดง สถานะความถี่ ในการใช้งาน ภาษา	ชื่อUser Avatar Emoticon Signaturefile ข้อความแสดง สถานะความถี่ ในการใช้งาน ภาษา	ชื่อUser Avatar Emoticon Signaturefile ข้อความแสดง สถานะความถี่ ในการใช้งาน ภาษา
ทิศทางการไหล ของข่าวสาร	มีศูนย์กลางก ล้อและลูกโซ่	มีศูนย์กลางก ล้อและลูกโซ่	มีศูนย์กลางก ล้อและลูกโซ่	มีศูนย์กลางก ล้อและลูกโซ่	มีทั้งแบบมี ศูนย์กลางก ล้อและลูกโซ่ และลูกโซ่ และ ทุกทิศทาง เนื่องจากเป็นค นกลุ่มเล็ก

จากตารางพบว่าการแสดงอัตลักษณ์ในพื้นที่เสมือนและทิศทางการไหลของข่าวสารของ
แฟนเพลงแต่ละกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอัตลักษณ์ในพื้นที่เสมือนที่แสดงออกมา

เหมือนกัน แตกต่างกันตรงศิลปินที่ชื่นชอบและรูปแบบภาษากลุ่มเท่านั้น สิ่งที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคืออัตลักษณ์ในพื้นที่จริงที่จะบ่งบอกอัตลักษณ์ของแฟนเพลงแต่ละกลุ่มได้ชัดเจนที่สุด ได้แก่ ของสะสม ดนตรี การแต่งกาย ซึ่งพื้นที่ที่บ่งบอกอัตลักษณ์ได้ชัดเจนที่สุดคือพื้นที่คอนเสิร์ต ซึ่งแฟนเพลงสามารถแสดงอัตลักษณ์ของตนเองได้อย่างเต็มที่ดังตัวอย่างภาพด้านล่าง

ภาพที่ 73 ภาพบรรยากาศงานคอนเสิร์ตของเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์

ภาพด้านบนเป็นพื้นที่คอนเสิร์ตของเบิร์ด ธงไชย สังเกตได้ว่าแฟนเพลงส่วนมากจะเป็นเพศหญิง มีการแต่งกายแตกต่างกัน ไม่มีอัตลักษณ์ทางการแต่งตัวที่ชัดเจนสำหรับแฟนเพลงกลุ่มนี้ แต่จะเห็นการถือไฟ ป้ายต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งแสดงอัตลักษณ์ของแฟนเพลงกลุ่มนี้ เช่นเดียวกับแฟนเพลงของโมเดิร์นด็อกที่ไม่มีอัตลักษณ์ทางการแต่งกายที่ชัดเจนโดดเด่นเท่ากับกลุ่มแฟนเพลงเมทัล ฮิปฮอปและฮาร์ดคอร์ แต่จะแต่งตัวแบบ"เด็กแนว" คือบ้างสร้างสรรค์สไตล์การแต่งตัวเป็นของตัวเอง บ้างใส่เสื้อที่มีสัญลักษณ์เกี่ยวกับวงดนตรีที่ชอบ บ้างแต่งกายตามศิลปินที่ชื่นชอบ

ภาพที่ 74 ภาพบรรยากาศงานคอนเสิร์ตของวงโมเดิร์นด็อก

ภาพที่ 75 ภาพศิลปินและแฟนเพลงฮิปฮอป

ภาพที่ 75 ภาพศิลปินและแฟนเพลงแนวเมทัล

กลุ่มแฟนเพลงที่มีการแต่งกายชัดเจนคือกลุ่มแฟนเพลงฮิปฮอปและแฟนเพลงเมทัลที่มีแฟชั่นการแต่งกายเป็นของกลุ่มอย่างชัดเจนโดยฮิปฮอปมักสวมเสื้อตัวใหญ่ ใส่หมวก สร้อยคอ โซ่ รองเท้าผ้าใบ ส่วนผู้หญิงมักแต่งกายเซ็กซี่ สวยงาม แฟนเพลงฮิปฮอปผู้ชายมักไว้ผมสั้นหรือสกินเฮด เป็นหลักเช่นเดียวกับแฟนเพลงแนวฮาร์คอร์ นอกจากนี้ยังแสดงออกผ่านทางภาษาร่างกายเช่นการทำมือเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ส่วนเมทัลจะมีการแต่งกายที่เน้นทางโทนสีดำ สวมเสื้อสกรีนลายวงดนตรีที่ตัวเองชื่นชอบ มักไว้ผมยาว สักบนร่างกายและการแสดงออกบนเวทีที่ดุเดือด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง“การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย” ในบทที่ 6 จะเป็นการสรุปผลศึกษาการพัฒนาความสัมพันธ์ในการเลือกคู่ครอง ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษากระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาบทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยผู้วิจัยใช้เวลาทั้งสิ้น 1 ปี 6 เดือน (ธ.ค. 2551 – เม.ย. 2553) ในการเข้าไปศึกษาถึงการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ผู้วิจัยเริ่มจากใช้การศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ (Documentary Data) การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในงานคอนเสิร์ตและกิจกรรมรวมกลุ่มต่างๆ (Participant Observation) และมีการใช้แบบสำรวจข้อมูลทั่วไป ประกอบการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการการตอบแบบสำรวจจำนวน 120 ราย โดยจากจำนวนทั้งหมดนั้นมีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกและผู้ที่สะดวกให้สัมภาษณ์เจาะลึกจำนวน 44 คน และสื่อบุคคลผู้สนับสนุนกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งผู้จัดงานคอนเสิร์ต(Promoter) , ผู้ทำธุรกิจเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์, นักเขียนประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์รวมถึงเว็บมาสเตอร์เว็บไซต์www.siamhardcore.com จำนวนทั้งสิ้น 5 คน กอปรกับการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับ ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ต่างประเทศ 11 คน

วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์มีต้นกำเนิดมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ลักษณะของวัฒนธรรมย่อยที่มีอุดมการณ์ในการต่อต้านการเมืองและสังคม ภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์และตัวดนตรีเอง ถูกสื่อมวลชนนำเสนอในแง่ของภาพ “วัยรุ่นที่ก่อปัญหาสังคม” และพวกเขาก็ได้ตอบโต้โดยการแสดงพฤติกรรมต่อต้านด้วยการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แปลก และฉีกกฎเกณฑ์

ของสังคมทั่วไป จึงยิ่งทำให้ภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ต่อคนทั่วไป โดยเฉพาะในสายตาของผู้ใหญ่ ไปในทางแง่ลบเสมอ

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ได้ถูกประกอบสร้างอย่างสำเร็จจากสหรัฐอเมริกา ได้ถูกเผยแพร่สู่ประเทศไทยโดยปะปนมากับดนตรีแนวเมทัล ซึ่งในช่วงยุคแรกของการเปิดรับดนตรีแนวฮาร์ดคอร์นี้ สิ่งแรกที่สัมผัสและจดจำได้คือเสียงเพลง และ ภาพลักษณ์ของศิลปิน ดังนั้นสิ่งที่“ผู้ฟัง”และติดตามผลงานเพลงฮาร์ดคอร์ในช่วงยุคแรกจึงเป็นการรับเอาเพียง “เปลือกนอก” ของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ก่อน หลังจากนั้นหากชื่นชอบมากก็จะค้นคว้าหาความหมายของบทเพลง อันเป็นขั้นตอนในการ “เข้าถึง” เนื้อหา ซึ่งจะสะท้อน แนวคิด ซึ่งเป็น “สาร” อันเป็นแก่นของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์

1. กระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1.1 การก่อตัวของกลุ่ม

การก่อตัวของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยแบ่งเป็น 4 ยุค คือ

1.1.1 ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2535 - 2541) คือช่วงที่คนฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์ยังเป็นเพียงปัจเจกชน ไม่มีกลุ่มที่ชัดเจน และยังเรียกชื่อแนวดนตรีแบบเหมารวมกันอยู่ระหว่างดนตรีแนวเมทัลกับ ฮาร์ดคอร์

1.1.2 ยุคขยายตัว (พ.ศ. 2542 - 2546) คือช่วงที่ปัจเจกชนคนฟังเพลงฮาร์ดคอร์เหล่านั้นเริ่มรู้จักและศึกษาวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างจริงจังและมีการตั้งวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์รวมถึงการตั้งกลุ่มเพื่อสนับสนุนวงดนตรีฮาร์ดคอร์ด้วยกันคือกลุ่มTHHC และกลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์

1.1.3 ยุคเฟื่องฟู (พ.ศ. 2547-2551) คือยุคที่มีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์และกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก มีการรวมตัวกันตั้งกลุ่มใหม่ๆขึ้นมากมาย และมีการจัดงานคอนเสิร์ตที่ขึ้นมากทำให้ในยุคนี้ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ได้รับการเผยแพร่บ่อยครั้งและมีคนให้ความสนใจมากขึ้นกว่าแต่เดิม หากแต่การแบ่งแยกแนวดนตรีก็เริ่มมีขึ้นตั้งแต่ต้นยุคนี้และเข้มข้นขึ้นตามกาลเวลา

1.1.4 ยุคทรงตัว (พ.ศ. 2552 - 2553) จากผลพวงของงานแสดงคอนเสิร์ตที่จัดกันถี่จนเกินไป กอปรกับการแบ่งแยกแนวดนตรีทำให้กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยบางส่วนหนึ่งหันเหไป

ทางแนวเพลงอื่น บางส่วนก็เริ่มอึดตัวกับการรวมกลุ่มที่ถึเกินไป รวมถึงกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย รุ่นแรกๆ นั้นก้าวเข้าสู่วัยทำงานกันมากขึ้น ทำให้เวลาในการมารวมกลุ่มกันน้อยลง สภาพของวงการจึงอยู่ในระยะทรงตัว แต่จะไม่มีวันยุบตัวเพราะเมื่อสมาชิกเก่าเริ่มห่างเหินไป แต่ก็มีสมาชิกใหม่เข้ามาเพิ่มอยู่เป็นระยะ

ปัจจุบัน (พ.ศ.2553) มีกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เกิดขึ้นหลายกลุ่มซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งประเภทไว้ดังนี้

1. กลุ่มที่เน้นดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างจริงจัง

- 1.1 กลุ่มThailand Hardcore หรือ THHC
- 1.2 กลุ่มปากเกร็ดฮาร์ดคอร์ หรือ PKXHC
- 1.3 กลุ่มหนองจอกฮาร์ดคอร์ หรือ NCHC
- 1.4 กลุ่มพิจิตรฮาร์ดคอร์หรือ PCXHC

2. กลุ่มอื่นๆที่ไม่ได้เน้นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์แต่มีแฟนเพลงฮาร์ดคอร์และวงดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นสมาชิกในกลุ่มด้วย

- 2.1.กลุ่มSiam Old School หรือ SOS
- 2.2.กลุ่มกังฟู หรือ Kung Fu
- 2.3.กลุ่มStrike Gang
- 2.4.กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอิสระ

1.2 ลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1.2.1 ลักษณะทางประชากร

1.2.1.1 เพศ : กลุ่มผู้ฟังดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่(ร้อยละ 99)เป็นเพศชาย

1.2.1.2 อายุ : อายุระหว่าง 15-30 ปี

1.2.1.3 ระดับการศึกษา : ส่วนใหญ่ระดับการศึกษามี 2 ช่วงคือจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำลังเรียนต่ออยู่ในระดับมหาวิทยาลัย

1.2.1.4 อาชีพ : ส่วนใหญ่คือนักศึกษาและพนักงานบริษัท

1.2.1.5 ภูมิสำเนา : กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงปริมณฑลใกล้เคียงได้แก่ นนทบุรี และสมุทรปราการ

1.2.1.6 ที่พักอาศัย : กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยส่วนมากจะพักอาศัยอยู่บ้าน ผู้ปกครองและบ้านของตนเอง ซึ่งที่อาศัยอยู่บ้านผู้ปกครองจะเป็นแฟนเพลงที่ยังอยู่ในวัยเรียน

1.2.1.7 สถานภาพทางการสมรส : กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นโสด ส่วนที่มีคนรักแล้วนั้นมีเพียงส่วนน้อยที่เรื่องการมีคนรักจะไม่เป็นอุปสรรคในการมารวมกลุ่ม แต่การมีครอบครัวจะค่อนข้างเป็นอุปสรรคในการมารวมกลุ่ม เนื่องมาจากการต้องให้เวลากับครอบครัว และต้องทำงานเลี้ยงครอบครัว และบางส่วนของที่ต้องไปอยู่กับครอบครัวที่ต่างจังหวัดจึงทำให้ไม่สามารถมารวมกลุ่มได้บ่อยครั้งเท่าในอดีต จะมารวมกลุ่มได้เฉพาะงานสำคัญ อย่างงานคอนเสิร์ตใหญ่ เท่านั้น

1.2.1.8 ฐานะทางเศรษฐกิจ : กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมีฐานะตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงรากหญ้า

1.2.1.9 งานอดิเรก : งานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับดนตรีได้แก่ ฟังเพลง เล่นดนตรี รวมไปถึงเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวเพลงฮาร์ดคอร์ แต่ถ้านอกเหนือจากดนตรีฮาร์ดคอร์ก็มักจะมีการเล่นกีฬาและศึกษาศิลปะเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีความสนใจด้านประวัติศาสตร์ด้วย

1.2.1.9 ศาสนา ความเชื่อ กับวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ : ด้านความเชื่อทางศาสนา พบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ แต่ก็นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นหลัก และก็มีส่วนหนึ่งที่ดื่มเพื่อเข้าสังคม นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มคนที่สูบบุหรี่มีจำนวนใกล้เคียงกับกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ จึงได้ข้อสรุปว่าคนฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยส่วนมากไม่ใช่ Straight Edge แต่แทบทุกคนจะรู้จักแนวคิดนี้และมีจำนวนมากที่ได้ลองดำเนินชีวิตตามวิถีของ Straight Edge มาแล้ว แต่ก็เลิกเป็นในภายหลัง จะมีอยู่ไม่กี่คนที่ยังคงเป็นอย่างจริงจัง และบางส่วนยังคงยึดถือวิถีปฏิบัติที่เป็น V-gan ซึ่งเป็น

ชั้นเหนือจาก Straight Edge คือ งดบริโภคผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสัตว์ และงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เพื่อลดการกำเนิด หากแต่ทุกคนก็ต้องมีอันล้มเลิกลง โดยมีสาเหตุหลักคือสุขภาพทรุดโทรมลง เนื่องจากการงดเว้นเนื้อสัตว์ทำให้ขาดสารอาหารที่จะมาบำรุงร่างกาย และ เมื่อได้ทบทวนแนวคิดเรื่อง ศีล 5 ของศาสนาพุทธแล้ว จึงตระหนักได้ว่า มีความคล้ายคลึงกัน และตระหนักถึงคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าว่า ให้เดินทางสายกลาง ไม่ตั้งไปหรือ หย่อนไป จึงทำให้พวกเขากลับมาบริโภคเนื้อสัตว์อีกครั้ง ซึ่งบางส่วนก็หันกลับมาเป็น Straight Edge ตามเดิม แต่ส่วนใหญ่ที่นั้น ยุติการเป็น Straight Edge ไปด้วยเนื่องจากต้องเข้าสู่สังคมทำงานทำให้ลำบากต่อการเลือกบริโภคอาหารและทำกิจกรรมเกี่ยวกับแนวคิดเหล่านี้ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคนที่ประพฤติตนเข้าข่าย Straight Edge แต่ไม่ได้บอกว่าตัวเองเป็น Straight Edge ด้วย

1.2.2. ลักษณะของกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จะเป็นกลุ่มแบบไม่เป็นทางการเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และไม่มีกฎตายตัว ไม่มีผู้นำ กล่าวคือ เป็นเพื่อนกันมารวมตัวกันและเพื่อนของเพื่อนก็เข้ามารวมด้วยจนเกิดเป็นกลุ่มขึ้นมา ซึ่งจำนวนสมาชิกในกลุ่มจะมีตั้งแต่ 15-40 คน

2. พฤติกรรมการสื่อสารและการรวมกลุ่มของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์

2.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

2.1.1 การเริ่มรู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์

สื่อที่ทำให้รู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์ : กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์รู้จักดนตรีแนวนี้จากเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีบางส่วนที่ได้ศึกษาเอง โดยถ้าเป็นแฟนเพลงรุ่นเก่าจะเริ่มศึกษาจากหนังสือ แต่ถ้าเป็นแฟนเพลงรุ่นใหม่จะเริ่มศึกษาจากอินเทอร์เน็ต

2.1.2 ปัจจัยที่ทำให้ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์

ปัจจัยที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่สนใจเกี่ยวกับเพลงฮาร์ดคอร์ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอันดับ 1 คือ ดนตรี ซึ่งดนตรีฮาร์ดคอร์มีต้นกำเนิดมาจากดนตรีฟังก์ โดยมีแนวคิดในการสร้างดนตรีขึ้นมาเพื่อต่อต้านอุตสาหกรรมดนตรีที่ทำให้ดนตรีกลายเป็นสินค้าปรุงแต่ง ไม่ใช่ศิลปะบริสุทธิ์ กล่าวคือ ถูกจำกัดจินตนาการการสร้างสรรค์ และเผยแพร่ด้วยระบบธุรกิจ ลักษณะเด่นของดนตรีฮาร์ดคอร์ คือจังหวะที่หนักหน่วง รุนแรง และรวดเร็ว ซึ่งถูกบรรเลงอย่างง่าย ๆ ด้วยคอร์ดกีตาร์เพียง 3 คอร์ดวนไปมา และจบในเวลาสั้นเพียง 1-2 นาที และยังปรับเสียงกีตาร์และเบสให้ ต่ำ แดกและดิบหยาบ

เป็นการปฏิเสธร่วมวัฒนธรรมดนตรีกระแสหลักและดนตรีชั้นสูงโดยสิ้นเชิง และด้วยความแปลกเช่นนี้จึงเป็นที่สะดุดหูผู้ฟังก่อนที่จะเข้าถึงเนื้อหาของเพลงฮาร์ดคอร์

อันดับ 2 คือเนื้อหา เนื่องจากดนตรีเป็นสิ่งแรกที่เราจะได้ยิน และลักษณะเด่นของเสียงร้องคือ เสียงตะโกน ตะคอก ที่แหบพร่า ทำให้ผู้ที่ฟังเพียงผ่านๆ หรือไม่เคยฟัง ไม่อาจเข้าใจถึงเนื้อหาได้ ส่วนกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มีความคุ้นเคยนั้นมีคนที่สามารถเข้าใจเนื้อหาทันทีหรือฟังออก ร้อยละ 56.78 แม้ว่าจะมีผู้ที่สามารถฟังออกและฟังไม่ออกในจำนวนใกล้เคียงกันก็ตาม แต่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ทั้งหมด เมื่อได้ฟังเพลงฮาร์ดคอร์ที่ตนชอบแล้วก็จะสนใจใคร่รู้เนื้อเพลงส่วนหนึ่งเพื่อที่จะร้องตามได้อีกส่วนคือ อยากรู้ว่าเนื้อเพลงพูดถึงอะไร จากนั้นเมื่อสนใจจึงค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งนำมาสู่การเปิดรับเนื้อหาของเพลงจะสะท้อนแนวคิด อุดมการณ์ วิถีปฏิบัติของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งสาระของเนื้อเพลงฮาร์ดคอร์มักจะกล่าวถึงเรื่อง การเมือง ปัญหาสังคม การต่อต้านทุนนิยม ประวัติศาสตร์ Straight Edge มิตรภาพ การรวมพลัง กีฬาเสกิตบอร์ด รวมไปถึงเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับชีวิตประจำวันด้วย ซึ่งแต่ละวง และแต่ละกลุ่มในประเทศไทยก็จะมีอัตลักษณ์ในการประพันธ์บทเพลงต่างกันออกไปตามแต่เนื้อหาที่สนใจ แต่จุดร่วมของลักษณะเนื้อหาของเพลงฮาร์ดคอร์คือ ต้องแต่งมาจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้น มิใช่จินตนาการเพื่อฝันเลื่อนลอย

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์อันดับที่ 3 คือศิลปิน ภาพลักษณ์ของศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ว่าจะในประเทศไทยหรือต่างประเทศ ก็จะไม่ดูแตกต่างแปลกแยกจากกลุ่มแฟนเพลง กล่าวคือ ไม่ได้ถูกปั้นแต่งโดยระบบธุรกิจหรือค่ายเพลงให้ดูโดดเด่น ด้วยเสื้อผ้า ใบหน้า และทรงผมเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมดนตรีกระแสหลัก ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์มีความเป็นธรรมชาติและแต่งตัวตามสบาย โดยมากมักเป็นเสื้อยืดกับกางเกงทหาร 3 ส่วน หรือ กางเกงยีนส์ และรองเท้ากีฬา และเมื่อหลังจากศิลปินขึ้นแสดงแล้ว ก็จะลงมาร่วมกิจกรรมคอนเสิร์ตปะปนกับคนดู ร่วมชมวงดนตรีอื่นๆกับแฟนเพลงคนอื่นๆ ตามแนวคิดและวิถีปฏิบัติของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์คือการไม่แบ่งแยกระหว่างศิลปินกับแฟนเพลง ทุกคนเปรียบเสมือนพี่น้อง และครอบครัว โดยพวกเขาจะไม่เรียกแทนตัวเองว่าแฟนเพลง แต่จะนิยามว่า พวกเขาเป็น Hardcore Kids เป็น Brother Hood เป็น Hardcore Family ซึ่งผลงานและศิลปินวงดนตรีฮาร์ดคอร์ไทยที่ชื่นชอบมากที่สุด คือวง Born from Pain ตามด้วยวง 10 baht per Hour และวง No is Not ส่วนผลงานและศิลปินวงดนตรีต่างประเทศที่ชื่นชอบมากที่สุด ได้แก่ วง Terror วง Madball และวง Hatebreed ซึ่งเป็นวงดนตรีฮาร์ดคอร์ยุคใหม่ (New School Hardcore Music) ที่จะลดทอนความหยาบกระด้างของดนตรีร็อก และแนวคิดและเนื้อหาจะเป็นปัจจุบันมากขึ้น

2.1.3 เป้าหมายในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์คือ เพื่อคลายเครียดและปลดปล่อยความเป็นตัวเอง และบางส่วนโดยเฉพาะนักดนตรีก็ฟังเพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรีด้วย กล่าวคือ จากเดิมเป็นเพียงแฟนเพลงหรือผู้รับสาร เมื่อบ่มเพาะความสนใจถึงจุดหนึ่งจึงคิดริเริ่มอยากเปลี่ยนบทบาทของตัวเองให้เป็นผู้ส่งสารแก่สังคมบ้าง คนที่เล่นดนตรีได้ก็จะเล่นตำแหน่งที่ตนถนัด ส่วนคนที่เล่นดนตรีไม่ได้ก็จะรับหน้าที่ร้องนำ ซึ่ง 3 ใน 4 ส่วนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ล้วนมีวงดนตรี หรือเคยสร้าง หรือเคยร่วมเล่นดนตรีกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

2.1.4 ประโยชน์จากการฟังเพลงฮาร์ดคอร์ จากผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จำนวน 118 คน พบว่า กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่เห็นว่าประโยชน์ที่ได้จากการฟังเพลงฮาร์ดคอร์คือคลายเครียด รองลงมาคือมันส์และพัฒนากิจกรรมดนตรี

2.2 การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

เนื่องจากภาพลักษณ์ของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ โดยเฉพาะตัวบทเพลง และวัฒนธรรมการชมคอนเสิร์ตที่รุนแรงในสายตาคนทั่วไป และยังคงถูกมองว่าขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงามของไทย และถูกเพ่งเล็งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่เสมอ สังเกตได้จากแทบทุกครั้งที่มีการคอนเสิร์ต จะถูกตำรวจเข้ามาตรวจสอบทุกครั้ง ภาพลักษณ์เหล่านี้ล้วนถูกเหล่าสื่อมวลชน และสื่อบุคคลที่มาพบเห็นบอกเล่าต่อกันเป็นการสร้างอัตลักษณ์ในแง่ลบให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ อีกทั้งการต่อต้านระบบธุรกิจ และไม่ต้องการมีชื่อเสียงโด่งดัง กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จึงไม่ร้องขอสื่อมวลชนใด ต่างแสวงหาช่องทางสื่อสาร และบางส่วนที่มีความสามารถพิเศษก็สร้างช่องทางการสื่อสารให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย และทั่วโลกได้ติดต่อสื่อสารสร้างเครือข่ายพันธมิตรต่อกัน ซึ่งเมื่อมีสื่อใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตได้เข้ามา มีบทบาทต่อกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอย่างมาก และแม้ว่าจะมีช่องทางการสื่อสารน้อย และไม่มีสื่อมวลชนคอยแจ้งข่าวสาร กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็ยังติดตามฟังอย่างเหนียวแน่นเป็นเวลานาน

2.2.1 ระยะเวลาในการเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ : จะอยู่ในช่วง 2-10 ปี เป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มที่ติดตามมากกว่า 10 ปีแล้วก็มีมักจะเป็นผู้ใหญ่ที่อยู่ในวงการณ์มาตั้งแต่ยุคเริ่มต้น

2.2.2 พัฒนาการของการใช้สื่อในการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

2.2.2.1 ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2535 - 2541) การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ : ส่วนใหญ่ติดตามจากร้านขายเทปเพลงโดยเฉพาะที่สะพานพุทธ นิตยสาร เพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทางโทรศัพท์บ้าน หรือ PCT ร้าน Immortal Bar ที่ถนนข้าวสารซึ่งเปิดเพลงแนวร็อคหนักๆและเปิดให้วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ และเมทัลได้มีโอกาสแสดงคอนเสิร์ต ทั้งยังเป็นศูนย์รวมของคนฟังเพลงอินเดร็กราวนด์ได้มารวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังมีวงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ต่างประเทศบางวงที่ได้รับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์และวิทยุด้วยเนื่องจากยุคนั้นดนตรีแนวเมทัลกำลังเป็นที่นิยม

2.2.2.2 ยุคขยายตัว (พ.ศ. 2542 -2546) สื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรี

2.2.2.3 ฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่ติดตามจากเพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทางโทรศัพท์มือถืออินเทอร์เน็ต ร้านขายผลงานเพลง นิตยสาร แฟนซีน ได้แก่ Arise ร้าน Immortal Bar ที่ถนนข้าวสาร

2.2.2.4 ยุคเฟื่องฟู (พ.ศ. 2542 -2551) สื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ ส่วนใหญ่ติดตามจากเพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ร้านขายผลงานเพลง และ นิตยสาร

2.2.2.5 ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2551 -2553) สื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับ ดนตรีฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่ติดตามจากเพื่อนหรือคนรู้จักผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ร้านขาย ผลงานเพลง นิตยสาร ซึ่งจากผลการสำรวจพบว่าสื่อที่ใช้ในการติดตามข่าวสารที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยใช้นั้นจะเป็นอินเทอร์เน็ตมากที่สุด เพราะสะดวกและรวดเร็วสามารถติดต่อสื่อสารกันได้หลายคนในเวลาเดียวกัน และความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตคือ ทุกวัน รองลงมาจะเป็นโทรศัพท์มือถือที่สะดวกและรวดเร็วสำหรับการติดต่อสื่อสารกันได้ทุกที่ทุกเวลา

ความถี่ในการซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์ ขึ้นอยู่กับกำลังทรัพย์ส่วนบุคคล แต่โดยส่วนมากจะซื้อผลงานเพลง 1-4 ครั้งต่อปี ส่วนสำหรับคนที่มีความดีก็อาจจะซื้อมากกว่า 11 ครั้งต่อปี

แหล่งจำหน่าย ผลงานดนตรีฮาร์ดคอร์โดยตรงจะไม่มีในพื้นที่จริง จะต้องสั่งจากอินเทอร์เน็ต โดยร้านที่จะพอจัดจำหน่ายผลงานดนตรีฮาร์ดคอร์ได้แก่ Indypop ที่ ประตูน้ำเซ็นเตอร์, เมนูเพลง ที่ แอปปี้แลนด์ , Hall of Fame สำโรงและ เดอะมอลล์บางกะปิ, ร้านน้อง ท่าพระจันทร์, ร้าน Doreme ที่สยาม และ ร้านส่งา แต่ส่วนใหญ่จะซื้อจากร้านขายเพลงฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะได้แก่ Indy Pop รองลงมาก็คือจะสั่งซื้อผ่าน

ทางเว็บไซต์เพราะปัจจุบันการติดต่อสื่อสารค่อนข้างครอบคลุม สามารถให้วงต่างประเทศส่งผลงานมาที่ไทยได้

2.3 การรวมกลุ่ม

2.3.1 การรวมกลุ่มในพื้นที่จริง

ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2535 - 2541) พื้นที่รวมกลุ่มหลัก ได้แก่ ร้านขายเทปเพลงย่านสะพานพุทธเพื่อติดตามข่าวสาร ซ็อบชายแลกเปลี่ยนผลงานดนตรีกัน ร้าน Immortal Bar ที่ถนนข้าวสาร เพื่อชมการแสดงดนตรีสด นัดพบปะสังสรรค์พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเผยแพร่ข่าวสาร ร้าน Rock Pub ราชเทวี เพื่อชมการแสดงดนตรีสด อำเภอบางน้ำ (บ้านของวง No Is Not) และห้องซ้อมดนตรี

ยุคขยายตัว (พ.ศ. 2542 -2546) พื้นที่ในการรวมกลุ่ม ได้แก่ ร้านขายผลงานเพลง ร้านขายเสื้อผ้า ร้าน Immortal Bar ถนนข้าวสาร ร้าน Rock Pub ราชเทวี ถนนสีลม (มีงานปิดถนน ครั้งใหญ่เพื่อเปิดการแสดงดนตรีซึ่งมีวงดนตรีฮาร์ดคอร์ได้ร่วมแสดงด้วยหลายวง) อินเทอร์เน็ตและห้องซ้อมดนตรี

ยุคเฟื่องฟู (พ.ศ. 2542 -2551) พื้นที่ในการรวมกลุ่มได้แก่ อินเทอร์เน็ต ร้านขายเสื้อผ้า ร้าน Rock Pub ราชเทวี ร้านในลาน COCO WALK ราชเทวี (จัดงานคอนเสิร์ต) ร้านที่รัชดาซอย 4 (จัดงานคอนเสิร์ต) ร้านขายผลงานเพลง ร้าน Immortal Bar ถนนข้าวสาร ร้าน Arise ถนนข้าวสาร และห้องซ้อมดนตรี

ยุคปัจจุบัน (พ.ศ. 2551 -2553) พื้นที่ในการรวมกลุ่มได้แก่ อินเทอร์เน็ต ร้านขายเสื้อผ้า ร้าน Rock Pub ราชเทวี ร้านในลาน COCO WALK ราชเทวี (จัดงานคอนเสิร์ต) ร้าน Overtone RCA ร้านขายผลงานเพลง ห้องซ้อมดนตรี ร้าน Live House Liberty ทองหล่อ (จัดงานคอนเสิร์ต) และร้าน Mezzanine ซอยรางน้ำ (จัดงานคอนเสิร์ต)

พฤติกรรมในการรวมกลุ่ม การแต่งกายเป็นการสร้างและแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่สังเกตเห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน ลักษณะเด่นของการแต่งกายที่บ่งบอกว่าเป็นกลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยคือ เสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์ โดยมากจะใส่เสื้อที่สกรีนชื่อหรือโลโก้ของวง

ดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ตนชื่นชอบ ซึ่งเสียส่วนใหญ่มักเป็นสีดำ รวมไปถึงใส่กางเกงทหาร 3 ส่วน รองเท้า ส่วนมากจะเป็นรองเท้ายี่ห้อ Vans เพื่อสะดวกในการเคลื่อนไหว

การรวมกลุ่มในพื้นที่งานคอนเสิร์ต

ช่วงก่อนงานเริ่ม : ทักทาย จับกลุ่มคุยกัน ซื้อขายแลกเปลี่ยนผลงานเพลง ของสะสมกัน เช็ค Options (ของสะสมและเครื่องประดับ) ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยคนอื่นที่เข้าร่วมงาน สำนวณสถานที่ เดินดูซื้อของ ถ่ายรูป รับประทานอาหาร พูดคุยกันทั้งเกี่ยวกับเรื่องดนตรีและเรื่องส่วนตัว รวมถึงการแลกเปลี่ยนโทรศัพท์หรืออีเมลไว้ใช้ติดต่อกัน

ระหว่างชมคอนเสิร์ต : ร่วมกันร้องเพลง การชูกำปั้น การปรบมือ การเท็ค การมอช การStage dive และการเล่น Surf การวิ่งวนแบบ Circle Pit สิ่งเหล่านี้เป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ทั้งในไทยและต่างประเทศ

หลังงานเลิก : เช่นเดียวกับช่วงก่อนงานเริ่ม แต่จะมีการถ่ายรูปหมู่และการรำลากันเพิ่มเข้ามาด้วย นอกจากนี้หากเป็นงานคอนเสิร์ตของศิลปินดนตรีต่างประเทศที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง ก็จะมีการขอลายเซ็น เพิ่มเข้ามาด้วย

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการซื้อดนตรี พบปะสังสรรค์พูดคุย และนัดรวมตัวกันเล่นกีฬา หรือนานๆครั้งก็จะรวมกลุ่มกันไปเที่ยวต่างจังหวัดอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า งานคอนเสิร์ตเป็นสื่อกิจกรรมหลักที่ทำให้คนมารวมตัวกันแล้วเชื่อมโยงต่อไปยังกิจกรรมกลุ่มย่อยอื่นๆได้อีกด้วยงานคอนเสิร์ตยังเป็นแหล่งรวมของสื่อบุคคลต่างๆที่เข้ามารับข่าวสารพร้อมกับรับความบันเทิงเพื่อที่จะไปเผยแพร่ต่อตามพื้นที่ต่างๆ อาทิ วิทยุ และปานเทพ ซึ่งเป็นนักเขียน ก็จะนำไปเขียนเผยแพร่บทความลงหนังสือของตน ต้น เว็บมาสเตอร์ siamhardcore.com ก็จะนำบรรยากาศงานไปเล่าสู่กันฟังในเว็บไซต์ ส่วนนักดนตรีก็จะเก็บบรรยากาศการเล่นดนตรีของตนไปเผยแพร่ลง Myspace ส่วนผู้ชมก็จะเก็บภาพความประทับใจไปเล่าสู่กันฟังต่อไป

2.3.2 การรวมกลุ่มในพื้นที่เสมือน

(Internet) พื้นที่เสมือนหรือพื้นที่ออนไลน์ในอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งในการติดตามข่าวสาร การรวมกลุ่ม และพบปะพูดคุยกัน ที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนิยมใช้มากที่สุดนั่นคือ Myspace ของวงดนตรีฮาร์ดคอร์กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ และค่ายเพลงอินเดอร์ดกราวนด์ที่

สนับสนุนศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ เนื่องจาก Myspace สร้างขึ้นสำหรับผู้มีผลงานดนตรีโดยเฉพาะ ให้พวกเขาได้มีพื้นที่ในการประชาสัมพันธ์ผลงานของตนหรือกลุ่มตน ไม่ว่าจะ เป็นในรูปแบบของการใส่เพลงลงไปให้ผู้เปิดเข้ามาชมสามารถเลือกฟังได้ บางวงใส่เนื้อเพลงลงไปให้อ่านได้ สามารถใส่คลิปวิดีโอได้ หากต้องการโชว์คลิปวิดีโอบรรยากาศการแสดงดนตรีของวงตนเองก็ทำได้ รวมทั้งยังสามารถสร้างเครือข่ายพันธมิตรได้ทั้งผู้ร่วมอุดมการณ์เดียวกัน และคนละอุดมการณ์ Myspace จึงเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่เกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนต่างกลุ่ม ต่างวัฒนธรรม โดยที่อาจจะเคยพบหรือไม่เคยพบหน้ากันแต่ก็สามารถเป็นเพื่อนกันได้ สร้างเครือข่ายพันธมิตรได้ทั่วโลก

สื่อออนไลน์อันดับต่อมาที่เป็นที่นิยมในการติดต่อสื่อสารและรวมกลุ่มกันคือ โปรแกรมสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ต หรือ MSN Messenger ซึ่งสามารถสนทนาโต้ตอบกันได้ทันทีที่สามารถสนทนาเป็นการพิมพ์ตัวอักษร การสนทนาด้วยเสียงเหมือนโทรศัพท์ หรือการสนทนาแบบเห็นหน้าตาของคู่สนทนา หรือ Video Call ได้ นอกจากนี้ยังสามารถส่งข้อมูลอย่างไฟล์เพลง วิดีโอ เอกสาร ฯลฯ ถึงกันในทันทีได้อีกด้วย ซึ่งการสนทนานี้ยังสามารถสร้างการสนทนาการสนทนาได้ คือสามารถคุยกันครั้งละหลายคนได้ สามารถใช้ในการประชุมได้ แจ้งข่าวสาร หรือติดตามข่าวสาร ผ่าข้อความได้ สื่ออเนกประสงค์ชนิดนี้จึงเป็นที่สนใจเลือกใช้ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์โดยเฉพาะวัยรุ่น วัยเรียน มักจะติดต่อสื่อสารกันผ่านสื่อชนิดนี้ทุกวัน

อันดับที่ 3 คือเว็บไซต์ www.siamhardcore.com พื้นที่นี้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยร่วมกันสร้างขึ้นมาและทำนุบำรุงให้คงอยู่มา กว่า 3 ปีแล้ว หากแต่โดยมากจะใช้เพื่อการติดตามข่าวสาร มีผู้สมัครเป็นสมาชิกมากถึง 1,300 คน แต่มีเพียง 500 -1,000 คน ที่เป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ ผู้สมัครสมาชิกส่วนใหญ่เข้ามาเพื่อติดตามข่าวสารเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ และชมภาพบรรยากาศงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ในอดีต ส่วนพื้นที่กระดานสนทนาหรือเว็บบอร์ดในเว็บไซต์นี้ มีผู้เข้ามาสนทนาโต้ตอบเพียงเล็กน้อย กระดานสนทนาจึงค่อนข้างเงียบเหงา

ส่วนพื้นที่อื่นๆอย่าง Website วงดนตรีต่างประเทศ หรือค่ายของต่างประเทศนั้นจะถูกใช้เพื่อการติดตามข่าวสาร และการสั่งซื้อสินค้าเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ ส่วนสื่ออย่าง Hi 5 Facebook นั้นไม่เป็นที่นิยมรวมตัวกันในพื้นที่เหล่านั้นนัก

3. การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นแสดงออกทั้ง 2 ฝั่งก็คือ (1) ฝั่งที่จริง คือ ฝั่งที่ในชีวิตประจำวัน และฝั่งที่พิเศษคืองานคอนเสิร์ต และ (2) ฝั่งที่เสมือน หรือ ฝั่งที่ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น ถูกสร้างจากการรับเอาวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์จากดินแดนต้นกำเนิด หรือ อเมริกา ด้วยการติดตามข่าวสาร ฟังเพลง และศึกษาเนื้อหา แนวคิด สิ่งเหล่านี้ต่างหล่อหลอมตัวตนและเชื่อมโยงกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เข้ากับต้นแบบ สร้างตัวตนของผู้นิยมดนตรีด้วยการสื่อสารผ่าน 6 ด้านคือ

3.1 ดนตรี กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยก็จะต้องฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์ ซึ่งมีลักษณะของดนตรีที่รุนแรงรวดเร็ว เสียงกีตาร์ดังแตกและหยาบ เสียงร้องตะคอกและกระโชก เนื้อหาจะเกี่ยวกับการเมือง ปัญหาสังคม ความอยุติธรรม สิ่งรอบตัว และประวัติศาสตร์ ซึ่งล้วนแล้วแต่นำเหตุการณ์จริงมาเขียน

3.2 การแต่งกาย การแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจะเน้นการแต่งตัวแบบสบายๆ เสื้อยืด กางเกงยีนส์ โดยมากจะใส่เสื้อที่สกรีนชื่อหรือโลโก้ของดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ที่ตนชื่นชอบ ซึ่งเสื้อส่วนใหญ่มักเป็นสีดำ รวมไปถึงใส่กางเกงทหาร 3 ส่วน รองเท้าส่วนมากจะเป็นรองเท้ากีฬา โดยส่วนมากจะนิยมยี่ห้อ Vans เพื่อสะดวกในการเคลื่อนไหว

3.3 ของสะสม (Options) ที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนิยมสะสมพบว่าส่วนมากเก็บสะสมเสื้อสกรีนชื่อวงดนตรีฮาร์ดคอร์ ซีดีเพลง และบัตรงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์

3.4 วิถีปฏิบัติ ถ่ายทอดอุดมการณ์และแนวคิดเหล่านั้นให้สังคมรับรู้ อาจสื่อสารผ่านดนตรี หรือ การมารวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การเล่นดนตรี พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการชมการแสดงดนตรี อย่างการร่วมกันร้องเพลง การชูป้ายซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อสู้เพื่อสิทธิอันชอบธรรม การปรบมือ การแท็ค การมอช Circle Pit การ Stage dive และ Surf ไปบนมือของผู้ชมคนอื่นๆ ที่สำคัญที่สุดคือการช่วยเหลือกันและมีน้ำใจซึ่งกันและกัน ไม่ถือโทษโกรธเคืองกัน ซึ่งกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยจะกระทำสิ่งเหล่านี้โดยสัญชาตญาณและความเคยชินจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา

3.5 รูปแบบการดำเนินชีวิต กลุ่มนิยมนดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย นั้นมีรูปแบบของความสนใจที่นอกเหนือจากดนตรีฮาร์ตคอร์นั้น คือด้านศิลปะ รองลงมาคือกีฬาซึ่ง พวกเขามีการรวมตัวกันเล่นกีฬากีฬาเป็นประจำอีกด้วย กีฬาที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ส่วนใหญ่สนใจคือ กีฬาฟุตบอล และ สำหรับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ที่ยังอยู่ในวัยเรียน มักจะสนใจกีฬา เส็กต์บอร์ด ส่วนงานอดิเรกของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ทุกกลุ่มก็คือการฟังเพลง รองลงมาคือการเล่นดนตรี และเล่นอินเตอร์เน็ตตามลำดับ ซึ่ง จากการสำรวจพบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ มากกว่า 3 ใน 4 จะมีวงดนตรีของตนเอง ซึ่ง 2 ใน 3 จะเป็นวงดนตรีแนวฮาร์ตคอร์ ส่วนหนึ่งจะเล่นดนตรีอย่างจริงจังคือ ไปแสดงตามคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์ด้วย และอีกส่วน จะเล่นสนุกๆ ไม่จริงจัง เพื่อเฮฮา หรือ ร่วมสนุกกับวงดนตรีของเพื่อน โดยไม่ได้ต้องการเป็นศิลปินแต่อย่างใด

3.6 ภาษาของกลุ่ม_ จำนวนภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ (1) ภาษาเฉพาะของกลุ่ม หรือ คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (2) ภาษาที่ตรงไปตรงมา (3) ภาษาที่แสดงความเป็นตัวตนของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย (4) ภาษาแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย

โดยอัตลักษณ์ที่แสดงออกทั้ง 6 ประการนั้นเชื่อมโยงกับอุดมการณ์และแนวคิดอันเป็นนามธรรมคือ การไม่ฟังเพื่อไปกับวัตถุนิยม ทุนนิยม ไม่ตามกระแส ต่อต้านความอยู่ดีมีสุข สนใจการเมือง ประวัติศาสตร์ ใส่ใจกับเรื่องราวรอบตัวและปัญหาสังคม ไม่ชอบเบียดเบียนผู้อื่น และคิดว่ากลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย ทุกคนคือครอบครัวเดียวกันทั้งศิลปินและผู้ฟัง โดยศิลปินจะไม่นิยมเรียกผู้ฟังว่าแฟนเพลง แต่จะเรียกว่าพี่น้อง หรือเพื่อนมากกว่า และสะท้อนออกมา เป็นอัตลักษณ์ที่เป็นรูปธรรม 5 ประการ

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยพบว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่มักถูกมองว่าป่าเถื่อนผ่านทางภาพลักษณ์ภายนอก แต่สำหรับคนฟังเพลงฮาร์ตคอร์ด้วยกันแล้วไม่คิดว่าคนฟังฮาร์ตคอร์เป็นคนที่ดูร้ายหรือ Ego โดยมองว่าเป็นกลุ่มคนที่ชอบดนตรีฮาร์ตคอร์และหาทางระบายความรู้สึกที่มีต่อสังคมผ่านทางบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบเท่านั้นเอง ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคมยังเข้าใจผิดและมีอคติเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ตคอร์อยู่ ซึ่งในมุมมองของผู้วิจัย จากการได้เข้าไปคลุกคลีกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์เป็นเวลานานกว่า 15 เดือน พบว่า กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์ เป็นผู้รับสารแบบ active มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนากลุ่มของตนให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ อย่างน้อยคือประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศที่เล็กแต่ว่าวงการดนตรีฮาร์ตคอร์ที่มาเลเซียแข็งแกร่งมาก

การเปิดรับเพลงแนวอื่นๆ คนฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์ส่วนใหญ่จะฟังเพลงแนวอื่นควบคู่กันไปด้วย แต่ก็ยังคงฟังเพลงแนวฮาร์ดคอร์มากกว่าแนวอื่นที่เข้ามา

ความคาดหวังในอนาคต โดยส่วนมากมีความหวังจะให้วงดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ของประเทศไทยสามารถประสบความสำเร็จในระดับโลก แต่ก็มีบางส่วนที่คิดว่าควรให้ได้รับการยอมรับในประเทศไทยเสียก่อน

สรุปพัฒนาการการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

แผนภาพที่ 21 พัฒนาการการสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

1. ระดับรู้จัก อาจจะบอกได้ว่าคนส่วนมากรู้จักเพลงฮาร์ดคอร์จากการเริ่มฟัง โดยถ้าเป็นคนรุ่นเก่าก็อาจจะได้รับข่าวสารหรือรู้จักเพลงฮาร์ดคอร์จากหนังสือหรือบังเอิญเดินผ่านร้านที่ขายเพลงในแนวนี้ ส่วนถ้าเป็นคนรุ่นใหม่ก็อาจจะได้ยินจากอินเทอร์เน็ตหรือมีเพื่อน รุ่นพี่ที่ฟังแนวนี้ให้คำแนะนำจึงได้รู้จักกับดนตรีแขนงนี้

2. ระดับชื่นชอบ หลังจากที่ได้ฟังแล้วการตัดสินใจว่าจะฟังต่อหรือไม่ก็อยู่ที่ความชื่นชอบของบุคคลนั้น ซึ่งถ้าชื่นชอบก็ต้องฟังต่อและติดตามข่าวสารรวมถึงประวัติความเป็นมาของวง แนวนดนตรี ในระดับนี้ยังพบเห็นพฤติกรรมเลียนแบบศิลปินชั้นต้นนั้นคือการแต่งตัวเลียนแบบ แต่ก็ไม่ใช่ทุกคนที่ได้รู้จักเพลงฮาร์ตคอร์จะสามารถมาถึงระดับนี้ได้ เพราะจากการสัมภาษณ์ก็มีคนจำนวนไม่น้อยที่เคยเอาเพลงฮาร์ตคอร์ไปแนะนำให้คนรู้จักฟัง แต่ก็ไม่สามารถทำให้ชื่นชอบและติดตามข่าวสารหรือหาฟังต่อได้

3. ระดับเข้าถึง หลังจากที่ได้ติดตามข่าวสารและฟังเพลงฮาร์ตคอร์มาซักรึ่กแล้ว ก็อาจจะต้องการรู้จักกับคนที่ฟังดนตรีแนวเดียวกันโดยในระดับนี้แฟนเพลงฮาร์ตคอร์อาจจะเริ่มติดต่อสื่อสารกับคนที่ชอบคล้ายกันเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคืบหน้า แลกเปลี่ยนดนตรีฟังกัน และอาจจะมีการชักชวนไปเจอกันที่งานคอนเสิร์ตซึ่งเป็นสถานที่ของคนฟังเพลงแนวเดียวกันเพื่อความต้องการที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็น ในระดับที่กว้างออกไป

4. ระดับคลั่งไคล้ เป็นระดับที่แฟนเพลงฮาร์ตคอร์เริ่มพัฒนาจากพฤติกรรมเลียนแบบศิลปินไปเป็นศิลปินเอง โดยอาจจะมีความต้องการที่จะตั้งวงดนตรีเป็นของตนเอง ซึ่งจากที่สัมภาษณ์มาพบว่าแฟนเพลงฮาร์ตคอร์เกือบทั้งหมดมีความต้องการที่จะตั้งวงดนตรีเป็นของตนเอง แต่ด้วยปัจจัยบางอย่างเช่น เวลา ความสามารถ รวมไปถึงความทุ่มเท ก็อาจจะทำให้ไม่สามารถตั้งวงดนตรีฮาร์ตคอร์ขึ้นมาจริงๆได้ อาจจะเป็นการเล่นกับเพื่อนในห้องซ้อม นอกจากนี้ก็อาจจะเริ่มมีการสะสมผลงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปินได้แก่ ซีดี ดีวีดี เสื้อ และของสะสมอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับวงดนตรี แต่ในส่วนนี้ก็มีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ เงิน ความสามารถในการแสวงหา เป็นต้น

5. ระดับยึดเป็นวิถีปฏิบัติ อาจจะมีแฟนเพลงจำนวนไม่มากที่ไปถึงระดับนี้ ซึ่งนอกจากพฤติกรรมเลียนแบบศิลปินอย่างเห็นได้ชัดแล้วก็อาจจะยึดวิถีปฏิบัติของศิลปินฮาร์ตคอร์มาเป็นวิถีปฏิบัติของตนเอง เช่นเดียวกับศาสนา ที่พบเห็นได้ชัด คือ แนวคิดของ Straight Edge ที่คนไทยส่วนใหญ่รับแนวคิดนี้มาจากวง Earth Crisis แม้จะมีจำนวนไม่น้อยที่เลิกเป็นไปแล้วด้วยปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ การเข้าสังคม ความทุ่มเท สภาพร่างกาย เป็นต้น แต่ก็ยังนำแนวคิดอื่นๆของเพลงฮาร์ตคอร์ไปใช้ เช่น ความคิดต่อต้านระบบทุนนิยม การแก่งแย่งชิงดีในสังคม การเอาวัดเอาเปรียบ เป็นต้น แม้ว่าบุคคลนั้นจะเคยมีแนวคิดดังกล่าวก่อนที่จะได้ฟังเพลงฮาร์ตคอร์แล้วก็ตาม แต่เพลงฮาร์ตคอร์เปรียบเสมือนสื่อหลักอย่างหนึ่งในการกระตุ้นความคิดนั้นในชัดเจนยิ่งขึ้น

4. บทบาทของเครือข่ายการสื่อสารในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

เนื่องจากกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นเป็นเพียงคนจำนวนน้อยในสังคมไทย ที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชน และไม่ได้เข้าสู่วงจรอุตสาหกรรมดนตรีใดๆ ช่องทางในการติดตามข่าวสารและติดต่อสื่อสารถึงกันจึงมีไม่มากนัก เครือข่ายการสื่อสารจึงเป็นส่วนสำคัญที่เข้ามามีบทบาทในการธำรงรักษากลุ่มและอัตลักษณ์ของกลุ่มพวกเขา

เครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น มีทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

การสื่อสารแบบเป็นทางการ คือการสื่อสารที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ไม่ได้ติดต่อกันโดยตรงแต่จะต้องผ่านสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยซึ่งก็คือ เว็บไซต์ www.siamhardcore.com และนิตยสารดนตรี Guitar Mag ซึ่งศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารก็คือสื่อบุคคลอย่างเว็บมาสเตอร์และ นักเขียน รวมถึง ผู้จัดงานคอนเสิร์ตที่เป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ได้มาพบปะและทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ คือ การสื่อสารที่กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยอิสระโดยไม่ต้องผ่านสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งก็คือ โทรศัพท์มือถือ และ MSN หากแต่ข้อแตกต่างระหว่างโทรศัพท์กับ MSN ก็คือ โทรศัพท์นั้นใช้สื่อสารได้แค่ระหว่างคน 2 คนที่รู้จักกันและมีเบอร์โทรศัพท์ของกันและกัน ซึ่งการกระจายข่าวสารจะเป็นไปแบบลูกโซ่คือโทรบอกต่อกันไป แต่การสื่อสารแบบ MSN นั้นสามารถติดต่อกันได้ครั้งละหลายคนในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถแนะนำเพื่อนของเพื่อนให้รู้จักกันได้อีกด้วย หากแต่การสนทนาผ่าน MSN นั้นจะใช้ในการเริ่มต้นทำความรู้จักกันและกันมากกว่า ส่วนการใช้โทรศัพท์พูดคุยกันนั้นมักจะรู้จักคุ้นเคยกันก่อนหน้าแล้วจึงโทรติดต่อกัน

เครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นลักษณะแบบการกระจายอำนาจ โดยสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทุกช่องทาง กล่าวคือ เปิดโอกาสให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยอิสระ เนื่องจากกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยเป็นกลุ่มมีลักษณะแบบไม่เป็นทางการ การเกิดกลุ่มเป็นไปแบบธรรมชาติ คือ เพื่อนกับเพื่อนและ

เพื่อนของเพื่อนมารวมกลุ่มกันการสื่อสารกลุ่มจึงเป็นไปในลักษณะแนวนอน (Horizontal) คือทุกคนเท่าเทียมกัน สมาชิกในกลุ่มยังสามารถโต้ตอบแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมทั้งในการรับสารและส่งสาร รวมทั้งยังมีการสลับบทบาทกันระหว่างการเป็นผู้รับสารและผู้ส่งสารได้อีกด้วย อาทิ กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย ที่เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ตคอร์ ในขณะที่ชมก็เป็นผู้รับสารจากศิลปิน เมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้น ก็มีการกลับไปเล่าสู่กันฟังซึ่งบุคคลนี้ก็จะกลายเป็นสถานะจากผู้รับสารไปเป็นผู้ส่งข่าวสารแทน นอกจากนี้กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยทุกคนยังมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อตามแต่ความถนัดของแต่ละคน อาทิ บทเพลง เว็บไซต์ เสื้อยืดที่มีสัญลักษณ์อันแสดงถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย เป็นต้น

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยนั้นยังสามารถทำได้โดยอิสระไม่ต้องผ่านผู้นำใด ดังนั้นกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทย จึงสามารถสานสัมพันธ์ต่อกันได้โดยสะดวก นอกจากนี้กลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ในประเทศไทยยังเป็นเป็นคนกลุ่มเล็กๆในประเทศไทย ทุกคนจึงรู้จักสนิทสนมกัน และตระหนักดีว่าความสมานฉันท์จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้กลุ่มนั้นดำรงอยู่ต่อไปได้

พื้นที่ของเครือข่ายการสื่อสารในการสร้าง แสดง และธำรงรักษาอัตลักษณ์นั้นสามารถกระทำได้ในพื้นที่จริงและพื้นที่เสมือน โดยเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทางจะทำหน้าที่ในการประสานสมาชิกแต่ละคนให้สามารถสื่อสารถึงกันได้อย่างอิสระ ถ่ายทอดข่าวสารกันได้อย่างสะดวก ดังนั้น ความเป็นกลุ่มถึงค่อนข้างเหนียวแน่น และไม่ไช่แค่มาแล้วจากไป แต่มีการติดต่อสื่อสารกันอยู่เสมอ ซึ่งอิทธิพลของกลุ่มนั้น จะช่วยโน้มน้าวใจให้สมาชิกกลุ่มยังคงอยู่ในกลุ่มและธำรงรักษาอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มไว้ เพราะหาก สมาชิกผู้ใดเกิดความแปลกแยก หรือมีพฤติกรรมที่ต่อต้าน ก็จะถูกเพื่อนสมาชิกในกลุ่มตักเตือนเป็นขั้นแรก และอาจทยอยกันตัดขาดหากกระทำความผิดที่ร้ายแรงต่อกลุ่ม รวมทั้งมีพฤติกรรมนอกเรืต ผิดวิถีปฏิบัติของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ตคอร์ไป อาทิ อดีตสมาชิกกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ตคอร์คนหนึ่ง ผันตัวเองไปทำดนตรีแนวเมทัลซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ทางกลุ่มไม่ได้รังเกียจแนวดนตรีอื่น แต่กรอบแนวคิดของกลุ่มคือ ฮาร์ตคอร์แท้ จึงถือเป็นการผิดวิถีปฏิบัติของกลุ่ม แม้ว่าอดีตสมาชิกคนนั้นจะออกจากกลุ่มไป แต่ก็ยังสามารถเป็นเพื่อนกันได้ และยังคงมีส่วนร่วมสนับสนุนวงดนตรีฮาร์ตคอร์ด้วยตลอดมา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์พบว่ากระบวนการก่อตัวและลักษณะของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้น มีจุดเริ่มต้นจากปัจเจกชนที่ชื่นชอบในแนวดนตรีร็อกอินเดียนเดอร์กราวนด์เหมือนกัน และเกือบทุกคนจะเป็นเพื่อนในละแวกบ้าน หรือเรียนที่เดียวกัน จึงได้มีความคิดที่จะรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างวงดนตรีเป็นของตน อีกส่วนหนึ่งก็รวมกลุ่มกันเพื่อที่จะมีเพื่อนที่ฟังเพลงแนวเดียวกัน คุยเรื่องเดียวกัน คอยอัพเดทข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งไปชมการแสดงคอนเสิร์ตด้วยกัน กลุ่มย่อยๆ ที่มีพื้นฐานมาจากความเป็นเพื่อนนั้นจะมีพฤติกรรมการรวมกลุ่มเช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Feldman และ Arnold (2532) เรื่องการแบ่งประเภทกลุ่มที่แบ่งตามลักษณะการเกิดกลุ่ม คือกลุ่มที่เกิดจากการรวมตัวตามธรรมชาติ คือ กลุ่มเพื่อน คือกลุ่มไม่เป็นทางการ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของไวไลร์จัน กฤษณะภูติ (2532) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดกลุ่มได้แก่

(1) ปัจจัยด้านสังคม คือ ความต้องการเป็นกลุ่มก้อนทางสังคม เพื่อช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัย กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นล้วนแล้วแต่มารวมตัวกันเพื่อพึ่งพาอาศัยกัน อาทิ การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน

(2) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือการมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน การรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นก็มีการพึ่งพากันทางเศรษฐกิจ อาทิ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารหรือแลกเปลี่ยนงานดนตรีฮาร์ดคอร์กันฟังก็เป็น การช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อผลงานไปได้ส่วนหนึ่ง เนื่องจากทุกคนก็คงไม่สามารถสะสมผลงานได้ทุกชิ้นที่มีการผลิตออกมา การซื้อดนตรีอาจจะต้องเสียค่าเช่าห้องซ้อมดนตรี การรวมกลุ่มนี้จะช่วยทุ่นค่าใช้จ่ายได้ส่วนหนึ่ง การรวมกลุ่มเพื่อจัดงานคอนเสิร์ตก็เช่นกัน การจัดงานคอนเสิร์ตมีค่าใช้จ่ายสูง หากรวมกลุ่มกันจัด ภาระทางค่าใช้จ่ายและการติดต่อประสานงานก็จะไม่ตกอยู่ที่คนคนเดียว

(3) ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี เช่น การสื่อสาร คมนาคม กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถอยู่เพียงลำพังได้ การที่มนุษย์จะอยู่ในสังคมได้จึงต้องมีการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นวัจนภาษาหรืออวัจนภาษา เมื่อมีการสื่อสารจึงเกิดการรวมกลุ่ม ซึ่งการรวมกลุ่มนั้นช่วยในการเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้นกว่าผู้ปลื้มใจติดตามข่าวสารเพียงลำพัง โดยเฉพาะกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้น เป็นกลุ่มคนจำนวนน้อยในสังคมไทย การรวมกลุ่มจึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วย

ผลักดันให้วงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยยังคงอยู่ต่อไป ซึ่งการสื่อสารนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระชับความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นอีกด้วย

(4) ปัจจัยทางชีวภาพและจิตวิทยา คือต้องการเป็นที่ยอมรับในความสามารถ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็เช่นกันต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมและได้รับการปฏิบัติเฉกเช่นเดียวกันกับแฟนเพลงแนวอื่น ๆ ทั่วไป กล่าวคือ การเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์นั้นมักถูกคนทั่วไปที่ฟังเพลงกระแสนิยมมองว่า รุนแรง ก้าวร้าว ฟังเพลงที่ไม่ไพเราะ แต่เมื่อกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ได้รวมกลุ่มกับคนที่ฟังเพลงเหมือนกัน เล่นดนตรีแนวฮาร์ดคอร์เหมือนกัน ก็ารู้สึกว่าตนเป็นที่ยอมรับ และมีความภาคภูมิใจที่จะแสดงความเป็นตัวเองออกมาอย่างเต็มที่ สังเกตได้จากการรวมกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์เมื่อไปงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ ก็สามารถเต้นโยก ร้องเพลง มอช ได้ อย่างอิสระ ซึ่งหากแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นนอกพื้นที่งานคอนเสิร์ตอาจถูกคนรอบข้างเข้าใจผิดคิดว่าเกิดเหตุทะเลาะวิวาทกันได้

กลุ่มของผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยนั้นมีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับเพื่อนสนิท เพิ่มระดับเป็นวงดนตรี (ประมาณ 3-6 คน) ซึ่งวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ก่อตั้งมานานแล้วก็มักจะรวมตัวกันกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์อื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงจนกลายเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้นมาโดยมีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน และช่วยกันผลักดันวงการดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย โดยสื่อที่ชักนำให้แต่ละวงได้มารู้จักกันก็คือ สื่อบุคคล หรือเพื่อนนั่นเอง อาจกล่าวได้ว่าเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นล้วนแล้วแต่เป็นเพื่อน หรือเป็นคนรู้จักกันทั้งนั้น สังเกตได้จากงานคอนเสิร์ตดนตรีฮาร์ดคอร์ ไม่ว่าจะงานใหญ่หรืองานเล็ก กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ไปร่วมกิจกรรมงานคอนเสิร์ตก็จะคู้หน้าคู้ตากันทุกคน ไม่ว่าจะกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ หรืออยู่คนละกลุ่มกันแต่ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์เหมือนกันเมื่อเจอหน้ากันก็สามารถบอกได้ว่าคนนี่ชื่ออะไร เป็นใคร มาจากไหน กอปรกับกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ นั้นให้อิสระกับสมาชิก ไม่มีกฎตายตัว เพราะต่างคนต่างมีภาระส่วนตัว สมาชิกกลุ่มจะผูกพันกันด้วยสัญญาใจ กล่าวคือ อยากจะมาพบปะกันเมื่อใดก็สามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลา ไม่มีกำหนดบทบาทของหัวหน้ากลุ่มผู้มีอำนาจ แต่สิ่งที่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นิยามกลุ่มของพวกเขา ก็คือ “ความเป็นครอบครัว” โดยใช้คำว่า “Thailand Hardcore Family” ทุกกลุ่มจะพูดเหมือนกันหมดคือ “ไม่มีหัวหน้า เรามีแต่พี่น้อง” ดังนั้นระบบในกลุ่มจึงเป็นการนับถือบรรดาศักดิ์ดีตามความอาวุโส เข้ากับธรรมเนียมของไทย ที่มักเรียกกันแบบครอบครัวแม้จะไม่ใช่อุปถัมภ์ก็ตาม เช่น การใช้แทนตัวว่า พี่ น้อง เป็นสิ่งที่พบเห็นได้ตลอดเวลาในสังคมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์

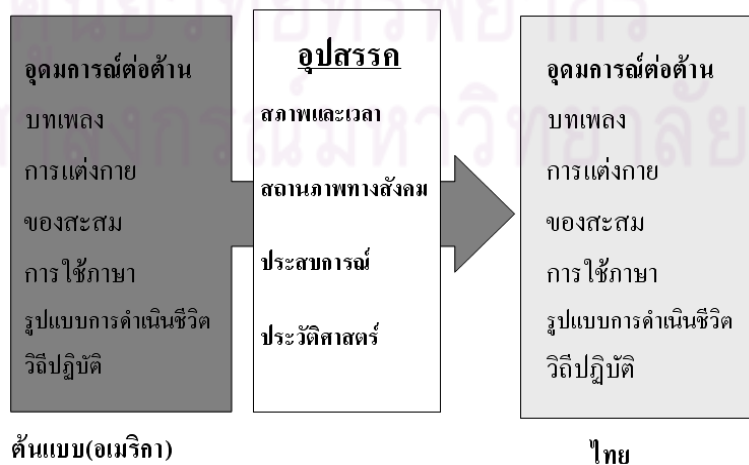
การสื่อสารเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

วัฒนธรรม คือ ระบบสัญลักษณ์ในสังคมที่มนุษย์สร้างขึ้น และสอนให้คนรุ่นหลังๆ ได้เรียนรู้หรือนำไปปฏิบัติ (กาญจนา แก้วเทพ, 2544) สังคมประกอบด้วยวัฒนธรรมหลากหลายกลุ่มซึ่งแตกต่างกันไปจากวัฒนธรรมหลัก เหล่านี้เราจึงเรียกว่าวัฒนธรรมย่อย ซึ่งในทุกวัฒนธรรมหลัก (Dominant culture) จะพบว่าวัฒนธรรมย่อย แฝงอยู่มากมาย เช่น ในสังคมไทยนั้นซึ่งถือวัฒนธรรมของชาติเป็นวัฒนธรรมหลักอาจพบว่ามีวัฒนธรรมย่อยอยู่มากมาย ซึ่งวัฒนธรรมย่อยเป็นวิธีการที่กลุ่มย่อยใช้ในการจัดการกับชีวิตทางวัตถุและวิถีชีวิตด้านอื่นๆ ที่แตกต่างกันไปจากกลุ่มอื่นๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างอัตลักษณ์ (Identity) (Hall & Jefferson, 1976, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 523)

วัฒนธรรมวัยรุ่น คือ วัฒนธรรมย่อยในสังคมแบบหนึ่ง P. Willis (1990, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 543) ที่วัยรุ่นใช้เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง และแสดงให้เห็นว่า ตนนั้นมีความแตกต่าง มีความสร้างสรรค์ ไม่ใช่ผู้ที่รับสารอย่างเลื่อนลอย ซึ่งในยุคช่วงทศวรรษที่ 60s Hebdige (1979 อ้างในกาญจนา แก้วเทพ, 2544) ได้ศึกษาเรื่องภาพตัวแทน (representation) ของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอต่อสื่อมวลชน ผลปรากฏว่า ภาพตัวแทน (representation) ของวัยรุ่นที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อมวลชนนั้นแบ่งออกเป็น 2 กรณีคือ วัยรุ่นที่ก้าวร้าว ชอบสร้างความเดือดร้อน โดยมักใช้ดนตรีเพื่อประท้วงสงครามและการเมือง กับ วัยรุ่นผู้รักสนุก ซึ่งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็เข้าข่ายกลุ่มวัยรุ่นในข้อแรก ภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จึงถูกนำเสนอในแง่ลบหรือ กลายเป็นตัวตลกขบขันเสมอมา จนกระทั่งเป็นภาพตัวแทนของกลุ่มวัยรุ่นที่อันตราย รวมตัวกันเมื่อใดจะต้องระวังเป็นพิเศษ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยตรวจตราอยู่เสมอ

จากแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ของ Hall (1992) กล่าวว่า อัตลักษณ์ถูกสร้างอยู่ในการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ตลอดจนมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อัตลักษณ์ที่ถูกสร้างจากเครือข่ายของความสัมพันธ์ทางสังคมนั้น จะมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันทุกวัน อย่างไรก็ตามงานวิจัยเรื่องกระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของ "ศิลปินเพลงอินดี้" นั้นกล่าวว่า ในอดีตอัตลักษณ์ของศิลปินเพลงอินดี้นั้นจะเน้นที่ "ตัวเพลง" เพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบัน จะให้ความสำคัญกับ "ตัวศิลปิน" เพิ่มเข้าไปด้วย และความหมายของคำว่า "อินดี้" นั้นไม่ได้หมายถึงผลงานที่ทำด้วยตัวเองเพียงอย่างเดียว แต่ความหมายรวมไปถึง การดำเนินชีวิต (Life Style) ด้วย กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

ก็เช่นกันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งอัตลักษณ์ของตัวบุคคลทั้งศิลปินและแฟนเพลง ปรับตัวไปตามยุคสมัยและกาลเวลา กล่าวคือต้นกำเนิดของแนวคิดและดนตรีฮาร์ดคอร์มีรากฐานมาจากดนตรีฟังก์ในอเมริกานั้นเกิดจากการต่อต้านทุนนิยมและระบบอุตสาหกรรมดนตรีที่ทำให้ทุกสิ่งรอบตัวเป็นเรื่องปรุแง เดิมทีคุณภาพงานดนตรีจึงเน้นไปที่ความดิบหยาบ เสียงตะโกนร้องโหวกเหวกที่ไม่ต้องมีฝีมือนักก็ได้ แต่เมื่อคนสนใจดนตรีมากขึ้น ความคิดสร้างสรรค์ก็เพิ่มขึ้นไปตามกาลเวลา เช่นเดียวกับแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมวัยรุ่นของ P.Willis กล่าวว่า วัยรุ่นได้ทำการตอบโต้การครอบงำของผู้ใหญ่ด้วยการสร้างสรรค์วัฒนธรรมโดยเฉพาะในขั้นตอนของการบริโภคด้วยการหยิบยืมเอาผลิตภัณฑ์จากวัฒนธรรมหลัก/วัฒนธรรมการค้า/อุตสาหกรรมการสร้างวัฒนธรรม/มาสร้างอัตลักษณ์ให้แก่วัฒนธรรมย่อยของรุ่นวัยตนเอง ดังนั้น วัยรุ่นจึงเป็นกลุ่มที่มีความรู้เท่าทัน สามารถแยกแยะและสามารถดัดแปลง/ต่อรองกับวัฒนธรรมหลักเพื่อการดำรงอยู่และการสืบทอดวัฒนธรรมย่อยของตนเอง ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของวัยรุ่นจึงทำให้อัตลักษณ์ของตัววัยรุ่นเองรวมทั้งกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย ซึ่งสมาชิกส่วนที่อยู่ในช่วงเริ่มฟังโดยมากจะอยู่ในวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆตามกาลเวลาแต่กระนั้น พวกเขาก็"ไม่ได้ดูแคลนรูปแบบวิถีเก่าๆที่เคยทำ กลับมองว่าเป็นความ"คลาสสิก" คือเก่าแต่เท่ อย่างเช่น แนวดนตรี Old School Hardcore ที่จะเล่นด้วยจังหวะที่ช้ากว่า แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยน ทัศนคติของคนบางส่วนก็เปลี่ยนตาม จากแนวคิดเดิมที่เน้นความดิบ หยาบ กลายเป็นวัดความสามารถกันที่ฝีมือมากขึ้น ภาพลักษณ์ภายนอกจากเดิมที่เน้นการแต่งกายธรรมดา สบายๆ กลายเป็นวัฒนธรรมการใส่เสื้อสกรีนลายวงดนตรีที่ชื่นชอบ จากอัตลักษณ์เดิมที่ปฏิเสธทุนนิยม วัตถุนิยม แต่ปัจจุบันใช้มาตรฐานการสะสมผลงานและของสะสมเกี่ยวกับทางวงเป็นตัวชี้วัดว่าใครที่เป็นแฟนเพลง "ตัวจริง"เป็นต้น หากแต่การเปลี่ยนแปลงนั้นก็ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน แต่เป็นการค่อยเป็นค่อยไปจนเมื่อหันหลังกลับมามองอีกครั้งก็พบว่า สิ่งต่างๆได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

แผนภาพที่ 22 ดนตรีฮาร์ดคอร์จากแนวทางสู่วัฒนธรรม

วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นเป็นวัฒนธรรมที่เกิดจากอุดมการณ์ต่อต้านของฝั่งอเมริกาในยุค 70's ซึ่งเป็นวัยรุ่นชนชั้นแรงงาน ที่มีอุดมการณ์ต่อต้านปัญหาสังคม ทุนนิยมและระบบอุตสาหกรรมดนตรี ที่พยายามครอบงำมวลชน และสื่อสารอุดมการณ์ ซึ่งต่อมาดนตรีและเสียงร้องได้ถูกปรับให้หนักหน่วงขึ้น จึงกลายเป็น ดนตรีแนวHardcore Punk และมีการสร้างวัฒนธรรมผ่านอัตลักษณ์ทั้ง 6 เช่นกัน ดังนั้นคำว่า ฮาร์ดคอร์จึงมีความหมายไม่ใช่เพียงแนวดนตรี แต่รวมไปถึงวัฒนธรรมและรูปแบบการดำเนินชีวิตด้วย เมื่อวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ได้เผยแพร่สู่ประเทศไทยนั้น ความเข้มข้นของอุดมการณ์ต่อต้านได้ถูกลดทอนลง ด้วยอุปสรรคทางด้านบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างกัน กล่าวคือ ช่วงเวลาต่างกัน พื้นที่ต่างกัน สถานภาพทางสังคม ประวัติศาสตร์ที่ต่างกัน จึงทำให้มีประสบการณ์ร่วมที่ต่างกัน ซึ่ง สถานภาพทางสังคมของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ในไทยนั้นอยู่ในระดับปานกลางไปถึงรากหญ้า แต่อเมริกัน เป็นระดับชนชั้นแรงงาน และในอเมริกานั้นมีความเข้มข้นในการแสดงออกทางการเมืองมากกว่า และอิสระเสรีกว่า ส่วนในประเทศไทยนั้นมีลักษณะแบบประณีประนอม ซึ่งเป็นการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย และนอกจากนี้ยังมีการสร้างเอกลักษณ์ของความเป็นไทยในวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยด้วย คือ (1)การตั้งชื่อเพลง ชื่อกลุ่ม ชื่อวงดนตรีโดยใช้คำไทย (2)การใส่สัญลักษณ์ความเป็นไทยลงในงานศิลปะต่างๆ เช่น Logoของวงดนตรีหรือกลุ่ม ปกอัลบั้ม เป็นต้น (3) การเขียนเนื้อเพลง และบทความที่เชื่อมโยงระหว่างดนตรีฮาร์ดคอร์กับประวัติศาสตร์ เรื่องราวความเป็นจริงในสังคมไทย (4) การเขียนเนื้อเพลงด้วยภาษาไทย แต่มีวงดนตรีจำนวนไม่มากนักที่ใช้ภาษาไทย เนื่องจากต้องการให้มีความเป็นสากลคือให้คนทั่วโลกสามารถรับรู้และเข้าใจได้ (5)การเคารพนับถือแบบพี่น้อง ตามระบบอาวุโสแบบไทย

การเปรียบเทียบอัตลักษณ์ของกลุ่มวัฒนธรรมย่อย กรณีศึกษาผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์กับแฟนเพลงเมทัล

1. ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรของแฟนเพลงเมทัลส่วนมากเป็นเพศชาย อายุตั้งแต่ 15-50 ปี และก็มีแฟนเพลงที่เป็นเพศหญิงจำนวนมากกว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ด้านการศึกษากับอาชีพ นั้นมีความใกล้เคียงกัน ด้านที่พักอาศัยจะกระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ต่างๆทั่วประเทศไทย แต่จะรวมตัวกันมากที่กรุงเทพ ปริมณฑล จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดขอนแก่น ด้านสถานภาพการสมรส เหมือนกัน แฟนเพลงเมทัลและมีครอบครัวแล้วมีเยอะกว่า เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ก่อตั้งมานานกว่า ซึ่งการมีคู่ครองส่งผลต่อการเป็นแฟนเพลงเช่นเดียวกัน

ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ แฟนเพลงเมทัลจะค่อนข้างมีฐานะมากกว่า เพราะอัตราการซื้อสะสม มากกว่า **ด้านศาสนา** พบว่าแฟนเพลงเมทัลส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ แต่ก็มีบางส่วนที่ไม่มีศาสนา โดยมักต่อต้านความเชื่อทางศาสนาโดยเฉพาะศาสนาคริสต์ **ด้านอัตราการดื่มแอลกอฮอล์กับสูบบุหรี่** นั้นใกล้เคียงกัน **ด้านการเริ่มรู้จักดนตรี** นั้นส่วนใหญ่จะเริ่มรู้จักแนวดนตรีเหล่านี้จากเพื่อน และนิตยสารเช่นเดียวกัน **ด้านระยะเวลาในการเป็นแฟน** แฟนเพลงเมทัลจะมีระยะเวลาในการติดตามที่ยาวนานกว่า เพราะก่อตัวมาก่อนหน้ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์พอสมควร ระยะเวลาในการเป็นแฟนมีตั้งแต่ 1-2 ปี ไปจนถึง 20-30 ปี **ด้านการติดตามข่าวสาร** นั้นแฟนเพลงเมทัลมีช่องทางในการติดตามข่าวสารมากกว่าทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ (ในอดีต) นิตยสาร (โดยเฉพาะนิตยสาร Metal Mag) แฟนซีน (มีมากกว่า) อินเทอร์เน็ต การดาวน์โหลด ร้านจำหน่ายผลงาน (มากกว่า) **ด้านพฤติกรรมการซื้อสินค้า** มักซื้อจากร้านขายสินค้าเมทัลโดยเฉพาะ หรือร้านขายซีดีทั่วไป และเว็บไซต์ มักมีการลงขายสินค้าทางเว็บไซต์มากกว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ อีกทั้งแฟนเพลงเมทัลยังมีอัตราในการซื้อสินค้า มากกว่า ซื้อหลากหลายกว่า **ด้านการติดต่อสื่อสารกัน** ของแฟนเพลงมีทุกช่องทาง ได้แก่อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ หนังสือตามงานคอนเสิร์ตซึ่ง มีจำนวนที่กว่าดนตรีแนวฮาร์ดคอร์มาก

2. ด้านอัตลักษณ์กลุ่ม

1. การแต่งกาย

กลุ่มแฟนเพลงเมทัลจะมีการแต่งกายที่คล้ายคลึงกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ แต่จะแสดงออกถึงอัตลักษณ์ที่ชัดเจนว่า กล่าวคือมักสวมใส่เสื้อสีดำเหมือนกัน แต่แฟนเพลงเมทัลมักจะเน้นการแต่งกายด้วยเสื้อกรีนลายสัญลักษณ์เกี่ยวกับวงดนตรีเมทัลมากกว่ากลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่เน้นใส่เสื้อเรียบง่ายและไม่จำเป็นต้องเป็นเสื้อกรีนลายวงดนตรี รวมถึงแฟนเพลงเมทัลมีการสวมเสื้อแจ็คเก็ตหนังอีกด้วย นอกจากนี้ภาพที่ปรากฏบนเสื้อของกลุ่มแฟนเพลงเมทัลมักจะเป็นรูปของปีศาจหรือปกอัลบั้มของศิลปินในแนวเมทัล แต่แฟนเพลงฮาร์ดคอร์จะสวมใส่เสื้อที่สกรีนเป็นโลโก้หรือตัวอักษรมากกว่า

ในส่วนของกางเกงและรองเท้าพบว่ามีคล้ายคลึงกันบางส่วนคือนิยมสวมใส่กางเกงยีน กางเกงทหาร กางเกง 3 ส่วน รองเท้าผ้าใบ รองเท้าบูท เหมือนกัน แต่แฟนเพลงเมทัลจะมีใส่ของกางเกงหนัง เพิ่มเข้ามาด้วย รวมถึงยี่ห้อที่เลือกใช้ก็จะไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ยังมีการเขียนหน้าทาปากให้ดูน่าเกรงขาม ซึ่งเหล่านี้เป็นการแต่งกายที่ไม่สามารถสวมใส่ได้ในพื้นที่จริง

ต่างจากการแต่งกายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่สามารถสวมใส่ในชีวิตประจำวันได้ จึงเป็นการแต่งตัวที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันมากกว่าและตรงกับแนวคิดพื้นฐานของฮาร์ดคอร์ที่เกี่ยวกับสภาพความจริงในสังคม

2. เครื่องใช้หรือประดิษฐากรรม

ในส่วนเครื่องประดับพบว่าแฟนเพลงเมทัลจะสวมใส่เครื่องประดับเยอะกว่า ได้แก่ ต่างหู เข็มขัดกระสุน ปลอกแขนหนาม โซ่ ซึ่งเหล่านี้เป็นเครื่องประดับที่ไม่สามารถสวมใส่ได้ในพื้นที่จริง ต่างจากเครื่องประดับของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ ได้แก่ นาฬิกา ต่างหู หมวก ซึ่งสามารถสวมใส่ในชีวิตประจำวันได้

ในส่วนของสะสมพบว่ามีความคล้ายคลึงกัน แต่แฟนเพลงเมทัลจะมีความเป็นนักสะสมมากกว่า กล่าวคือมีอัตราการซื้อและการค้นหาของสะสมมากกว่า รวมถึงนิยมสะสมสินค้าหายาก หรือสินค้าที่ออกมาจำนวนจำกัด โดยแฟนเพลงเมทัลจะสะสมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับดนตรีเมทัล ต่างกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ที่มักนิยมสะสมเพียง ซีดี ดีวีดี เสื้อสกรีนลายวงดนตรี บัตรงานคอนเสิร์ต โปสเตอร์ หนังสือ เป็นต้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็พบว่ามีส่วนที่ยอมรับในพฤติกรรมความเป็นนักสะสมของแฟนเพลงเมทัลว่ามีมากกว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์

ปัญญา นาคีสังข์ (ใจ) แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ เจ้าของร้านเสื้อผ้า Mosh Fuck Kids กล่าวว่า “แฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่ซื้อผลงานสะสมก็มีเยอะ แต่ไม่มากเท่าพวกเมทัลหรอก พวกนั้นเขาซื้อกันแบบแจ่มๆกว่าเยอะ” (ปัญญา นาคีสังข์, สัมภาษณ์วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553)

นอกจากนี้ยังพบว่าแฟนเพลงเมทัลนิยมนำภาพของสะสมมาแสดงให้เห็นผู้อื่นชมมากกว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ โดยมักนิยมแสดงตามเว็บบอร์ดเป็นหลัก นอกจากนี้นิตยสารของดนตรีเมทัลอย่าง Metal Mag ก็ได้มีคอลัมสำหรับให้แฟนเพลงส่งภาพของสะสมมาลงหนังสืออีกด้วย

3.ดนตรี

ในส่วนของดนตรีพบว่ามีความคล้ายคลึงกันเพียงเปลือกนอก กล่าวคือ มีเสียงดัง มีความรุนแรง มีความเร็ว คล้ายกัน แต่เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดจะพบว่าดนตรีเมทัลกับฮาร์ดคอร์มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือดนตรีฮาร์ดคอร์มีรายละเอียดน้อยกว่าดนตรีเมทัล มี

โครงสร้างที่เรียบง่ายกว่า มีเสียงร้องไม่หลากหลาย รวมถึงเนื้อเพลงที่เกี่ยวกับสังคม การเมือง มากกว่าดนตรีเมทัลที่มักเขียนถึงเรื่องเหนือจริง ปิศาจ ความตาย เป็นต้น

4. วิถีปฏิบัติ

พบว่าพฤติกรรมในการร่วมชมคอนเสิร์ตมีความใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มีการแห่การเชียร์ฟ การโยกหัวเหมือนกัน แต่ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะเพิ่มในส่วนของการ Slam Dancing กล่าวคือ การมอช การ Circle Pit เข้าไปด้วย แต่ในระยะหลังก็มีกลุ่มแฟนเพลงเมทัลหลายกลุ่มที่นิยมเอาวิถีปฏิบัติในการชมคอนเสิร์ตของฮาร์ดคอร์เข้าไปมาปะปนในคอนเสิร์ตเมทัล ทำให้มีแฟนเพลงเมทัลบางส่วนต่อต้านวิถีปฏิบัตินี้

5. รูปแบบภาษาของกลุ่ม

พบว่ามีการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมาใกล้เคียงกัน แต่จะมีความแตกต่างกันตรงภาษากลุ่ม กล่าวคือ แฟนเพลงเมทัลจะเรียกตัวเองว่า เมทัลเฮด (Metalhead) หรือเมทัลมานิแอค (Metal Maniac) แต่ก็พบว่ามีการใช้คำเรียกตัวเองที่ใกล้เคียงกับแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ เช่น brotherhood เช่นกัน แต่อาจจะเพิ่มคำศัพท์เกี่ยวกับดนตรีเมทัลเข้าไปเพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน เช่น War Brothers, Metal Brotherhood เป็นต้น

ในส่วนของการใช้ภาษาของศิลปินนั้น พบว่ามีความใกล้เคียงกันในส่วนของการเชิญชวนให้คนดูมาร่วมสนุก หรือแสดงพลัง แต่ศิลปินเมทัลจะไม่พูดถึงเรื่องการเมือง ปัญหาสังคม หรือการให้ข้อคิดต่างๆ แต่อาจจะพูดถึงเนื้อหาของเพลงที่กำลังจะเล่น กันด่าศาสนา โดยบางครั้งก็มีการใช้ภาษาเกินจริงเพื่อดึงให้คนดูมีอารมณ์ร่วมกับบทเพลง

6. รูปแบบการดำเนินชีวิต

พบว่าแฟนเพลงเมทัลและกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ก็มีการยึดเอาแนวคิดจากดนตรีเป็นรูปแบบวิถีชีวิตเช่นเดียวกัน ซึ่งมีความแตกต่างกันมาก โดยแฟนเพลงเมทัลจะมีพฤติกรรมการติดตามข่าวสารและการค้นคว้ามากกว่ากลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ และไม่มีแนวคิดที่เกี่ยวกับสเตจเอดจ์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะมองว่าสเตจเอดจ์เป็นแนวคิดเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์ แต่ก็มีแฟนเพลงเมทัลบางส่วนที่เป็นวีแกน ซึ่งมักจะเป็นกลุ่มแฟนเพลงต่างประเทศ โดยแฟนเพลงเมทัลเน้นการปล่อยตัวตามสบาย ไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์ใดๆ แต่ก็จะสนับสนุนศิลปินและแนวดนตรีที่

ตนเองชอบอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ เพียงแต่ว่ากลุ่มแฟนเพลงเมทัลจะมีขนาดของกลุ่มใหญ่กว่า

เครือข่ายการสื่อสารและการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย นั้นเป็นเครือข่ายการสื่อสารแบบกระจายอำนาจ ตามแนวคิดของ Shaw (อ้างในยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534) โดยทิศทางการไหลของข่าวสารเป็นแบบทุกช่องทาง สมาชิกในเครือข่ายทุกคนสามารถติดต่อกันได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านสมาชิกคนอื่น ทุกคนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมกันตัดสินใจ เครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยมีพื้นฐานจาก**ความเป็นเพื่อน**ซึ่งพาเพื่อนคนอื่น ๆ มารู้จักต่อกันไปเป็นทอดๆ สมาชิกแต่ละคนต่างพาเพื่อนที่ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์เหมือนกัน และมีความคิดไปในทางเดียวกันเข้ามาทำความรู้จักกัน จึงเกิดกลุ่มขึ้น กอปรกับแนวคิดของกลุ่มฮาร์ดคอร์คือ**ความเป็นครอบครัว**เดียวกัน ชื่นชอบแนวดนตรีเดียวกัน ทำให้กลุ่มนั้นไม่ได้มีการแบ่งชนชั้น แต่จะอยู่ด้วยกันแบบ**ครอบครัว**มีธรรมเนียมคือการนับถือกันตาม**ระบบอาวุโส** ซึ่งมีไว้เพื่อเป็นกลไกในการช่วยเหลือกันระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่ากับผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า รวมถึงการ ติดตั้งกลไกการควบคุมทางสังคม ด้วยการให้ผู้อาวุโสคอยแนะนำและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่ม แต่กระนั้นระบบอาวุโสก็ไม่ได้มีส่วนในตการกุมอำนาจการตัดสินใจและการบงการแต่อย่างใด ยังคงให้ความสำคัญ**อิสระเสรีและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกสถานะ** และด้วยความที่เป็นคนกลุ่มเล็กในสังคม ไม่ว่าจะงานคอนเสิร์ตครั้งใด ก็มีล้วนแต่คนกลุ่มเดิมที่ไปร่วมกิจกรรม ทำให้ทุกคนรู้จักกันและสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง สถานภาพของสมาชิกในกลุ่มที่จัดให้ทุกคนอยู่ในฐานะเท่าเทียมกันนี้เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลิตสื่อ ช่วยกันจัดงานคอนเสิร์ต และช่วยกันหาทางเปิดพื้นที่ในการแสดงตัวตนของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ตามเจตนารมณ์ของการรวมกลุ่มที่ต้องการพัฒนาวงการดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยให้เข้มแข็งทัดเทียมประเทศเพื่อนบ้านประเทศเล็กๆอย่างมาเลเซีย ยิ่งกำลังพลน้อย ยิ่งต้องการความร่วมมือร่วมใจและการมีส่วนร่วมจากสมาชิกทุกคนในเครือข่าย ซึ่งสมาชิกทุกคนต่างคนต่างก็รู้หน้าที่กันดีโดยไม่ต้องมีการแบ่งงานกัน ว่าตนถนัดด้านใด และต้องทำอะไรจึงจะเป็นการช่วยพัฒนาวงการฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยอีกแรงหนึ่ง

รูปการสื่อสารแบบที่ผสมผสานทั้งแบบแนวตั้งและการสื่อสารแบบแนว
ระนาบและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมด้วยการสื่อสารกลับเช่นนี้ก่อให้เกิดความเข้าใจและความ
สมานฉันท์ในกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์อย่างยิ่ง เนื่องจากปฏิริยาตอบรับจะสามารถบ่งบอกได้
 ว่าผู้รับสารนั้นต้องการอะไร รู้สึกอย่างไร การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมทำให้เครือข่ายของกลุ่มผู้นิยม
 ดนตรีฮาร์ดคอร์ยังคงอยู่และขับเคลื่อนไปเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมเดิมและส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่นสู่
 สมาชิกใหม่ๆในเครือข่ายที่เข้ามาด้วยตนเอง ด้วยความชื่นชอบอย่างแท้จริง โดยปราศจากการ
 โฆษณาชวนเชื่อใดๆ วัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ใช่กระแสนิยมซึ่งแม้ว่าอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
 และอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะปรับเปลี่ยนไปบ้างตามกาลเวลา และวิถีความคิด
 ของคนในเครือข่ายที่ต้องการพัฒนาตนเองด้วยการแสดงฝีมือและสร้างเอกลักษณ์ของตนและกลุ่ม
 ให้แตกต่างจากแฟนเพลงและศิลปินดนตรีแนวอื่นอย่างเด่นชัดด้วยองค์ประกอบทางด้าน
 ภาพลักษณ์อย่างเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของสะสมที่มีตราสัญลักษณ์เกี่ยวกับวงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่
 ตนชอบนั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ต่อยอดอัตลักษณ์ของกลุ่มคนในเครือข่ายที่ช่วยในการธำรงรักษาอัต
 ลักษณ์ของกลุ่มให้คงอยู่สืบไป สื่อวัตถุ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่อยู่นิ่ง แต่ให้คุณค่าและความหมายทาง
 จิตใจต่อผู้ที่เห็นคุณค่าของสิ่งนั้นยิ่งนัก และสื่อพิธีกรรมอย่างงานคอนเสิร์ตก็เช่นกัน แม้ว่าจะมี
 อุปสรรคทางด้านสถานที่ เวลา และต้นทุนที่เข้าเนื้อตัวเองอยู่บ้าง หรือแม้จะถูกเพ่งเล็ง และการเข้า
 มาตรวจสอบของผู้พิทักษ์สันติราชอยู่บ่อยครั้ง แต่กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยก็ยังคง
 พยายามหาหนทางเพื่อจัดงานคอนเสิร์ตขึ้นเพื่อเปิดพื้นที่ในการสร้าง แสดง และสืบทอด เพื่อการ
 ธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์
 ต่อไป

ความหมายของคำว่า “แฟนเพลง” ผ่านมุมมองของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรี **ฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย**

คำว่า “แฟนเพลง” นั้น โดยทั่วไป เมื่อฟังแล้วมักจะนึกถึงคนที่ชื่นชอบและติดตาม
 ผลงานของศิลปิน โดยที่เมื่อความเป็นแฟนเพลงซึมลึกเข้าไปในความรู้สึกของผู้ที่เป็นแฟนเพลงคน
 นั้นมากขึ้น แฟนเพลงคนนั้นก็เปลี่ยนจากแค่การสะสมผลงานเพลง มาสะสมสิ่งต่างๆที่มี
 ความหมายเกี่ยวเนื่องกับตัวศิลปิน ทั้งยังทุ่มเทติดตามและหาทางเพื่อจะได้ใกล้ชิดศิลปิน และ
 อยากทำอะไรเพื่อศิลปินคนนั้น ด้วยความประทับใจอย่างยิ่ง ซึ่งจากมุมมองของนักคิดสำนักแฟรง
 เฟอร์ต ที่นิยามว่า แฟนคลับนั้นเป็นผู้รับสารที่ถูกกระทำ (passive audience) เป็นกลุ่มคนที่

หลงไหล คลั่งไคล้ หมกมุ่นอย่างไม่สมเหตุสมผล ถูกครอบงำและทำให้ไขว่ไขว่ได้ง่ายจากสื่อมวลชน นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง บ้าคลั่ง และควบคุมไม่ได้

หากในเวลาต่อมา Lawrence Grossberg (1922 อ้างใน ดวงพร บุญกลมสวัสดิ์, 2549: 29-30) ได้เปลี่ยนมุมมองเรื่องคำจำกัดความของ “แฟน” ไปในทางบวกมากขึ้น โดยกล่าวว่า “แฟน” เป็นผู้รับสารแบบ active ที่มีความสร้างสรรค์และกระตือรือร้น แม้อยู่ในสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่บีบรัด และยังเป็นผู้ผลิตวัฒนธรรมของตนขึ้นมาอีกด้วย ซึ่งภาพลักษณ์ของแฟนแต่เดิมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1. แฟนที่มีกลุ่มขนาดใหญ่ จะเป็นกลุ่มผู้รับสารขนาดใหญ่ ซึ่งมักบริโภคตัวบท (text) ของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular culture) ที่มีความเฉื่อยชา

2. แฟนที่มีกลุ่มขนาดเล็ก จะเป็นกลุ่มผู้รับสารขนาดเล็ก ซึ่งอยู่อย่างกระจัดกระจาย เป็นกลุ่มบริโภคตัวบทที่มีลักษณะเฉพาะอย่างกระตือรือร้น รวมทั้งยังให้ความสำคัญกับทั้งความหมายเก่าและความหมายใหม่ด้วย

เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย จัดว่าเป็นแฟนอยู่ในกลุ่มที่มีขนาดเล็ก ที่ใช้วัฒนธรรมประชานิยม เพื่อแสดงออกถึงประสบการณ์ชีวิตของตนและคนอื่น อีกทั้งยังต่อต้านความตึงเครียดของสภาวะทางสังคม และสร้างลักษณะเฉพาะทางสังคมของตนขึ้น สิ่งเหล่านี้จึงบ่งชี้ว่าพวกเขาเป็น “แฟนตัวจริง” กล่าวคือ กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ มีพฤติกรรมที่ไม่ตามกระแส โดดเฉพาะแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่เป็นศิลปินด้วย จะยึดแนวคิดดั้งเดิมของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ คือ การไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองตามกระแสนิยม เนื่องจากกระแสนิยมเป็นสิ่งฉาบฉวยที่หอมหวาน เพียงพู่ได้เพียงชั่วคราว ไม่นานก็จะเกิดความเบื่อหน่ายและหวนกลับมาหาอดีต อย่างกระแสหวนอดีตในปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องวัฒนธรรมดนตรี กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จะมีอคติกับระบบอุตสาหกรรมดนตรีที่ถูกปรุงแต่งเพื่อการค้าตามกระแสนิยม ทำให้ทุกอย่างล้วนเป็นภาพลวงตา ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์จึงปฏิเสธที่จะสังกัดค่ายธุรกิจใหญ่ใดๆ และภูมิใจที่ได้เป็นตัวของตัวเอง ผลิตผลงานของตนเองด้วยตัวเอง ตามวิถี DIY หรือ Do It Yourself อาจกล่าวได้ว่า ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ เป็นผู้ที่รักอิสระและมีความเป็นตัวของตัวเองสูงมาก ที่แม้จะถูกสื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กลายเป็นวัยรุ่นเกเร หรือคนฟังเพลงที่ไม่ไพเราะ เป็นกลุ่มคนที่อันตรายกระทั่งต้องมีตำรวจเข้ามาเฝ้าสังเกตการณ์แทบทุกครั้งที่มีการรวมกลุ่มในงานคอนเสิร์ต พวกเขาก็ยังคงขึ้น

ชอบและติดตามแนวเพลงนี้ต่อไป ทั้งยังศึกษาแนวคิดอย่างจริงจัง มิใช่ฟังเพียงผ่านเพื่อสนุก สังเกตได้จากการที่วงดนตรีฮาร์ดคอร์ของไทยที่ไม่เคยเผยแพร่เนื้อเพลงอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร เพียงแค่ลงตัวอย่างเพลงไว้ใน Myspace หรือ แสดงคอนเสิร์ต ทั้งยังไม่เคยผลิตผลงานเพลงออกมาแจกหรือขาย แต่ผู้ชมสามารถร้องตามได้ แม้ว่าจะเป็นเพลงที่ไม่สามารถสกัดเนื้อเพลงออกมาเป็นคำได้ง่ายเหมือนเพลงกระแสนิยมทั่วไปก็ตาม พฤติกรรมเหล่านี้แสดงถึงความกระตือรือร้นพยายาม ความสนใจใคร่รู้ ใฝ่ใจในรายละเอียด นอกจากนั้น เพลงฮาร์ดคอร์ ไม่ได้เปิดให้ได้ยินได้ฟังกันตามที่สาธารณะทั่วไป เหมือนเพลงกระแสนิยม ที่ไม่ต้องซื้อผลงาน แต่สามารถได้ยินทุกวัน ตามที่สาธารณะทั่วไป ไม่นานก็สามารถจำได้ร้องตามได้ ในทางกลับกันผู้ที่สนใจเพลงฮาร์ดคอร์ต้องขวนขวายแสวงหาจากแหล่งจำหน่ายซึ่งหาได้ไม่ถนัดนัก หลายคนที่อยู่ต่างจังหวัดถึงกับเดินทางมาที่กรุงเทพฯ เพื่อที่จะสนับสนุนผลงานเพลงฮาร์ดคอร์ ในทางกลับกัน ธุรกิจค่ายเพลงกระแสนิยมกลับต้องรณรงค์เรื่องการดาวน์โหลด และการละเมิดลิขสิทธิ์ ส่วนศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ ไม่ได้รู้สึกแค้นเคืองอะไร เมื่อเพลงที่พวกเขาใส่ไว้เป็นตัวอย่างให้ฟังใน Myspace กลับถูก มิฉฉาซีพนาทำเป็น mp3 จำหน่ายรวมกลับเพลงกระแสนิยมอื่นๆ แต่พวกเขากลับเห็นว่า เป็นข้อดีที่ผลงานเขามีคนสนใจ เห็นคุณค่าถึงกับสามารถตีราคาได้

นอกจากนี้ กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวฮาร์ดคอร์ยังให้คำนิยามกลุ่มตนว่า ไม่ใช่แฟนเพลง โดยนิยามคำว่าแฟนเพลง หมายถึง การแบ่งแยกระหว่างศิลปินกับผู้ชม ทำให้เกิดการมีลำดับชนชั้น ขัดกับแนวคิดของวัฒนธรรมดนตรีฮาร์ดคอร์ ซึ่งต่อต้านเรื่องระบบชนชั้น และคิดว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์จึงนิยามกลุ่มตนว่าเป็น Hardcore Family หรือ Hardcore Brother Hood หรือ Hardcore Kids ซึ่งเป็นการตีความหมายของความสัมพันธ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ว่าเป็นเสมือนครอบครัวเดียวกัน เป็นพี่น้องกัน หรือ เป็นลูกฮาร์ดคอร์ อันแสดงถึงความจงรักภักดีต่อกันอีกด้วย

ทางด้านพฤติกรรมต่างๆในการชมคอนเสิร์ตนั้น กลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ไม่ได้มีการสั่งให้เดินตาม หรือทำท่าทางประกอบตามศิลปินเหมือนกับศิลปินแนวอื่น เช่น การขอเสียงกรี๊ด การโบกมือพร้อมกัน ยกเว้นการชูกำปั้นอันแสดงถึงการรวมพลังกันสู้ และการชูมือขึ้นเหนือศีรษะแล้วปรบมือพร้อมกันเป็นการให้จังหวะอีกด้วย ส่วนพฤติกรรมในการเดินท่าต่างๆ อาทิ กังฟู มอชพิท circle pit, Stage dive นั้น ไม่ได้มีการทำตามคำสั่งของศิลปินแต่อย่างใด ผู้ชมจะสามารถรับรู้ได้ด้วยสัญชาตญาณว่าท่อนใดสามารถเดินท่าอะไรได้ เหมือนกับว่า เรารู้ว่าท่อนใดคือท่อนสุดของเพลงกระแสนิยม และ จะร่วมสนุกอย่างไรไม่ให้เกิดความเดือนร้อนแก่ผู้อื่น ซึ่งบางครั้งศิลปิน

อาจมีพูดเปิดทางให้ร่วมสนุกบ้าง แต่ก็ไม่ใช่คำสั่ง เพราะถึงศิลปินจะไม่บอก พวกเขามักเข้าไปร่วมสนุกกันเสมอ

ทางด้านกิจกรรมเครือข่ายของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ นั้น มิได้มีกิจกรรมรวมแฟนคลับเหมือนอย่างแฟนคลับโมเดิร์นดีด็อก แต่อย่างไร มิได้มีกิจกรรมการเล่นเกมส์ ร่วมสนุก Meet & Greet กับศิลปิน เพราะในกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์นั้นต่างเป็นเพื่อนกันทั้งศิลปินและแฟนเพลง ดังนั้นการพบปะสังสรรค์กันนอกจากงานคอนเสิร์ตก็มักเกิดขึ้นในกลุ่มเล็กๆกลุ่มย่อยที่เป็นเพื่อนสนิทกัน อย่างวงดนตรี มีการไปซ้อมดนตรีกัน เพื่อนสนิทกันมีการนัดไปสังสรรค์รวมตัวกันที่จตุจักรและข้าวสารทุกอาทิตย์เป็นต้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีเวลาจำกัด ผู้วิจัยจึงไม่มีเวลาเพียงพอในการเก็บข้อมูลจากทุกคนที่เป็นผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ และ ไม่ได้เก็บข้อมูลจากแฟนเพลงผู้ปลื้กวิเวก ไม่มาร่วมกลุ่ม ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้จึงอาจขาดข้อมูลในแง่ของปัจเจกบุคคลที่เป็นแฟนเพียงลำพัง

2. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมในการชมคอนเสิร์ต ที่มีการเต้น และ ทำกิจกรรมต่างๆ ที่มีลักษณะรุนแรง และค่อนข้างอันตรายสำหรับผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญการเต้น อันเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มแฟนเพลงเพศชาย ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ ทำได้เพียงแค่สังเกตการณ์ ผู้วิจัยจึงไม่สามารถรับรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกของ"คนใน" ได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เพื่อหาความแตกต่าง ซึ่งจะช่วยให้อัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทยชัดเจนขึ้น

2. ควรมีการศึกษาของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยทางดนตรีอื่นๆในประเทศไทย ได้แก่ กลุ่มผู้นิยมดนตรีแนวเมทัลในสาขาต่างๆที่ยังไม่มีการศึกษาอย่างลงลึกและครอบคลุม

3. ควรมีการศึกษำวิจัยที่ส่งผลให้กลุ่มวัฒนธรรมย่อยกลุ่มอื่นๆยังสามารถดำรงรักษาอัตลักษณ์ของตนต่อไปในสังคมปัจจุบันได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541
- กาญจนา แก้วเทพ. มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. กรุงเทพมหานคร : เอดิชั่นเพรส โปรดักส์, 2543.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เอดิชั่นเพรส โปรดักส์, 2544.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. เมื่อสื่อส่องและสร้างวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : ศาลาแดง, 2545.
- กาญจนา แก้วเทพ. การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ (Critical theory) : แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : Higher Press, 2547.
- กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : แบรนต์เอจ, 2547.
- กาญจนา แก้วเทพ. การสื่อความหมาย. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา 15234 การสร้างสารในงานนิเทศศาสตร์. หน้า 65-126 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. ใต้ฟ้าฟ้าแห่งการศึกษาสื่อบุคคลและเครือข่ายการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549.
- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2551.
- คริส และคณะ ARISE ZINE 2, กรุงเทพมหานคร : มปป. , 2543. (อัดสำเนา)
- คริส และคณะ ARISE ZINE 3, กรุงเทพมหานคร : มปป. , 2544 (อัดสำเนา)
- คริส และคณะ ARISE ZINE 4, กรุงเทพมหานคร : มปป. , 2547 (อัดสำเนา)
- สมโนทัย บุญพัก. เครือข่ายและกระบวนการสื่อสารของโครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล กองทัพเรือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- จารุณี สุวรรณรัมย์. กราฟฟิตี (graffiti) : การสื่อความหมายและอัตลักษณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

- จิรวุฑฒย์ รักชาติ. การวิเคราะห์อุดมการณ์ในเพลงสากลแนวเฮฟวีเมทัลของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- จุฑาทพวรรณ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์ = Culture, communication and identity. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550
- ฉลอง ภิมย์รัตน์. กระบวนการกลุ่ม. ภูเก็ต : วิทยาลัยครูภูเก็ต, 2521.
- ชลวรรณ วงษ์อินทร์. ชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ชัยวัฒน์ หอวรรณภากร. การสื่อสารและอุดมการณ์ในเพลงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวาทยวิทยาและสื่อการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. สัญญวิทยา, โครงสร้างนิยม, หลังโครงสร้างนิยม กับการศึกษา รัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิชาษา, 2545.
- ซาบลอสกี, เออร์วิง แอล. ดนตรีอเมริกัน = American music. แปลโดย ไชแสง สุขะวัฒน์นะ. กรุงเทพมหานคร : แพร์พิทยา, 2517.
- ฐิติมา ธารารัตนกุล. กระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของศิลปิน "เพลงอินดี้" วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวาทยวิทยาและสื่อการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ณัฐมน บัวพรมมี. การใช้สื่อพิธีกรรมแข่งขันนามเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ศักดิ์ศรีชาวไทยใต้ บ้าน โพนจาน อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- ดวงพร บุญกลมสวัสดิ์. พฤติกรรมกรรมการชมฟุตบอลต่างประเทศผ่านสื่อโทรทัศน์ของแฟนบอลชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- นันทสิทธิ์ กิตติวรากุล. การวิเคราะห์ลักษณะการสร้างสรรคของศิลปินเพลงแนวดนตรีโปรเกรส ส์ฟร็อก. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ปนาพันธ์ นุตร์อำพันธ์. ดนตรีวิวัฒน์ = Progressive music. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นาย
สุข, 2542.

ปานเทพ สุนทรเกสัช. Music Express 19th Anniversary History of Rock Concert. Music
Express 19, 230 (มกราคม 2548) : 61-63.

พนม ลิมอารีย์. กลุ่มสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2529.

พรเพ็ญ ต้นประเสริฐ. เพลงไทยสากลระหว่างปี พ.ศ. 2529 – 2531 : การศึกษาในด้านลักษณะ
ภาษาและการสะท้อนวัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

พัทธ์ศรีณีย์ ตานานุประวัติ. อัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย.

สารนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

ภาคภูมิ วิสุทธิสิน. ปีที่พังค์กลายเป็นป๊อป. Nu Rocker 1, 6 (สิงหาคม 2546) : 55–59.

มานิต [นามแฝง]. Thailand Scene Report. Arise 2 (ตุลาคม 2542) : 35 – 38.

รตพร ปัทมเจริญ. บทบาทของศาลเจ้าจีนในการธำรงอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ : ศึกษากรณีในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ลำเนา เขี่ยมสอาด. การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมแนวร็อก, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

วิภาวรัตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย : ศึกษา
เฉพาะ กรณีดนตรีญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ศรัณย์พงศ์ (สมยศ) สุพานนท์. Malaysia ความห่างเหินที่ติดริมรั้วบ้าน ตอนจบ. Territory. 3,15
(มกราคม – กุมภาพันธ์ 2546) : 73–75.

ศรัณย์พงศ์ สุพานนท์. WHAT IS HARDCORE ?. THE GUITAR MAG 37, 383 (กุมภาพันธ์
2549) : 90 – 93.

ศรัณย์พงศ์ สุพานนท์. WHAT IS HARDCORE ? PART 2. THE GUITAR MAG 37, 384
(มีนาคม 2549) : 58 – 63.

ศุภย์มานุษยวิทยาสิรินธรองค์การมหาชน. วาทกรรมอัตลักษณ์. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร, 2547.

สาริตา สวัสดิ์กำจร. เพลงและอัตลักษณ์แฟนเพลงฮิปฮอปในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

สุชน โชติธรรมวัฒนา. New York Hardcore History. Music Express 19, 234 (พฤษภาคม 2548) : 57 – 59.

สุรียรัตน์ โกสุมศุภมาลา. บทบาทการสื่อสารต่อการจํารักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรพัฒนการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550.

โสวรรณ คงสวัสดิ์. การสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ของเด็กและเยาวชนสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

อภิญา เพ็ญฟูสกุล. อัตลักษณ์ Identity การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2546.

อภิรัตน์ รัตนไพบูลย์. History Of Rock. Music Express 19, 228 (พฤศจิกายน 2547) : 27–33.

Fallen Angel [นามแฝง]. Hardcore. Territory 3, 17 (พฤษภาคม – กรกฎาคม 2546) : 18 - 22

Metal Eye [นามแฝง]. Pak Chon Extreme Music”. Nu Rocker 1, 6 (สิงหาคม 2546) : 70-71.

Michael Halligen [นามแฝง]. Story Of Punk. Territory 2, 14 (พฤศจิกายน – ธันวาคม 2545) : 89–99..

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง. สัจธรรมบนสามคอร์ด. Nu Rocker 1, 5 (พฤษภาคม – มิถุนายน 2546) : 39 - 41.

50 PUNK ALBUMS OF ALL TIME. Nu Rocker 1, 7 (2546) : 50 - 56.

ศูนย์วิทยุโทรทัศน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Bradford Scott Simon. Entering the Pit: Slam-dancing and Modernity, Journal of Popular Culture 31, 1(June 1997) : 149-176.
- J. Patrick Williams. Authentic Identities: Straightedge Subculture, Music, and the Internet , Journal of Contemporary Ethnography 35, 2(2006) : 173 – 200.
- James J. Ward. This is Germany! It's 1933! Appropriations and Constructions of Fascism in New York Punk/Hardcore in the 1980s, Journal of Popular Culture 30, 3 (December 1996) : 155-184.
- Jennifer Milioto Matsue. Making Music in Japan's Underground The Tokyo Hardcore Scene. New York : Routledge, 2009.
- Jesse J. Helton and William J. Staudenmeier, jr. Re-imagining Being "Straight" in Straight Edge, Contemporary Drug Problems 29(Summer 2002) : 445-473.
- Manond Apanich. Do it yourself music: Its role as a subculture in Thai popular music. Master's Thesis.Department of Thai Studies, Arts, Chulalongkorn University, 2005.
- Neil Nehring. The Situationist International in American Hardcore Punk, 1982-2002. Popular Music and Society 29, 5 (December 2006) : 519-530.
- Ross Haenfler. Collective Identity in the Straight Edge Movement: How Diffuse Movements Foster Commitment, Encourage Individualized Participation, and Promote Cultural Change. The Sociological Quarterly: 45, 4 (2004) : 785-805.
- Ross Haenfler. Rethinking Subcultural Resistance: Core Values of the Straight Edge Movement. Journal of Contemporary Ethnography: 33,4(August 2004) : 406-436.
- Ross Haenfler. Straight Edge: Clean-Living Youth, Hardcore Punk, And Social Change. New Jersey : Rutgers University Press, 2006.
- Steven Blush. American Hardcore A Tribal History. California : Feral House, 2001.
- Susan Willis. Hardcore: Subculture American Style. Critical Inquiry, (Winter 1993) : 365-383.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของแฟนเพลงฮาร์ดคอร์

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการทำวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อสร้างและธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้นิยมแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน และ เติมข้อความในช่องว่าง (.....)

1. ชื่อ-นามสกุลจริง

ชื่อวง

ตำแหน่ง

2. อายุ ปี

3. เพศ ชาย หญิง

4. ระดับการศึกษาสูงสุดที่จบ

☐ 1) ประถมศึกษา	☐ 2) มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 4) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
☐ 5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	☐ 6) อนุปริญญา
☐ 7)ปริญญาตรี	☐ 8)ปริญญาโท
☐ 9) อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

5. อาชีพ

☐ 1) นักเรียน	☐ 2) นักศึกษา
☐ 3) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ / พนักงาน / ลูกจ้างของรัฐ	☐ 4) พนักงาน / ลูกจ้าง บริษัทเอกชน
☐ 5) ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	☐ 6) อาชีพอิสระ/รับจ้างทั่วไป
☐ 7) แม่บ้าน / พ่อบ้าน	☐ 8) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ที่พักอาศัย จังหวัด(โปรดระบุ).....ต่างประเทศ(โปรดระบุ).....

- 1) บ้านผู้ปกครอง 2) บ้านญาติ 3) บ้านของตนเอง
 4) บ้านเช่า 5) หอพักในมหาวิทยาลัย 6) หอพัก อพาร์ทเมนท์
 7) คอนโดมีเนียม 8) อื่นๆ (โปรดระบุ)

7. สถานภาพ โสด มีแฟน แต่งงานแล้ว หย่า

8. รายรับ

- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน 2) 5,001 – 10,000 บาท/เดือน
 3) 10,001 – 20,000 บาท/เดือน 4) 20,001 – 30,000 บาท/เดือน
 5) 30,001 – 40,000 บาท/เดือน 6) 40,000 ขึ้นไป

9. รายจ่าย

- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน 2) 5,001 – 10,000 บาท/เดือน
 3) 10,001 – 20,000 บาท/เดือน 4) 20,001 – 30,000 บาท/เดือน
 5) 30,001 – 40,000 บาท/เดือน 6) 40,000 ขึ้นไป

10. นับถือศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ(โปรดระบุ).....

11. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ทุกอาทิตย์ นานๆครั้งเพื่อเข้าสังคม เคยดื่มแต่เลิกแล้ว ไม่ดื่ม

12. บุหรี่หรือไม่ สูบ เคยสูบแต่เลิกแล้ว ไม่สูบ

13. งานอดิเรก

- ฟังเพลง อ่านหนังสือ วาดรูป เล่นดนตรี ร้องเพลง เล่นอินเตอร์เน็ต
 ออกกำลังกาย ทैยวซิม ท่องเที่ยว Party อ่านการ์ตูน เล่นเกมส์
 ดูโทรทัศน์ Chat โทรศัพท์ ดูภาพยนตร์ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. ความสนใจในเรื่องต่างๆนอกจากดนตรี

- ประวัติศาสตร์ การเมือง ศาสนา การศึกษา กีฬา
 วิทยาศาสตร์ การเกษตร ศิลปะ เซลล์ชวนชิม เทคโนโลยี
 สิ่งลึกลับ ท่องเที่ยว ท่องเที่ยวกลางคืน ความรัก
 ความงาม ซ็อบบี้ สุขภาพ ทำบุญและช่วยเหลือสังคม
 งานฝีมือและงานครัว เพศศึกษา โหราศาสตร์ ธุรกิจ สัตว์เลี้ยง
 การ์ตูน เทคโนโลยี อื่นๆ (โปรดระบุ).....

15. ภาพยนตร์เรื่องโปรด (โปรดระบุ).....

16. HEROในดวงใจ (โปรดระบุ)

17. คุณรู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างไร(ได้ยินครั้งแรกจากไหนแล้วใครเป็นคนแนะนำให้รู้จัก)

- เพื่อน คนในครอบครัว แฟน ค้นคว้าเอง
 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

18. ระยะเวลาในการเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์.....ปี

19. วงดนตรีฮาร์ดคอร์ที่ชื่นชอบ

- วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย(โปรดระบุ).....

- วงดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศ (โปรดระบุ).....

20. เรียงลำดับสาเหตุที่สนใจ อะไรมากกว่า? (1 = มากที่สุด 3 = น้อยที่สุด)

- เนื้อหา ดนตรี ศิลปิน

21. หากไม่ได้อ่านเนื้อเพลงมาก่อนคุณฟังเนื้อเพลงออกหรือไม่ ฟังออก ฟังไม่ออก

22. เป้าหมายในการฟัง

- คลายเครียด ระบายความคับแค้นใจ ปลดปล่อยความเป็นตัวเอง
 มีเพื่อนใหม่ๆ พัฒนาทักษะด้านดนตรี สร้างวงดนตรีของตัวเอง
 เพื่อให้สังคมยอมรับ อยากเท่แบบศิลปิน เป็นศิลปินมีชื่อเสียงในประเทศ
 มีชื่อเสียงในต่างประเทศ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

23. ของสะสมเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

- CD เพลง DVD การแสดงสด Music Video เสื้อสกรีนชื่อวงดนตรี
 Fanzine Magazine Poster บัตรงานคอนเสิร์ต
 แผ่นเสียง Vinyl เข็มกลัด อื่นๆ (โปรดระบุ).....

24. ความถี่ในการเลือกซื้อชื่อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์

- 1-4 ครั้งต่อปี 5-7 ครั้งต่อปี 8-10 ครั้งต่อเดือน 11 ครั้งขึ้นไปต่อปี

25. คุณซื้อผลงานเพลงฮาร์ดคอร์จากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ร้านขายเพลงทั่วไป ร้านขายเพลงเมทัลโดยเฉพาะ สั่งซื้อจากต้นสังกัด
 สั่งซื้อจากเว็บไซต์ แหล่งอื่นๆ (โปรดระบุ)

26. คุณมีการแต่งกายอย่างไร

- ในเวลาปกติ

- เสื้อยืดธรรมดาทั่วไป เสื้อสกรีนชื่อวงดนตรีฮาร์ดคอร์ เสื้อสีดำ เสื้อเชิร์ต อื่นๆ
 กางเกงยีนส์ กางเกงทหาร 3 ส่วน กางเกงสแลค อื่นๆ.....
 รองเท้าผ้าใบ(ระบุยี่ห้อ)..... รองเท้าแตะ รองเท้าหนัง อื่นๆ.

- เวลาที่มีการรวมกลุ่มแฟนเพลงฮาร์ดคอร์

- เหมือนเวลาปกติ
 เสื้อยืดธรรมดาทั่วไป เสื้อสกรีนชื่อวงดนตรีฮาร์ดคอร์ เสื้อสีดำ เสื้อเชิร์ต อื่นๆ
 กางเกงยีนส์ กางเกงทหาร 3 ส่วน กางเกงสแลค อื่นๆ.....
 รองเท้าผ้าใบ(ระบุยี่ห้อ)..... รองเท้าแตะ รองเท้าหนัง อื่นๆ

27. ประโยชน์ในการฟังเพลงฮาร์ดคอร์

- คลายเครียด ระบายความคับแค้นใจ ปลดปล่อยความเป็นตัวเอง
 มีเพื่อนใหม่ๆ พัฒนาทักษะด้านดนตรี สังคมยอมรับ
 เท่แบบศิลปิน เป็นศิลปินมีชื่อเสียง มั่นใจ
 ท้นเหตุการณ์ข่าวสารบ้านเมือง มีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคม
 ตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพ มนุษยธรรม และความเป็นคน
 พัฒนาชีวิตตัวเอง(SxE) ไม่สูบ ไม่เสพ ไม่ดื่ม ไม่ล่าสอน
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

 28. การติดตามข่าวสารในแวดวงดนตรีฮาร์ดคอร์ ถ้าไม่ได้ติดตาม กากบาท
 (สื่อที่เคยนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับฮาร์ดคอร์หรือเปิดเพลงฮาร์ดคอร์ ถ้ามีเพิ่มเติมเลย)

สื่อ (โปรดระบุรายการที่ใช้)	ความถี่ในการใช้สื่อ					
	ทุกวัน	4-6 ครั้ง/ สัปดาห์	1-3 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ เดือน	1-2 ครั้ง/ เดือน	อื่นๆ
โทรทัศน์ 1. MTV (ON THE ROCK) 2. Channel V (we'll rock you) 3. 108 ดนตรี 4. Music Help TV 5.						
วิทยุ 1. 2. 3.						
นิตยสาร 1. Guitar Mag 2. Overdrive 3. Metal Mag 4. Rhythm Section 5. Territory 6. NuRocker 7.						

สื่อ (ต่อ) (โปรดระบุรายการที่ใช้)	ความถี่ในการใช้สื่อ					
	ทุกวัน	4-6 ครั้ง/ สัปดาห์	1-3 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ เดือน	1-2 ครั้ง/ เดือน	อื่นๆ
Fanzine 1. Dirt 2. Thai Headbanger 3. Arise 4.						
เพื่อน						
คนในครอบครัว						
แฟน						
อินเทอร์เน็ต 1. Myspace วง/กลุ่ม/ค่าย 2. Website วง/กลุ่ม/ค่าย 3. เว็บไซต์ Siam hardcore 4. Hi 5 วง/กลุ่ม/ค่าย 5. Facebook วง/กลุ่ม/ค่าย 6.						
ร้านขายCD/DVD 1. Indypop 2. เมนูเพลง 3. Hall of Fame 4. ร้านน้อง ทำพระจันทร์ 5. ร้าน Doreme 6. ร้านสง่า 7.						
คนจัดงานคอนเสิร์ต 1. พี่ยศ 2. พี่กี้ 3. EDDY 4.						
ศิลปินHCที่สนิท(ไทย/เทศ) 1. 2. 3.						

สื่อ (ต่อ) (โปรดระบุรายการที่ใช้)	ความถี่ในการใช้สื่อ					
	ทุกวัน	4-6 ครั้ง/ สัปดาห์	1-3 ครั้ง/ สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ เดือน	1-2 ครั้ง/ เดือน	อื่นๆ
อื่นๆ (โปรดระบุ) 1. MSN 2. E-Mail 3. Poster 4. Flyer 5.						

29. การติดต่อสื่อสารกับแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ (คนที่ฟังฮาร์ดคอร์เหมือนกันเช่น เพื่อน)

ไม่ติดต่อ

ติดต่อ ผ่านสื่อใด..... (เช่น MSN, โทรศัพท์,e-mail, My space, website,เพื่อนมาบอกต่อกัน หรือไม่โทรไม่อะไรไปเจอที่งานที่เดียวเลย)

30. การติดต่อสื่อสารกับศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ (ไทย/เทศ)

ไม่ติดต่อ

ติดต่อ ผ่านสื่อใด.....

31. การติดต่อสื่อสารกับแนวดนตรีอื่นๆที่เป็นพันธมิตร

ไม่ติดต่อ

ติดต่อ ผ่านสื่อใด.....

32. เป็น sXe หรือไม่ ไม่ใช่ ใช่ เคยเป็น.....ปี

เลิกเพราะ.....

33. การรวมกลุ่ม ไม่ไป ไป (เช่นไปงานคอนเสิร์ต,ซ้อมดนตรี,กินข้าว,กินเหล้า,เที่ยว กับคนที่ฟังฮาร์ดคอร์เหมือนกัน)

-เป้าหมายในการรวมกลุ่มโปรดระบุ).....

-ความถี่ในการรวมกลุ่ม

ทุกวัน

4-6 ครั้ง/สัปดาห์

1-3 ครั้ง/สัปดาห์

3-4 ครั้ง/เดือน

1-2 ครั้ง/เดือน

อื่นๆโปรดระบุ).....

- ความถี่ในการไปงานคอนเสิร์ต

- ทุกงานที่จัด 1-2 ครั้ง/เดือน 8-11 ครั้ง/ปี 5-7 ครั้ง/ปี
 1-4 ครั้ง/ปี ไม่ไป อื่นๆ(โปรดระบุ).....

- สถานที่รวมกลุ่มนอกจากงานคอนเสิร์ต(โปรดระบุ).....

34. สังกัดกลุ่ม

- THHC PKHC KKunderground SOS NCHC
 พิจิตรHC KUNG FU Strike Crew อื่นๆ(โปรดระบุ).....

35. จากการที่คุณฟังเพลงฮาร์ดคอร์แล้วคุณเคยถูกมองว่า"ป่าเถื่อน"หรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

36. คุณคิดว่าชาวฮาร์ดคอร์โดยส่วนมากเป็นพวกหัวรุนแรง egoสูง หรือชาตินิยมหรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

37. คุณคิดว่าผู้ฟังฮาร์ดคอร์นำความเครียดในชีวิต แล้วระบายออกทางเพลงหรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

38. คุณคิดว่าคนทั่วไปในสังคมไทยยังแยกไม่ออกระหว่างเพลงร็อกหรือครุ่นแรงประเภทอื่นๆ กับเพลงฮาร์ดคอร์ใช่หรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

39. คุณคิดว่าคนทั่วไปในสังคมไทยมีอคติกับดนตรี ศิลปิน และแฟนเพลงฮาร์ดคอร์หรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

40. ฟังเพลงแนวอื่นบ้างหรือไม่

- ไม่ฟัง
 ฟัง แนว(โปรดระบุแนวดนตรีอื่นที่ชื่นชอบและยกตัวอย่างศิลปิน).....

41. คุณอยากให้ดนตรีสาร์ทคอร์ดของไทยเป็นที่ยอมรับหรือไม่ ในระดับใด

ท้องถิ่น ประเทศไทย ทวีปเอเชีย ทั่วโลก อื่นๆ(โปรด

ระบุ).....

42. คุณได้ลงทะเบียนเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ใดที่เกี่ยวกับดนตรีสาร์ทคอร์ดหรือไม่

ไม่เป็น

เป็น (โปรดระบุชื่อเว็บไซต์).....

43. คุณ Download เพลงสาร์ทคอร์ดหรือไม่

ไม่

ใช่ (โปรดระบุชื่อเว็บไซต์).....

44. ประโยคสาร์ทคอร์ดเด็ด ๆ ในใจคุณคือ.....

ท่านยินดีจะให้สัมภาษณ์หรือไม่ ไม่ยินดี ยินดี.....(เบอร์

โทรศัพท์)ขอบคุณมากค่ะ..จากพัทธ์ศรัณย์....patsarant@gmail.com หรือ msn :

namakemono_2@hotmail.com

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสัมภาษณ์แฟนเพลงฮาร์ดคอร์

วันที่:

สถานที่:

เวลา:

Track No.:

Pic. No.

VDO No.

1. ชื่อ และสังกัดกลุ่ม
2. ประสบการณ์ทางด้านดนตรี อดีต – ปัจจุบัน
 - ฟังแนวใดมาก่อน
 - เล่นดนตรีหรือไม่ แนวใด
3. รู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างไร ใครเป็นคนแนะนำให้ฟัง
4. สังกัดกลุ่มฮาร์ดคอร์หรือไม่
 - ประวัติกลุ่ม
 - จุดประสงค์ของการตั้งกลุ่ม
 - สาเหตุที่อยากมารวมกลุ่ม
 - อายุของกลุ่ม
 - จำนวนและอายุของสมาชิกในกลุ่ม
 - จุดเด่นและเอกลักษณ์ของกลุ่ม
 - สิ่งที่ธำรงรักษากลุ่ม เอกลักษณ์ของกลุ่ม
5. การติดต่อกับแฟนเพลงฮาร์ดคอร์
 - ติดต่อบนสื่ออะไรบ้าง และสื่อใดมีผลมากที่สุด
 - ความถี่ในการติดต่อสื่อสาร
 - ผู้ฟังส่วนใหญ่ อยู่ในวัยใด เพศใด
 - เทคโนโลยีมีผลต่อวงการดนตรีฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่ อย่างไร (ผลดี/ผลเสีย และการ

เปลี่ยนแปลง)

- มีการนัดเจอกันหรือรวมกลุ่มกันนอกจากการซ้อมดนตรีและงานคอนเสิร์ตบ้างหรือไม่ ที่ไหน และเพื่อทำกิจกรรมอะไร
6. แหล่งจำหน่ายผลงานมีที่ไหนบ้าง – แหล่งที่ซื้อประจำ
 7. คิดอย่างไรกับผลงานฮาร์ตคอร์ไทย และเอกลักษณ์ของผลงานเพลงฮาร์ตคอร์ของไทย มีความแตกต่างกันอย่างไร (ดนตรี เนื้อหา ภาพลักษณ์) ผลงานฮาร์ตคอร์ไทยมีจุดเด่นหรือไม่
 8. มีเอกลักษณ์หรือจุดเด่นและแพชชั่นอะไรที่แสดงความเป็นกลุ่มผู้ฟังดนตรีฮาร์ตคอร์ (ในประเทศ คุณ) และคุณแสดงออกถึงความเป็นฮาร์ตคอร์อย่างไร
 9. คอนเสิร์ต
 - ปัจจัยในการเข้าชมคอนเสิร์ต (มากที่สุด-น้อยที่สุด)
 - สถานที่จัด มักจัดที่ไหน เวลาใด
 10. กติการายทาในการดูคอนเสิร์ตอย่างไร....มีกิจกรรมอะไรบ้าง.. (ในไทยหรือที่เคยไป)
 11. เคยมีปัญหาในงานบ้างหรือไม่(เช่นการตีกัน การมีปัญหากับตำรวจหรือเจ้าของสถานที่)
 12. รู้สึกอย่างไรเวลาร่วมคอนเสิร์ตได้เต้น ได้กระโดดแทคซดด้วยหรือไม่
 13. ความเคลื่อนไหวของดนตรีฮาร์ตคอร์และแนวโน้มในอนาคต – มีการเพิ่มหรือลดลงของจำนวนผู้ฟัง///ศิลปิน///ค่ายเพลง///ตัวแนวเพลงหรือไม่ เพราะเหตุใด และปัจจุบันเหลือค่ายเพลงและวงใดบ้างที่เป็นฮาร์ตคอร์
 14. คำนิยามแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ของคุณ

15. เป็นเสตวรรษเอก/วิแกน หรือไม่
 - รู้จักได้อย่างไร
 - ทำไมถึงเป็น
 - ต้องปฏิบัติตัวอย่างไรบ้าง
 - มีเครือข่ายของคนที่เป็นเหมือนกันติดต่อกันประจำหรือไม่
16. สนใจฟังเพลงแนวอื่นบ้างหรือไม่ และคิดอย่างไรกับเพลงแนวอื่น
17. คิดอย่างไรในแง่ของผู้หญิงกับเพลงฮาร์ดคอร์ –วงดนตรีหญิงล้วน//ผู้ฟัง
18. นับถือศาสนา/ลัทธิอะไร เชื่อเรื่องบุญ-กรรมและกฎแห่งกรรมไหม และคิดยังไงมีความเชื่อเกี่ยวกับชาตานหรืออื่นๆ หรือไม่ (พิธีกรรมถ้ามี)
19. คิดอย่างไรกับโลกปัจจุบันและปัญหาสังคม ชนชั้นนิยม วัตถุนิยม การฆ่าตัวตาย
20. เคยถูกมองว่าป่าเถื่อนหรือไม่ คิดอย่างไรบ้าง
21. ชาวฮาร์ดคอร์ส่วนมากเป็นพวกอีโก้สูง ซาดิสต์ หรือไม่
22. อยากให้ดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นที่ยอมรับหรือไม่ ในระดับใด
23. มารรวมตัวออกไปทำอะไรเพื่อสังคมหรือไม่
24. ปัญหาของวงการฮาร์ดคอร์ในปัจจุบัน

คำถามสัมภาษณ์ศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์

วันที่:

สถานที่:

เวลา:

Track No.:

Pic. No.

VDO No.

1. ชื่อวงดนตรีที่สังกัด
2. ประสบการณ์ทางด้านดนตรี อดีต – ปัจจุบัน
 - ฟังแนวใดมาก่อน
 - เล่นดนตรีหรือไม่ แนวใด
 - ประวัติวงและระยะเวลาในการรวมวง
3. รู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างไร (ใครแนะนำให้ฟัง)
4. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์จากแหล่งใดบ้าง –เว็บ – นิตยสาร-ปากต่อปาก-ใบปลิว
5. ติดต่อกับศิลปินและแฟนเพลงฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่
 - ผ่านสื่อใด และสื่อไหนมีผลมากที่สุด
 - ความถี่ในการติดต่อสื่อสารกัน
 - ผู้ฟังส่วนใหญ่อยู่ในวัยใด เพศใด (รวมถึงแฟนเพลงคุณ)
 - เทคโนโลยีมีผลต่อวงการดนตรีฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่ อย่างไร (ผลดี/ผลเสีย และการเปลี่ยนแปลง)
 - มีการนัดเจอกันหรือรวมกลุ่มกันนอกจากการซ้อมดนตรีและงานคอนเสิร์ตบ้างหรือไม่ และเพื่อทำกิจกรรมอะไร
 - มีวิธีการรักษากลุ่มและเครือข่ายอย่างไร และที่ไหนเครือข่ายเหนียวแน่นที่สุด
 - เคยไปแสดงคอนเสิร์ตมากที่สุดกี่ครั้งกี่ที่ประทับใจที่ไหนมากที่สุด เพราะอะไร

6. แหล่งจำหน่ายผลงานมีที่ไหนบ้าง – แหล่งที่ซื้อประจำ
7. คิดอย่างไรกับผลงานฮาร์ดคอร์ไทย และเอกลักษณ์ของผลงานเพลงฮาร์ดคอร์ของไทย
8. มีเอกลักษณ์หรือจุดเด่นและแพชชั่นอะไรที่แสดงความเป็นกลุ่มผู้ฟังดนตรีฮาร์ดคอร์ (ในประเทศคุณ) และคุณแสดงออกถึงความเป็นฮาร์ดคอร์อย่างไร
9. มีคอนเสิร์ตบ่อยแค่ไหน มักจัดขึ้นที่ใด...เวลาใด..จำนวนคน..(ในประเทศคุณ) และประเทศใดจัดงานบ่อยที่สุด
10. มีกติกามารยาทในการดูคอนเสิร์ตอย่างไร.....มีกิจกรรมอะไรบ้าง.. (ในประเทศคุณหรือที่เคยไป)
11. เคยมีปัญหาในงานบ้างหรือไม่(เช่นการตีกัน การมีปัญหากับตำรวจหรือเจ้าของสถานที่)
12. มีกลยุทธ์ในการแต่งเพลงอย่างไร(การใส่อุดมการณ์ของฮาร์ดคอร์)
13. ด้วยเนื้อหาที่ประชดประชัน เสียดสี รุนแรง และดนตรีหนักหน่วง เคยทำให้ดนตรีฮาร์ดคอร์และกลุ่มแฟนเพลงถูกปราบปรามหรือถูกเพ่งเล็งบ้างหรือไม่
14. ความเคลื่อนไหวของดนตรีฮาร์ดคอร์และแนวนิยมในอนาคต – มีการเพิ่มหรือลดลงของจำนวนผู้ฟัง//ศิลปิน//ค่ายเพลง//ตัวแนวเพลงหรือไม่ เพราะเหตุใดและปัจจุบันเหลือค่ายเพลงและวงใดบ้างที่เป็นฮาร์ดคอร์
15. คุณคิดว่าเมทัลกับฮาร์ดคอร์ต่างกันอย่างไร (ถ้าเป็นไปได้ขอรายละเอียดทางทฤษฎีดนตรี)
 - เนื้อหา
 - melody
 - ดนตรี – กลอง//กีตาร์//เบส//เสียงสำรอก

16. คำนิยามแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ของคุณ
17. เป็นสตรีทเจจ/วีแกน หรือไม่
 - รู้จักได้อย่างไร
 - ทำไมถึงเป็น
 - ต้องปฏิบัติตัวอย่างไรบ้าง
 - มีเครือข่ายของคนที่เป็นเหมือนกันติดต่อกันประจำหรือไม่
18. สนใจฟังเพลงแนวอื่นบ้างหรือไม่ และคิดอย่างไรกับเพลงแนวอื่น
19. คิดอย่างไรในแง่ของผู้หญิงกับเพลงฮาร์ดคอร์ –วงดนตรีหญิงล้วน//ผู้ฟัง
20. นับถือศาสนา/ลัทธิอะไร เชื่อเรื่องบุญ-กรรมและกฎแห่งกรรมไหม และคิดยังไงมีความเชื่อเกี่ยวกับชาตานหรืออื่นๆ หรือไม่ (พิธีกรรมถ้ามี)
21. คิดยังไงกับคิดยังไงกับศิลปะกับอุตสาหกรรมดนตรี.
22. เคยถูกมองว่า”ป่าเถื่อน”ไหม คิดยังไงกับคนพวกนั้น
23. ชาวฮาร์ดคอร์โดยส่วนมากเป็นพวกหัวรุนแรง egoสูง หรือชาติสม์หรือไม่
24. ผู้ฟังฮาร์ดคอร์นำความเครียดในชีวิต แล้วระบายออกทางเพลงหรือไม่
25. อยากให้ดนตรีฮาร์ดคอร์เป็นที่ยอมรับหรือไม่ ในระดับใด
26. เวลาเล่นคอนเสิร์ตต้องเตรียมอุปกรณ์อะไรมาเองบ้าง
27. ได้ชักชวนคนอื่นให้มาเป็นแฟนเพลงฮาร์ดคอร์หรือไม่

คำถามสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

วันที่:

สถานที่:

เวลา:

Track No.:

Pic. No.

VDO No.

1. ประสบการณ์ทางด้านดนตรี อดีต – ปัจจุบัน
 - ฟังแนวใดมาก่อน
 - เล่นดนตรีหรือไม่ แนวใด
2. รู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างไร (ใครแนะนำให้ฟัง)
3. วงโปรด ไทย/ต่างประเทศ เพราะอะไร
4. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์จากแหล่งใดบ้าง – เว็บ – นิตยสาร-ปากต่อปาก-ใบปลิว
5. ติดต่อกับศิลปินและแฟนเพลงฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่
 - ผ่านสื่อใด และสื่อไหนมีผลมากที่สุด
 - ความถี่ในการติดต่อสื่อสารกัน
 - ผู้ฟังส่วนใหญ่อยู่ในวัยใด เพศใด
 - เทคโนโลยีมีผลต่อวงการดนตรีฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่ อย่างไร (ผลดี/ผลเสีย และการเปลี่ยนแปลง)
 - มีการนัดเจอกันหรือรวมกลุ่มกันนอกจากการช่อมดนตรีและงานคอนเสิร์ตบ้างหรือไม่ และเพื่อทำกิจกรรมอะไร
 - มีวิธีการรักษากลุ่มและเครือข่ายอย่างไร และที่ไหนเครือข่ายเหนียวแน่นที่สุด
 - เคยไปดูคอนเสิร์ตมากที่สุดครั้งที่ประทับใจที่ไหนมากที่สุด เพราะอะไร

6. แหล่งจำหน่ายผลงานมีที่ไหนบ้าง – แหล่งที่ซื้อประจำ
7. คิดอย่างไรกับผลงานฮาร์ตคอร์ไทย และเอกลักษณ์ของผลงานเพลงฮาร์ตคอร์ของไทย จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง
8. มีเอกลักษณ์หรือจุดเด่นและแพชชั่นอะไรที่แสดงความเป็นกลุ่มผู้ฟังดนตรีฮาร์ตคอร์ จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง
9. มีคอนเสิร์ตบ่อยแค่ไหน มักจัดขึ้นที่ใด...เวลาใด..จำนวนคน.. จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง
10. มีกติกามารยาทในการดูคอนเสิร์ตอย่างไร.....มีกิจกรรมอะไรบ้าง.. (เปรียบเทียบระหว่างไทย-ต่างประเทศ) จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง
11. เคยมีปัญหาในงานบ้างหรือไม่(เช่นการตีกัน การมีปัญหากับตำรวจหรือเจ้าของสถานที่) จากอดีตจนถึงปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง
12. ศิลปินมีกลยุทธ์ในการแต่งเพลงอย่างไร(การใส่อุดมการณ์ของฮาร์ตคอร์)
13. ด้วยเนื้อหาที่ประชดประชัน เสียดสี รุนแรง และดนตรีหนักหน่วง เคยทำให้ดนตรีฮาร์ตคอร์และกลุ่มแฟนเพลงถูกปราบปรามหรือถูกเพ่งเล็งบ้างหรือไม่
14. ความเคลื่อนไหวของดนตรีฮาร์ตคอร์และแนวโน้มในอนาคต – มีการเพิ่มหรือลดลงของจำนวนผู้ฟัง//ศิลปิน//ค่ายเพลง//ตัวแนวเพลงหรือไม่ เพราะเหตุใดและปัจจุบันเหลือค่ายเพลงและวงใดบ้างที่เป็นฮาร์ตคอร์
15. คำนิยามแนวดนตรีฮาร์ตคอร์ของคุณ

16. เป็นสตรีจเอจ/วิแกน หรือไม่
- รู้จักได้อย่างไร
 - ทำไมถึงเป็น
 - ต้องปฏิบัติตัวอย่างไรบ้าง
 - มีเครือข่ายของคนที่เป็นเหมือนกันติดต่อกันประจำหรือไม่
17. สนใจฟังเพลงแนวอื่นบ้างหรือไม่ และคิดอย่างไรกับเพลงแนวอื่น
18. คิดยังไงกับศิลปะกับอุตสาหกรรมดนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสัมภาษณ์ผู้ทำธุรกิจ และผู้ทำสื่อเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์

วันที่:

สถานที่:

เวลา:

Track No.:

Pic. No.

VDO No.

1. ประสบการณ์ทางด้านดนตรี อดีต – ปัจจุบัน
 - ฟังแนวใดมาก่อน
 - เล่นดนตรีหรือไม่ แนวใด
2. ชอบฟังแนวเพลงใดมากที่สุดและ ฟังมากี่ปีแล้ว
3. รู้จักดนตรีฮาร์ดคอร์ได้อย่างไร
4. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์จากแหล่งใดบ้าง – เว็บ – นิตยสาร-ปากต่อปาก-ไปปลิวิ
5. ติดต่อกับศิลปินและแฟนเพลงฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่
 - ผ่านสื่อใด และสื่อไหนมีผลมากที่สุด
 - ความถี่ในการติดต่อสื่อสารกัน
 - ผู้ฟังส่วนใหญ่อยู่ในวัยใด เพศใด
 - เทคโนโลยีมีผลต่อวงการดนตรีฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่ อย่างไร (ผลดี/ผลเสีย และการเปลี่ยนแปลง)
 - มีวิธีการรักษากลุ่มและเครือข่ายอย่างไร และที่ไหนเครือข่ายเหนียวแน่นที่สุด
 - เคยไปดูคอนเสิร์ตมากที่สุดครั้งที่ประทับใจที่ไหนมากที่สุด เพราะอะไร
6. แหล่งจำหน่ายผลงานมีที่ไหนบ้าง – แหล่งที่ซื้อประจำ

7. คิดอย่างไรกับผลงานฮาร์ดคอร์ไทย และเอกลักษณ์ของผลงานเพลงฮาร์ดคอร์ของไทย
8. มีเอกลักษณ์หรือจุดเด่นและแพชชั่นอะไรที่แสดงความเป็นกลุ่มผู้ฟังดนตรีฮาร์ดคอร์
9. มีคอนเสิร์ตบ่อยแค่ไหน มักจัดขึ้นที่ใด...เวลาใด..จำนวนคน..
10. มีกติกามารยาทในการดูคอนเสิร์ตอย่างไร.....มีกิจกรรมอะไรบ้าง.(ในประเทศคุณหรือที่เคยไป)
11. เคยมีปัญหาในการทำงานเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์บ้างหรือไม่(เช่นการตีกัน การมีปัญหากับตำรวจหรือเจ้าของสถานที่)
12. ทำไมถึงสนใจทำงานเกี่ยวกับดนตรีฮาร์ดคอร์
13. ความเคลื่อนไหวของดนตรีฮาร์ดคอร์และแนวโน้มในอนาคต – มีการเพิ่มหรือลดลงของจำนวนผู้ฟัง///ศิลปิน///ค่ายเพลง///ตัวแนวเพลงหรือไม่ เพราะเหตุใดและปัจจุบันเหลือค่ายเพลงและวงใดบ้างที่เป็นฮาร์ดคอร์
14. คำนิยามแนวดนตรีฮาร์ดคอร์ของคุณ
15. เป็นสตรีทเอจ/วีแกน หรือไม่
 - รู้จักได้อย่างไร
 - ทำไมถึงเป็น
 - ต้องปฏิบัติตัวอย่างไรบ้าง
 - มีเครือข่ายของคนที่เป็นเหมือนกันติดต่อกันประจำหรือไม่
16. คิดยังไงกับศิลปะกับอุตสาหกรรมดนตรี
17. ชาวฮาร์ดคอร์โดยส่วนมากเป็นพวกหัวรุนแรง egoสูง หรือชาดิสม์หรือไม่

แบบฉบับที่การสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Note)

วันที่ :

เวลาเริ่ม-เสร็จสิ้น :

สถานที่ :

ลักษณะสถานที่ :

ชื่อกิจกรรม :

ลักษณะกิจกรรม :

จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม :

ลักษณะผู้เข้าร่วมกิจกรรม :

- เพศ
- วัย
- การแต่งกาย
- จุดเด่น
- สถานะและบทบาทของผู้เข้าร่วม

บรรยากาศต่างๆ :

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในต่างประเทศ

วง Earth Crisis

เพลง Forgiveness Denied

Forgiveness denied for the unforgivable. Blood for blood.

The guilty must be slain. Violated,
dehumanized for a sadist freakish thrill.

Demonic evil incarnate an emissary of suffering.

Reveled in their helpless anguish again and again.

A string of shattered victims left in the wake of his sickness.

Emerge from the horror to bring it to its
end. Justice for the victim, justice for the victim.

The hammer hits, powder ignites, forgiveness denied.

Emerge from the horror to bring it to its end.

Emerge from the horror to bring it to its end.

Emerge from the horror to bring it to its end.

Emerge from the horror to bring it to its end.

เพลงนี้มีเนื้อหาก้าวถึงสังคมในปัจจุบันว่า การให้อภัยเป็นสิ่งที่ไม่มีอีกแล้ว ทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะต้องมีการล้างแค้น ซึ่งสื่อให้เห็นถึงสภาพสังคมในปัจจุบันว่าโหดร้ายและเล็งน้ำใจเพียงใด คนที่อ่อนแอก็จะตกเป็นเหยื่อของผู้ที่เข้มแข็งกว่าในสังคมเช่นนี้

วง Bad Brains

เพลง How Low Can A Punk Get?

I didn't mean to rip off. I thought it was a get off in mine. I tried to make the scene off.
 The plan was doomed to set off on time. The time that I was wastin' I spent on only
 chasin in the pits, and now I pay the price to make the sacrifice of the fool. I was on me.
 I chose not to be, cheated on part of the thrill, bargain was not fulfilled. Lost in a crazy
 scheme that got strapped up in my dream. And now my times run out, what's it all about.
 Another DOA can you help me, how low can a punk get. My, My, My How low can a
 punk get?

เพลงนี้มีเนื้อหากล่าวถึงความล้มเหลวในชีวิตที่ตนประสบมา ว่าทุกวันนี้ทุกอย่างในชีวิต
 แย่ลงเรื่อยๆ แต่ก็จะไม่ยอมแพ้พร้อมจะสู้ต่ออุปสรรคที่เข้ามา เป็นการแสดงให้เห็นถึงวิถีทางสู้ชีวิต
 ของชาวพังค์

วง Indecision

เพลง False Prophet Preaching

Preach common sense and call it religion

Tell me not to kill and now I must worship you

You're invisible, I can't see you

You're inaudible, I can't hear you

Feed the hungry, clothe the naked

Starve the hungry, choke the thirsty

Let them all bleed dry in my grasp

No angels stalk, stalk, stalk, stalk

I am reborn, I know apocalypse

And no one fucking tells me

What is wrong and what is right

เนื้อเพลงต่อต้านความเชื่อทางศาสนา โดยทางวงสื่อว่าตนไม่ต้องการให้ใครมาสอนว่าสิ่ง
ที่ตนทำนั้นถูกหรือผิด เพราะเชื่อมั่นว่าตนเองเดินในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งไม่เชื่อในพระเจ้าเพราะ
เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ไม่มีตัวตน

ตัวอย่างเนื้อเพลงของวงดนตรีฮาร์ดคอร์ในประเทศไทย

วง Born From Pain

เพลง Turn your face

Time has came

This time you can step up from a waste

All of that make you slip

I will hold your hand and take you back in clear side

This is not a stupid say no one can leave you behind

Trust my word and this time to choose to be main

(R)An answer no one can't answer

But you have time to choose

You can turn or trust all the sworn that we have

Bring you in a better fuck

Fuck that everyone make you slip

Now it time for you to turn

Fuck that everyone make you slip

(repeat)

(R) Bring them stepping side of that crime

And when calamity is in front of your eyes and you will turn your face

Listen, listen, listen bring them in clear side

So everything that them told you is talk

Don't listen is trap to long you got an answer

And please trust in my word no one can't leave behind

เพลงนี้มีเนื้อหากล่าวถึง การเป็นสเตรจเอเจอร์ ว่าเป็นสิ่งที่ดี และจะเป็นเพื่อนพ้องที่ไม่มีวัน
ทิ้งกัน และยังกล่าวถึงว่าสังคมนี้เปิดรับทุกคนให้เข้ามาได้เสมอ ไม่ว่าเมื่อไหร่ก็ตาม ซึ่งสเตรจเอเจอร์
ในเมืองไทยนั้นมีจำนวนน้อยซึ่งเป็นการดีถ้าสังคมนี้เพิ่มจำนวนขึ้นในเมืองไทย

วง No Is Not

เพลงยุติ(ทำ) (Fuck off do it !)

จมอยู่กับความโสมม กับสังคมที่ดูเลื่อมทรม ความเมตตาหมดสิ้นทุกอย่างถูกกระชากด้วย
ความโหดร้าย ทำลายเพื่อครอบงำ อำนาจเผด็จการ พวกจิตใจต่ำทรมานเพื่อให้ได้ครอบครอง ปิด
กั้นความจริง ละทิ้งความเป็นคน ทำลายให้สิ้นลงโดยไร้ความปราณี ชีวิตเริ่มเลือนกลางสโโลกเผด็จ
การ ทำร้ายทุกอย่าง เลือดนองแผ่นดิน ไม่ จงหยุดยั้งต่อต้านพวกมัน อย่าให้มันได้เข้ามาเย็น มี
อำนาจมีอำนาจยากเกินจะฝัน ก่อนที่มันจะสายเกินไป... จงลุกขึ้นต่อต้าน นำความถูกต้องกลับคืน
มา จงเชื่อมั่นในความศรัทธา หยุดความบ้าอำนาจมัน ประชาธิปไตยนั่นคือสิ่งที่ต้องการ อำนาจ
เผด็จการ จบสิ้นพอกันที เราจะหยุดยั้งต่อต้านพวกมันไม่ให้มันได้เข้ามาเย็นมีอำนาจยากเกินจะฝัน
ก่อนที่มันจะสายเกินไป...จะไม่ยอมมให้มันครอบงำ จะหยุดยั้งมันให้จนได้ จะไม่ยอมให้มัน
ครอบงำ จะต่อต้านมันให้จนได้... ถึงแม้เลือดเนื้อและชีวิตต้องสูญไป ยั่งยืนหยดไว้ด้วย
ประชาธิปไตย ถึงแม้เลือดเนื้อและชีวิตต้องสูญไป ทำลายขับไล่เผด็จการให้สิ้นไป...(x2)

เพลง หุบปาก

หยุดกับพฤติกรรมต่ำทรมาน หยุดกับการทำเป็นคนดี พูดยุติให้คอยทำโน่นทำนี่ สิ่งที่ดีนั้นจงทำไป มีแต่
ปากเอาไว้คอยพูด ให้ทำถูกศีลธรรมดีงาม ทั้งที่ตัวเองดูต่ำทรมาน เกิดคำถามว่าเพราะอะไร
หยุดเสแสร้งทำเป็นคนมีคุณธรรม หยุดเสแสร้งเลิกทำเป็นคนดี
งาความชั่วปกปิดไม่มีดี ในความคิดที่มันขุ่นมัว พุดมั่วๆหยุดถ้าไม่ทำ จิตสำนึกในใจรู้ดี อยู่กับการ
กระทำใหม่ สังคมดีถ้าทำลงไป ไม่ใช่เอาแต่พูดอย่างเดียว (C)

พอที่กับคำหลอกหลวง (หลอกหลวง...)พอที่กับการมงาย (มงาย...) (B,A,C) หุบปากเถอะ

วง 10 Baht Per Hour

เพลง Broken Edge

No one will care ,what i've been inside of me .why i've been
here and what we respect for

but when i fail helps never come anyone tried
to drag me down i felt like faces down on fucking dirty ground

Broken edge
but not broke inside
Broken egde but no one get inside

couse once day we
doesn't give a fuck i got reason to broken promise ,looking back at you what
you do in the past of life just only my mistake or you never do it
please
god i can't take it anymore

Broken edge but not broke inside
Broken edge
but no one get inside**

เพลงนี้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนที่ไม่ได้เป็นสเตรจเอดจ์แต่ก็ไม่ได้ใช้ชีวิตที่เหลวแหลก ยังคง
ทำงานหนักและใช้ชีวิตอย่างมีจุดมุ่งหมายเสมอ

วง Skin Blood

เพลง Shoot Your Heads

why is I unknow you does me ? , ฎไม่รู้มึงทำฎทำไม

I don't know what I do wrong? ฎไม่รู้ฎทำผิดอะไร

That you have, Tell me, Good man บอกฎได้ไหม ใ้พวกคนดี

it's not different I have too ว่าสิ่งที่พวกมึงมี คงไม่ได้ต่างจากพวกฎ

**this is me, is it fault ที่ฎเป็นแบบนี้ มันผิดตรงไหน

Because my life , I can choose , เพราะชีวิตนี้ ก็ฎขอเลือกเอง

This I sing , สิ่งที่ฎร้อง บรรเลง

it 's a song , มันคือเสียงเพลง ของชีวิตพวกฎ

We sing a song it from my mind and my family , พวกฎ ร้องเพลง มันมาจากตัวเอง และ พี่

น้อง ฎ For friends Dad and Mom I can do everything, เพื่อเพื่อนและพ่อแม่ ฎทำได้ทุกทาง

We sing a song it from my mind and my family , พวกฎ ร้องเพลง มันมาจากตัวเอง และ พี่

น้อง ฎ

For friends Dad and Mom I can do everything, เพื่อเพื่อนและพ่อแม่ ฎทำได้ทุกทาง

I wanna shoot your head , ฎอยากจะ ยิงหัวมึง

With these 's you call me, กับสิ่งที่พวกมึง มาตัดสินฎ

I wanna shoot your head , ฎอยากจะ ยิงหัวมึง

With these 's you call me, กับสิ่งที่พวกมึง มาตัดสินฎ

เนื้อเพลงมาจากการที่คนในสังคมไม่เข้าใจตัวตนของคนที่ยิงเพลงฮาร์ดคอร์และมองว่า
เป็นสิ่งที่ไร้สาระ

วง DDT

เพลง TIME WILL TELL YOU (tattoo)

A tattoo couldn't change people to be bad
 But tattoo couldn't make me look good to you
 Please don't judge what's you just see
 Time will tell you

เนื้อเพลงเกี่ยวกับการที่คนภายนอกตัดสินคนฟังเพลงฮาร์ดคอร์ว่าเป็นคนไม่ดีจากการที่พวกเขา มีรอยสักเยอะ วง DDT จึงแต่งเนื้อเพลงนี้เพื่อตอบโต้ความคิดนั้นพร้อมกับนำเสนอว่าเวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์ทุกสิ่งทุกอย่างเอง

เพลง THHC N' BROTHERHOOD

We don't care Where're you all from black white yellow red blackhead goldhead
 Don't try to make us fear no way n' please stay away all our friends
 So...Come on! So...Come on! So...Come on! If you dare enough
 We're warn you n' you better listen don't try to find any problem
 At our place n' it's not fuckin good for your healthy n' your body
 But if you don't mind then better come on you all will know how massive we're hand
 sword n' weapon
 just tell us but you if wanna get hurts or die n' it's fine we're don't mind to spit on your
 face
 the point is we want you all know we're thhc n ' brotherhood

เนื้อเพลงเกี่ยวกับความเป็นพี่น้องและครอบครัวเดียวกันของกลุ่ม THHC ที่ไม่ว่าคุณจะเป็นใครมาจากไหนก็เป็นพี่น้องกันได้

วง License to Kill

เพลง Fuck the Police

Fuck the police

มีอำนาจ มีอาวุธ ถือกฎหมาย Fuck the police

ใช้อำนาจ ในทางผิด พวกสิ้นคิด Fuck the police

คอยกดขี่ คอยข่มเหง ประชาชน Fuck the police

เราทุกคน ต้องต่อสู้ กับพวกมัน Fuck the police

เบื้องหน้าที่ฉาบไว้ด้วยเกียรติยศ มีกฎหมายคุ้มครองกะลาหัว ชูตรีดประชาชนนี้หรือคือคน ข่มเหง

ประชาชนอย่างนี้เราไม่สมควรเรียกว่าคน

Fuck the police

Fuck the police

เนื้อเพลงมาจากความรู้สึกไม่เป็นธรรมในสังคมที่ทางวงมองว่าตำรวจใช้อำนาจในทางที่ผิด กดขี่ประชาชน

วง Keep It Real

เพลง World Is Insane

his world is insane look around look around this time.

This world is insane

everything gonna kill yourself.

This world is insane for the fuck you see we

are at the end.

This world is insane for the fuck i see we are the

same.

gun tank bomb we don't want them.

so this world is insane.

This world is insane look around look around this time.

This world is insane only

thing is in your mind.

This world is insane for the fuck you see we are at the end.

This world is insane for the fuck i see we are the same.

เนื้อเพลงประชดสังคมในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยปัญหามากมายโดยเฉพาะสงครามที่เกิดขึ้น
ในทุกมุมโลก โดยทางวงต้องการให้ผู้ฟังมองเห็นปัญหาตรงนั้น

วง Take it Back

เพลง Mosh Warrior

Breakdown...i still know you found to be beat

mosh...this is the way that you can be

cause you're the mosh warrior...you are the best

and we will promise that we never let you down

when the song was begin... you just like on a battle feild

it now for show the power on you...you can be....

don't be hestipated.... you fade away your fear

for show the world that you can do....left fear behind

(*)

this....this is my way

you gotta get it same

for hardcore's it truth... it not for trend

เนื้อเพลงเกี่ยวกับแฟนเพลงฮาร์ดคอร์ที่ชอบมอช โดยเปรียบว่าพวกเขาเป็น Mosh Warrior ที่ชื่นชอบดนตรีฮาร์ดคอร์ด้วยใจจริง ไม่ได้ชอบเพราะมันเป็นกระแส

วง Forgod Killer

เพลง X Straight Edge X Is Mine

Every Day . What Do You Want For Your Life. Do Take It

(Your Dirty Hand)

And You Can Promise. What You'r Done't?

That's Good

Every Day. If You What. Make Diction.

(Don't Give A Fuck)

Please Don't Drink. Please Don't

Fuck Don't Smoke (You Try It On)

Straight Edge Is Mine x 2

For Fucking Life Make It Better (Come To The Land Of Moality)

For Fucking Life Make It Better (Give It To Me Perseverance)

Straight Edge Is Mine x4

Straight Edge Is My For All

เนื้อเพลงเกี่ยวกับการเป็น Straight Edge ว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม

วง TRUTH BURNS TRUE

เพลง The Shield

Stand up for me, like I stand for you
 With your help we'll see it through
 Friendship; it's our only truth
 Do this for my friends, my family too.

We came, together
 We fight, as one

With out pride, With our honour
 We're friends until forever

I'm your sword and your shield

Only we
 know the power we wield
 You know
 I'll be by your side

Brothers in arms
 Help you out when times are hard.

เนื้อเพลงเกี่ยวกับมิตรภาพ ความเป็นเพื่อน และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแฟน
 เพลงฮาร์ดคอร์ที่จะอยู่ช่วยกันแก้ปัญหา และผ่านพ้นวันที่ลำบากไปด้วยกัน

ภาคผนวก ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพการใช้คำว่าฮาร์ดคอร์ประชาสัมพันธ์แนวเพลงร็อกของศิลปินดนตรีกระแสหลัก

สนุก! พีเดีย
สภาพความเป็นกลาง ★★★ (2) 1288 view VOTE

แมว จิระศักดิ์ ปานพุ่ม

ชื่อจริง จิระศักดิ์ ปานพุ่ม (แมว)
Chirasak Panphum
วันเกิด 10 พฤษภาคม 2513
ราศี พฤษภ

การศึกษา ปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
เครื่องดนตรีที่ถนัด กีตาร์
ประสบการณ์

ทางด้านดนตรี - 2537 เป็นมิวสิค โค-โปรดิวเซอร์ ให้กับ "อ่า" อัมรินทร์ นิติงน ในอัลบั้ม " 0.5 สิมตามอ่า"
- 2538 ร่วมเป็น ส่วนหนึ่ง ในความสำเร็จ ของกลุ่มดนตรีร็อก แนวหน้าวง "โมโคโร" อัลบั้ม สุริยคราส
- 2538 เป็นโค-โปรดิวเซอร์ ในอัลบั้ม Rock Zone
- 2540 เป็นส่วนหนึ่ง ของเบื้องหลัง งานอัลบั้ม ของ คุณเสาม ชูเปอร์แก๊งค์ เป็นนักดนตรี รับเชิญ อะคูสติค และกีตาร์ไฟฟ้า , แต่งทำนอง และเรียบเรียง เพลง ฟินไปหรือเปล่า
- 2540 เป็นโปรดิวเซอร์ ให้กับ "อ้อม" สุนิสา อัลบั้ม "เพลงของเรา" และรับ หน้าที มิวสิค โดเรคเตอร์, เล่น กีตาร์ เล่น เบส
- 2541 เป็น เอ็กเซ็กคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ และ โปรดิวเซอร์ให้กับ "ทราย"
เจริญปุระ ในอัลบั้ม Sine
รางวัลที่เคยได้รับ รางวัล สีสันอะวอร์ดส์ ครั้งที่ 10 สาขา ศิลปินชายร็อก ยอดเยี่ยม ปี 2541 จาก อัลบั้ม "CATTAROCK"
แนวเพลง Rock
สังกัด MAD CATZ

"แมว" จิระศักดิ์ ปานพุ่ม คนดนตรี ที่อยู่เบื้องหลัง ความสำเร็จ ของตนเอง และความสำเร็จ ของศิลปินอีกหลายคน

ก่อนที่จะขึ้นมา ยืนอยู่เบื้องหน้า ในฐานะนักร้อง เช่นวันนี้ แมว เคยเป็นเบื้องหลัง ส่งให้ศิลปิน หลายคนก้าว ขึ้น สู่นองหน้า กลุ่มดนตรี และศิลปินมากมาย ที่มีเขาอยู่เบื้องหลัง และประสบความสำเร็จ เช่น วงร็อกแนวหน้า อย่างโมโคโร (อัลบั้ม สุริยคราส) , เป็นโค-โปรดิวเซอร์ให้กับ "อ่า" อัมรินทร์ นิติงน อัลบั้ม "0.5 สิมตามอ่า", เป็น โปรดิวเซอร์ให้ "อ้อม" สุนิสา สุขบุญสังข์ ในอัลบั้ม " เพลงของเรา" และอยู่เบื้องหลัง ให้ศิลปินและอีกหลายอัลบั้ม

ระยะเวลายาวนาน ที่เขาทำงานดนตรี อยู่เบื้องหลัง จิระศักดิ์ ได้นำประสบการณ์มากมาย บนเส้นทางดนตรี ที่เขาสั่งสมมาใช้ ในงานเพลงของเขา จึงไม่น่าแปลกใจ ที่งานของเขาที่ออกมา จะเปี่ยมไปด้วย คุณภาพและ ความที่รักที่กัน ทางด้านดนตรี ด้วยฝีมือระดับ แนวหน้า ดังแต่งงาน ในอัลบั้มแรก "CATAROCK" ในสังกัดเทโร เรคคอร์ดส์ ที่โดดเด่น ด้วยสไตล์ของเขาเอง ไม่ว่าจะ เป็นดนตรี ทำนอง เนื้อร้อง และนำเสียงร็อก ในสไตล์ของเขา โดยเฉพาะ เมื่อเพลงร็อกขนาดใจ อย่างเพลง "อย่าทำอย่างนั้น" ออกมา กระแทกใจ คอร์อคทั้งหลาย ชื่อของเขาในฐานะ ร็อกเกอร์หนุ่ม ก็โดดเด่นขึ้นทันที และด้วยความสามารถ และงานคุณภาพ ที่เขาผลิตออกมา ในปีนี้เขาจึงได้ รางวัลสีสันอะวอร์ดส์ ครั้งที่10 สาขา ศิลปินชายร็อก ยอดเยี่ยมมาครอง

ปี 2542 เขาออก อัลบั้มชุดที่สอง ชื่อ "Get Up Higher" ตามมา ในฐานะ นักร้องคนแรก ของค่ายน้องใหม่ที่ชื่อ อีพี จี ผลงานชุดที่สอง ของเขาที่ออกมา ไม่ทำให้ คนที่รอฟังงานของเขาผิดหวัง

วันนี้ แมวจะก้าวขึ้นมาอยู่ เบื้องหน้า แต่เขา ก็ยังเป็น คำสั่งผลักดัน อยู่เบื้องหลัง ศิลปินหลายคน ทั้งยังนั่งเก้าอี้ตำแหน่งผู้บริหาร ของสังกัด MAD CATZ ค่ายน้องใหม่ ในเครือแกรมมี่ อีกด้วย

หลังจากเสร็จงานในอัลบั้ม BURN ในปี 2543 จิระศักดิ์ยังคง เดินหน้าค้นคว้าวัตถุดิบทางดนตรีเพื่อจะ กลับออกมาเป็นชิ้นงาน ของตัวเองต่อไป ต้นเดือน ส.ค. 2544 ความคิดของเขาได้ตกผลึก ออกมาเป็นอัลบั้ม AWAKE ที่เน้นการพัฒนาใหม่ๆของดนตรีร็อก ซึ่งอาจเรียกอีกอย่างว่าเป็น ดนตรีแบบ **ฮาร์ดคอร์**, พาวเวอร์เมทัล หรือดนตรีร็อกที่หนักแน่นกว่าเดิม ไม่ว่าจะด้วยเสียงกีตาร์ หรือจังหวะดนตรีที่เราใจและมันซิ่งซิ่งมากขึ้น เพื่อสร้างสีสันและ ความแปลกใหม่ ในวงการเพลงไทย เพราะโดยส่วนตัวของจิระศักดิ์ เขาเป็นคนที่ไม่ชอบยึดอยู่กับดนตรีแนวใดเพียงแนวเดียว แต่ชอบที่จะ ผสมผสานแนวดนตรีต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ เป็นการเปิดโลกทัศน์ทางดนตรีให้กับตัวเอง และที่สำคัญไปกว่านั้น จิระศักดิ์พูดว่า "ผมไม่อยากให้สื่อนิยมทางดนตรีของ ผู้ฟังเพลงแย่ง"

ปี 2546 อัลบั้มล่าสุด "Disorder" ผลพวงจากการทัวร์คอนเสิร์ต ตลอดเกือบ 2 ปีที่ผ่านมา ของเขา ที่เห็นถึงความไร้ระเบียบ ความสับสนวุ่นวาย และปัญหาความไม่ลงตัวอย่าง เช่น เด็กวัยรุ่นตีกัน ความวุ่นวายในครอบครัว จนถึงความขัดแย้งต่างๆ ในระดับโลก

แนวเพลงในชุดนี้ ยังคงความเป็นร็อกหลากรสลิ้น หนักแน่นแบบ **ฮาร์ดคอร์** เพลงเร็วจะเน้นการสื่อสารเรื่องราว เพลงจังหวะกลางๆ จะทำหน้าที่สร้างความสนุกสนาน เป็น Gimmick คลายเครียด ส่วนเพลงช้ายังคงความไพเราะ ฟังสบาย ความหมายดี

แมว จิระศักดิ์ ปานพุ่ม

[\[ดูภาพทั้งหมดในหมวด\]](#)

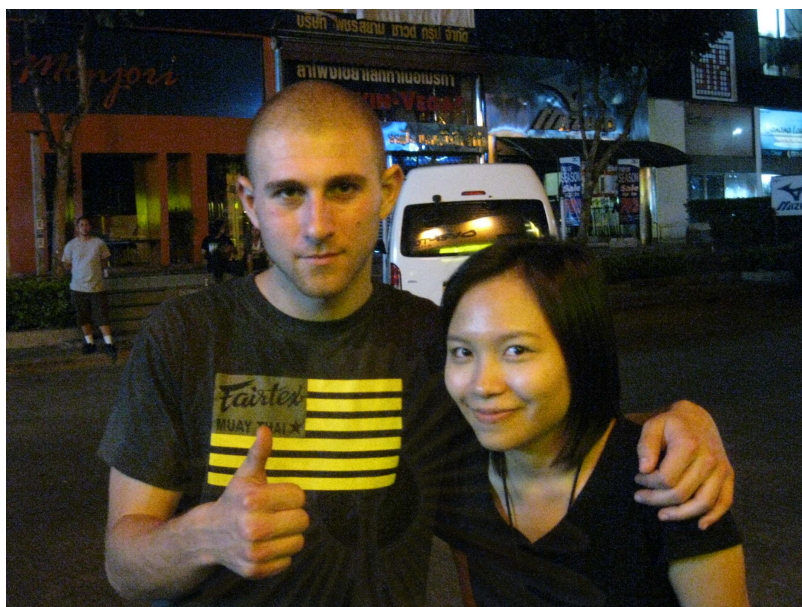
ภาพเบื้องหลังการเก็บข้อมูล

ภาพศิลปินดนตรีฮาร์คอร์ ชื่อวง REPO MAN จากประเทศออสเตรเลีย
สัมภาษณ์วันที่ 1 สิงหาคม 2552 สถานที่ ร้านCommon Ground ถ. สามเสน

ภาพการสัมภาษณ์ศิลปินวง No Is Not และ For God Killer
วันที่ 7 มีนาคม 2553 สถานที่ ปากน้ำ จ.สมุทรปราการ

ภาพผู้วิจัยกับศิลปินดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อวง First Blood สังกัดค่าย Trustkill ประเทศอเมริกา
สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA

ภาพผู้วิจัยกับ Justin ศิลปินวงดนตรีฮาร์ดคอร์ชื่อ Alcatraz สังกัดค่าย Rock Vegas
ประเทศอเมริกา สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2553 สถานที่ ร้าน Overtone RCA

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพัทธ์ศรัณย์(วันวิสาข์) ตนานุประวัติ

- สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อพ.ศ.2545
- สำเร็จการศึกษาจาก ภาควิชามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.2548
- เข้าทำงานแผนก Marketing Communication บริษัท สามารท ไอ-โมบาย จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2548 – 2550
- ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนการ ภาควิชาการ ประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2550-2552

ศูนย์วิทยพัทพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย